

UYKUSUZ

HAFTALIK MIZAH DERGISI

7

CİLT 7 • MART'09-MAYIS'09 • SAYI 079-091
Akşamsefası

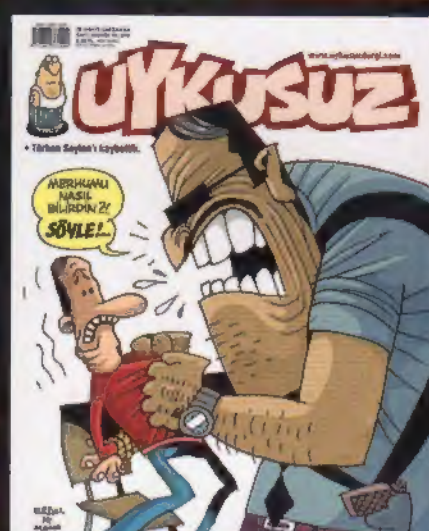
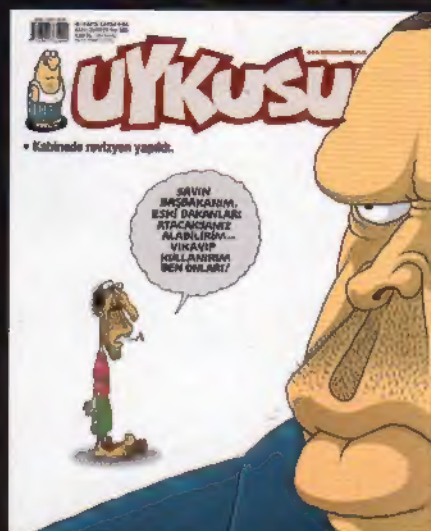
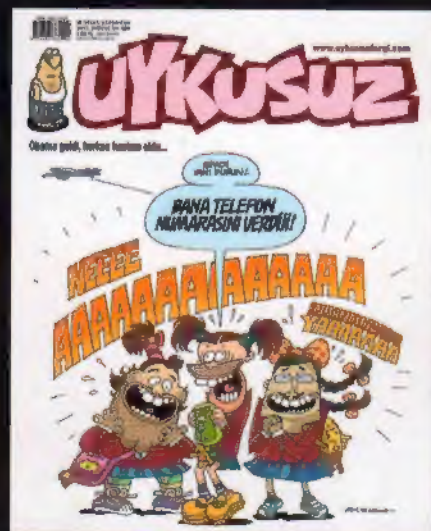

UYKUSUZ

CİLT 7 • MART'09-MAYIS'09 • SAYI 079-091

UYKUSUZ HAFTALIK MİZAH DERGİSİ
Akşamsefası

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

Akşamsefası

ISSN 1307-7619

Uykusuz Cilt 07
KDV dahil 12 TL

UYKUSUZ

Yerel seçim mitingleri Baykal ile Erdoğan'ın atışma alanlarına dönüştü.

Erdoğan (Afyon): "Deniz Baykal diyor ki 'TL'nin değeri çok yüksek, bunu düşürmek lazım..', sen gitt işini yap. Bu işi öğrenmen için daha çok fırın ekmek yemen lazım."

Baykal (Sinop): "Bu üslup bir başbakan üslubu değil, bu, bir maganda üslubudur maganda! Sen iktidar olmuşsun ama adam olamamışsın ve bana öyle geliyor ki 40 fırın ekmek yesen de olamazsın."

Tayyip (Kayseri): "Benim aldığım terbiye, edep dersi sana cevap vermeye müsaade etmez. Bu makamı bana teslim eden halkıma saygısızlık eden bir kişiyi hukuka taşıyacağım."

Baykal (Adıyaman): "Kendine güveniyorsan çık karşıma televizyonda konuşalım. Kendine güveniyorsan televizyona çık, milletin önünde, 70 milyonun önünde konuşalım."

**SUS ARTIK! SENDEN
NEFRETH..MMMPH!
MMM...**

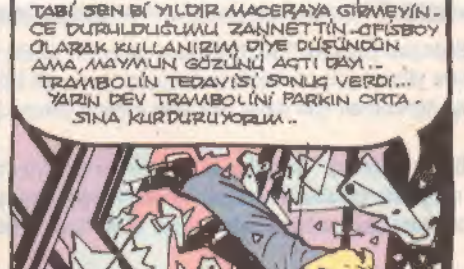
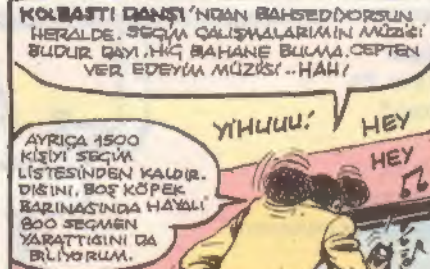
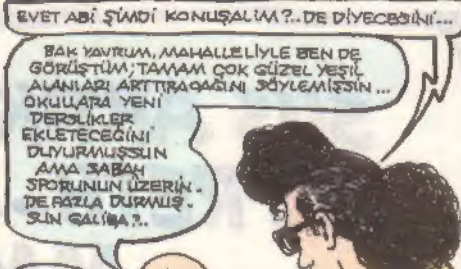
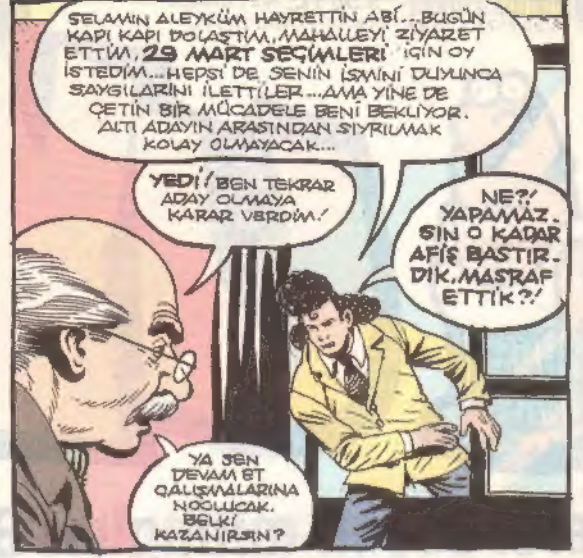
**HAH
EN SONUNDA
OLACAĞI
BUYDU!..**

MACERAYI SEVEN ADAM

CENGİZ ÜSTÜN

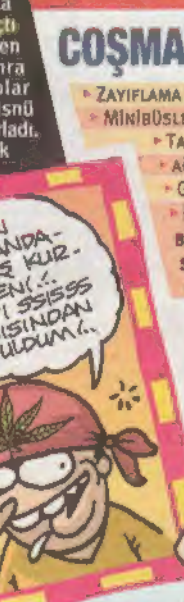

BIT..

NOOLUYO LAN ORDA!

MA KAR NA

Melih Gökçek'in Ankara halkına yardım amacı doğrultusunda makarnalar pishiyor. Altındağ ilçesinden bir vatandaş makarnayla yaşadıklarını şöyle anlattı: "Koyun suya koyunca makarnalar ilkiye bölünüyor. Bir karton makarna gönderiyorlar ve hepsini çöpe atmak zorunda kalıyoruz. Pishirmek için topumuz bile yetmiyor. Gökçek'in gönderdiği kuruyaslayı üç gün, noluğu da bir hafta suda bekletmek zorundayız. Çünkü onlar da pishiyor..."

COŞMAK BENİM DE HAKKIM!

- ZAYIFLAMA MERKEZLERİ AÇILACAK.
- MİNİBÜSLER SADECE DURAKTA DURACAK.
- TAKSİLER GECE DE GÜNDÜZ AÇILACAK.
- AĞZINI MUSLUĞA DAYAYIP KANA KANA SU İÇEBİLECEK.
- GELİŞİMİŞLİĞİN SİMGESİ METRO, KAPINIZA KADAR GELECEK.
- KÜRESEL ISINMAYI ÖNLEYECEĞİM. BEN OLDUKÇA BARAJLAR DOLU, TOPRAK VERİMLİ, ÇOCUKLAR SAĞUKLU VE NEŞELİ OLACAK. BEN SEÇİLECEĞİM, KÜRESEL ISINMA BİTECEK!

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKAN ADAYLARINDAN SEYFİ SOLUKAL'I IN SEÇİM VAATLERİNİ OKUDU-NUZ. DAHA FAZLASI VE NEHİS SEÇİM ŞARKISI İÇİN: www.seyfisolutkal.com

BAKIN BU GALP, ELİMİZİN BÖYLE YAPTIM. ANKADİ-NİZ Mİ OYUNUZU İSTİYORUM, GERÇEKTEN İHTİYACIM VAR. AKLIYMA BAŞKA İLGİNÇ BİŞEY GELİYOR...

İsrail, dünyanın çeşitli ülkelerinden Gazze'ye yollanan makarnayı, "insani yardım" kapsamında olmadığı gerekçesiyle bölgeye sokmama kararı aldı.

İsrail ordusunda görevli bir asker, "ölüm timi" üyesi olarak Filistinli sivilleri öldürdüğünü itiraf etti.

ABD'nin Irak'tan çekeceği asker sayısının sınırlı olacağı ve bölgede ağır silahlarla donatılmış 50 bin kişilik bir askeri gücün kalmaya devam edeceği açıklandı.

Kot taşlama atölyelerinde çalışan işçilerde görülen silikozis hastalığına yakalanan işçilerden biri daha hayatını kaybetti. 25 yaşındaki Ruhat Yıldırak tespit edilebilen 39. silikozis kurbanı...

TRANGO TEORİ!

Ben insanım... Ya ne olacağımdı ?.. "Ben insanım" diye haybeye demedim, hakikatten insanım ve lütfen bunu tartışmayalım... Bari bunu tartışmayalım!.. Ben insanım diye her canlı da insan değil... Değil!.. Sincap, sincap; ben insanım... Sincap olsam, samimiyetle söyledim... İnsan olduğum için, formülüm: "Hayat=İnsan x Zaman"dır... Yani: Bir gün 24 saat değil, "Dünya Nüfusu x 24 Saat!.." 6 milyara dünya nüfusu, bir gün 144 milyar saat... Daha da yani: Yüz kişiye on dakika konuşmak, esasında bin dakika konuşmak anlamına, evet, gelir... Zaman, kutsaldır... İnsan, kutsanmış... Tam ne diyosun, dersiniz, ki dersiniz, diyeyim: Zaman giderek hızlanmaktadır... Peki ama tam ne?... Diyeyim: 2010'dan itibaren beş yılda bir değişecek kuşak...

Ahmet Türk, DTP Meclis Grubu'ndaki konuşmasının bir bölümünü Kürtçe yapınca TRT yayını kesti.

KAÇ YIL OLDU?

• Hande Atalzi, "Kayınpederimle tekrar görüşeceğiz ama baba formatında değil" diyeli 4 yıl...

• Nihat Doğan, "Herkes beni örnek alıyor. Örneğin ilk deri mont giyen türkücü benim" diyeli 5, bilemedin 6 yıl

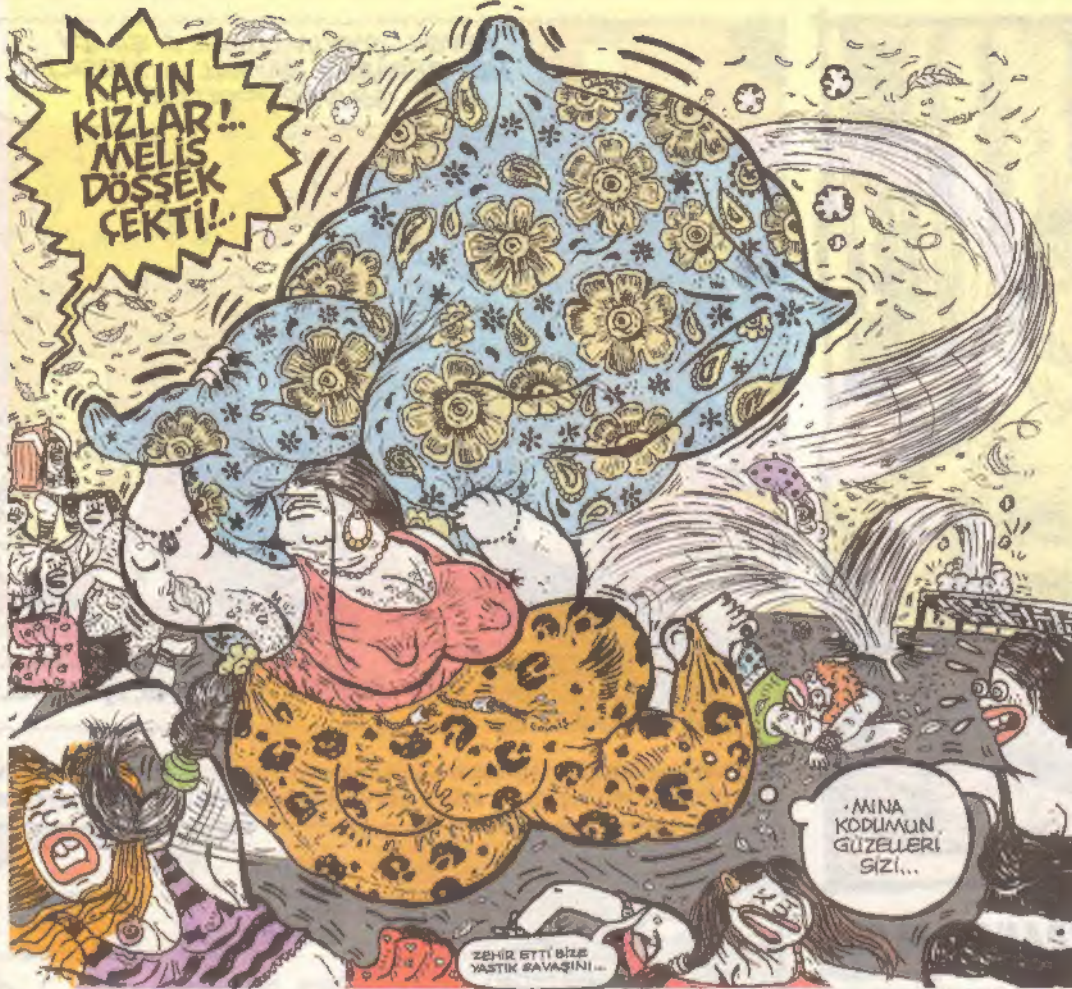
(tam yılını bilemedim)...

• Ajda Pekkan, Çarkıfelek yarışmasında Z harfini kodlamak için "Zonguldak'ın zo'su" diyeli 7 yıl...

• Gece hayatında, "mekân kapısında adam seçme" geleneği ilk defa Normandiya diskonun kapısında uygulanmaya başlanalı 46 yıl...

• Siyasi tarihimizdeki ilk seçim anketi Vatan gazetesi tarafından yapıldı tam 59 yıl olmuş...

HASKİTİR! MEZUNLAR ARASINDA ÇEKİLEN HER FOTOĞRAFI ÇOK CİDDİYE ALAN ADAM VARMIS... NASIL MEZUN ETMİŞİM LAN BEN BUNU DERGAHTAN...

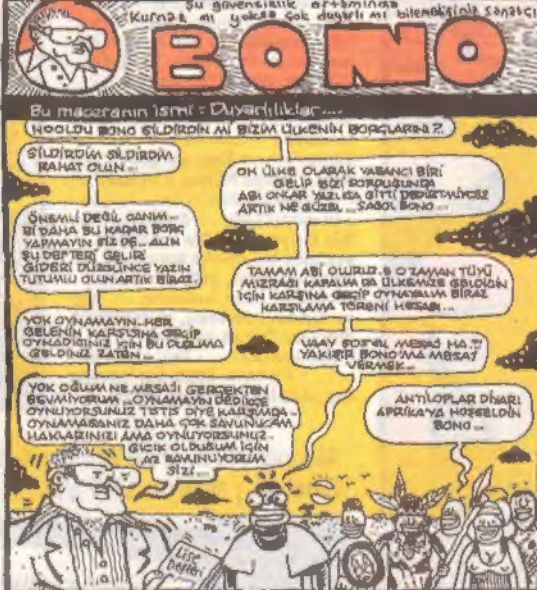
DAYIMIN OLDUĞUNU FARKETMEK!...

DOĞRU BİLDİĞİMİZ Yanlışlar...

Türkiye'ye ilk uzun saç, o zamanki adı "Mühendis Mekteb-i Alisi" olan İTÜ İnşaat Fakültesi öğrencisi Namık Celil Bey getirmiştir. Tahsil hayatı bitince Kanada, Kanada olmazsa Avustralya'ya gitmek isteyen Namık Celil Bey, iyi bir öğrenci olduğu için Alman Kayzeri Wilhelm'in daveti ile bir müddet Darmstadt Teknisen Üniversitesi'nde eğitim görmüş, ardından doktora için, yine Fransız Şansölyesinin daveti ile L'Université Paris Sorbonne'a gitmiştir. Tahsilinden sonra, toplayınca daha çok yakıştığı uzun saçlarıyla sınırlarımızdan içeri girmiştir. Uzun saçlarıyla İstanbul esnafının neşe kaynağı ve salon eğlencelerinin vazgeçilmez siması olan Namık Celil, daha sonra mühendisliği bırakarak, yeni kurulan İş Bankası'nda çalışmaya başlamıştır. 1948 yılın Moda'da bir apartmanın dairedesinde bekar ve kimsesiz olarak ölmüştür. **Hocakabane!**

akl
fikir
efisi

Barış UYGUR

anlatmaz. Aslında kur yapmayı bilmeyen garibimin teklidî, kızlarla konuşmak için illa ki ilginç bir şeyler anlatmak gerektiğini düşünür. Kadınlar daha akıllı oldukları için birinin ilgisini çekmek için ilginç şeyler anlatmak gerekemediğini bilirler, o yüzden bu hareket meselesi daha çok erkeklerle özgüdür. İşte ben fırsat bulabildiğince böyle hareketli adamların nafil çabalarını izlemek için yanlarına yakınlarına oturmaya çalışırım. Hayır, muhabbet ilgimi çektiği için değil, bir erkeğin dışına çıkışırken kullandığı binlerce metottan en faydasızını bir belgesel havasında izlemek hoşuma gittiği için.

■ Bu muhabbetlerin izleği de dönemsel olarak değişir. Mısal bir on yıl önce falan muhabbet konusu sinema olduğunda Bunuel, Tarkovsky falan favori olurdu bu adamlar işin arada bir de plase Kubrick. Şimdi genellikle İran Sineması, Kore Sineması gibi şeyler duyuyorum. Bunuel'in adını duymayalı da bir hayli oldu. Ama iş her zaman dönüyor doluyor Nietzsche'ye geliyor ya, İşte ben bunu anlıyorum. Her şeyin modası geçiyor, bir tek Nietzsche'nin modası geçmiyor yahu! Hayır, sanırım ki adam külliyatını kur yapmayı beceremeyen ergen erkeklerle çöçpatanlık yapmak üzere kurmuş. Kardeşim Nietzsche senin p.z.v.ngin mi yahu? Bak benî de kötü kötü konuşturdular. Durduk yer ne diye elin adamını potansiyel ilişkiye çerez ediyorsun? Yanlış. Falsch. Wrong. Ayrıca nasıl oluyor da bu çocuklar saatlerce Nietzsche hakkında konuşabiliyorlar şaşıyorum doğrusu. Nietzsche'yi okumuş anlamış, hatmetmiş ama hala kızla sıkıcı sıkıcı konuşmak yerine iki çıkık alıp iltifat etmek gerektiğini anlamamış.

■ Çiçek demişken, yıllardır çiçek almak fiilinin bu denli etkileyici olmasının nedenleri üzerine düşündüm durdum. Geçen gün Fırat ve Umut'la konuşurken gördüm ki birçok hemcinsim, çiçek almaya utanırlar, çiçek almayı kerizce bulurlarmış. Neden çiçek almanın bu kadar önemli olduğunu da böylece anladım. Bir alay arkadaşımız utandığı için çiçek alamıyor, haliyle bizim aldığımız bir demet papatya da kıymete biniyor. Şimdi kim deriz siz karar verin.

■ Bir de “Nietzsche’nin hocası Schopenhauer” var değil mi? Öyle sanıyorum ki 90’ların başında uyanığın bir telif ödemek gerekeceği için bedavadan Schopenhauer basabileceğini fark etmiş kitapların kapağına kocaman kocaman “Nietzsche’nin hocası Schopenhauer!” diye yazarak basarsa daha çok satacağını düşünmüş. O kadar çok basılmıştı ki, sokaklarda seyyar arabalarda, normalde ne alırsan belli bir bir fiyata tınak törpüsü, bıyık makası, Arko tıraş sabunu vesaire satan satıcılarda bile bulunabilir olmuştu. Bana kalırsa Schopenhauer’in dünyada en popüler olduğu dönem işte bu dönemdir. Ama rahmetli görse üzülürdü tabii. Yancı gibi “Nietzsche’nin hocası!” Ne hocası? Beden hocası mı? O da mümtaz bir insan, Nietzsche’ye “Schopenhauer’in öğrencisi!” diye mi lanse edilsun? Havır.

■ Astronot Kozmonot denkleminde Kozmonot'tan yanayım. Politik bir nedeni yok. Siz de yüksek sesle iki kelimeyi de tekrarlayın bakın, Kozmonot hakikatten uzaya giden adam da, Astronot kolpaçı gibi geliyor kulağa. Tabii ki o da bir uzay insanıdır, önemli bir arkadaşımızdır ama Kozmonot kelimesinde daha çekici bir taraf var. Ha ama benim merak ettiğim nedir? Bugün bir astronot olsun, kozmonot olsun böyle kapalı kıyafetler giyip yer çekimsiz ortamlarda flnk atan insanlar. Kafalarında kaskları var, kıyafetleri hava almıyor. Bana böyle geliyor

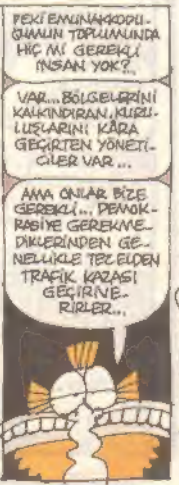
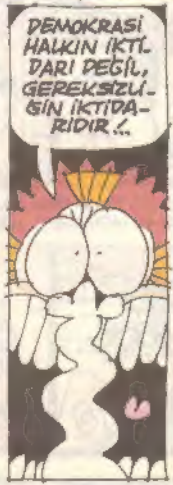
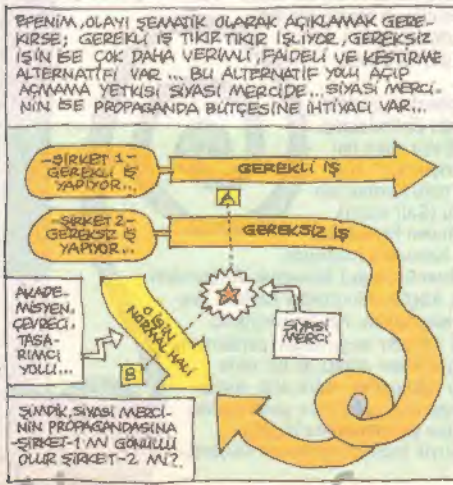

ki insan kokar yahu. İnsanlık hali, gaz çıkarsan içerde kalacak. Üstelik daha bunun sair atıkları var ki hiç girmeyelim. Eğer bu işi çözmedilerse buradan NASA'ya sesleniyorum, o kıyafetlerin belini lastikli yapsınlar, bu kıyağı da unutmasınlar. Uyuma NASA.

■ Tabii bir de gerçekimsiz ortamlar neticede adamın midesi alt üst olur, bulunır falan, çok fena. Allah muhafaza istifa etmeye kalkın içine, hele ki yer gerçekimsiz yer gerçekimsiz hiç hoş olmaz. Ha bana kalırsa NASA bunu çözmüştür. Ama bizden gizliyorlar. NASA halkı daha fazla uyutmasın, gerçekleri açıklasın. Nasıl oluyor bu işler?

■ NASA dediğin de en nihayetinde kul yapısı, o kadar abartmamak lazım. Gelirler genel müdürlüğüyle arasında teorik olarak çok fark yok. İkisi de kurumdur. Hatta Gelirler Genel Müdürü dese ki "bu yıl benden NASA'ya zırmık çıışmaz" NASA bırakın uzayı, Ohio'ya bile gidemez. Mesarifi çok bir kurum NASA dünya kadar para harcıyorlar, para da birkırtmemişlerdir.

■ Bir de hala var mı bilmiyorum, eskiden her nedense birileri için hep "NASA'dan çağırılıyor gitmemiş" geyiği dönerdi. Sokakta yaşayan evsizden, lyl televizyon tamir eden tamirciye ve Aynur Tezye'nin mühendis yeğenine kadar türlü insanı NASA'dan çağırıyorlardı. Muhtemelen kolpaydı tabii, NASA dediğin saygın bir müessesе, elini sallasa ellisi. Kadro açılınca bir kişi başı vuruyordur zaten. Tabii ben çocuk aklımla özüllür, herkesi çağırıyorlar da beni niye hala aramadılar, o biçim fikirlerim var uzayla ilgili diye hayıflanırdım. Ama şükür ki bitti bu muhabbet sanırım. Ya da hakikatten NASA Türkiye'den türlü türlü mühendisi, zekiylе, kurnazı çağırdı durdu 80'li yıllar boyunca ama sonra baktı ki hiçbir gelmiyor, kimisi homeless olup yagın yerlеr serserisi gibi ortalıkta geziyor, kimisi TV tamirciliğini tercih ediyor; bir ihtimal o yüzden artık çağırıyorlardı. Ha eğer öyleyse ama kınarım o NASA'nın lyl niyetli tekliflerini reddeden şahısları. NASA'yı usandırmışlar, gençlerimizin önünü kapamışlar diye düşünürüm.

Sevgili Kızlar NASIL OLUÇAK 3

Cihan Ceylan

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

18. YÜZYILI HIÇBİR ZAMAN ÖPEMEDİM.

"Don Kişot'u okudunuz mu?" dedi. "Okudum" dedim. Aslında okumamıştım. ("Okudum" denip aslında okunmamış kitaplar kütüphanesi'nin en nadide eseridir Don Kişot.) Kötü bir niyetim yoktu. Sadece bana ait olmayı da hayatıma dâhil edip görüntümü sağlam tutmak istiyordum. Ortamda ilgi duyduğum bir bayanın olması gibi sağlam bir sebebim vardı. Açık veremezdim. Şarap içiyordum ve sağ elimin altında okşadığım bir kedi yatıyordu. Onun kedisi. Konuşurken kullandığı kelimelerdeki bütün "r" harflerini bıçak gibi fırlatan bir adam, iki dakikada bir "eksantrik" diyen başka bir adam ve Anadolu köylerinden İspanya'ya oradan Küba'ya uzanabilecek yelpazedeki etnik giysileri olan bir kadınla aynı ortamdaydım. Kediler de dâhil hepsi onun arkadaşlarıydı. Biçimlenmeye çalışıyordum. Kedisi elimi ısırırken bağırımdım. Bağırmasaydım.

Her aşkın başlangıcında taraflar 2-3 aylığına dünyanın en anlayışlı, en sürprizli, en kahraman, en ideal, en gözü parlak insanına dönüşür. Sonra giftler, 2-3 ay boyunca zincirleyerek saklı tuttukları kişiliklerini hafif hafif salmaya başlarlar. Tepesinden bastırılan bu kişilik özellikleri, zamanla kafalarını saklandıkları yerden çıkıp, "Bu saate kadar niye aramadın?"lara, "Ben senin arkadaşlarına böyle mi davranıyorum?"lara ve hatta salonda bırakılmış çoraplara dönüşür. Normaldir. Ama benim durumum farklıydı. Başka bir dünyada mahsur kalmıştım sanki. 3 haftadır yaşadıklarım, o yıllardaki yaşam tarzım düşünüldüğünde pek normal sayılmazdı. Lümpen arkadaşlarım yaşadığım bu değişimden rahatsızdı. Hoşlandığım bu bayanı kibirlili buluyorlardı ve aralarında ona 18. yy lakabını takmışlardı. Aslında bu lakap hoşuma gitmişti, bence de o, asaletiyle bir 18. yy leydisine benzliyordu. Geçici olarak eşyalarını, dilini, alışkanlıklarını hiç tanımadığım başka bir hayata taşınmıştım. Taşındığım yerde kokoreç, aynı pantolonu 2 hafta giymek, botların içinde zamanla bükülmez bir dirayet kazanan çoraplar, küfür ve 6. bira yoktu. Kedi vardı, kedinin heykeli vardı, evde klasik, dışarıda caz müziği vardı, mum vardı, mask vardı, ürperince omza alınan şal vardı, kadehte 2 parmak şarap vardı (onu dikmek yoktu), sigarayla değil sağlığı vurulayan çaylar vardı, nostaljiyi anımsatan eşyaları okşamak vardı, bir sergide bir resme 10 dakika hareketsiz bakabilmek vardı. Bu yeni hayatımın gereklerini ustaca yerine getiriyordum. Çünkü bütün bu saydıklarımın daha önemlisi, bu hayatın içinde aşkı ima eden "bir şeyler" vardı ve bu "bir şeyler" sokakta kedi görünce bana "Çok tatlı" dedirtiyordu. Eski alışkanlıklarımı özlüyordum (mesela 3 haftadır hiçbir midyenin kabuğunu açmamıştım) ama çok da kafama takmıyordum. Galiba 3 hafta içinde sürprizi bol bir centilmene dönüşmüştüm. Elimde metal bir süt kasesiyle kedickilerin peşinden koştum, gece yarısı bir siren telaşıyla kedisi John'u veterinerine götürdüm, bir barok müzik konserinde en dik sırtımla oturdum, pasajlarda kafama Bob Marley bereleri takıp çıkardım ve en önemlisi hiç eğilip bükülmeden, pürüzsüz ve aristokrat bir dille konuşmaya başladım. Geçmişimden kopmuş, ama geleceğimin de hiç şansını olmadığı arada bir yerlerde debeleniyordum. Onun idealindeki adam olmak için çalışıyordum. Başarıyıldım da. O günlerde gerçek hayatımın kısa süre içinde beni geri çağıracağına henüz bilmiyordum...

Kediden iyice tedirgin olmuştum. Ha bire "eksantrik" diyen adam, bana "Mahler sever mısın?" diye sordu. Kendi sevdiklerini başkalarına soru olarak yönelten insanlardan pek hoşlanmam. Ama pes etmeye niyetim yoktu: "Evet, farklıdır, tipi bile diğer klasiklere benzemez" dedim. (Eserlerine hükim olmadığım bazı sanatçıların hayat hikâyesini bilmek gibi garip bir durumum var.) Dolaylı cevabım coşkuyla karşılandı, ortama bilgi üstüne bilgi yağdı. Nereye kadar devam edebileceğimi bilmiyordum. Sanatın direkt günlük konuşma diline dadandığı bu evde kendimi sıkışmış hissediyordum. Tuvalete gittim. Klozete bakarken çok büyük bir sırırmış gibi, "Demek buraya yapıyor" dedim. Klozetin üzerinde Brecht'in bir oyun afişi asılıydı. Çişimi yaparken afişe bakıp manasızca "Epik" dedim. Klozetin kenarında bıraktığım, eski yaşamımı hatırlatan damlaları güzelce sildim. Yarım saat daha oturdum. 18. yy ertesi gün ailesinin yanına gidecekti. Döndüğünde sevgili olacağımıza kesin gözüyle bakıyordum...

Dışarı çıkar çıkmaz hemen arkadaşlarımı aradım. Taksim'de olduklarını öğrenince içimi bir sevinç kapladı. Küçük aklım, 18. yy'ın gidişini bir fırsata dönüştürmek istiyordum. Taksim meydanından Tünel'e doğru inerken sanki bir yere geç kalmış gibi koşuyordum. Mekâna vardığımda daha oturmadan bira istedim. Gelen birayı adem elmanı oynata oynata yarınsa kadar içip masaya bıraktıktan sonra, yaşadığım 3 haftayı yıkacak kadar kuvvetli bir "Ohhh!" sesi çıkardım. Gece boyunca Don Kişot gibi saldırdım biraya. Dönerken bir yarım kokoreç ve 12 tane midye yedikten sonra 2-3 dakika da tantuniyi seyrettim. Lümpen arkadaşlarımın "abartma" uyarısıyla tantuniden vazgeçtim ama meydana ulaşınca Kızılkayalar'dan "ıslak hamburger" (içinde sarımsak olan, her yanı yağ yüzünden parlayan nemli bir hamburger çeşidi) yemek konusunda ısrarcı oldum. İki tane yedim. 18 yy'ın evinde şarapla burulmuş damağımı yağla kapladım. Arkadaşlarla eve dönerken, "çok içilen akşamların dönüşünde mahalledeki tekeiden alınan ve bitirilemeyen bira" çeşidinden aldık. Sızmışım.

Sabah telefonla uyandım. 18. yy arıyordu. Yola çıkmasına daha 2 saat vardı ve bir sürpriz yapmak istemişti, beraber bir kahvaltı yapmaya ne derdim? "Tamam" dedim. Telefonu kapatıp bir metre ötemde yerde yatan arkadaşımı görünce aklım başıma geldi. Banyoya koştum. Su ısımadı. "Vücudun çeşitli parçalarını suya değdirip çekme" tekniğiyle zavallı bir duş aldım. Leş gibi kokan giysilerimi tekrar giydim. Ucuz deodorantla bir aura oluşturmaya gayret ettim. Sanırım gayretlerim boşunaydı...

Onu çay bahçesinde bir kediyi severken uzaktan gördüm. Nefis bir İstanbul sabahıydı. Betimlemeyi çok seven kötü bir şairin diliyle, "Şehir aşka fon yapmak için tüm maharetini gösteriyordu." Kız çok güzeldi. Kedi çok tatlıydı. Ve bu nefis kartpostala doğru kokan bir oğlan yaklaşıyordu (Şair kaçtı). "Günaydın" dedim. Kediyi sevmesinden faydalanıp öpmeden oturdum. Sesim geceden kalmanın buğusunu taşıyordu. (Nefesimden bahsetmek istemiyordum.) Konuştuk. Midemdeki bira, sakatat ve sarımsak karışımı, küçük baloncuklar halinde ara sıra ağzımı yokluyordu ama idare ediyordum. Fena gitmiyordu. Sandalyesini yanıma çekti. Galiba 3 haftadır sergilediğim performans onu etkilemişti ve galiba bu kahvaltının bir amacı da bir veda busesiydi. Yüzünü yanağıma doğru yaklaştırdı. Normalde dönüp öpmem ve kötü şairi bizi betimlemesi için çağırmanın gerekliydi. Ama ne yazık ki, ağzımın içinde, tüm çalışmalarıyla birlikte Kızılkayalar firması olanca hasmetiyle faaliyetine devam ediyordu. Dönemedim. Dönüp öpemedim...

[illegible]

- Devrim Haftası -

KOTAK

YOKSA ÜSTÜN TEKNOLOJİMİZİ SİZİ YOK ETMEK İÇİN KULLANIRIZ... VE DÜNYAYI EĞİŞİRECEĞİZ!

TEKNOLOJİ BOYORUM, TESLİM OLUN!

Adanmış hayati boyuna değeri bilinmediği için ünlü olmamıştır.

...Ölmüştür ve ancak öldükten sonra ünlü olabilmıştır...

AMA BİR GÜN FETİ Bİ TRAFİK KAZASINDA...

Haloem hataları da hafıfaya damgasını vurdu...

ŞİMDİ SABRİ'NİN SÖZÜ OYNAMASI BÜYÜK HATAYDI BENCE...

SON

Akşamsefası

Böcek Kafası

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLU

VÖSYM – Tarih

1- Aşağıdakilerden hangisi Yontma Taş Çağı ile Cilalı Taş Çağı arasındaki farklardan biri değildir?

- a) Yontma'da hayvan derisi giymek modadır, Cilalı'da sadece fakirler hayvan derisi giyer.
- b) Yontma'da birişinin dayısı, amcası olmak

ayıplanır, Cilalı'da ilk amcaoğlu sohbetleri başlamıştır.

- c) Yontma'da adam dövmek serbesttir, Cilalı'da sadece laf sokmak-ima etmek vardır.
- d) Yontma'da kunduz kutsal hayvandır, Cilalı'da kedi, kunduzun amiridir.

2- Aşağıdaki beyliklerden hangisinde, otağ kurulurken "Amman belim ağrıyo, Amman sırtım sızlıyo" diye işten kaytaranlar, beyliğin ihtiyaçları tarafından beyaz atla evlendirilir?

- a) Dedebazoğulları
- b) Poşetçayoğulları
- c) Testesteronoğulları
- d) Cevdetbeyveoğulları

3- Avusturya-Macaristan İmparatorluğu'nun kuruluşu sırasında "Bu iş şampiyona düzenlemeye benzemez arkadaşım, etmeyin eylemeyin, tarihe başarısız gibi, pırılıtsız gibi geçeriz, yanarız" diyen ve bu yüzden yurdundan sürülen Macar Prensi Humdudi Geloş'un son sözleri aşağıdakilerden hangisidir?

- a) Tam pansiyon varsa yarım pansiyon da olmalıdır!
- b) Evet, ölmek üzereyim ve şuurum da yerinde, şimdi güzelce sıvazlayı bakiim babafingoyu!
- c) İlerde Buda'yla Peşte'yi de birleştirir bu dürrükler, söylediydi dersiniz!
- d) 92 yaşında prens mi olurmuş homanna binim!

Fotoğraf: Sinan Gökse

4- Rönesans zamanı, daha ziyade bağ-bahçe işleriyle uğraşıp, sonradan sonraya soyluların vesikalık yağlıboya resmini yaparak aydınlanmaya yancı olan İtalyan ressam Gurnazotti, hangi akımın öncüsüdür?

- a) Hiç sesini çıkarmacılık
- b) Aynı resimden altı tane çize çize yanarogluculuk
- c) Biri bişey yapsın ben de yaparımçılık
- d) Paran varsa soylusun abicimcilik

5- "Çin, Japon, Kore ne fark eder ey halkım, hep beraber takılalım işte, Tatarlar'ı bana bırakın, Tatarlar'ı ben ayarlarım" diyen, ünlü mü değil mi asla bilinmeyen, Orta Asya Han'ı aşağıdakilerden hangisidir?

- a) Ha Ping Ha Pong
- b) Çok Ses Var Sus
- c) Mi Fa Sol La
- d) Kudbettin Yalandançinli

6- Prusya Kralı Yedibuçuktan Sekizinci Karl Heinz, ayaklanmayı bastıramayan Veziri Tombik Solamon'a hangi cezayı vermiştir?

- a) Çilli olmayanın gınaşırı falakaya vurulduğu Çilliler Adası'na sürmüştür.
- b) Bavyera'daki muhteşem köşküne el koymuş ve köşkü Cüce Evi yapmıştır.
- c) Sol bacağından salam yaptırıp arılara yedirmiştir.
- d) Halkın huzurunda belini tekmelemiştir.

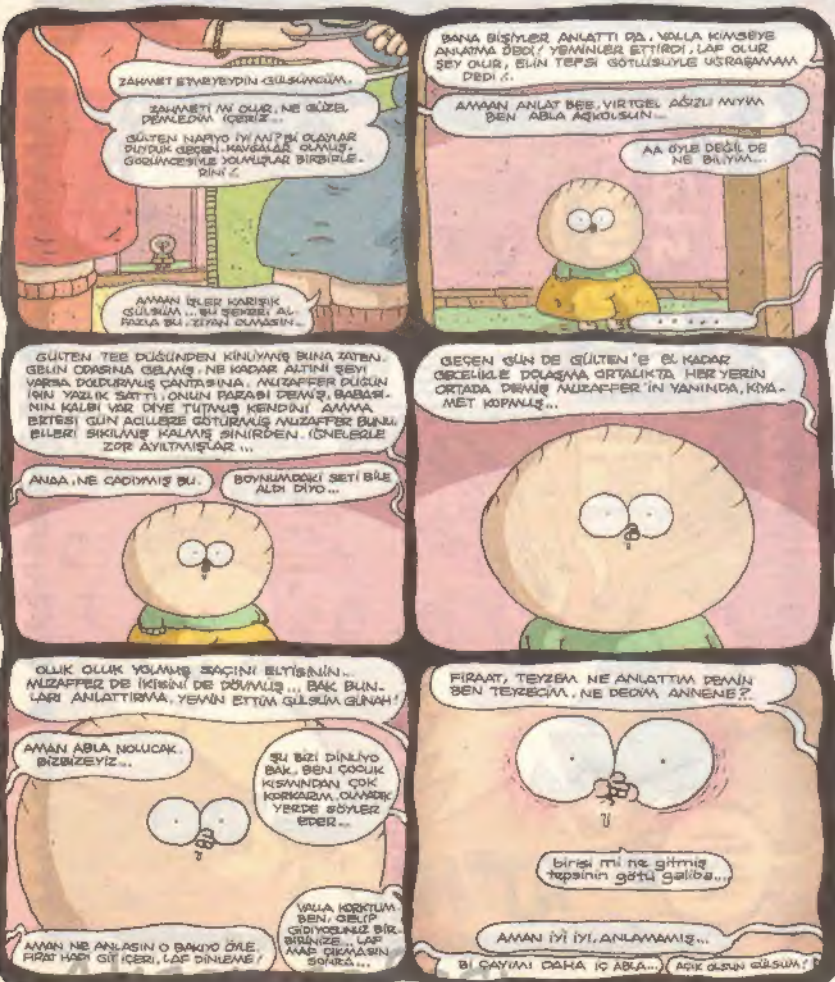
7- Hun mucit Kolpaslan'ın icadı aşağıdakilerden hangisidir?

- a) Rende
- b) Ters Takla
- c) Halay Başının Mendil Sallaması
- d) Üstü Açık Mağara

fırat...

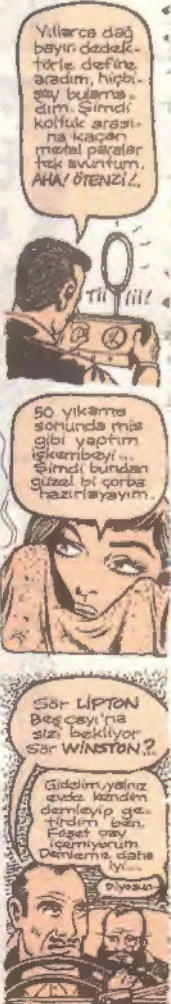
uğur gürsöy

Tribal

ENİKSİYON

C.üstün.

a) Tüm haberleşme ağını kuşlara yükledikleri için
b) Sırayla herkes bi günlüğüne şef olduğu için
c) Horaz Uygurlığı'na yancı oldukları için
d) Şessizlik olduğunda "Bi yerde kız doğdu!" dedikleri için
e) "Bizden bu kadar ağa, gençlere yol verelim" diye kendi fişlerini çektikleri için

a) Bundan sonra kimse artist olmasın, rüzgar yapmasın!
b) Esirlere birerleş tokat çıkıp salıverelim!
c) Anlaşma mı yoksa Antlaşma mı, artık buna bi karar verelim
Allah lillah aşkına!
ç) Ateşkes sürecinde olabildiği kadar dilleşelim!
d) Bi daakine kadınlar savaşsın, yeter be hafızım!

a) Güverteyi üç su yıkamıştır.
b) Karaya kadar belден altı
çıplak şekilde koşmuştur
c) Bir tilkiye "Gregory" adını
verip kont ilan etmiştir.
ç) Yedi yıl uyumuş, uyanıp çay
içmiş, sonra sekiz yıl
uyumuştur.
d) Tarihi yeniden yazıp,
babannesinden başlatmıştır.

naslin, tuzağın yapılmışın:

İmmel eski

aşk nerede

aşk nerede diye sorma
tut ve bırakma sakın
gerçi gülden uzak ama
bülbüle de değil yakın

öyle gemi yaptı ki nuh
kusur bulan kula yuh
tek sende midır yorgun ruh
sağına soluna bakın

vedat der gül soldu mu
bülbul vaktin doldu mu
bir de karanlık oldu mu
aşk çekip gitsin bırakın

Y.O. - Türkçe Sözlü Hafif Komik

- * 7 Mart Cumhuriyet 1. nu-AKM 20-30
- * 11 Mart Cumhuriyet, Fiskejehir 222 Park 22-30
- * 14 Mart Cumhuriyet, Aşkân-Şamihâle Sahibi 20-30
- * 15 Mart Cumhuriyet, Fiskejehir 222 Park 22-30
- * 16 Mart Cumhuriyet, Fiskejehir 222 Park 22-30
- * 17 Mart Cumhuriyet, Fiskejehir 222 Park 22-30
- * 18 Mart Cumhuriyet, Fiskejehir 222 Park 22-30
- * 19 Mart Cumhuriyet, Fiskejehir 222 Park 22-30
- * 20 Mart Cumhuriyet, Fiskejehir 222 Park 22-30
- * 21 Mart Cumhuriyet, Fiskejehir 222 Park 22-30
- * 22 Mart Cumhuriyet, Fiskejehir 222 Park 22-30
- * 23 Mart Cumhuriyet, Fiskejehir 222 Park 22-30
- * 24 Mart Cumhuriyet, Fiskejehir 222 Park 22-30
- * 25 Mart Cumhuriyet, Fiskejehir 222 Park 22-30
- * 26 Mart Cumhuriyet, Fiskejehir 222 Park 22-30
- * 27 Mart Cumhuriyet, Fiskejehir 222 Park 22-30
- * 28 Mart Cumhuriyet, Fiskejehir 222 Park 22-30
- * 29 Mart Cumhuriyet, Fiskejehir 222 Park 22-30
- * 30 Mart Cumhuriyet, Fiskejehir 222 Park 22-30
- * 31 Mart Cumhuriyet, Fiskejehir 222 Park 22-30

ABİ SEN "Yİ POLİS" OYNA
YANHA DERKEN DAHA PSIKOPAT
OLUYORSUN
BUNDAN
SONRAKİ
VAJELER
DA

SEN KOTU
POLİS OYNA BEN İYİ

Birlik bız
 guzılice
 ırmıyup
 guzılık
 Kuzıak
 vakit
 der
 ne
 ge?
 Hızın
 bu
 sürü
 yu
 kay-
 nıma
 lar
 feylen
 Hadi canım
 Hadi gıc
 arkaya
 Jomayırı
 gıcık dı
 GUZZZ...

BAH ÇOK DA
KIMDEYDİ

Bİ SANİYE
HİSSETİM
ÇOK DA
KADINCA!

HOYUR, BOĞCULARININ YAMAKLARINI
YEMEK İSTEMİYORUM, ÇÜNKÜ BÜ
ONLARA GİZLİ.

AYRICA ORTUK YAMAK
YEMEK İSTEMİYORUM, BU
GÜDÜLE KİME YEMEK
BOKALIYOR!

KİMLER
KİMİN
YARLARI?

ENDEER!

SELAM, NABER ABI?

ENDEER, GORDAN, ALI, B?

OLUM! HEY!

GÜZEL!

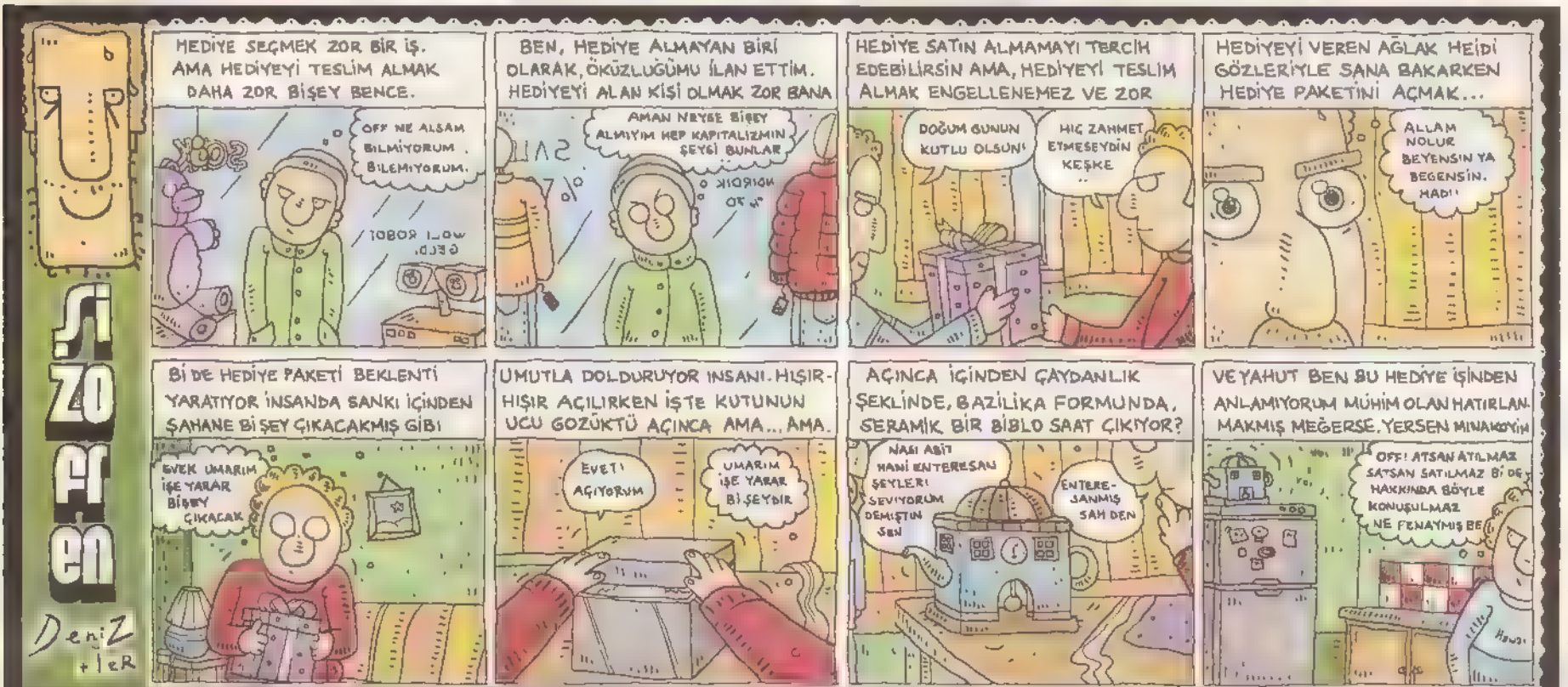
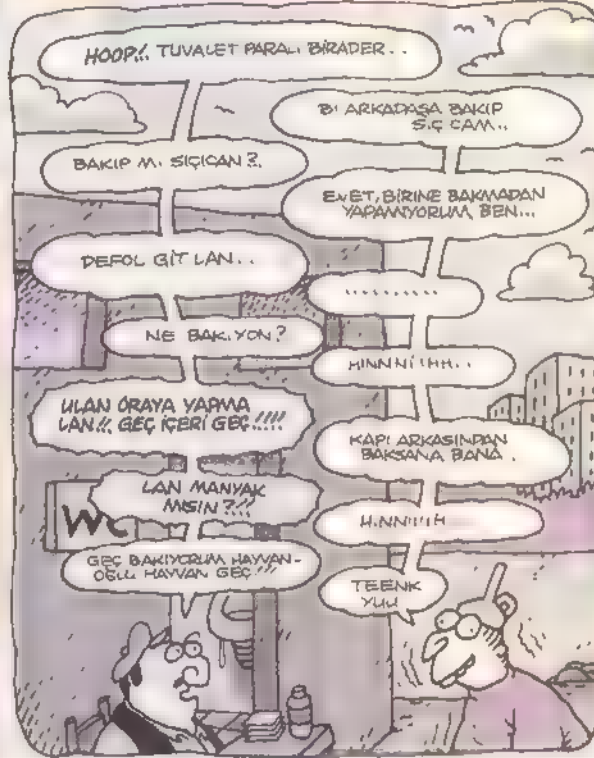
The bottom panel shows the same three characters. The man is now shouting, and a speech bubble above him says 'GÜLMÜŞÜN! BİRİ BİRİ GERMİYİN! GERMİYİN!'.

GÜLMÜŞÜN! BİRİ BİRİ GERMİYİN! GERMİYİN!

TKAF! TKAF! TAF! TKAF!

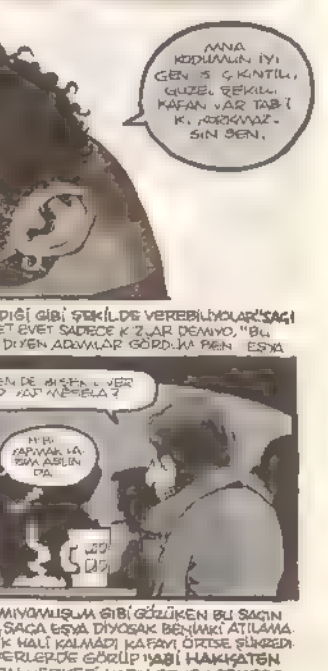
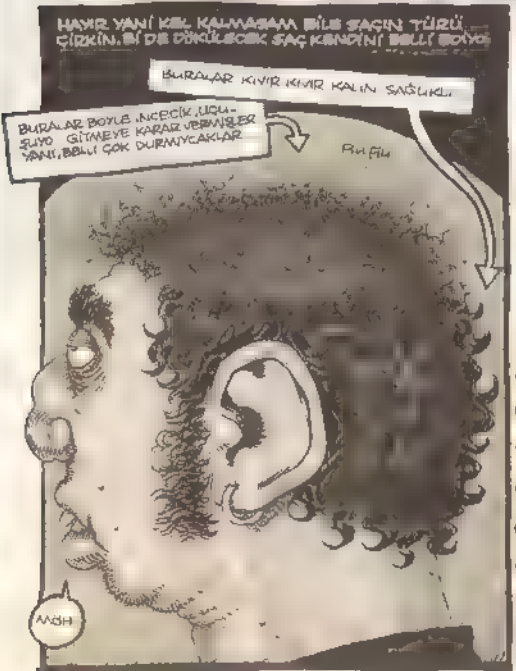
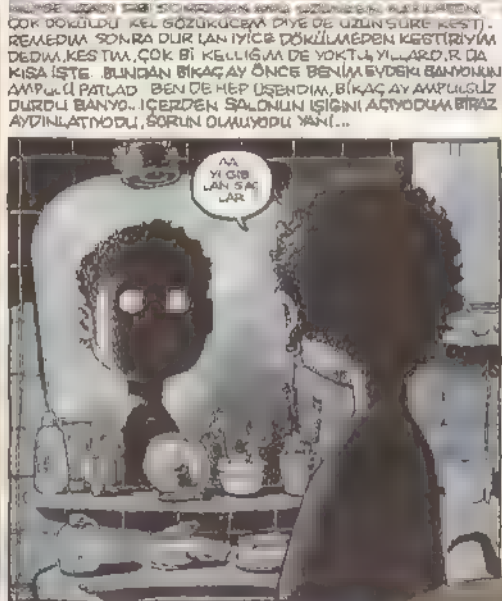
EYD VAN O SAE?
NEYDI OAM?

YİĞİT ÖZGÜR

Sandık içi

ERSİN KARABULUT

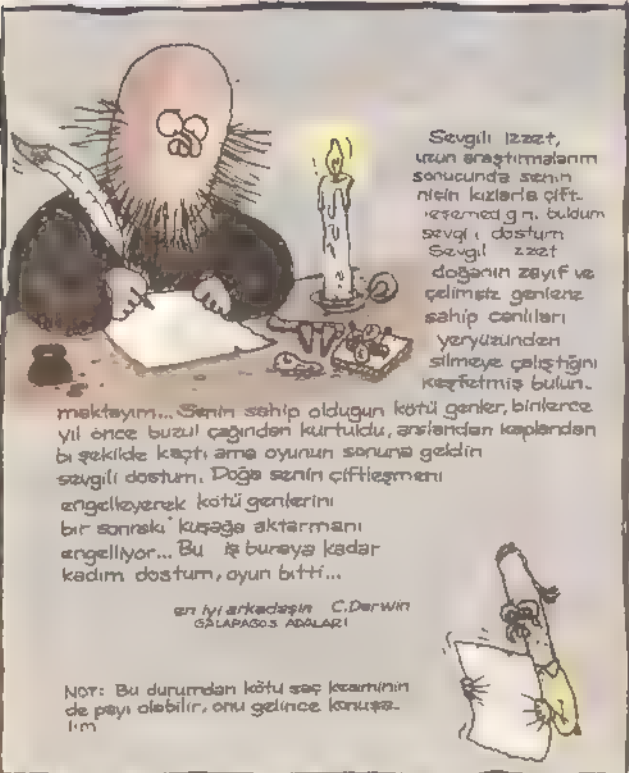
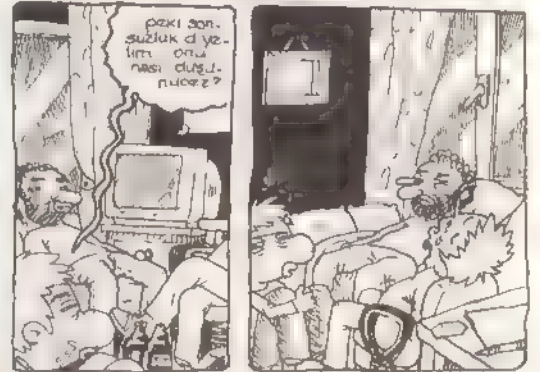
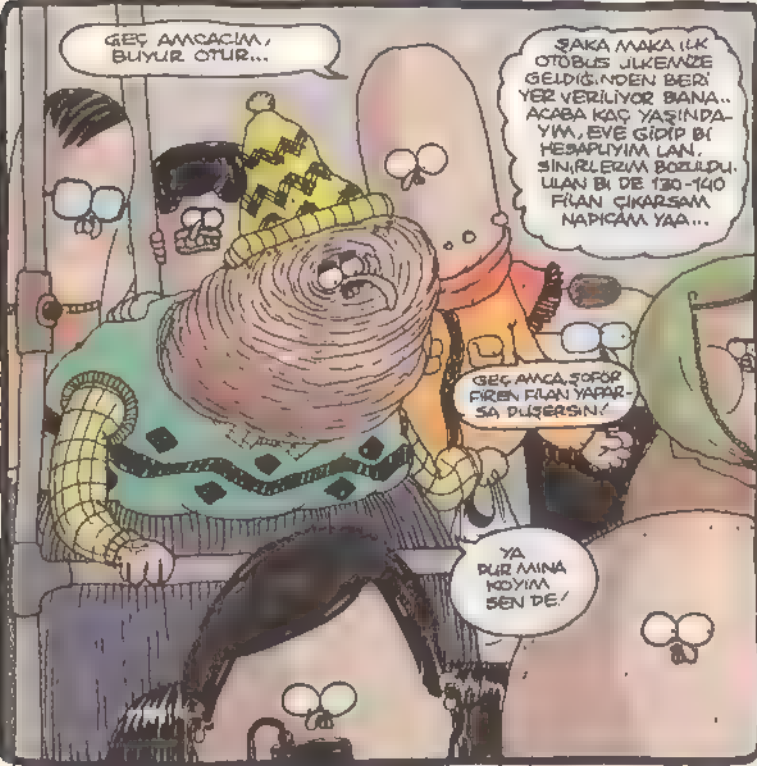

BİLMİYÖ Kİ DÖKÜLMÜŞ, UYUŞMAMININLA GİBİ GÖZÜKEN BU SAĞIN ALABİLECEĞİ EN GÜZEL HALİ BU. SAĞA ESYA DİYOSAK BENİM Kİ ATILMA YAN ESİKİ ÇEKİNTİ OLUYOR. ŞEKLİK HALİ KALMADI KAFAN ÖRDE SÜNDÜ. ÇEM... HA SON OLARAK BENİ BİYERLERDE GÖRÜP YABİ HAKKATEN DE SAĞLAR GİTMEK HAA" DİYEN HERKEŞİ KADIN ERKEK DEMEDEN ÇOK KÖTÜ DÜVECESİMİ BEŞİLETTİM. AMA İSTEYEN "ÖNEMLİ OLAN DAYILAR DEĞİL BABADIR" DİYEBLİR... BAK O OLUR...

Uğur Gülsöy

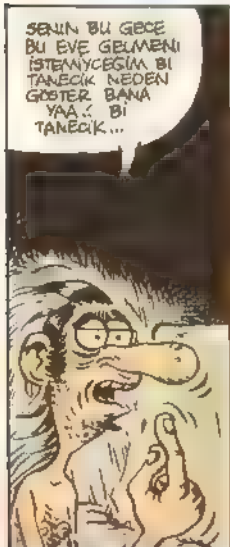
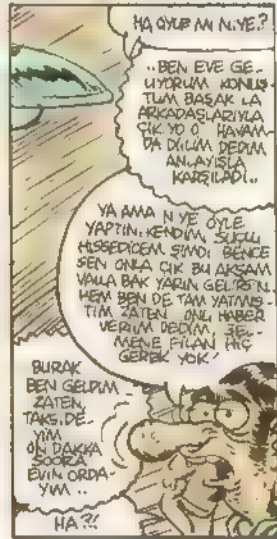
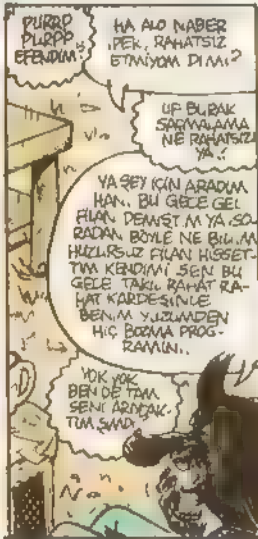
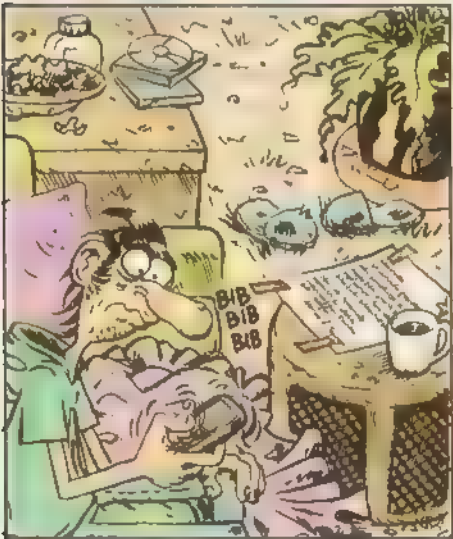
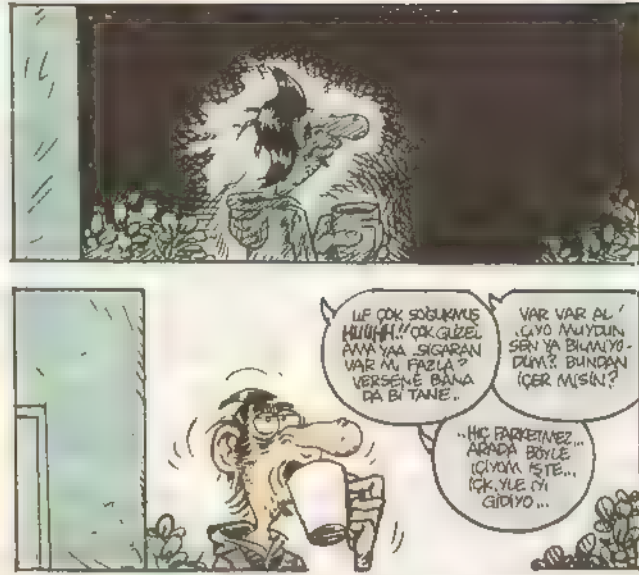

ama arkadaşlar iyidir

Çarpışma İpek & Burak

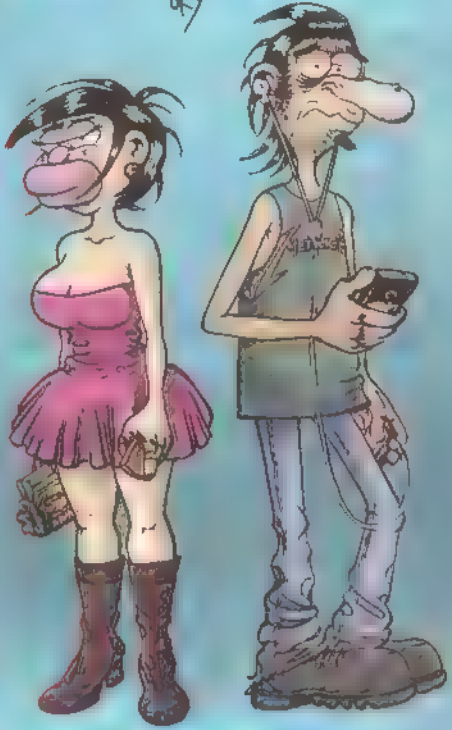
Yazan: Gülçin OKY

arada S'yan'ın bu bel bel düzeli. Her şey normale döndü. Barın ve S'yan'ın bu yaşananları 6 defa konuştular. Geçen sonunda konuklarını uğurlayan Laura koltuğa oturup S'yan'ın bel bel ne sarı sarak ona sevgiyle baktı. Eski kocası, Kolt, Zeg'nin ve Barın'ın beraber yaşadıkları mal kâneye doğru yola çıktı.

Çarpışma

İpek & Burak

72 RÜTÜN
MARTİN KİTAPÇILARDA

6 BASKI TUM
KİTAPÇILARDA

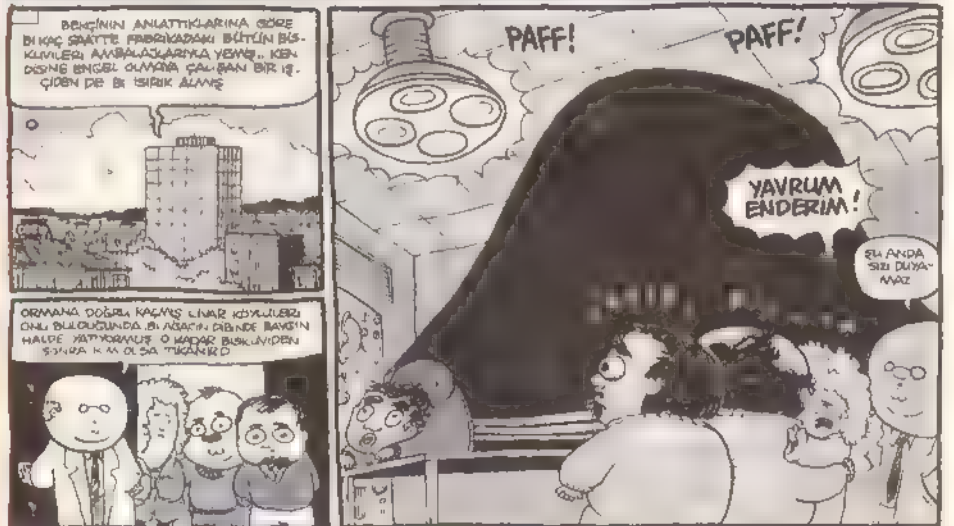
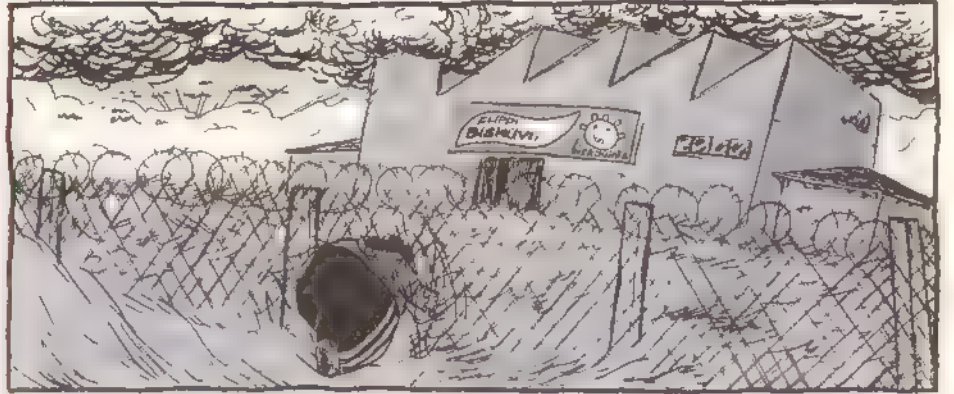
UYKUSUZ

Uykusuz, Değilim diye düşünün, tüm kâğıtlar yazı espi ve karaktirini yazın hakları saklıdır. Yayıncı ve çizerin yazılı zihni aynakı, in hâli yazı - bası ve gorse yayın organında ve sanal ortamda kullanılagaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 4 Mart 2009 | Sayı: 079
Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI MÜREKKEP BAS N YAY N LTD ŞTİ
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSÖY

ENDER VE G.T. POLİSlerden kurtulmak için şehrin dışına çıkarıldır.

Bitti

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFI: Şevki Saygıman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR, Nuraylılık, Sürerler - 011 - Halkla İlişkiler ve Muhasebe E. van Aktaş, caglar@uykusuzdergi.com
Asmakmesecit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 - ISSN 1307-7619
BASKI: APA İnşaat Hadimköy Asia ü Ömer, Köyü Mevk. 34555 Hadimköy, İstanbul: 0 212, 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP 0 212 622 22 22 ABONELİK Yurtiçi: 99YTL, Amerika 110\$ Avrupa 90\$ Uzakdoğu: 120\$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapı kredi Bankası Parmakkap Şubesi YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

UYKUSUZ

• TÜBİTAK yönetimi, Bilim ve Teknik dergisinin Darwin ve evrim teorisiyle ilgili kapağını ve 15 sayfalık içeriğini sansürleyerek değiştirdi. Derginin genel yayın yönetmeni Çiğdem Atakuman görevinden alındı.

İNSAN
MAYMUNDAN
GELDIYSE ŞİNDİKİ
MAYMUNLAR NİYE
İNSAN OLMUYOR...
GEL DE ÇIK İŞİN
İÇİNDEN, SİZİ GİDİ
DARVİNCİLER!..
HEH HEH!..

ÇAT!

LAN Bİ SUS
ARTIK BE! YILLAR-
DIR AYNI ESPRİ!..
BİTİRDİNİZ KOÇA
KURUMU!..

Aydın'da, 13 yaşında bir çocuk, Başbakan Erdoğan tarafından tartaklandığını iddia etti. İddiaya göre Erdoğan, seçim konvoyuna laf atan çocuğu önce yanına çağırdı daha sonra da ensesinden sert bir şekilde kavrayarak tartakladı. Başbakanın korumalarından da yumruk yiyen çocuğun ailesi suç duyurusunda bulunmaya hazırlanıyor.

AKP'nin, Manisa mitingine katılımı yüksek göstermek için miting meydanını gösteren fotoğraflarda Photoshop kullandığı ortaya çıktı.

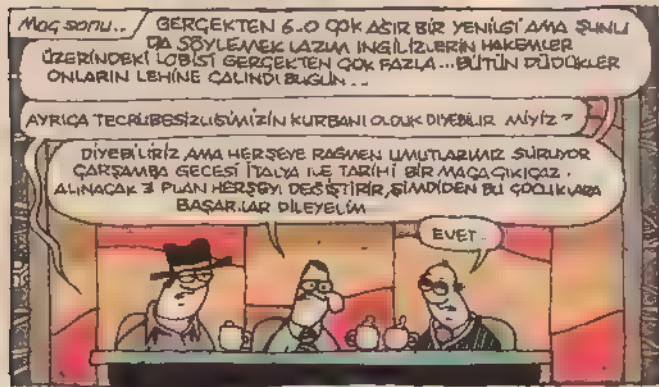
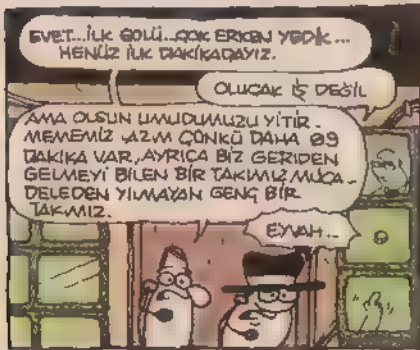
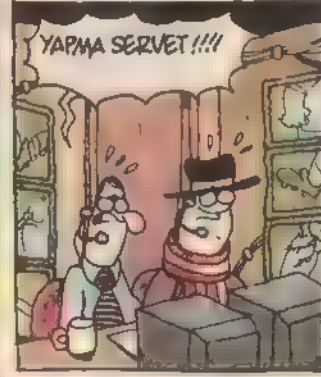

Tayyip Erdoğan, "İddia ediyorum işsizlik mevsimsel..." dedi.

- Kaç Yıl Oldu?**
- Sinan Çetin, "Balans ve Manevra, Türkiye'nin ilk sanat filmidir." diye 4 yıl...
 - Kurtlar Vadisi karakteri Çakır'ın dizideki ölümünden sonra, Türkiye'nin birçok yerinde cenaze namazı kılınalı ve gazetelere başsağlığı ilanları verileli 5 yıl...
 - Kaleci Metin, Fenerbahçe'nin Gordon Milne'yi Beşiktaş'tan alacağı haberlerine, büyük bir
 - coşkuyla nah çekerek karşılık vereli 18 yıl...
 - Zengin ve Yoksul dizisinin kötü karakteri Falconetti, kardeşi Tom'u bıçaklayınca Günaydın gazetesi "Ellerin Kırılın Falconetti" manşetini atalı 33 yıl...
 - Muhteşem Kot isimli bir terzi, blucini "Kot" markasıyla Türkiye'de üretmeye başlayalı tam 51 yıl olmuş...

YAP- MAYIN ÇOCUK- LAR
Cihan Ceylan

İzmir İl Genel Meclisi, "Kenan Evren" isminin okullardan kaldırılmasına karar verdi.

Kemal Unakıtan'ın oğlu, Başbakan'ın 'One minute' lafını tescil için Türk Patent Enstitüsü'ne başvurdu.

Ahsen Unakıtan, Kemal Unakıtan'ın ameliyatı için neden Cleveland'ı tercih ettiklerini açıkladı: "Kemal Bey'in hastalığının tedavisi için Rabbime sordum. 'Ya Rabbi, nerede olursa iyi olur, bir şey düşünmüyorum. Sen bana doğru yolu, bizim için hayırlı olacak yolu lütfen göster. Beni oraya yönelt' diye dua ettim. İçime bir his doğdu, ABD'deki Cleveland diye... Rabbime şükürler olsun."

Güneydoğudaki gösterilerde sadece taş attıkları için yargılanan çocuklara dünyada eş görülmeyen hapis cezaları verilirken Bursa'da "Ampul Tayyip" sloganı atan liseler 11 yıl hapisle yargılanıyor...

SONRA BENİ ARAYIN!

TRT, kamu kuruluşu değil mi? İlk görevi, haber vermek değil mi? Süper Lig maçlarının sonuçları ve özet görüntüleri haber niteliği taşıyor mu? Peki o zaman, TRT bu maçların görüntülerini niçin saatlere yayıyor? Sana ne reytingden, rekabetten?! Sen bizim paralarımızla dönen bir kurumsun, hadi sen de anla, müessesesin. Miting bitir bitmez can alıcı yerlerini, özet görüntülerini vermeyi bilirsin. Maçlar bitir bitmez, hepsinin özetini, gollerini baştan bir göstereceksin önce! Sonra yap yorumunu, gir detayına! Biz kamuyuz, sen bizim için varsın. Zaten sırtımdasın, daha ne istiyorsun?! Bu işin katipçisi olun, yasal hakkımızı kazanın, sonra beni arayın!

8 MART KUTLU OLSUN

BİŞİYER DUYDUM

Can Do It!

8 Mart'ta yapılan Mersin'deki basın toplantısında konuşan Başbakan Erdoğan, kadınların çektiği olayları biliyorlar, bu yüzden körük verdiklerini söyledi.

ŞİMDİ GÖMLÜYÖRÜM, 1 MİLYON YIL SONRA ELİMAŞ OLACAK... NMA Nİ NAM...

2. MİLYON YIL SONRA ELİMAŞ OLACAK...

BİR HÖRMEYER ANKETİ...

Anket

Örtünerek mi, öpüşerek mi haber olmalı

Azra Akın gibi öpüşerek haber olmak mı daha doğru?

Zeynep Tokus gibi örtünerek haber olmak mı daha doğru?

SÜNDER - Anket Sonuçları

CEVAP VERİYÖRÜM: AZRA AKIN'LA ÖPÜŞEREK, ZEYNEP'LE TOKUS ŞARAK...

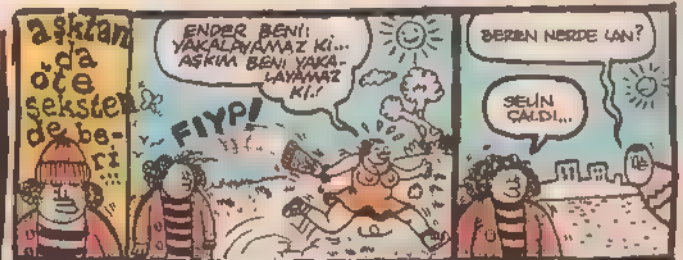
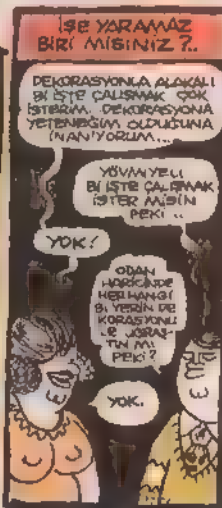
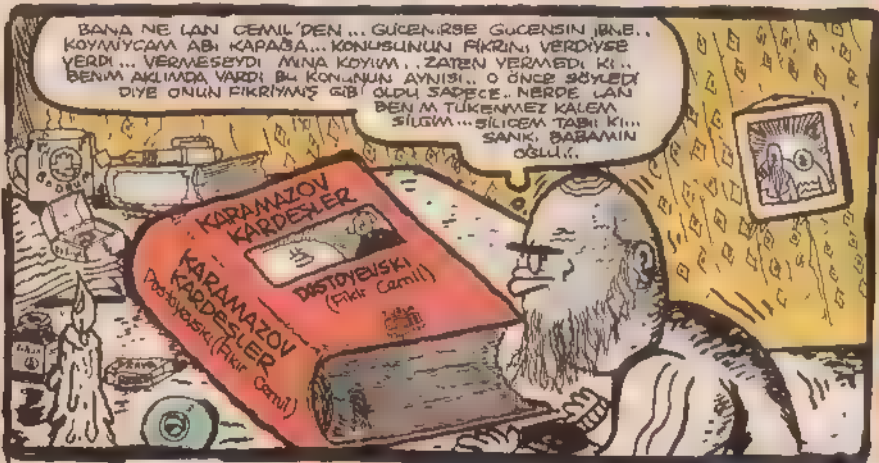
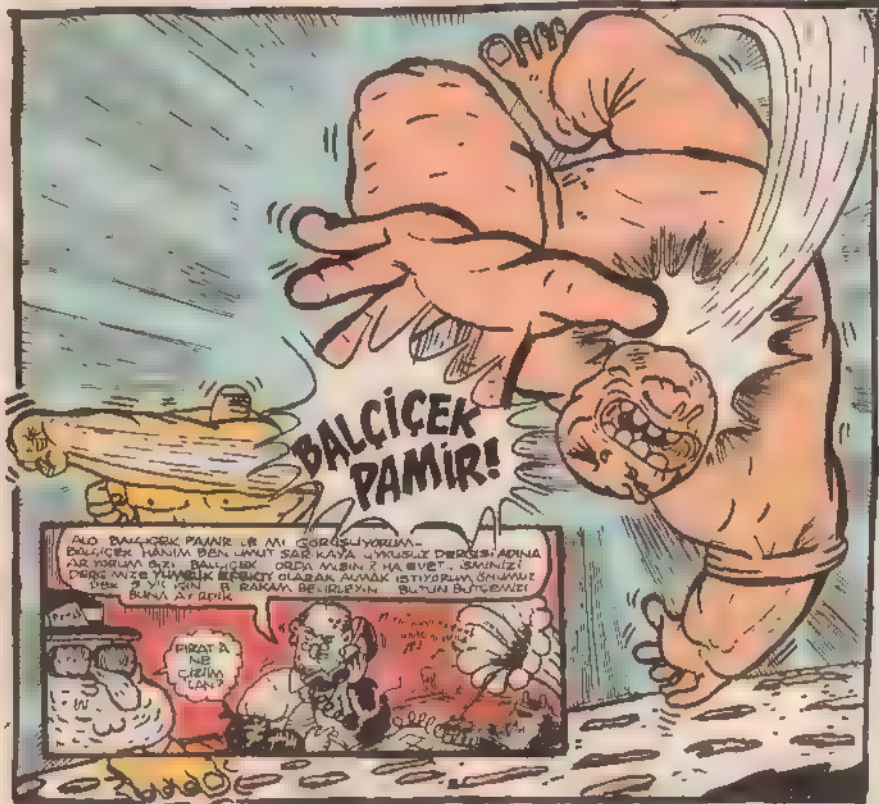
BİLİM VE DARWIN'IN TEKNİK SANSÜRÜ

EN AZ BİR MİLYON YILLIK KAFKA BULDUM!

AKP hükümetinin kadrolaşma faaliyetlerini sürdürdüğü TUBİTAK'ın çıkardığı Bilim ve Teknik dergisinin Darwin'in 200. doğum yılı nedeniyle hazırlanan mart sayısında, kapak ve 15 sayfalık Darwin dosyası, TUBİTAK yönetiminin müdahalesiyle değiştirildi. TUB TAK yönetimi Darwin'den sonra, Darwin'i kapak konusu yapan Genel yayın yönetmeni Dr. Çiğdem Atakuman'ı da kovarak bilmeden siddetli iyice sıyrdı

YALANIN TARİHİ

• "İKTİDARA YÜRÜYÖRÜZ"	DOĞU PERİNÇEK
• "SEÇİMİ KAZANAMAZSAM RODOŞ'A KADAR YÜZERİM"	DENİZ BAYKAL
• "2001 DE AVRUPA TOPLULUĞU ÜYESİ OLACAĞIZ"	TANSU ÇİLLER
• "HAYATİ ANLAMAK İÇİN BALZAC OKUDUM, TOLSTOY OKUDUM, DOSTOYEVSKI OKUDUM."	NIHAT DOĞAN
• "VAN GÖLÜ CANAVARI CIA DENİZALTISIDIR."	DOĞU PERİNÇEK
• "KENDİ KENDİME ÜÇ DİL ÖĞRENDİM. ŞİMDİ DE İTALYANCAYA BAŞLADIM"	NIHAT DOĞAN
• "HAYATIMDA Hiç YALAN SÖYLEMEDİM"	TANSU ÇİLLER

akl fikir efisi

Barış UYGUR

reklamında, tıraş bıçağı reklamında falan çıplak kadın kullanılına herkes ayağa kalkıyor da (buradan Amargi'deki abalalarına saygılarımı sunarım) iş su samuru için olunca bu normal mi oluyor? Kafam karışık. Hayır, reklamları da ilgiyle izliyoruz, kesilsin istemem.

■ Reklam demişken, geçen gün bizim Alpaslan'la uzaktaki bir alışveriş merkezine sinemaya gittik. Neden uzağa diye sorarsanız, anlaşılan o ki Beyoğlu artık kültür merkezi hüviyetini kaybetmiş, zira yeni çıkan filmlerin hiçbirli artık Beyoğlu'na gelmiyor. Hepsi aynı filmi oynatan yirmi tane salon var ki herhangi bir kasabadan farkı, aynı filmin birçok yerde oynuyor olması. Her neyse, bu uzak ve elit sinema salonuna gittik, normalden iki kat fazla para verdik ve film başlamadı. Evet, başlamadı çünkü kırk dakika boyunca reklam vardı. Birileri aç gözlü olduğuka bu bizim hayat kalitemizi yerle bir ediyor işte. Hayatım boyunca televizyonda izlemedim ben o kadar reklamı yahu, ayıptır.

■ Peta diye örgüt var biliyorsunuz. Hayvan hakları için çalışıyorlar ve özellikle reklamlarında çıplak kadınlar kullanmalarıyla tanınıyorlar. "Kürk giyeceğime çıplak gezerim" diyen ve bunu ispatlayan güzel kadınlarla yaptıkları reklamlar sık sık bizim gazetelere de haber oluyor. Yalnız kadının cinsel istismarı gibi gelmiyor mu bu yapılan size? Ne bileyim bira

■ Hiç duymadıysam en az elli kere "Krizde reklama yatırım yapan kazanır" lafını duydum. Çok söylenince gerçek sanılan laflardan gibi geliyor bana ama aslında astarını bilemeyeceğim. Lafı söyleyenin de genellikle sürekli olarak beyazları artık daha da beyaz olacağını iddia eden reklamların olması kafa karıştırıcı değildir de nedir sorarım size. Her sene "en beyaz" diye bir ürün iteliyorsun bize kaldı ki beyaz dediğinin arası berisi yok, beyaz beyazdır yani neticede ışık tayfında fazla çeşitliliği olmayan bir renk ya da renksizlik durumu bildiğim kadarıyla, sonra da kalkıp "aman krizde reklama yatırım yapın" diyorsun. Şimdi öncelikle anlıyorum ki bunu bana değil reklam verecek ya da verme potansiyeli olan firmalara diyorsun ama kalkıp gazetede televizyonda dediğin zaman sanki bana diyorsun gibi oluyor. Manyak mıyım ben kardeşim, elime geçen üç kuruş para, onu da reklama mı harcamayım? Ne diye reklam yapacağım hem? "Sayın ev sahibi kiramı azalt" diye reklam olmaz ki. Ha sen bunu deterjan üreten, çikolata üreten insanlara söylüyorsun. E o zaman neden benim okuduğum gazeteyi işgal ediyorsun düdük makamısı? Bunlar zaten senin müşterin, git kulagina söyle gerekirse.

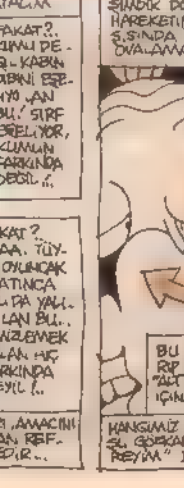
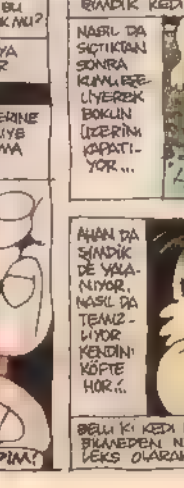
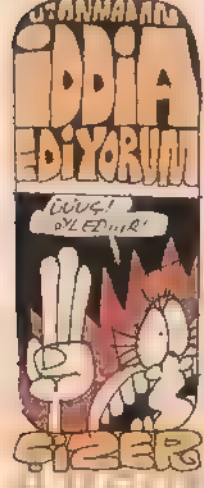
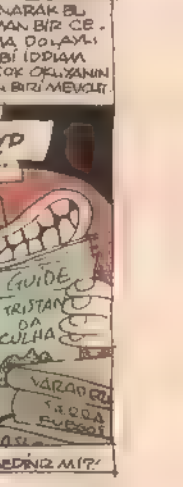
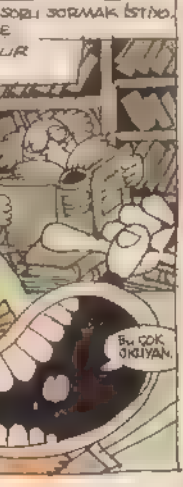
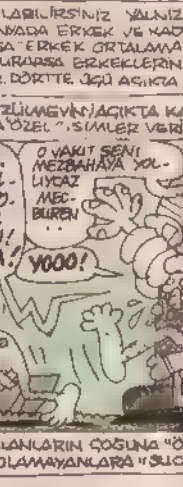
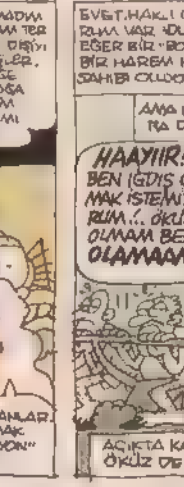
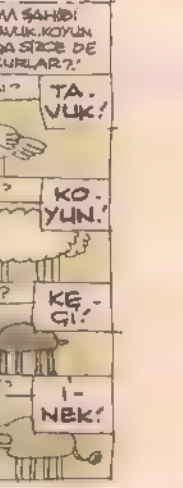
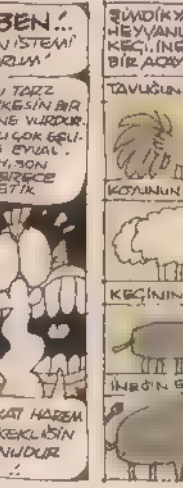
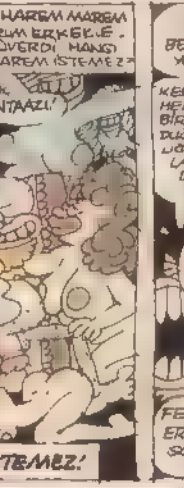
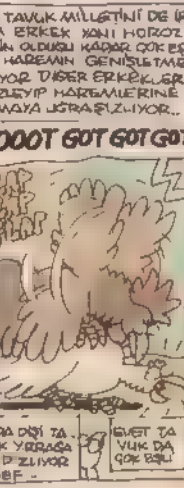
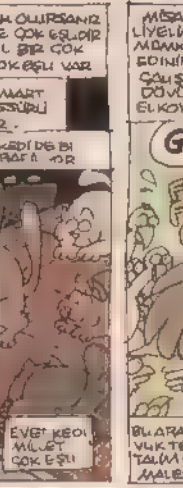
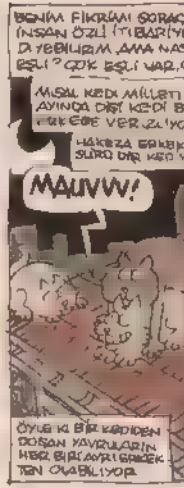
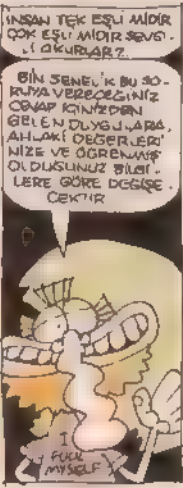
■ Televizyon ayrı bir kafa. Ben yarışma programlarının gitgide yükselen ödülleri ile ilgili izliyorum mesela. Yıllarca en büyük ödülün renkli televizyon olduğu, katılanların yok bir kilo mercimekle, yok iki kilo narıncıyla evlerine döndüğü Tele Kutu'yu, Evet Hayır'dı gibi yarışmaları büyüncü bir milyon liralık falan garip geliyor. En çok da zamanında Tele Kutu'da renkli televizyonu büyük ödül olarak kazananlara üzüliyorum. Zira bir insanın bir televizyon yarışmasında büyük ikramiye kazanma şansı nedir ki? Ömrü boyunca bir kere gelir böyle bir fırsat, onda da dandik renkli televizyonu alıp dönmüş abi evine. Mercimekle, patatesle döneni hiç saymıyorum bak.

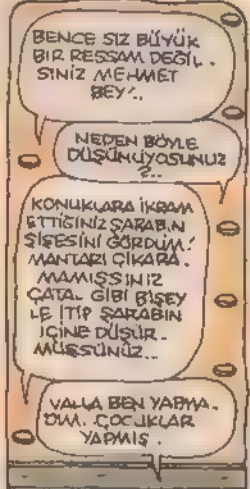
■ Bu arada renkli televizyon demiyoruz değil mi artık. Televizyon otomatikman renkli zira. Yetmiyor, sıyah beyaz televizyon diyoruz. Birinci dünya savaşı gibi bir durum. O zaman da o savaşa "büyük savaş" diye geçmişler. İkincisinin çıkacağını ne bilsin garipçilerim.

■ Birçoğunuz ÖSS başvurularını tamamladınız, şimdi harıl harıl test çözüyorsunuz. Sık sık da öğretmenlerinizin "şaşırtmalı sorulara dikkat" uyarısıyla karşılaşılıyorsunuz. Bu konuda sonuna kadar sizin yanınızdayım. Şaşırtmalı soru da ne yahu? Hani böyle bir soru ki bu soru, cevabı doğru bilen biraçz dikkatsizse hemen eleniyor zira soru aşağıdakilerden hangisi "değildir" diye sorulmuş. İş mi bu sorarım size? Neymiş efendim öğrencinin dikkatini de ölçüyormuş. Sana ne ulan dingil? Öğrencinin dikkatini ölçmek sana mı kaldı? Bilgisini doğru dürüst ölçebildin mi de sıra dikkatine geldi, alıcengiz yapıyorsun? Arada bilen de eliyorsun bir de gep gep geriniyorsun. Belki o dikkatsiz çocuk büyük fizikçi olacak? Ama yok. Sağol be. Senin gibi vasat zekalı adamlar yüzünden o çocuk beş net on net eksik yapacak istediği bölüme giremeyecek. Ne diye? Sen bir türlü kırk yıldır bilgiyi ölçen adam gibi bir test yapamadın, hile hurda peşinde koşuyorsun, yarım aklınla alıcengiz çeviriyorsun diye. Müfredattan sor kardeşim adam gibi, çoluk çocukla eğlenme. Zaten stres altındalar. Şas komandosu mu seçiyorsun, bilim insanı mı belli değil. Yok, serinkanlı olacaktı da bilmem ne de... Hadi oradan.

■ Bilim İnsanı ne ayrıca? Politik doğrucu olsun diye bilim adamı demiyoruz onun yerine bilim insanı diyoruz. Zira bilim kadını da var ya. Bilimci de bari. Bilim hayvanı mı var? Bilimci yapan nereden baksan zaten insan. Ha elbette bunun deney faresi var şusu var busu var ama bana kalırsa farenin o konuda inisiyatif kullandığını söylemek güç. Gel şuna bilimci de, sekiz mart sekiz mart kadınları da kızdırma olmaz mı?

■ Sekiz Mart Dünya Kadınlar Gününü kutlar, Clara hanımı saygıyla anmayı bir borç bilirim efendim.

Cihan Ceylan

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

BEN SİZİNLE AYNI SINIFIN İNSANİYİM.

Yaşı genç amca ve dayılar, yeğenlerinin dış dünyayla irtibatında önemli görevler üstlenir. Hediyeler almak, parka, sinemaya götürmek ve yeğen büyüdükçe ağzına alkol koymak, karşı cinsin bilgilerini birer tablet halinde sunmak genç amca ve dayılarda sık duran özelliklerdir. O gün, yeğenim küçük olduğu için benim tercihim çocuk parkına gitmek yönünde oldu. Bu ilk çocuk parkı görevimdi ve henüz bu parkların pis işlerin döndüğü küçük birer devlet yapılandırmasına benzediğini bilmiyordum. Zamanla, çocuk parklarının, güçlü olanın ayakta kalabildiği, şiddetin ve iktidar hirsinin kol gezdiği ve en önemlisi sınıf ayrımının acımasızca yaşandığı yerler olduğunu öğrendim. O gün, gittiğim çocuk parkında beş altı yaşlarında, birbirine hiç benzemeyen 5 çocuk vardı:

1. **Emekli çocuk:** Eller arkasından bağlı, kaydıracağın yanına durmuş kayanları izliyordu. Baş aşağı kayanlara, "Öyle kayma öyle kayma" diyordu.
2. **Şiveli çocuk:** Kaydıraktan kaymadan önce hep aynı haberi veriyordu: "Gayiyom"
3. **Suçla meyilli çocuk:** Şiveli çocuktan "İktirme len" uyarısı almasına rağmen onu sık sık itti. Sürekli borulara tırmanıp "Aaağğ" diye bağıyordu. Sümükten ışıl ışıl parlayan ağız çevresini sürekli yaladı.
4. **Çok eski çocuk:** Artık söyleyeni pek bulunmayan "Yaşa Fenerbahçe" marşını söylledi. Sık sık, çok eski bir silah sesi olan "Dışkıya dışkıya" efekti kullandı.
5. **Steril çocuk:** Saçları nefis ve burnu minicikti. Lümpe hiçbir harekette bulunmadı ve emekli çocuğu ciddiye almadı. Annesine "Artık kaymak istemiyorum, salıncağa ne dersin?" gibi çeviri koken ve karar mekanizması kuvvetli cümleler kuruyordu.

Yeğenim, oynamak için steril çocuğu seçtiğine göre sanırım onunla aynı kategoridendi. Zaten 5 dakika içinde birbirlerini yanğından öpen, el ele tutuşan sarı kafalı kartpostal çocuklarına dönüşerek ortama modern bir hava getirdiler. Bu Kuzey Avrupa koken hareketler steril çocuğun annesi tarafından memnuniyetle karşılandı. Korkutucu bir yakınlasmaydı bu. Hiç istemediğim bir ebeveyn muhabbeti her an başlayabilirdi. Her şey evden getirdiğimiz o uğursuz kum oyuncaklarını torbadan çıkarmamla başladı...

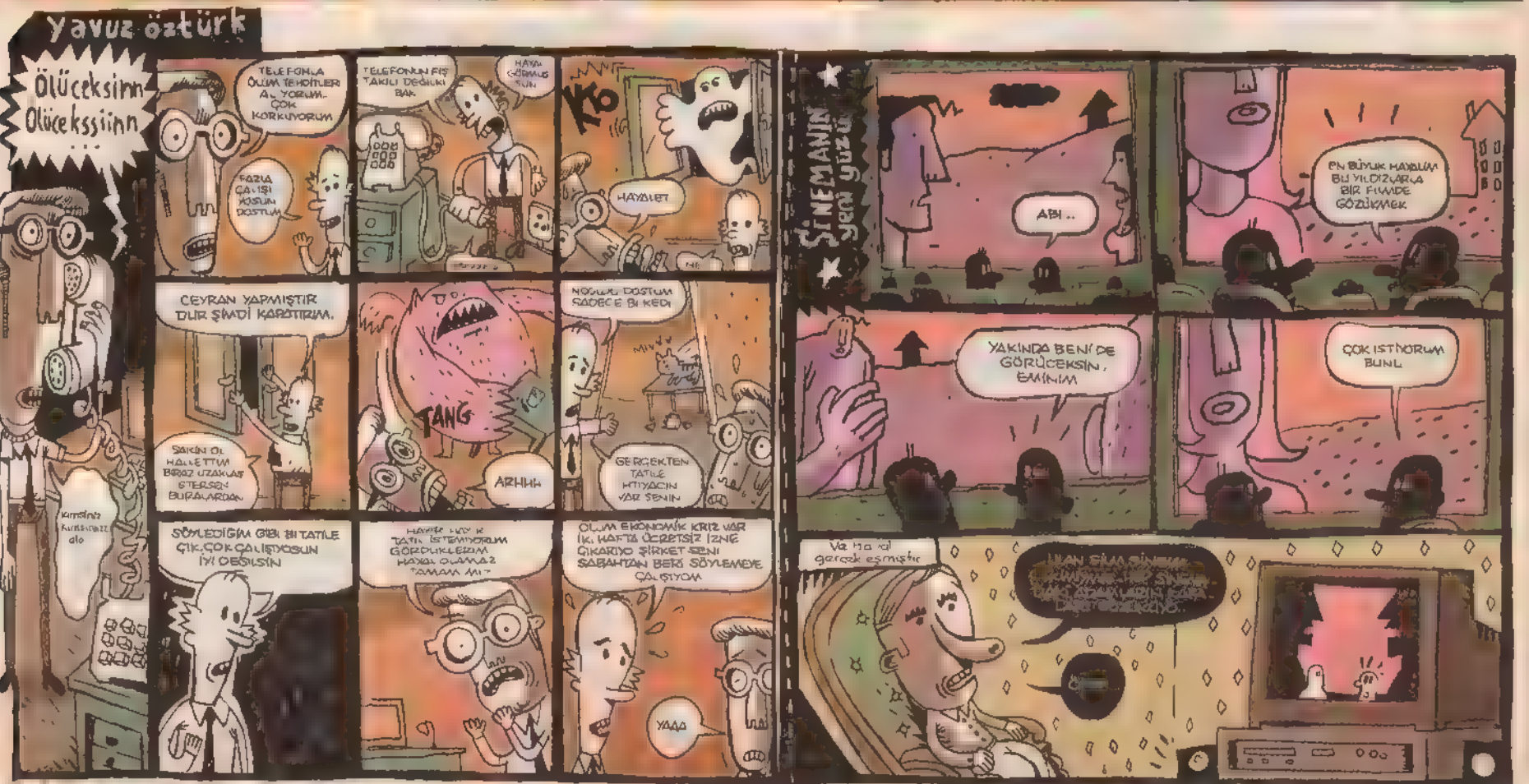
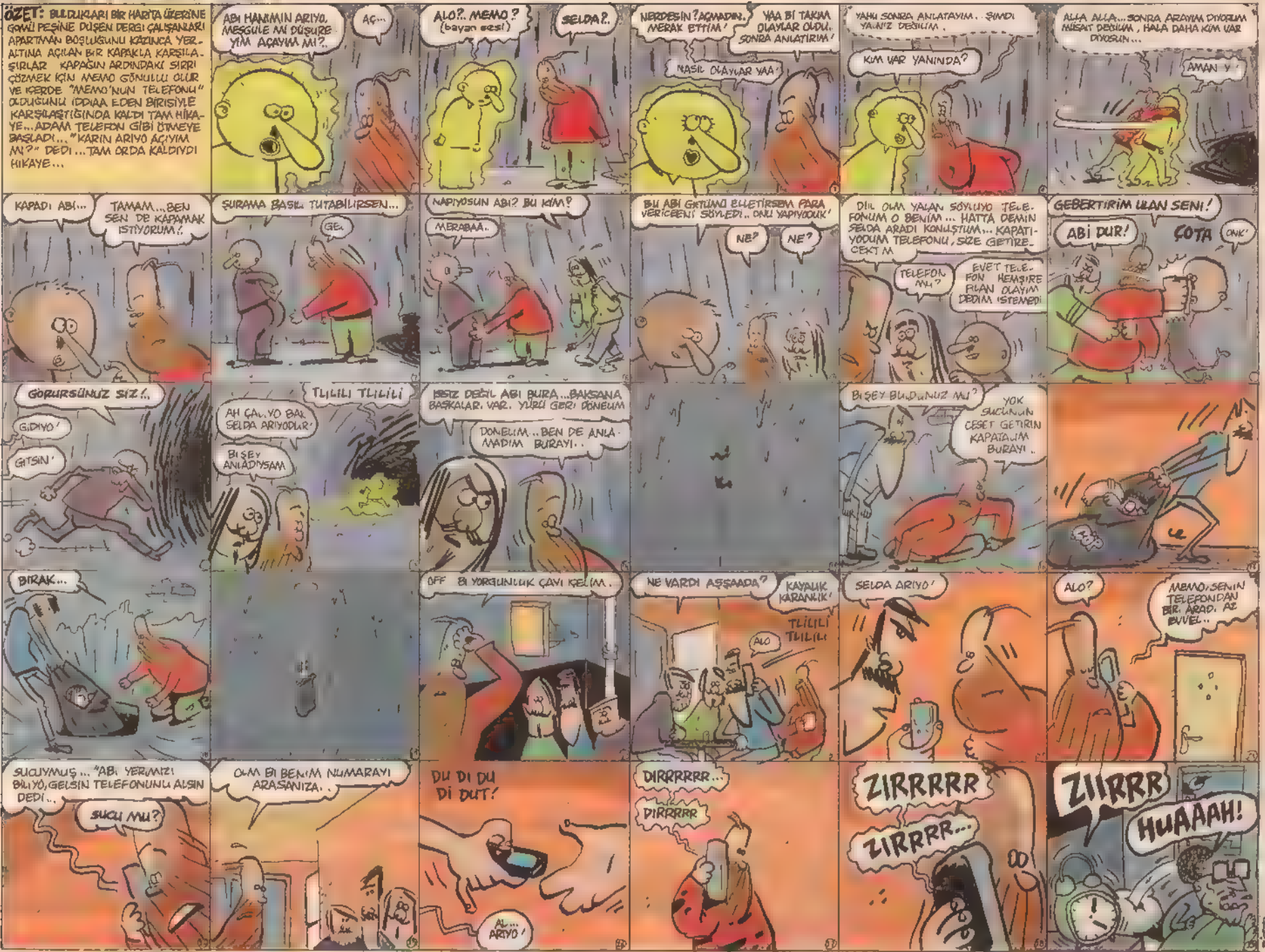
Başlarda bizim sterillerin, kum oyuncaklarıyla oynamasına dışarıdan bir müdahale gelmedi. Sonra bir ara yeğenim bir karıncanın peşinden gitmeye başladı. Steril çocuk da onu takip etti. Önde karınca arkada steriller tek sıra halinde uzaklaşırken kum oyuncakların çevresinde bir toplanma yaşandı. Alt sınıf (emekli ve şiveli) bir anda kum oyuncakların etrafını sardı. Şiveli direkt toprağı kazmaya başlarken, emekli çocuk elleri arkadan bağlı ayakta durarak, "Öyle kazma öyle kazma" dedi. Bence sorun yoktu, oyun geçerliydi. Sonra steril çocuğun ve yeğenimin karıncayı terk edip hızla olay mahalline koşuklarını gördüm. Steril, "Bunlarla oynamazsınız!" dedi. Alt sınıf kulak asmadı. Sonra "Aaağğğ" diye bir ses duyudum. Suça meyilli çocuk toplanan kitleye dalarak bütün oyuncakları tekmelemeye başladı. Ayaga kalktım ama ben müdahale edemedim bu proleter isyan bastırıldı. İsyani bastıran steril anneydi. "Bence oyuncakları toplayın, bu çocuklar oynamayı bilmiyorlar" dedi. Bu cümleyle kıl oldum ama bir şey de diyemedim. Topladım. Şenlik dağıldı...

Canım sıkılmıştı, bence problem başka şekilde de çözülebilirdi. Ama steril anne sınıfların birbirine karışmasını istemiyordu. Ve en sınıf bozucusu gittide bana daha fazla yakınlık duymaya başlıyordu. Çünkü isyan sonrası, yeğenim, steril çocuğu kenardaki çiçeklerden birini koparıp vermişti. Bu çiçek, steril annenin 1000 mega piksellik cep telefonunda, bizim çocukların aydınlık ve modern geleceğini muştulayan bir fotoğrafa dönüşmüştü...

Ben muhabbetten kaçmak için bankıma dönerek yanımda getirdiğim kitabı okumaya başladım. O da çantasından kitabını çekerek modern bir karşılık verdi. Kaşış yoktu. Bir ara, kitaptan kafamı kaldırdığımda, suça meyilli çocuğun, kaydıracağın tepesinde, steril çocuğu sıkıştırdığını ve vücuduyla merdivenlere doğru ittiğini gördüm. Biraz izledim. Olacak gibi değildi. Müdahale etmezsem steril bir vücut kan içinde kalabilirdi. Yerimden fırladım ve elimle Steril'i götünden tuttum. Suça meyilliye "Yapmasana" dedim. "Aaağğğ" diyerek geri çekildi ve kayarak gözden kayboldu. Olay mahalline gelen steril anne bana teşekkür etti. "Önemli değil" dedim. "Nasıl yetiştirmişlerse artık... İnanamıyorum?" dedi. İnançsızlığını bozmak istemedim, "Yanlış" diyerek onay verdim. "Ne insanlar var inanamıyorum!" dedi. Bu ikinci inanamayışıydı. Galiba başlıyorduk. Yapmaya çalıştığı şey çok açıktı. Bu hissi biliyordum. Ortamdaki insanlarla aynı sınıfa ait hissetmenin kıvancıydı bu (havaalanı hissi). Steril anne bu hissiyatı içinde, benimle "Ötekilere benzemiyoruz. Biz aynı sınıfın insanlarıyız" muhabbeti yapmaktı istiyordu. İkimizin de ayakkabısı Converse olduğu için, tipim ve gözlüklerim belli bir kültürlü ima ettiği için ve yeğenimin burnu pili olduğu için bana yakınlık duyuyordu. Steril annenin ve benim, steril çocuklara zarar vermek isteyen diğer çocukları kinamaya hakkımız vardı. Birlik ve beraberlik duygularıyla kendi yaşam tarzımızı yüceltmek için iyi bir fırsattı bu...

Biz konuşurken, elinde araba anahtarı ve üzerinde hafta sonu için dizayn edilmiş glyisierliye steril baba (kocası) geldi. Artık iki çift Converse ve bir çift Nike'lik. Selamlaştık. Sonra eşine dönerek, çok güçlü hancıresi olan bir kurbağa sesi çıkardı: "Börrrk nerde?" Steril anne, yeğenimle beraber tekrar karınca dünyasına dalan Berk'i gösterdi. Baba güldü, oğlunun ortamdaki tek piti burunluyla oymasından memnun olmuştı sanırım. Bir iletişim başladığı için onlarla aynı banka oturmak zorunda kaldım. Nike ve Converselerimizle bacak bacak üstüne attık. Bir beş dakika modern dünyanın keyfine baktık. Sonra çok iyi tanıdığımız "Aaağğğ" sesi geldi...

Hızla kaydıracağın öbür tarafına koştu. Şiveli çocuk yerde yatıyordu. Kaldırdık. "İktirdi beni" dedi. Steril anne, suça meyilliye, "Senin annen baban nerde bakayım?" dedi. Cevaplamadı, bağırak gözden kayboldu. Steril anne, suçun ortamdan uzaklaşmasıyla rahatlardı. Bankta yaptığımız, "babyfon"lu, "Ukraynalı bakıcı"lı, "LC Waikiki"li muhabbetten sıkılmıştım. Modern Türkiye'nin aydınlık piti burunlu geleceğini yetiştiren steril anne-babanın, benim gibi modern bir insanı bulmuşken muhabbeti arkadaşlaşığa çevirmek istemesinden korkuyordum. Yeğenime "Gidelim mi?" diye sordum. "Hayır, biraz daha oynamak istiyorum Berk'le" dedi. Berk'te aynı yönde fikir beyan etti. Banka döndük. "Aaağğğ" sesini tekrar duyduk (suça meyil geri geliyordu). Nedenise sevindim. Steril anne "Böyle yetiştirdiklerini inanamıyorum!" dedi (bu üçüncü inanamayışıydı). Steril baba, "Çocuk eğitimi profesyonel bir iştir." dedi. Benden onlarla birlik olmamı, en nazik, en kültürlü, en gözükü, en kitabı ses tonumla onları onaylayacak şeyler söylememi istiyorlardı. Ortamı bozamazdım. Yaptım. "Aslında çocuklara bir biley gibi davranmak gerekiyor" dediğim sıra, çok eski çocuk, elindeki hayali tüfekte biz bankta oturan modern büyüklerin "dışkıya dışkıya" diyerek vurdu. Öldük.

BÖBÖK Kafası

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLÜ

VÖSYM - Coğrafya

1- 'Balonla dünyayı dolaşan ilk tıknaz' ünvanının sahibi Sir Willy Hububat, Liverpool'da kurduğu 'Maveracı Apaşlar Enstitüsü'nün duvarına aşağıdaki cümlelerden hangisini yazdırmıştır?

a) Kuzey olmasa Güney de olmazdı!

- b) Balon, kaşifin metresidir!
c) Ağır ağır çıkacaksın bu meridyenlerden!
ç) Batıya, hep batıya gidin, epey bi batıya gidin, sonra güneye kırın, az gidin, çok güzel iklim var!
d) Antarktika'yı dünyanın ahlak başkenti yapacağım!

2- 'Yamoah iklimi'nin özelliği nedir?

- a) Yazlar seme gibi, kışlar kumpaslı ve sinsimtrak geçer...
b) Yazlar geçmek bilmez, kışlar bi hoyda geçer...
c) Bu iklimde yaz ve kış yoktur, ilkbahar, ikincibahar, ikindibahar ve sonbahar vardır...
ç) En az bi mevsim kuraklık olur...
d) Yazlar akrabalı ve tanışlı, kışlar kardanadamlı ve oynaslı geçer...

3- Enn iyi 'büyük surat heykelleri' hangi tip kaya üzerine yapılır?

- a) Başkalaşım Kayaları
b) Yabancılaşım Kayaları
c) Boğumbacak Kayaları
ç) Tortul Kayalar
d) Protokol Kayalar

Fotoğraf: Sinan Göksel

4- Lokman Hekim'in kuzeni ve estetik tıbbının kurucusu Lokum Hekim, hangi coğrafya eserine imza atmıştır?

- a) Seyyah-ül Alem-ül Trango
b) Mola Yerinde incelemeler
c) Yeryüzünde Yalnız Gezen Dervişler
ç) Lakayit-ül Laklakabanı Hediyelek
d) Türkiye'nin En İyi 10 Butik Hamamı

5- Enlem ve Boylam dışında, bir de modern coğrafyanın kabul ettiği Huylam vardır. Aşağıdakilerden hangisi Huylam'ın özelliklerinden biri değildir?

- a) Çizgileri enine eninedir...
b) Yeryüzüne gölgesi vurur...
c) Gece vaşak gözü gibi parlar...
ç) İki goyunu parçalamış deyola...
d) Çingene palamudu gibi ense varmış ipnede...

6- Baharet Yolu'nda Türkler tarafından açılan ilk ticari işletmenin adı aşağıdakilerden hangisidir?

- a) Buming Han ve Toraları Kuruyemiş
b) Şuur Kırtasiye
c) Tatar Dügün Salonu
d) Kopa-Kapana Pavyon (Teras vardır)
e) Buharalı Yedek Parça

7- Atmosfer, bilindiği gibi, aynı zamanda 'ortam' anlamına gelir. Peki aynı şekilde 'hidrosfer' hangi anlama gelir? Hidrosfer, diyorum, hangi anlama gelir?

- a) Şekil-şemal
b) Gergin ortam
c) İzzeddin
ç) Sulu ortam
d) Hepbiri

8- Yağmur Ormanları'yla ilgili bilgilerden hangisi kesinlikle (kesinlikle) yanlıştır?

fırat...

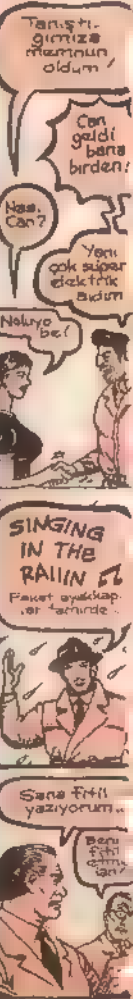
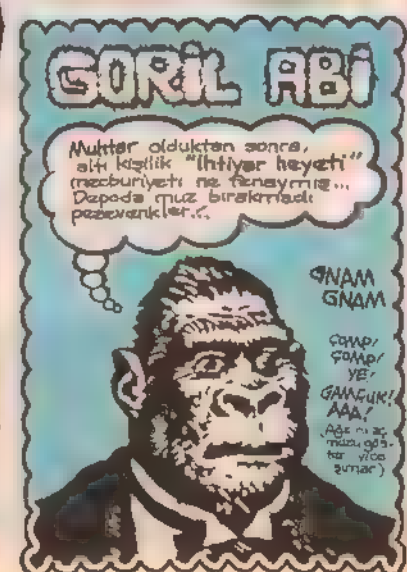
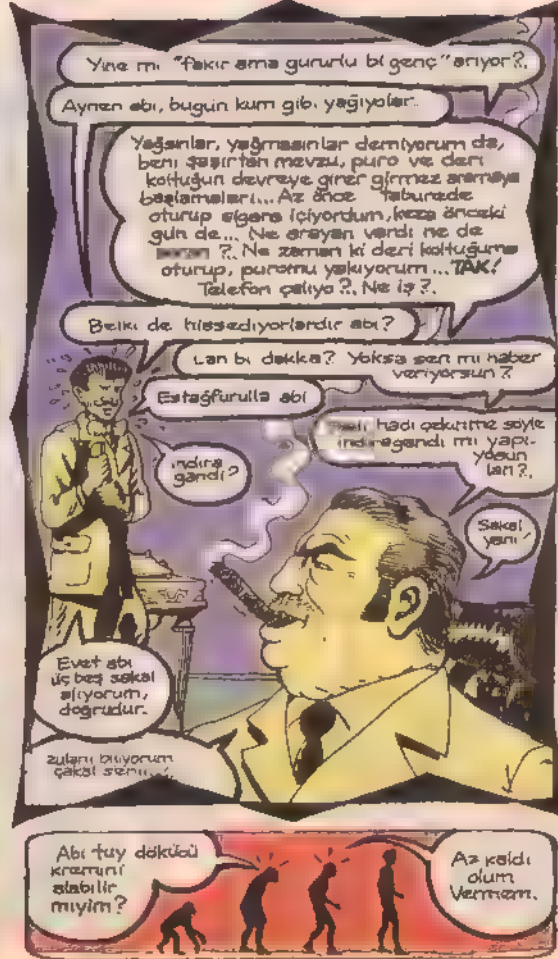
uğur gürsoy

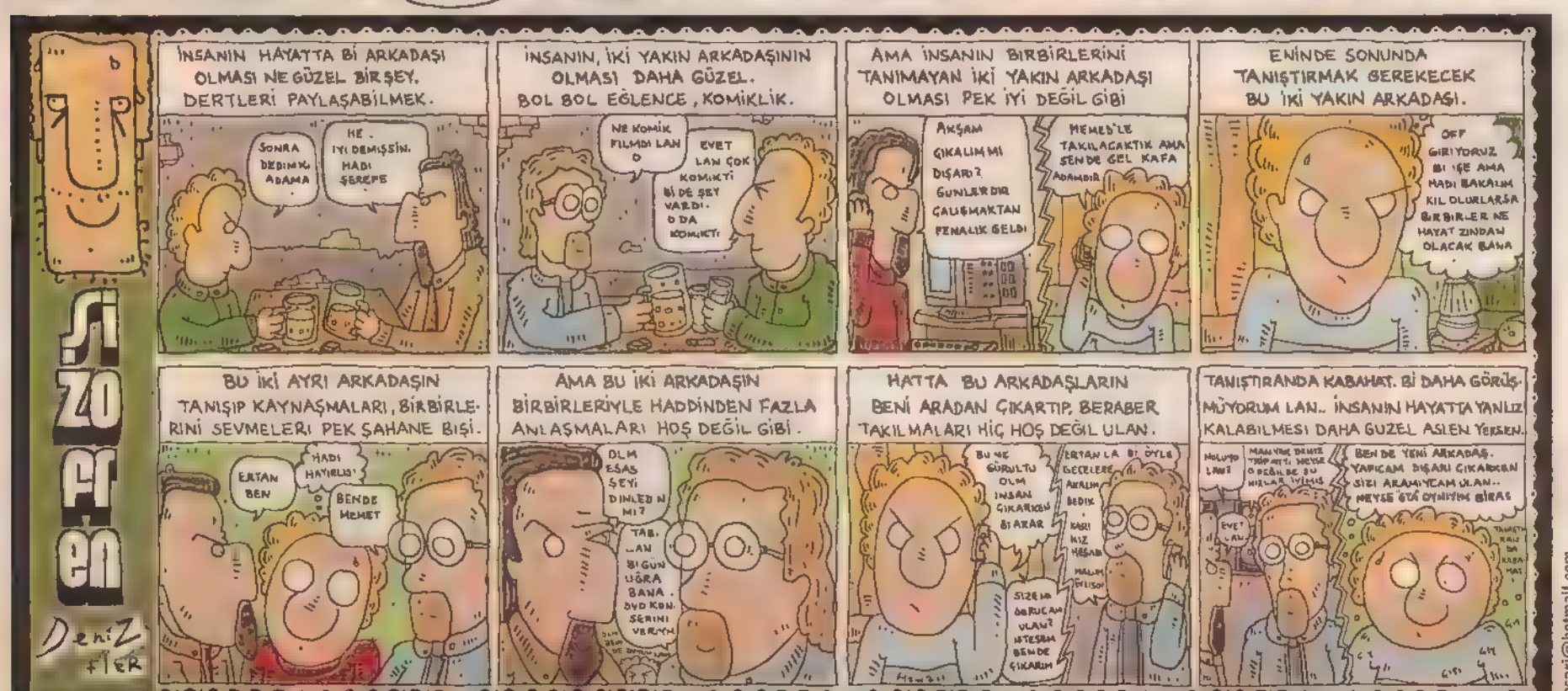
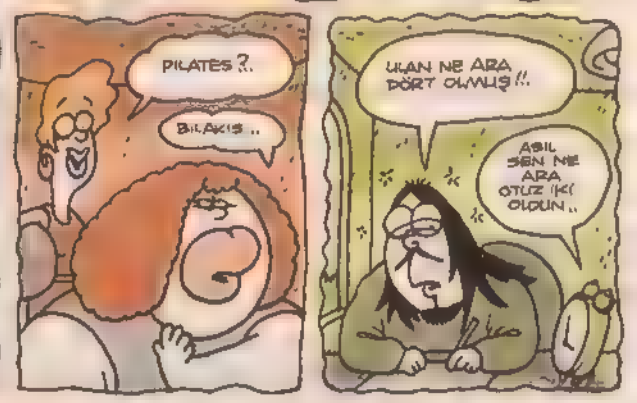
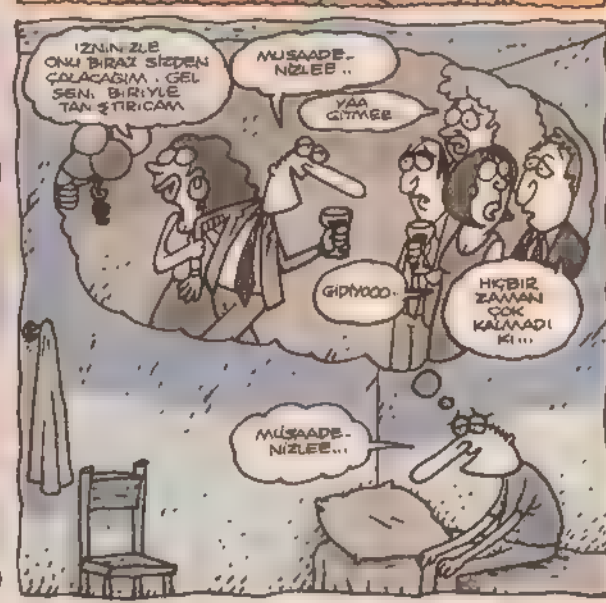
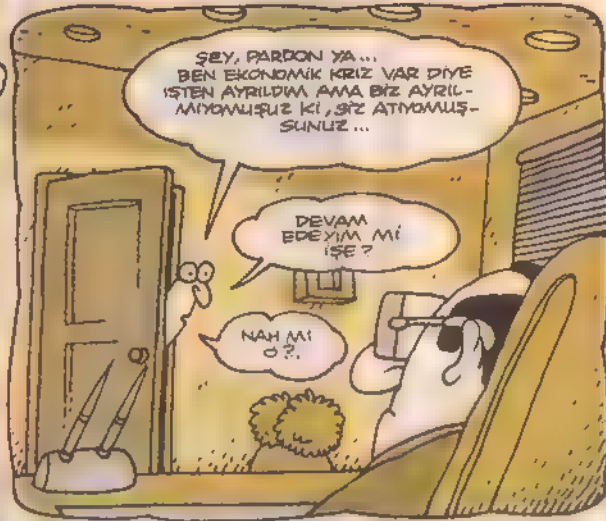
Tribal

ENFESİYON

C.üstüv.

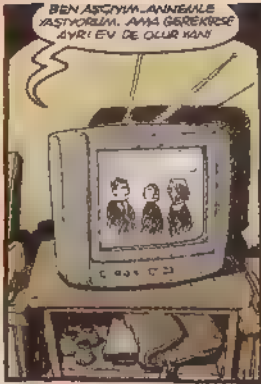
YİĞİT ÖZGÜR

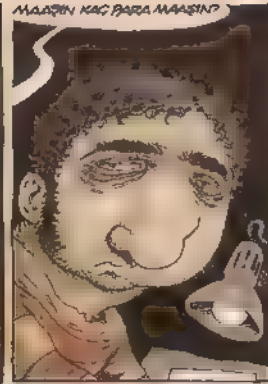
Deniz Fler

SANDIK

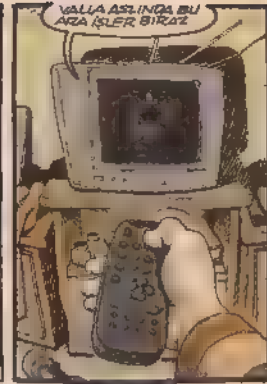
VALHA EVLENDİRE...
LAAKİZ BİZ
BUNUZ NE
İŞ YAPIO
DUN?

BEN ASYIYIM... ANNEYLE
YASTIYORUM... AMA GEREKİRESE
AYRI EV DE OLUR KANI

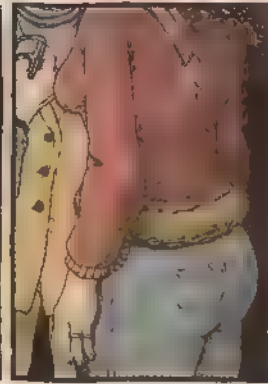
MAAŞIN KAG PAPA MAASIN?

VALHA ASYIYIM BU
AZA KLER BIRAZ

BURAKSAM ÇEY
LYOR BURAKSAM

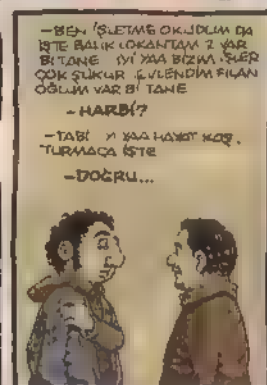
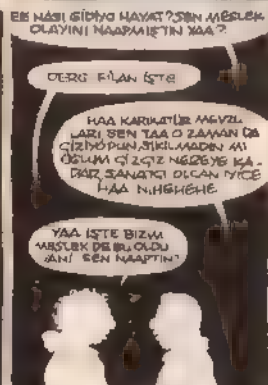

HOP! DUR BAKALIM!

AA NABER KAA

Y' DİR
SEN DEN NABER?

ÇOK SAĞIRIM
YAA KAA'YI OLDU
OHA NABER
YOSUN?

NAAPYIM YAA BURDA BELEDİYEDE
BIRAZ Bİ RİA WARDI OLU HALATTIM
DOLAN YÖRESE NE VAR NE YOK
NAAPYODUN?

HİHİ

Eİİ NABİ GİDİYDİ HAYAT? SEN MİŞLEK
OLAYINI NAAPYIYDIN YAA?

-BEN 'ŞULEME OKUDUM DA
İSTE BALKI... OKUYTIM? VAR
BİTANE... Y' YAA BİZİM KLER
ÇOK ÇUKUR... GÜLENDİM FİLAN
OĞLUM VAR Bİ TANE

-HARBİ?

-TABI Y' YAA HAYAT KÖZ
TURMACA İSTE

-DOĞRU...

SEN DE ÖYÜB Bİ
TUR ATIYODUM

HİHİ

DERG FİLAN İSTE

HAA KARİKÜL MEVZU
LARI SEN TAA O ZAMAN DA
ÇİZİYDUN... SIKILMADIN MI
OĞLUM Çİ ZGİZE NEĞİZE KAA...
DİER SANATCI DİCAN NİCE
HAA NİHİHEHE

YAA İSTE BİZİM
MİŞLEK DE Bİ OLU
YANI SEN NAAPYIN?

HA BU TARAFI MI
GİDİYDİN SEN DE?

HİHİ

YAA BENİM BİRAZ ACELEM VAR
BİYERDE YETİCEM... HİT LANYIM
İNCELEN...

OKUYABİ GÖRÜŞÜRÜZ

HA BU TARAFI MI
GİDİYDİN SEN DE?

HİHİ

YAA BENİM BİRAZ ACELEM VAR
BİYERDE YETİCEM... HİT LANYIM
İNCELEN...

OKUYABİ GÖRÜŞÜRÜZ

HA BU TARAFI MI
GİDİYDİN SEN DE?

HİHİ

YAA BENİM BİRAZ ACELEM VAR
BİYERDE YETİCEM... HİT LANYIM
İNCELEN...

OKUYABİ GÖRÜŞÜRÜZ

HA BU TARAFI MI
GİDİYDİN SEN DE?

HİHİ

YAA BENİM BİRAZ ACELEM VAR
BİYERDE YETİCEM... HİT LANYIM
İNCELEN...

OKUYABİ GÖRÜŞÜRÜZ

HA BU TARAFI MI
GİDİYDİN SEN DE?

HİHİ

YAA BENİM BİRAZ ACELEM VAR
BİYERDE YETİCEM... HİT LANYIM
İNCELEN...

OKUYABİ GÖRÜŞÜRÜZ

HA BU TARAFI MI
GİDİYDİN SEN DE?

HİHİ

YAA BENİM BİRAZ ACELEM VAR
BİYERDE YETİCEM... HİT LANYIM
İNCELEN...

OKUYABİ GÖRÜŞÜRÜZ

HA BU TARAFI MI
GİDİYDİN SEN DE?

HİHİ

YAA BENİM BİRAZ ACELEM VAR
BİYERDE YETİCEM... HİT LANYIM
İNCELEN...

OKUYABİ GÖRÜŞÜRÜZ

HA BU TARAFI MI
GİDİYDİN SEN DE?

HİHİ

YAA BENİM BİRAZ ACELEM VAR
BİYERDE YETİCEM... HİT LANYIM
İNCELEN...

OKUYABİ GÖRÜŞÜRÜZ

HA BU TARAFI MI
GİDİYDİN SEN DE?

HİHİ

YAA BENİM BİRAZ ACELEM VAR
BİYERDE YETİCEM... HİT LANYIM
İNCELEN...

OKUYABİ GÖRÜŞÜRÜZ

HA BU TARAFI MI
GİDİYDİN SEN DE?

HİHİ

YAA BENİM BİRAZ ACELEM VAR
BİYERDE YETİCEM... HİT LANYIM
İNCELEN...

OKUYABİ GÖRÜŞÜRÜZ

HA BU TARAFI MI
GİDİYDİN SEN DE?

HİHİ

YAA BENİM BİRAZ ACELEM VAR
BİYERDE YETİCEM... HİT LANYIM
İNCELEN...

OKUYABİ GÖRÜŞÜRÜZ

HA BU TARAFI MI
GİDİYDİN SEN DE?

HİHİ

YAA BENİM BİRAZ ACELEM VAR
BİYERDE YETİCEM... HİT LANYIM
İNCELEN...

OKUYABİ GÖRÜŞÜRÜZ

HA BU TARAFI MI
GİDİYDİN SEN DE?

HİHİ

YAA BENİM BİRAZ ACELEM VAR
BİYERDE YETİCEM... HİT LANYIM
İNCELEN...

OKUYABİ GÖRÜŞÜRÜZ

HA BU TARAFI MI
GİDİYDİN SEN DE?

HİHİ

YAA BENİM BİRAZ ACELEM VAR
BİYERDE YETİCEM... HİT LANYIM
İNCELEN...

OKUYABİ GÖRÜŞÜRÜZ

HA BU TARAFI MI
GİDİYDİN SEN DE?

HİHİ

YAA BENİM BİRAZ ACELEM VAR
BİYERDE YETİCEM... HİT LANYIM
İNCELEN...

OKUYABİ GÖRÜŞÜRÜZ

HA BU TARAFI MI
GİDİYDİN SEN DE?

HİHİ

YAA BENİM BİRAZ ACELEM VAR
BİYERDE YETİCEM... HİT LANYIM
İNCELEN...

OKUYABİ GÖRÜŞÜRÜZ

HA BU TARAFI MI
GİDİYDİN SEN DE?

HİHİ

YAA BENİM BİRAZ ACELEM VAR
BİYERDE YETİCEM... HİT LANYIM
İNCELEN...

OKUYABİ GÖRÜŞÜRÜZ

HA BU TARAFI MI
GİDİYDİN SEN DE?

HİHİ

YAA BENİM BİRAZ ACELEM VAR
BİYERDE YETİCEM... HİT LANYIM
İNCELEN...

OKUYABİ GÖRÜŞÜRÜZ

HA BU TARAFI MI
GİDİYDİN SEN DE?

HİHİ

YAA BENİM BİRAZ ACELEM VAR
BİYERDE YETİCEM... HİT LANYIM
İNCELEN...

OKUYABİ GÖRÜŞÜRÜZ

HA BU TARAFI MI
GİDİYDİN SEN DE?

HİHİ

YAA BENİM BİRAZ ACELEM VAR
BİYERDE YETİCEM... HİT LANYIM
İNCELEN...

OKUYABİ GÖRÜŞÜRÜZ

HA BU TARAFI MI
GİDİYDİN SEN DE?

HİHİ

YAA BENİM BİRAZ ACELEM VAR
BİYERDE YETİCEM... HİT LANYIM
İNCELEN...

OKUYABİ GÖRÜŞÜRÜZ

HA BU TARAFI MI
GİDİYDİN SEN DE?

HİHİ

YAA BENİM BİRAZ ACELEM VAR
BİYERDE YETİCEM... HİT LANYIM
İNCELEN...

OKUYABİ GÖRÜŞÜRÜZ

HA BU TARAFI MI
GİDİYDİN SEN DE?

HİHİ

YAA BENİM BİRAZ ACELEM VAR
BİYERDE YETİCEM... HİT LANYIM
İNCELEN...

OKUYABİ GÖRÜŞÜRÜZ

HA BU TARAFI MI
GİDİYDİN SEN DE?

HİHİ

YAA BENİM BİRAZ ACELEM VAR
BİYERDE YETİCEM... HİT LANYIM
İNCELEN...

OKUYABİ GÖRÜŞÜRÜZ

HA BU TARAFI MI
GİDİYDİN SEN DE?

HİHİ

YAA BENİM BİRAZ ACELEM VAR
BİYERDE YETİCEM... HİT LANYIM
İNCELEN...

OKUYABİ GÖRÜŞÜRÜZ

HA BU TARAFI MI
GİDİYDİN SEN DE?

HİHİ

YAA BENİM BİRAZ ACELEM VAR
BİYERDE YETİCEM... HİT LANYIM
İNCELEN...

OKUYABİ GÖRÜŞÜRÜZ

HA BU TARAFI MI
GİDİYDİN SEN DE?

HİHİ

YAA BENİM BİRAZ ACELEM VAR
BİYERDE YETİCEM... HİT LANYIM
İNCELEN...

OKUYABİ GÖRÜŞÜRÜZ

HA BU TARAFI MI
GİDİYDİN SEN DE?

HİHİ

YAA BENİM BİRAZ ACELEM VAR
BİYERDE YETİCEM... HİT LANYIM
İNCELEN...

OKUYABİ GÖRÜŞÜRÜZ

HA BU TARAFI MI
GİDİYDİN SEN DE?

HİHİ

YAA BENİM BİRAZ ACELEM VAR
BİYERDE YETİCEM... HİT LANYIM
İNCELEN...

OKUYABİ GÖRÜŞÜRÜZ

HA BU TARAFI MI
GİDİYDİN SEN DE?

HİHİ

YAA BENİM BİRAZ ACELEM VAR
BİYERDE YETİCEM... HİT LANYIM
İNCELEN...

OKUYABİ GÖRÜŞÜRÜZ

HA BU TARAFI MI
GİDİYDİN SEN DE?

HİHİ

YAA BENİM BİRAZ ACELEM VAR
BİYERDE YETİCEM... HİT LANYIM
İNCELEN...

OKUYABİ GÖRÜŞÜRÜZ

Umut SARIKAYA

Hepsi Bu

29 yaşına geldim hala odaya vuran güneş ışığının içinde uçuşan, odanın tozlarını uzun uzun izliyorum... Tıpkı toz gibi ağızım açık çok baktığım o kadar çok şey var ki. O hissi anlatabilecek kadar iyi bi yazar değilim, o yüzden hiçbir zaman tam anlatamayacağımı size. Sönmüş elektrik sobasını yakınca gözümü çekmeden kızarana kadar bakarken de aynı tarifsiz bir his içinde buluyorum kendimi. Bu tarifsiz hissi sizin, çoğunuzun da hissettiğini biliyorum sevgili okurlarım. Zaten o yüzden bahsediyorum bu anlatılmayacak histen. Freud değilim ki hepimizin çocukluğuna inip bu davranışımızın sebebinin didik didik araştırdıktan sonra konuyu cinselliğe bağlayıp "ardınızı dövdürmek istiyorsunuz sevgili okurlarım. O yüzden mal gibi toza, sobaya bakıyorsunuz" diyerek, "insanım" diyenin elini korkak alıştırmadığı, yüzyılın en görkemli dayasını sizden yiyeyim. Allah'tan Freud değil Umut'um.

İnsanlık olarak bakmayı çok seviyoruz yapacak bişey yok. Elden ne gelir... Suyu bardaktan içebiliyoruz diye, VCD den Film izleyebiliyoruz diye g.tümüz çok kalktı ama doğanın bir parçasıyız. Dünyadaki bütün canlılar gibi, bir inek gibi, bir zebra gibi, bir fok gibi bişeylere bakıyoruz, sonra da ölüyoruz. Hayat'ı tanımlayan bir yazı görmeye görsün, çok gaza gelip koç kesecek kadar sevinen okurlar olduğunu biliyorum aranızda. Bi yazıda, hayatı tanımlayacak anlamlı bir söz, bir cümle, bi aforizma okumak bu arkadaşlarımızı deli divane eder. Şenlik günü gibi olur ortalık bu okurlarımız için... Dargınlar başırır, çift davullar çalınır, analar silerler gözyaşlarını, gelinlik kızlar süslenir, oğlanlar traşa gider... Yeter ki duyarlının duyurlılığını perçinleyecek bi cümle okunsun, bir dize duyulsun...

Ey duyarlı okur. Şunu bil ki; istesem bütün parayı cebinden alırım. Hayatı anlamlı kılacak cümleleri ardı ardına sıralarken kumaş pantolonun ön cebinden iki parmağımla çekerim liralarını. Yetmez kitaplar basarım; sen duyarlı olduğun için korsanını almazken ben iki kolumda dirseğime kadar burma bileziklerle gezerim. Yaparım oğlum bunu! Açma ağzını öyle. Bu köşede yalnızca gerçekler konuşulur. Akıllı ol yedirme kimseye parayı.

Duyarlı hiç aklımdan çıkmıyor sevgili diğer okurlar... Başta ben de çok sevdim duyarlıyı. İçinde hüznü barındıran mizahi yazıyla çok kereler sevindirdim duyarlıyı. Aslında içinde hiç kötülük yok duyarlının. Bunu ben de çok iyi biliyorum. Çabuk parlar tez söner. Bir buruk cümleyle dünyanın en iyi insanı olur. Onu siz duyarlı olmayan okurlarımdan ayıracak değilim, ama o da çok coşmasını ne olur. "Yalnız ve Ayn" diye köşe yaptıktan sonra buradan tımak içinde cümleler verecek değilim size. Yazarınız asla "Yalnız ve Ayn" ile başladığı kariyerini, "dönunay güncesi" adlı kitabıyla devam etmeyecek. Çünkü bu satırların yazarı "benim ense traşım gelince berbere gidip aldırıyorum. Oysaki Zebra, ense traşı çoktan geldiği halde berbere gidemiyor. Demek ki ben Zebra'dan üstünüm" diye düşünecek biri değil.

Unutma ki özünde sen de bir Zebra'sın. Bir Zebra neyi yapıyorsa onu yap işte. Ye, iç, bak, sıg. Sonra da öl. Bizden önce dünyaya gelenler "bu böyle olmayacak, en iyisi ayağımıza bir pantolon giyelim. Sonuçta aile içinde geziniyoruz" diye düşündü diye içimdeki Zebra'yı öldürecek değilim. Hayatı anlamlı kılmaya çalışarak insanlığın yüceliğini, asaletini perçinlemiş olurum. Ah duyarlı sen adam olmazsın bir önceki cümlede "hayatı anlamlı kılmaya çalışarak..." diyince nasıl da hop etti zavallı yüreciğim... "aha beklediğim cümleler geliyor. Ne kadar inkâr etse de ümit da bir duyarlı aslında. Aşırı duyarlılığından öyle konuşuyormuş" diye

düşündüğünü çok iyi biliyorum. Yapma duyarlım etme, daha yeni konuştuk bunları.

Sevgili diğer duyarlı olmayan okurlarım, gelin biz toplanıp bu duyarlı okurlarımızı dövelim. Bunun laftan anlayacağı yok. Ah şu anda evlerde, yurtlarda, sınıflarda "adam haklı, dövelim" diye çığlıklarını duyar gibiyim. Bak duyarlı seni dövölürüm istesem. Dur desem "dur"dan anlamaz bunlar bil kere harekete geçtiler mi? Onları ben de tutamam. O yüzden kızdırma beni gel şu Zebra'lığını kabul et.

Hepimiz Zebra olduğumuzu kabul ettiğimize göre ve hiç "ne olacak bu dünyanın gidişatı" diye düşünen bir Zebra görmediğimize göre, Zebra'lığımızı daha doyasıya yaşamak için ne yapabiliriz onu düşünelim diye düşünüyorum ben. Ortak ihtiyaçlarımızı sağlayalım, barınelim, beslenelim, sonra da vurup kafayı yatalım. Arada bir ilging, parlak, ışıltılı şeylere uzun uzun bakınız diye düşünüyorum ben. Tipki mandalınanın kabuğunu ışığa tutarak sıkıp uçuşan zerrelere uzun uzun baktığımız gibi ya da yolda normal arabaların arasında yabancı plakalı bi araba görünce çok baktığımız gibi... Duyarlılıklar ve duyarlı üzerne bir yazı yazılır da kediden bahsedilmez mi hiç. İnsanlar yüzyıllardır kediyi niye insana benzetmeye çalışıyor bi türlü anlayamıyorum. Yüzyıllardır evimizde kedi. Bir hayvan düşünün ki ev içinde hiçbir yararı olmadığı halde kimseye yapmadığımız toleransı ona gösteriyoruz. Evimizi, yatağımızı açıyoruz. Karşımıza alıp dertleşiyoruz, sarılıyoruz öpüyoruz, adam yerine koyup konuşuyoruz. Bir antilop gösterir kediye yaptığımız şu müsamahayı ne de atası olan puma... Babamızın oğlu mu biz bunun kahrını bu kadar çekiyoruz. Bir canlının başka bir canlıyı beslemesi aralarında bi çıkar ilişkisi yoksa eğer, yer yarışa kabul edeceklerl bişey değilken, kediyle olan tek ilginizin merhaba merhaba o kadar olması gerekirken niye bu kadar yüz göz oluyunuz anlamıyorum açıkçası.

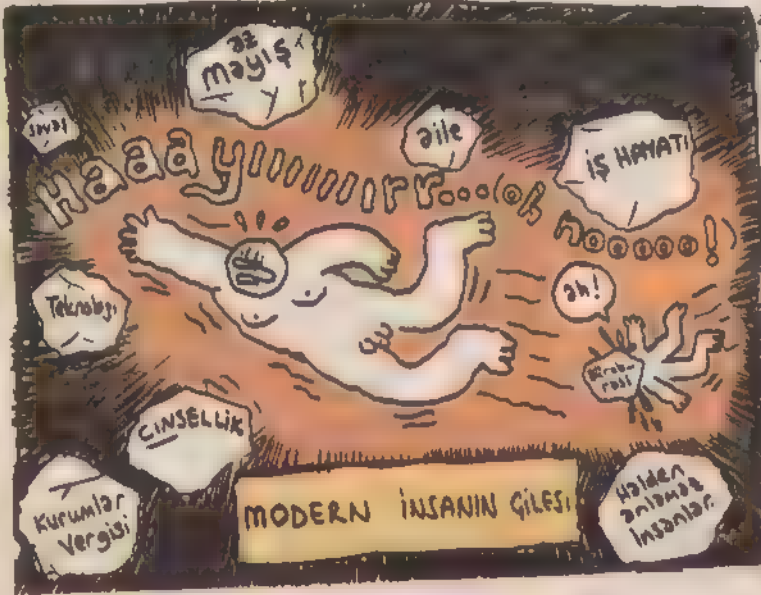
Şimdi böyle diyince hemen kedi düşmanı olarak algılanacağım ama gerçekten öyle değil. Kedi üzerine başka bir canlı ne kadar düşünüyorsa o kadar düşünmek istiyorum sadece. İnanın bana, kedi de benim gibi düşünüyordur ama ses çıkarmıyordur. Dile gelse kedi "yani ben gerçekten burada olan biteni anlamakta zorlanıyorum açıkçası Burcu" der. "Bıraksan ben yine faremi tutarım. Pek enterese etmiyorsun benim varlığın açıkçası beni.

Dayadın viskası sağ olsun ama gerçekten gereği yoktu" diye devam eder. Anlamadan dinlemeden eve aldık hayvanı besliyoruz bakalım sonu nereye varacak.

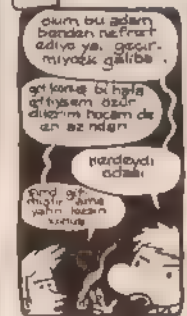
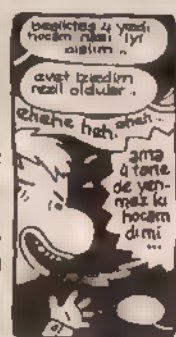
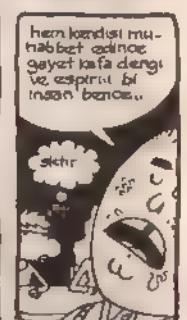
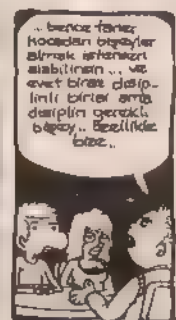
Tıpkı duyarlı olmayan okurlarımızla, duyarlı okurlarımızın bir arada yaşamasını öğrenmemizin gerektiği gibi kediyle, köpeklerle de bir arada yaşamasını öğrenmeliyiz. Ama dengeleri bozmadan... Duyarlı, hümanist genelde dengeyi bozuyor. "Her şey insan için" diye diye dünyayı şu hale getirdi.

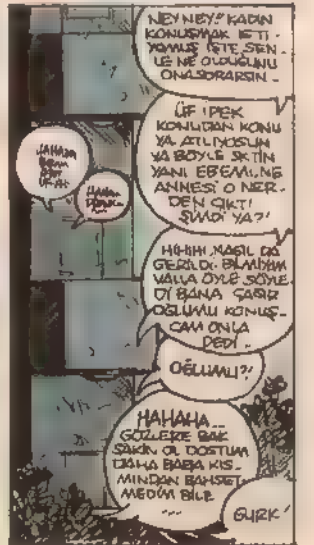
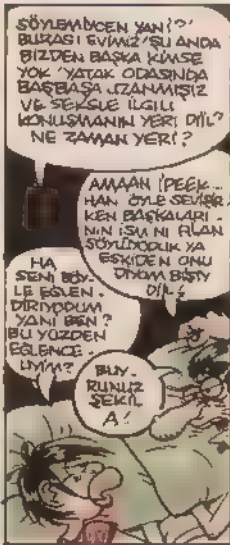
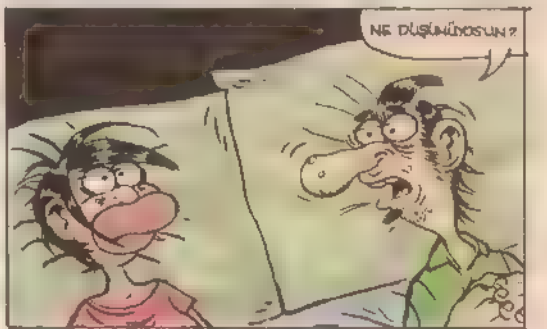
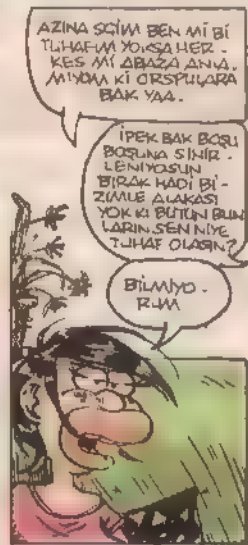
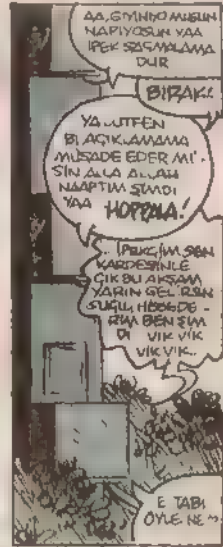
Dünyada insanoğlu olarak şimdiye kadar çok dana yedik. Bir zamanlar merada koşan dananın yarım sucuk olarak gazete kâğıdına sarılı olarak buzdolabının rafında yatması kadar hüznü verici bir görüntü görmedim ben hayatımda. "Her şey insana dair..." diyen duyarlinın, hümanistin dananın başına açtığı işe bakar mısınız acaba sevgili okurlar. Kediye elbise, buldoğ'a güneş gözlüğü tak insana benzet, danayı yarım sucuk olarak, içinde "Yiğidolar kenetlendi" haberi olan gazete kâğıdına sarıp buzdolabında yatır. Hümanizm, duyarlılık Yiğidoyla, danayı yan yana getiriyor. Niye bunu yapıyor anlamıyorum duyarlı. Dünyadaki tek görevi olan sadece bakmayı niye kabullenmiyor bir türlü gerçekten anlamıyorum. Dana'ya bunları yaparın insana yaptıklarından bahsetmek bile istemiyorum. Şimdi Freud olsam konuşurdum çok güzel ama Freud değil, çok şükür Umut'um... Konuşup, dana misali başıma bişey gelmeden sadece bakmak istiyorum ışıktan uçan toz zerreciklerine.

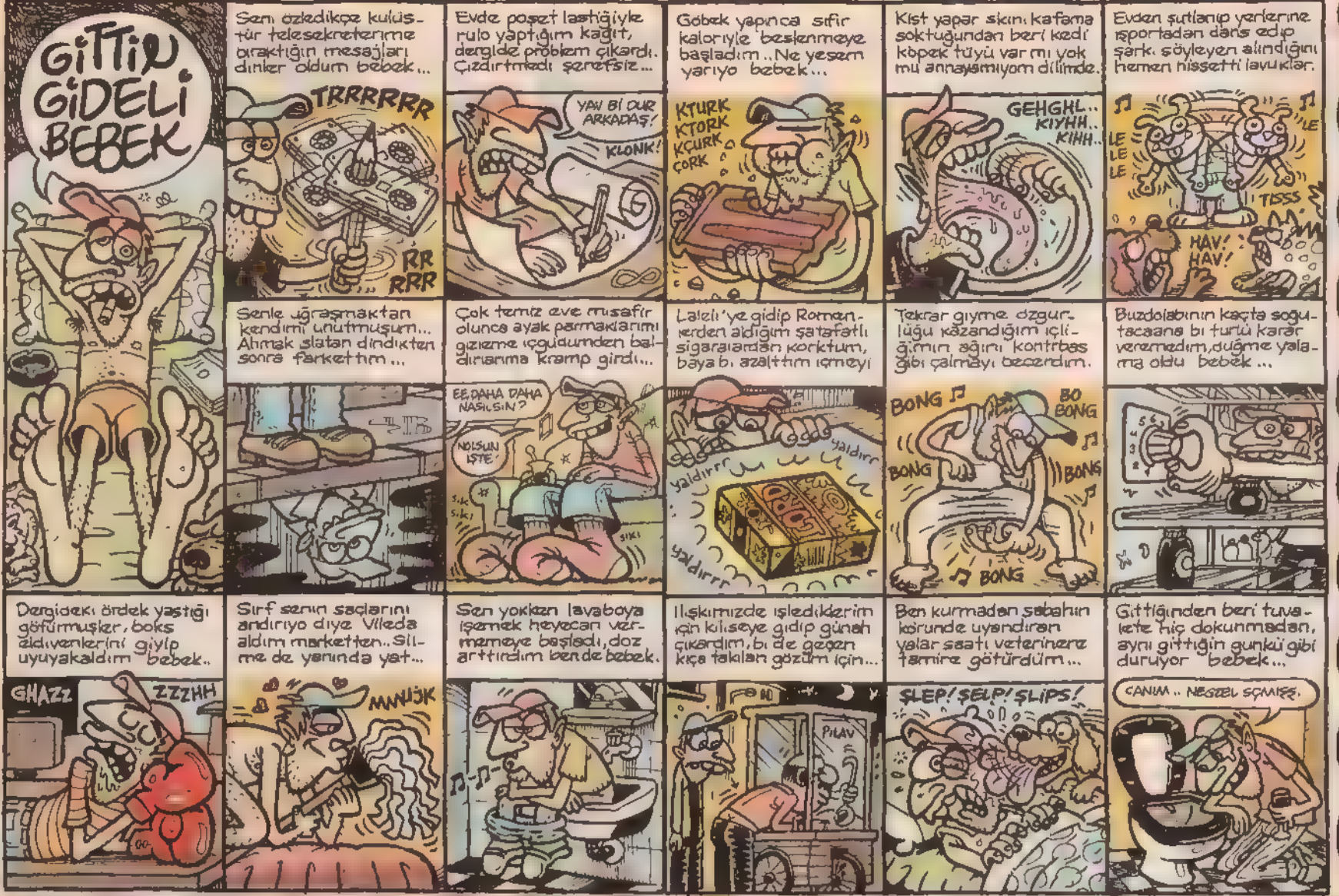
Çok güzel lan, siz de yapın...

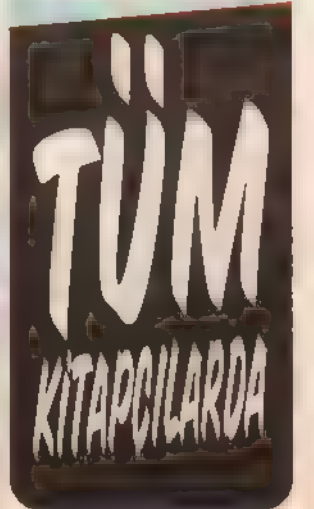
Pink Floyd album today

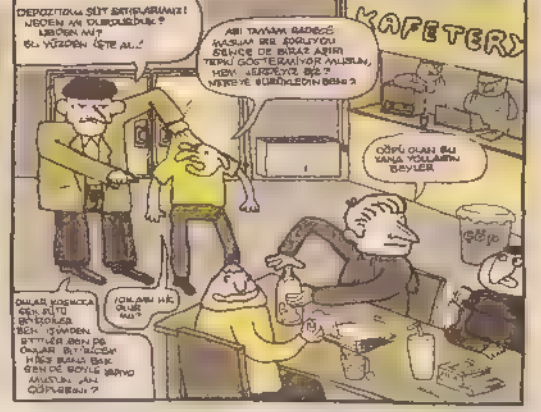
AHMET CAMBAZ

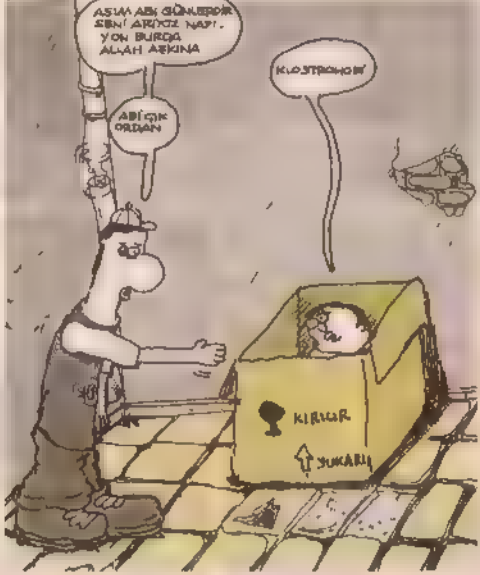
Hakan KURTAS

Anıl DUMAN

Tarık SERVET

Sel n TANRISEVEN

Servet TURAN

Çarpışma
ipek & burak

ÇIKTI!
2010

UYKUSUZ
CİLT 5 - 5110 08 KASIM 09 - SAYI 083-085

5.CİLT
KİTAPÇILARDA

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm kanka, yazı, eseri ve karakterlerin yayım hakları saklıdır. Yayıncı ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazı, basılı ve görsel yayım ortamında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 11 Mart 2009 | Sayı: 080
Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Firat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFI: Şevki Sayışman
İçişletme ve Satış: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com) - Mafkile tışkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Amatörmesit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38 39 FAX: 0 (212) 245 63 60 - ISSN 1307 7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltın Ömeri Köyü Mevki 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM OPP 0(212) 622 22 22 ABONELİK Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110\$ Avrupa: 90\$ Uzakdoğu: 120\$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapı kredi Bankası Parmaklı Şubesi, YTL 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

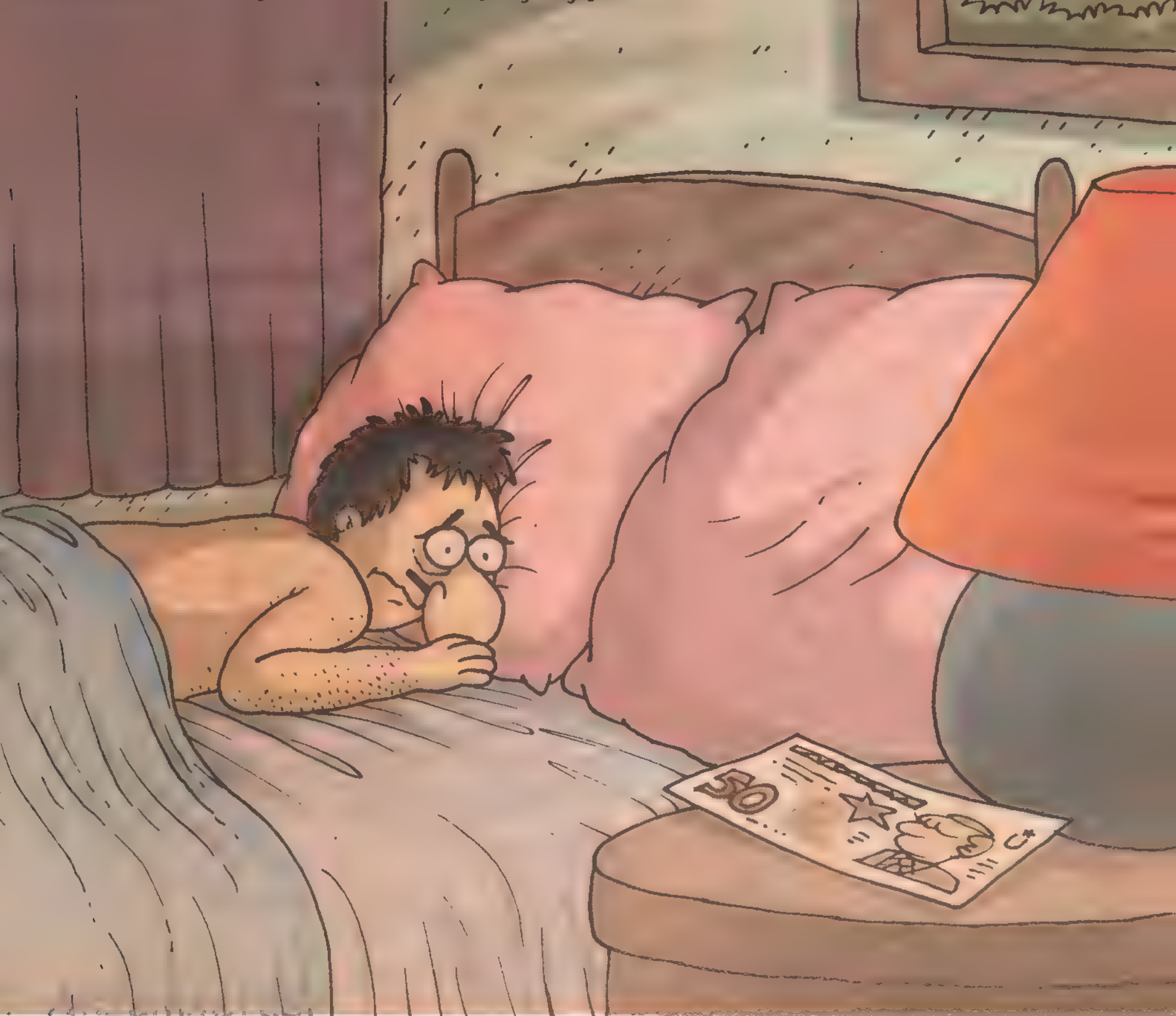

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

- AKP kömür ve beyaz eşyadan sonra, şimdi de meydanlarda para dağıtarak seçmeni satın almaya çalışıyor.

SEÇİM KAFASI

Herkes yerini almış. Boyum 1.58
la kalmışım hem de boyumun kısalığından dolayı
fotoğraf karesine giremiyordum. Kendisini çok
sevdiğim için Sayın Başbakan'ın yanında
olmak istedim.

AYLAHAN KARAM
BOYU GELDİ YİNE,
FARKETMEDİLER. ARTIK
DOKTORA GİTSEM Mİ
OLU CAK...

KENDİNİ
TAYYİCE
KAYBEDEN
İNSAN

- Küpe takan bir kadın öğretmene, "Kupelerini çıkar, yoksa seni öğretmen değil başka bir şey sanırlar"...
- Etek giyen öğretmenlere, "Dükkan kapalı tutun ki komşunuz hırsız çıkmasın"...
- Bir seminerde kadınlara, "İçinizde eşini aldatanlar vardır"...
- Kot pantolon giyen bir öğrenci vellsine, "Tuncelli'de kimin evli, kimin bekâr olduğu belli olmuyor. Evli kadın da bekâr kadın da kot pantolon giyor".

Tuncelli İl Millî Eğitim Müdürü Mehmet Yıldırım'ın çeşitli tarihlerde karşı karşıya geldiği kadınlara söylediklerini okudunuz...

ULAN VALİBİYE
MÜDÜRLÜĞÜNE
GERONİZ DÜZDÜK
YERE ŞEHİRİ

KESİN ALTINDA
DÖN GİYİYOSUN
PUR HEYEN

BAK HAHA

NİTELİKSİZ İLİŞİ

- "Üç beyazdan uzak duru-
yorun tuz, şeker ve borek"
Petek Dinçöz.
- "Artık daha aristokrat,
daha burjuva, daha haktan
cümleler kuruyorum"
Gülben Ergen
- "Bir erkeğin namusu
üçtür; ahi, avratı, silahı.
İnsan tabancasının
namusunu koruma
ludur."
- "Size ne Fransızca,
ne İngilizce, ne de
Meksikaca cevap vere
bilirim."
- "Selin Toktay, Selin
Taktay, Selin Toktay"
Selin Toktay

NOT:

Magazin pro-
gramı "Pazar
Sürprizi"ni sunan
sunucunun burnun-
da sümük (kurumuş)
vardı.

BANA
GENÇLİĞİMİ
HATIRLATTI

KAÇ YIL OLDU?

- İbrahim Tatlıses, "Yaşasın Aspirin, kahrolsun Alfasi'nin. Her fakirin cebinde bir Aspirin vardır fakat Alfasi'nin yoktur" diyerek mazlum edebiyatının dibine vurulmuş 3 yıl...
- MIT, gazetecilere verdiği bir brifingde "Televizyon kültürü toplumda büyük sorunlara yol açmak üzere" açıklamasını yapmış 7 yıl
- Defne Samyeli, çıkardığı "Tek Başına" albümünden "Hadi Beni Sev" isimli şarkıya çektiği klibinde Tolgahan ve arkadaşlarını kırbaça dovelmiş 15 yıl
- Taş anmış kotlar piyasaya sürüldü 25 yıl...
- Michael Jackson, "Billie Jean" şarkısını seslendiren ilk defa 'ayak kaydırma' (moonwalk) hareketini yapmış 27 yıl olmuş.

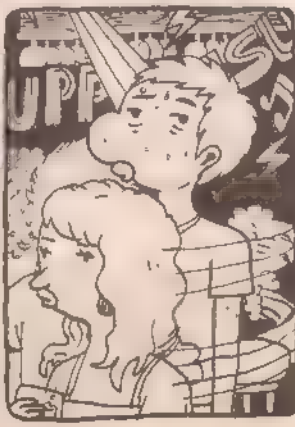
FAZLA PROJESİ OLAN VAR MI?

Karabük Belediye Başkan adayından aslında ortaya çıktı İbrahim Uslu'nun, "Sapanca 2014 Projeleri, Hazır" adıyla bastırıldığı...

NASIL OLSA
İKİMİZ DE
YAPMIY-
CAZ

PROJELER

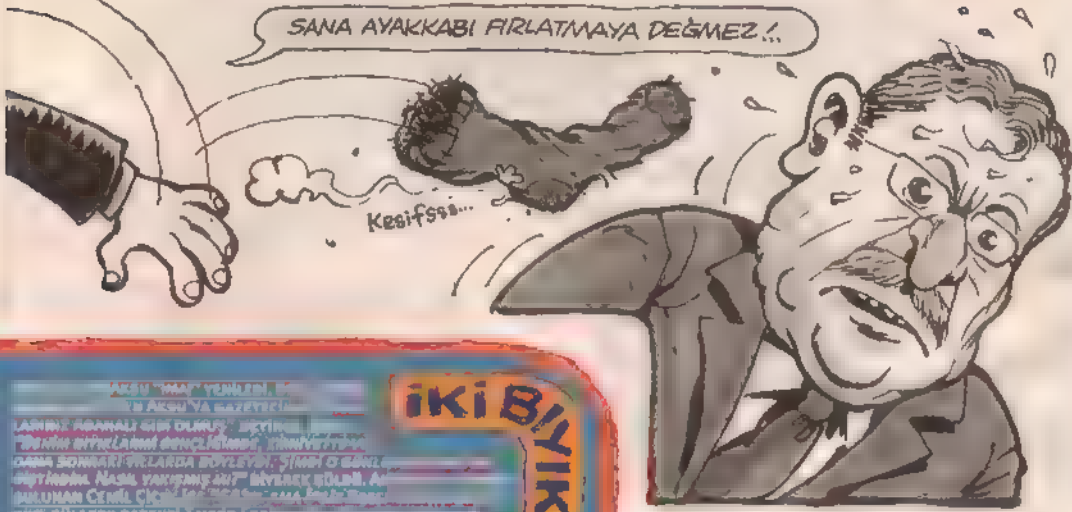
ama
ar-
ka-
da-
lar
iyi
dir

ABD'NİN IRAK'I İŞGALİNİN 6. YIL DÖNÜMÜ

Celal Talabani: "Bush, Irak'ı özgürleştiren bir kahramandır"

Tayyip Erdoğan, "Kredi kartı borçlularına dürüst gözülle bakmıyorum" dedi.

ÖDESENİZE ULAN BORCUNUZU !..

Beni benden alanlar! 40

- Çizgi film Vikingler... Futbol balesi...
- "Cultura Condorim" programı ve jenerikler
- "Hiyabambum" şarkısı...
- Tonton'un habire değişen şekli...
- Baretta'nın müziği ve papağanı Fredy!..
- Lorel-Hardy... Turist Ömer...
- Silifke yöresi oyunları...
- Şevket Şamli'nin müziği...
- Sarajevo kış olimpiyatları...
- Igor Bobrin...
- Kemalettin Tuğcu...
- Ahmet Uğurlu'nun "Beyba" demesi...
- Şevket Uğurluer...
- Kaşığı...

İşsizlik oranı yine rekor kırdı.

TEKSTİL SEKTÖRÜNDE ÇALIŞACAK TECRÜBELİ ARA ÜTÜCÜLER ARANIYOR... OTOMOBİL FABRİKASINDA ÇALIŞACAK ÜRETİM TECRÜBELİ OLAN TEKNİKLER ARANIYOR... REKLAM AJANSI BÜNYESİNDE ÇALIŞACAK...

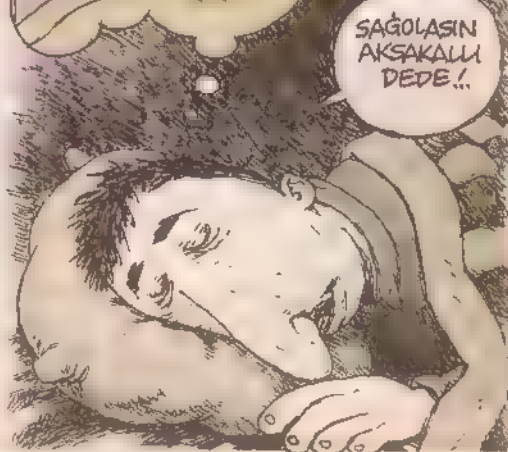
İKİ BÜYÜK

NOT 2: Beş Bebek dizisi Fox TV'de haftada 17 kez tekrarlanıyor.

Türkiye'de 653 hastaya 1 doktor düşüyor!

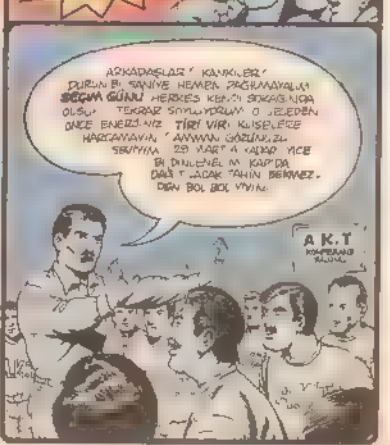

SAĞOLASIN AKSAKALLI DEDE!..

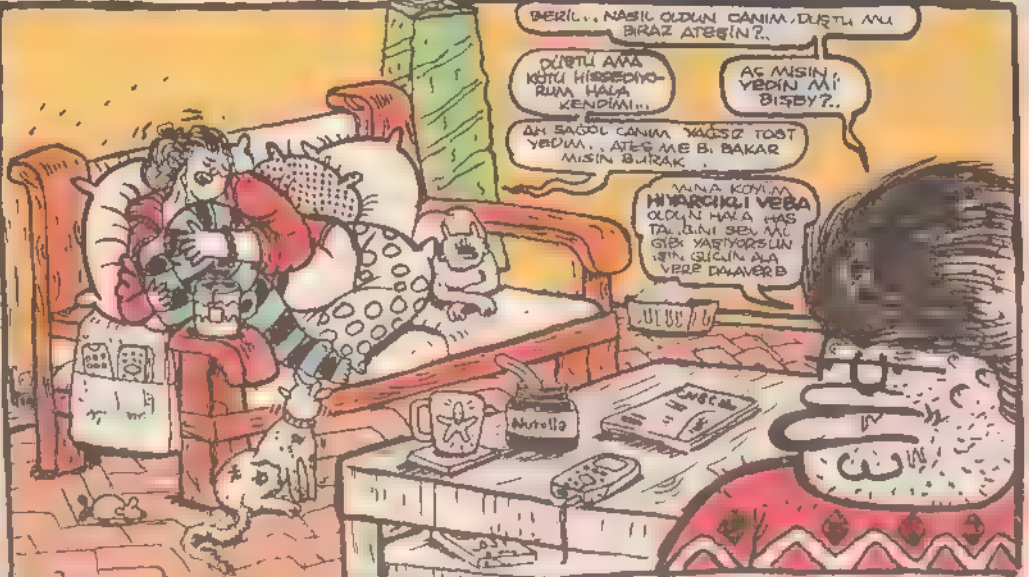
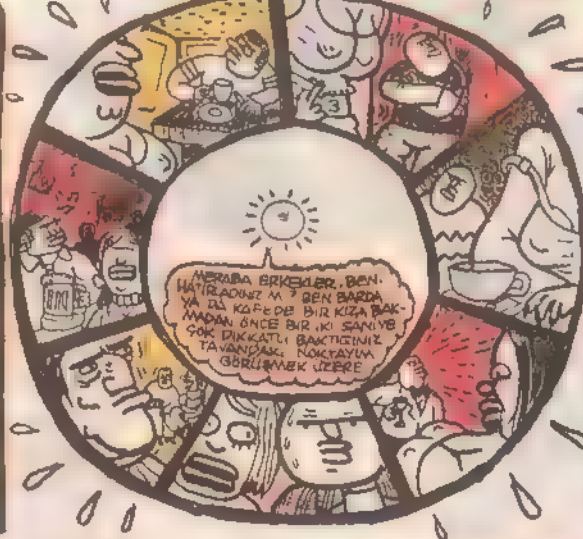
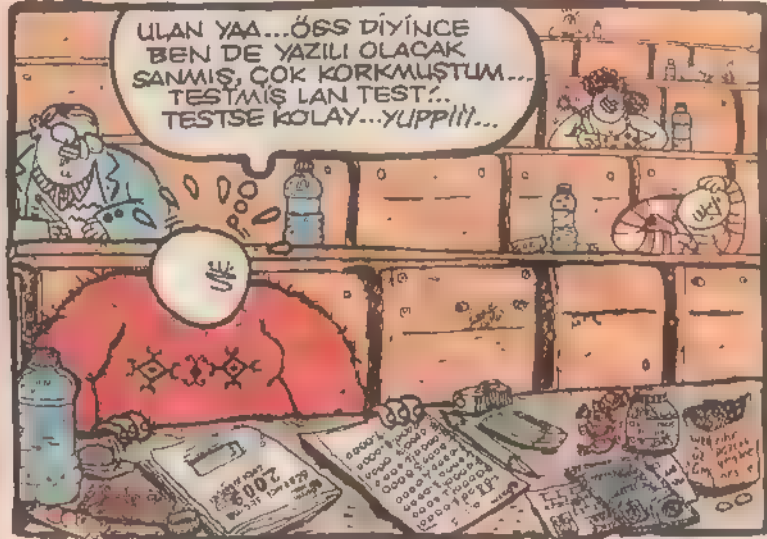
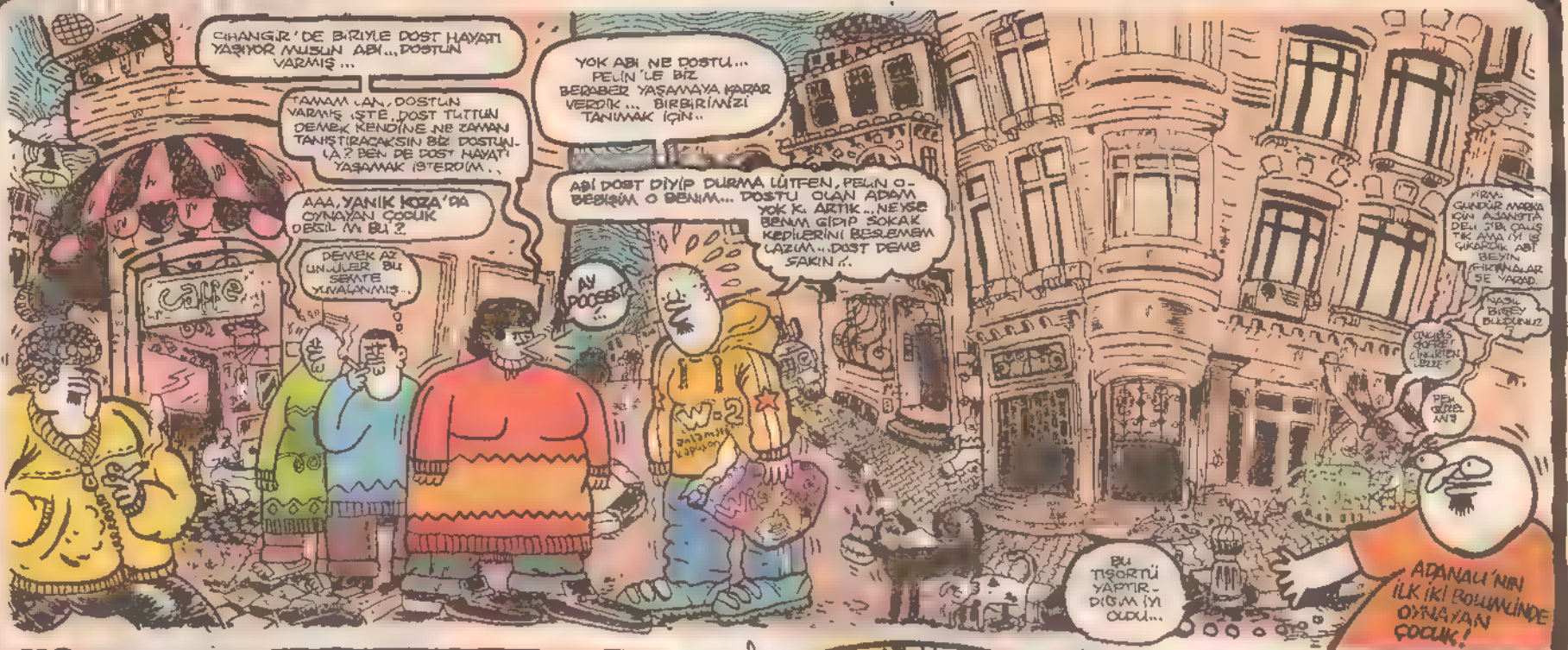

ADAMLAR

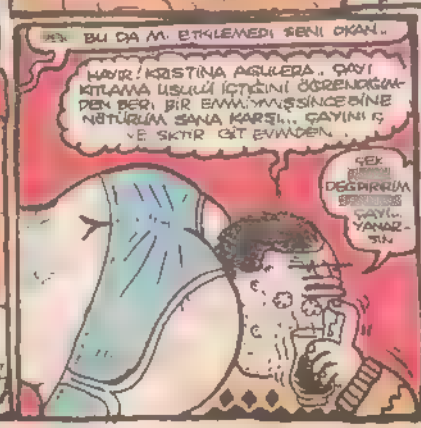
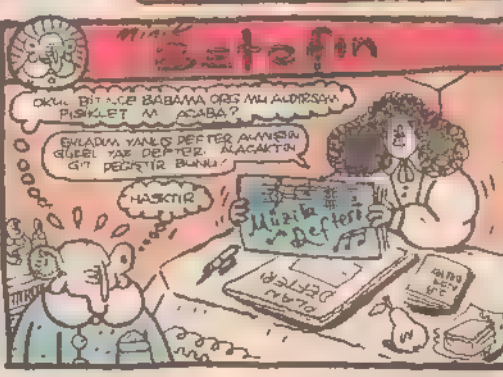
ANTI KLİŞE FİLMİ

ÇİŞTAN

**İŞİMDEYİM
GÜCÜMDEYİM**

akal
fikir
efisi

Barış UYGUR

gibi, arayanın bız lylce kerizmişiz gibi "Saat 12'yi geçti ya.." açıklaması yapması da tuz biber ..

Düşünceli insanın illi başka oluyor tabii ama insan hayatı boyunca yüzlerce insanla tanışıyor, hangisini nereye kadar düşüneceksin? Ama bizim bazı arkadaşlarımız misal benim Esra Sarı diye arkadaşım var böyle, hayatı boyunca tandığı üç bin iki yüz kırışın doğum gününü not ettiği bir ajandaya yaşıyor. Hepimizden sabah kalktıyında yapıptı işler vardır, yüzümüzü yıkamak gibi mesela, Esra sabah kalkıp ajandasına bakıyor, kimin doğum günü varsa sırayla hepsini kutluyor, kimi günler işe gidemiyor bu yüzden. Bu da onun hobisi

Tabii doğum günümüzü kutlamayı ihmal etmeyen kurumlara da var. Nedir bunlar? Bankalar, cep telefonu operatörümüz, dört yıl önce dalayla düğün alışveriş yaptığımız pahalı mağaza. Buradan seslenmek istiyorlar kendilerine, tamam adına CRM falan dediniz bir sistemizin var, otomatik olarak gönderiyor bu mesajları ama zahmet etmeyin be abi. Biz insanlık olarak hakikatten hepinizden nefret ediyoruz. Bilhassa sen banka, şerefsiz gibi bir gün ödemeyle unutsak falzi gecirip, sende paramız kalığında hiç orali olmayıp ondan sonra rıyâkâr rıyâkâr doğum günü kutlama. CRM MRM derken ne küfür yediniz milletten haberiniz yok. Akıl muhakememiz mi yok anlamadım ki?

Bellri gün ve haftalar vardı değil mi bir de? Hatırladığım tek bellri gün ve hafta yıllar evvel bir seferinde okulun açıldığı ilk haftaya denk gelen İtfaiye haftası. Öğretmen okulun ilk günü okulda sorunca, sabah radyoda dinlediğim için "İtfaiye haftası" diye heyecanla bağırırmışım. Tabii doğru

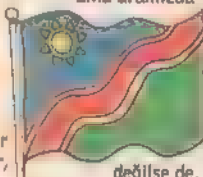
cevap "İlköğretim haftası" olacakmış. Okulların açıldığı ilk hafta diye. Ama benimki de doğrudu. Yıllarca bunun ezikliğini taşıdım

Tabii radyo artık sadece arabada dinleniyor herhalde ya, eskiden radyolarımızın üzerinde muhtelif Avrupa şehirlerinin isimleri yerality. Bükreş, Berlin, Paris, Londra diye. Tahminim o ki, işaretcii uzun dalgaada o bölgeye getircine oranını radyosu çıkacak. Ama tabii o zamanlar bunu bir işinlama gereci olarak kullanır, radyonun düğmesiyle kaş Bratislava kaş Londra oynar dururduk. Hayır bir yere varabildiğimiz görülmüş şey değıil.

Yerel seçim yüzünden içim dışım proje oldu yine. Nereyi açsam proje dinliyorum, kapat dinliyorum. Ama ilağ için bir kişiden "İstiklal Caddesine çöp tenekesi koyacağız, insanları terişire eden şu sacma sapan kamyonları kaldıracacağız" şeklinde bir vaat duymadım. Geçende buna benzer bir şey yazmıştım, birkaç okur sağolsun, "bomba koyulmasını diye çöp tenekesi kuyulmuyormuş" diye uyardı. Yalın efendim. Bomba koyan "çöp tenekesi yokmuş, tüh bomba koymayayım o zaman" demez. Hatta çöp tenekesini güzel yap sağlamlından ki bombayı da etkisiz hale getirsin.

■ İkögörelti müfredatımıza yine yoğun eleştiriler var. Azınlıklar kendini kötü hissediyormuş. Kitaplarda "biz Türkler mertizdir, yigidi'dir" gibi ifadeler yüzdün. Aslında bu ifadeler azınlıkları rahatsız etmesinin yanında bizi de keriz yerine koyuyor gibi. Ders kitabında da böyle bilgi yer almaz ki kardeşim, övüneceksen gitt başka yerde övün. Adı üzerinde ders kitabı, çocuğu bir takım gerçekleri anlatmakla mükellef. Sen dersin ki Namıbya'da, Fransa'da ders kitaplarında da "Ne yazık ki biz Namıbyalıları yeterli kadar mert değiliz, ama bakın aşk olsun şu Türkleri ne kadar da mertler" yazıyorsa orasını bilemem, şimdi peşin hükümlü bir görüntü arz etmek istemem. Bir yandan haberi olmasa da Namıbya'nın cefakâr halkını da ütmek altında bırakıyoruz. Ne yani, Türkler mert de, Namıbyalıları namert mi? Ben buradan ders kitaplarımızı hazırlayanlar adına onurlu Namıbyalılardan özür dileyemeyi bir borç biliyorum efendim. Adamların zaten dünya kadar derdi var. Selam olsun sana emektar Namıbyalı, merak etme, sen de yiğitsin, sen de mertsin.

Bir de tabii ilse bitesiyе kafamıza kakıla kakıla IQ'muzdan ortalama bir

20 puan götüren "Türkiye'nin stratejik önemi" hadisesi var. Doğu ve batı arasında köprü ya. Bizim zamanımızda hele bir de Sovyetler Birliği de vardı ki, değmeyin stratejikliğinin keyfine. Ben de tabii, 20 puana mal olan bu bilgiyle gezdim dolandım yıllar yılı. Ta ki Saraybosna'lı bir Sırp arkadaşın 90'lardaki Bosna savaşının sebebi olarak "Bosna ve Sırbistan stratejik olarak çok önemli, o yüzden dış güçler ülkemizde savaş çıkardı" demesine değin. Hele bir de onun yanındaki Suriyeli arkadaş da stratejik önemlerini anlatmaya başlayınca anladım ki bu stratejik önem meselesi de biraz mertlik gibi.

Zaten örneğin Namibya ders kitaplarında "Ülkemiz Namibya stratejik olarak çok önemlidir, işe yaramaz bir bölgedir. Ha burada olmuş ha başka yerde fark etmez ama baştan bir kere burada kurulmuş işte. Ama Türkiye öyle mi? Aşk olsun Türkiye'ye çok stratejik yerde vallahi" yazıyor müdür bilmiyor ama herhangi bir ülkenin "Biz stratejik olarak önemli olmayan çok ırt bir coğrafyadayız" diye bir beyanatta bulunacağını sanıyorum. Ha bana sorarsan Paraguay'ın Uruguay'ın hiçbir stratejik önemi yoktur ama aramızda kalsın Tabii Cefakar Paraguay ve Uruguay halkını tenzih ederim.

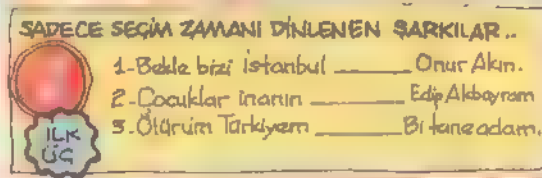
Bir yandan da düşününce, Paraguay'ının, Uruguay'ının zerre kadar umurunda olmamak çok koyuyor adama. Bana öyle geliyor ki, Türkiye yansa umurunda olmayacak arkadaşların. Yakıştıramadım bak bunu Paraguay'ıya, Uruguay'ıya. Benim bildiğim Paraguay'ı bizim kadar olmasa da mert olur. Uruguay'ı da Paraguay'ı kadar, en az bir %85 merttir. Bizı umursasınlar istiyorum.

Yalnız kimsede bir garazım yok ama şu yıllar önce TRT'de turizmle dikkat çekmek amaçlı yayınlanan programdaki! "Ne Türkiye mi? Uzaktakı, Asya'da bir ülke olmalı. Fakat siz... Siz neden daha iyi tanıtılmıyorsunuz ülkenizi?" diye soran taksitliye inceden kılınıyorum. Sana ne ulan, istediğimi gibi tanıtırsın, tanıtmayız, sana giren çıkarı nedir? Bir de hesap soruyor. Tabii kambyo rejimi var, o sinirle gidip uçağa atlayıp adama veremiyorsun ayarı.

Yalnız kambyo rejimi de ne yakıtı canımızı bē. Babamdan bir şey istediğim zaman "Kambyo rejimi var alamayız" derdi küçükken. Hayır, ne olduğunu bilmiyordum da, korkarımdan inceden kambyodan. Bankalarda falan "kambyo" yazılı vezne olurdu, şu uzaktan kumandalı arabayı bana aldırmayan adam bu herhalde diye kin beslerdim arkasındaki emektar memura. Kin beslediğim bütün kambyo memurlarından özür dilerim. Neyse zaten artık döviz büroları var kalmadı herhalde onlardan pek.

Cihan Ceylan

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

AVANTAJLAR DÜNYASI

"Oğlum hasta mısın, niye ikincisi bedava diye durup dururken tava atayım?" dedim. Gereksiz ve sert bir çıkıştı bu. İki adet tavanın, "kaçırılmayacak bir fırsata" dönüşmesi garipti ama çok da sinirlenecek bir durum değildi. Bedava tava, gündürlü ona karşı büyüyen sıkıntının patlama noktasıydı yalnızca. Bozuldu. "Ne sinirleniyorsun oğlum, gelen mesajı okuyorum" dedi. Pısman olduğum için sınırları şirkete yönlendirerek "Tefal niye sana mesaj gönderiyor?" dedim. Cevaplamadı. Zaten cevap biliyordum. Ara sıra bana da Carrefour'dan fiyatı düşen 'fırsat' tavuklarıyla ilgili 'cazip' haberler geliyordu. Bu şirketlere telefon numarasını bir kere kaptırmak yeterliydi. Ama galiba onun telefonunu bilen onlarca şirket vardı. "Ben biraz uzanayım" diyerek kalktı. Sert davrandığım için pısmanlığım arttı. Bazen böyle olur, sıkıldığımız ama 'iyi biri' diye düşündüğümüz insanlara sert davranınca, pısman olup onlarla yeni bir başlangıç yapmak isteriz. Yarın gününü alırım, diye düşünerek ekrana döndüm. Bilgisayarımı ilyce eskimişti. "Yeni bir tane alsam mı?" diye düşündüm.

Hayatımda onun kadar broşürle, ilanla, kampanyayla ömür geçiren bir insan daha görmedim. Her seferinde elinde bir broşürle geliyordu. Beni görünce kurduğu ilk cümle, genelde "1 pizza alana 1 p zza bedavaymı" benzeri müdelli bir haber olurdu. Bir kelime yazıp boşluk bırakarak bir takım şirketlere mesajlar gönderdiğine defalarca şahit oldum. Fırsat ve avantaj dünyasına bu kadar kaptırması can sıkıcıydı. Kısa bir süre sonra beni de o dünyanın 'kaçırılmayacak fırsat'larından birine dâhil etmeyi başaracaktı...

Sıkıcı biri olmasına rağmen Sarper gerçekten iyi bir insandı. Onunla aynı poliklinikte gece nöbeti tutuyorduk. Doktorlar öğrenciliklerinden itibaren sosyal hayatları kısıtlı olduğundan, bazen dış dünyaya çok keskin hareketlerle saldırırlar. Sarper, cuma akşamları gerçekleştirdiği Taksim seferlerini saymazsak, dış dünyaya içleri avantaj ve fırsatlarla dolu broşürler sayesinde iletişim kuruyordu. Bütün indirimlerden haberi vardı. %70'e varan bir indirim yakaladığında kendini alışveriş piyasasını yerle bir etmiş gibi hissediyordu. "Kaça aldım bil bakalım?" en sevdiği tahmin oyunuydu? Bu oyunun şehvetle kendini kaybettiği kısmı, her tahmine "İlin... ililin..." karşılığını verdiği anlardı. Bir tavayla gururunu kırdığım geceden sonraki nöbette yanıma gelmedi. Aramızı düzeltmek için yanına giderek yeni bir bilgisayar almayı düşündüğümü söyledim. Manevi bir arızayı bir nesneyle tamir etmeye çalışmak gibi bir ikilyüzlülüğün bedelini ödeyecektim.

Heyecanlandı, tavayla kırılan gururunun konusunu bile açmadı. Hemen internetin başına geçtik. Ürünleri seçip, "karşılaştı" butonlarına bastık. Belli bir TL'den "başlayan" ve belli bir yuzdeye "varan" indirimleri inceledik ("başlayan" ve "varan" fırsatlar dünyasının anahtar kelimeleri). Bir bilgisayara bütün kalbimizle bağlanıp, yarım saat sonra bir başkası yuzlünden ondan nefret ettik. 2 saat içinde, fırsatlar dünyasının neferi, pırl pırl iki arkadaş olmuştuk. Hemşire hanım, "Bir hasta geldi" dediğinde gerçekten canım sıkıldı. Döndüğümde hala bilgisayara basındaydım. Beni görünce ekranı göstererek, "Budur!" dedi. Bulduğu bilgisayar gerçekten iyiydi. İndirim konusunda vardığı yüzde övgüye değerd, ilanın üzerinde yanıp sönen "Tartışma bitmiştir" sloganı onayı hak ediyordu. Karla yaptığı taksit sayısı ferahlatıcıydı ve görünüştü Sarper'in tabiriyle "kız gibiydi". Sevdimim hatta içim kıpır kıpır oldu. Reklamlardaki, kampanya haberini telefonla müjdeleyen nesli kadını, "E hadi ne duruyoruz hayatım" diye karşılayan kocayla aynı kıvama gelmiştim. Nöbetten çıkar çıkmaz neşe içinde mağazaya gittik.

"Stokta mızdak son parça Bence bu fırsatı kaçırmayın" dedi satıcı. Ben, Sarper ve satıcı bir süre konuşmadan 'fırsat'a baktık. Güzel gözüküyordu. Teknik bilginiz zayıf olduğun için çok fazla soru soramıyordum. "Fırsat"ın yanına gidip enter tuşuna basım. Eğilip USB girişine baktım. Hareketlerim teknik yetersizlikten gittikçe manasızlaşmaya başlamıştı. Sarper'e baktım. Bütün bu heyecan o yaratmamış gibi kafasını yana eğerek "Abi sen bilirsin" dedi. İş parada

duğümlemince insanların takındığı bu son dak.ka olgunluğu gerçekten sınırlı bozucudur. Usteledim. Patlayan bir sesle, "Ben al derim... Ama yine de sen bilirsin" dedi. Sonra sıkılan satıcıya dönerek, "daha ne istiyor anlamadın ki" anlamında ellerini iki yana açtı. Duygularım, bir şeye sahip olmanın heyecanından, bir an önce o şeyi alıp baskıdan kurtulma isteği ne dönüşmüştü. "Tamam" dedim. Sarper, "Abi çok iyi yaptın!" dedi. Mağazadan çıktığımızda sevinçli ydım. İndirimde tam %30'a varmışım. Kendimi alışveriş piyasasına bir gol atmış gibi hissediyordum. Şirketlerin kendilerine gol atması için, tüketiciye gol pasını yine kendilerinin verdiğini göremeyecek kadar gerizekale bir sevinçli bu...

Memnundum. İnternette dolaşırken sayfaların çok hızlı açılması dolayısıyla gururluydum. Sarper'le aramız çok iyiydi. Hatta onun tatil için erken rezervasyon araştırmalarına çok hızlı bilgisayarımla %30'a varan oranda katkılarda bulundum. Bir nöbet gecesi elinde bir bilgisayar oyunuyla geldi. "Süper oyun, gel senin bilgisayarda oynayalım" dedi. Canım sıkılmıştı. Bilgisayarıma dışarıdan yükleme yapılmasını istemiyordum. Poliklinikte yarattığım 'paylaşımcı insan' izleniminin bozulmasını istemediğimden, bencilliğimi gizleyerek oyunu yüklemesine izin verdim. Oyunda "bizim" emrimizde bir kahraman vardı. Anlatıldığı göre, bu kahramanla dağları tepeleri aşıp, bizimki gibi ata binen başka bir takım kahramanları katledecek ve ortamın hâkimi olacaktık. Sıkıcıydı. Oyuna başlar başlamaz "Alia alla!" dedi. "Noldu?" dedim. "Bi sorun var, oyun çok yavaş" dedi. Ekranı baktım. Atının üzerinde dağları tepeleri dörtlale aşması gereken kahramanımız kesik kesik hareket ediyordu. Kahramanın bu isteksizliğini açıklayacak bilgiden yoksun olduğumdan, "Oyun bozuk" dedim. Sarper, "Yok abi evde oynuyorum ben" diyerek kahramana olan inancını vurguladı. Kahramana baktım. "Bu bilgisayarda bi sorun var" deyince Sarper'e baktım. "Ekran kartında problem o.abilir" deyince sanki sorunu görecekmis gibi ekrana baktım. Sarper, "Abi sen bunu yarın götür" dedi. İçimde %100'e varan bir sinir oluştu. Demek benimle gelmeyecekti. Geri çekilmişti. Kahramanın uyuşukluğu artık yalnız benim sorunumdu. Dönüp Sarper'e baktım. Bakmalarım tükenmek gibi değildi.

Mağazada, bu sorunun yalnız bazı oyunlarla ilgili olduğunun, bunun ekran kartının "paylaşımlı" olmasından kaynaklandığının ve "normalde oyun oynamıyorum" dediğime göre ortada bir problem olmadığının bilgisini aldım. Tamam, oyun oynamayacaktım ama yine de canım sıkılmıştı. Galiba, modern insanın "olmuşken tam olsun" duygusuna yenik düşmüştüm. Eve gittim. Uyuşuk kahramanın bilgisayarımda yaşıyor olmasına tahammülüm yoktu. Oyunu silmeden önce bilgisayar bana İngilizce "Emin misiniz?" diye sordu. Evet, dedim. Kahraman bilgisayarımdan dörtlale uzaklaşırken %70'e varan bir rahatlama oldu bende.

Sor L PTON
Bec say na
52 bze y7
Sor WINSTON

Gide m yaling
Gide kordim
Jett zy d ge
Tind m weth
Fogel say
Gum yor dm
Luvuz y7 sah

17
C yob

8- Sonsuz nedir?

- a) Ders bitmek bilmez, buna denir... b) Final zayıf olur, ona denir...
c) Durmadan şeyler olur, o zaman denir...
d) Sonsuz olmayan herşey dışındaki şeye denir...

9- Eski Bulgar'da X, hangi günlük alanda kullanılmıştır?

- a) Kulak-burun-boğaz tedavisinde
b) Ruh çağırma seanslarında
c) Çalgılı oyunlarda dans sırasında
d) Üstü kapalı küfürleşme durumlarında
e) Islak ıslak öpmeye X denmiştir

10- 0 (Sıfır) hakkındaki hangi bilgi, olana-olmayana ergidir?!

- a) 1'in yanında efendidir, 1'in yanında şımarık olur...
b) İki 'i' ile en çok scrabble'da değerlidir...
c) James Bond'un üçte ikisidir...
d) İbn-i Farazi tarafından, tamamen şaka olarak bulunmuştur...
e) Etkisiz gibi görünen sinsidir...

(Cevaplar: Yanıtın çoğulu anlamındadır.)

11- Eski Bulgar'da X, hangi günlük alanda kullanılmıştır?

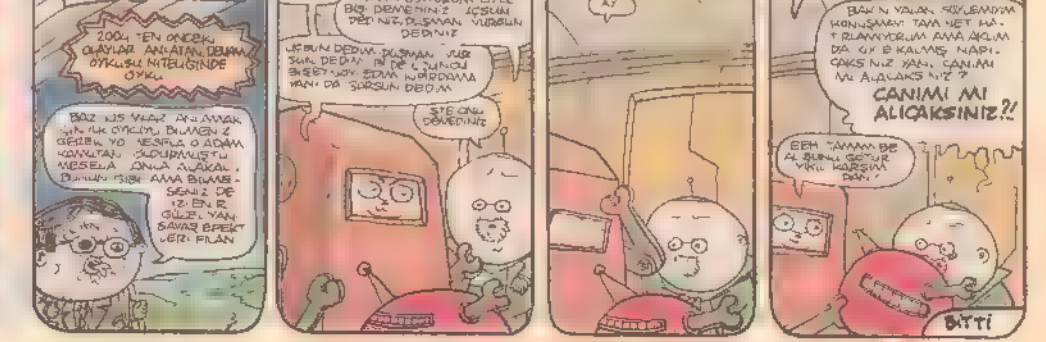
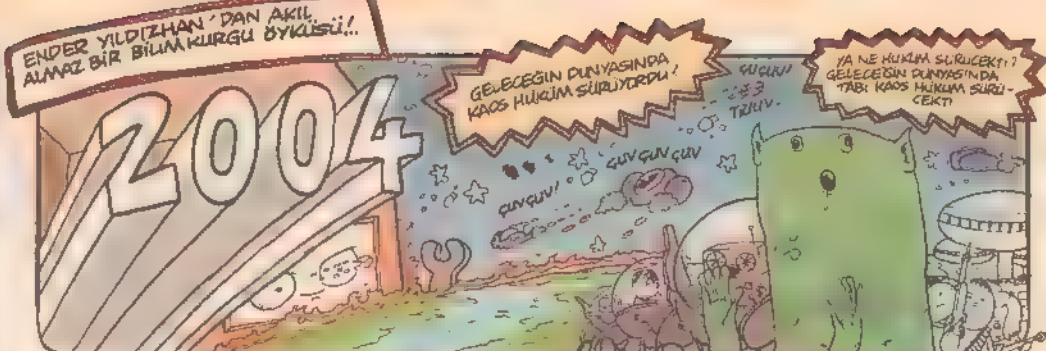
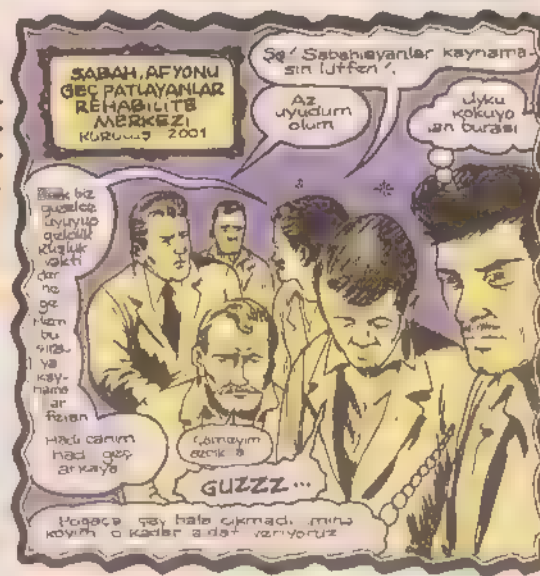
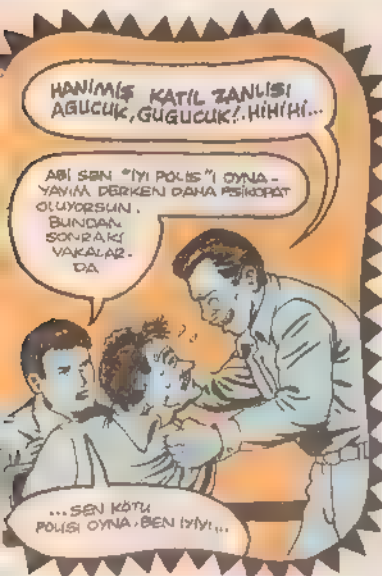
rüya müzikli

- olmanın tarihi vardı
insan bu tarihe katıldı
böylece hayat devam etti
çoraktı toprak
su damlatı yapırak
böylece hayat devam etti
geçinemeyenler darıldılar
geçinenler sarıldılar
böylece hayat devam etti
karşısında çılgın vardı
ve çelebi altın aldı
böylece hayat devam etti
öylece hayat devam etti
öylece hayat devam etti
öylece hayat devam etti

V.Ö. - Sıradaki Parça

Bu isim altında yeni espriler çalı mak ve yeni tiyatromuz Atlatko Tivatro'yla prova yapmak umidiyle tek ki tlik gösterme mayısı kadar ara vermek - Ayrıca "Türkçe Sözlü Hafif Komik" adlı tv programına ehiem Sonmez son anda katılmadı, Deniz Aycaak konu umuz oldu, sa olsun guzu . Yeni konuk Yetkin Dikiciler, izlemek isteyen 19 mart Per_embe Kanaltürk'te olsun. Ortaklar Caddesi, Mecidiyeköy

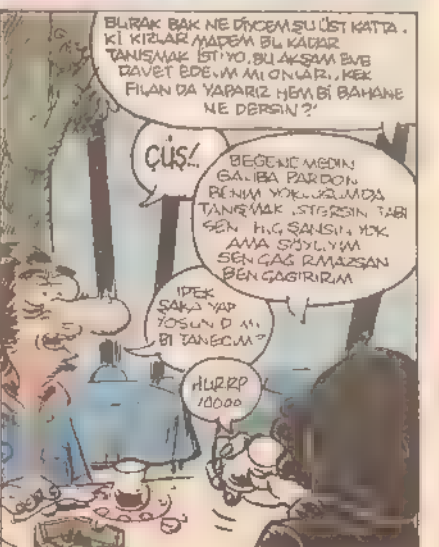
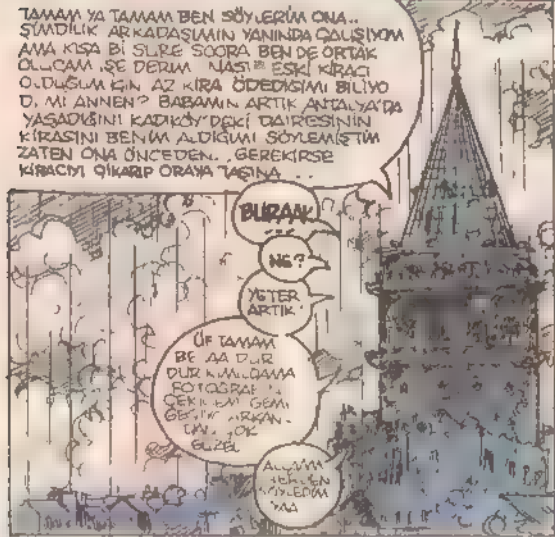
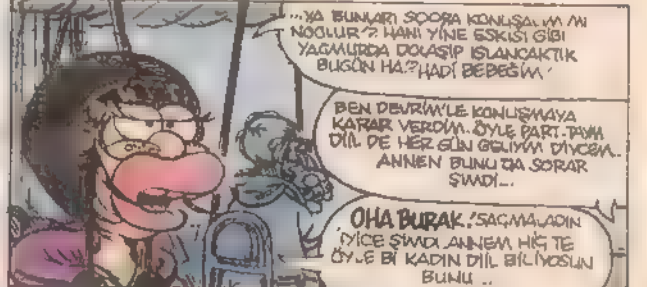
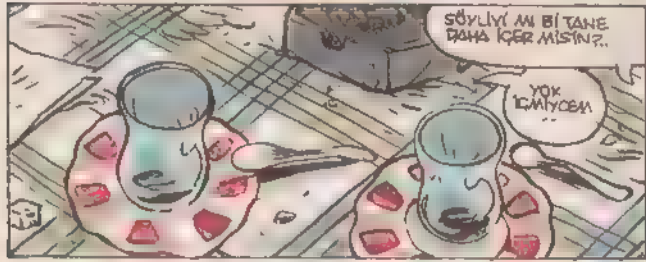
(Not: Per_embeleri çekiliyo, bi hafta sonra yayinspor.)

ensari@hotmail.com

Çarpışma İpek & Burak

Yazan: Güler Oky

GİTTİN GİDELİ BEBEK!

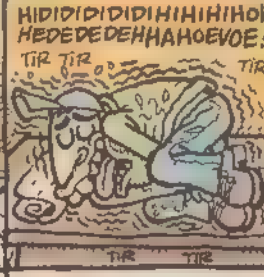
Dedemin seccadesinde uçan halı. Sinbad'ın çıkıp oynar oldum, hidayet etmememe daa çok var gibi.

Ketilde suyun kaynaması. m beklerken bulaşık süngerimin zımparalı kısmına dalıp gider oldum...

Sabah ereksiyonuyla, soğuktan titreme b.rle- şince uykumda boşalt oldum bebek Batti ortakık

Sabahıadıktan sonra,zaten ördük götü gibi olmuştuz, bi de jantani artiz garson zehir eder oldu kanvaktim.

Hirs yapıp yıllardır erte- lediğim roman yazma olayına girdim...Hikaye- rin iskelesini kurdum.

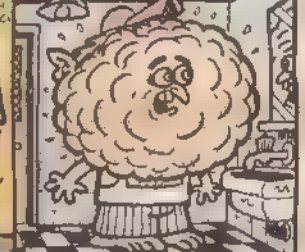
Kabızlık bızde genetik bebek! Bu yaştan son- re dedemin vidanjörü oldum arasını satılır.

Dedem kediyi de bu- laştırdı..Meselelerin ölü- nü açan adam oldum ay- de,hangisine yetiştim.

Ha bire dolunayı göster- menden nasıl tiksiniş- sem, doya doya bakma- dım kodumun dolunayına.

Plastik aşka olmadı ama annemin tavan arasından indirdiği, plastik kamyonu- ma hala sigabiliyorum bebek.

Antibiotik üstüne ikişer kahve likörü içip yaptığım gecelerin sabahı uşur'un şadığı tipler gibi uyandım.

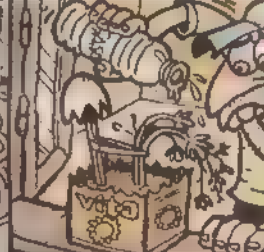
Çizerken kahve gattiren olmayınca yalnız hisset- tim... Gittim kelepir hengire duttum eve...

Tanıştığım ayakları ko- kan tek kız olduğunu hatırlıyorum bende kalan gonversterine baktıkça...

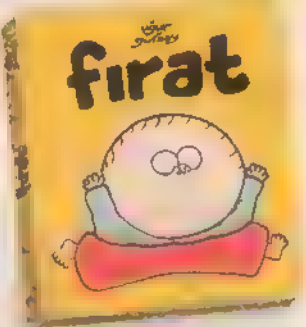
Ne güdüren aynalarda güzlebirdim ne çarpışan arabalarda çarpışabildim.. Sensiz lümpark hıçmış.

Suyunu vermeyi unuttuğum için ölen, sulayınca tekrar dinen zombi çiçeğim bu sefer gerçekten öldü...

Kedim doğurdu..Birbirin- den sevmiş alt. yavru,ken- dilerine kalacak bi. yuva aramıyorlar.Hepsi benim len!

AHMET CAMBAZ

Ömür OKUMUŞ

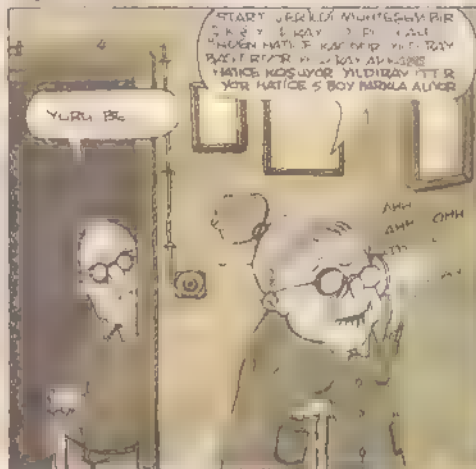
İkay SATLIK

Betül YILMAZ

Tolga AKDOĞAN

Anil DUMAN

Ömer GÖKSEL

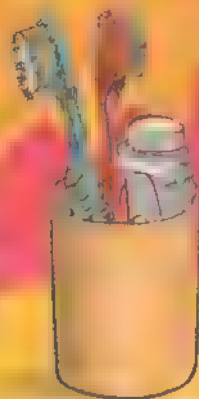
(İsmi yazmamışsın moruk)

Calpisma

PUNT **Tel: 212 496 10 50**

ANKARA
3. KİTAP FUARI

Her Yaşam Bir Kitaptır.

Answer

UYKUSUZ

ANKARA 3. KİTAP FUARI

TARİH:
28 MART Cumartesi

SAAT:
13:00 - 18:00

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 18 Mart 2009 | Sayı: 081
Haftalık Yaygın Sörel Yayındır

YAYINCI MLREKKEP BAS N YAY N LTD ŞT
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: L GUR GLR SOY

İletişim ve Satış: Nurul AÇAR (nurul@yukusuzderg.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Artaş (caglar@yukusuzderg.com)

Asmalimescit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beşiktaş / İSTANBUL

TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 - ISSN 1307-7519

Ornt Had mköy, Asta 1 Omer K'ya Mevk 34555 Had mköy stanbu O

BASKİT APA Jmprint Hadımköy, Aşağı Ömer, Kızıllı Mevk. 34555 Hadımköy, İstanbul 0(212) 798 28 40

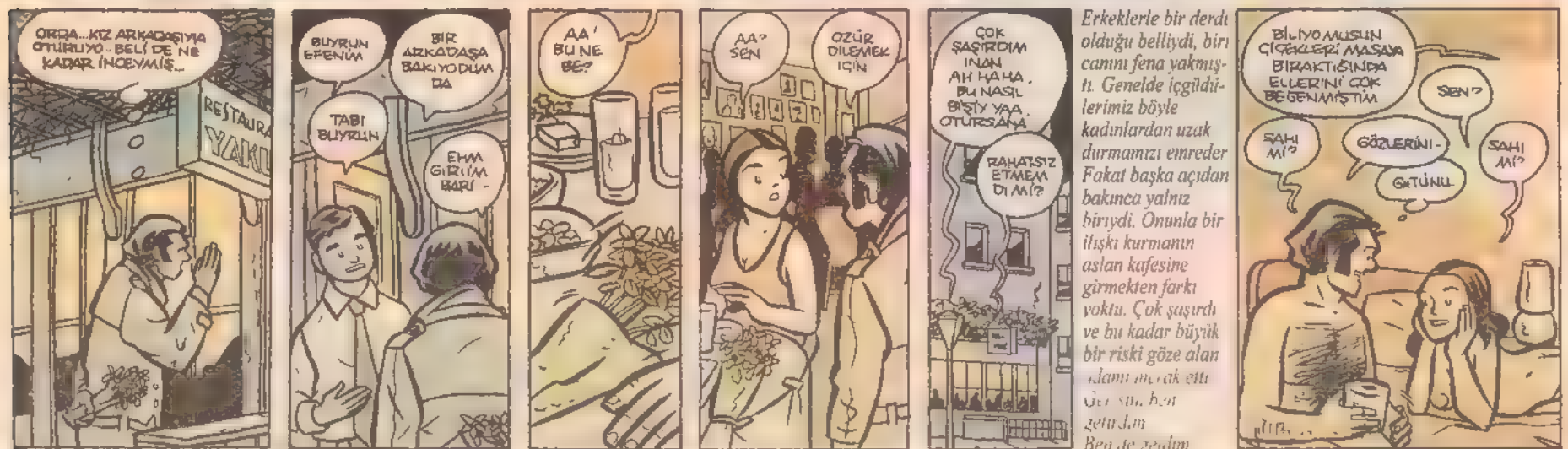
GENEL DAĞ.TİM: D P P 0 212 622 22 22 ABONELİK Yurtiçi 99YTL Amerika 110\$ Avrupa 90\$ Uzakdoğu 120\$

Banka Hesap Numaralarımız: Yapı kredi Bankası Pamukkale Şubesi YTL 81217859 USD 81345973 EUR 81345987

OTİSABI

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

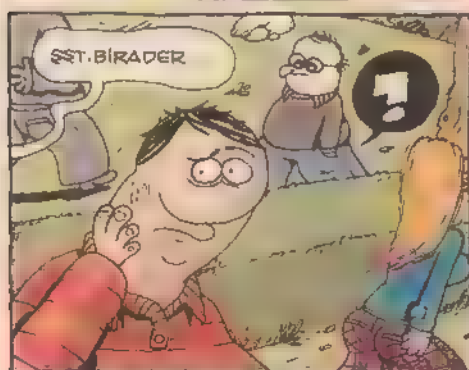
UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

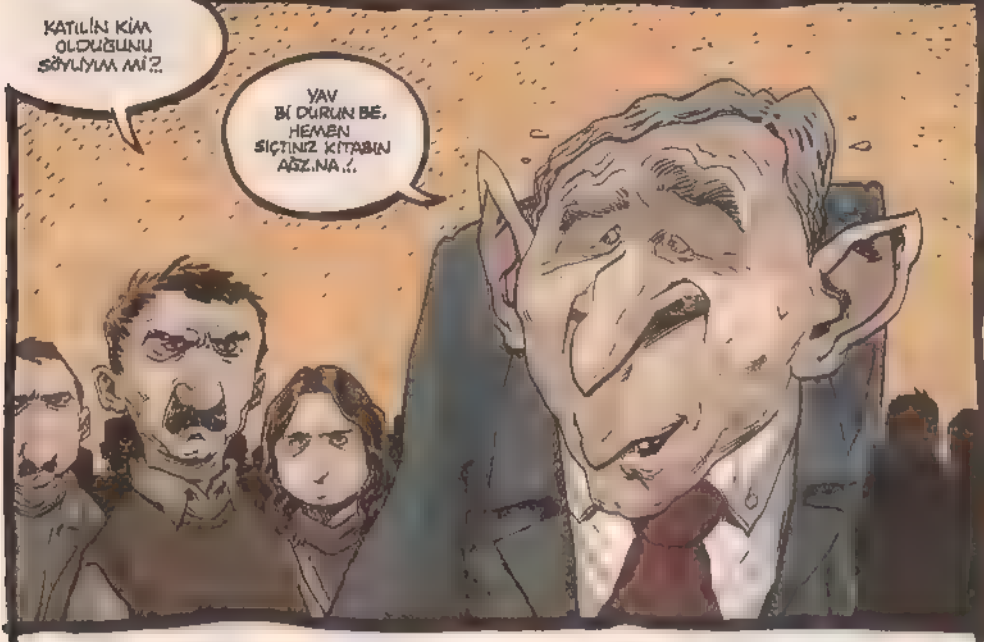

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı İSFALT'a "asfalt danışmanlığı" yapan firmaya 4.5 milyon TL ödendiği ortaya çıktı.

UYKUSUZ

ABD eski başkanı George W. Bush kitap yazmayı planlıyor.

Kaç yıl oldu?

- İzzet Yıldızhan, "Sanatçı arkadaşlarımız gerçekten bazıları konuşmak bilim yorlar" d yeli 4 yıl...
- Çelik, "Kumar oynamıyorum, uyuturucu kullanmıyorum, bir sevgiliyle beraberken onu a dalmadığım g.b. karımı da aldattım. Einstein'ın bir icatı"

ÇELİK

bulunması için bir kadınla yatmaya ihtiyacı olmadığı gibi..." diyerek dehasını spatlaya 6 yıl

• Doğu Perinçek, "İşçi Partisi'nin iktidara yürüdüğünü gören CIA oylarımızı bölmek için Genç Parti'yi kurdu" diyeti 7 yıl

• Bülent Ersoy, Adana konserinde, bir seyirciden gelen "Çirpırdı Karadeniz" isteğini söylemeyince, kursunlanarak bir böbreğini kaybede! 20 yıl...

• Dallas dizisinin kötü adam JR'ı kimin vurduğunu tüm Türkiye'de tartışılırken, Gölcük Belediyesi, hoparlörlerle: "Dikkat! Dikkat! Dallas dizisinde Ceylan batdı. Kimin vurdu? Vatandaşlarımız dikkatine sunulur" anonsu yaparak Gölcük halkını bilgilendireli tam 29 yıl olmuş.

Mini Anket

• Bi sevip bir sevmeyip, sonra gene sever gibi olup, sonra unutarak sonra sevmeyiz halde olup, bi ara gene sevdiğiniz politikacı kimdir?

%38 - Abdülhalif Şener

%37 - Numan Kurtulmuş

%18 - Ertuğrul Günay

%7 - Kürşat Başar

%0 - Deniz Baykal

• Pekli, emin misiniz?

%42 - Eminim

%31 - Eminem

%26 - Rihanna

%1 - Ohannes

%0 - Deniz Baykal

KENDİNİ

İsmail Türüt, Melih Gökçek için övgü dolu bir şarkı yazarak kendisine hediye etti. İsmail Türüt'ün bugüne kadar şarkılarla övdüğü insanların listesi şöyle: Şevki Yılmaz, Sedat Peker, Mesut Yılmaz, Yasin Hayal ve Ogün Samast... Durmak yok, denyolu-ğa devam

AKP Gaziantep Milletvekili Özlem Muhtuoğlu'nun yayınladığı Newroz mesajı, eski Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'in 2004 yılında yayınladığı mesajın aynısı çıktı.

BEDEN İNSAN

BIYIKLISINDAN BIYIKSIZINA Bİ OPA DOLUŞU ADAMA ŞARKI YAZDIM... KENDİMİ DÜRDÜRMEYORUM...

KENDİMİZİ KAPATIYORUZ

"Bir gün adam karısını dövüyor-muş, kapı çalmış dayığı kesmiş? Neden? Çünkü eşek sudan gelmiş." RTÜK'ün çocuklar için hazırladığı rtukcocuk.org.tr adlı internet sitesinde yer alan fıkralardan birini okudunuz Şimdi de RTÜK'ün konuyla ilgili, fıkralarından da beter açıklamasını okuyacaksınız "Biz sanıyorduk ki çocuklar sitede gıgır yapıyor ve eğleniyor. Dikkatimizden kaçmış

ŞOVA

Mahmut Tuncer, Kanal 7'de yayınlanan şov programında, evlendirdiği işsiz genç bir de iş buldu. Programa telefonla bağlanan patronun "sigortasız 800" teklifine Tuncer teşekkür etti, demet de "Allah razı olsun" diyerek teklifi kabul etti.

Patron alenen suç işlerken, işe kabul edilen genç de sigortasız çalışan yakta-şık 9 milyon kişinin arasına katılmış oldu. Mahmut Tuncer gururluydu. Programa bol şive ve şarkılarla devam edildi.

OYUNUN ADI HIÇ YABANCI GELMEDİ

Son yıllarda, orantısız güç kullanımı ve "dur hi! na" uymayanları derhal durdurma sıyağındeme gelen polis teşkilatı, bir suredir umaj dū zelmeye çalışıyor. O gün Çukurova Üniversitesi'nde düzenlenen Newroz şentikher Trabzon ve Diyarbakır yönetlerinden halko vutlariyla başlanıştı. Polisler kena dar dik katle oyunu takip ediyorlardı. Sonra polislerden birisi, amir inden aldığı emrele oyun alanına girdi ve halk oyunlar-ekubive birikte "kolbaşı" oynamaya başladı. Bir süre sonra polis oyunu bırakmak istedi. Fakat bırakmadı. Çünkü amir-kaş göz isaretilerle oyuna devam etmesini emrediyordu. Polis, emir zorunlu kolbaşıya devam etti. Güzer b.r göndü...

HER SEY VATAN İÇİN!

İÇERDELER BAKANIM

KESKE İŞANIM DAHA KARİZMATİK BİŞİY OLSAY-DI. CEMİL ÇİÇEK HALİNDE BİLE DÖRT KİŞİ TUTUKLA-TIYORUM!

Emniyet Müdür-lüğü ekipleri, Cemil Çiçek'in Giresun ziyareti sırasında, "sıyam yapma potansiyeli" taşıdığı gerekçesiyle bir söz kursu öğretmeni ve üç öğrenciyi gözaltına aldı. Böylece Cemil Çiçek ziyaretiin sürerlenmeden rahatça tamamlandı ve şehirden nese içinde ayrıldı

MONTAJ SİYASETİ-01

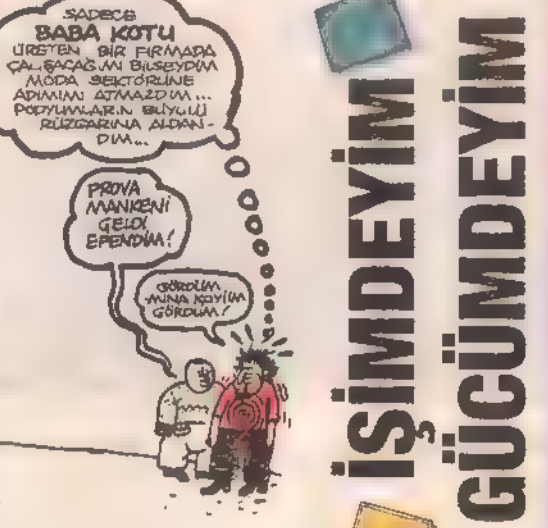
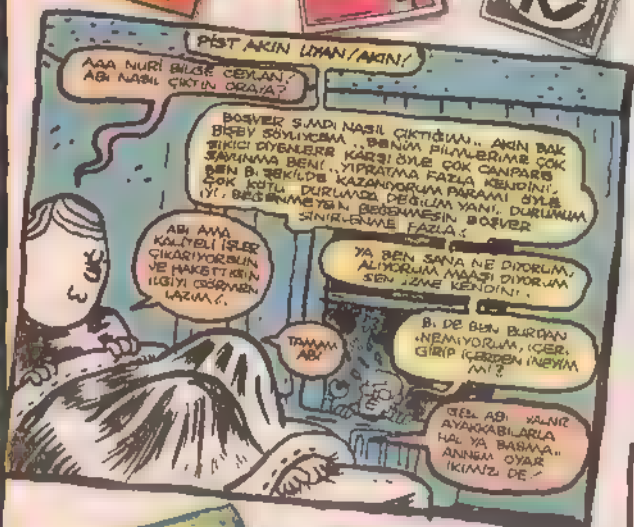
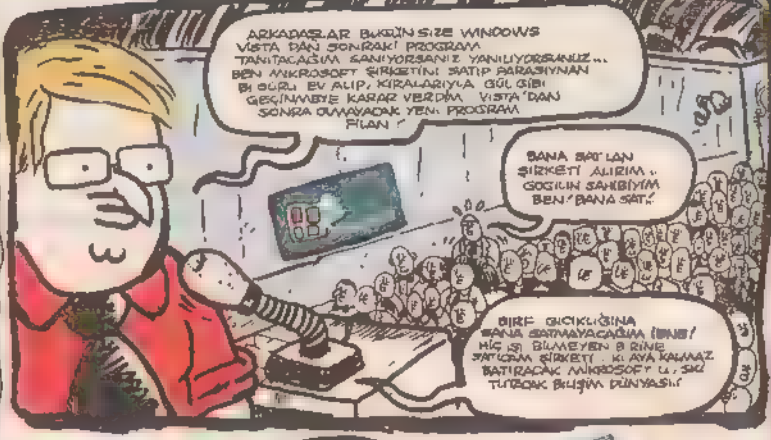
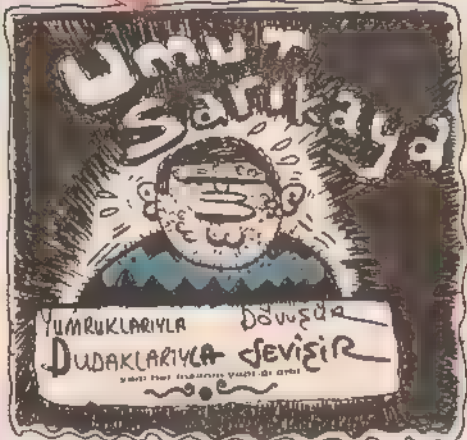
CHP SİLİVRİ BELEDİYE MECLİS ÜYESİ ADAYI YILMAZ KANDEMİR, SEÇİM ÇALIŞMALARI İÇİN KIBARIYE'YLE ÇEKİLMİŞ BİR FOTOĞRAFINI KULLANDI. AMA NE YAZIK Kİ FOTOĞRAF ÇEKİLİRKEN KIBARIYE ORADA DEĞİLDİ. ŞARKICININ NESEYLE GÜLÜMSEDİĞİ BU POZ, BAŞKA BİR FOTOĞRAFTAN ALINARAK YILMAZ KANDEMİR'İN FOTOĞRAFINA MONTAJ-LANMIŞTI. OLAY AÇIĞA ÇIKINCA, CHP'DEN, "BAŞKAN ADAYIMIZ KIBARIYE'Yİ GETİRE-CEĞİNE SÖZ VERMİŞ, MONTAJ YAPTIK." AÇIKLAMASI YAPILDI.

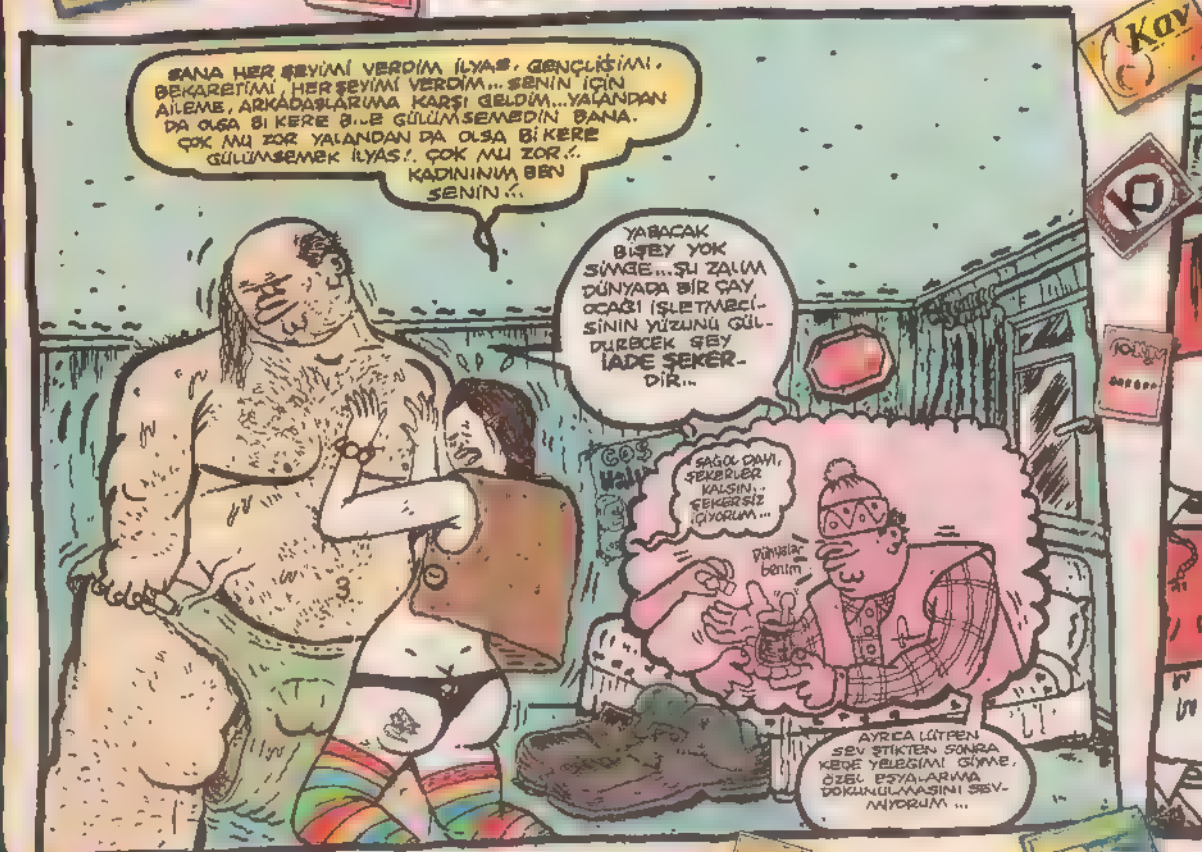
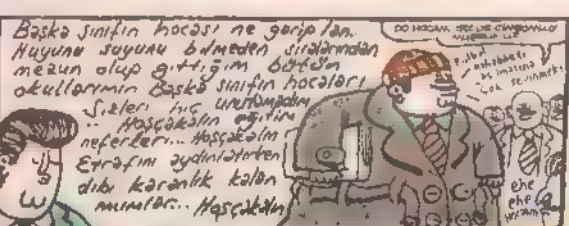
BAŞKANIM GELİYÖ DENİYORUM. AMA Bİ DAKKA. KOLLARINI MI UZATSAM ACABA?

DANGALAK MANGALAK

İŞİMDEYİM GÜCÜMDEYİM

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

yerel seçimdir. Genel seçim böyle sanki çok ciddi gibi, çok önemli gibi duruyor. Halbuki yerel seçimde muhtar da seçiyoruz, belediye meclis üyesi de. Sonra o seçtiğimiz belediye meclis üyelerinden kimileri imar komisyonlarına giriyor ya, bir tek orası bozuyor beni. Yani dolaylı olarak imar komisyonuna adam seçiyoruz. Ama onu saymazsak, tek başına muhtar adayı bana kalırsa seçimi serinleten unsurdur. Hayır neticede muhtarsın, olayın belli; ikametgah il mühaberi vereceksin, nüfus cüzdan sureti vereceksin ama vaatlerde sınır tanımıyorsun, nasıl olacak bu işler muhtar? Ben "mahalle raylı sistem getireceğim" diyen muhtar gördüm, ötesi var mı? Yok. ama bana bu sevimlilik güzel geliyor. Yüksek kademe politika için alıştırma arenası desen, o da değil. muhtarlık bana kalırsa bir basamaktan ziyade bir yaşam biçimi. Zaten dikkat ediyorum çok da değişmiyor bu muhtar, aynı adam yirmi yıl otuz yıl muhtar olarak kalıyor ama muhalefetin bini bir para. E tabii şimdi muhalefetin de sağlam bir argümanı yok, ne diyecek, "İkametgah il mühaberi istedik de vermedim" mi diyecek? Bana kalırsa kimi insan muhtar doğuyor.

■ Muhtarı bir kenara bırak, bunun azası da var. biz eskiden ihtiyaç heyeti derdik, ne işe yaradığını da bildiğimi söyleyemem, geçmiş zaman, ilkokulda ihtiyaç heyetinin görevleri ünitesini gördü yıllar oldu, geri dönüp bakamam da ne yazıyordu diye. Geçmişe dönmeyi seven bir insan değilim. Benim için geçmiş, arısıyla eksiklikle yaşanmış bitmiştir, eski defterleri karıştırmamın bir anlamı yok. Başına iş çıkarmayın benim. Her neyse işte bu eski ihtiyaç heyeti şimdiki azalar

ne işe yarar bilmiyorum ama eğer günün birinde oy versem (ki o oyu da muhtarlık seçimi için veririm sadece) ben muhtarı azalarının eğitim durumuna, bilgi görgü düzeyine göre seçerim. Muhtarı da böyle seçerim tabii. Tüm adaylar arasındaki en iyi işi gücü kariyeri olmayan adamı gönül rahatlığıyla seçerim ki gitsin o da muhtar olsun. Ama yok arkadaş, sanki olumlu bir şeymiş gibi müstakbel muhtarlarımız sıralıyor da sıralıyor: Şu okulu bitirdim, şu görevde bulundum, şurada çalıştım, şu işi yapıyorum. E ne güzel işte? Devam et sen o işi yapmaya? Sonra muhtar seçiyoruz, illebet muhtar kalıyorsunuz. O yüzden derim ki çalışan eden, işine bakan adamı durduk yere muhtar seçip işinden gücünden kesmeyelim, memleket ekonomisine zarar vermeyelim. Bana kalırsa bırakın hiçbir iş görmeyecek adamı muhtar olsun. Ama ne oluyor, pırl pırl vatandaşlarımız yeteneklerini muhtarlıkta çürütüyor, kimse de buna dur demiyor. İşte ben burada buna bir dur diyorum. Bakalım duracak mı?

■ Arada bir, arkadaşlarla oturup film seyrederken falan böyle kötü, yanlış çekilmiş ya da saçma sahneler oluyor ki filmlerde, "kimse dur dememiştir!" dedirtiyor. Düşününce hakikatten bu filmler çekilken kimsenin dur demediğini, diyemediğini söylemek mümkün. Bas gitarı, gitar gibi çalan ya da hızlı bir gitar solusunda telleri baş parmağıyla ittilen müzisyen tiplerlerinden tutun da galan müzikte keman olmadı ki halde kemanıyla rol kesen başrol oyuncularına kadar türlü durumda sette görevli hiç kimsenin çıkıp da yönetmene "Abi burayı böyle çekiyoruz ama bak, bu alet böyle çalınmaz, adamın elinde sakil durmuş" ya da "Hacı ne alakası var gümbür gümbür piyano var bu şarkıda sadece, sen adama keman çaldırıyorsun" diyememesi beni düşündürüyor. Halbuki bu kadar korkak olmaya gerek yok.

■ Tamam, az bilinen konularda yapılan hataları anlıyorum. Diyelim ki Katmadeği Şaban filmi çekilirken hiç kimse yönetmene "punk" denen hadisenin böyle bir şey olmadığını anlatmaya gerek duymamış,

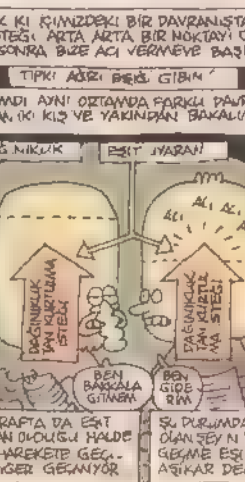
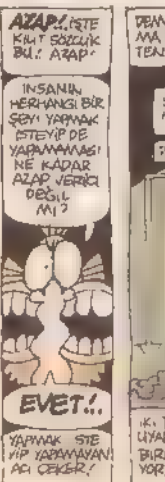
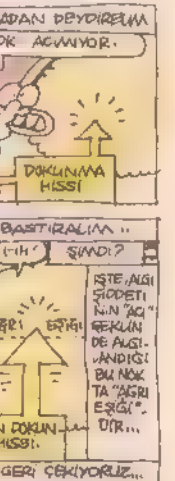
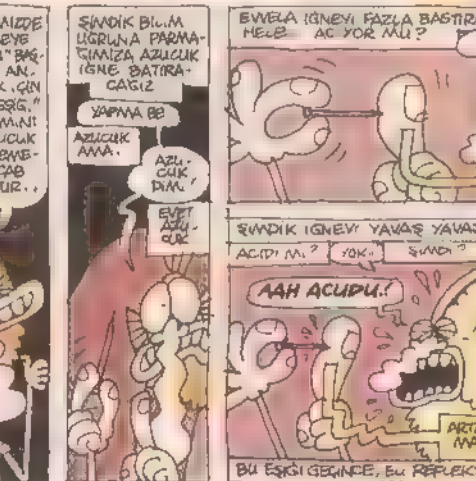
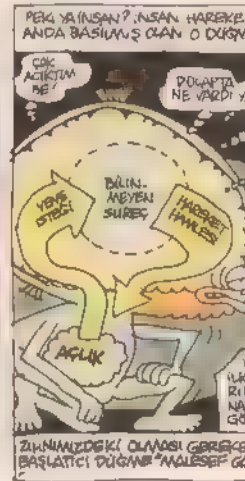
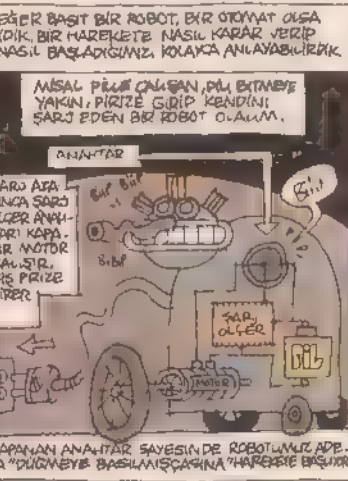
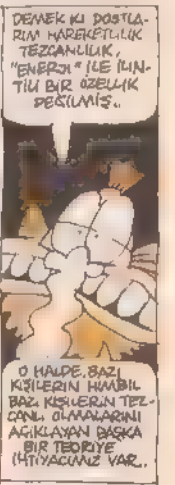
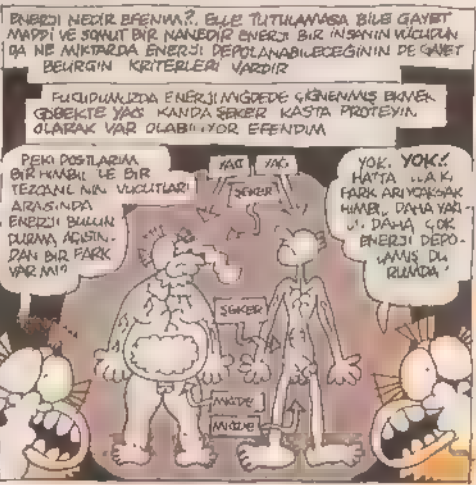
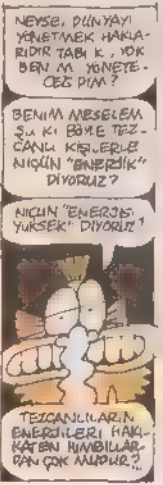
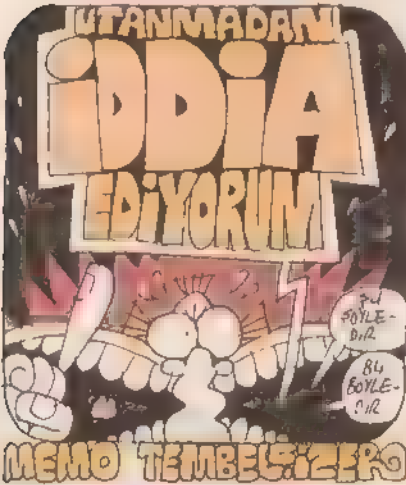
kaldı ki bunlar karışık konular da bir allahın kulu da çıkıp "abi biz diskoda o şekil dans etmiyoruz ki" dememiş, onu anlamıyoruz.

■ Tabii bu arada televizyonda seyrediyoruz ya bunları, aslında şöyle de başka bir sorun var. Açıkçası ben Televizyonu tam manasıyla izliyor değilim. Başbağcı sırtım TV'ye dönük, arkamı dönüp bakma gereği duymadan gayet güzel idare ediyorum. Artık nasıl bir televizyonculuk anlayışımız varsa, hiç bakmadan da her şey anlaşıyor. Filmber, diziler bildiğin radyo tiyatrosu yahu. Birisini televizyonun öncelikle göze, ardından kulağa yönelik olması gerektiğini söylemesi gerek ama inanır bu birisi ben olmayacağım zira şu an hatimden memnunum. Radyo tiyatrosunu da severdim zaten evvel eski.

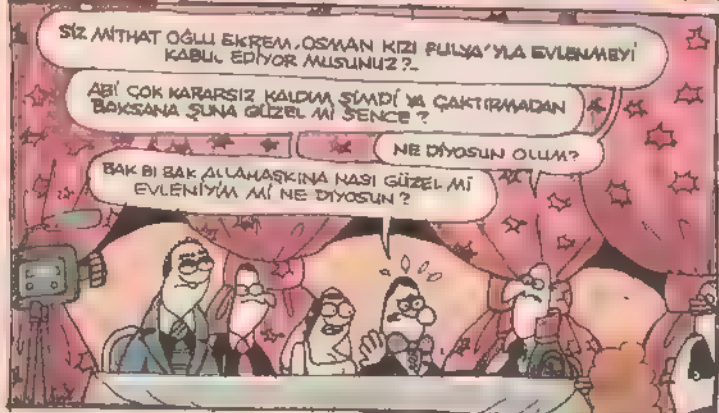
■ Efendim şirler şarkılar kimi konularda müthiş ayrımcılık yapıyor, iklik yaratıyor. Şimdi size yağmur desem Erkin Koray'ın Yağmur'undan MFÖ'nün "Bu sabah yağmur var İstanbul'da" şarkısına zilyon tane şarkı ismi

sayarsınız, kar desem keza böyle. Ama kardeşim, sadece yağmur ve kar mı var? Hani tipi, hani dolu? Hava olayları arasında niye ayırım yapıyorsun? Niye yağmur kar romantik oluyor da diğerleri olmuyor? Hadi yağmur ve kar ila ki romantik, en romantik şarkıları sulu kara yapınlar o zaman? Yok. varsa yağmur, yoksa kar. Dolu yağm yor sanki memlekette. Dolu'ya şarkı yapın, albümden on tane alacağım.

■ Romantik demişken, Venedik neden bu kadar romantik onu da anlayabilmis değilim. Tarihte büyük aşklar mı yaşanmış? Hayır. Neticede en önemli özelliği büyük ticaret merkezi olması. Bildiğin ucuza alma, pahalya satma konusunda uzmanlaşmış olması. Halk arasında kazıkçı dlyoruz. Ama gelin neticeyi görün ki Venedik romantik. Tahtakale'den ne farkı var kardeşim Venedik'in? Hayır yani en nihayetinde bir yerleşim yeridir, abartmayalım.

Cihan Ceylan

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

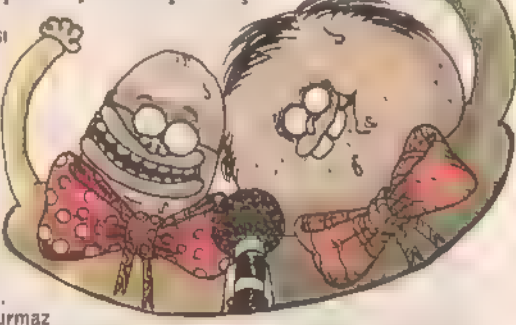
İNSAN SEVGİSİ

"O gün bardaydınız değil mi?" diye sordum. "Evet" dedi. "Ne amaçla bulunuyordunuz orada?" diye devam ettim. "Öylesine arkadaşlarla içmeye gittik." dedi. Yanına doğru ilerledim, ellerimi masanın üzerine koyarak "Saat 24'e doğru oynadınız mı?" dedim. Gözlerini kıstı. "Saatli hatırlamıyorum ama oynadım, yani çok oynandı o gün..." dedi. Kim olduğumu bilmiyordu, şaşkındı. "Oluşturulan bir çemberin ortasında, yere diz çökerek, 'alınma para yapıştırın' hareketini hangi şarkı çalarken yaptığınızı hatırlıyor musunuz?" diye sordum. Yine gözlerini kıstı. "Bu şeyin bir şarkısı vardı..." diyerek bir şeyler hatırlamaya çalışan her insan gibi boşluğa baktı. Hatırlayıp hatırlamaması umurumda değildi. Onu iyice köşeye sıkıştırmak istiyordum. "Bağıra bağıra, kendinden geçerek eşlik ettiğiniz şarkıyı hatırlamıyor musunuz?" dedim. "Hatırlayamadım." dedi. Telaşlanmaya başlamıştı. Pencereye doğru yürüdüm, büyük bir es vermek ve onu bu sessiz anların içinde iyice bunalıtmak istiyordum. Bir süre pencereden dışarıyı seyrettim. Beni izlediğine emindim, arkamı dönmeden, "Oy farfara farfara, ateş de düştü şalvara olabilir mi?" dedim (İlk bölüm yeteriydi aslında, "ateş de düştü şalvara" kısmını söylemem o ana kadar yarattığım artistik havayı biraz bozmuştu). "Tamam, o şarkı, ama bunları bana neden soruyorsunuz?" diye sordu. İstedikim kıvama geliyordu. Dönüp üzerine doğru yürüyerek, en can alıcı sorularımdan birisiyle sorusunu yerle bir ettim: "Ne demek farfara?" Yüzüne boş boş baktı. Biraz daha yüksek sesle tekrar ettim: "Ne demek farfara?" "Farfara mı? Anlamını bilmiyorum... Niye soruyorsunuz, kimsiniz siz?" dedi. Beklediğim an gelmişti. Yüzüne doğru eğildim. Ve gözlerinin içine bakarak, en soğuk sesimle açıkladım: "Anlamını Bilmeden Kullanılan Kelimeler Mahkemesi'ndesiniz. Ve inanın cezanız çok ağır olacak..."

Kurduğum hayal aşağı yukarı buna benziyordu. Canlı müzik yapılan bir bardaydım. Hayalimde yargıladığım kişi, barın en göze batan insanıydı. Önce masadakilerin yüzüne doğru "Oy farfara farfara" diye bağırarak elyle havayı dövdü, sonra oynayarak ayaklarıyla yerli dövdü, en sonunda da gitar çalan çocuğun yanına kafasıyla itip, mikrofonu ağzına sokarak bütün barı farfara içinde bıraktı. Farfara Bey'i en çok tokatlamak istediğim sanyeler, şarkının "daracık daracık sokaklar" sözlerini söylerken "r" harfine lylce bastırıp, dudaklarını yuvarlatacak garip bir pornografi yaratmaya çalıştığı anlardı. Şarkının bitiminde alkıştan yıkılan barı bir ortaçağ soylusu gibi reveransla selamladığında "başkasının yerine utanmak" lanetinin en şiddetli anlarını yaşıyordum...

Farfara Bey'in şovu, içki mekânlarında sıkça görülen "gecenin yıldızı olmak" arzusunun basit bir örneği ve aslında çok da yargılanacak bir şey değildi. Yazdıklarımı okuyunca, "Yine aynı şeyi yapıyorum," diye düşündüm. Bir kafede oturmuş, yıllar önce bir barda rastladığım Farfara Bey'i yazıma malzeme yaparak bir şeyler anlatmaya çalışıyordum. Tanımadığım bir insanın bir iki hareketinden yola çıkarak ona kafamın içinde şiddet uygulamak bir an çok ukalaca geldi. Sahnedeki insan kendinden geçerek bir şekilde var olmayı çalışırken, sahnenin kenarındaki bir çift göz onu kafasının içinde sorgulayarak en ağır cezalara çarptırıyor ve bunun yazısını yaz yordu. O an yazdıklarımın ve kendimden çok sıkıldım. İçinde "İnsan sevgisi" olan bir yazı yazmaya karar verdim. Geriye yaslanıp düşünmeye başladım. "İnsan sevgisi" ararken aklıma, Nejat Uygur'un "Migferine Çiçek Eken Asker" oyununun afişi, Robin Williams ve bir kutu küçük kedi yavrusu dışında başka bir şey gelmedi. Düşünmeye çalıştıkça kedi yavrularının sayısı artmaya başladı. Sıkılmıştım.

Kafemin kapısı açıldı, içeri bir adam ve bir kadın girdi. Adamın yüzünde her görenin hemfikir olabileceği bir sevgisizlik vardı...

Kendisine gösterilen masayı beğenmedi. Ben o an, "mekana yeni gelen çift için kalkması rica edilen tek olacağımı anladım. Garsonun ricasıyla yerimi onlara verdim. Boşalttığım masaya oturur oturmaz adamın yüz ifadesi sevgisizlikten tiksintiye dönüştü. Garsonu çağırarak, "Masayı sülebilir miyiz?" dedi. Masada devasa bir pislik bırakmışım gibi davrandığı için ben biraz alındım. Dâhil olduğu mekânları, sadece kendi zevklerine hizmet eden yerler olarak algılayan insanın tavrı gerçekten çok can sıkıcıdır. Bir garsonu eksi bir suratla, "Bi dakika bakar mısınız?" diye çağırmak ve baktan bir şey için azarlamak, sanki bir aksaklığı çözmek için değil de varlığını ispatlamak içindir. Bu tür özgüvenli bir imaj olarak kullanılan insanlardan derhal uzaklaşmak gerekir. Yazık ki garson hoşlanmadığı bu adamdan uzaklaşamıyordu. Çünkü çağırılınca gidilen bir meslektir garsonluk. Menüyü istedi. Uzun uzun tiksiniş gibi inceledi. Garsonun yüzüne bakmadan "Kruvasanı nasıl veriyorsunuz?" dedi. (Sipariş vermeden önce sorulan "Nasıl veriyorsunuz?" sorusu, "Ben bu sipariş etmeyi düşündüğüm şeyin tıllahını bilirim" anlamındadır.) Garsonun cevabını beklemeden daha önce hiç rastlamadığım şiddetle başka bir soru sordu: "Yani kruvasanı nasıl bir formülizasyonla sunuyorsunuz?" Bu soruyu duyunca içimden "A-aaa" demek zorunda kaldım. Ciddiydi, "kruvasanın formülizasyonu" derken, "ekmek" demiş kadar rahattı. Kruvasanın formülize edilmiş halini, hayatın hiçbir yerine denk getirmeyen garson, bir an için diğer garsona baktı. Sonra geç de olsa formülü açıkladı: Çikolata... Kruvasan Bey'in gözleri hayretle açıldı. "Sade yok mu?" dedi. Sesinde, boğuründe bıçakla acile gelen bir adamın "Doktor yok mu?" isyanına benzeyen bir tonlama vardı. "Maalesef" dedi garson. Hayrette sevgisizine baktı. Gözlerinin "inanamıyorum" anlamındaki devasa hacmi bir türlü azalmıyordu. Burnu, "Olacak iş değil" anlamında "hıııııı" diye nefes verdi. Sevgisizine "Kalkalım" dedi. Kalktılar. Çıkarlarken, Kruvasan Bey'in götüne bir tekme vurup, "Yürüüü" dediğim basit bir hayal kurdum. Önüne ilgilili Farfara Bey'i sorguladığım gibi, fantezisi bol bir hayal kurmak tehlikeliydi. Öyle bir savunurdu ki kendini, muhtemelen, hayatının galibi o olurdu. Farfara Bey'e ilgilili yazdığım bölümü tekrar okudum. Kruvasan yüzünden olacak, Farfara'ya karşı bir yakınlık duydum. Sonuçta adamı mis gibi oynamış, alkolü de alınca sahneye fırlayıp şarkısını söylemişti. Ertesi gün alkol kafasını terk ettiğine belki de "Ulan abarttık ha" diyecekti. Hayalimde onunla birlikte gitar çalan adamın diğer yanına kafamı dayayıp "Oy Farfara"yı söyledim. Eğlenceli adamdı Farfara. Kimseye bir zararı yoktu. En azından, Kruvasan bir aşırı özgüveni yüzünden ukalalık abidesine dönüşen cümleleriyle girdiği ortamları zehirlemiyordu...

Farfara Bey, sizden özür diliyorum. Ve şu an bana içinde insan sevgisi olan bir yazı yazdığınız için size teşekkür ediyorum. Sizi seviyorum ve hümanizmayı yanaklarından öpüyorum...

Böcek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

VÖSYM - Türkçe

1. Aşağıdaki cümlelerin hangisinde "gidik gibi diil gibi" bir ruh hali sezilenemez?

- a) İşi yokuşa sürdüm mü sürdüm, topu taça attım mı attım, daha ney-ney?!
- b) Korsanların kaçırdığı oğlan çocuğun esasen kız olduğuyunan bitti film, sen uyudundu.
- c) Günaşırı yuvarlanan o müsteşarı özlüyorum, bir de mor dilli timsah yavrusunu.
- d) İsparto demişim, Isparta demişim, Isparta diyececeidim!

- c) Günaşırı yuvarlanan o müsteşarı özlüyorum, bir de mor dilli timsah yavrusunu.
- d) İsparto demişim, Isparta demişim, Isparta diyececeidim!
- d) Bulgur mu? Alamadım, bulgur mu?

2. "Aynı zamanda bir denemeci de olan hikaye yazarı için Şaşkınbakkal'ın ayrı bir yeri vardı. Aynı zamanda o bir ressamdı da. Ve traş etmemiş tek bir heykel bırakmamış idi."

Yukarıdaki metinde bahsedilen sanatçı için, aşağıdaki nitelemelerden hangisi geçerlidir?

- a) Sanatçı aynı zamanda şaşkındır.
- b) Ressam ve yazar olan Resmi Gazete'nin köşe yazarı olur.
- c) Sanatçı heykele tapan bir insandır.
- d) Denemeci, her sanatı bi kere dener.

3. Türk Edebiyatı'nda "Final, her şeyden önemli, hikaye dravdan olsa bile sağlam final toparlar. Sağlam final toparlar abi." anlayışında olan topluluğun adı nedir?

- a) Yedi Cüceciler
- b) Binikinci Geceler
- c) Hosuk Kursu Personeli
- d) Heyecanlı Canlılar

4. "Oooo, kimleri görüyorum..."

- Vefa Enişte?
- Vay, vay, vay...
- Vefa Enişte sen misin?
- Hey, hey, hey...
- Aa? Enişte, Vefa Enişte?
- Hayır, benim adım Uefa Enişte!
- A-aa!
-

Yukarıdaki boşluğa aşağıdakilerden hangisi gelirse Mardin Kapı Şen olur?

- a) Hep gülümse ve yavaşça soyun!
- b) Boyunbağı bağla boynuma!
- c) Hüseyin Altın adlı şarkıcıyı bilir misin sen kurdun gelini?!
- d) Düşünmeyin düşünceler!...

5. "İmdi ak gıllar bürşti evelinen gencidüm Ak didiysem ak gıldur ben gene zencidüm" dizelerinin sahibi şair, aşağıdakilerden hangisidir?

- a) Karamela Beşir Paşa
- b) Molla Kolpahanî
- c) El Fani El Madida Del Pierro
- d) Aşık Tatlandırıcı

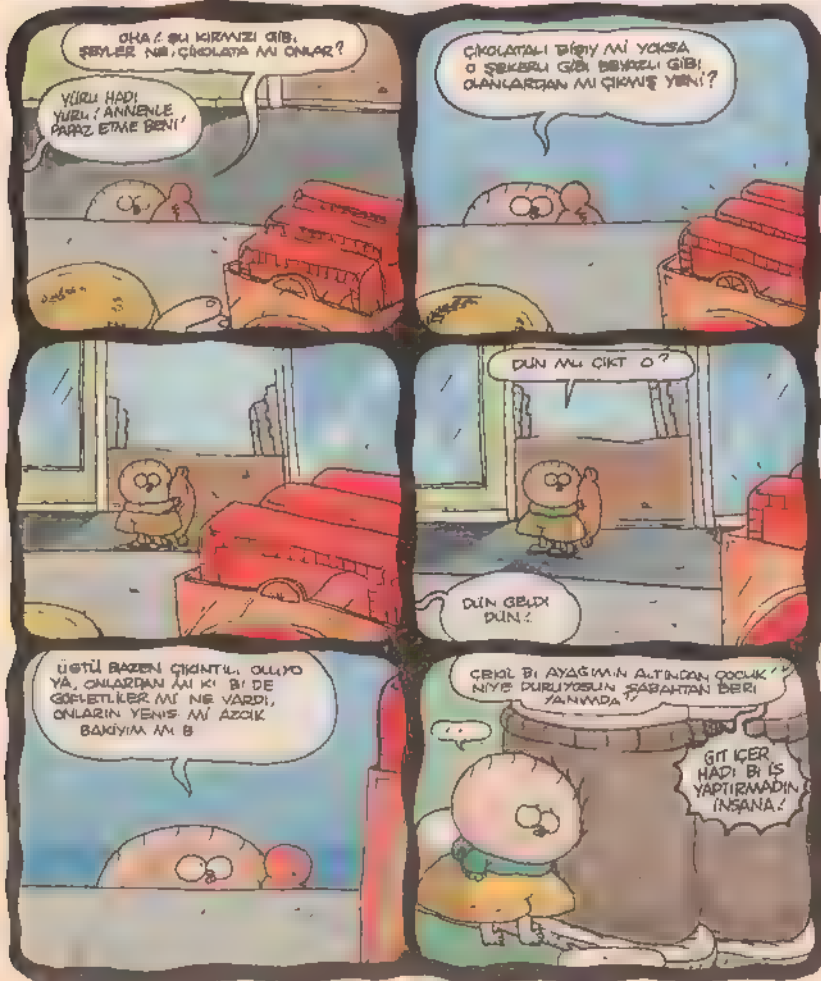
6. Türkçe başladiğından beri, cinaslı kafiye örneği olarak "Böyle oldu, şöyle oldu, asmaya... Ben yarimden vazgeçmem götürseler asmaya..." deyişi örnek verilir. Bu kafadan bitsin. Artık cinaslı ne, arzulu felan gibi. Aşağıdakilerden hangisi bu tip kafiye için uygun bir örnek kabul edilemez, hadi en azından bi 7-8 dakika konuşma mevzusu yaratır?

Fotoğraf Sinan Gökse

fırat

Uğur Gürsoy

Tribal

İlişkiler Cüstin

- a) Ne bu eppek tüter ne bu gözleme,
Ne bu hasret biter ne bu gözleme
c) El çek hekim yareme tuz verirem,
El, çek veripduru ben keş verirem
d) Eppeğin kıtırımı yalayaydım dilimle,
Kıtır yalamazdan eppek dilimle

- b) Memnunum ben eppek soğanıma,
Tek ki değmeyin omirilik soğanıma
c) Minikidi pemb'idi yavru ağzı,
Gözü mavi, teni yavruağzı

7. "Azizim, kimya dersinde deney izlemekten, mavi ateşin-kükürt sarısının seyir zevkinden mahrum gençlerimizin, dersten sonra toplaşıp, afedersiniz, osuruk yakmalarını kabul edemiyorum, izinizle, artık kalbimi susturamayacağım!"
Yukarıdaki metinde nasıl bir ruh hali vardır?

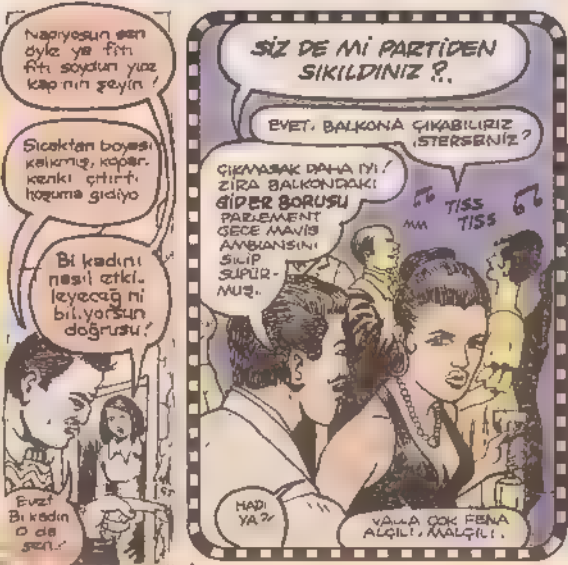
- a) Tedricen Tedirgin
b) Muammalı Muğlak
c) Kikirikli İkircikli
d) Boş vakti var gibi

8. Aşağıdakilerden hangileri bir emir kipi barındırmaz ya da aşağıdakilerden hangisi bir emir kipi barındırır, adaam sende, hay yaşayası?!

- a) Emir Kiptirika
seyredeceksin!
b) Yat ve yanımda ye!
c) O hususu bi ara şeet!
ç) Sorun olma, durum ol!
d) Bir ben miyim tırşucu, önce bu gerçeği haykır, lordum, samimiyetle!

(Doğrular: Gerçekten de yüzde yirmi gibi miyki olah?!)

Bu hafta:
• İstanbul Kraliyet Tiyatrosu'nun "Denizaltında 6 Tahammül Fersa" adlı oyunu, 30 Mart Pa.arteri Saat 20.30, Ses Tiyatrosu'nda...

AHMET CAMBAZ

UYKUSUZ İMZA GÜNÜ

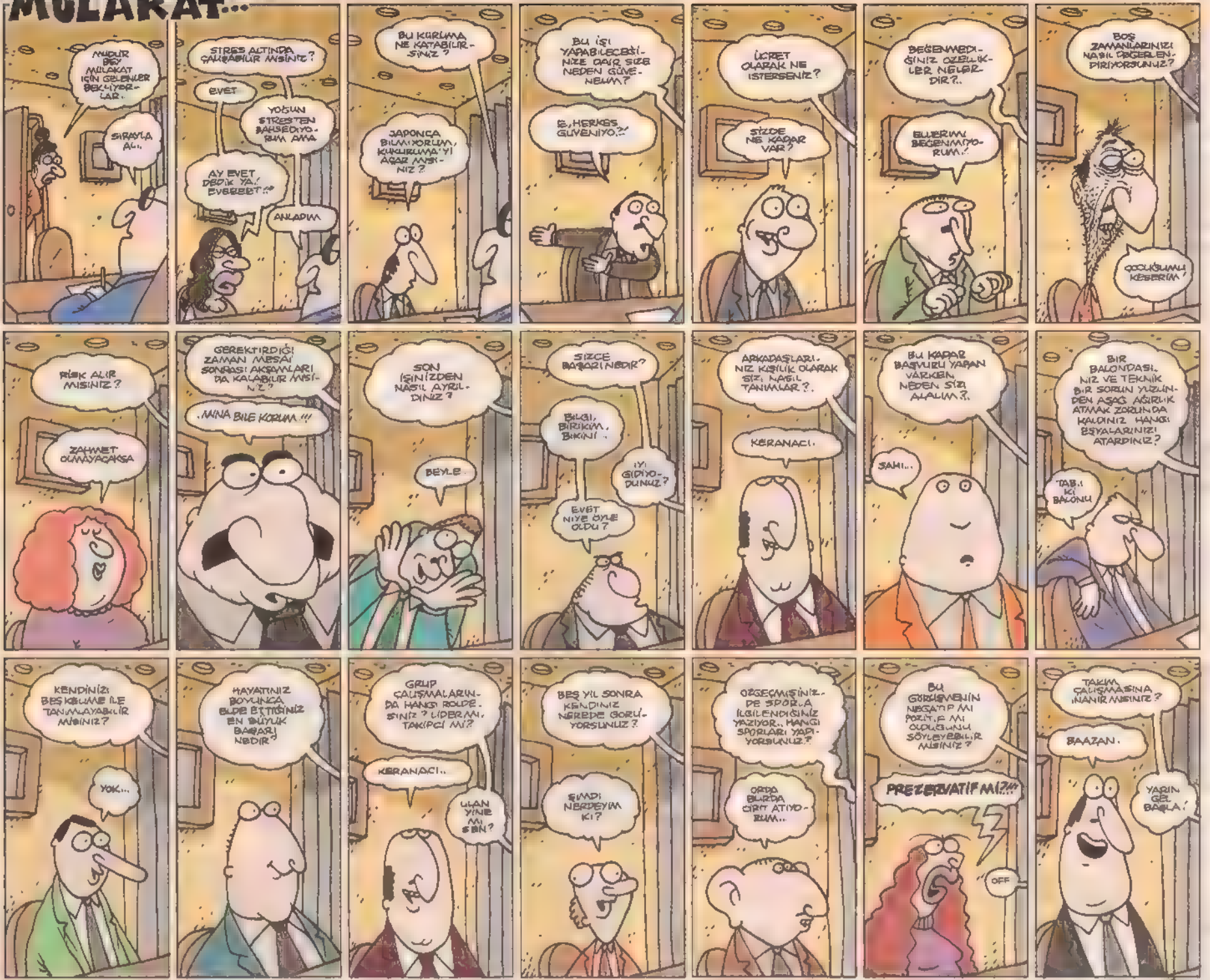
ANKARA 3. KİTAP FUARI

TARİH:
28 MART Cumartesi

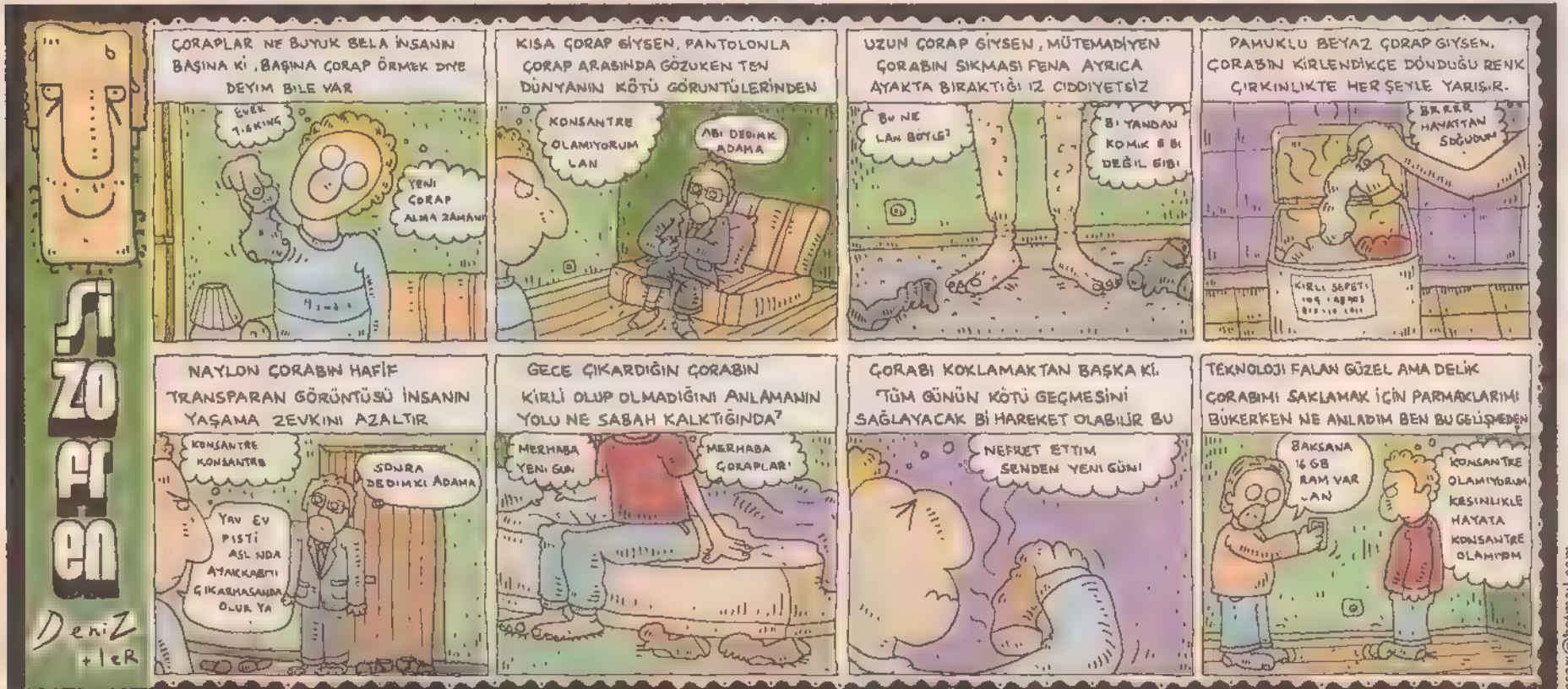
SAAT:
13:00 - 18:00

MÜLAKAT...

SON

DENİZ İNSAN 2006

deniz@hotmail.com

AMA İSTE DAVRANIŞ ÖĞRENİLEN BİREY ÜNİVERSİTENİN BAŞLARINDA ARKA-
DAŞLARLA ŞUYLE SINEMA MUHABBETİ SEVİRİRDİK MESELA TAMAM MI...

İŞİ PUŞUNCUNIN İÇİNE BİR GİRİŞ ARKASINDA ORTAMI GİDİP MİNERAL
SULFAT SİLMESİ İLE KAYNAĞI BİRİNE KIZAN EN ORTAK MİLLİYETİN
ERGİNLİĞİ GİRİŞİZİLE ALIN KAYNAĞI İÇİNE BİRİNE

TABI KI DULUR, DULUN ZATEN AMA,
INKAR ETMAK LAZIM, SEN TEK BASINA
SEN OLMUYOSUN. SADECE ISYAN "KA-
RAKTERSİZLİK" DEYİNE KABUL ETME-
ZOE OLLYO. ALAKASI YOK TABİ.

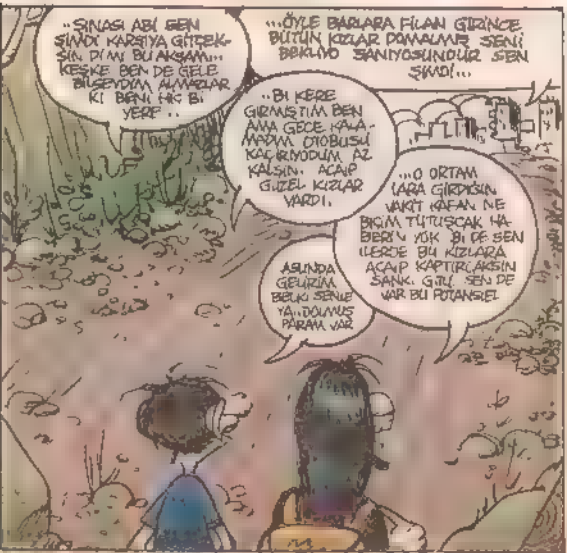
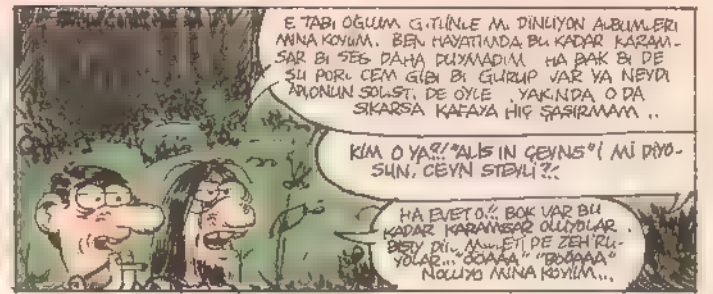
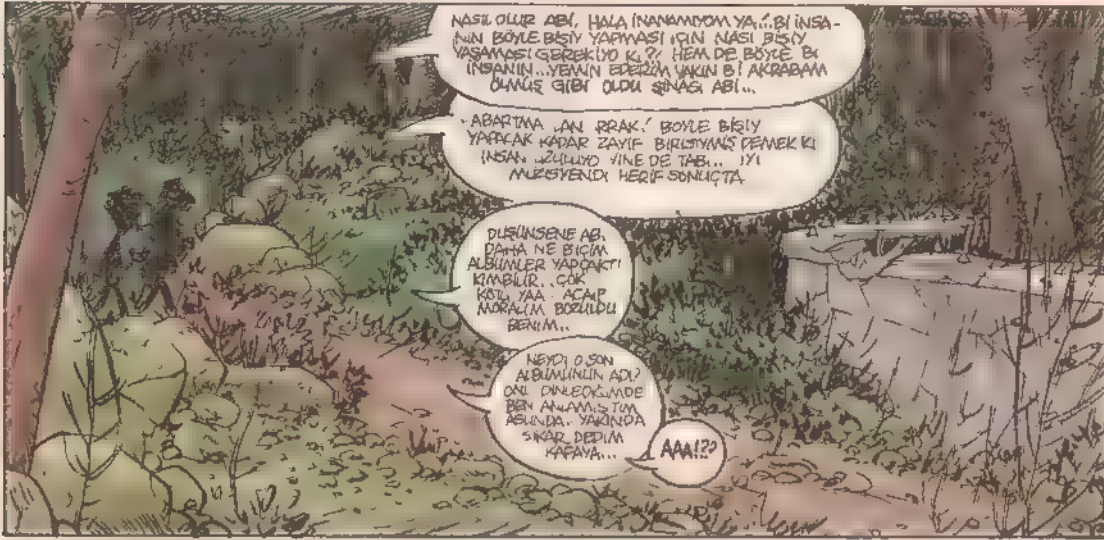

HAA "BENİM FIKİRLERİM DÜŞÜNCELERİMİZ
BEKLENMİYİZ" YENİ ÇIKARILAN TEBZİK EDİ.
JURMA BECİ DE ÇOK YAKTIRIYOR BİZE BEN
EKSTRAORDİNER KİŞİLİK DE ÇIKARILAN BİHE OL-
SUN FANATLARI Gİ BEYDİĞİM. İYİRAZ ETİM BAK BU
DA Bİ BASTANGI

Çarpışma İpek & Burak

Yazan: Güler OKY

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umur SARIKAYA

Sevgili okurlar olur da durumunuz olursa uykusuz dergisinin sitesine bu hafta eklediğim şarkı eşliğinde yazımı okursanız memnun olurum. Yok, eğer durumunuz yoksa sağlık olsun. Evet başlıyoruz...

SEVİLLANAS

Otobüsteki herkes birbirini ve beni andırıyordu. Henüz sekiz yaşındaydım ama 12 yaşındaki, 24 yaşındaki, 42 yaşındaki, 65 yaşındaki halimle; bu da yetmezmiş gibi o yaşlardaki bıyıklı, sakallı, gözlüklü, başörtülü, şarhı boyanmış saçlı, kel, kıvrık halimle yolculuk ediyordum. Hangi yaş kuşağında nasıl olacağımı ya da kadın olsam nasıl olacağımı çok rahat görüyordum.

Hayatımın olabilecek bütün kombinasyonları ile yolculuk etmemden daha korkunç bişey daha varsa o da hepsini en şık kıyafetli içinde görmektir. Gelecekteki durumum gerçekten vahimdir...

Bir otobüs dolusu akraba olarak birbirimizi andıra andıra, birbirimize benzeye benzeye Sanayli Mahallesi'ne doğru, erkek tarafı olmanın gururuyla gidilyorduk. Otobüste bana en çok benzeyen kişi olan abimle ise birbirimizi daha çok andıralım diye aynı kıyafetleri giymiştik. Keten şort, kısa kollu gömlek, havlu çorap, beyaz sandalet... Annemin ve babamın kucağında elimizde Yedigün'lerle gidiyorduk. İkimiz de hiç bitmesin diye içmiyor, sadece dilimizle şişenin ağzını tıkayıp şişeyi havaya kaldırıyorlardık. Ben koridor tarafında annemin kucağındaydım. Yedigünü dikerken, bir yandan da öndeki koltuğun arkasındaki metal kütüblasına bakıyordum. Kafamı ileri geri hareket ettirerek kütüblasında uzayıp yamulan görüntüme bakıyordum. Babamın kütüblasını açması ile miniciklerim son bulmuştu. Gömleğinin cebindeki, jelatinine kimliğini koyduğu Maltepe'yi çıkarıp yaktı. 29 yaşındaydı, kendisini bildim bileli sigara içerdi. Keyfi yerinde olduğunda yaptığı şeyi yine yaptı. Kucağındaki abime "eğ kafanı" dedi. Sigarasından derin bir nefes alıp, yine kendisinin kestiği abimin üç numara saçlarına dudaklarını dayadı ve üfledi, sonra hemen çekti dudaklarını. Abimin kafasından tüten dumana her zamanki gibi büyük bir coşkuyla güldük. Sanki kafası yanıyormuş gibi oluyordu. Aşırı güldüğüm ilk espril buydu sanırım. Abim halen tüten kafasıyla "Baağaaa Umur'a da yap. Baağaaa olur baağaaa..." dedi. Zevkle sıramı beklerken, annemin müdahalesiyle eğlencemiz kesildi.

Yeni yıkanmıştık çünkü. Yedigün şişesinin dibindeki resimlere baktım. O zamanlar hostası olduğum iki kadından biri olan plaj topu tutan kadın figürüne uzun uzun baktım. Diğerleri ise annemin çalıştığı parizyen fabrikasından getirdiği çorapların ambalajındaki bacaklı kadındı. Ben resime dalmışken yan koltuktan başka bir kadının bana baktığını farkettim.

Yaşındaki başörtülü halim bana sevgiyle gülümsüyordu. Korktum. "Zayıf etme yavrum. Ver ben içeyim, içim yandı" dedi elimdeki şişeyi göstererek. Anneme baktım. Başıyla onayladı. 65 yaşındaki başörtülü halim, kocaman kalın elleriyle hayalimdeki kadını tutarak şişeyi kafayı dıktı, geçirdi... "İçme bunu. Boya hep bunlar, boya" dedi, bitmiş şişeyi verirken.

pisti görmeyen, kolon arkası masa düştü. Annem huysuzlandı, söylendi. Babama çok parlak kafa derisi olan, benim 39 yaşındaki kel halim baskımağın ağzına götürerek içme işareti yaptı. Babam kalktı adamın peşinden gitti. Biz de abimle salonda gezmeye başladık. Kız tarafı düğüne pek rağbet etmemişti.

Yine de bu kadar çok mavi gözlü insanı bir arada görmemiştik. Ne mutsuz bir düğündü. Herkesin suratı asıktı. Babamın yazın çalıştığı gazinodan piyanist arkadaşı, iki katlı piyanonun başındaydı. Abim ile babamın sarışın arkadaşının seyrek ama kabarık sarı saçlarına uzun uzun baktık. Saç vardı ama yok gibiydi. Saçın içinden, arkadaki duvar, renkli bir filtre takılmış gibi gözüküyordu. Görüş alanını kapatmayan saçları üzerine vuran ışığın rengine göre saçının rengi değiştiyordu.

Piyanist, Türk filmlerinde gördüğümüz kristal şişedeki ılık viskiyle aynı hissi uyandırıyor bende. Kafasına yeşil, mavi, kırmızı ışık vuran sarışın, sarı bıyıklı piyanist, sanki o kristal viski şişesi ve ya büyük kristal bir emiye kütüblasıyla aynı fabrikadan imal edilmişti. Piyanistten yayılan o ılık, mutsuz his bütün düğüne sinmişti.

Bu düğünden beklenen nihayet oldu. Gelinin çirkin, ama yaptırılmış saçlı arkadaşı annemlerin yanına koşarak geldi ve "gelin ağılıyor" dedi. Annem ve diğer kadınlar gelinin yanına koştu. Abimle bizi gelin odasına almadılar. Gelinin papyonlu gri takımını, biz yaşlardaki kardeşi büyük bir ciddiyetle odadan çıkı. Bize baktı. Adam gibi çocuktu. Tavırları da, yüzü de, gri takımını da bir adamı andırıyordu. Şortlarımız süveterlerimizle bebe gibi kalmıştık yaşımızın karşısında.

Uzun bir süre baktık... Konuşacak bişey bulamayınca hemen saldırdı bize. "Sktirin lan buradan, dalaaağı sktiklerim" dedi. Ne olduğunı anlayamadan benim süveterden çekistirmeye başladı. Kudretli ellerinden kurtulup kaçtım. Biraz uzakta durup baktım. Adam gibi çocuk, Abime saldırıyordu. Dönen tekme atmaya filan çalışıyordu. Kavgada figüre girmişti, belli ki "ben bunu havada karada yerim" rahatlığı içerisindeydi... Abim de bir yandan gelen atakları engellemeye çalışırken, bir yandan da daha demin, adam gibi çocuktan yeni gördüğü dönen tekmeleri, yerden süpürme hareketlerini taklit etmeye çalışıyordu. Gerçekten rezil bir kavgaydı. Adam gibi çocuğun kavgasını, evli basklı adamlar ayırdı. O kendisini sakınleştiren adamlarla giderken, abim yanıma geldi. "Ne kaçıyorsunuz lan" dedi. Sustum.

Salonda gezmeye devam ettik. Sahnenin kenarına oturup ışıktan iyice terlemiş olan piyanistin terli sırtına baktık. Bir yandan

ensesindeki terini siliyor, bir yandan kadehindeki içkisini içiyor, bir yandan da yerdeki siyah metal tefini ulaşılabilecek yere kaldırıyor. Sanatını icra ederken bu kadar çok şeyi yapması ise bizi hiç şaşırtmıyordu. Çünkü biz kendisini daha önce babamın çalıştığı gazinoya, gündüz personel yemeği yemeye giderken de görmüş, çok defalar sahnede izlemiştik. Aynı Rıza Silahlıpoda gibi burnuyla piyano çalma çalışmaları yaparken izlemiş insanlardık. Bi türlü tam beceremediği için gece sahnede hiç denememişti burnuyla tuşlara basmayı ama bizce çok iyiydi.

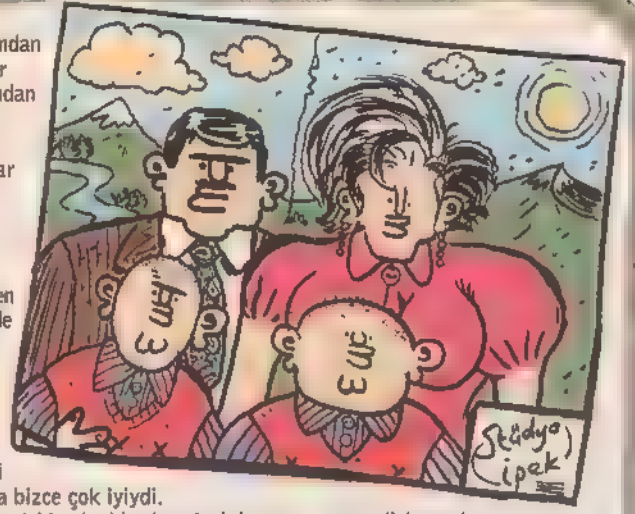
Pasta gelmemiştii hâlâ... Sahnedeki çelenklerden çiçek koparıp sapını dişlereyerek oturuyorduk. Pasta gelene kadar çiçeğin balını emmeye çalışıyorduk, resmen tatlı krizine girmiştik. Babam geldi, cebinden para çıkarıp "gidin, dışarıda bakkal var, litrelik kola alın gelin" dedi. Koşarak gittik geldik. Babam litrelik kolayı alıp "gelin kola için" diyerek bizi arkadaki bi odaya götürdü. Damat ve diğer bütün erkek akrabalar ile oturmuşlardı. Biz ellerimizdeki çiçekleri bırakmadan damadın elini öperken babam kolalarımızı çoktan pet bardaklara koymuştu bile. Babamı ilk defa kola içerken görüyorduk. Abim dayanamayıp "baaağaaa kola mı içiyorsun baağaaa" diye sordu. Evet, al sen iç diyip elindeki bardağı verdi. Abim koladan bi fırt alıp yere tükürdü. Kolanın içinde cin varmış. Bütün oda, dizlerimize vurarak güldük bu olay karşısında. Abim de güldü.

Damadın babası tarafından zorla, büyük kavgalar sonunda evlendirildiği biliniyordu. Başka bi konuştuğu olduğunu duymuştuk, düğün gününe kadar başkasiyle evlenemeyeceğini söylüyormuş. Ama elinde pet bardakla abimin ağzının yanmasına gülerken ki keyfi eşekte yoktu. Gönülden yaralı bi insana hiç yakışmayacak bu şuh kakhahalar, damada karşı duyduğum buruk hissi tekrar gözden geçirmeme neden oldu. 24 adam damat çağırılana kadar hep beraber oturup cin ve sigara içti. Damat gidince, babam gelin odasına gitmemizi annemden aldıkları küçük altını alıp ona getirmemizi söyledi. Gelin odasına doğru yürürken abim "gelinin kardeşi saldırırsa sakın kaçma, sen de gir" dedi bana. Sadece savunma amaçlı kullanacağımıza yemin ettiğimiz dönen tekmeleri gelinin kardeşine savuracakmış gibi kararlı adımlarla gelin odasına doğru yürüdük. Görünürde yoktu. Çok rahat, hiç sorun çıkmadan girdik gelin odasına. Annem ve 4 kadın gelinin yanında oturmuş bir yandan ağılıyor bir yandan da sigara içiyordu. Hepsinin gözleri çok şişmişti. Sadece morall bozulunca sigara içme bağımlılığı sanırım bir tek annelere özgü bi şey... Sigara içen, şişmiş gözlü annemin yanına gittim. Az önce ağlamış gelin sanki ona getirmişim gibi elimdeki emdiğim çiçeği alıp ağlayarak bana sarıldı, öptü. Simli, terli, soğuk gelin sırtına elim değdi. Gelinden ve sırtından kurtularak annemden altını istedim. Çantasından çıkarıp verdi. Abim plastik, üzeri yaldızlı, beyaz kuyumcu kutusunu açıp, kontrol için baktı... Ben de baktım. Pamuk üstünde nasıl da kuzu gibi yatıyordu milyarlık ziynet... Odadan çıktık. Gelinin papyonlu kardeşi yanımdan hızla ve büyük bi ciddiyetle geçti. Bir işi halletmeye gidiyordu galiba. Bizimle dalaşmadığı için çok mutlu olduk. Mutlu mutlu yürürken birden sırtıma yediğim bi tekmeyle yere düştüm. Gelinin kardeşiydi bu. Tam dönen tekme atacakken abim koştu sırtına sarıldı yere düştüler. Yerde debeleniyorlardı. Tam girsem mi kaçsam mı diye düşünürken babam geldi koşarak. Bi abime bi de çocuğa vurdu. Gelin'in kardeşi köseleleriyle koşarak kaçtı. "Altın nerde lan" dedi. Cebimden çıkarıp verdim, bi tane de bana vurdu. "Baağaaaaaa baağaaaağaaa vurma baağaaaaaa!" diye çok ağlayarak bacağına sarıldım. Altını cebine koyup "iki dakika bırakmaya gelmiyorsunuz" diye kızdı bize. Bacağını bıraktım, baldırına sümüğüm bulaşmıştı. Fark etmedi, söylemedim. Zira bekleyecek vaktimiz yoktu, hep beraber içerdeki bize tahsis edilmiş olan masamıza doğru hızla gittik.

Işıklar karardı, müzik değişti. Damat ve gelin salona giriyordu. Tüm davetliler ayağa kalkıp, içeri giren gelinle damadı alkışladık. Onların arkasından Gelinin kardeşi, hemen ardında ise annem ve diğer kadınlar geliyordu. Abimle şımararak, birbirimize çok yakından bağırarak, çığlık atarak, delicesine alkışlıyorduk. Ne bu, ne de hiçbir izdivaç umurumuzda bile değildi, biz işin alkışındaydık...

Dans edildi, nihayet pasta kesildi. Gergin, pasta dağıtım bekleyişinden sonra garsonlar masamıza geldiler. Bize bir tabak pasta ve 2 limonata bıraktılar. Ama dört kişiydi. Annem garsondan bi pasta daha istedi. "valla abla pastalar kısıtlı... Yetmez her masaya 2-3 tane bırakırsam" dedi. Biz ortak pastayı abimle yerken, babam geldi. Annem zaten önümüzdeki kolona sınırlıydı, hemen anlattı pasta sorununu. Babam "nasıl vermiyormuş, gidip alayım ben" diyip garsonlarla konuşmaya gitti. 15 dakika sonra elinde yarım bardak limonata ile geldi. Yürürken baldırındaki sümüğüm parlayıp sönüyordu. "Alın bunu paylaşıp" diyip, sümüğümü parlata parlata pistteki takı sırasına girmeye gitti.

Takıdan sonra terli piyanistin potborsisiyle davetliler koştu. Abimle anlamsız biçimde pistte bi oyana bi bu yana koştuk. Abim koşarken, yerde çamaşır yıkama figürü yapan bir davetliye takılıp düştü. Bu kaza bizi masaya mahkûm etti. Koşmamız yasaklandı. Düğün bitene kadar masadan olan biteni izledik. Düğün bitmek üzereydi. Abim babamın getirdiği yarım limonatanın yanına kapaklanmış masada uyuyordu. Kafamı masaya dayayıp yarım limonatanın arkasında uyuyan abime baktım. Sabah Yedigün şişesinin üzerinde plaj topu tutan hayatımın kadınına bakıyordum, şimdi yarım limonatanın altındaki abime bakıyordum. Geleneği bozmayarak yine bir düğünde, masada uyuyordum.

Ali DUMAN

Ömer GÖKSEL

Tolga AKDOĞAN

Servet TURAN

Çarpışma
ipek & burak

CKT!

3. KITA? FUARI

73. James M. Page

Answer

6. BASKI

**TÜM
KİTAPÇILARDA**

fırat

PUNTI Tel: 212 406 10 50

Lykus ız Dergis'nde yazım anar Jim karikatür, yazı espi ve kâğıtlar em ayın haklar saklıdır Yay nev aç zenn yazı zora ornekler hiçbir yazı basılı ve gorse yayın organında ve sanal ortamda kullanılmaz

Haftalık Mizah Dergisi | 25 Mart 2009 | Sayı: 082
Haftalık Yayın Süresi Yayıncı

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD ŞTİ
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: J.Ö.R. GJRSOY

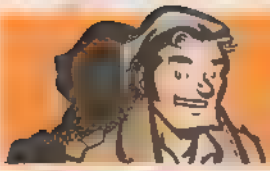
GRAFİK: Fırat YAŞA - **EVRİM GÜVENÇ** - **KALİGRAFI:** Şevk Sayışman
İşletme ve Satış: Nuran AÇAR (n.aycar@yjkusuzderg.com) **Halkla İlişkiler ve Muhasebe:** Evran Aktaş (e.aktas@yjkusuzderg.com)

Asmahmesçi Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1302-7619

BASKI APA Unprint Hadimkoy Asfalti Ömer Koy. Mevk. 34555 Hadimkoy, Istanbul. 0(212) 798 28 40

GENEL DAĞITIM DPP 3 212, 622 22 22 ABONELİK Yurtdışı: 99YT, Amerika 110\$ Avrupa: 90\$ Uzakdoğu: 120\$

Banka Hesap Numaralarımız: Yapı kredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

OTİSABİ

YAZAN: Ç ZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

UYKUSUZ

5 Nisan'da Türkiye'ye gelmesi beklenen ABD Başkanı Obama'dan önce, 9 kamyon eşya havayoluyla Ankara'ya getirildi.

BU NE LAN?
20 KAMYON DON
GETİRMİŞ !..

IRAK 'TA SIÇAN
ABD ASKERLERİ
İÇİN !..

CANIM OĞLUM

Adalet Bakanı Mehmet Ali Şahin'in, "mezarda emeklilik" olarak tartışılan yeni Sosyal Güvenlik Reformu yürürlüğe girmeden hemen önce 15 yaşındaki kızı ve 13 yaşındaki oğlunu SSK'lı yaptırdığı ortaya çıktı. Bu duruma göre Şahin'in 13 yaşındaki oğlu okulun 2. döneminin ortasında bir reklam ajansında çalışmaya başla-

ması...

izmir'in en büyük alışveriş merkezlerinden biri olan Kipa, daha önce takdir ve teşekkür belgesi verdiği 9 yıllık çalışanı Caner Fırat'ı, işten kovdu. Caner Fırat'ın kovulma sebebi, müşterilere tad mük olarak dağıtılan şekerlerden yemek. Caner, şeker yiyip yemediği konusunda şirketin güvenlik emenarları tarafından bir odada saatlerce sorgulanmış. Sorgu sonucu bir adet şeker yediğine kanat getirildi ve suçlu bulunarak tazminat verilmeden kovuldu. Koskoca şirketin, "Şekerimi neden yedin?" diye bağırırken Caner'e asil sormak istediği soru şuydu "Neden sendikaya üye oldun?"

Sen Seker mi yedin?

AA, AYNI BEN GİBİ, AMA BEN OTOMOTİV SEKTÖRÜNÜ TERCİH ETTİM...

nerji ve Tabii

Kaynaklar Bakanı Hilmi Güler, bir önceki ziyaretinde, "Dağıtığımız kömür bu sene sonunda 6 milyon ton olacak" diyerek gururlandığı Ordu'da, son ziyareti esnasında burnuna gelen kömür kokusundan utanmıştı. Güler, daha sonra Zeki Sezer diye birini hararetle eleştirdi. Bir süre sonra Bakan'ın çok kızdığı kişinin Zeki Sezer olduğu anlaşıldı. Konuşmasının devamında AKP Ordu adayı Ayşe Bahar Çebi'yi "bir kadın aday" olarak överken partisinin diğer adayları için kullandığı "80 tane oğlan" tabiriniyse şöyle toparladı: "Genç erkek diyelim, oğlan demeyelim. 80 tane erkeğe bir tane hanım şey olacak, belediye başkanı olacak. Böyle bir durumu düşünün. Ne kadar kıymetli olacak."

GİTTİ BENİM AKLIM

Gazeteci Fehmi Kuru, sıt aranı olan Boğaz'da çok ucuza aldığı bir evi yıkıp yerine yalı yaptı. Normalde kaçak yapı tespiti etme ve derha yıkma

konusunda başarılarıyla bilinen Beykoz Belediyesi bu nefis yalıyı görmedi. Ama Fehmi Kuru'nun bir yazısında durup dururken Beykoz Belediye Başkanı'nı nasıl övdüğünü isteyen herkes görebilir. <http://tinyurl.com/7-sp1ce>

Bu durumda Aysun Kayacı "Be edeme" baba desin mi?

- Ne olursa olsun baba babadır Bugün düştüğü durumda kız evladı babasına yardımcı olmalıdır
- Alkol bağımlısı olup küçük yaşta kansasını ve kızını terk eden bu insana elbette baba dememeli
- Aysun Kayacı'ya inanmıyorum
- Kendisini mağdur gösterip şov yapıyor

Gönder

YAKTIN BİZİ TOKİ

Hükümetin, Roman vatandaşlardan "kurtarmak" için gerçekleştirdiği "Sulukule"yi kurtarma projesi çerçevesinde Taşluk'ta TOKİ tarafından toplu konut yapılmıştı. 300 Roman aileye kurayla dağıtılan bu konutlarda bugün sadece 27 aile yaşıyor. Diğerleri ise doğalgaz, elektrik, su ve kapıcı ücretlerini ödeyemediği için konutlarını satıp eski maha vesine dönüyor. Bu arada Sulukule'deki evleri tek tek AKP'li yetkililerin akrabaları satın alıyor. Mahallenin yeni sakinlerinden bazıları şunlar: Deniz Feneri noter İsmet Büyükkıncı bir AKP milletvekilinin oğlu, tarikat lideri Mahmut Hoca... Roman vatandaşlar bu "dönüşüm projesi"ni anlatan bir şarkı besteledi: "Rak rak rakı, vaktin bizi TOKİ..."

ULAN BU RESMİ DE ÇIKARIYIM. SİNİMLE RİM BOZUKTU İYİCE...

BAR, İNTERNET KAFEDE YAPMAYIN ŞUNU YAA...

5 Nisan'da Türkiye'ye gelecek olan Obama, hükümetten Afganistan'a ek asker göndermesini isteyecek.

dıt dıt dırit dılllllll

AFGANİSTAN'A ASKER İSTİYOR...

V.Ö. Kanalı

- Türkiye: Şahinler e kah.nier arasında sıkışmak...
- Leonardo di Caprio, yaşlandıkça düğme gibi oldu hel...
- Tanrı, Türk'ü Fehim'den - Korum...
- Değerli'den açılan konu, mutlaka Musti'ye de gelecektir...
- Gücü 'kendine yeten' tek ülkeyiz!
- Masa üstünde pekmez/Ben yisem yare yetmez' diye türküsü olan halk, masumdur!.. ('Sendeki kaş-göz bende de olaydı'ya hiç girmiyorum.)
- Felsefe olmayan yerde vesvese olur!
- Sahil yeridi CHP'ye kaydı, AKP'nin her limanda bir oyu var!..
- Niye 'filozof' denince akla Eski Yunan gelir, Yeni ve Türk filozof hiç olma mı?!
- Bitsin: '0 konuyla ilgili senin-benim bilmediğimiz olaylar var!' (Efe Gültekin)

ABD ordusu; 13 milyon dolar yatırımla "sıradan insanlara orduda olmanın hazzını yaşatacak" bir bilgisayar simülasyonu geliştirdi. "Ordu Deneyim Merkezi" adı verilen bu simülasyon deneme amacıyla Philadelphia'da bir alışveriş merkezine yerleştirildi. Amaç, ziyaretçilerin bu simülasyon sayesinde savaş alanında bulunmanın "hazzını" ve "adrenalinini" yaşayarak gaza gelmeleri ve orduya katılmaları...

BİRAZ DAHA HIZLI SÜRSENE... TOYKARADIM ADRENALİNE...

Beyaz Saray, ABD Başkanı Obama'nın Türkiye ziyareti sırasında bölge gençliğine hitaben bir konuşma yapacağını açıkladı.

BÖLGE GENÇLİĞİNE ÖNCE BİZ Bİ SESLENEBİLİR DE, SALONDA TERS BİŞEY YAŞANMAMISIN...

Gandi'ye benzetilen Kemal Kılıçdaroğlu İstanbul Büyükşehir'i kaybedince, adı CHP Genel Başkanlığı için geçmeye başladı.

Seçim yatırımı olarak TRT Şeş'i açıp, konuşmasında Kürtçe "hayırlı olsun" diyen Tayyip Erdoğan, Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da çuvalladı.

Parti liderlerinin seçim sonucu değerlendirmelerine göre bu seçimin de kaybedeni yok.

Seçim sonuçları...

KAÇ YIL OLDU?

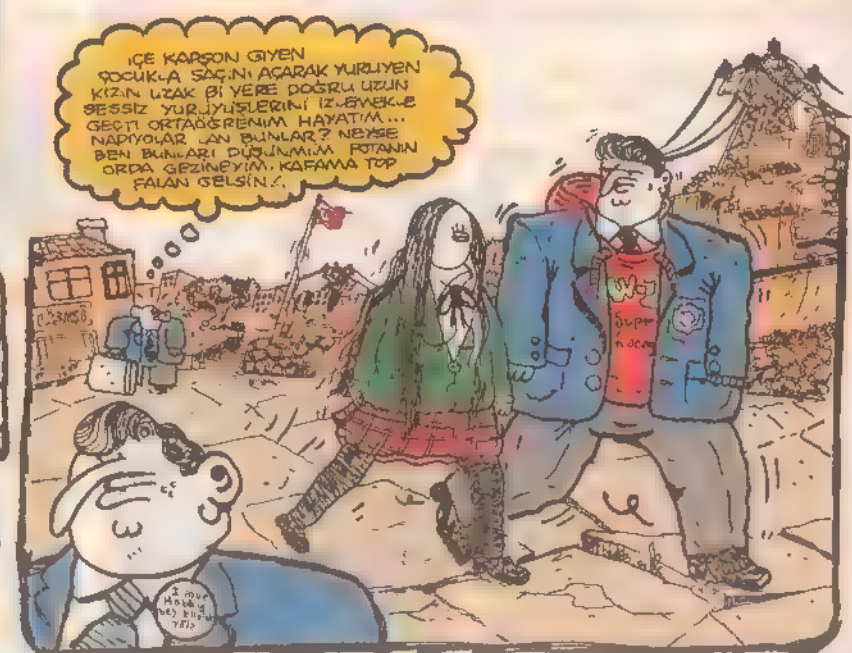
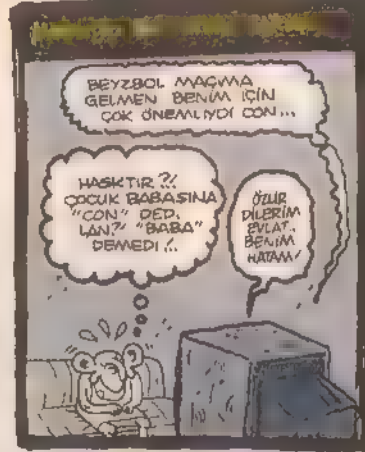
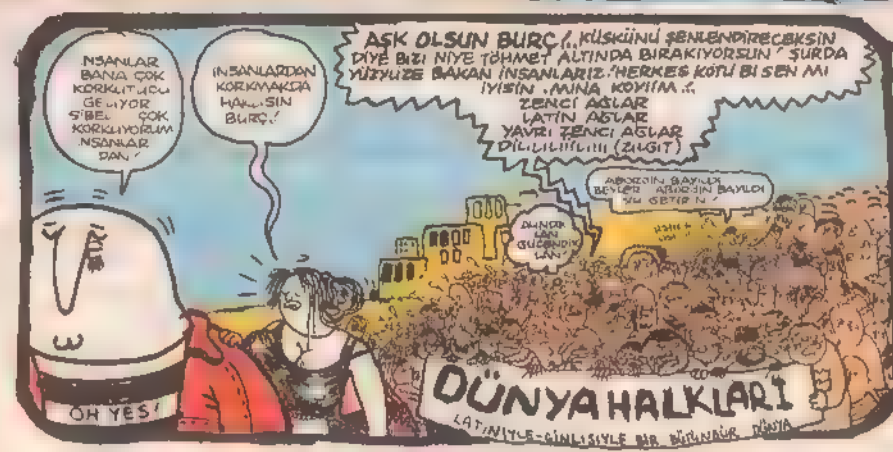
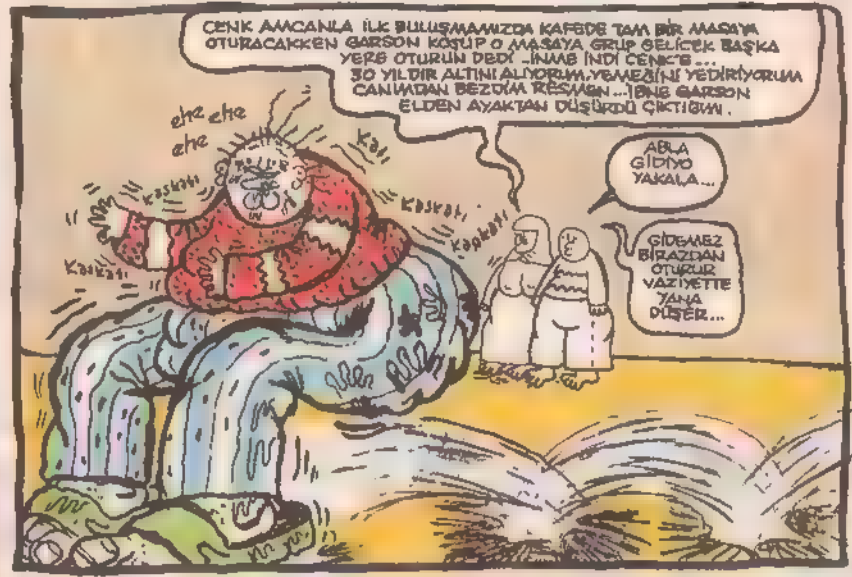
- "Biz Evleniyoruz" evinden Caner, "Sevdiğim kadın için yapacağım en uçuk şey, operada seni seviyorum, diye bağırarak olur." diyor: 5 yıl...
- Seren Serengil, "Aslında bende tuhaf bir karşımdakini adamı etme, ona sınıf atlatma, seviyesini yukarı çıkartma, hatta onu giydirtme, baştan yaratma gibi zaafılar var" diyor: 6 yıl...
- Sonradan akıl hastası olduğu anlaşılan bir kadın, Erhan Güler'ün "Garibim" klibinde görünen evsiz adamın, yıllar önce kaybolan kocası olduğunu iddia edeli ve bu iddia üzerine polisler adamı döverek kocalığa ikna edeli 14 yıl...
- "Ben sadece belgesel seyrediyorum" demeyi çok seven 'bilime düşkün babalar' topluluğunu yaratan Kaptan Kusto belgesel er, TRT de yayınlanmaya başlasın. 29 yıl...
- Galatasaray'ı 3 yıl üst üste şampiyon yapan Antrenör Brian Birch'in zafer işareti olarak yumruğunu havaya kaldırması nedeniyle çalışma belgesi elinden alınalı 35 yıl...
- Çengelli İğne İcat edileli tam 160 yıl olmuş.

Seçim kavgası bitti. Hayat devam ediyor...

'Abdullah Gül, Kürdistan dedi mi, demedi mi?' tartışmaları devam ediyor.

akıl fikir ofisi

Bariş UYGUR

kuruluşuna buradan çağırda bulunuyorum. Başka nereden bulunacağım zaten. Telefon etsem dikkate almazlar, sağda solda atıp tutsam kulaklarına gitmez, boşa konuşmuş olurum.

■ Tabii geçen hafta ben bu ve diğer tüm seçimlerde en önemlisinin muhtar seçimleri olduğunu, berisini pek umursamadığımı yazdım, hemen bir itirazlar, bir vaveylalar yükseldi. Halbuki seçimin ardından görüldü ki, en kanlı en heyecanlı geçen seçim muhtarlar arasında olmuş. Birbirini vurmuş bir alay muhtar ve müstakbel muhtar, daha ne olsun?

■ Yine geçen hafta seçim yasakları na girdiği için beyanda bulunamamıştım ama artık oyumu gönül rahatlığıyla açıklıyorum: Halim Cesur'a verdim. Hem de oy pusulası, başka adayların pusulalarının altına karışmıştı, ona rağmen aradım, taradım, buldum ve Halim abiye oyumu verdim. Niye? Çünkü kendisi bugüne kadar gerek ikametgah imtiyazı gerekse nüfus cüzdan sureti alırken hiç zorluk çıkarmamış, ne zaman istesem bu hayatı önem taşıyan belgeleri hazırlayıp ücreti mukabilinde tarafıma sunmuştu. Ben de bir muhtardan bunu beklerim doğrusu.

■ Seçim demişken benden SMS'le oy isteyen adaylara yazdığım "kusura bakma brader, sana oy moy veremem" cevabının kendilerine ulaşmadığını öğrendim, canım sıkıldı.

■ Hafta sonu Ankara'daydık ve her Ankara'ya gidişimde yaptığım gibi yaya üst geçitlerini saydım. Tabii bir noktadan sonra sayamadım. Her

taraf üst geçit içinde kalmış. Mantar desen bu kadar hızlı yayılmaz. Şimdi küçük bir karşılaştırmaya veriyorum, New York, Berlin ve Paris be ediyelerinden şehir merkezlerindeki üst geçit sayısını: 100 m ve kazanan sıfıra karşı Ankara! Niye? Çünkü Ankara içinden otoban geçen şehir olmaksızın çıkmış, otoban ar yuğunluğuna sığınca o tına kımelenen bir şehir haline gelmiş. N'ye? Çünkü Ankara'da otomobil insandan önemli, her şey otomobil için. Aman arabalar ışığı yakalanmadan, beklemeden geçsin de, gerekirse yaya'lar her gün bir gökde'ene merd'venle çıkarcasına basamak çıksın. Seçim sonuçları da Ankara'nın bu kendilerine sürekli zinde tutan merdiven çıkma eyleminden, heyecan ve macera dolu karşıdan karşıya geçme çalışmalarından memnun olduğunu gösteriyor.

■ Pekli yıllar yılı Avrupa tarihi işlenen derslerdeki Avrupa haritasında Bohemya'yı, bohemleri görüp de herkesin bohem bir hayat sürdüğünü, içkinin, partinin, eğlencenin gırla gittiği vurdumduymaz bir krallık canlanmadı mı bir çoğumuzun kafasında? Ben şahsen yıkıldım Bohem'in Çek'e, Bohemya'nın da Çek krallığına verilen isim olduğunu duyunca. Ne hayallerim vardı halbuki.

■ Vandal da ayrı bir tat, ayrı bir lezzet katmadı mı şimdi tarih kitaplarımıza, açık konuşu ya da sonsuza kadar susun. Vandal bimeyenler olabilir, günümüzde trenlerde koltukları kıran, şehir mobilyalarına zarar veren, kamu malını kırıp döken adamlara deniyor. O dönemde Bu tip adamlardan oluşan bir kavim fikri öfkütücü gelmiştir açıkçası. "Şafii zar bir kavim anasını satayım" diye düşünmüştüm.

■ Google sağo sola, gün geçtikçe maftaş yoruz. Eskiden, birbirimize sürekli bir şeyler anlatırdık. Yalan yanlış da olsa, "vay efendim, bilmem kim şu grupta gitar çalarken şuradan teklif gelmiş de böyle demiş" falan gibilerinden fazla önemli olmasa da muhtelif bilgileri birbirimize aktara aktara aklımızda tutardık. Şimdi bakıyorum sohbetler iki satır: Şöy e bir şey var, b'liyor musun? -A neymiş o? -Var işte, Google'da "şöyle bir şey" yaz arat. Tabii mevzuu google'da var, internette yer alıyor diye oturup ilyce öğrenmiyoruz da, lazım olduğu zaman bakarız diyoruz.

Dolayısıyla gelecekbilimcilerin iddia ettiği gibi gelecekte kafalarımız büyümeyecek, fasulye gibi kuşilecek bence artık bilgi değil ink depo uyuruz kafaya çünkü. İyi midir kötü müdür onu bilemem. "İyi mi dir?" yazıp google'da aratmak lazım.

■ İki hafta önce "dolu'ya tipi'ye yaz lmiş fazla şarkı yok" diye yazdım. yine hemen başta Mehmet Tekin olmak üzere bir r it.raz b r fevran Manowar yapmış dolu'lu şarkı Manowar da o sa nazarımda istisnadır

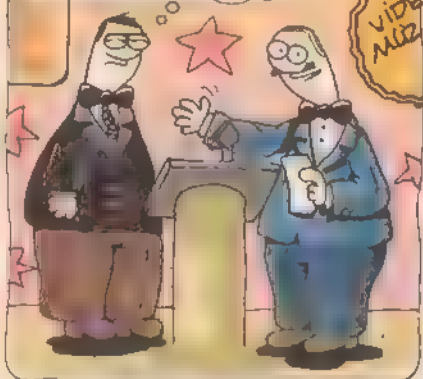
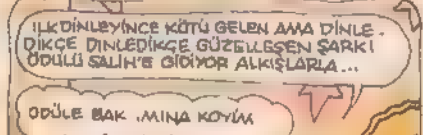
■ Matrix kafası bitti değil mi? Bittiyse sevinceğim, birisi haber versin. Matr x'ten bak.p hel kopter kul anmaktan Kung Fu'ya nepsin kafaya an nda ykletebileceği zahmetsiz bir dünyanın hayatını kuran adamlardan sıkılmıştım zira. Hepsi kafasında bir USB portu olsun, oradan yüklenisin istiyor. Zahmetsizlik özleminin bu denisini görmemişik Matrix patlaması sırasında. Oh ne ala memleket. Söyle Tang'a, yüklesin neye ihtiyacı varsa. "Tang! Çabuk bana Ceza Muhakemeleri Usul Kanununu yükle", "Tang, çabuk bana Kolbastı V.2'yi yükle, bu eskimiş, rezil oldum ortamda." Aferin. Tang yüklesin, sen sefasını sür değil mi? Gideyim öğrenelim yok, gidip ter dökeyimi ara ki bulasın

■ Bebek'te bir çay ocağı gördüm sahilde, oturup iki çay içeyim dedim. Bilmeyenler için söylüyorum çay dediğin beş gramdan müteşekkil bir bitkinin üzerine sıcak su eklenmesi olarak özetlenebilir. Ve ben bu iki çaya 6 lira verdim. Bir çay 3 lira eder. Yani bu demek oluyor ki beş gram çay 3 lira. Pekli 5 gram gümüş ne kadar? 0 da 3 lira, bilemedin 4 lira. 0 halde çaya kara gümüş dememek için bir neden göremiyorum.

■ Avusturyalılık biraz problemi. Almanın demiyorlar, Avusturyalılık diyorlar. Küçümen zihnimize sık sık Avustralya'yla karışması da ayrı bir mesele. Birbirleriyle bu kadar alakasız iki memleketin isminin bu kadar yakın olmasını da aklım almıyor. Adibas gibi sanki. Tabii buradan çilekş Avusturya halkını ve kadirbilir, vefalı Avustralya halkını tenzih ederim. Benim onlarla hiçbir sorunum olamaz. (Bu arada aylardır cefakar diye galat-ı meşhur kullandığım için çilekş Uykusuz okurundan da özür dilerim.)

Cihan Ceylan

"kendimi durdurtacak değilim"

Fırat Budacı

GELİYORUZ, ACINI DAGITMAYA GELİYORUZ!

Yumruk yaptığı elini ısırdı. Ağlamaya direnmek isteyen insan bazen elini ısıtır. Ama ağlamak genelde ısırmayı yener. Telefon görüşmesinden anladığıma göre, biraz önce sevgilisi onu terk etti. Bir arkadaşını arıyor, oturduğu yerden telefonu tutan elindeki diş izlerini görebiliyorum. "Abi çok kötüyüm hemen gel!" diyor. Kendisine sorulan soruları gittikçe sertleşen "gelince anlatırım"larla geçiştiriyor. Ardından bir arkadaşını daha çağırıyor. Tanımadığım bu insanla konuşmak istiyorum (anı bir acıma atağı). Aslında derdin ortasına dalar bir yabancıyla tersleşme olasılığı düşüktür. Ama cesaret edemiyorum. Beraberce arkadaşlarını bekliyoruz. Beklerken ara sıra bastırarak ağlama ataklarına direnmek isteyen yüzü şekilden şekile giriyor. Oturduğu yerden ayağının topuğunu yere, ardından da dışlediği elini masaya vuruyor. Ellerini yüzünü kapatıyor, sonra yumruğunun içiyle, "ah ah ah" anlamında üç kere hafifçe alınıp dövüyor. Vücudun acıyı belirtmek için yaptığı bu hareketler bana bir an garip geliyor. Şehrin farklı yerlerinden iki tane adam bulduğumuz yere doğru geliyor. Birazdan tanımadığım ama geleceğinden haberim olan iki adam görecektim. Yardım etme isteğim kayboluyor. İyice yabancılaşmaya başlıyorum. Biraz önce, bir bayan, baz, sebeplerden dolayı, daha önce kendisine dokunmasına izin verdiği bu adama yasak koydu. Adına ayrılık denen bu yasak yüzünden, iki adam, oturduğu yerde bir takım hareketler yapan bu adamın yanına geliyor. Ne için? Ne yapacaklar ve acıya nasıl çözüm bulacaklar?

I. Gün

Arkadaşlığın bir gençlik dizesi şiddetinde yaşadığı yaşlardaydım. Arkadaşımdan gelen telefonla hızla olay mahalline ulaşmışım. Barış benden önce gelip Serkan'ın omuzuna tutmuştu. Oturdum. Serkan, diğer omuzunu da ben tutunca sanki akım tamamlanmış gibi aniden ağlamaya başladı. Ağlamanın başlamasıyla birlikte ben tuttuğum omzu sıkıp gevşettim (bu esnada Barış da diğer omzu sıkıp gevşemiş olmalı). Serkan ağlamasını durdurmak için yumruğunu ısırdı. Barış ve ben omuzları bırakıp, "yumruğunu ısıрма... ağla ağla" anlamında sırta iki kere vurduk. Ağlaması için sırtına vurarak verdiğimiz izne rağmen yumruğunu ısırmaya devam etti. Erkek acısını ağlayarak gösteren kadının aksine, ağladığını saklayarak acısını göstermeyi sever. Serkan bu kuralı başarıyla uyguluyordu. Biz de bu arada, bu gibi durumlarda olaya kelimelerle saldıran kadınların aksine, tam bir erkek gibi sükunetimizi koruduk. Masada yaşanan bu mağrur sessizlik Serkan'ın yumruğunu ağzından çekmesiyle bozuldu. Bir tıpa görevi gören yumruğunu ağzından çekince gürültülü bir ağlama sesi büyük bir basınçla dışarı boşaldı. Bu sesle birlikte sırtında duran ellerimiz tekrar omuzlara giderek sıkırtıp gevşetmeye başladı. Serkan'ın gözyaşları, kafasını öne eğip ağlayan her insan gibi akmak için burnunu bir yol olarak kullandı. İlk damlanın yere düştüğünü görünce hemen bir mendil bulup geldim. O ana kadar hiç konuşmamıştık. Hareketlerle idare ediyorduk. Serkan süküdü. Ağlamanın ertesinden gelen sükürme, aşağı yukarı hayata geri dönüşü müjdeli. Artık konuşmanın vakti gelmişti. Derhal alkolü çağırıldık...

Serkan, ara sıra ağlama tarafına geçmek isteyen bir sesle yaşananları anlattı. Dertleşmenin başında olay üzerine konuştuk. Alkol miktarı arttıkça Serkan'ın özel sorunu geneleşmeye başladı. Serkan'ı terk eden bayan gittikçe silişleşerek tüm kadınları temsil eden bir figüre dönüşüyordu. Muhabbet, "kadınlar" başlığı altında yayıldıkça Serkan rahatlama başladı. Herleyen biralarda, arkadaşımızı terk eden bayanın rehberliğinde bütün "kadınlar"ı masaya yatırdık, onları iri laflarımızla dövdük, ardından daha da genelleşerek "hayatı" masamıza yatırıp onu da iyice dövdük. Hayatın baktan olduğuna dair fikir birliğine varmak bizi güçlendirmişti. Geçen sonunda neşeyle biralarmızı tokuşturuyorduk. Kendimizi, ortama saldırmış iri laflar sayesinde bir şeyleri yenmiş gibi hissediyorduk, ama neyi yendiğimizi tam bilmiyorduk...

II. Gün

Serkan, dün gece bızdan ayrılıktan sonra dayanamayıp sevgili sine telefon açtığını söyledi. "Abi napıyosun, biz ne konuştuk..." benzeri laflarla ve hayret anlamındaki el hareketlerimizle kendisini bir süre kınayıp sonra derse girdik. Okul çıkışı, son durumu irdelemek üzere bir gün önce bulduğumuz mekana gittik. Bu seferki buluşmamıza, Barış'ın bızdan 10 yaş büyük abisi Hakan da geldi. (Niye geldiğini hala bilmiyorum.) Biz Serkan'ı zayıflığından dolayı kınamaya devam ederken, Hakan hiç sesini çıkarmadan bızı dinledi. Ara sıra burnundan nefes vererek söylediklerimizi küçümseyen gülüşler attığını görüyordum. Varlığı rahatsız ediciydi, ilişkilerle dair aklıma gelen iri lafları masaya doğru rahatça yuvarlamamı engelliyordu. Masada sessizliğin yaşandığı bir anda sigarasını uzun uzun ezdikten sonra (gerçekten hayatımda gördüğüm en uzun sigara söndürüşüydü) Beyceer diye soze girdi. K sa surede nasanın hâkımı oldu. Çok cılız kalmıştık. Araya sokuşturmaya çalıştığımız iri laflarımız, onunkileri görünce kaçışıyordu. Serkan'ın ayrılık acısı, hayata dair aforizmaların havada uçtuğu bir çeşit brifing dönüşmüştü. Serkan da dâhil, Serkan'ın ayrılık meselesini unuttuk. Varlığımızı Hakan Abi'ye ispatlamak için, yaşımızın çok ilerisinde bir yerlerde böcek gibi debelenip duruyorduk. Bir türlü olmuyordu. Biz ne desek önce gülmüşür, sonra "yolun başındasınız" ses tonuyla bize yeni bir ders veriyordu. Hepimiz, laflarıyla kadınları ve hayatı paketleyip elimize veren bu abiden etkilenmiştik. Aslında ben, "Başarısızlık bir tercih değildir" dediğinde, bu devasa lafın konuyla bağlantısını kuramayarak biraz işkillenmişim ama çok da üzerinde durmadım. Galiba kendi cümlelerimiz çok sık olmadığı için, hayatı tek celsede özetlediğine inandığımız bu özlü sözere ihtiyacımız vardı. Ama "Bir asansörü hangi kattan çağırırsan oraya gel" lafını nasıl yedik, onu bilmiyorum. Normalde bu berbat lafı duyduğumuzda taş olmanız lazımdı. Bu cümleden sonra muhabbetin devam etmesi için bir neden kalmamalıydı. Yumruklarımızı uzun uzun dişlemeliydik. Ama devam etti muhabbet. Bu cümle hayata dâhil oldu...

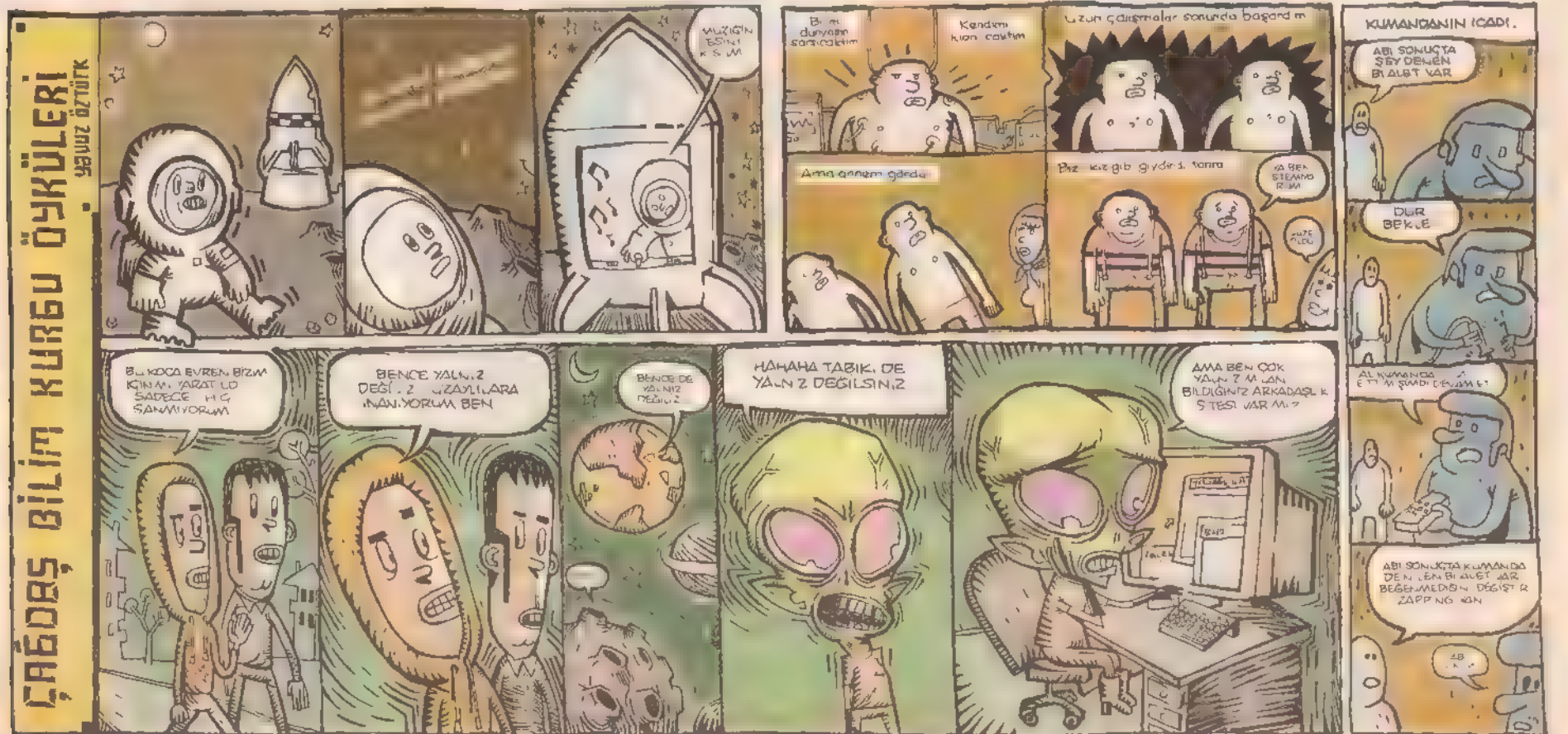
Eve dönerken her zaman yaptığım gibi durup film afişlerine baktım. Afişlerden birisi "Jane'in Zaferi" isimli bir filme altı. Demi Moore oynuyordu. Afişteki Demi Moore'un hemen yanına Hakan abimin sözünü yazmışlardı: "Başarısızlık bir tercih değildir" .. Yürüdüm. İçimden pek de afflı olmayan kendi aforizmamı birkaç kere tekrar ettim: "Vay be!"

III. Gün

Serkan sevgilisiyle barıştığını söyledi. Sonraki günlerde aramız biraz soğudu. Böylelikle, "İlişkiler hakkında çok konuşma, sonra sen kötü olursun" klişesini de tüketmiş olduk...

10 Yıl Sonra

Terk edilen adamın arkadaşları geldi. Adamın omuz başlarını, bizim 10 yıl önce yaptığımız gibi sıkıp gevşettik. Birer bira söyleyip konuşmaya başladılar. Kısa sürede konuyu "kadınlar" başlığı altında genellettirdiler. Her şey olması gerektiği gibi. Bir an o masada olmayı istedim. (Alkolün etkisiyle yan masaya sarkmak dünyanın en sağlam yaşlılık alametlerinden biridir.) Yanlarına gitsem Hakan abileri olacak yaşıydım. İçeriden birisi, bir kitapta olduğunu sandığım şu cümleyi sarf etti: "Aşk bir kadının tüm öyküsü, erkeğinse ise yalnızca serüvenidir." Bu kötü lafın ayrılan adamın durumuyla hiçbir bağlantısı yoktu. O masada olmadığımı şökrettim. Hesabı isteyip kalktım. Eve dönerken baktığım film afişlerinde ilginç bir şeye rastladım. Yalnız bir süre Brad Pitt'e bakıştık. Apartmandan içeri girip asansörü çağırıldım. Gerçekten de çağırıldığını kate geldi. Bindim

BEBEK Bİ KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

VÖSYM – Türkçe

1- Aşağıdaki cümlelerin hangisinde bariz olmasa da inceden 'kılı alma' durumu vardır?

- a) Lan sakın o kıvrıkcık muavin biz uyurken yapmış olmasın ejder dövmelerini belimize?!
- b) Dört saat boyunca deligonca kemiren vaşak yavrusunun gözlerine kan inmişti!

- c) İlçeye mobiletle giderken montu şişen tombik bey siz misiniz?!
 - d) Yaşlı kadının elini öpmek çelimsiz latin için adeta bir hobi olmuştu!
- e) 'Küvette rafting yasaktır' yazan muzip arkadaşın en az bir kez göresim var!

2- 'Harmandalı oynayanlar, zamanı kaybetmiş gibilerdi. Sanki son yılı bu oyunla geçirmişlerdi de gene de doyamamışlardı. Dizlerini her yere vuruştaki gülümsemeleri genişliyor, yeni bir inançla, taze bir kuvvetle bu oyuna ölesiye devam edeceklerini dosta, düşmana ve hiç işi olmayanlara ruhen haykırıyor, haykırıyorlardı!' Yukardaki metinde bahsedilen insanlar hangi ruh haline sahiptir?

- a) Aşırı duygusal ve biraz saygılı
- b) Arsız, edepsiz, yer yer terbiyesiz
- c) Gözlerinin beyazı almış yürümüş, tedirgin ve titrek
- d) Deli ayağına yatmış gibi ve tutumlu

3- Türkçe yazılmış ilk polisiye yapıtı aşağıdakilerden hangisidir?

- a) Toraman Edeyü Hançarlayan Kim idi?
- b) Bostana Sinsi Sızdı?
- c) Otağına Zehirli Tütsü Bırakırın!
- d) Bir şamanlar Moğolistan!

4- Aşağıdaki cümlelerin hangisinde, cümleyi aşip paragrafta dönüşme isteği hissedilir?

- a) Nihat Kahveci, Pastavilla'ya transfer olmuş!
- b) Bir ben miyim pelikan gecenin karanlığında!
- c) Esra Ceyhan Boru Hattı!
- d) Hepimiz kardeşiz, bu ensest ne diye?!

5- Bir silah markası olan Kalaşnikofla ilgili aşağıdaki kelime esprilerinden hangisinde trangeluk had safhadadır?

- a) Düzensiz ordu: Salaşnikof...
- b) Askeri marangoz: Talaşnikof...
- c) Erzurum yapımı tüfek: Dadaşnikof...
- d) Kabiliyetsiz ordu: Kalasnikof...

e) Savaşma sevis: Yalaşnikof...

6- 'Genç kız aniden uyandı ve 'Küba Onaltı' dedi ve yeniden uyudu.' olmalıdır?

- a) Küba Onaltı ne lan?
- b) Dede Efendi ne, ikisi de sıfat, isim hani?!
- c) Uyanınca ona 'Ya save et, ya terket' diyeceğidim!
- d) Habertürk, Sky Türk, Türkler arasından gelir!

7- Aşağıdaki cümlelerden hangisi Eski İstanbul Türkçesi'ne uygun bir örnek sayılmaz?

- a) Eskiden havaalanlarında herkes birbirini tanırdı azızm!
- b) İdeal dost, büyük il haritasını görünce, evini arayıp bulup arkadaşına gösterendir!
- c) Bizi bitiren 'Aile salonumuz vardır' kavramı oldu efendim!
- d) Kırık ya da bozuk bir şey tamir edildiğinde 'Eskiden daha sağlam oldu' demek, medeniyet gereğidir!

fırat

Yğur Gürsoy

Tribal

Emekşyon

Cüştün

8- Türkçe'de dört nokta (....) ne anlam taşır?

- Söylenecek şey çok da susiim hadi madem!
- Aynı anda hem nokta, hem de üç nokta demektir!
- Yürü git lan burdan, bas!
- İçinden konuşmak. (Dışından dinleyip veya)
- Pes yahu, annesini sattığımın!

9- Aşağıdakilerden hangisi, bilimsel veriler doğrultusunda azalarak bitsin?

- Şaka gibi!
- Hem ziyaret, hem ticaret!
- Kriz, Çince'de 'fırsat' anlamına da gelir!
- Maaşına zam, işine son!
- Ben diyorum Antarktika, o diyo g.tüme mantar tika!!!

10- Özneyle ilgili bilgilerinden hangisi kolpadır?

- Öznenin yükleme olan hasretine 'özlem' denir!
- Öznenin delikli canım arkasında para saymasına 'vezne' denir!
- Gizli özne, atletizm dünyasına girdiğinde buna 'hızlı özne' denir!
- 'Öz ne ki, biçim hangi şekil olsun?' diyene 'sus' denir!
- Hepbiri!

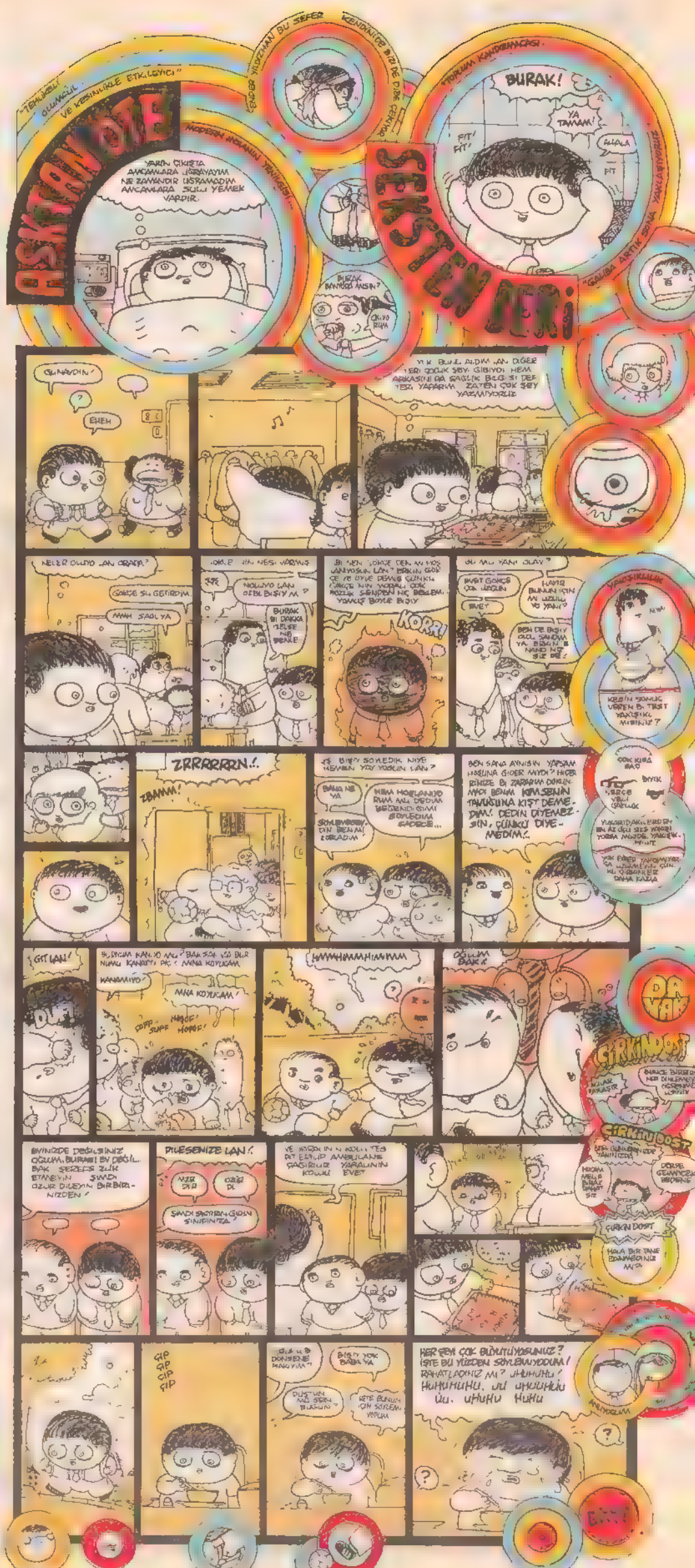
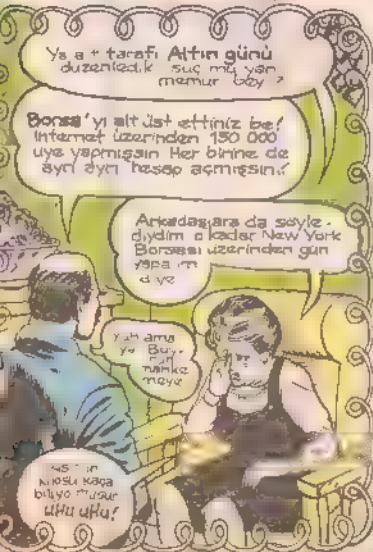
Kiminle ilgili

kim

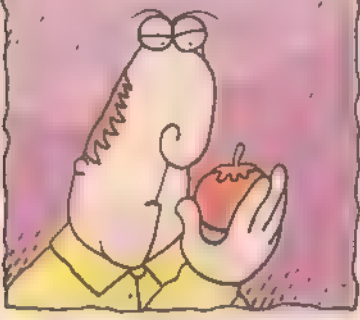
- kim bana küsebilir işiğa koştum diye
- kim bana kızabilir zamansız coştum diye
- kim bana gelebilir ben adım attım diye
- kim bana gülebilir genez bir şaka yaptım diye
- kim beni sevebilir ben onu sevdim diye

Bu hafta: Mehmet Emin'in 'Kuşku Bu Gösteri' adlı tek kişilik gösteri 16 Nisan Pazartesi 21.00'de Bravo'da Haval Hava'da

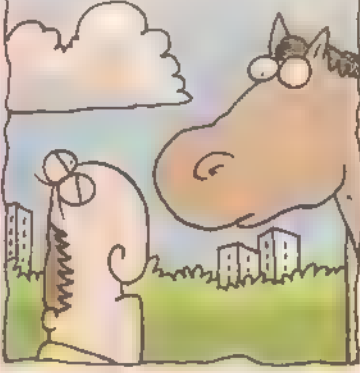
Türkçe Sözlü Halkı Komik programının 9 Nisan'daki konuşu Okan Bayülgen (KanalDizi, 00.30)

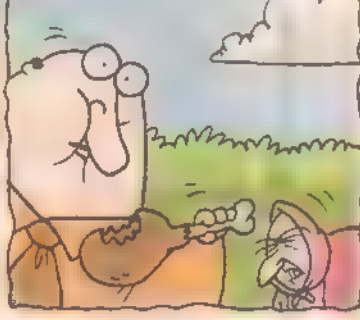
VALA BEN BIKTIM. YEDİĞİM DOMATES DOĞAL MI BİBER ORGANİK MI, MARUL BİYONİK MI TLRŞU SEMPATİK MI BUNA DİKKAT ETMEKTEN YORULDUM.

ET YERSEM A VİTAMİNİ Mİ ALIYORUM, AT YERSEM DEH PROTEİNİ Mİ VERİYORUM BİLEMEDİM... SIKILDIM.

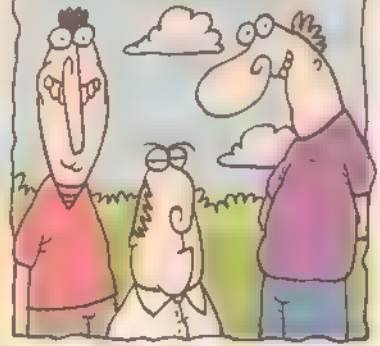
DAYIM KANSEROJEN Mİ BESLENİYOR, EBEM ÖSTROJEN Mİ SICIYOR ANLAMADIM. SEPTALİ POTASYUM DEPOSU MU, LAHANA MAGNEZYUM KULİSİ Mİ YAPIYOR, DUYMAK İSTEMİYORUM.

ŞİŞMANLIĞIN GENİ Mİ BULUNDU, MUTLULUĞUN ZULASİ Mİ PATLATILDI, BU HABERLERE İNANMIYORUM.

ÇOCUĞUMA MEYVELİ YOĞURT YEDİRSEM BOYU UZAR MI YEDİRMEZSEM KİMIN UZAR, DUYMAK İSTE MİYORDUM ÇOCUK BİLE YAPAMIYORDUM K. KORKUDAN.

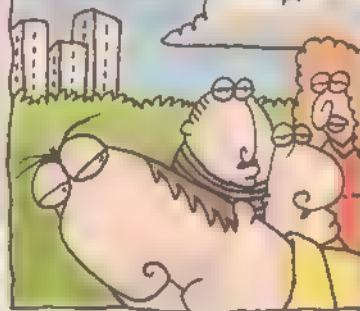
HER SABAH BİR TATLI KAŞIĞI YERSEK DAHA MI GÜZEL YASARIZ? HER GÜN BİR AVUÇ FİNDIĞI HANGİ BİLİM ADAMININ KİÇİNE SOKSAM BENİM KULAGIMA GÜZEL ŞEYLER FİSİLDAMASINI SAĞLAYABİLİRİM?

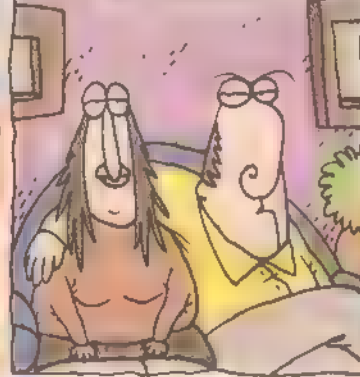
AZ UYKULU HASTALIĞA DAVE TİYE ÇIKARIYOR ÇOK UYKULU ÖMRÜ KISALTIYOR GÜNEŞİN ALTINDA ÇOK KALMA ÖLÜR SÜN AZ DA KALMA AYIP...

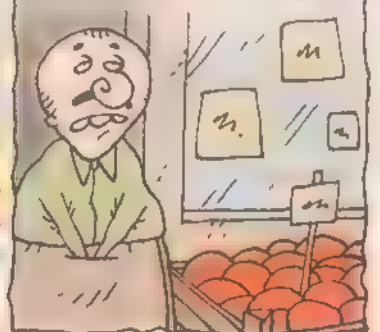
YETER... YETER... YETER... MEYVELERLE SEBZELERLE, EŞYALARLA DA ARAMI BOZ DÜNUZ. ZATEN İNSANLARA KÜSMÜŞTUM ARKADAŞLARIMA GÜVENEMEZ OLMUŞTUM.

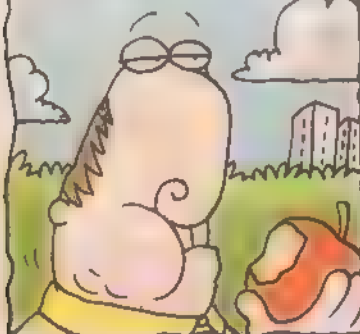
ZATEN ANNEM BABAM SAPTAMIŞTI HÜKÜMETTEN TIKSIN YORDUM SEVGİLİM YALAN SÖYLÜYORDU

ÖĞRETMENİM RUH HAS TASIYDI KOMŞUAM KARŞINI DÖVÜYORDU, KARISI MANAVLA SEVİŞİYORDU MANAV DA HORMONLU ELMALARI BİZE SAT YORDU.

BİZ O ELMALARI YERKEN, ARKADAŞLARIMIZLA SAHTE SOHBETLER EDİYORDUK AİLEMİZDEN UZAKLAŞIYORDUK SEVGİLERİMİZDEN KUŞULANIYORDUK.

ÖĞRETMENİMZDEN NEFRET EDİYORDUK, KOMŞUAMIZ KARŞINI DÖVÜYORDU KARISI MANAVLA SEVİŞİYORDU, MANAV DA HORMONLU ELMALARI BİZE SATIYORDU. BİZ O ELMALARI YERKEN ARKADAŞLARIMIZLA SAHTE SOHBETLER EDİYORDUK...

VELHASIL DOSTLARIM, BANA TAZE SEBZE - MEYVE GETİRİN. BANA TAHLİL, GEVREK GETİRİN, KEPEK GETİRİN BANA VİTAMİN ÇİNKO BAKIR, DEMİR MAGNEZYUM GETİRİN DOSTLARIM BANA POTASYUM GETİRİN...

BANA ORGANİK, BOTANİK, FOLKORİK NE VARSA GETİRİN. ANTİOKSİDAN, SPA, ALOE VEROEA MADİR NE BOKSA HEPSİNİ GETİRİN!! GETİRİN MİNA KOYMA DE DİĞİZ DOĞRUYSA ÖLECEĞİM BUNLAR OLMAZSA BEN!

YA DA GETİRMİYİN... BAKAR SİNİZ ÖLEMİYİN... BELKİ BİR KUS CIVILDAR, BİR ÇİÇEK AÇAR. HAYAT DEVAM EDER BİR İLKBAHAR AKŞAMI ÇALIRIM KAPINIZI... BENÇE AÇMAYIN DOSTLARIM.

Denizli

NEDEN GERÇEKTEN GÜZEL, İŞE YARAYAN EŞYALAR, İNSANIN ALAMAYACAĞI KADAR PAHALI?

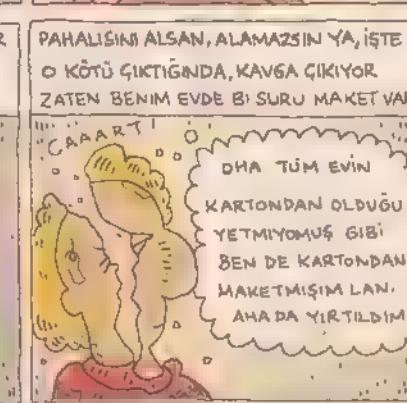
UCUZ ŞEYLER, GERÇEKLERİNİN MAKETİ GİBİ, PAHALISI GİBİ GÖZÜKÜYÖR AMA İŞE YARAMIYORLAR.

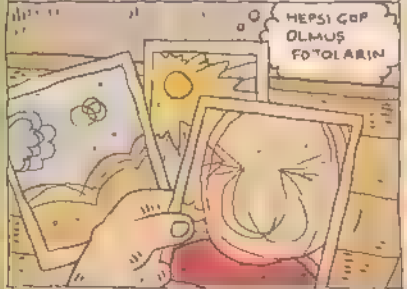
UCUZA EŞOFMAN ALSAN EŞOFMAN GİBİ AMA HEM TERLETİYÖR, HEM GİYDİKTEN YARIM SAAT SONRA DİZ YAPIYOR

UCUZA GÜNEŞ GÖZLÜĞÜ ALSAN, GÜNEŞTEN GÖZLERİ KORUMADIĞI GİBİ, KÖR EDİYÖ BİDE İNSANI.

UCUZA FOTOĞRAF MAKİNESİ ALSAN, FOTOĞRAF MAKİNESİ GİBİ GÖZÜKÜYÖR AMA FOTOĞRAF ÇEKEMİYÖR.

TERLİK ALSAN UCUZA, ŞEKL OLARAK TERLİK GİBİ AMA ALDIĞIN GÜN İÇERİSİNDE KOPUYÖR.

BİLGİSAYAR ALSAN UCUZA, BİLGİSAYAR GİBİ AMA OYUN OYNANAMIYÖR, ŞU YAPILAMIYÖR, BU YAPILAMIYÖR

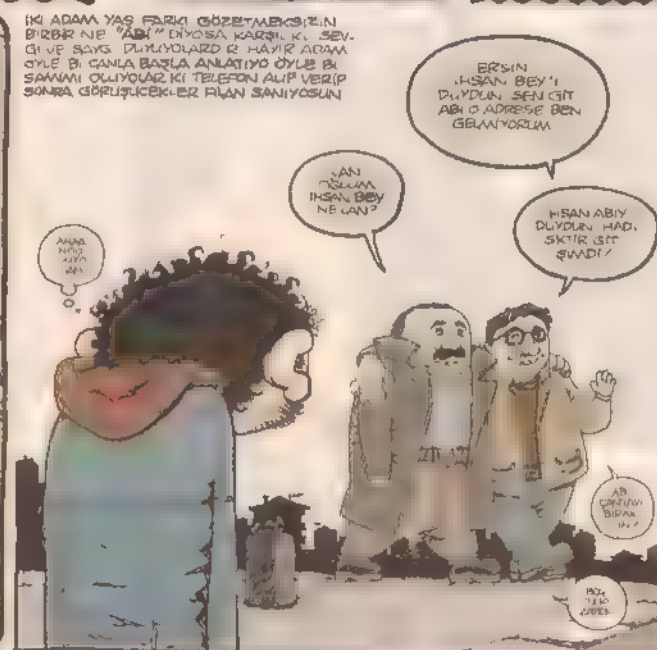

PAHALISINI ALSAN, ALAMAZSIN YA, İŞTE O KÖTÜ ÇIKTIĞINDA, KAVGA ÇIKIYOR ZATEN BENİM EVDE Bİ SÜRÜ MAKET VAR

ERSEN KARABULUT

BOSUNA DİRENMEK HEZAFTE ÇÜNKÜ BÜ ÇOK GELİYO BAŞIMA, NE ZAMAN ADRES SORMAK İÇİN BİRİNİ SEÇİYİM YAHI BU JEVE SEVE, BOYLE ELERİN. SALLANARAK KIPİR KIPİR TARİF EDER "DESEM ADAMA UYUZUN TEK, ÇIKIYO, YANI ADRESİ BİLİP BİLMEYESİ ÖNEMİ DEĞİL. GİDİP EN UYUZUNU BULUYORUM.

ESER DENK GELİRSİN DE Bİ SOKA'DE SİZE Bİ ADRES
FİYAN SORARIM KİSA KESMEYİ A. OYLE KİMLİK KARE.
DENK LAULK GİBİ TAVIR DA YAPMAYIN, BÖYLE BİRİZ İLİ-
-ENİN, KARŞIYIKLI AŞI AŞI DİYELİM, GÜZEL SEYER BUN-
-ARZ MİNA KODUMUN DÖNERCİSİ, DÖNERİNİZ DE FİYAK
GİBİ GÖZLÜKÜYÜ ZATEN

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

Mekânsızlar

Ev beni dövdü. Yataktan kalktım, ağız kurumuştum. Su almak için mutfığa giderken ayak serçe parmağımı kapının kenarına çarptım. Sendeleyerek gidip ayağıma bakmak içim masaya tutunduğum anda muşamba kayarak, masanın üzerindeki bardağı yere düşürdü. Parmağıma baktım görünürde bir şey yoktu ama çok sızıyordu. Yerdeki kırıkları toplarken elime cam battı, yerden kalkarken kafamın tam üstünü açılmış olan çekmecenin kenarına çarptım. Yere, cam kırıklarının üzerine yığıldım kafamı tutarak. Ortada hiç bişey ve kimse yokken, durup dururken dayanın kralını yemiştım. Yere yığılım halinde bir müddet durdum. Çeşitli yerlerim kanıyordu. Mutfağın ortasında uzanıyordum. Kafamda kan var mı diye elimle acıyan yere dokunup bakarak kontrol ettim. Kafam kanamıyordu. Ayak parmağım çok sızıyordu, ayağıma havaya kaldırıp uzandıgım yerden baktım, kan oturmıştı. Zorla ayağım kalkıp bi bardak aldım, damacanayı pompaladım. Boru sadece gürlütlü çıkardı ve birkaç damla saçtı bardağın dışına. Damacananın dibinde azıcık kalmıştı su. Pompanın borusu o yaşam pınarını emmeye yetmiyordu. Ağız o kadar kuruydu ki pompayı çıkarmaya karar verdim. Şimdi de susuz ve yaralı bi halde damacanayla güreşiyordum resmen ama pompa bi türlü çıkmıyordu içinden. Son kuvvetimle asıldım, nihayet çıktı ama çıkarırken lavabonun yanına yığılı duran yeni yıkanmış tava, tabak ve tencere tepesine çarptı pompanın borusu. Tencereler, tabaklar büyük bir gürlütlüyle lavabonun içine yığıldı. Damacanayı tek elimle kafasından tutarak eğdim, diğer elimdeki bardağı suyu döldürdüm. Damacanada su bir bardaktan fazla olduğu için taşıp kolumdan süzülerek üstüme ve yere döküldü. Her yer sırlıklam olmuştu. Suyu içtim. Elimi tişörtümde kuruladım ve seke seke içeri gittim. Kanepenin üzerine oturdum. Altımda bişey kıtırtı etti. Gözlüğümün üstüne oturmıştım. Moralim çok bozulmuştu. Sabahları kahvaltıdan önce sigara içmeyeceğim diye karar almıştım ama bir sigara yaktım, ayak parmağıma baktım. Moralim gerçekten bozulmuştu. Güne başlamıştım.

Yana yıkıla geçen yıllar sonunda ilk defa bi kız arkadaşım olmuştu. Bir kadın, sadece bana ait olan bir kadın... Kadının... İstesem g.tünü ellerim, zerre sesini çıkarmaz. Çünkü o benim kadını. Biz onla birbirimize aittiz. O an uzakta olan kız arkadaşımı düşündüm. "Kulağı filan var" diye aklımdan geçirirken, Telefona yöneldim. "seni düşünüyorum" manasında çaldırmalıydım ama henüz bir cep telefonum yoktu. Biz, duyarlı Anadolu rakçı gibi öğrencilerin cep telefonu kullanmasını yadırgadığı çetin yıllardı dostlarım. Ev telefonundan çaldırıyordum, benimle aynı dünyayı düşlemeyen sevgilimin cep telefonunu. Sevgilim o yıllarda yeni çıkış yapan rok sanatçısı Nev'e inanılmaz benzliyordu. Nev'in küt saçlıydı. Teni de Nev'in aksine buğdaydı. Ünlü birine bu kadar benzeyen bir sevgilim olduğu için sevinsem mi üzülsem mi bilemiyordum. Tabi bu benzerliği ona asla açamıyordum. Zaten kendisi de ne zaman bi yere gittiğimizde Nev çalsa "off hadi gidelim buradan" diye başka bahanelerden mekânı terk ediyor, Nev'den ne zaman konu açılrsa bi şekilde konuyu değiştiriyordu. Sanırım o da bu benzerliğin farkındaydı. Tamam, ben de sivilcell, gözlüklü, Amerikan saçlı (evet dostlarım Amerikan saçlı. Unutmayın ki berber de solculuk, duyarlılık olmaz. Şu 29 yaşında bile "Nasil olsun" abi diye sorunca berber lafı uzatmadan, bütün siyasi kimliğinden arınarak "Amerikan" derim ...) bir çocuktum ama insanoğlu hiç bi zaman kendini bilmiyor. Klodya Şifir gibi sevgili istiyordum ve hâfâ istiyordum tipime bakmadan ama Nev'in de kıymetini bilirim.

Ev boştu. Annemler, amcamların yazlığına gitmişti. Ama kız arkadaşım da memleketine gitmişti. O yaz yine vuslata erememiştik. Bütün bi yaz gecelerim bi sürü kalın top sakallı adamla içki içerek geçiyordu. En verimli çağlarımda adam içimde kalmıştım. Boy boy top sakalı olan bi sürü arkadaşım vardı ve hepsi tartışmayı çok seviyordu. "Fildişi kulelerden, sırça köşklere ne zaman ineceksiniz de halkın arasına karışacaksınız Umıtuçum" sözyle elini sallayarak benimle tartışan bi dostun yerine, kız arkadaşımın olmayı, Sarıyer'de aile evinde kalmak yerine fildişi kuleme kız arkadaşımın gitmeyi tabii ki tercih ederdim. Sevgilim yurtta kalyordu, ben ise ailemle... Gençlik vardı, ev vardı ama kız arkadaşım yoktu. Başka kız da yoktu. Zira oldum olası kızlara cevabı net sorular sorduğum, onların konuşmasına izin vermeyecek tek veya iki kelimeli sorular sorduğum için onlarla pek muhabbet edemiyordum. Soru cevap şeklinde, röportaj kıvamında bir muhabbet oluyor ve hemen bitiyordu. Soracak başka bişey bulamıyordum, belki sadece "nerelisin" sorusundan sonra "babam nereli baban. Baban nereliyse sen de oralısındır" diyordum o kadar. Sonrası uzun bi sessizlik ve yeni tanışılan kızın gitmesi... Beni bi tek sevgilim çekiyordu ve o da yoktu şimdi...

Ayak serçe parmağıma oturan kana baktım. Siyah tıknaklı insanlardan olacaktım sanırım yakın gelecekte. Elimdeki kesik artık kanamıyordu. Çorabımı giydim, sonra da pantolonumu. Uyuduğum tişörtü değiştirmeden üzerine, önünü iliklemediğim bir gömlek giyerek evden çıktım. Kavrurucu bir sıcak vardı. Buz mavisi, dar kotumla bayırdan yukarı çıkarken sigara içiyordum. Bu zorlu yürüyüşün sonunda kadim dostum Burak Saka'ya varacaktım. Gözlüklerim kırıldığı için önce başka birini o sandım. Tam adama doğru yönelirken gerçek Burak'ı gördüm. Yine her zamanki gibi buluşmaya erken gelmişti. Günün planı belliydi, Burak her şeyi ayarlamıştı. Burak'ın ortaokuldan sonra ticaret lisesine giden bi arkadaşıyla buluşacaktık. Belki de onun liseden, başka adam arkadaşları da bize katılabilir. En az 8 erkeği içeri alabilen barlardan birine gidip bira içecektik. Arkadaşı işten çıkıp gelmişti. Mecidiyeköy'de bir muhasebecinin yanında çalışıyordu. İşten geldiği için takım elbiseliydi. Petrol yeşili takım elbiselerini yavruağı bir kravatla tamamlamıştı. Bol bol ortaokul anılarından bahsettiler. Daha önce ortaokuldan bu kadar anısı olan iki kişi hiç görmemiştik. Keyifli bir sohbet oluyordu, kız arkadaşımı özlüyordum. Sonra muhasebecinin, liseden üç arkadaş da gecemize katıldı. Kız arkadaşımı daha çok özlüyordum. Bir rock bara bir takım elbiseli bile fazlayken, dört takım elbiseli gördü o gece Türk Hevi Metal camiası. Saat 2'ye yaklaştığında çok sarhoştum. Şu en verimli çağlarımda eve bir kadınla dönmem gerekirken, dört takım elbiseli genç muhasebeciyi ve bir PENTAGRAM tişörtlü tipigü s.ktiğimini eve atıyordum. Taksitleyedik ve muhasebecilerden biri siğiriz diyerek kucağıma oturmıştı. Evet, eve gitmeyi ben teklif etmiştim. "Abi gelin beni dinleyin. Bize gidelim. Mangalda kanat yaparız, rakı da alırsız" diye tutturun bendim ama kucağımdaki muhasebecinin kemikli g.tü dizime battıkça beni aydınlatmış, doğru yolu bulmamı sağlamıştı. Kafamı muhasebecinin sırtının arkasından çıkararak "Abi şimdi hatırladım. Evde mangal yok. Komşuya verdik, geçen hafta. Bir hafta oldu geri getirmedi mangalı ibne. Gidemeyiz eve... Gitemeyelim. Gitemeliyiz" dedim. Burak'ın ortaokul arkadaşısı gülümseydi ve "merak etme bizim yazihanede, kömür de var, mangal da var, çıra da var. Şimdi gider alırsız, Mecidiyeköy'e gidelim kaptan" dedi. "Abi sen muhasebeci değil misin ne mangalı" diye telaşla sordum. "geçen hafta arkadaşlarla Belgrad ormanındaki Bentler'e gitmiştik pikniğe. Eve dönerken taşımaya uğrenmiş, yazhaneye bırakmıştım. Anahtar var, alırsız hemen" dedi.

Mecidiyeköy'de bir iş hanının önünde durduk. "Abi girmeyelim. Polis filan hırsız sanar" dedim. Muhasebeci "Umıtuçum ben buranın çalışanıyım kim bişey diyebilir. Kim diyecek abi. Kim diyecekk" diye itiraz etti. Köpek gibi sarhoştum. Kuruyan dudaklarını yalayarak, gözlerini kısarak konuşuyordu, evime gelmeye çok kararlıydı... Diş kapıyı açtı, içeri girdik. Tam bir işhanıydı. Girişte

bi çay ocağı ve bi anahtarıcı vardı. Asansör yoktu. Merdivenlerden çıktık. Bir dış deposu, bir terzi, bir ozaltıcı, bir avukat bürosu ve birçok ne olduğunu anlamadığım büro gördüm yukarı çıkarken. Sonunda geldik. Tam bir yazaneydi içerisi. Geniş bir masa, büyük deri bir koltuk, duvarda deri pano, iki demir dolap, raflar, çekmeceler, iki misafir koltuğu, misafir koltuklarının arasında cam bir sehpa ve sehpanın üzerinde dev bir kıltablası vardı. Masa çok büyüktü ve üzerinde bir bilgisayar, dolmakalemlik, sümen, mühür, ajanda ve çeşitli firmaların sektör içi dergileri vardı. Tam bir büroydu, tam bir yazhaneydi...

Mangalı aldık ve bizim eve gittik. Kanat filan yapamadan hepimiz sızmaya başladık. En son muhasebecinin tuş sesi açık cep telefonundan kız arkadaşımın "Snk çk öyledim dünyanın en güzel kızı. Sevimli Bebişin Umut :-)) bir arkn tel bu:-))" yazmaya çalışıyordu.

Bu olaydan iki hafta sonra kız arkadaşım ve ailem hiçbir şeyden habersiz şehre geri döndü. Ben ise müzik serüvenimde rotayı Iron Maiden'den Nick Cave'e gevirmiştim. Bu Avusturalya'lı dünyaca meşhur rock sanatçısının bir hayranı o muştum. Ses sanatçılığının yanında ş.a.r.l.ğ. ise ayrıca saygı duymayı sağlıyordu Nick'e. Kız arkadaşımın sürekli Nick Cave'i övüyordum, hiç başa kalamadığımız kafelerde, barlarda... Pek ilgilenmese de, kız arkadaşım olduğu için severmiş gibi yaptı. Nick'i anamızdan babamızdan daha çok sevelim istercesine övüp durduktan sonra, onun ne kadar ulvi bir insan olduğunu anlattım ve benim de Nick'e gönül vermeme sağlayan Nick'in o güzel özelliğini açıkladım sevgilime. "Nick Cave'in yazhanesi varmış aşkım" dedim. Tam emin olmadığım bir bilgiydi bu ama çok seviniş ve hemen sevdim Nick'i... Kendisi aynı zamanda yazar ve şair olduğu için yazılarını yazmak için bir yazhane tuttuğunu söylemişti bi arkadaşım. Diyaфона basıp çay ocağına "Nick Cave'e ki oralet, bir çay. Mısafirim var, çabuk olun" diyen rock yıldızının kulu kölesi olurum ben be. Bir müddet de yazhane ve yazhane kültürünü sevgilime övdükten sonra soluğu kadim dostum Burak Saka'nın yanına aldım.

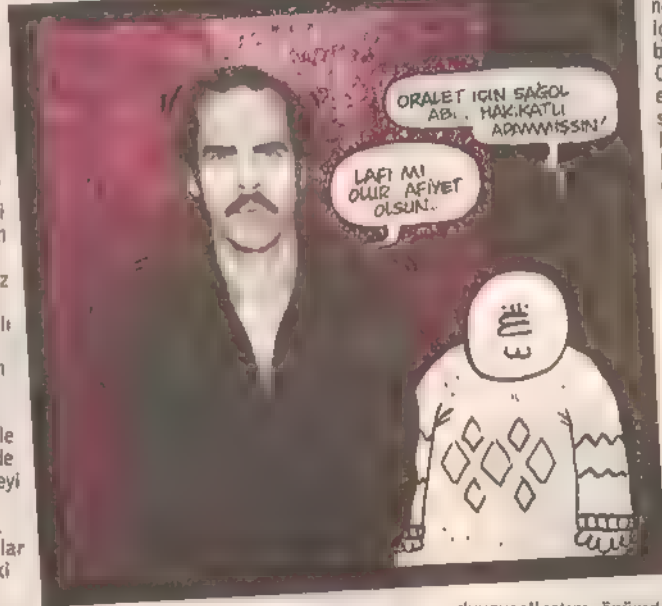
"oğlum saçmalama lan ben hayatta isteyemem" diye itiraz etti. "ulan nolcak ortaokuldan arkadaşın işte, hem benim de arkadaşım. Ama sen samimisin, sen iste. Versin hanım, yazhanenin anahtarını, sabah uyumadan çıkarız, kimse farketmez. Sağlıklı bir erkeğim lan sonuçta, benim de bi takım ihtiyaçlarım var" dedim. Uzun telefon trafiğinden sonra güç bela aldım hanın anahtarlarını ardından da kadınla bir kafede buluştum. Bugün her zamanki gibi saat 10 buçuk gibi eve ve yurda dağılmayacaktık. Günün ilk işliklarına kadar beraber olacaktık. Saat 10 buçuğa kadar benimle Mecidiyeköy'deki yazhaneye gelmesi için yalvardım. "Umut saçmalama! Ben böyle bir gece tasarlamıyordum. Şu an bana, bilmem ne muamelesi yaptığının sanırım farkındasındır" diye ağılamaya başladım. "Ya canım ben sana bişey yapam demiyorum ki. İşk mızda bi takım sorunlar var biliyorsun, ben sana "gel bu konuyu büromda konuşalım" diyorum. Başka bişey mi yapalım diyorum. Hem Nick Cave'in de varmış, o çağırssa gidersin" dedim.

Elimizde bir torba dolusu bira ile handan içeri girdik, yazhaneye çıktık. Sabahtan beri surat yapıyordum. Ben dev deri koltuğa oturmıştım, o ise karşıdaki misafir koltuğundaydı. Sessizce bira içiyorduk. Ortamı elimden geldiğince neşelendirmeye çalışıyordum. Bilgisayarı açtım. İnternet yoktu, içinde ofis programları, muhasebe programı, bir Rafet el roman, bir Castin Timbirleyk mp3'ü ve muhasebecinin Selami Şahin'le Olıyım alışveriş merkezinde çekilmiş bir fotoğrafı vardı. Gördüğüm en boş bilgisayardı. Rafet el roman'ı açıp küçük hoparlörlerden sesi odaya verdim, gergin ortamı neşelendirsin diye. Kız arkadaşım ise sigara için boş gözlerle elindeki bir inşaat şirketinin dozer kataloguna boş gözlerle bakıyordu. "şu hayatta neler oluyor" diye eşlik ettim şarkıya. Yerimden kalkarak, parçanın "eğer insan seviyorsa/sen de kalbine yer aç sevgiye / sokaklarda aslı aşılar / reklamlar konserler geceler / kasap önünde difenen kediler /berberde konu yine ekonöml" kısmında kız arkadaşımın boynuna öpücükler kondurdum. Ağılamaya başladım. "canım ne olur şu güzel geceyi mahvetme" diye azarladıktan sonra. Karşısında bira içerek dans etmeye başladım. Çiftleşme mevsimindeki bir tropik kuş gibi dans edip sakıyarak, eşimi aşka davet ediyordum resmen. Büro dar olduğu için küçük adımlarla dans etmem, dansımı oldukça erotik kılıyordu. "off yaa burası çok sıcak oldu" diye tişörtümü çıkardım. Göğsüme bir damla, göğüstün yalamalık bira dökerek, damla göbeğime doğru kıvrılarak süzülürken "gençler spor maç kavgasında /şampiyon kartal, cim bom, fener..." diye şarkımı söylüyordum. Karşısına oturup aramızdaki cam sehpaıya rağmen kolunu filan elledim. "Umut sakın dokunma bana" diye haykırdı Nev gibi sevgilim. "Gelene git, gidene kal demem" dercesine umursamaz biçimde dans ederek yerime, masadaki dev patron koltuğuna tekrar oturdum. Şu odaya bir tek Selami Şahin bana güler yüz gösteriyordu. Castin çalınca

duygusallaştım, önümdeki cam masanın altına dizilmiş, kartvizitlere ve eski paralara baktım. "aşkım bak zamanında ismet İnönü'lü paralar varmış hiç görmemiştik" dedim ses çıkarmadı. Mühürleri, kaşeleri inceledim. Bir kaşeyi koluma basıp yazıp yazmadığını kontrol ettim. Yazıyordu. Bembeyaz kolumdaki vergi numarası yazan damga ile, bu yazhaneye ait, sevmek isteyen bir evraktan farkım yoktu. Kaşeyi gösterme bahanesi ile ten temasına girmek için tekrar saldırdım. Beni itip, "midem çok kötü, sanırım kusucam" diye odadan çıktı. Ardından koşup belinden yakaladım, öpmeye başladım. "Umut lütfen bırak beni" diye ağılayınca hanın iki kat aşağıdaki ortak tuvaletinin anahtarını verdim. "Kapiyı tekrar kitlemeyi unutma. Yabancı biri girip sığmasın" dedim. Tuvalet konusunda han çalışanlarının aşırı hassas olduğunu biliyordum. Onun gelmesini beklerken dansıma devam ettim. Olacak gibi hissediyordum, vuslata erecektim bu gece, tamamen soyundum. Birden odadaki çay ocağıyla bağlantılı diyaфон çaldı. Arayan sevgilimdi. "Umut ben gidiyorum" dedi. "ya nereye gidiyorsun, saçmalama çıkılmaz bu saatte" diye itiraz ettim. "gidiyorum, bi daha görüseyimelim, tiksindim ben senden" diye diretti. Sarhoş, sinirli bir kız kadar bir erkeğin başına bela açabilen bişey yoktur. "ya tamam görüseyimelim ama bu gece dur burda. Dışarısı hiç tekin olmayabilir" dedim, diretti. Şu iletişim çağında diyaфонla kavgaya eden ilk çift bizdik. "dur ayrılma bi yere. Geliyorum, konuşalım konuyu" diyerek diyaфонu suratına kapatıp, ayağıma ayakkahtarımı giyerek çıı.İçliplak aşağı ya indim. Beni görünce kend n sokağa attı. Kapıdan kafamı çıkararak, sokağa baktım. İlerde yere oturmuş ağılıyordu. "Tamam, canım, yine senin istediğin olsun. ben şimdi yukarı çıkıp gilyincem. Sen de gel lütfen, biraz konuşalım sonra çike gideriz." dedim. "Gelmeycem" dedi. "Gel, yoksa yemim ediyorum biter, yüzüne bakmam" diye yukarı çıktım.

Geldiğinde giyinmişim, sinirli bi şekilde mayın tarlası oynuyordum. "Çantamı almaya geldim" dedi. Tam çantaya uzandığı anda kolundan yakaladım. "aşkım noolur aşkım" diye öpmeye başladım. Altımı giyinmediğini fark etti, ayağa kalkınca. Dur durak bilmiyordum. Hâlden anlamaz bir arsızdım ben. Sehpadaki dev küll tablasını kaldırıp kafama vurmaya çalıştı. Sanırım gerçekten istemiyordu. Böyle naz filan olmazdı. Pencerenin kenarındaki kaloriferin oradaki pantolonumu giymek için eğildim. Kalkarken belime açık bıraktığım pencerenin kenarı çakıldı. "Ahhh" diye bağırdı böylece kalkar vaziyette, g.t başı açık kalakaldım. Sanki fındık gibi kaslı g.tümü sergiliyormuşum gibi bi durum oldu ama canımın acısından kaskatı kalmıştım. Acı bütün vücuduma yayılıyordu. Uzaktan beni izledi. Gün aydınlanıyordu. Biraz oturdum, tuvalette gidip, çıktım. Suyu kesik olan tuvalette kesik pet şişeyle biddondan su alıp elimi yüzümü yıkadım. Yanına geldim. Giyindim. "Biliyor musun tuvalette ağıladım" dedim. İlgilenmedi. Bira kutularını toplayıp, tuvaleti kilitlediğimizi kontrol ettikten sonra handan ayrıldık. Hiç konuşmadan sıcak Mecidiyeköy sokaklarından yürüyerek eve ve yurda doğru yola çıktık.

Güneş her yeri aydınlatmaya başlamıştı, çok sıcak bir yaz günü olacağı belliydi. Leş gibi, yapış yapış, uykusuz ve açtım. Başım ve belim çok ağrıyordu. "saçlarım hep sigara kokmuş" dedi kendi saçını koklayarak. Bişey demedim. Ağız susuzluktan kupkuruydu, bir güne daha başlıyordum. Bi sigara yaktım.

HAYVAN BÜSTÜN

GİTTİN GİDELİ BEBEK!

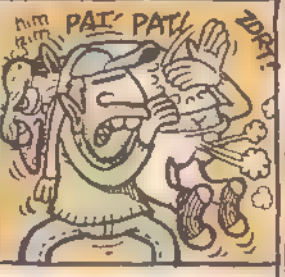
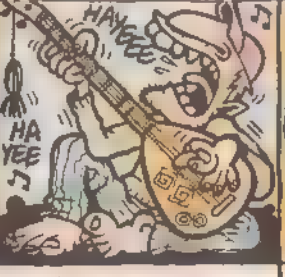
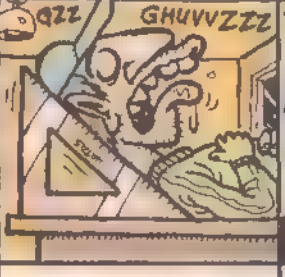
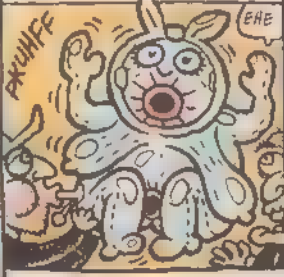
Dedem sekseninden sonra azdı. Bızım g te yazmasından korkup şişme ne aldım hemen.

Gegen farkettim, bende sarı el yok bebek. Bayaa amele el var, Kağıdı göremiyorum, düşün.

Dergide yastık olarak kullandığ mız bez ördük. Sırtta kadem başı bebek... Kesin çaldılar...

Sensizlikte notalara sığdım... Tekstille saza girdim, her göz bozduk eğirdim Bebek...

Dedemin huysuzluğu gâzındanmış bebek. Gazını b. alıyorum şak diye keşiy o homurdanmayı

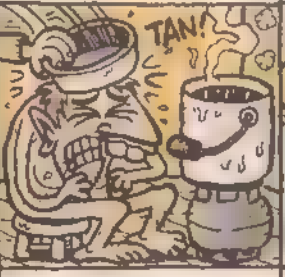
Esnaflar gibi her sabah dokuzda masa başı yaftım. Toz kalkmasın diye masamın önünü silirdim.

Trafik polisi ve jilet almıy, unufunca, yangın söndürücü köpüğü ve gretuaria traf aldım...

Akvaryumda balık izler gibi bakar oldum dedemin dışlarına bebek. Bayas dinlendim...

Sadece sırtımı kesmedim istediğim ama komple yıkadı dedem beni, gikimi çıkaramadım.

Dedemin unutkanlığı başında buluştı. Kalem taşı dergide unutup duruyorum. Ver ziri rende...

Hasta dedemin yerine emekli, masasını almaya gittim. Sırada emekli ufu şeyrederek vakit geçirdim.

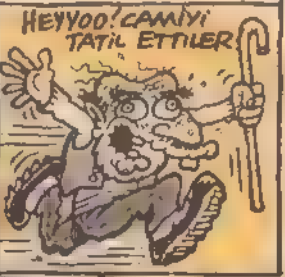
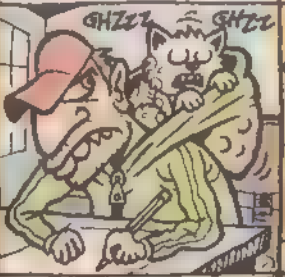
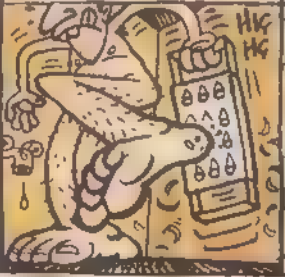
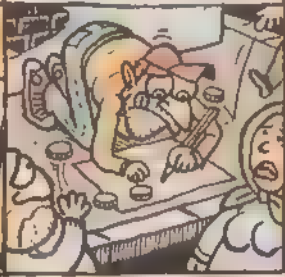
İş yettirirken çok pis cırcır oldum bebek... Masayı, tuvalete taşımak zorunda kaldım...

Sokakta ödev yapıp dilenen çocuklar gibi kadiminde cırdım. Paraya para demedim.

Topuk nasırlarım için misir gergisinden ponaz taşı almıştım, onu da dergide unuttum.

Kedimin eşofman kapısını hamak beklemesi değil, hortlaması hasta etti, beni bebek...

Dedeme şişme nene ald, gıma pısmen oldum bebek, nerfisi iyice dinden, mandan çıkardık...

Hasta dedemin yerine emekli, masasını almaya gittim. Sırada emekli ufu şeyrederek vakit geçirdim.

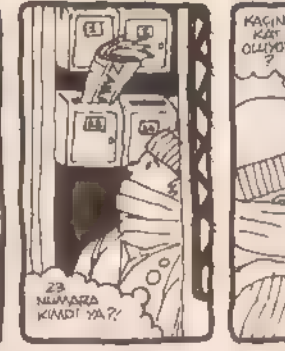
İş yettirirken çok pis cırcır oldum bebek... Masayı, tuvalete taşımak zorunda kaldım...

Sokakta ödev yapıp dilenen çocuklar gibi kadiminde cırdım. Paraya para demedim.

Topuk nasırlarım için misir gergisinden ponaz taşı almıştım, onu da dergide unuttum.

Kedimin eşofman kapısını hamak beklemesi değil, hortlaması hasta etti, beni bebek...

Dedeme şişme nene ald, gıma pısmen oldum bebek, nerfisi iyice dinden, mandan çıkardık...

Hasta dedemin yerine emekli, masasını almaya gittim. Sırada emekli ufu şeyrederek vakit geçirdim.

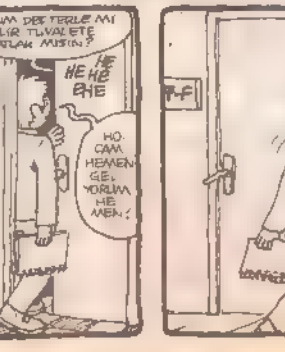
İş yettirirken çok pis cırcır oldum bebek... Masayı, tuvalete taşımak zorunda kaldım...

Sokakta ödev yapıp dilenen çocuklar gibi kadiminde cırdım. Paraya para demedim.

Topuk nasırlarım için misir gergisinden ponaz taşı almıştım, onu da dergide unuttum.

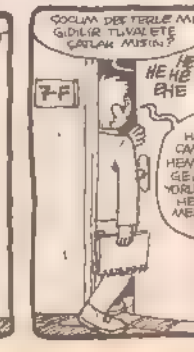
Kedimin eşofman kapısını hamak beklemesi değil, hortlaması hasta etti, beni bebek...

Dedeme şişme nene ald, gıma pısmen oldum bebek, nerfisi iyice dinden, mandan çıkardık...

CİHAN KILIÇ

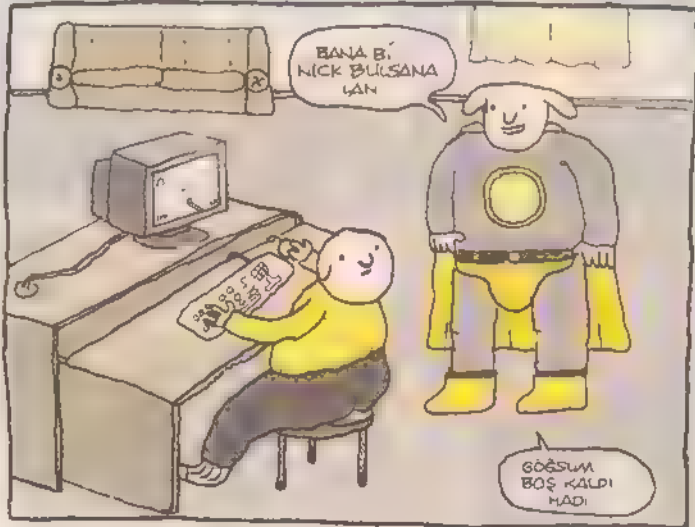
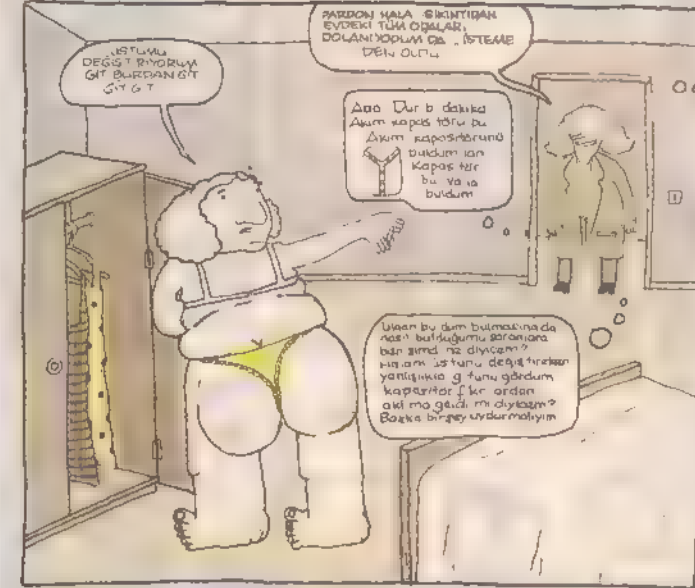
Sabah 06:30

İsmi göremedik.

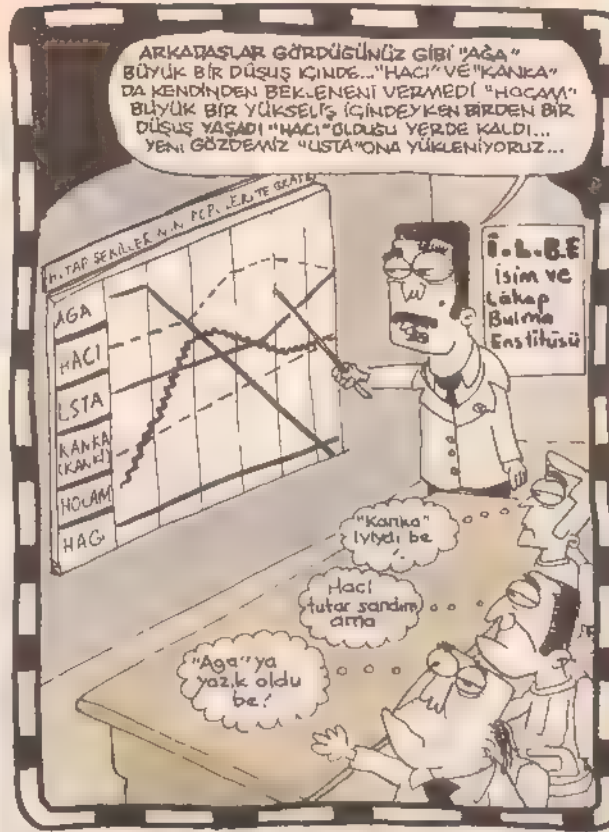

Anıl DUMAN

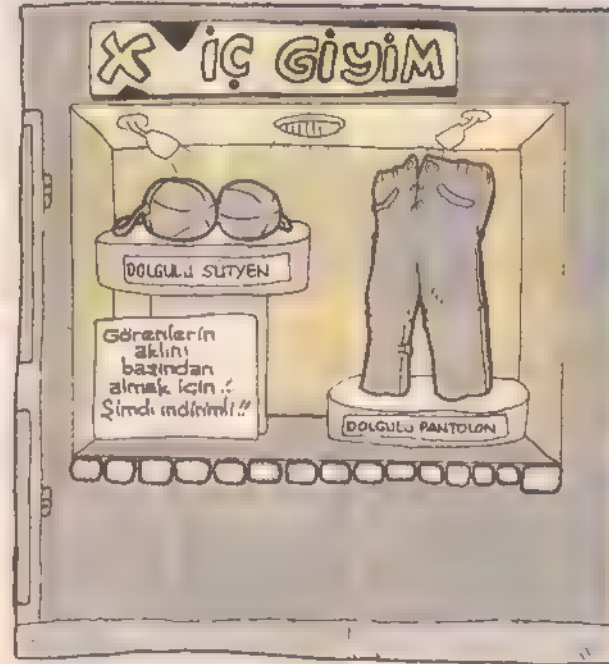

gelen Kutusu

Hakan KURTAS

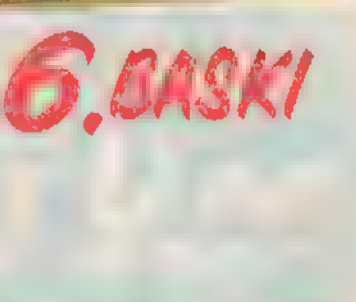
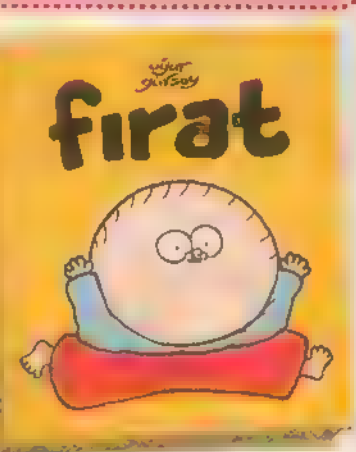
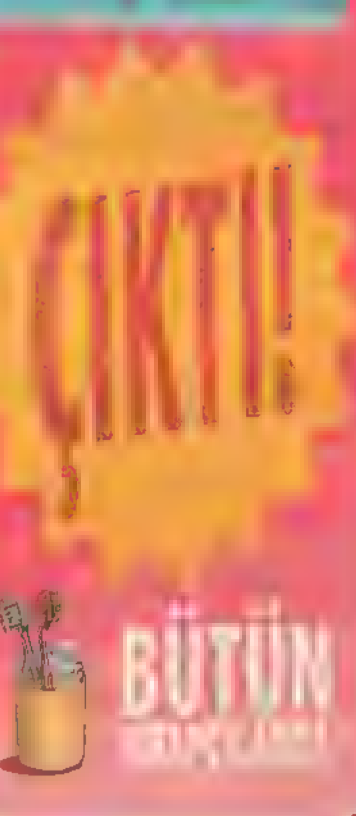
İsmi göremedik - 2

İsmi göremedik - 3

Çarpışma

UYKUSUZ

Uykusuz Dergi'nde yayınlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın haddi saklıdır. Yayınevi ve çizilen yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazı, başlık ve görsel yayın organında ve benzer ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 01 Nisan 2009 | Sayı: 083
Haftalık yaygın Şureli yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSÖY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFI: Şevki Saygıman
İşletme ve Satış: Nuh AÇAR (nuh@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve M. Hasebe: E. Van Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımescit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Un print Hadımköy, Aşfaltı Ömer Köyü, Mevk. 34555 Hadımköy, İstanbul 0 (212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM DPP 0 (212) 622 22 22 ABONELİK Yurtiçi 99YTL Aranka 110\$ Avrupa 90\$ Uzakdoğu 120\$
Banka Hesap Numaralarımızı Yapı kredi Bankası Pa. makkepi Şubesi, YTL 81217859 USD 81345973 EUR 81345967

OTİSABI

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

08 NISAN ÇARŞAMBA
SAYI: 2009/15 No: 084
1.50 TL. (KDV DAHİL)
K KTC FİYATI 1.75 TL

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Obama geldi, herkes hastası oldu...

ŞİMDİ
SİKİ DURUN!..

**BANA TELEFON
NUMARASINI VERDİİİ!**

UGUR * MEMO -

Akşamsefesi

SİRF BUNUN İÇİN

BASKAKÖLÜDÜM

GÖK ÇIKINTILI
GÖTLERİ VAR, BU
HEYKELİ SÖKEREK
TÜM DÜZ GÖTÜ-
LERİN İNTİKAMINI
ALICAM...

1, 2, 3
SON!

AŞAĞIDAKİ DERSANEDEN YAŞANAN ANLAM KAYMASINI BULUNUZ...

Üsküdar FEM Dersha-
nesi, öğrencilerine
nisan ayı programını
dağıttı. Öğrencilere
dağıtılan yoğun çalış-
ma programı şöyle:
"100 salavat çekece-
ğim", "100 salavat çekip
bir sünnet uygulayaca-
ğım", "Her işime özellikle
besmele ile başlamaya
dikkat edeceğim", "Anne-
babama veya evimize Resul-
allah'ı hatırlatacak bir hediye
alacağım", "100 salavat çekip 200
soruyu çözüp hayırlı bir yer kazanma-
mız için dua edeceğim", "Allemler 1000
salavat çekeceğim", "Kusluk vakti
arkadaşlarım ve allemler için dua ede-
ceğim".

HERSİ İYİ GÜZEL
DE KUSLUK VAKTİ
KAÇMAK YAKTI BENİ.
İKİ GÜNDE BEVAZLADI
KUZGUN SIYAHİ
SAĞLARIM...

KABERİN VAR MI OLANA?

Musata Topaloğlu Obama ile bir saat yazdı.
Topaloğlu "Ot am 3 Oluşma. Hı şıgı...
Buxenliğa... sözler yle bawıyon şarkısının
klibinin... lıylo bu par olı h zev n aydurlıyoy
Topaloğlu'ndan sonra Türkücü Sefa Güneş
de "Atı ku'nı... rıslunı ailem n kızı... dı ve
buslayon bir Obama türküsü parlatı. Fakat
ne yazık ki, Keniya ya ozgı bir elek qıverek
çekilgi lı boy e Topolı-glu nun par ot
performans. yanında braz fırt kula

Stop these to

Mic-
hael Jackson
temmuz ayında Lon-
dra'da vereceği konser için
organizatörlerden içerisinde
"panterler, yunalar, tropik kuşlar
ve maymunlar" bulunan
ormanın çekiminde bir sah-
ne hazırlanmasını istedi.
Bu ormanın ortasında
Masai Savaşçısı kostümü-
nün giymiş 100 dansçının
kendisine eşlik etmesini
de şart koştu. Ve en gü-
zeli, bazı şarkılarını Öze-
rine çikip söylemek için
bir iş istedi.

CANINI
SEVEN
PANTER KONTROL-
DEN ÇIKTI!..

NİTELİKSİZ BİLGİ

ABİ KLAVYECİ
KAYIP!

SKERİM
KLAVYECİ-
SİNİ... CAN
DERDİNE DÜŞ-
MÜŞÜM LAN
BEN!

İTİP İYALLERİNİ GERÇEKLESTİRİYOR

10 milyon TL'lik bütçesi olan RTÜK'ün saymenlikleri
haklarını (Mühürler) maddelerin eski İsmiyle Arşiv
Cobaner oğulları. TV yayıncıları ile
en önemli sorun varidimliklerine
memuru ne karotiten kedi
oglu getirildi. Ve son olarak, Türkiye Labor
sonrası'nda arşivler RTÜK'e beklenti olarak
sacac Alacatin Kulu da müddet olan

BOSLARI TOPLAMAMAK
İÇİN KENDİNİ ZOR TUTU
YORUM...

Adalet Bakanı Cemil Çiçek,
baroları suçlayarak,
"Yayınladıkları bildirimlerde
zerre kadar hukuk
görmüyorum, ağzına kadar
ideoloji görüyorum" dedi.

DUA ET
YANINDA BAYAN
VAR, YOKSA BEN
BİLİRDİM SANA
NAPICAMI!..

Hükümet IMF ile anlaşmak üzere...

IMF'YE HOŞGELDİNİZ...
KREDİ BAŞVURULARINIZ İÇİN
BİRE...ANÜSTERİ TEMSİLCİSİYLE
GÖRÜŞMEK İÇİN İKİYE...UMUĞU-
NUZU SIKTIRMAK İÇİN ÜÇE
BASINIZ...

Deniz Baykal, Kemal Kılıçdaroğlu'nun CHP Genel Başkanlığı'na yakıştırılması
üzere, "Sizin görmediğiniz daha ne Kemal beyler var bu partide" dedi.

KAÇ YIL OLDU?

- Nihat Doğan, "Benim gözlerimdeki ışıktan korkuyorlar, benim sizden aldığım ışığı yansıtmamdan korkuyorlar. Nihat Doğan'ın yanında olan onun ışığını alır. Her kim ki Nihat Doğan'ın ışığine düşer vallahı de billahtı de karantıklar içinde kalır" diyerek bir ayet havası yakalayalı 1 yıl...
- Yeliz Yeşilmen, "Ben böceklerden çok korkuyorum Onların boynuzları beni çok etkiliyor" diyesi 3 yıl...
- Barcelona Olimpiyatları'nda haltercimiz Hafız Süleymanoğlu, ellerin uzun uzun pudralarken kaldırış süresinin bitmesini beklemeden uyarı sesiyle 17 yıl
- Zamanın Bodrum Belediye Başkanı Cevat Bilkig, "Artık yerli turist Bodrum'a gelmesin" diyesi 21 yıl...
- Öztürk Serengil, TRT'de yayınlanan "Curcuna 83" adlı programında, Avrupa şampiyonu güreşçi Salih Bora'ya yaptırdığı 'emzik emdirmek', 'üç tekerlekli bisiklete binmek' gibi şovlar yüzünden hakkında soruşturma açıldı ve program yayından kaldırıldı 26 yıl...
- Macar mucit Lazlo Biro, tükenmez kalem icat edeli tam 71 yıl olmuş.

Beyoğlu'na polis
kayna eden bir kişiye
arayan ekiples, bir eye
baskın düzenleyerek
playla ilgisi olmayan
Hakim Adli'yi
öldürseye dövdü.

ANAA, NAAPICAZ LAN?
ARADISINIZ ADAM
BU DEĞERİMİŞ!

İKİ SAAT
BAHA ÜZERİNDE
ÇALIŞIRSAK, ARADI...
GİZLİ ADAM
YAPARIZ BİZ
BUNU...

ZİTTİRİBİT PEDİM
ZİTTİRİBİTİMDİ EFENDİM...
NAPIM ? VURİİM Mİ ?

DURDUĞUN KABAHAT!..

HAKLARINI OKUYORUM... DUR İHTARINA
UYMADIĞIN GEREKÇESİYLE SENİ ŞAK
DIYE VURMA HAKKINA SAHİBİM ! AKEN
İSTEDİĞİ KADAR ŞİKAYETÇİ OLSUN, HER TÜRÜLÜ
YIRTARIM CEZÂ ALMAMA... HATTA BELKİ
TERA BİLE ALIRIM !

OBAMA TÜRKİYE'DEYDİ.

İsrail ordusu, Gazze'de sivillere karşı yapılan saldırıların söylenti olduğu gerekçesiyle soruşturmayı kapattı.

CÜZDANIMDA
ARTIK SENİN
FOTOĞRAFIN
VAR OBAMA,
KIYMETİNİ
BİL...

ŞU GÜN, ŞURADA, ŞU KİŞİ ÖLDÜRÜLDÜ
DESİMLER, ŞAKK BAŞLATIRIZ SORUŞTURMAYI!

DIYORLAR!

DIYORLAR
YOK OY.E...
KİM ÖLDÜRÜLMÜŞ.
SE KENDİ SOYLEYE.
ÇEK' AKRABASINA
SOYLEYİYOR AKRABASI
ELBETTE ONDAN
YANA ÇIKACAK!

ÇOK GİZLİ!

Gebze Farahi Devlet Hastanesi'nde hasta yakınları iki kadın doktoru dövdü.

Obama'nın Türkiye Notları

- Dinamik bir toplum... Herkes her an alkış ha inde
- İkri din öne çıkmış: Bı Müslümanlık, bi de Ergenekon
- Abdullah Göl, gördüğüm en iyi İngilizce konuşan büyükli...
- Devlet Bahçeli'nin de adını beğendim...
- Huzurlu insanlar... Ayna görmeyen, kriz bilmeyen var...
- Recep Tayyip Erdoğan'ın bıyıkları da İngilizcesi gibi zayıf...
- Anıtkabır öze, defteri, dikkat etim, simültane çeviri yapılabiliyor...
- Kolbastıdan korktum...

V.Ö.

AHH... ÇOKLUK BİRİZ... ÇOKLUK BİRİZ...
AHH... DAVRANMAYIM AHAH

BEL-DUKLA... BREDİN
GEYDİ BAHAN DOKTOR...
DÖVERİMEZ!

KADIN
DOĞUMA
SERVİSİ

NİYE
NÜBETÇİ
BIRAKIYO...
JAZ
-AAR-

ADAMLAR

ANTI KLİŞE
TİMİ

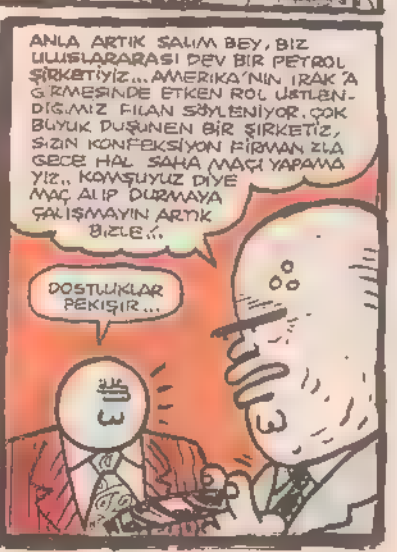
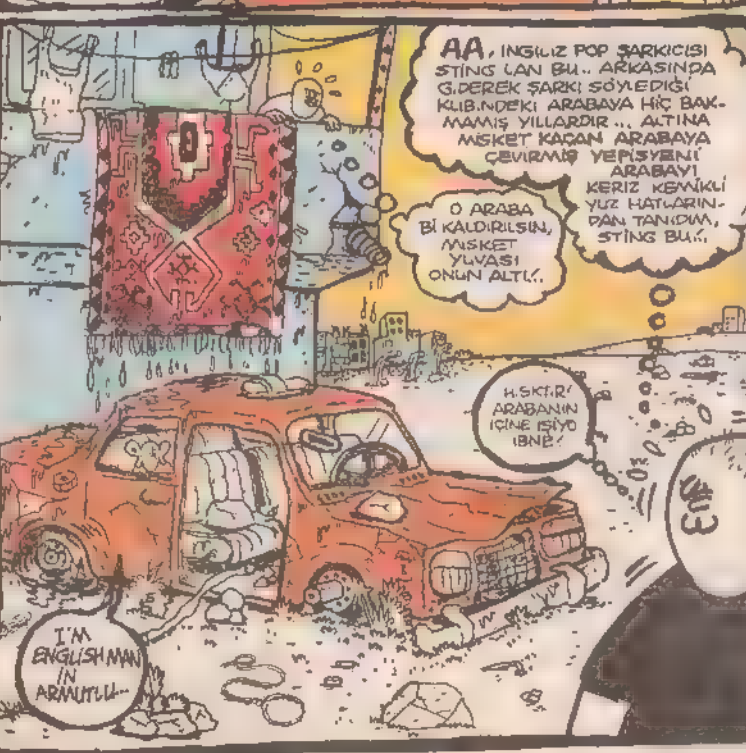
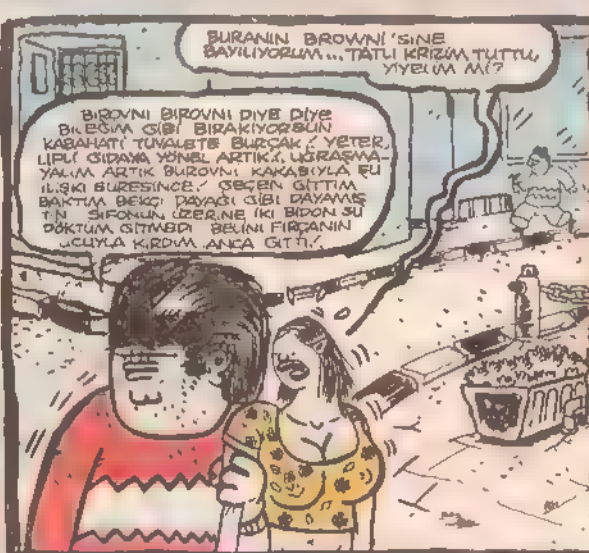
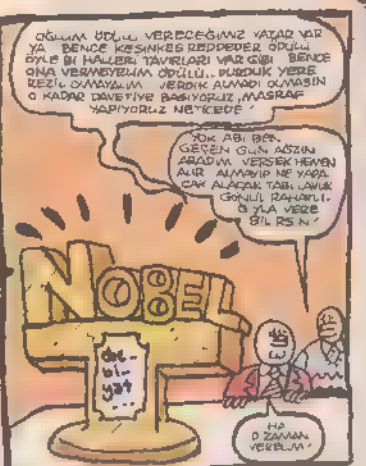
TAKSIM MEYDANINDA SALLANDIRACAKSIN,
UŞ BEŞ KİŞİYİ. BAK Bİ DAHA HA ? LAN
NOLUY?

NE? UHU!
UHU!

BARI TAKSIM
MEYDANI
DEMEYEDİN
UHU
UHU!

çistun.

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

■ Zonguldak yörenizin adı biliyorsunuz Gölbaşı'dan geliyor. Ecebiller, kömür çıkartmak için geldiğinde Zonguldak demişler, Gölbaşı bölgesine, isim oradan kalmış. Ama konu o değil. Bazen düşünüyorum, bölgeden çıkan şey kömürdür, karbondur. Ya elmas olsaydı diye düşünürüm heyecanlanıyorum ama

sonra aklıma dank ediyor, elmas çıkan yerlerde, oratılar hep köle oluyor O zaman yer altı zenginliklerimizin olmaması sevindiriyor beni işte. Fakir haydutun korkmazmış diye bir söz var mı yok mu bilmiyorum ama bana sanki olması gerek gibi geliyor. Varsa haber verin, yoksa da bundan sonra olsun derim.)

■ Hafta sonu bir şekilde denk geldi, Efes antik kentine uğradık. TOKİ yetkilileri de arada bir fırsat bulur da bu antik kenti ziyaret ederlerse fena olmaz diyorum. Tasarım muazzam. Yalnız sütun içinde kaldık tabii, her yer sütun. "O kadar sütun yapmışlar, bir çatı koymayı akıl edememiş mi bunlar, hiç olmadı bir ondülün attırsalar mı?" diye rehberimize sordum cevap vermediği gibi bir daha benimle konuşmadı. Buradan muhterem ve merhum Efeslilere sesleniyorum: başınızda vaktiyle TOKİ olmadığı için çok şanslıymışsınız arkadaşlar. Sizi bir kentel dönüştürürlerd, içiniz dışınıza çıkardı. Yurt gezisinden dönen Yavuz Donat edasıyla politik mesajımı da verdiğime göre devam edebiliriz sanırım.

■ Hafıza kaybını anlamakta güçlük çekiyorum doğrusu. Çaresiz kalan senaristlerin son sığınaklarından olan hafıza kaybında aklının almadığı bir şey var. Hafıza silindi. Her şey unuttun. Ama maşallah bölümlü gibi şakıyorsunuz? Nasıl olacak bu işler? Adın ne? Bilmiyorum, Nerede oturuyorsun? Bilmiyorum, Bana 100 lira borcu vardı? Hatırlıyorum, E. çişin geldiğinde tuvalete gitmesini unuttuğum, büyük riske giriyorum ama hadi bakalım.

öznesi yüklem yerinde cümle kurmasını da unutmamışsın, "Abi al, hafızanı kaybetmeden önce senden bi 100 lira almıştım" diye para versem onu da alacak gibi duruyorsun. Bana kalırsa uzmanlar bu işi etrafıca bir tartırsın. Bence hafıza kaybı diye bir olayın ardında büyük bir evrensel kompo yatıyor olabilir Olmaya da bilir tabii, şimdi iddialı konuşmayayım keriz gibi, yarın öbür gün araştırıldığında, kompo olmadığı ortaya çıktığında şerefsiz gibi müfteri durumuna düşmeyeyim.

■ Neden Türkiye'de doğru dürüst siyasetçi çıkmıyor diye yakınanlara bir cevabım var. Yıllıklar yüzünden efendim, yıllıklar yüzünden. Şimdi bu yıllık hadisesini kimse bize tam manasıyla anlatmadığı için, ilkokuldan, ortaokuldan, liseden falan mezun olurken birbirimize öyle şeyler yazmışız çizmişiz ki, her birimiz geleceğimize oynamışız resmen. Yarın öbür gün birimiz başbakan olsa, gazeteciler gıdıp a yıllığı bulup çıkaracak, haber yapacak: "72. Hükümetimizin Başbakanı Deniz Kırca'ya okulda arkadaşları Kuntiz Deniz diyormuş.

Kırca'nın yıllığında yazılanlara göre her derisi kopya çekerek geçmiş ve kafası da matematiğe hiç basmıyormuş." Ne olacak? Durduk yere yanacak adam. Zaten işin aslı, politikaya girmeyi bir an için bile aklından geçiren adam, ortaokul yıllığında lakabının "şarapçı kumarbaz" olduğunu aklına getirince vazgeçiyor diye düşünüyorum. Zaten bu siyasetçi tayfasının yıllık yazılarına bakın, hepsinde "Arkadaşımız büyük bir siyasetçi olacak." Gibilerinden, sınıfın en sevilme, en tırt adama yazılan zoraki yazılar var. Yani bu demek oluyor ki, ilse sıralarında doğru dürüst arkadaş bile olmayan adamlar gönül rahatlığıyla siyasi kariyer yapıyor. Bakın buradan söylüyorum, şu yıllık hadisesini ya kaldırın ya da bir düzenleme yapın, sadece fotoğraflar olsun, hele ki mizah sayfası altında yapılan komiklikler hiç olmasın. Mesut Yılmaz başbakan olduysa, ilse yıllığının arka sayfalarında uzun sek oynarken çekilmiş fotoğrafı olmadığı için oldu, Deniz Baykal'dan başka genel başkan bulunamıyorsa diğerlerinin hepsinin ilse yıllıklarında kah tuvalette işerken, kah birbirleriyle boğuşurken fotoğrafları var diye bulunamıyor. O kadar da iddialı konuşuyorum, büyük riske giriyorum ama hadi bakalım.

■ Şemsiye bir tek yağmur yağdığında düz, bir de Manisa Mesir şenliklerinde mesir macunu toplamak için ters açılan bir nesne. Artık tabii, çakmak gibi oldu. Kultan at. Tek kultanmık şemsiyeler satıyorlar her yağmur yağdığında, takirle 4 saat dayanıyor sonra

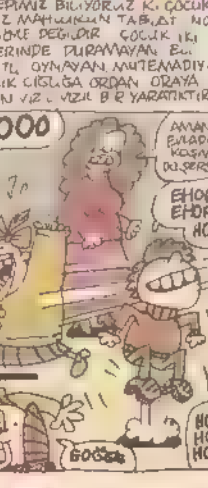
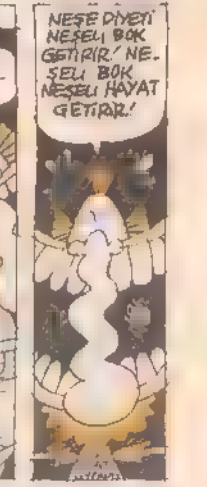
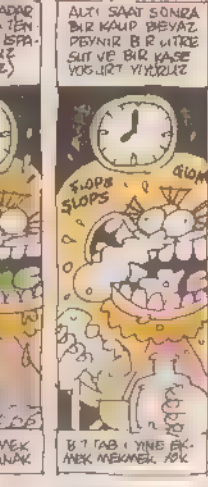
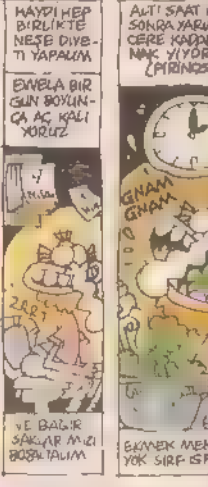
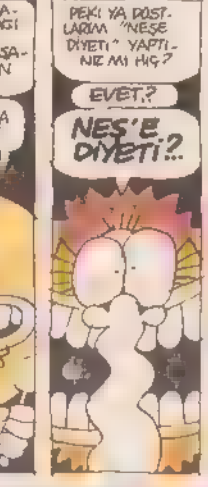
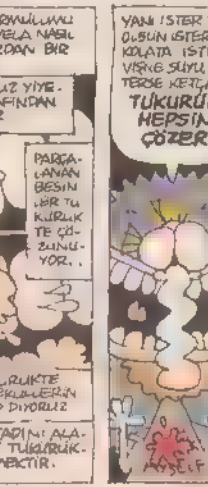
artık nasıl üretiliyorsa kullanılmaz hale geliyor. Fabrika elinden ge se, şemsiyenin uçarak kendisine geri dönenele yapacak.

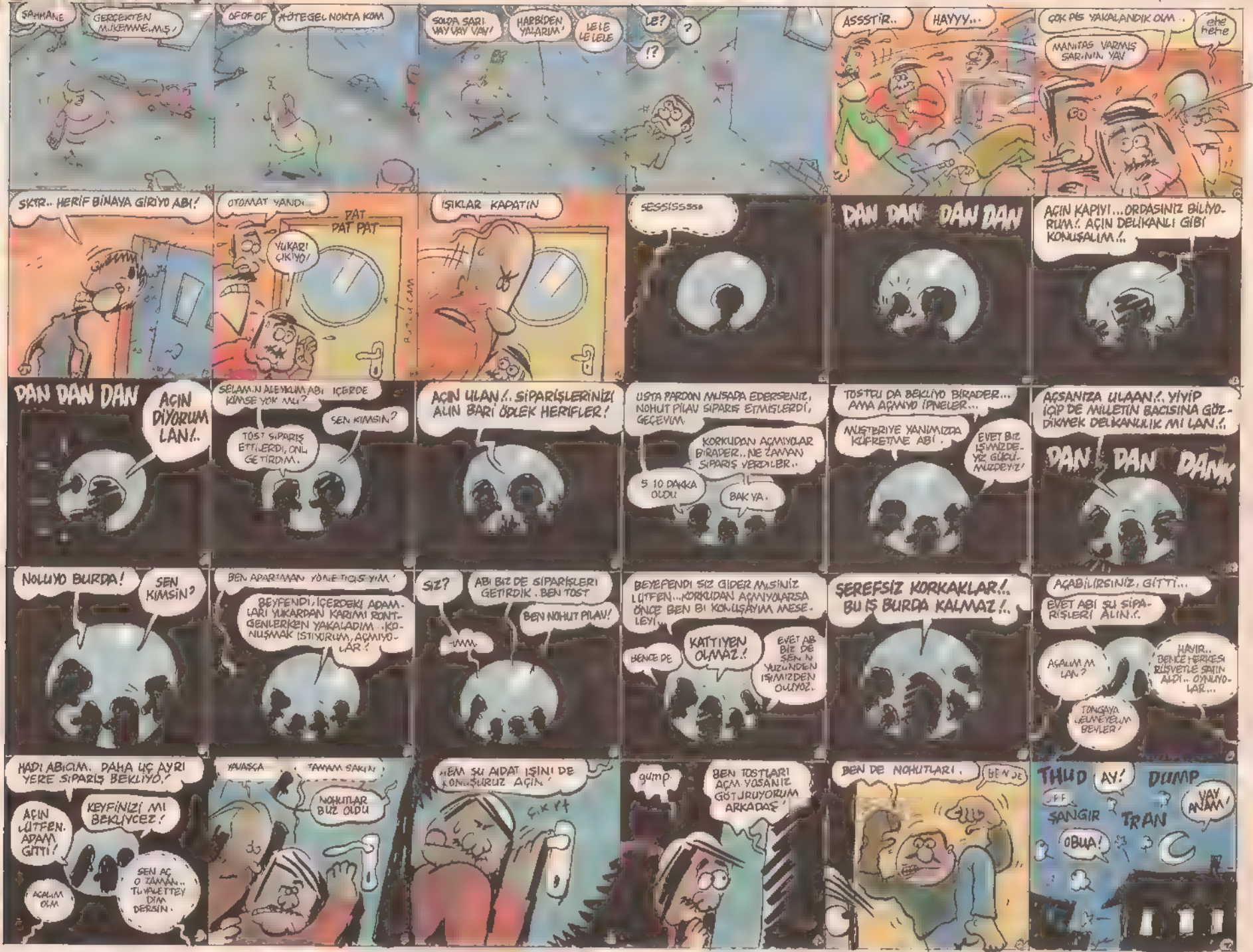
■ 150 yıl önce fatan; insanlar günde 16 saat çalışırken, bazı abiler çıkıp "bu çok, en fazla çalışma, 8 saat çalışalım, 8 saat uyuyalım ve bırakın da ka.an 8 saatte ne istersek onu yapalım" demişler. Biz bunu Umur'ta düşündük taşındık ve şu anda 4 saat çalışma teklifini ortaya atıyoruz. Bugün teknoloji, yöneler, vesaire sayesinde 4 saat çalışarak eskiden 8 saat çalıştığımızdan da çok verimli oluyoruz. O halde bittimin, teknolojinin, tekniğin, ilerlemenin ne faydasını görüyoruz sorarım size? Öyle plazma televizyon yapıp bir de üstüne paramızı almakla, BluRay üretilir bir de üstüne film satmakla teknoloji paylaşılmıyor.

Madem ki biz insanlar olarak size artık 8 saat çalışırken kazandırdığımızın iki hatta üç katını kazandırıyoruz ya tüm dünyadaki maaşlara üç kat zam yapılınsın ya da günlük çalışma saati maksimum 4 saat olsun. Günde iki vardiya kardeş kardeş çalışalım. İsteyen sabahçı olsun isteyen öğlenci. Dilleyen bir sene sabahçı bir sene öğlenci olsun. Üretim düşmeyecek, bilakis çalışan sayısı en az ilkiye katlanacak, işsizlik falan da ortadan kalkacak. Mısıl bir şirket, ben burada bifaço raporlarından okuyorum, karımı bir yılda %50 artırmış, ama işçilere verdiği para %5 artmış. Bu bile yetmemiş, buncacık zammı bile arıza yapıp "Mısır'a taşınır fabrikayı haal" diye tehditler savuruyor.

Teknoloji hep bu küstahlara yarıyor, onların karlarını artırıyor, bize de yine aynı heriflerin fabrikalarından ipod alıp sevinmek düşüyor. Hayır şu çok net değil mi yahu? Eskiden bir 8 saat çalışırken 100 lira kazanıyordun, şimdi 1000 lira kazanıyorsun, hala o 100 liranın peşinde. Tamam, sen de artır karını ama biraz da biz ölelim yahu! Adım gibi eminim ki, yarın hemen bütün dünyada günde en fazla 4 saat çalışma kanunu çıksa, veya günde sekiz saat ama sadece üç gün; ve herkes şimdi aldığının iki katı para alsın, bu adamlar yine gayet güzel karlar elde edecekler. Ne işsizlik kalacak ne bir şey. Gerçi o adamlar yine allem eder, kulem eder o paraları geri almasını bilirler bizden ya, ayrı mesele; hiç olmazsa sahilde dolaşmaya vaktimiz olur diyorum.

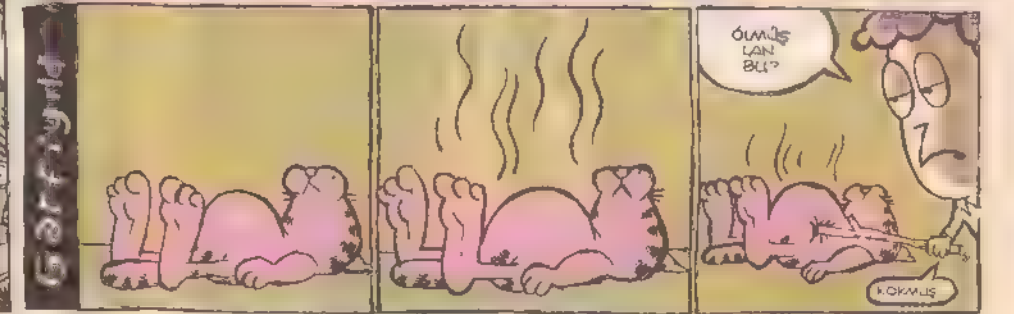
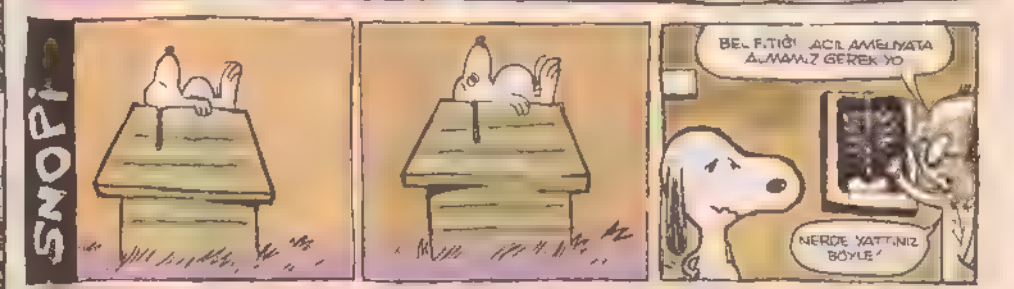
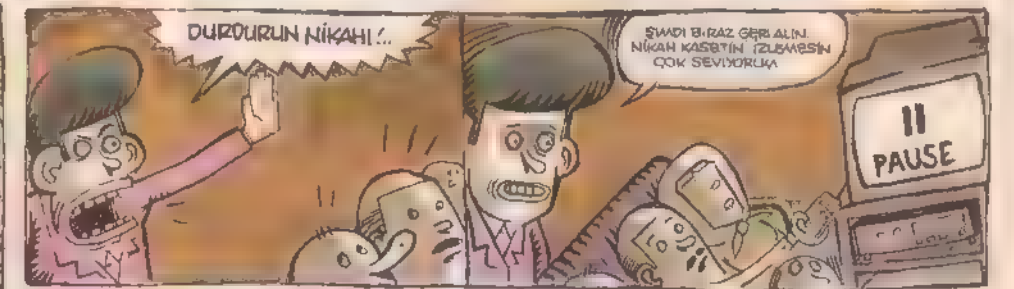
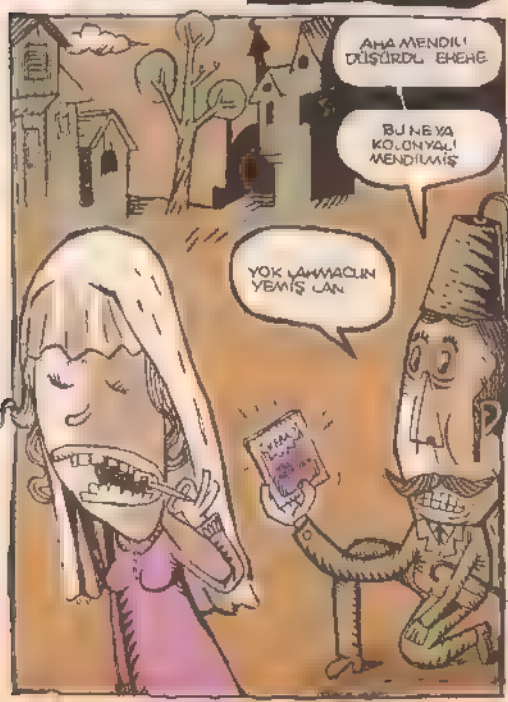
Ender Yıldızhan'dan bir son dakika haberi: "4 Saat Çalışma Hareketi" diye bir şey varmış zaten, keriz gibi kendi fikrimiz sanıp sevinmişiz

BEYFENDİ

YAVUZ ÖZTÜRK

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLÜ

- Reenkarnasyon: Yatçaz-kalkçaz, yatçaz-kalkçaz, yatçaz-kalkçaz, sonra baba gelicek!..
- Adım açıklamayan yetkili, ne derse desin, bana 'Yabadabadu' diyomuş gibi geliyo...
- Ne seviniyosunuz, Başkan'ın ziyaret ettiği ilk eyalet diil ki bura!..

• Seçimde son dakikacılarımdım... Benden sonra sadece iki kişi oy kullandı, biri kadın... Son üç kişi kalınca, sınıfta bi gevşeme oldu, muhabbet başladı... Görevli kadına 'Enteresan bişey oldu mu?' dedim, 'Aslında oldu, sandık başkanı kıyafetimi dekolte diye beni uyardı' dedi... O sınıfta sessizlik yaşandı, hepimiz susup kadının kıyafetine baktık... Hırkanın içinde beyaz bluz... Diğer seçmen arkadaş 'Bu halini mi dekolte buldu?' diye sordum... 'Hayır' dedi... Gene sessizlik oldu... Galiba hepimiz, hadi bi kısmımız kadının dekolte halini düşündük... Seçim ortamı gereksiz elektrik... 'iyi günler' diyip çıktım sınıftan...

• Ali Atıf Bir'in bana 'Dil babisi' demesi?!

• Doğunun Paris'i' ne, Lyon için de 'Batı'nın Erzurum'u' diye yaygın tabir olsa ya!..

• Azalarak bitsin: Eşşek herifin damadı...

• Nerden geliyorsa cep telefonuma bazen, seksi kurumsal mesajlar geliyo, yok 'ateşli sarışınlar', yok 'Brezilya güzelleri!..' Kerizdim ben de... En son 'Yeliz Yeşilmen'i hiç böyle görmediniz' diye pusula geldi!.. Ben onu hiç görmedim ki, bi de öyle göreyim... Ben var onu hiç görmemek... Aha, bi ana dilim kaldıydı, o da uçtu gitti dizayn!..

• Bitsin: Öküz alleyisela!..

• KFC adamına bakıyosun, vay arkadaş, bi sakal bi gözlük, sanki bilimadamı hafız, aşırı ya buldu, ya zabahın bulacak... Ama nihayetinde tavuk satıyo... Ha, işini iyi

yapiyo, o apayrı parametre... Fakat, bi saniye... TAVUK MU?!..

• Muazzez Aborjin...

• 'Eti Cin' mi?.. Eti Cin tabi, ya ne olacaktı?.. Hiç ülker 'Cin' diye ürün çıkarır mı?.. Evlerden uzak, dağlara taşlara!.. Sevemediğim de bi üründür, konuya korner!..

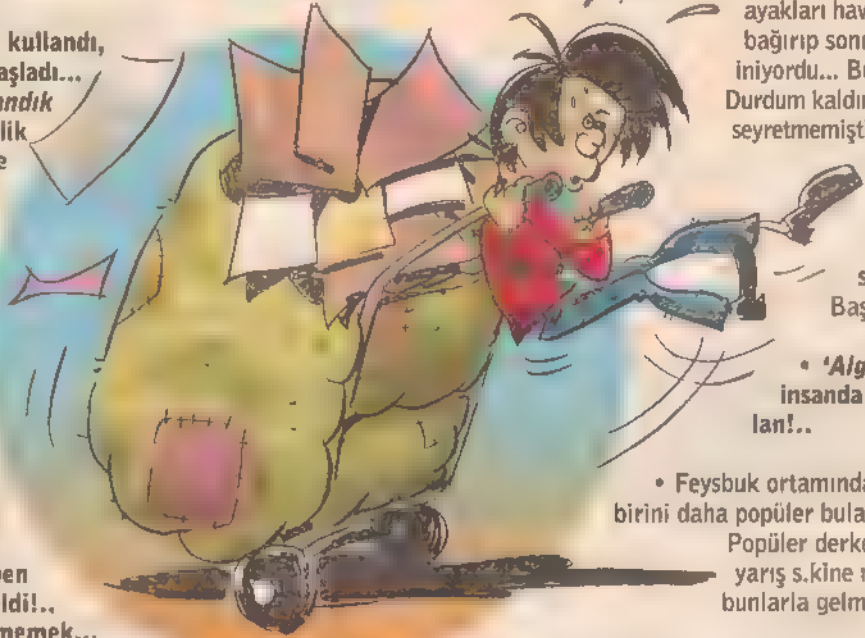
• Teşvikiye Camii'nin bahçesindeydim, yürüyordum, o çocuğu gördüm... Uzun saplı kağıt çöpü arabasının ucunda sallanan çocuk!.. Geniş avluda arabayı hızla sürüyor, ayakları havada, çığlık atıp, 'Yihhu' diye bağırıp sonra usturuplu biçimde yere iniyordu... Bunu birkaç kere tekrarladı... Durdum kaldım, hiç bu kadar güzel sinema seyretmemiştim... Rüyalar hariç, hiç böyle muhteşem bir enstantaneye tanık olmamıştım... Kıvrık, esmer, küçücük bir insan bana bu nefis sinemayı bahsetti, sağolsun... Başka seyredenler de vardı...

• 'Algı' denen nesne de her insanda başkaymış, parmak izi gibi lan!..

• Feysbuk ortamında biriyle birini karşılaştırıp, birini daha popüler bulan var, iyice şaşırılmış gibi... Popüler derken ne diyosuna mı girilm, yarış s.kine mi isyan edilm, ne?!.. Bana bunlarla gelmeyin!..

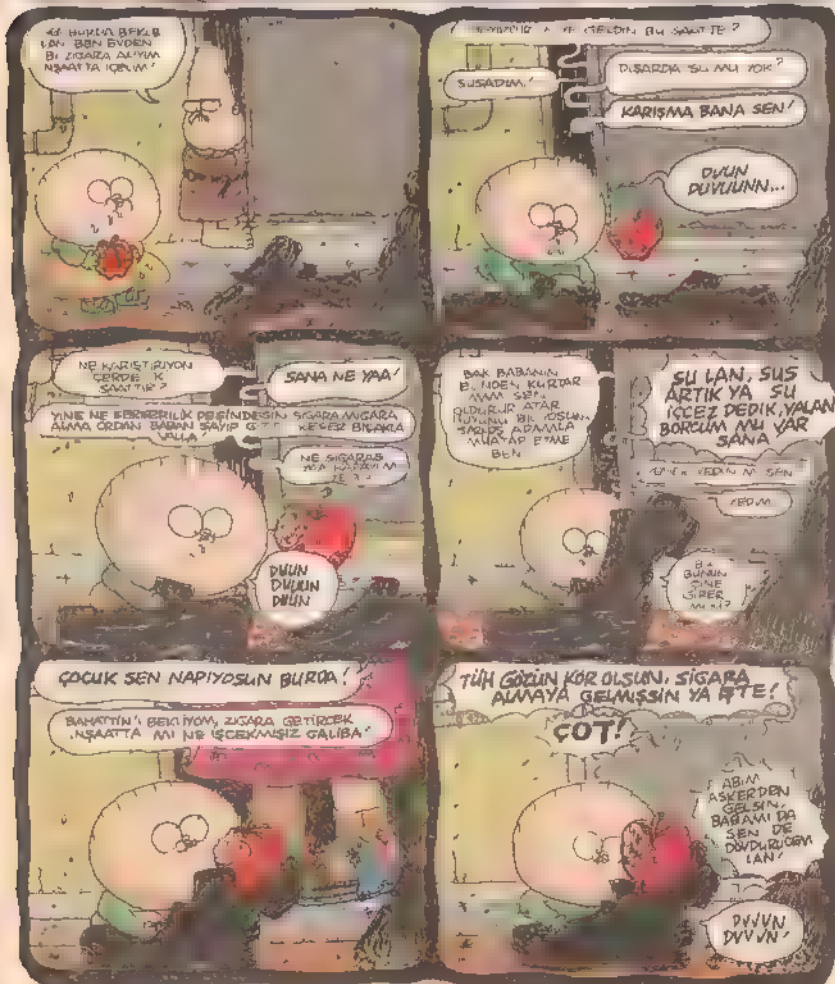
• Ulan diyalektik, gene sende var ne varsa a kitapsız!..

• 1992 yılında 24 yaşındaydım, bekar evimde daktilom vardı, çok kral arkadaşlarım vardı... Çanga ve Soner'le evlerde buluşur, çay-oralet içip çalışır, konuşup konuşup gülüşürdük... Nadi ve Ali Can'la deneysel-meneyse demez, tiyatroları dolaşır, yürüyüş yapıp gene gülüşürdük... Gidik gibi aklım çalkalanıp dururdu... Bu ruh haliyle, o

fırat

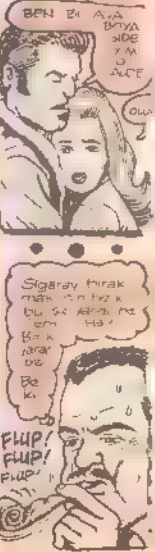
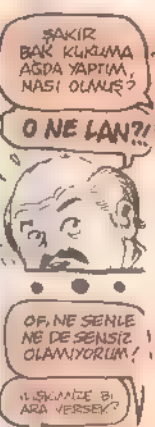
gürsoy

Tribal

Çankaya

Custur

yılın sonbaharında, abimin nişanı için Erzurum'a gittim... Halis doğu karına basa basa uzun, güzel yürüyüşler yaptım... Bı sabah, gene postaneye yürürken, karda gıcırdayan ayakkabılarım ve arnavut kaldırımlar, durduk yere bana garip bir ilham verdiler, aklıma bir 'kolpa kahraman' yazma fikri esti... 'Vedat Bey'in Görkemli Hayatı' böyle çıktı... Aynı günün akşamında, bi tanıdığımız ilkokuluna giden oğluyula konuşup, bilmeceleer-problemler falan soruyodum, zehir gibi çocuk, tüm cevapları veriyodu... Sonra sorularım sağmalaştı... 'Mahmut ile Nedim'in yaşları toplamı 1004 olduğuna göre...' diye soruya başladım, çocuk 'Olur mu öyle ya' dedi, 'Olur tabi, Nedim kaplumbağa!' dedim, çocuk güldü... Çocuk gülünce sevindim, VÖSYM de böyle çıktı... Yıllar yılı komik sorular yazdım durdum... 'VÖSYM kitabını alıp hafta sonu eve kapandık' diyen de oldu, 'Ben o kafaya giremedim' diyen de... Geçen yıl dergiyile verilen fasiküller hariç, VÖSYM'yi Uykusuz'da yazmadığım için bu mevsim sıfırdan sorular karaladım... (Huylu muyum ne, ciltler 13 sayılık olduğu için, bu ciltte de VÖSYM olsun istedim...) Nihayetinde, olmayınca olmuyo!.. O kafadan bi hayli uzaklaşmışım...

Giremedim yav!.. Takintimaktı, diretmicem... Son bi sınav yazıp tümnden bırakılm dedim bu hafta, o da saçma geldi sonra,.. Senede bi hafta yazarım, gene yazarım... Ve hatta bu cildin son sayısında VÖSYM olacak, yeniden becerebilirim tabii... Gene yeniden becerebilirim, ne güzel ola, bi mevsimin başında Vedat Bey!..

• 'İdeal penis boyu, bebek kolu büyüklüğünde olmalı' diye söz söylediler, aklım oynadı... Zor toparlarım ben... Efendim, bebek kolu mu?!..

• 'Taner' diye kedi gördüm, kedi diil, entegre kedi tesisleri...

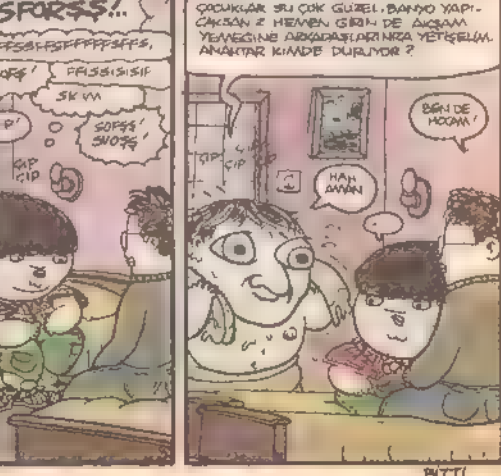
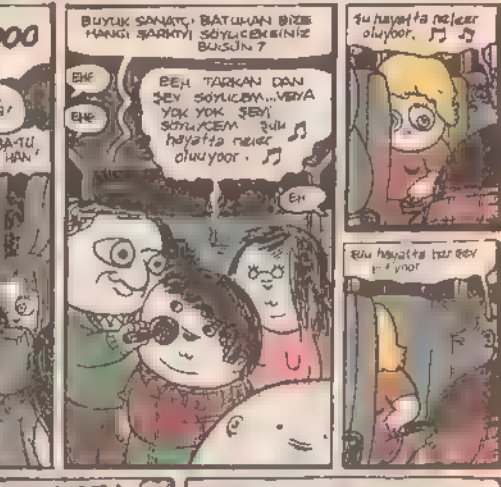
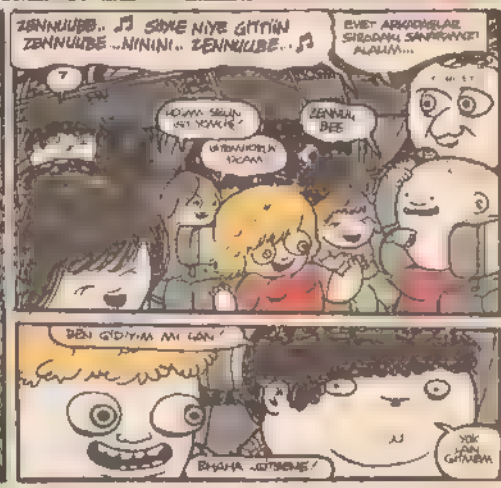
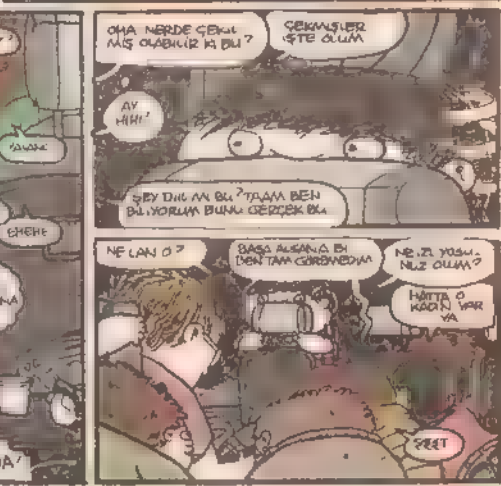
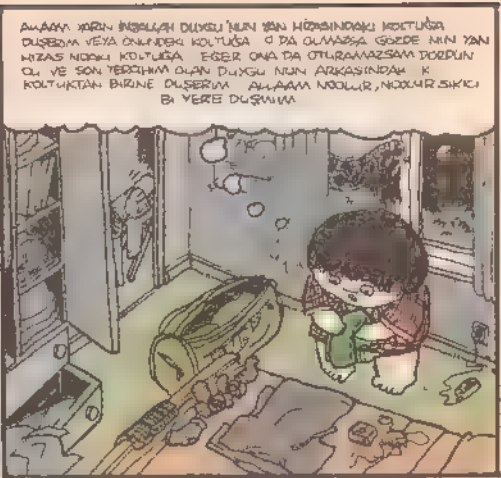
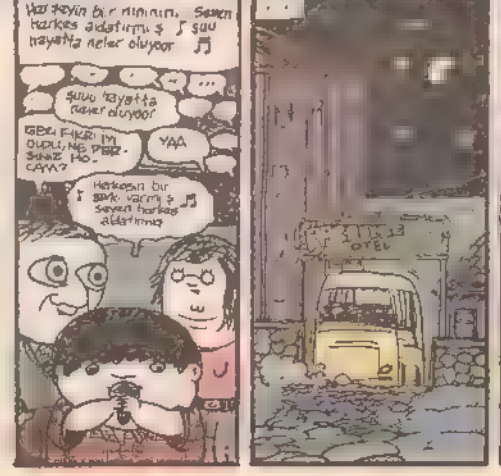
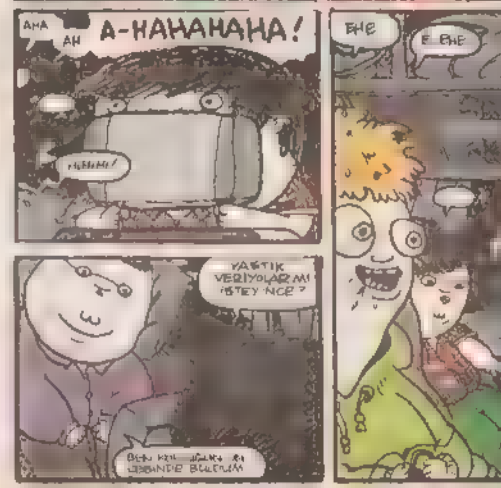
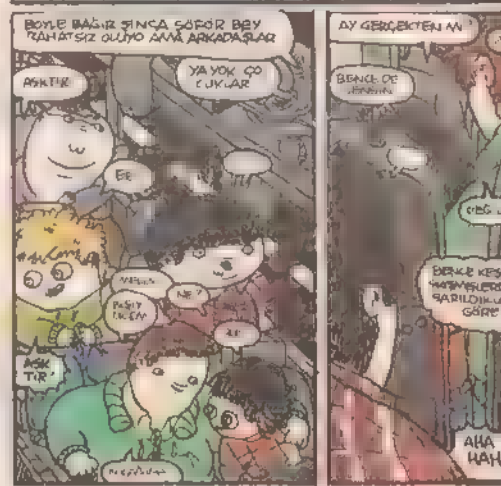
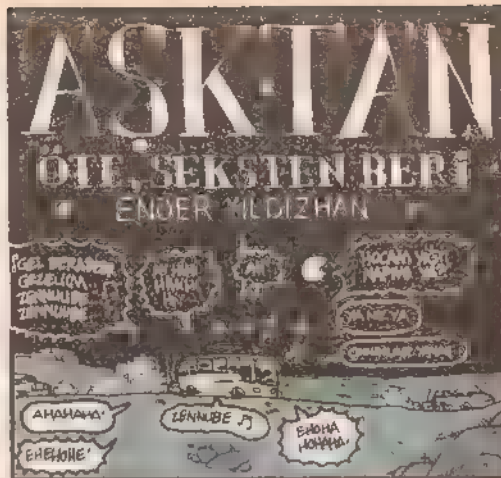
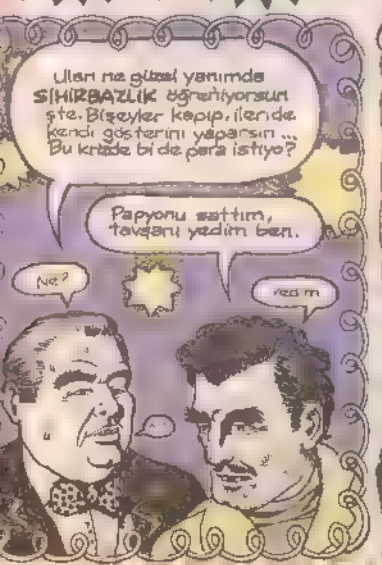
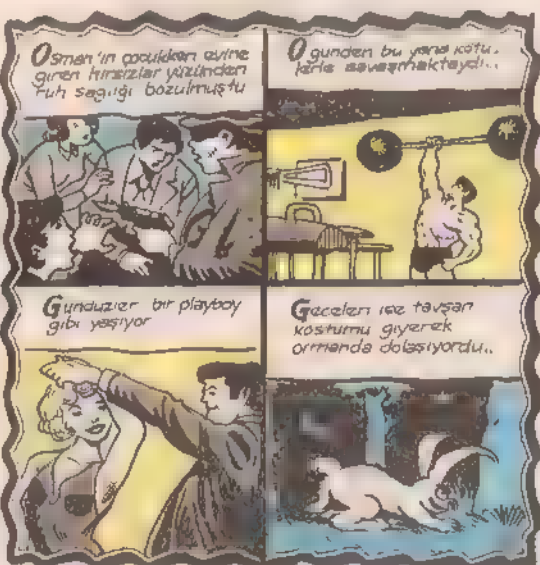
birinci askı

kendini doğrulayan kehanet

uykusuzluk
uykunun oğludur
ve babasını öldüreni
er geç vurur
mutsuz son

olmak ve olmak
diyelim gitsin gizannem
hiç olur mu
olmamak
mutlu son

aslolan hayatmış hakat
bittiginde bile
ne mutlu ne mutsuz
sadece son
son

• Bir zamanlar Levent civarında bir psikiyatri kliniğinde çalışıyordum. Her taraf villa, her villanın önünde fantastik arabalar, gün güneşli, insanlar neşeli. Başkalarının görkemli mal varlıklarını

düşünmekten iş yapamaz hale geldim bir süre sonra. O kadar villanın arasına bir tane daha büyük bir villa vardı, çığının bir duvarına spreyle boyanmış "metin uca burada..." yazmış. Ne kimin neden yazdığını bilebilirdim, ne de Metin Uca gerçekten orada mı yaşıyor onu öğrenebilirdim. Kaldı öyle.

• Mutfakta bir yıldır öylece yatan çekirdek halde bir kenya kahvesi var. Cihan Kılıç zamanında ev hediyesi olarak starbucks'dan almış getirmiş. Ancak bizde ne kahve çekirdeğini öğütebilecek, ne de öğütülmüş kahveyi filtreleyebilecek bir düzenek olmadığı için kalmış öylece. Her gün görüyorum, en sonunda dayanamadım açtım belki üzerine sert bir nesneyle vurursam toz hale gelir, onu da bir şekil yapıp peçeteye falan süzebilirsem mis gibi kenya kahvesi içerim diye. O an için mantıklı gelen düşünce, paketi açtıktan beş dakika sonra "hacı benim bir işim çıktı, Cihan'ı görürsen selam söyle" diyerek bedenimi terketti. "Dur lan belki tadı güzeldir" diye bir iki tane çekirdeği ağzıma attım, baktım fena değil aldım bir avuç koydum çalışma masamın kenarına, bir yandan çalışıyorum bir yandan kahve çekirdeği kemiriyorum. Bir süre sonra ev arkadaşım geldi dışarıdan, o da tuzlu çekirdek almış "sen seversin" diyerek bir avuç bıraktı kahve çekirdeklerinin yanına saolsun. Bu uzun fakat sürükleyici hikaye benim egzotik bir papağan türüne dönüşmemle son buluyor, sevgili okur. Kahve çekirdeğinden sıkıldıkça tuzlu çekirdek yiyen, tuzlu çekirdekten sıkıldıkça kahve çekirdeğine dadanan egzotik bir papağan. Fantastik ama gerçek...

• "Ormanlar yararlıdır, çünkü yağmur çekerler" "Ankara başkent yapıldı, çünkü Ankara'nın üstünde hava boşluğu vardır. Bu yüzden uçaklar havadan Ankara'ya saldıramazlar." Bunlar ortaokuldaki coğrafya öğretmenimden öğrendiğim şeyler. "Ormanlar yağmur çekmez, yağmur yağan yerde orman olur" "Hava boşluğu diye bir şey yoktur, türbülans diye bir şey vardır, o da sabit bir şey değildir." Bunlar da lisedeki coğrafya öğretmenimden öğrendiğim şeyler. Ortaokuldaki coğrafya öğretmenimi neşeli fakat kafası karışık bir insan olarak hatırlıyorum. Herhalde "nasıl olsa lisede doğrusunu öğretirler" diye kafasına göre anlattı çilgin.

• Süper kahramanlar devlet memuru gibi. İş çıkınca işe koşturuyor, iş yoksa oturuyor. Oysa kötüler serbest meslek kafasında. Cami çekmezse evde oturur, kafasına eserse "dur şu ibneleri biraz bombalayayım, huzurları kalmassın" diye işe çıkar. Bu yaptığım şeye de tespit denir. Allah sağlık verirse temiz bir on - onbeş sene daha bu şekilde emektek parası kazanmak niyetindeyim.

HATIRLAYAN VARDIR, 1,5 YIL ÖNCE İSTİKLAL CADDESİNDE KUÇUK Bİ DAİREYE TAŞINDIĞIMI GİZLİTİYİM. HEM DERĞİYE HEM OKULA HEM DE İSTE SOSYAL ORTANLARA YAKIN OLUN HESABI İLK ZAMANLAR ÇOK EĞLENCE-İYDİ, SONRA NORMAL GELMEYE BAŞLADI, ESOFMANLA BAKKALA GİDİCEM MESELA ŞİKİR ŞİKİR R GİYİNİP GEZMEYE GELİŞİ İNSANLAR GARİP GELİYODU, BENİM İÇİN BU OLMAŞTI ÇÜNKÜ ORALAR ARTIK

NE DİYE DOLUŞTU...
NİZ LAN KENDİ MAHAL...
JENİZE GİTSENİZE...

NE BAKI-
YON...

SANDIKIĞI

İK BAKTA HİÇBİŞEY RAHATSIZ ETMİYODU.

YAA GÜRLÜTÜ-
Lİ EVET
AMA ÖNEVİ
DEĞİL YAA
SEVİYORUM
BEN

SONRA...

GÜRLÜTÜ OLAYI BİRAZ KÖTÜ
TABİ, AMA NAAPALIM ABİ İSTE,
OKULA DERĞİYE FİLAN YAKIN

DAHA SONRA...

YAA SORMA ÇOK SES GELİYÖ,
SABAHA KADAR Bİ DE... HELE
CUMARTESİ, HİÇ DURAMIYOSUN

EN SON-
NUN-
DA...

DAYANAMIYOM LAN
EBEM SKİLDİ SESTEN...

GENEL Bİ UĞULTUYA ALDIRMIYOSUN DA BENİM EN SINIRLERİMİ BOZAN ŞEY Bİ SEVİYAR
PIYANGOCUNUN BORU GİBİ SESİDİ... O SES BENİ HASTA ETTİ GERÇEKTEN, ABARTTIĞIMI
SANIYOSUNUZDUR AMA GERÇEKTEN DUYULUSUNUZ O MASUM "PIYANGOLAR BU AKŞAM"
ÇİMESİNİ BUTÜN GÜN, HEM DE İKİ SANİYE
ARAYLA DİNLEDİKSİNİZİ DÜŞÜNÜN KAFAYA
TAKARSA O SES DİŞİNDE HİÇBİŞEY
DÜŞÜNEMEZ OLIYOSUN

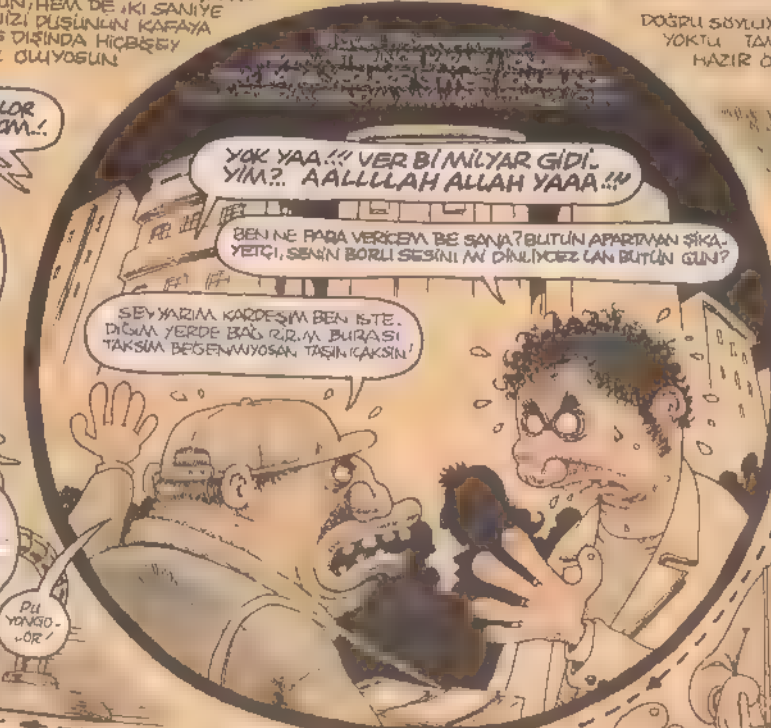

PİYANGOLAR
BU AKŞAM...

HAY...
SESSİZ İKİ
SANİYEM VAR
ALAHİM BİR
SANİYE KALDI...
BİTİYÖ...

PİYANGOLAR
BULAKSÖM?

AGHH...
NEYSE, ŞİMDİ
SESSİZ İKİ SANİ-
YE DAHA VAR
OFF BİTİYÖ

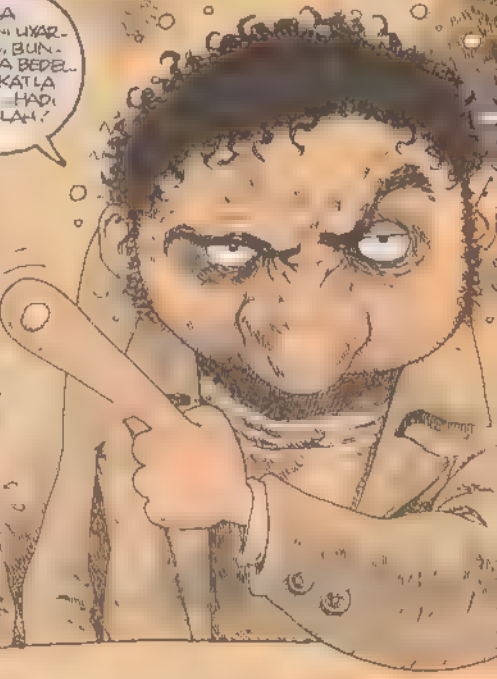
YOK YAA... VER Bİ MİLYAR GİDİ-
YİM?... AALLLH ALLAH YAAA...

BEN NE PARA VERİYEM BE SANA? BUTÜN APARTMAN ŞİKA-
YETÇİ, SENİN BORLU SESİNİ Mİ DİNLEDİYİZ LAN BUTÜN GÜN?

SEVİYARIM KARDEŞİM BEN İSTE,
DİĞİM YERDE BAĞ RİZİM BURASI
TAKSİM BEĞENMIYOSAN TAŞINÇAKSIN!

VALLA
BEN SENİ UYAR-
DIM USTA, BUN-
DAN SONRA BEDEL-
LERİNE KATILA
NİRSİN -HADI
EYVALLAH!

ÖHHÖ
ÖHHE
ÖHHÜE!

...AN GİRMEYEN BAKIM
PIYANGOLAR BU AKŞAM
DANİŞTİM... ERNAR MEHMET AN
BOLU... DİĞERİ...
...AN GİRMEYEN BAKIM
PIYANGOLAR BU AKŞAM
DANİŞTİM... ERNAR MEHMET AN
BOLU... DİĞERİ...

...ASİL SIKINTIM DANEYDİ SÖYÜYÜM... ORDAN BAŞKA YERE GİTMEYE
ÜSENEYİM... BİGİN YOLUM DÜŞTİ BİLMEDİĞİM Bİ ŞEYİN ARASOKAKLARINDA
YOLUN Bİ DE FARKETTİM Kİ BEN
YOK ERKEN Bİ SAATTE POLANDIM BOYLE
MAHALLE DUYULUSUNU UNUTMUSUM GİTMEYE GİTMEYE ÇÜNKÜ MESELA
TAKSİM ÇIĞARINDA BAKKALA Bİ GİDİYOSUN, BAKKAL Bİ ÇE SÖYLE

Bİ TABİ DE
KİSA KENİL VER-
SENE ORDAN...

BENİM BİLDİĞİM BAK-
KALA ÖNLÜNDE MA-
HALLEMİN GENÇLERİ
GEÇERDEKİ GİTLER,
BU NASHİ Bİ BAKKAL
MNA KOTUYIYIM...

Bİ SURE SONRA
CİDDİ B RAHATSIZLIK
DUYMAYLA BAŞLAVIM
SON 6 AYDIR İÇİM ÇOK FENA
SIKILIYODU, SANKİ TEK Bİ
CADDDE YASAMAM SARTI S
BAŞKA YERE KİPİRDİYAYIM
MASUM GİBİ Bİ DUKLARA KA-
PILDIM JE TAŞINMAYLA
KARAR VERDİM...

AMA BU SEFER DE Bİ
UZUNLU GELDİ ÇOK ALIŞMI-
ŞIM ÇÜNKÜ B YANDAN...

"YAA GÜRLÜTÜLÜ EVET,
AMA ÖNEVİ DEĞİL YAA,
SEVİYORUM BENİ, TEK PROB-
LEM BU EŞYALAR BENİM
DEĞİL, YABANCI GELİYÖ
SEVİYORUM..."

O YABANCI GELİYÖ DEDİĞİM
KÜLTÜK DOLAP NOLAP, TAŞINMAYLA
GÜNÜ YAKLAŞTIĞI BİTİMİŞTİ,
GAYET DE BENİMİZİM YAN-
HATTA TAŞINDIĞIM HALDE SON Bİ
GECE DAHA JYUDUM O EVDE AMA
SONUNDA ÇIKAMAM GEREKİYODU.

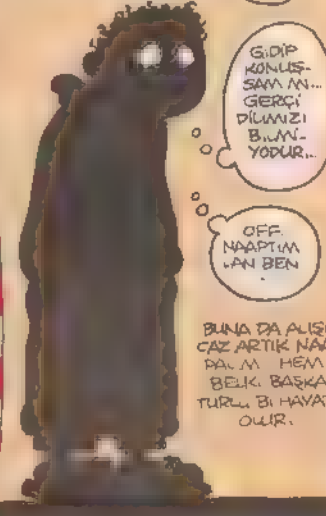
HERŞEYİ BOL BOL DOKUNDUM
ŞİKLAR, YAKIP SONDURDUM
FİLAN... ÇIKTAM SONRA.

HOS-
GACAL

3 GÜNDÜR YENİ EVDEYİM
O İHTİYAÇ DUYULUĞUM SESSİZLİK
BULUDA VAR... AMA BİRAZ FAZLA
Mİ OLU ALABA DİYE DÜŞÜNÜ
YORUM... GECE 9'DAN SONRA
SOKAKTA İNSAN GİREMIYOSUN
BU AN TEK DUYULUĞUM ŞEY
SEKS İSTEYEN Bİ KEDİNİN SESİ

MEAOUUUU!!!

GİDİP
KONUL-
SAM Mİ...
GERÇİ
DİLMİZİ
BİLMİ-
YODUR...

OFF
NAAPTİM
LAN BEN

BUNA DA ALIŞI-
CAZ ARTIK NAA-
PALIM HEM
BEK BAKA
TURLU Bİ HAYAT
OLUR.

uğur gürsoy

100 - UNUTMAYIN Kİ PARTNERİNİZLE YAŞADIĞINIZ DÜZENLİ SEKS KAN DOLAŞIMINI HIZLANDIRACAK VE ÖMRÜNÜZÜ UZATACAK...

HAY SKİCEM PARTNERİNİZİ ARTIK YAA...

ANLAŞILDI HAFİZ PARTNER SART BAKSANA...

Bİ TEK BASIM YERİNDE YAZIYOR, HASSİTİR ORDA DA YAZIYOMUS LAN. PARTNER SOKAK...

YOK BU BÖYLE OLMUYCAK NAZLIZ. LAFLA SÖZLE FİLAN GÜLDÜREMEYCEM SENİ... ESORTMANI ÇEK ADINI VERDİM SON NUMARAMI YAPICAM MECCUREN BUNA DA GÜMEZSEN, BEN HİCBİR ŞEY BİRMİYORUM.

YA YÜZÜME BAKMA, GÖT KISMIMA BAK. EN KOMİK TARAFI ORASI!

ILYAS?

EVET..

KURU BİR EVET HA.. BRAVO NAZLIZ..

ULAN Bİ GÖTLÜK YER AÇIN YAA... NE GÜZEL DEDİKODU EDİYOSUNUZ, CANIM ÇEKİTİ... ÜÇÜMLÜZ KONUŞALIM... DEMİN ANLATTIĞINIZ KIZI Bİ DE BÖYLE YANYANA KONUŞALIM HADI... NAAPMIŞ O KIZ, VERMEMİŞ Mİ BERK'E?

TAKSİ

ABİ YOLUN ORTASINDA DURDUK...

TAMAM KENARA ÇEKİCEM.. ORDA İYİCE KONUŞALIM!

BOS ZAMANLARINDA NELER YAPARSIN İZZET?

İİİİ... BEN TİM İZLERİM, MÜZİK DİNLERİM, KİTAP OKURUM, BEN BASKETBOL OYNARIM, BEN FUTBOL OYNARIM, BEN ARKADAŞLARIMLA SOHBET EDERİM

ARKADAŞLARININ İSİMLERİ NELERDİR?

ONLARIN ADI MURAT, SAKNE VEE NUSRET DİR.

TAMAM TEŞEKKÜR EDERİM

nuh

Aslında İzzet boş zamanlarında ne basketbol oynar, ne de kitap okur. O yalnızca belediye'nin İngilizce kursunda açılar geçen bir orta yaşlı... Kalbimiz sizinle İzzet...

AYIN 23'ÜNDE DAMGA VERGİSİ BEYANI, LİCRETLİLERE MUHTASAR BEYANI VAR. AMAN DİKKAT ABİ... AYRICA 23 NİSAN ULUSAL EĞEMENLİK VE ÇOCUK BAYRAMI... GÜNÜN EK BİLGİSİ LUMMAN'IN TELEFON KODU 968.

BAK O AJANDAYI VERDİĞİME PİSMAN ETME BENİ, TELEFONLA KONUŞUYORUM...

AKER
ajanda
2009

SANA MINNETTARIM AB, GERÇEK BİR KÜLTÜR HAZİNESİ VERMİŞSİN BANA, OKUMALARA DOYAMİYORUM!

YANI BİROL, AYRILIK AREFESİNDE SÖYLENECEK İŞKİ Mİ BU ALLAH ASKINA?

fiwaz! Tiddoz!

fiwaz! Tiddoz!

fiwaz! Tiddoz!

fiwaz! Tiddoz!

fiwaz! Tiddoz!

fiwaz! Tiddoz!

NE DİYOSUN, DUYMUYORUM Kİ BEN SENİ...

TAMAM İÇ İÇKİNİ HADI KALKALIM

NEY?

AHMET CAMBAZ

BEYLER BİZ NAAPYORUZ YA BÖYLE... 40 YAŞINA GELDİM LAN BEN, BİRİ İLKOKUL ÇAŞINDA 2 ÇOCUĞUM VAR BENİM...

SIRASI MIYDI ŞİMDİ METİN, BIRAK DA İNİNCE KONUŞALIM...

TAMAM YAVASCA MİNDERE BIRAKIYORUM PANİK YAPMA...

MUCKS!

NOLUYO YA SAPIK...

BU ELİ NERDE GÖRSEYİM TANIRIM... KADIKÖY D. M. ?

HI HI USTU KALSIN Z.

İLK GÖRÜŞTE ASKA İNANIR MİSİN?

HAY SKİCEM HADI GELSİN ARTIK ŞU GÖREVLİ... REKORLAR KİTAPINA BİRDİK Mİ GİREMEYİK Mİ NE ZAMAN GÖRNECEZ YA?

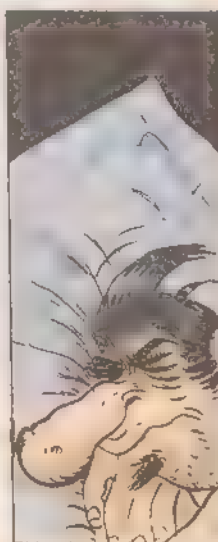
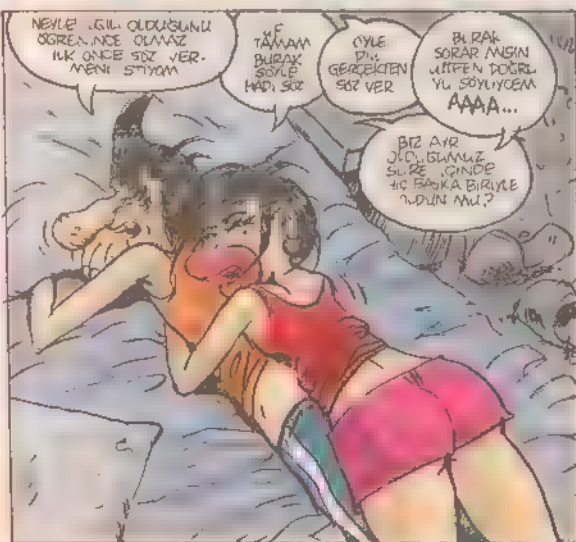
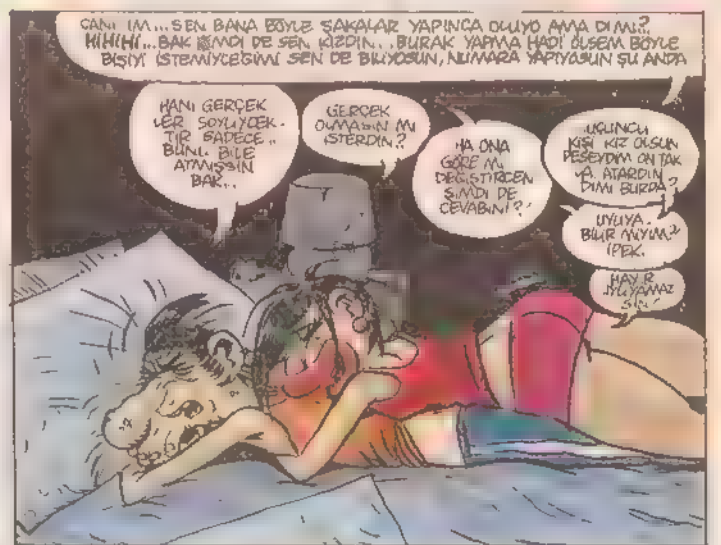
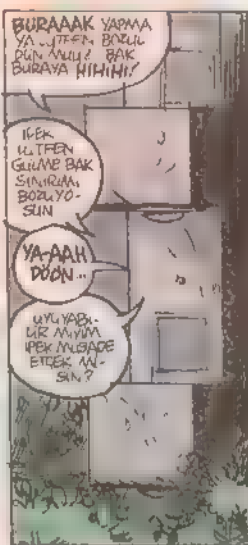
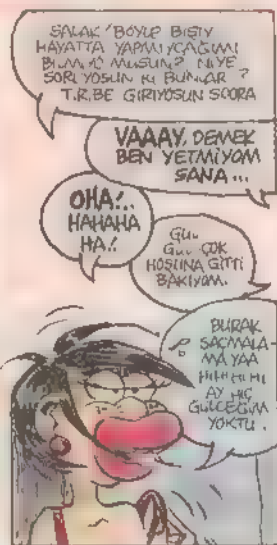
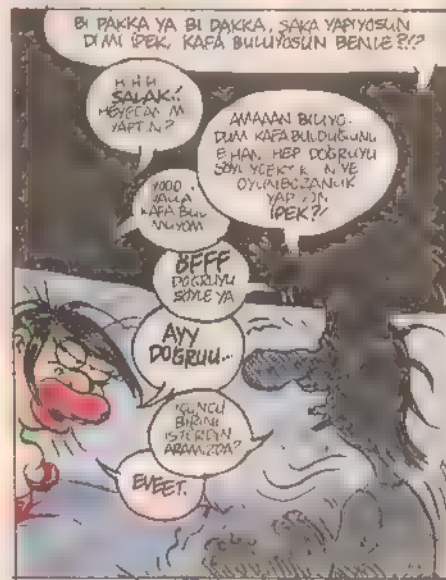
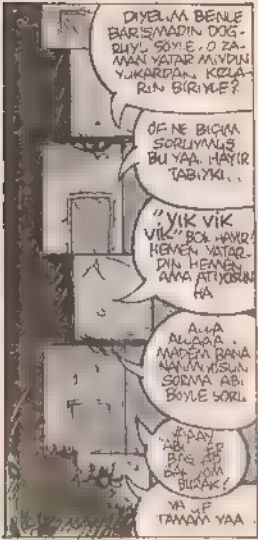
ÇOCUKLAR BİZİM MURAT GÜNEROĞLU EVE UĞRAVADI, ŞİRE. NİNİZ JAR Mİ?

YA TEYZE SEN DE Bİ SKTİR GİT YA!

TİK TİK TİK

ARADA GÜENLER OLMUŞ LAN...

MURAT...

Cihan Leylan

44

Nolue
Jan 2

SU HA
ABLA

A cartoon illustration of a man with a beard and glasses, wearing a green robe, holding a large bowl of soup. The man has a mustache and is looking down at the bowl. The bowl is filled with a light-colored liquid, possibly soup or porridge. The background is a simple yellowish-green color.

HADI ALEV
HADI HADI

ERKEK
ERKEK

Original -

УЧН ВЕ:

BU FLAR 5174 SAYILI KANUN GEREĞİNCE TÜRKİYE ODALAR VE BORSALAR BİRLİĞİ (TOBB) İZNİ İLE DÜZENLENMEKTEDİR.

Absunsefasi

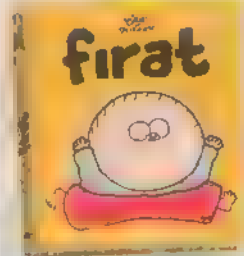
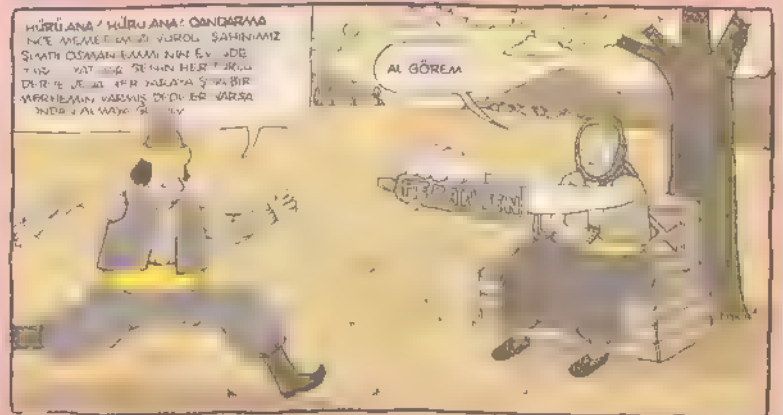
PUNT: Tel: 212 496 0 50

**gelen
kutusu**

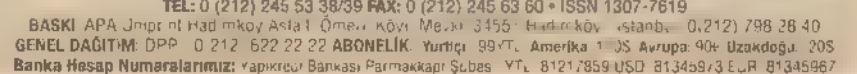
HAYATIN DİNİMİZE
GÖRE TAVUK MU
YUMURTADAN ÇIKAR
YUMURTA MI
TAVUKTAN?

EEE, SMDH! TAVUK
YUMURTLARKEN ŞİTÜ
AÇILIR. SONRA İÇİNDEN
TAVUK ÇIKMASI İÇİN
BEN TAHRİK OLDUM
KAFMA!

C. GASKI

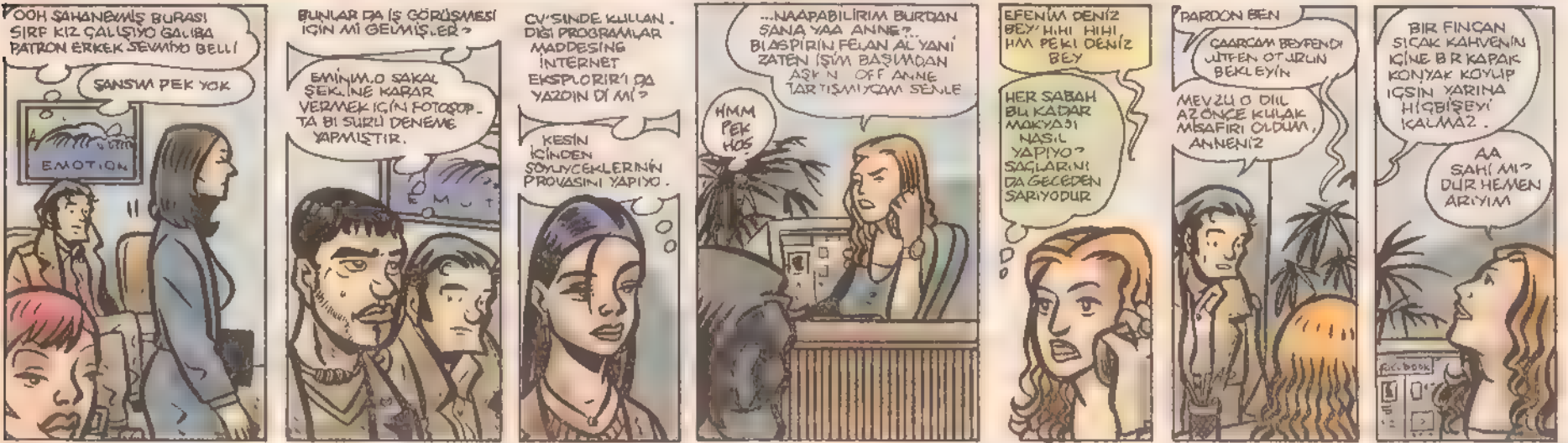
PUNTS Tel: 212 496 10 80

OTISABI

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

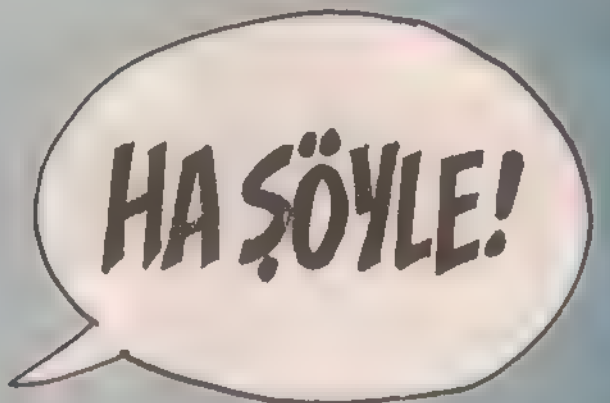
15 NİSAN ÇARŞAM
SANI 20 976 085
15 NİSAN ÇARŞAM
SANI 20 976 085

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Ergenekon'da 12. Dalga, binlerce kız öğrencinin okula başlamasına sağlayan ve cumhuriyet mitingleri sırasında yapmak istediği darbe karşıtı konuşma engellenen Türkan Saylan'ı da vurdu. Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği'nin öğrencilere verdiği burslar da tehlikeye girdi.

Algunun...
GİRİŞ KASIM

PO

NERDEN BAKSAN
10 YIL . YAKALAYIN .

HUHH..Bİ DAKKA..EVET
SİNDİ GÖNDER..

ÇOCUKLUK ANILARI

164 yıl önce doğmuş bir insanın hayatı kutlandı: 'Mardin'de dünyanın en önemli törenleri kapsamında "İlki küçük bir çocuk elindeki ilk otomatik tüfekle kılıldı." 'daki kutlamalarda motorbisikleti kullanan siyahı göz çocuk be nede oyuncak taşıyıp poz verdi. Çanakale'deyse üniforması giymiş üç çocuk, askar tabancalarıyla birbirlerine ateş ettiler. "Sevimli polisler", törene katılan polislerin ve anne babaların gülümseyen bakışları altında birbirlerini verdular.

SİLAH BAYRAMI

11H...
SINDI
BAHA
TYCE-
YMA.

ÜLKE
GÜNDEMİNİ
TUĞBA VE NEGATİ'DEN
TAKİP EDİYORUM... KAFA
ARTIK ÇOK RAHAT...
GİDİYİM DE Bİ ELMA
DAHA YİYİYİM...

**BISEYER
DYEING**

KAÇ YIL OLDU?

• Sibel Tüzün, Eurovision Şarkı Yarışması'nı kazanan Lordi grubunun solistini dihy e kutlayalı 3 yıl...

• İzmir ve Nürnberg emniyet güçleri arasında oynanan 'dostluk maçı' 3-0 devam ederken, Emniyet Müdürü Halil Tataz "dostluk bozulmasın" telaşıyla kaleciye "Gol ye!" diye bağırarak maçı 3-3 sonuçlandırmayı başarılı 5 yıl...

• İlhan Şeşen, "Sanatçı olmasaydım, marti olmak isterdim." diyeli 6 yıl...

• Yasemin Kozanoğlu, "Planlarınız nedir?" sorusunu "Modelliği daha çok seviyorum. Artık oyunculuk yapacağım. İyi bir senaryo olursa 'Evet,' diyeceğim. Artık podyuma çıkmayacağım. Bundan sonra asıl amacım Avrupa standartlarında iyi bir model olmak." diye cevaplayalı 7 yıl...

• İbrahim Tatlıses, Florida'daki bir eğlence merkezinde girdikleri korku tüneline, Yılmaz Morgül'ü "Neden beni buraya soktun" gerekçesiyle tokatlayalı ve bu olay üzerine Morgül, "O bizim babamız döver de sever de" açıklamasında bulunalı 10 yıl...

• Kenan Evren'in kızı M ray Evren, Türkiye İşçi Partisi marşının söz yazarı Maksut Göksu'yla evleneli tam 27 yıl olmuş.

Ekonomik kriz yaşanırken başbakanlığa 60 milyon dolarlık jet uçak satın alındı.

Yaz ortasında doğalgaz indirimi!

Meclis Genel Kurulunda konuşan Enerji Bakanı Güler, eğer dolarda bir değişiklik olmazsa, Mayıs ayında doğalgazda indirimle gidileceğini açıkladı. Güler ayrıca, apartmanlarda doğalgaz ve kömürü bir arada kullanabilen bir kazan türü geliştirdiklerini ifade ederek halkın doğalgaz yerine kömür de kullanabileceğini belirtti.

Sayın bakanı kutlarım ve müjdeli haber diye de buna derim. Ha hemen çatlak sesler çıkacak, bir vaveylalar yükselecek, "cık cık cık" nidaları ovalara yayılacak onu da biliyorum. Neymiş, yazın doğalgaza daha az kullanılıyormuş, indirim işe yaramamış. E sen de yazın kullan doğalgazı? Tutan mı var? Aç kombini, otur evinde. İlla kişin açacaksın diye bir kural mı var? Bu kadar dar kalıplar içinde düşünmemek lazım. Vizyonunuz dar sizin. Kişin üşüyenler yazın ısınsın, kışa ısınık ısınık gırsınlar, bir sonraki yazı o şekilde çıkartırlar. Yazları doğalgazla bir güzel ısınıp, kişin o ısındığıyla idare edersen gül gibi geçinip gidersin. Ayrıca sayın bakan bir müjde daha vermiş, doğalgazla beraber kömür de yakılabilir demiş. Zaten dört yılda bir de kömür bedava gibi bir şey oluyor, daha ne istiyorsunuz anlamadım ki? Gelip elinize mi hohlasın adam? Koca bakandan da böyle şeyler beklemeyin artık. Müsteşardan bekleseniz anlarım da.

Parkta bira içen Feyzullah Ete'nin göğsüne tekme atarak ölümüne yol açan polis memuru 2 yıl daha hapis yatıp serbest kalacak...

Kısım me ded röportaj!

- Merhaba, kendinizi tanıtır mısınız?
- Merhaba, ben Evdeki Kadın.
- Evdeki kadın derken?
- Sokaktaki Adam'ın karısıyım ben.
- O ölü Sokaktaki Adam'ın mı?
- Evet, o ölü Sokaktaki Adam'ın.
- Ördaki Adam, erkek anlamında mı?
- Değişir o.
- Değişir mi o?
- Benimki kadın mesela
- Ne bu böyle ya?
- Amsterdam'da evlendik biz.
- Hah!
- Şahitlerimiz de Duayen ve Diva'ydı.
- Kadınlar erkek?
- Hayır, Duayen de kadın.
- Neler duydu?
- Ruhani lider de sen ol. Aman yav.
- Sen de kadınsın!
- İyice!

BİR BAHAR DAHA ÜĞEN
SANDEViÇE, İKİ KADEH SARABA KOSKOCİA
PİKNİK KURBAN EDİMEYİM NİLAY...YILLAR
SONRA GERÇEK BİR PİKNİK YAŞATICAM
SANA...

TOP
ALMAYI,
UNUTTUĞU TABİ.
KEŞİŞ BİŞEY
UNUTLUK DİYOR.
DUM, KAFİ BIRAK-
MADIN KI
ADAMDA...

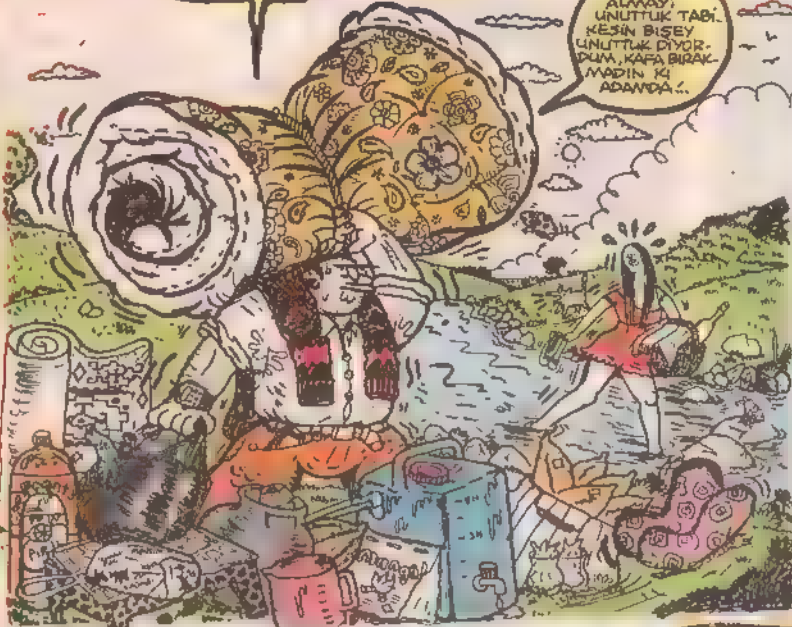
ASUMBAYE
ZUMBAYE
ASUMBAYE
ZUMBAYE...

RADYODA ÇIKTIKÇA
MANAL BAKA BAKA
ARAYA ZENCİ REPEİ
GİRMELİ SARKI.Y. BİZİM
SARKIMIZ YAPTIM SELUL
SEZEN'DEN "SARİ
ODALAR" FİLAN OLURAK
SANYORDUM NİYİN
PEŞİNDESİN
ANLAMIYORUM!

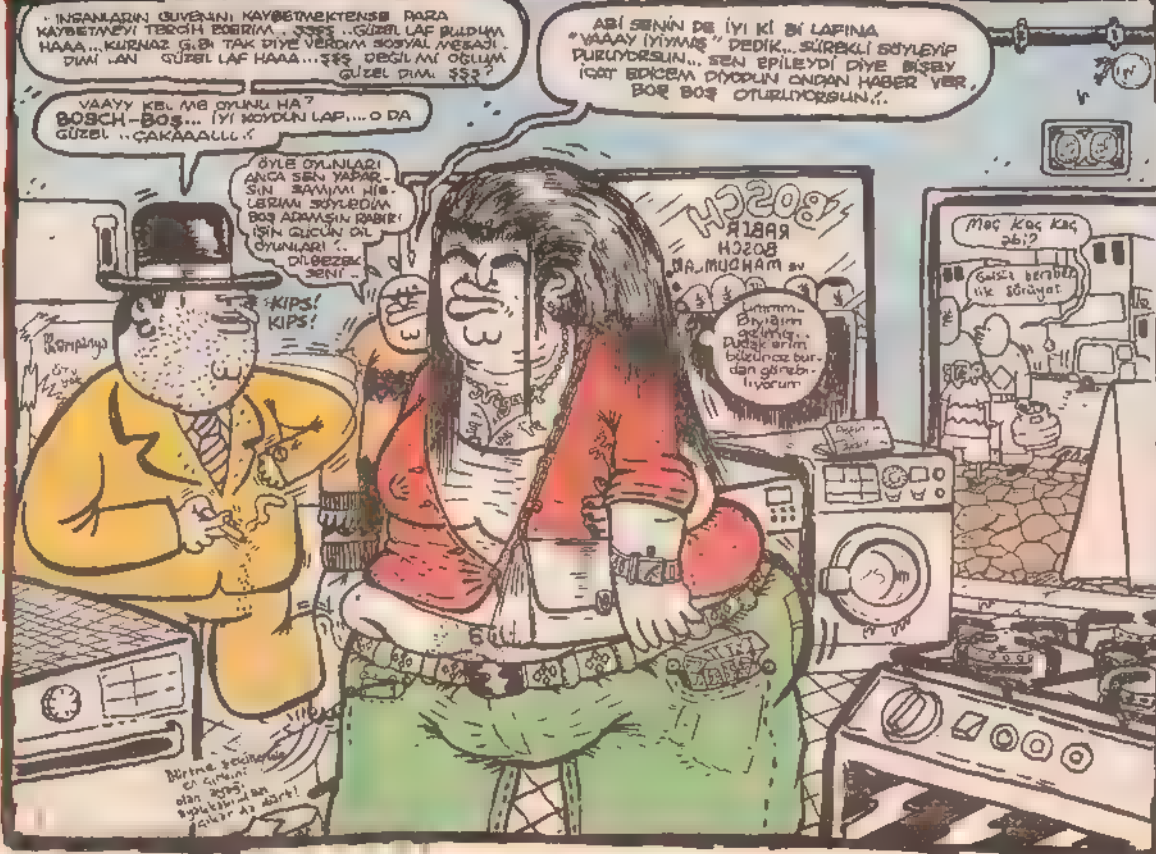
2-B sınıfı bugün hâlâ o
kaskatı halleriyle millî
faiyet binâsı müftünde
gün geçirmekte...

nasılın/örtmenin
not defterini girdi lan.

Ne çok laşığı
sibon yapayım
de. Zola
getüne
bakayım

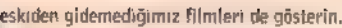

**İşimdeyim
Gücümdeyim**

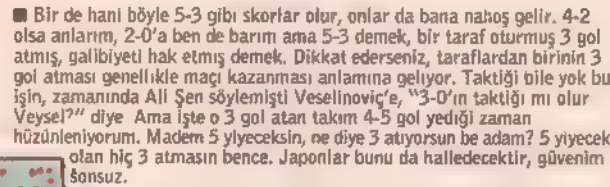

■ Festivalin biletleri ucuzladı tabii neşeli oldu ama ben de biraz ne söyleyeyim bu işe bozulduk. Biz zamanında İseye giderken akşam sonrakı filmlerde öğrenci indirimi bile uygulamazdı bu abiler, filme göz diye tostumuzdan ayrılarımızdan olurduk. O zaman yediniz diye soruyordum açıkçası. Bu saatten sonra ancak e'ye gelmiş kadayıf rock grupları oluyor ya hani, ilk yılımızda yıllarca beklemişiz de gelmemişler, sanki emeklik rezidansları Türkiye de, şimdi birer ikiye damlıyorlar. İşte böyle hissediyoruz. Barl geçmiş festivallerden diye bölüm açın,

■ Sifir sifir biten maç, olaysız da biterse iyice keyifsiz. Madem sifir sifir bitecekti, ne diye doksan dakika koştunuz onu anlamıyorum. Nasıl başladınız böyle bitmiş işte. Düşündükçe hak veriyorum Japonlara; beraberlik kalsın. Onya'da neden futbolda beraberlik yok? Çirkin bir skor çıkı

Ha derseniz ki istemez misin Eskişehirspor 5-3 yensin o ayı.

■ Hafıza yönünden sıkıntılı bir insanım. En olmadık şeyler nedense hiç aklımdan çıkmıyor. Mısral 1996-1997 arasında Pirmiş Kelle'deyken bütün gazeteleri okuyordum. Şimdi diyelim, Selçuk Parsadan'ın bir türlü ödenekten aldığı parayı bankadan çekmeye gönderdiği sekreterli kıldır deseniz, adını da biliyorum, soyadını da, yolda görsen tanırım o derece. O zamanın meşhur üçüncü sayfa cinayetlerinin kahramanlarından tutun da o kahramanların yakınlarına kadar her şey aklımda. Herkes o ara 15 dakikalığına hadi bilemediniz 15 günlüğüne meşhur olmuş olmasına ama, benim zihnimden bir türlü çıkmıyor köftehorlar. Bu işime yaramayacak onlarca şeyin hafızamda olmasının nedenini düşünürken aklıma babam geldi. Yıllardır, yolda gördüğü her ağacı, bitkilyi gösterip "Bak bu Picea Orientalis, bak bu da Laurus Nobilis" diye bana tanıtır durur. Tek nedeni yıllar evvel bir şekilde ağaç ve bitkilerin Latince isimlerini öğrenmiş olması. Genetik. İşime yaramayacak bir alay veri duruyor ama hala kaçınıcı Selim'den sonra kaçınıcı Mustafa geliyor, geliyor da ne oluyor onu öğrenebilmiş değ ilim

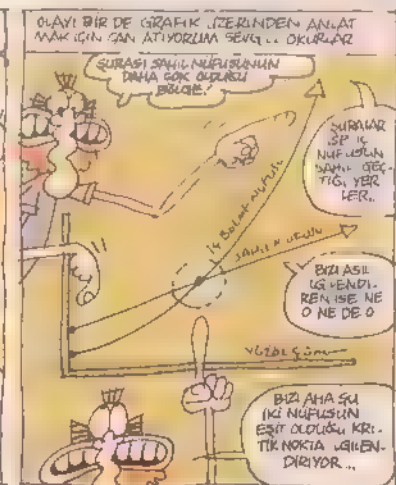
■ Önemiz 23 Nisan. Hesapta Çocuk Bayramı ya, en çok çocuklar bilir ki, bu şilin bayram kısmı, bol bol ders kırılan bayram hazırlığıdır. Bando takımında olan, halk oyunlarına zıplayan, şilr okuyacağ m diye kuntız gibi hesapta şilr ezberleyen, piyesti, şuydu buydu diye dersten kaçan

çocuğun ferahlığıdır tören öncesi hazırlıklar. İşte o yüzden, ben şimdiden, ilk ve orta dereceli okullardaki sevgili okurlarımızın 23 Nisan öncesi tören hazırlıkları bayramını kutlarım. Bu arada ilk ve orta dereceli derken neyi kastettiğimizi de yıllar yılı anlamış değilim. Lise bunun içine giriyor mu, ortaokul nerede başlıyor nerede bitiyor, kafam almıyor. Kesintisiz zorunlu eğitim, sırf bu yüzden pek sevedim. Tamam sen zorunlu yap ama kesintili olsun derim ben. Hatta bana kalsa kesintiler bir yıl olsun, altı ay olsun. Şimdi iş gücü olan adam için 3 ay tatil çok gibi gözüktüyor ama mantıklı düşünürsek bunlar daha çocuk, bana kalırsa okul tatili beş ay yazın beş ay da kışın olmalı. Öğretme meselesini samimi söylüyorum iki ayda da çözeriz. Ama tabii hemen bir vaveyla yükselcek, her yıl böyle tatil olmaz, yoksa İğnemizi Tanyalım, Benim Eşsiz Yuvarım, Örüntü ve Süslemeler gibi üniterleri nasıl işleyeceğiz diye itiraz edecekler. Bana olmasa da olur gibi geliyor.

■ Bu arada Örnekte ve Süslemeler, elime geçen bir giffere göre 4. sınıfların matematik dersinde bir ünite. Ben uyudum değilim yani. İşin daha acayibi onu takip eden üniteden birli olasılık hesabı. Ben kendi payıma, kimseyi kandırmak niyetinde değilim, ilkökul 4. sınıfı gayet de basarıyla bildirdim ama olasılık denince hala tüylerim diken diken oluyor. Siz minicik çocuğa Leibniz'le girerseniz tabii bu okul o kadar ay sürer. At onu oradan Örnekte ve Süslemeler kalsın, Leibniz'i sonradan oyuna alırsın artık lisede mi ortaokulda mı onu ben bilmem. Örnekte ve Süslemeler iyi. Kalsın o. Leibniz'i at. Kumarbazmış zaten, çocuklara kötü örnek olur.

■ Ünite demişken, Ünite dergisini de es geçmek olmaz. Hala var mı diye google abiyi sordum, yasaklandı dedi ama yine de siteleri falan var. Bu üniteleri falan oralarından buldum zaten. Ama Ünite dergisinde, öncelikle "dergi" olması hasebiyle bir analizistik yok mudur serinlik veren? Hayır, aynı ünite kitapta da işleniyor ama yok illa, Ünite dergisi de alacağız.

■ Tatil kitabını da unutmayalım, sinsi gibi aradan
syrılmasın. Tatil kitabı, "biz bu ülkenin
çocuklarını okumaktan nasıl tiksindiririz?"ın cevabıdır.
Çocuk tatile çımsı, bırak Pıtırıcık okusun, Bastıbacak
okusun, Astrid Lindgren'in o inekli kitapları vardı
onları okusun, olmadı Pipi uzun çoraplı kız okusun.
Ama yooook! Ahdetmiş ya bir kere. Tatilde de ver
çocuğa mesajı, kötü çizilmiş karikatürü, 1932
yıllından kalma bayat fıkrayı kl, çocuk kitap
denildiğinde kaçacak delik arasın. Aferin size be iyi
tezgah kurmuşsunuz da, amacınızı anlayamadım.

UYKUSUZ
İMZA GÜNÜ

 İZMİR
TÜYAP
KİTAP
FUARI

TARİH:
18 NİSAN Cuma (İzmir)

SAAT:
13:00 - 18:00

 ZORT ve OTİSABİ

ÇOCUĞUZUN HASTALIGININ SEBEBİNİ BULDUM AKRABA EVLİLİĞİ YAPMISSINIZ SİZ.

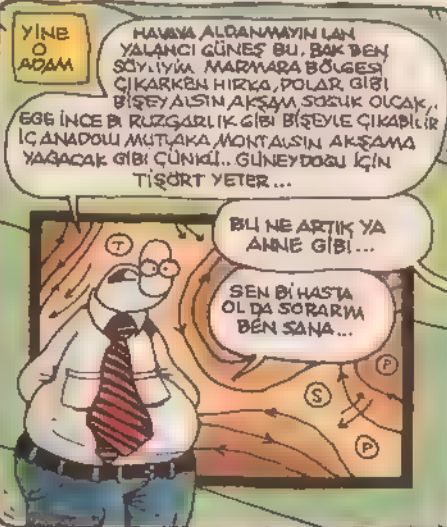
(NE AKRABA EVLİLİĞİ KARDEŞİ YA BİZ AKRABA DİLİZ Kİ.

AYNI KÖYLÜ DEĞİL MİSİNİZ, AKRABA SAYILIYOSUNUZ İŞTE AKRABA SAYILIYOSUNUZ TABİ...

YÜRÜ HANIM BAŞKA DOKTORA GİDELİM.

GİTMEYİN LAN... Bİ KERE DAHA BAKIYAM GÖÇÜĞA BU SEFER BULCAM SÖZ...

Cihan Ceylan

"kendimi durdurtacağım değilim"

Fırat Budacı

BİRLİK VE BERABERLİK İÇİN GEREKENLER:

Bir Çay

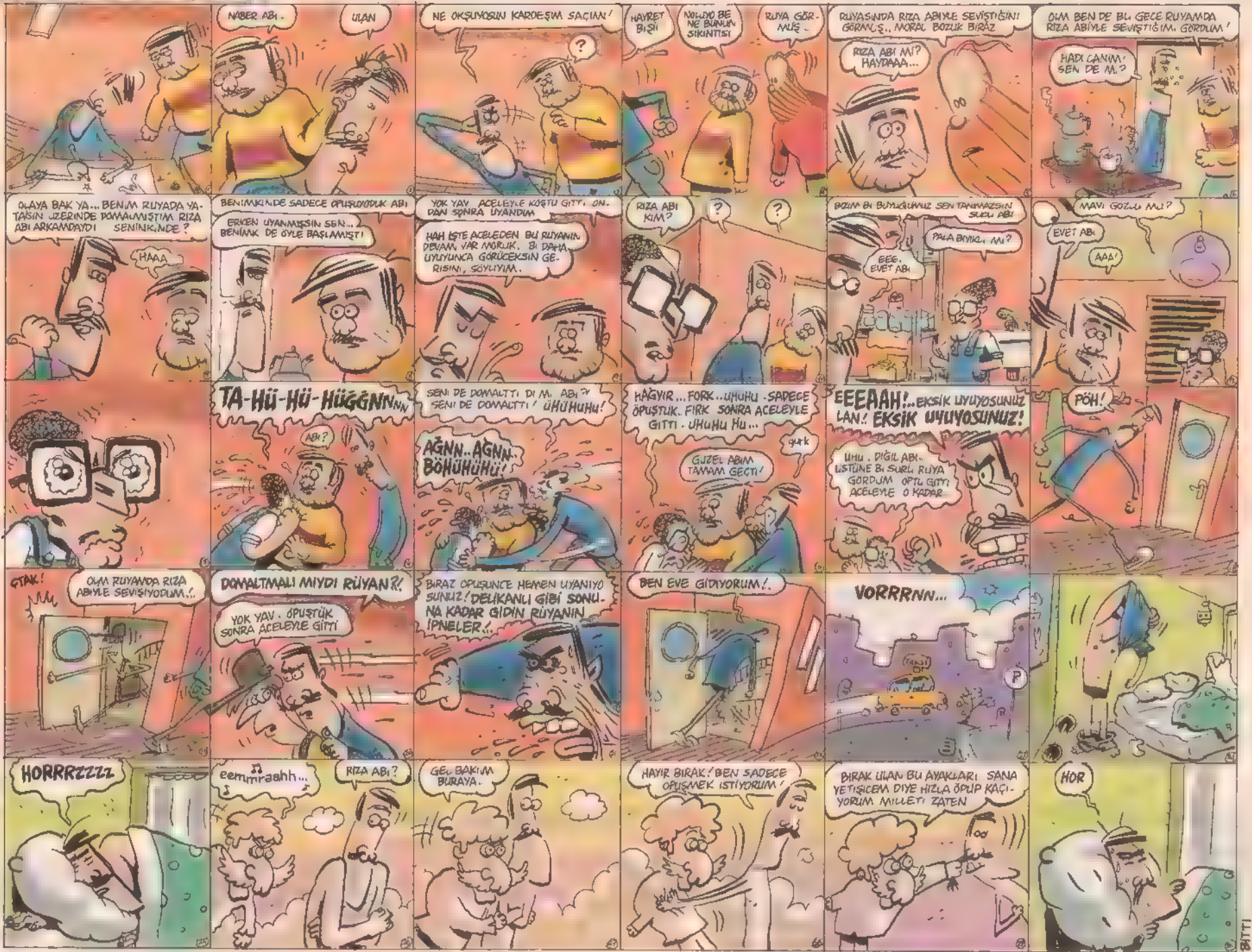
"Ben de alabilir miyim" dedi. Garson mutfaka doğru yürürken başka bir masadaki çiftin erkeği "Biz de alabilir miyiz" dedi. İlk ben söylemiştim çayı. Karşı masadaki adam "Ben de", çiftin erkeği "Biz de" demişler ve "de" ekiyle benim varlığımı onaylamışlardı. Tanışmamıza rağmen bir bardak çay sayesinde bir tür birliktelik yaşıyorduk. Hesabı istediğimdesey kimseden ses çıkmadı. "Çay bambaşka..." dedim içimden. Kalktım.

Bir Kalça

Mecidiyeköy'de otobüs duraklarına doğru yürüyorum. Önümde yürüyen erkek güruhunda tuhaf bir hareketlilik var. Biraz hızlanınca sebebini görüyorum: Bir bayan. Yürüyor ama normal bir yürüyüş değil bu. Her adımında kalçalardan biri yukarı çıkarken diğeri aşağı iniyor. Yürürken sanki kalçaları arasında bir devir teslim töreni yaşıyor. Bu törenin daha net izlenebilir olması için dizayn edilmiş bir pantolonu var. Pantolon, kalçanın bütün hareketlerini dış dünyaya aktaran bir kumaştan dikişli. O yüzden bu kalçayı izleyenler pantolon yok sanıyor olabilir. Mecidiyeköy'ü bir anda Rio'ya çeviren bu kalçayı izleyen 5 kişiyiz. O, önümüzde bandolar, konfetiler ve şarkılar eşliğinde büyük yuruyuşunu gerçekleştirirken hayatla ilgili bütün galterimizi ertelemiş gibiyiz. Kalça dediğimizi bacaklarla belin birleştiği yerdeki hafif şişkin et parçasıdır. Ama bu et parçası biraz fazla şişkin olunca erkekler tarafından çok takdir edilir. Sırf etli çok şişkin diye dünyayı etrafında döndüren bayanlar olduğunu biliyoruz. O yüzden Mecidiyeköy'de bir kalçaya kapılıp sürüklenen bu göruhu yadırgamamak gerekiyor. Yanımdan elinde cep telefonu kalçaya doğru hızla hareket eden biri geçiyor. Telefondakine "Öğlum var ya top gibi" diyor. İlerliyoruz. Bir an, jölye aşırı bel bağlamış fantastik saçlı ve izlediğinin aksine bol kotunun içinde kalçası yok hükmünde birisi, kalçanın tam arkasına h zalanarak görüntüyü kapatıyor. Kitle geçitli manevralarla yeniden düzenleniyor. Ben biraz geride kalıyorum. İşte o zaman, bu kapalı gişe kalça gösterisini sandığımdan daha fazla kişinin izlediğini anlıyorum. Bazıları abartmadan, modern bir ülkede bu tür kalça hareketlerine alışkın bir havayla, bazıları da dünyada o an başka bir şey yokmuş gibi büyük bir istahla izliyor. Mecidiyeköy'de bir grup erkek, birlik ve beraberlik duyguları içinde hemfikir oluyor. Şu an hep beraber bir yere otursak birbirimize hiç yabancılık çekmeden konuşabiliriz. Sayımız gittikçe artıyor. Önümdeki grup birden duraklıyor. Bir duvara çarpmış gibi hafif bir dalgalanma oluyor kitleden. Biraz ilerleyince kalçanın durduğunu ve sahibinin bir vitrine baktığını görüyorum. Aşırı jöle, kenarda durup beklemeye geçiyor. Bazıları anlık bir kararsızlık geçiriyor, yavaşlayanlar var, hatta durup havaya bakan bile var. Ben yürümeye devam eden modern gruptayım. Otobüs duraklarına doğru dönerek kitleden ayrılıyorum. Birlik ve beraberlik dağılıyor...

Bir İnsan

Otobüsteyim. Zeytinburnu civarında telefonum çalmaya başlıyor. İETT otobüslerinde telefonun yasak olup olmadığından emin değilim ama telefon sesiyle bana dönen kafalar sanki bir yaşağı müddetiyor. Telaşlanıyorum. Sırt çantamın içinde yaptığım aramanın süresi uzadıkça otobüsteki yasak havası genişlemeye başlıyor. Telefonu arama çabama, kafamı sallayarak 'dalginlik işte' anlamı katmaya çalışıyorum. Yarattığı kaostan haberi olmayan kişi telefonu ısrarla çaldırmaya devam ediyor. Sonunda kalan kişiyi, bilgisayarı a tına sıkışmış bir kitabın sayfaları arasında buluyorum. Memnuniyetisizliğim öncüsü 'cık cık' sesleri yavaştan gelmeye başlıyor. Telefona ulaşır ulaşmaz 'No' tuşuna basıyorum. Büyük bir 'hayır' bu. Arayan babam. Yaşadığım telaşın üzerine, bir de babasına 'No' diyen bir insan olmanın sıkıntısı basıyor. Tekrar çalıyor telefon. (Babalar 'No' sevmeyiz.) Tekrar 'No' diyorum, ardından da telefonu kapatarak babamla tüm bağlarımı kopartıyorum. Artık babasızım ama otobüste başka büyüklerim var: Önümde orta yaşlı iki bayan, ayakta evrak çantasıyla hayatın tümünü belemeye hazır çok tıraşlı bir bey ve yanmda bir kuralları organizması olarak yaşadığı bana gönderdiği 'cık cık' sinyallerinden anlaşılan başka bir bey... Açılışı, "Olmaz ki ama... Sizler de böyle yaparsanız..." diyerek yanımdaki Cık Cık Bey yapıyor. "Otobüslerde telefon yasası kalktı" diyorum. (Bu bilginin emin değilim ama açığını kapatmak isteyen her insan gibi tonlamamı sağlam tutuyorum.) "Hayret! Bir de üstte çıkıyor..." diyor kadınlardan biri. Diğer bana dönerek, "otobüsü patlatıyordun az daha" şiddetinde bir bakış atıyor. Bir refleksle "Pardon!" diyorum. "Oldu mu şimdi?" diyor Cık Cık Bey. "Pardon, Fransızca kökenlidir." diyerek kafasını sallıyor. Bu aniden gerçekleşen etimolojik darbeyle ortamın gerçek üstü olduğunu ve susmam gerektiğini anlıyorum. Bu sırada önümde oturan bayanlar, çalan bir telefondan yola çıkarak başlayan muhabbetlerini 'gençlik ve saygısızlık' konulu bir konferansa dönüştürüyorlar. Ayakta duran Çok Tıraşlı Bey de onlara katılıyor. Hararetle konuştukları "toplum dersleri" bir türlü bitmiyor. Oysa işe yaramaz bir genç sandıkları ben, meyveleri yıkamadan yemem, hayatımda birkaç kere "Her şeyin başı sağlık" demişliğim vardır ve bayramlarda uzatılan elleri derhal öperim. Ama şu an tüm bunların önemi yok. Gittikçe önemsizleşiyorum. Var oluşlarını 'bir olay olsa da hemen ayılasak' temeline oturtmuş bu grup iyice kaynaşmaya başlıyor. (Ortak bir düşman bulan kitle hemen kaynaşır.) Konular vakit geçtikçe benden bağımsızlaşıyor. Kalplerini, ciğerlerini dinleyen ve onlara 'amcamım', 'teyzecim' diyen pırl pırl genç doktorlardan bahsetmeye başlıyorlar. Bu konuya mafsallı ağırlarını 'şıp' diye kesen bir doktorla katkıda bulunan Çok Tıraşlı Bey, "Ne gençler var" derken bana bakıyor. Ben de ona bakınca manidarca gülüyor. Sanırım pırl pırl bir diş hekiminin yaptığı çok modern proteziyle beni yemek istiyor. O sırada otobüse binen ve bize doğru yaklaşan bir kurtarıcı görüyorum: Bir hamile. Hemen kalkıp yerimi veriyorum. Bu hareketimle kitleyi sakinleştireceğimi sanıyorum ama nafile. Birbirini tanımayan bu insanlar, benim sayemde birlik ve beraberlik duygularıyla konuşmaya devam ediyorlar. İçinde 'saygı', 'görgü' ve 'kalmamış' kelimeleri olan cümleler kurup birbirlerini onaylıyorlar. Bir hataya karşı cümlelerini hazırda bekleten ve hatayı görür görmez hayatla ilgili ne biliyorsa ortaya seren bu gruba, yaşı genç olmasına rağmen hamile bayan da katılıyor. Şu an beraber bir yere otursalar hiç yabancılık çekmeden saatlerce konuşabilirler. Duymeye basıyorum. Otobüs inmek istediğim yerden bir durak önce duruyor. İneceği durak için erken düğmeye basan insanın otobüs sakinlerinden yediği psikolojik dayığı kaldırarak duruma değilim. İniyorum. Otobüs birlik ve beraberlik içinde hareket ediyor. Asıl hedefime epey uzaktayım. Tek başıma yürüyorum.

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLU

mabatasıdır... Ergenlikten itibaren hayalini kurduğu ekonomik akışın parçası olmak hazzıyla mayış onun oyalayıcı inancı ve cılız serveti olur... Sonsuza giden rakamın makro evreninde, sınırlı ve telifuza net bir rakam zikretmek, adeta huzuru teslimde bulmuş bir mürit gibi ferahlatır eşya avcısını... Mayış tutkusu her çalışanda bulunmadığı gibi, kimi işsizde de mevcuttur... Mayış almadaki haz katsayısının giderek yükselmesi, mayış verenin kudretini harlandırır... Ruhunu genişletmek, yükseltmek ve derinleştirmek hareketlerinin, sayı dünyasındaki izdüşümü faizdir ki, mayışının ömrünü yer... Faiz fiskeye, mayışçı da üzerinde kırpaşan pinpon topudur... Bir mayışçı için 1 Mayıs'ın dili, bir mayışın değeri vardır... Eppekçinin başlıca değerine gelince, o da eppekçidir!

• İngiltere'ye giriş yaparken görevlinin 'Niye geldiniz?' diye sorması, 'Arkadaşa bakingam, çikingam' demem...

• 'Subutay' diye isim var, subayla assubayın karışmış gibi...

• Londra'da bi Türk'ün dükkanına İngiliz müşterinin gelmesi, adamın oğlunun içeriye 'Baba, turist geldi' diye seslenmesi...

• Ebru Gündeş'in 'Kızıl Mavi' diye şarkısı var... Kendisi böyle değişebildiği için, her şey mümkünmüş gibi geliyo ona zaar... (ZAAR MI?! Zaaarın neresinden dönsek kardır!..

• İlkokula yeni başlamış bi çocuğun, matematikteki '1' kavramını kafasının almadığını, 1'e niçin 1 dendiğini bi türlü anlayamadığını, bu yüzden de diğer rakkamlara geçemediğini duydum... (Bi saniye, rakkam mı?! İlahallah toparlamıştır zamanla...

• Son reklamında gördüm ki, Yumoş ayıcığı iyice coşmuş, ne yogası eksik ne dansı. Yürü be Yumoş!..

• Mayıs, maaştan ötedir... Mayıs, çalışanın gönlünde müstena bir sevgilidir... Paradan ibaret olmasına rağmen, mayış paradan da çok benimsenmiştir... Mayışı ödeyen görünmez bir el, gizli bir güçtür... Mayıs işledikçe, çalışan kıpır kıpır olur... Mayıs gül, çalışan bulbuldür... Mayıs ilk dokunduğu an, gözyaşını tutmayanlar rivayet edilir... Mayısçıyı, eppekçiden bilhassa ayırmak gerekir... Eppekçi, paradan da ziyade ekmeği hedefler haliyle, anlaşılır tabiat parçasıdır... Mayısçı içinse, mayış minik krallığın

• Candan Erçetin'in son klibinde şarkısı gayet güzel ama saç şeklinden olsa gerek, sanatçının kendisi demir para gibi!..

• 'Vibratörün türkçesi 'S.kecek' olsun!..' Recep Güney

• Gayrimüslüm Gürses: Tutun kollarımdan, haç olacam şimdi, zongoçum dostlarım, zongoçum zangoç!..

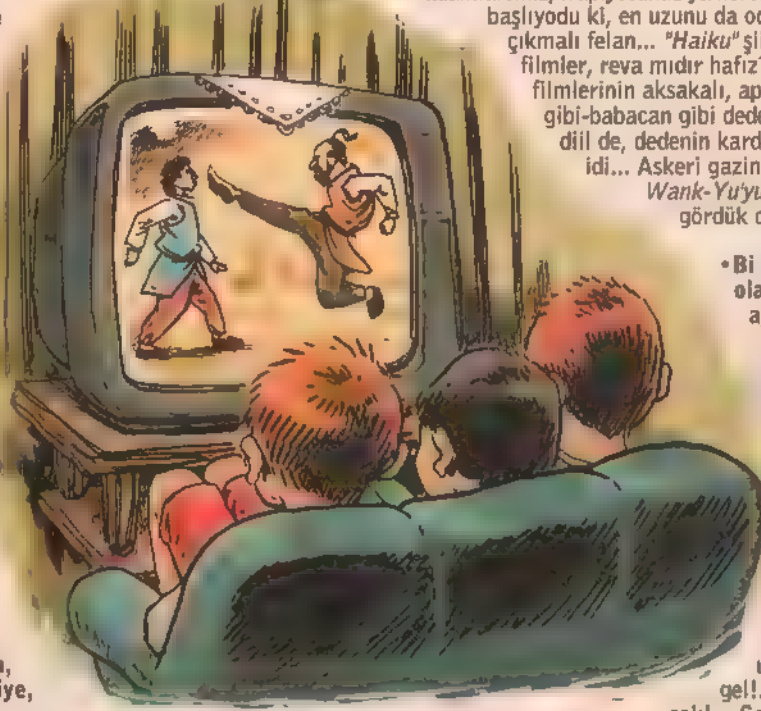
• Yanarım yanarım, çocukken karate filmi seyrederek geçen zamana yanarım... Vay arkadaş, bitmeyen bi asabiyet, türlü çeşitli oyun hileleri, vur ha vur!.. Kimondu mimondu bir-iki kız olurdu gene de... Çok sıkıcıydı lan uzun uzun döğüş seyretmek... S.kli-t.şaklı adamlarsınız, n'apıyosunuz ya horoz gibi?!.. Bi de finalde, aksakallı bilginin döğüşü başlıyordu ki, en uzununu da odur... Böyle merdivenleri adım adım, tapınak çıkmalı felan... 'Haiku' şiirinin menbaı memleketi ne acalıp tanıtıyordu o filmler, reva mıdır hafız?!.. Bizim sinemanın aksakallı dedesiyle, Çin filmlerinin aksakalı, apayrı iki adamdı... Bizimki davudi sesli, tombik gibi-babacan gibi dedeyken, Çin dedesi zayıf, çevik adamıdı... Dede diil de, dedenin kardeşi gibi... En meşhur karate aktörü Wank-Yu idi... Askeri gazinonun berberi İsmail abi, hepimizi yemişti 'Ben Wank-Yu'yu tanıyorum' diye... Wank-Yu'yu tanıyan adam gördük diye çok sevindik bi zaman, denyo gibi...

• Bi gün herkes 15 dakikalığına birinin hayranı olacak!.. (Ünlüyü nasıl ayırdın, hayrandan ayıracan!)

• 'Üç külfu, bi penaltı!..' Orçun Fıtır

• Tek hafta derdimi anlatabilen biriyim, öyleyse niye iki lafı bi araya getirmeye uğraşıım ki?

• Adnan Polat Rezidans "Sabaha kadar oynasak, berabere biterdi" demiş, bi de inceden Beşiktaş'a değinmiş... Yahu, top kaleye giriyodu da, paltolu-kaşkollu İbrahim Toraman'ı çıkardı kalede?... Çaksaydı uzaklardan yirmi adaman bir... Dünya Derbisi'ne gel!.. Derbim var dünyadan büyük, aşkımdan da çok!.. Galatasaray'da Mehmet Topal, Fenerbahçe'de de Emre kalpten oynadılar, ayrı tutarım... (Bu arada, antremanda Hakan Baltı, Mehmet Topal'ı sakatlasa hiç şaşırmam, eşyanın tabiatı!) Lincoln-Carlos enstantanesi de şahaneydi, bence dünyada öyle takılmak lazım, klasspor!.. Derbilerin sürpriz Selçuk, gene ağırları sarstı ama bu kez direk tekmeleyerek!.. Hem de kendi kalesinin direğini... Neyse, önümüzdeki

fırat

gürsey

Tribal

Çankaya

Cüsti

okslara bakalım!.. (Son laf: Messi'den de ziyade Bilal Ribery'yi görmek ister deli gönül beşiktaş formasıyla...)

"Siradan bi vatandaş olsan, TRT senden bahseder miydi?!" Böyle dedi C.Arkin, J.Koçyiğit'e İstasyon adlı filmde. Filmde Cüneyt Arkin'in adı Girgür Ali, habire Girgür dergisi okuyo; köpeğinin adı da Çarşaf, o da Çarşaf okuyo! Ben bu kadar akla seza" film ne gördüm, ne duydum.

Bitsin: Sağ elle sol kulağı göstermek...

Peki ispanağı demir var diye, yıllar yılı pirasadan daha çok sevmek?!.. Niye iyashyosun ki nebatı?.. Hele ki bir enginar, hele ki bir kereviz, ne tavır gördüler e... Halaybaşı her zaman patates olmuştur, yedeği de patlıcan... Canımda tan olmuştur tüm sebzeler... Sebze işin teorisi de, meyve de edebiyat desem başım grmaz... Aha da ağrımadı!..

Türk nereye gitse, orası Türkiye luyo...

Antalya'daki bi arkadaşımın 'Alanya'da forum kıkmış, iki gündür alenkrink erilemiyomuş' diye geyik çma çabası...

'Epilasyon cihazı yapsam, adını kösem Sultan kordum!..' - Mert ölmez (Aynı Mert, Gebzede Kereste Dünyası diye dükkan örmüş.)

Hemen bitsin: İş örüşmesinde 'Gelecekte bu irkette kendini nerede örüyosun?' sorusu...

'Türkiye'de evlilik: Belediye iyar, devlet boşar!..'

fe Gültekin

Çar olsa da Moskova yıldız, imasa da... Demek ki akikatlı marka mekan imiş, nisan diil... Böyleymiş...

birinci eski

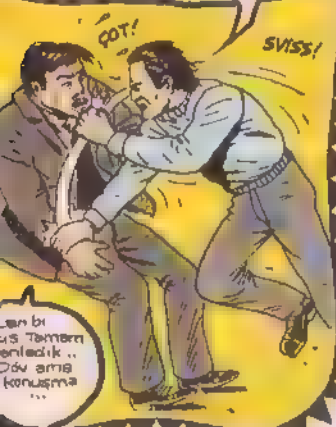
fabian ernst

seni tilki
ne yuvanı unutursun
ne avını
hep yeniden keşfedersin
ezbere bildiğin ormanı
İspat kalfaya lazım
seni ustasın

seni tilki
toplamayla işin olmaz
seninkisi carpan etki

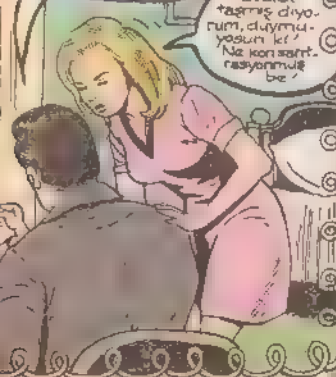
(NOL MUSTAFA HOCANIN ŞİİRİ, İLK DERBİ GALİBİYETİNDEN HEMEN SONRA!..)

Abi ben TUY SIKLET boks şampiyonuyum, uzak dövüşü severim. İşte böyle kombine yumruklarla once rakibim.

Ba'ba'ba' Yarınki sili geçesinde seni yatacağım şırı okuyacağım. Onca sarı okutarak istediğim...

ÖHM!.. Dinde bek

San Hippo dedi miydi? Bu kesi! İnci yeş, kokuşu da nereden geliyor?

Cet Stevens dilediğim günün unutmam

Nası abi hicriğin geçti mi Raktutunca?

Yok

Bu arada KURT APAM, gümüş kur güne ö yadırdı mı?

Alın peşah oldu kur f Adam

DANI!

Laşabo ne tarafta acaba? Kıkam geld de

İşte bu açık gözünüme bay yorum

Hayatım, benim taksitin diğer aynasına yapışık olan çıkartma gözler kayıp. Gördün mü acaba?

Yanlış numara bey, fendi. Ben Gülruz Surin-yım...

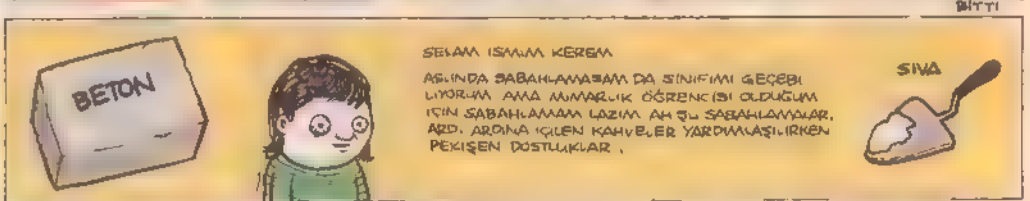
Yeni Evde Yaşayan İki Devlet Memekunun Maceraları

Çok şukur bugün de doyduk Düşünz yapalım Bism! mir m...

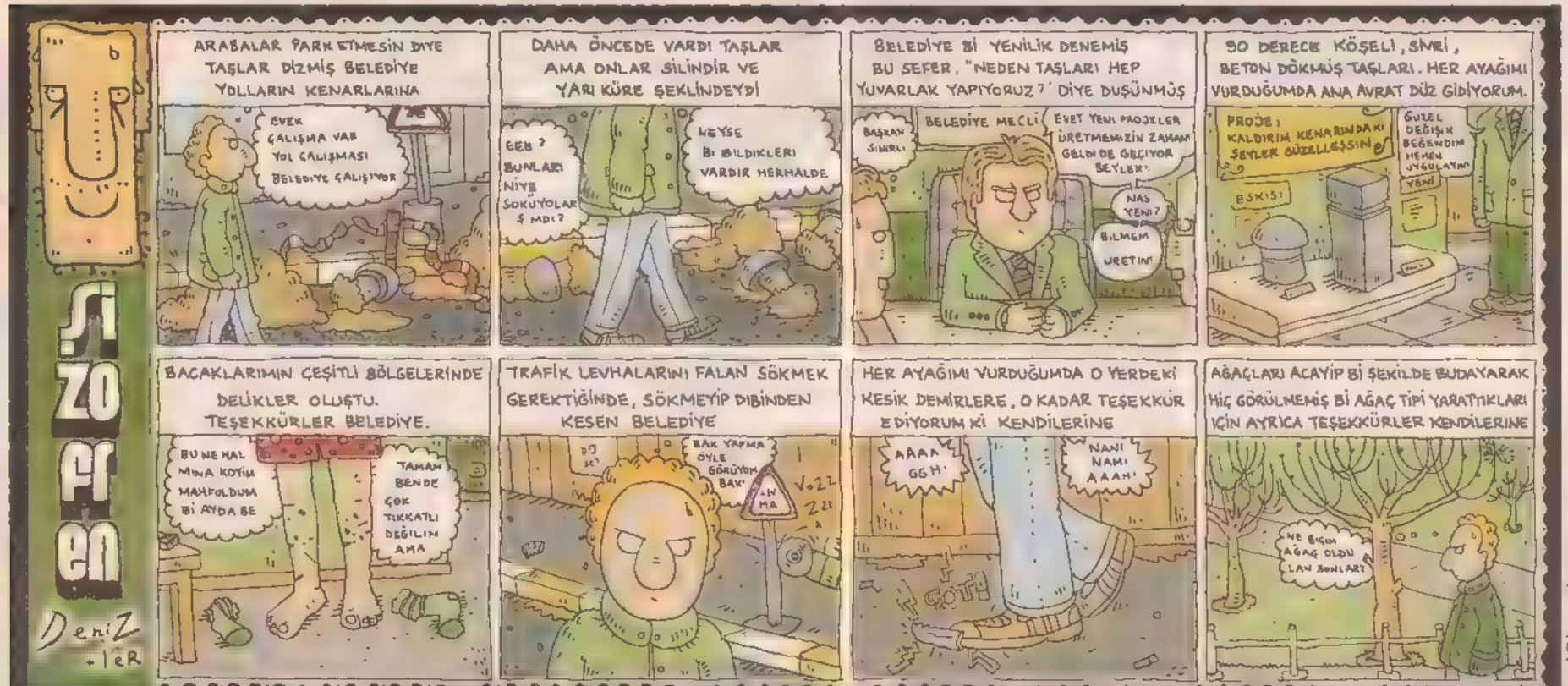
Lan yalruz ben bildiğim bütün duaları unuttu-ğum, Google'dan indirip bakalım m?

HALIFLEKS

YİĞİT ÖZGÜR

Deniz Zaman

Sandık içi

İRSİN KARABULUT

Eğlenmeyi unuttum. Evet evet kinayeli bi şekilde söylemedim, "eğlenmek" nasıl bişeydi gerçekten unuttum, ya da belki hiç bilememiş de olabilirim. Cumartesi akşamları taksim'de ellerindeki telefonlarla "nerdesin abi?"'li, "okey canım birazdan ordayım"lı konuşarak hızlı hızlı biyerlere yetişen insanları görünce şaşıyorum, bu kadar heyecanlı olduklarına göre benim bilmediğim acayip alengirli ortamlara gidiyolar herhalde diyorum. Ama düşünüyorum, ne kadar eğlenebilirler ki? Yani ne olabilir ki gittikleri yerde? Mekana girdiklerinde "ohoo nerde kaldınız yaa?" denicek, "Bu benim kuzenim Aslı" filan diye bir iki tanışma yaşanacak, buralar votkalar motkalar içilicek, işyerlerindeki komik anılar anlatılacak, akşamın başında Aslı'yı çok beğenmeyen bir iki erkek içtikçe "iyiymiş lan aslında" diye düşünicek, ama nihayetinde bi numara olmayacak, gecenin sonunda en fazla beraber şarkı söylenicek ya da birileri kusarken birileri çorba içicek filan... Ee bu mu? Cuma cumartesi Taksim'e koşan sevgili okurlarımız, beni aydınlatın lan, yaptıklarınız bundan ibaret değil mi? Eğer bu kadarsa skmişim ben böyle eğlence dünyasını arkadaş. Ama fevri davranıp hemen skmek de istemiyorum, bu kadarını biliyorum, ama bundan fazlası varsa biri beni uyarsın artık.

Yakına kadar "amaan bu kadar işte abi, millet sıkıcı hayatına iki ton renk olsun diye giyinip çıkıyo iki bira içiyo bunu eğlence saniyo naapsın" turunden bilmışçe bi tavırla evde yayılıp film izlemeyi ovup duruyodum. Ha, yeri gelsin y.ne överim, ama o gün derginin orda bişey gördüm aklım çıktı...

Gece 1 (bir) gibi sokağın başındaki laz bakkala gidiyodum, altımda dizleri çıkmış eşofman (aşortman), ayağımda terlik (terlik) yürürken, gözlerim daha önceden geceleri "bambaşka" olduğunu duyduğum bi mekanın içini görüyordum. Aboo dedim bu ne... Sevgi okurlar annem Kayser'li olduğu halde çok sık aboo denim, yıllarca mantıyı da sevmedim zaten, neyse mantıya girmeyelim şimdi, bakın mekanı görünce "aboo" dedim diyorum size, o derece.

"Peki mesela nasıl yaşıyorlar?" diye sordum, adamlar doğrudan "selam çok güzelsin" diye geliyolarmış. Nasıl cesaret nasıl bi kendine güvense artık.

Yalnız bişey anlatıcım, bi keresinde aynen benim de kendime güvenim gelmişti, artık birden güzel bi laf mı işittim nedir bilmiyorum, "ulan" dedim, "bu gece tek başıma çıkıp çapkınlık yapıcım" (bu eyleme 'çapkınlık yapmak' diyosan zaten şansın yok, o ayrı)... En güzel giysilerimi giydım abicim, en bildiğim mekana gittim. Herkesin içtiği olmayan, farklı gibi biramı aldım, kenarda dikiliyorum, uykumu almışım enerjimi filan, böyle bi pozlar veriyorum etrafa. Müziğimi dinliyorum bi yandan, baktım karşıda birkaç tane kız var, kısık gözlerle ama çok abartmadan kesik atıyorum arada. "Aaaa" dedim, "böyle böyle olucak galiba" dedim. Yani kızları tavlamasam bile orda ortama gayet de uyan bi figür olmuştum. Ki kızlardan biri de bakıyo gibiydi yani, öyle söylüyim.

Sonra ne mi oldu?.. Bara kadınlı erkekli bi sürü şişman alman girdi. "Das mas schön mön" diye bir anda doluştular içeriye. "Ulan bu içmeler buraya dikilmesin?" demeye kalmadan tam önüme konuşlandılar ve inanılmaz çirkin bi şekilde hoplayarak neşeli neşeli dansetmeye başladılar. Bir saatte zar zor inşaa ettiğim karizmam ve itibarım almanlar yüzünden mahföldü, arkalarında bi salatalık gibi kalakaldım. O şekli başka yerde de yapamazdım, çıktım gittim ben de. Burdan o alman arkadaşlara iki çift laf etmek istiyorum, "ih fike diih" (tek cümle biliyomuşum lan ikinci lafı bulamadım)

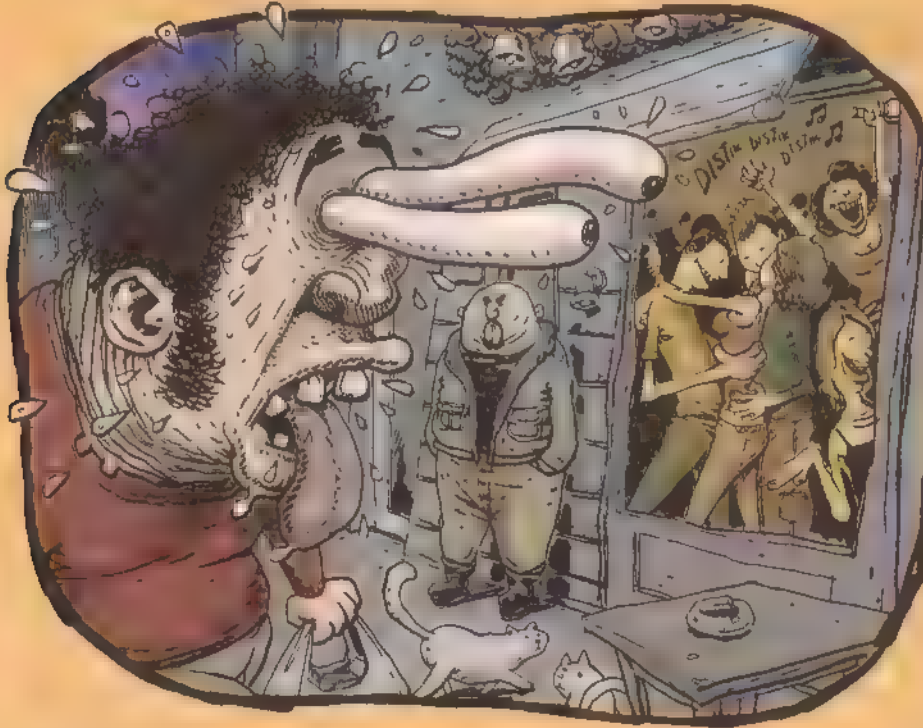
Gürültülü mekana kalabalık grup halinde kızılı mızılı gidince konuşmak ve söyleneni duymak da ayrı mesele. Buna da "aa aynı ben?" mi diyosunuz? Hiç de aynı ben olduğunuza inanmıyorum çünkü gördüğüm kadarıyla çoğu insan ya dudak okuma eğitimi almış ya doğuştan yetenekli ya da kulakları süper işitiyo. Ben duymuyorum arkadaş. Üstüste "ne?" diye sormak da ayıp kaçıyo, sonunda duyup anlamış gibi "mih mih" diye gülümsüyorum napıyım yani.. Şu ana kadar barda bana bişeyler anlatan insanlara iki çift laf etmek istiyorum, birincisi "hihiçbişey anlamadım", ikincisi de "anlamış gibi yaptığım şeyler soru cümlesi çıktığında tekrar 'ha?' dediğim için hemen kinamayın, duymuyorum elimde değil, anlayana kadar soruyum mı yani?"

...

Galiba öyle partisel, eğlencesel ortamlarda gerçekten sıkıcı biri oluyorum. Normalde de eğlenceli değilimdir ama oralarda ekstradan bi sıkıcılık geliyo, konuşulan hiçbir şeyi duymadığım için çaresizce etrafa bakıyorum, çok akıllıymışım, herşeyin farkındaymışım ve ben hiç öyle değilmişim gibi bi takım tepkilerde bulunuyorum, bazen "hmm bunu çizeyim" diyorum filan, ıyy pis herif, tıksındım birden kendimden, sen sanki nesin de ordaki insanlara bok atıyosun lan? Burdan kendime iki çift lafım var. Şaka şaka yok. Severim yine de kendimi, sevmeyip de napıyım?

...

Yalnız bar benzeri bi ortam olmasa da, böyle partisel eğlenceli hatıralardan en aklımda kalanı hayatımda kutlanmış tek doğumgünümle ilgili olanı. İlkokul 5'teyim, annem kek börek mörek yaptı, kola fanta aldık, sınıftan çocukları çağırarak doğumgünümü kutluycaz (hani çıkmıştım ya hediye olarak kutudan patates çıkmıştı, hah o). Neyse abicim, kek pasta filan yendi, hediyeler açıldı, hep ayakakabili gördüğüm sınıf arkadaşlarımı bir anda halının üzerinde hisse hisse diye çorapla gezerken görmenin şaşkınlığı filan derken acayip bi şumariçlik geldi bize. Annem de tipki modern gibi evden çıkıp bizl yalnız bıraktı (pazara mazara gitmiştir de ben öyle düşünmek istemişim). Nasıl başladı hatırlamıyorum ama kızlar ve erkekler olarak ayrıldık, birbirimize tatlı tatlı satışıyoruz, itişiyoruz (aslında hepsi flört amaçlı ama o yaşı anlamıyoruz tam olarak), yok "burası bizim oda, kızlar siz buraya giremezsiniz" filan, kızlar da işte "mutfak bizimidir siz giremezsiniz".. Böyle aptal bi eğlence işte. Ben öyle bi gaza gelmişim ve eğlenceden mest olmuşum ki "çocuklar siz burda bekleyin, ben salondaki pencereden balkona çıkıp mutfağa giricem ve kızları tuzağa düşürücem" dedim. (filmlerden öğrendiğim 'çocuklar' kelimesini kullanmak için muhteşem bi fırsattı). Balkona çıktım, ordan yürüyüp kızların bize yasakladığı mutfağa girdim. Girerken "bi durum mu vardı kızlar?" demeyi de ihmal etmedim... hayatımın hiçbir döneminde kızları bu kadar şaşırtıp güldürdüğümü hatırlamıyorum. İşte ordaki eğlenceyi var ya, hiçbir yere değişmem. Oha bi dakika, hayatımın en eğlenceli anı bu olamaz di mi? Korktum birden, ki gerçekten en eğlencelisi buydu galiba. Yani şu an daha iyisi aklıma gelmedi. Eğer böyleyse, kendime iki çift lafım var. İki, "boşver be hacım evde yayılıp film izlemek gibisi yok", ikincisiyle sizinle paylaşmıycam çünkü biraz küfürlü. Saygılar sunarak, iyi eğlenceler diliyorum.

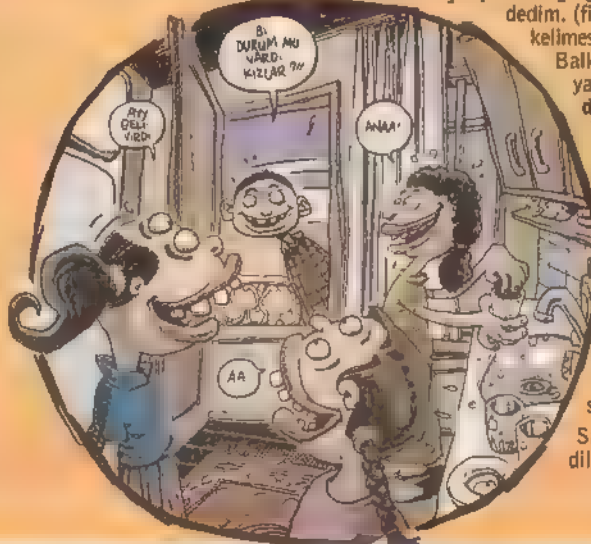

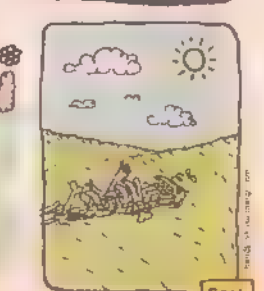
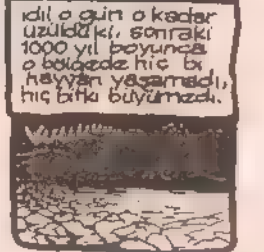
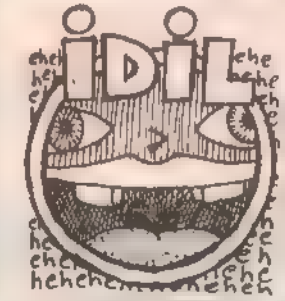
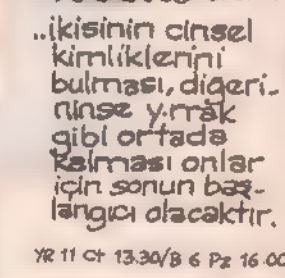
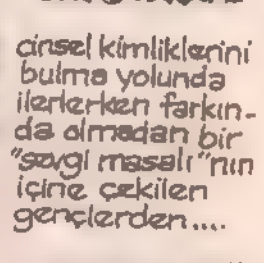
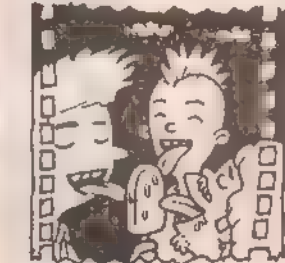
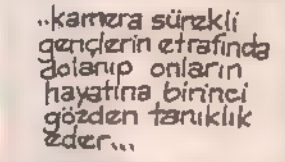
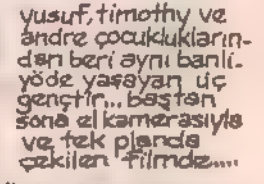
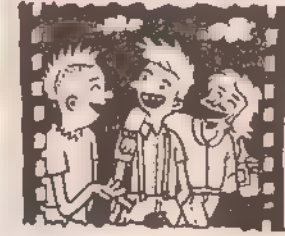
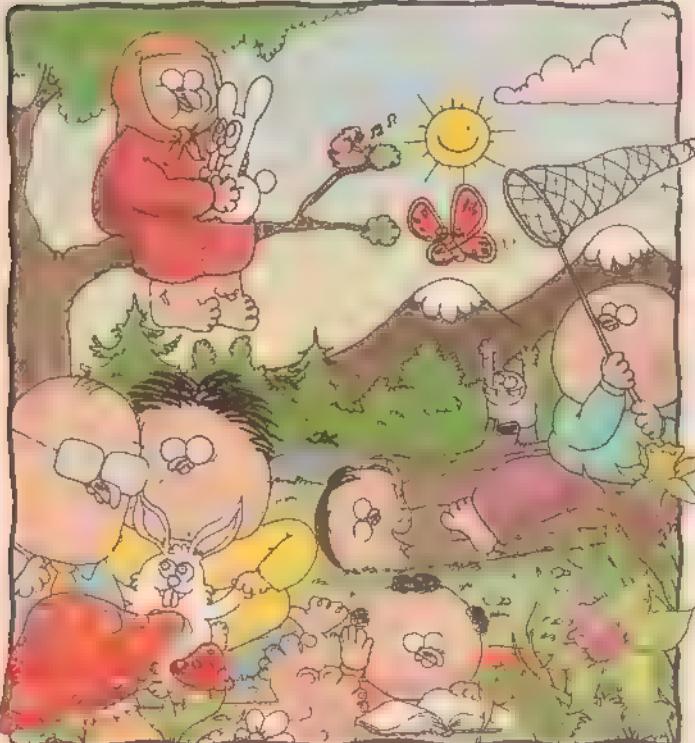
Dönerken böyle bi hal geldi, kontrolü mü kaybettim nedir, "ne olursa olsun, ben buraya giriyorum hafız" diye istemsizce, böyle mumya filmlerindeki gibi ellerim önde, mekana yöneldim. Badıgard terliklerimi aşortmanlarımı ve elimdeki poşeti görünce elini bile kaldırmaya gerek görmedi, gözleriyle döviz dergiye doğru yolladı beni sağolsun.

O yüzden artık eğlence ortamlarının sadece benim bildiğim o sıkıcı durumlardan ibaret olduğu konusunda ciddi şüphelerim var. Gerçi oraya girsem de bir anda beni aralarına almayacaklardı ki, ben yine kenarda biramı içip çerezin şamfistiklerini bulmaya çalışıyordum. Yine de insan merak ediyö.

Ha, yalan olmasın, "ben çay içilip tavla, çin daması oynanan, muhabbetin muhabbet olduğu, sinsi şehir hayatının ahlaksızlıklarının giremediği, halk gibi, anadolu gibi yerleri severim, onun dışındaki şekilli yerleri bilmem, işim olmaz" palavrası sıkıyım, bilirim biraz, o kadar da değil. Son zamanlarda çok gitmedim ama bilirim lan! "Tuvalet nerde?" diye sorsan "şurdan dönüyorsunuz aşağıda" diye hemen gösteririm.

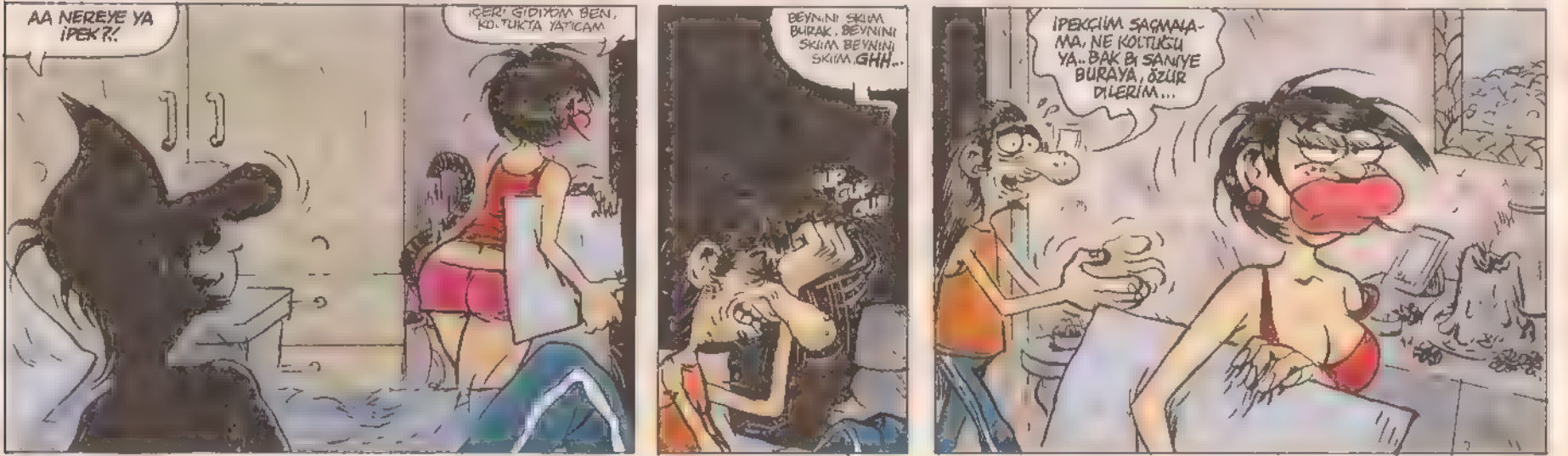
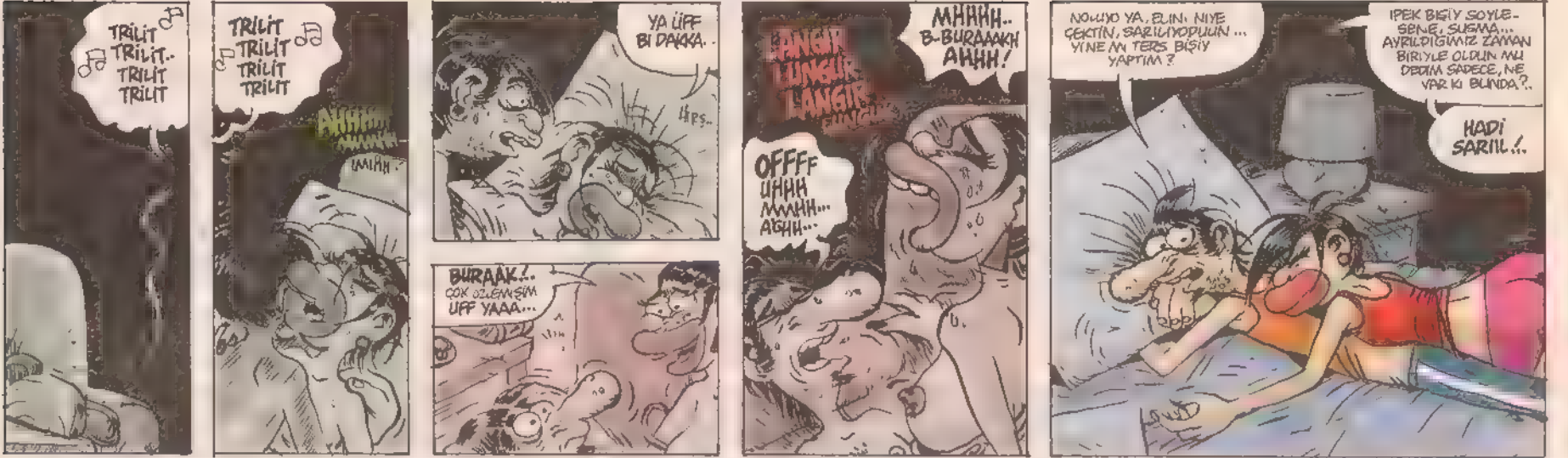
Hayatını "o hatunla falanca barda tanıştık, o gece bana geldi" muhabbetlerini dinleyerek geçiren, fakat 28 yıllık yaşantısında bir kez bile barda tanışıp kız kaldıramamış bi insan değilim. Bunu gerçekten yapan var mı, varsa da nasıl yapıyolar tahayyül edemiyorum bile. Tanıdığım kızlara sordum, tabii hepsi "yok beni kimse öyle tavlazamaz" diyo ama bu adamlar kimi tavlıyo o zaman arkadaş?

Çarpışma İpek & Burak

Yazan: Güneş OKY

GİTTİN GİDELİ BEBEK!

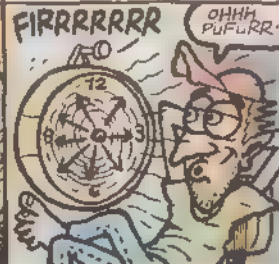
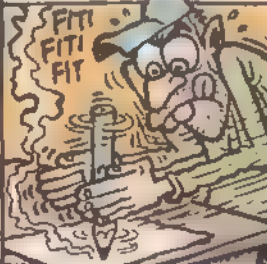
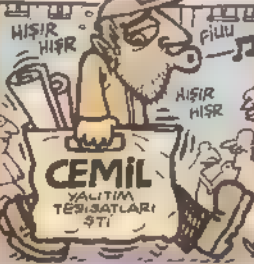
Seni unutabilmek için golf gönül verdim... şimdilik paramı sadece zopasına yetti bebek...

Doğalgaz sayacının pastır dişilerinden çıkan seslerin teskindim. Golf zopamla kıracağım bebek.

Dedemin verdiği poşetle istiklal'de yürürken, şir ket arabasıyla kız tavlamaya çıkmış gibi oldum.

Sana mektup yazayım dedim ama yazacak bir kelime bile bulamayınca ben de ateşi buldum...

Hiç bilgi yapmadan malak gibi otururcası zaman su gibi akıp geçti, dershak Rebabının hararetini aldı.

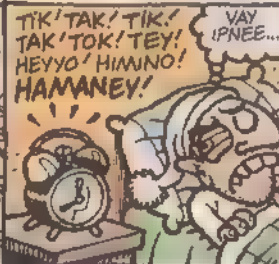
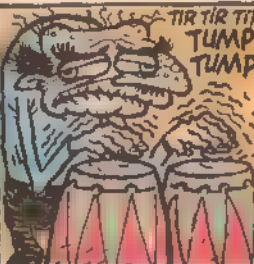
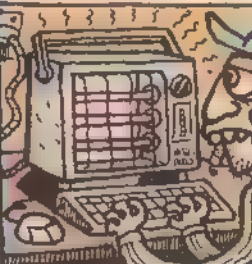
İnternet karşısında çok vakit harcadığım için bilg.sayarı tavan arasına kaldırdım bebek...

Ehliyet sınavını geçemedim ama olsun bebek. biraz rüşvetle şehirdeki bütün araçlar benim...

Parkinsonuna rağmen doksan kışur yaşına basan dedeme şahane doğum günü hediyesi: adım bebek

Sirtaki öğrendikten sonra buluşuk problem olmaktan çıktı bebek... Çalsın sazlar.

Uyuyo numaraaıyla çalar saati şu üstü yakaladım. Uyumam bekliyormuş civırmak için...

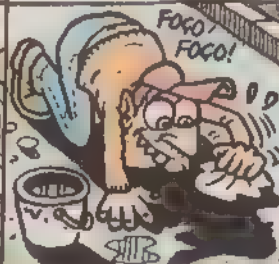
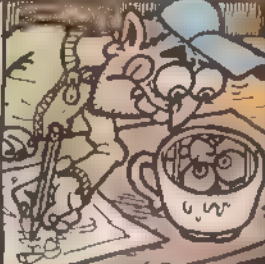
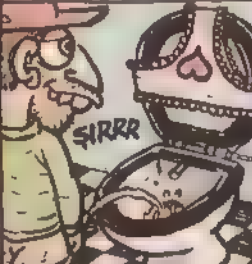
Öyle uzun sürdü ki, alıştım gripe... iyileşir gibi olunca, geçmezsin diye verdim rüzgarı bele bele...

Kilodunu kıvırt kasına gerdim bebek. Döner alırım diye, kışmasın hesabı...

Aynı karşısında çok zaman harcadığım için kırdım bebek. Neye benzedimi unuttu oldum.

Dedemin bastonu zve yanız dönünce başına bığ geldi sandım... Camide uyuyakalmış...

Lautali çalar saati golf sopasıyla gırdım, erken kalkmak için kethi sabaha kurdum.

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

MAVİ KADİFE

Umut SARIKAYA

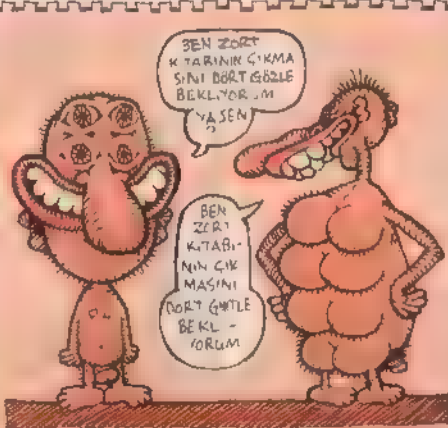
Yuvam yıkılıyor! Akşam olup da eve gitme saati geldiğinde içim müthiş sıkıyor... Eve doğru yürürken geri dönüp koşarak uzaklaşmak istiyorum ama yine de yürümeye devam ediyorum. Eve gitmemek için elimden gelen her şeyi yapıyorum. Bir bahane bulup iş çıkıyorum kendime, geceye kalıyorum hep ya da birilerini arayıp içki içiyorum. Her gün yürüyerek gittiğim bir cehennemden farksız evim, "Oturdüğümüz döndüncü kattan aşağı ya baktığımda b rden çok yaşlı kadın kel görüyorum" diye p ne kadar nezih bir semte taşındığımı için çok mutlu olmuştum oysaki ilk taşındığımda. Sokakta yürüyen kel yaşlı kadın sayısı ne kadar çoksa o kadar nezir benim için bir semt. Başta ben de bu yeni komşularıma uyum sağlamaya çalışmış, hatta üst katta oturan Pınar Kür gibi yaşlı kadınla sohbet ederken "sonradan gelenler İstanbul'u çok bozdu. Kebapçı dükkânına çevirdiler koca kentli, megakent değil megaköy'dür İstanbul benim için. MEGAKÖY!" demiş, ikisi de gıda maddesi olmasına rağmen kebabi yerip meze yiymıştım. İkisi de için de çoğunlukla domates ve et barındırıyordu ama birini övüp diğeriini yermem, konuşuluk işleri erim açısından çok önem liydi. Nitekim öyle o du ben kebaba yüklend içki içtiğim beni uygar bildi, ben döndüm küfrediçke komşum beni çağdaş bildi. Bir keresinde kapıcımız Cafer'e karıştıya evlilik yıldönümünde bir programları olup olmadığını sorarken görmüştüm onu. Cafer de, evde sakın bir gece geçirmeyi düşündüklerini söy em şil Pınar Kür gib kadın giderken Cafer arkas ndan onu kafas ıla işaret edip, "şunu görüyor musun" dercesine göstererek, "piliilli" diye, bana gülümsemişti. Bu hareket yaparakt bana "uygar görüne, sen de bizdensin" mesajı vermiş, gel arkasından beraber güle im teklifinde bulunmuştu. Ben de ona gülümsemiştim. Yapt.ğımız kısa sohbette, Cafer yaşlı üst kat komşuymun gafiyi yediğini, geçen gün karısına gençliğ nde g ydiği bi elbiseyi verdiğini, püfür püfür oluyor, rahat oluyor diye uzun tek parça elbiseyi yataktan kendisinin g ydiğini söyledi. "Bana diyor ki, Cafer Efendi' karına arada bir çiçek al. Çiçek alacağımı iki kilo e ma alırım, kötürl kütür yeriz kardeşim. Çiçek dal nda güzel, ne para vericem. Annia koyim yaşıam şartları zaten belimiz bükünüs bi de çiçekle, zebzeyle uğraşcaz. ACIZ LAN! AJLIK VARI!" diye hayk rdi Tıknaç Cafer Efendi!

Cafer, kafamda öyleye, basıklı üşürtüme, birbiriyle uyumlu ayakkabı ve pantolonuma rağmen benim de "içimde bir emmi yattığını" o sohbetteki hal ve tavırlarımdan hemen anlamıştı. Anlatığı bir şeye çok gülerken, omzunu sıkarak, "Cafer abi, valla yemlin ediyorum, ilim adamsın" BEYAZ ŞÖĞ gibi adamsın Kıvanç çarpını" dedikten sonra ben artık onun için "altı numara" değil, "yeğenim" dim. Hatta manir misiniz, Cafer bana bir gün kekelik teklif etti. "Yeğenim benim şu hayatta hiç 'yoksa keke sen mi geldin, tez mi geld n' diyebileceğim bir kekem olmadı. Eğer başka keken yoksa benimle keke olur musun" dedi. Teklifini düşünceğimi söyledim kendisine "Yuvam yıkılıyor, günlerim dört duvar arasında daha da kararıyorken bir de Cafer'in kekelik teklifi ni düşünceğim lan!" diye düşünerek, yapılan teklifi askıya aldım. Cafer'le göz göze ge mermeye çalışıy, konuşduğumuzda ise konunun kekelik müessesesine gelmemesi bilhassa dikkat ediyordum. Zaten Cafer benim içimde de bir emmi yattığını andığı o kara günden beri çöpümü almayı savsaklıyor, verdiğim talimatları pek salıyordum. Bir de keke olmamız demek Cafer'in dibi aş nım ş çoraplarıyla, öğlen sıcağ nda Ikea'dan aldığım kırmızı zı kanepemize yunması demekti. Açıkça söylemek gerekirse, eğer bi keke seçmek zorunda olsaydım bununun Cafer olmasını ben de isterdim. Sorun Cafer'de değil, ben de. Şu sıra ar hayatımda bir keke istemiyordum, hepsi bu. Ayrıca da üst kat komşumun beni

Cafer'le itişirken, güleşirken görmesini de istemiyordum. İçimde hiç büyümeyen bir emmi olduğumu apartmanda sadece Cafer bilsin istedim. Bİ kaç gün sonra bütün sentin bileceğini nereden bilebiliydim. Eve gid ne neyle karşılaştığımı çok iyi biliyordum. Ağzılar her açıldığında, dur alta kalmayayım diye her cevap verdiğinde, geçiş her dikkatli olduğunda biraz daha birbirimize saygıyı yitirecektik. Geri döndüğüm olmayan sözler söylenecekti yine. Caferi döndürleri o duşunu görüldüçke lafların, daha da söyleyecektik. Eve gitmek istemiyordum. Annem şu halimi görse yüzüne tükürürdü. Sarhoş dayımlar gibi olmuşum. O kadar dikkat etmişti içkiye yaklaşmamız için ama yapacak bir şey yoktu. Genlerimden kaçamıyordum. İçimdeki emmiyi hiç söküp atamadığım gibi, dayımı da söküp atamıyordum. Eve gitmeden önce mutlaka içip güç toplayıp öyle gidiyordum şanlı kavgaya. Çok sarhoş bir biçimde takside indim. Elimde sadece gece sarhoşlara satılan nesnelerden olan tahtadan yapılmış dev Trabzonspor gemisi. maketiye semtlin sokaklarında yürüyerek eve doğru ilerliyordum. O kadar sarhoştum ki arada bir gemiyi ölüyordum. Belki de ona bu hediyeyle gidersem aramızdaki buzların çözüleceğini inan yordum. Apartman kapısının anahtarını bir türlü de ge sokamadım. Başka anahtarlarla kıldi zorlarken, kapıyı açmaya çalışırken birden apartmanın otomatik yandı. Cafer uzun tek parça mavi kadife elbisesiyle merdivenlerden çıktı. Gerçekten çok şikti ya da sarhoş kafayla gözüme bi güzel gözükttü. Kapıyı açt "Yoksa keke sen mi geldin" dedim. Teklifini sordu, beton gibi kafayla kabu ettim. Daha önce de birebir kalınca kız ara verdiğim sözler gibi sözler verdim. "Keke olacağız, kardeşten leri o açacağı, hiç bırakmam ben seni" dedim. Hatta telefonunu alıp "keke (cep), keke (ev), keke (iş) diye kaydetmek yerine coşup, "keke (namus), keke (şeref), keke (ağam), keke (paşam)" diye kaydettilim. Ayaküstü sohbetten sonra mavi kad feye veda edip yukarı çıktım. "Gid cem, terk edicem" flian demişti, "İnsallah gitmemişdir. Gitse çok iyi olacak ama İnsallah gitmemişdir" diye düşünerek. Kilde anahtar sokmaya çalıştım. Çok gürültü çıkarmış o ucam ki geldi kapıyı açtım gitmişim...

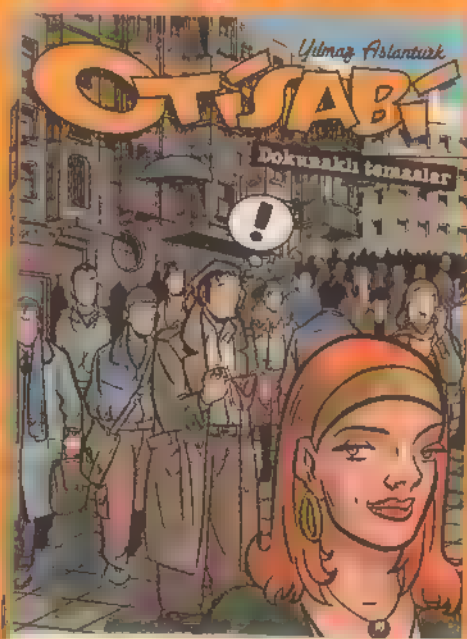
İçeri gitti, kanepeye oturdum. Gözleri ağlamaktan şişmişti, ağılayınca çok güzel oluyordu, yeşilli parlıyordu. Gece üçte eve, elimde dev Trabzonspor gemisiyle gelmem sanki çok olağan birşeymiş gibi hiç şaşmamıştı. Gem yi sehpaya, onun önünü kapatacak şekilde koydum ve yanına oturdum, çoraplarımı çıkarıp yere attım, kapa l olan televizyonu açtım. Bu hareketimden çok tiksindii ni anlamam ama unursamadım. "ehhh ehnh" diye sesler çıkırp, hırıltılı nefes alarak yanında oturuyordum. "Geminii, beğendin mi? sana aldım. El işi bunlar .." dedim. Hiç şey demeden kalktı, "ben yatıyorum" diye içeri gitti. Ya burada oturur yaz yetle sıracakım, ya da kavgaya edeceğim. Düzü s n istediçe batırırsın her şeyi. Ne kadar şu ilikilde modern görünümlü versen de kendime, ne kadar kitap okusam da, içimdeki emmi çukuyordu ortaya. O en kend mi, kontro lümü kaybettim anda kapana kış lımdı bedenimden fırlıyordu. "O ger döndüğü olmayan sözleri ben demedim, emmi dedi" diyebilirdim sterdim ama anlamaz, dinlemezdi ki. Eğer ben emmi isem o da tabii ki bir bine, bir tıp ydi, bir gelindi... Onun da benden aşağı kalır yanı yoktu. İkimizde birbiri miiz hiç dinlem yorduk konuşurken, tartış rken... Nezihtenim zede, İKEA kanepemizde, şehir görünümü köylüler olarak kavgaya ediyorduk. Ne o semti ne de o kanepemi hak ediyorduk. Ya da niye hak etmeyelim lan? Edebi olucam diye o nası tanımlamamış. Suyunu, elektrikli n, kırasını bdediğim ze göre tabii ki hak ediyorduk. Çok mutsuzduk ve ayrılamıyorduk hepsi bu. Peşinden odaya gittim. Yataktaki yüz üstü yatıyordum. Sanki daha önce hiç sormamışım da bilmiyormuşum gibi "canım şimd senin derdin tam olarak ne. Bana bi söylesene" dedim. "Çıkar misin d şarı" dedi yüzüne bakmıyorduk. Yan na yakıştı omzunda dokundum. Sesini yükselterek "çıkarmısın umut! Umur kaçır mısın!" ded ben konuşmaya ça ıştıca .. En sonunda öfkeliinden ve omuzlarımdan sarsarak gitmeyeceğimi söyledim. Hafta sonu

kesin olarak evden ayrı açadın, söyleyip, çok bağırak ağlamaya başladı. Kavgaya alevlenmesin diye hız ıca kapıyı vurup salona gittim. Ben çıktktan sonra gözünü hiç kapıdan ayırmamış olacak ki, bi on dakika sonra ağımda sigara, elimde Trabzon gemisiyle kapıyı tekme ile açtığımda bana doğru döndüktü yüzü. Pantolonuma çıkarmış, sponge bob'lu, çart sarı boxerlaydım, gömteğimin de öndü açtı. "Senin için almıştım lan! Senin için" diye bağ rarak gemiyi duvara attım. "Her şeyi senin için yaptım! Bu evi, bu eşyaları çok mu seviyorum sanıyorsun. Senin içindi hepsi." diyerek. Evin duvarlarına, kanepeye, yatağa tekme attım. H z mı alamayıp mutfaktan bıçağı alarak kırmızı İKEA kanepeyi bıçakladım, DigiTürk ağırsına kafa attım. O da bağırak, ağılayarak izliyordu benim eve girmemli. İkimiz de sanki hayatta gerçekten başka hiç bi şey düşünmüyorduk, işi gücü bırakmış birbiri miizi düşündüyormuşuz gibi davran yorduk kavgaya boyunca. Karşım zdkini "az düşünmekle" suçluyorduk. Evdeki bütün eşya arı neredeyse kırıldı, fırlatıldı. Ben bi ara o donlu halime balkona çıkıp balkonlardan bizi izleyen nez h semtim zln sakilerine "yıkırmam olan yuvamı, gırlın lan içeri!" diye bağırdım. Beni görünce heps tavuk gibi balkonlardan içeri doğru kaçtı. Resmen mahallen n itü, uğursuzu olmuşum gözlerimde. Ama zerre umurumda değildi, yuvam dağı yordu, ne olacaksa o sundu art k. İçeri girdim. Ağlayıp küfrediyordu bana. Kapı ırıraa çalışıyordu. Ayağıma bi pantolon dahi giymeden gittim kapıyı açtım. Tahmin ettiğiniz gib gelen kekeydi! Mavi kadife elb.sesinin altına bi eşofman giymişti. "hayırdır keke?" dedim. "keke biraz sakın ol. Doru at gibisindir, yıldıts ndir, bendine sığınayan taşkın bir seysindir bi lrim ama. Aparınanı ayağa kaldırdın. Ben rahatsız değilim, sonuçta ayleni kurtarmaya çalışıyorsun ama şikâyetçi er var" dedi. "kim şikâyetçiye gelsin bana söylen kardeşim. Hususi hayatım bu benim, kimse kar şamaz." dedim ve "kim olan benim hakk mda zart zurt eden, beni kekele, kırırmı karşı karşıya getiren" diye apartmana doğru bağırdım. Cafer ben sak nleştirmeye ça ıştı, "ben var ya bu kadın için ölümlüm olan ölümlüm diye" gereksiz bir şekilde kapıcı ya gönlü dünyamdan bahsettim. O sırada üst kattan Pınar Kür gibi kadın ind. Cafer kadife elbise ile ben ise donlu yakalandım m Pınar Kür gibi kadına. İkimiz de üst kat komşu mın gözünden feci şekilde düşmüştük. Keke kadını görünce, mavi kadifenin eteklerinden tula tula merdivenlerden aşağı doğru kaçtı. "yazıklar olsun evladım. Seven insan böyle yapmaz birbirine. Bak ben 70 yaşımdayım, bu zamana kadar böyle kavgaya girmedim. Okumuş çocuklarımsın, ayıp olmuştur mu biraz. Eskiden böyle bi r şey asla yaşamazdık. İlişkiler daha seviyeli ydi, böyle bi duruma gelmezdi" ded . Haklıydı belki ama sarhoş, sinirli ve donluydum. Yine de yüzüne karşı bişey demedim. Kap ıyı kapatıp içeri gittim. Yıkık dökük salonun ortas nda durup "Mina koyim biz gel nece mi bozu du İstanbul. Ber mi bozdu m yani. O mpos'a gidiyordum, "Ompos bozuldu, esk den güze di", kekelebek vadisine gidiyordum, "kekebek vad si bozuldu artk". Ne lan bu! Biz gelince mi bozuluyor bi yerler. Hatta hayatımda ilk defa mızah dergisi almıştım 1996 yılında, bi kız yanıma yaklaşıp, "Leman bozuldu artk, esk den daha güzeldi" demişti. Şimdi de "İstanbul bozuldu" diyorlar. Sak n İstanbul, olimpos, kekebek vadisi hep aynı kalıyor, eskiden de böyle olaylar oluydu da siz artı yaşlanm ı olmayas nız!" diye sosyal mesaj mı verdim. Bakıtm yapt ım sosyal tepsiitten etk lenmedim. Evi kırmaya dökmeye devam ettim. "senin içindi her şey" diye haykırmaya devam ettim. Bu olaydan sonra söyledim i geri döndüğü olmayan sözlerin tabii ki geri döndüç oldu. Birbirimizden özür diley p bir daha yapmayacağı mıza söz verdik. Bir gece yine çok sarhoş biçimde kalamda ışıklı şeytan boyanmış tacla kapıyı açmaya ça ışırken apartmanın ışığı yandı. Mavi kadife kapıyı açmaya geld. Biraz sohbetten sonra giderken "Umut biliyor musun yen bi kekem var artık." dedi. Gözlerimdeki yaşları engel eyemedim.

ZORT!
PEK YAKINDA
KİTAPÇILARDA
MİTAPÇILARDA

YAKINDA KİTAPÇILARDA

Çarpışma

BÜTÜN KİTAPÇILARDA

fırat

6. BASKI

Uykusuz

Uykusuz Dergi, Türkiye'de yayımlanan ilk ve tek satır satır yazı ve karikatür dergisidir. Yayınları ve diğer yazı ve karikatürleri, Türkiye'de yayımlanan ilk ve tek satır satır yazı ve karikatür dergisidir. Yayınları ve diğer yazı ve karikatürleri, Türkiye'de yayımlanan ilk ve tek satır satır yazı ve karikatür dergisidir.

Haftalık Mizah Dergisi | 15 Nisan 2009 | Sayı: 085
Haftalık Yayın Sörel Yayınlar

YAYINCI MÜREKKEP BAS N YAY N LTD ŞTİ
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Jüner GJRSCY

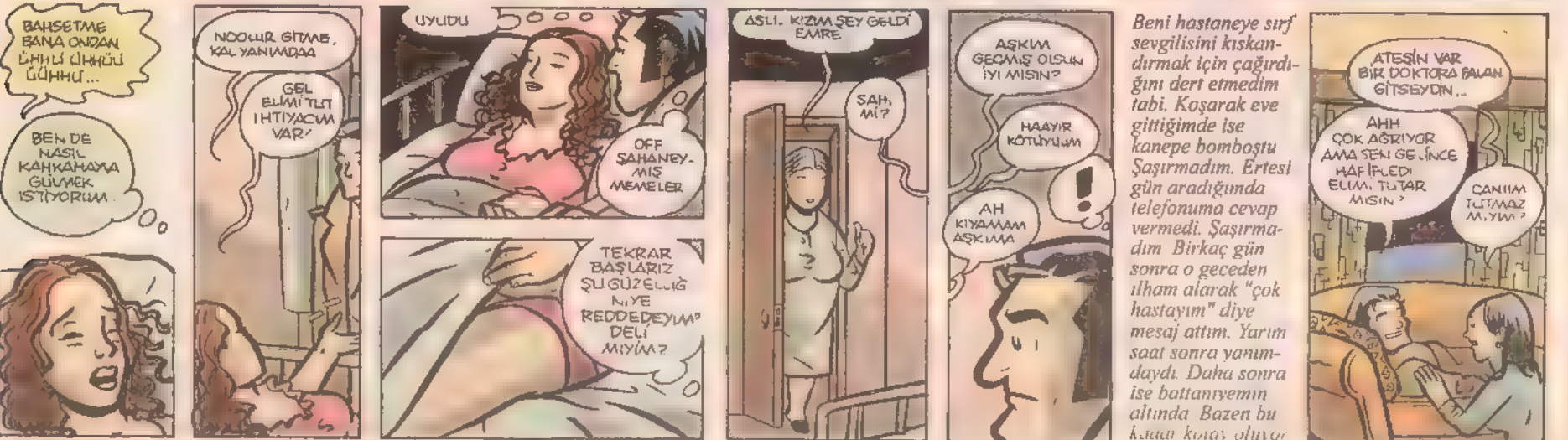
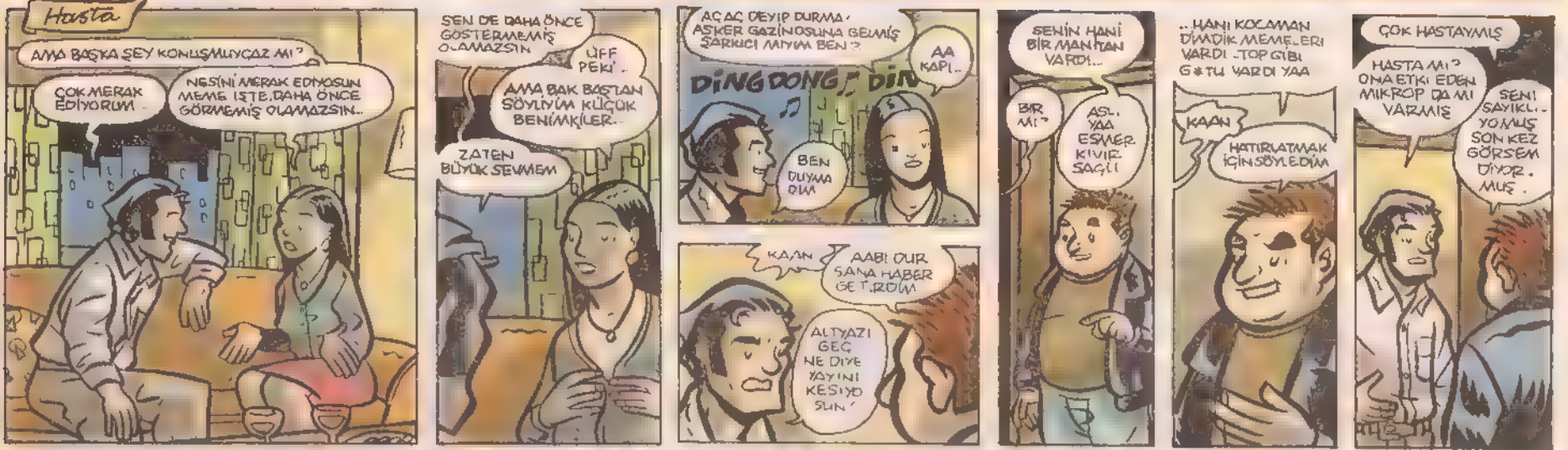
GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFI: Şevki Saygıman
İletişim ve Satış: Nuri AÇAR nuri@uykusuzdergi.com, Halkla İlişkiler ve Muhasebe: E. ve A. Aktaş (caclar@uykusuzdergi.com)
Amaçlı Mesnet Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 - ISSN 1307-7619
BASKI: APA İnpr nt Hadımköy Asfa b. Ö r r i Köyü Mevk i 34555 Hadı r köy - İstanbul 0 212 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP 0 212 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 39YTL, Amerika: 110\$ Avrupa: 20\$ Uzakdoğu: 120\$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapı kred Bankası, Parnakkap Şubesi: YTL 81217859 USD 81345973 EUR 81345967

Alışveriş sefesi

OTİSABI

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

UYKUSUZ

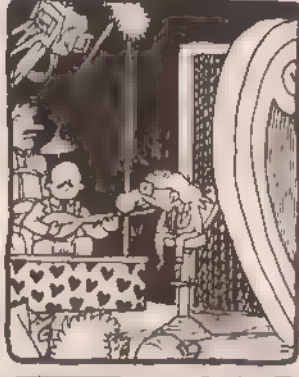
www.uykusuzdergi.com

23 Nisan Kutlu Olsun!

EFENDİM
ÇOCUK VARDI
ORDA!..

NEŞE
DOLUYOR
İNSAN!!!

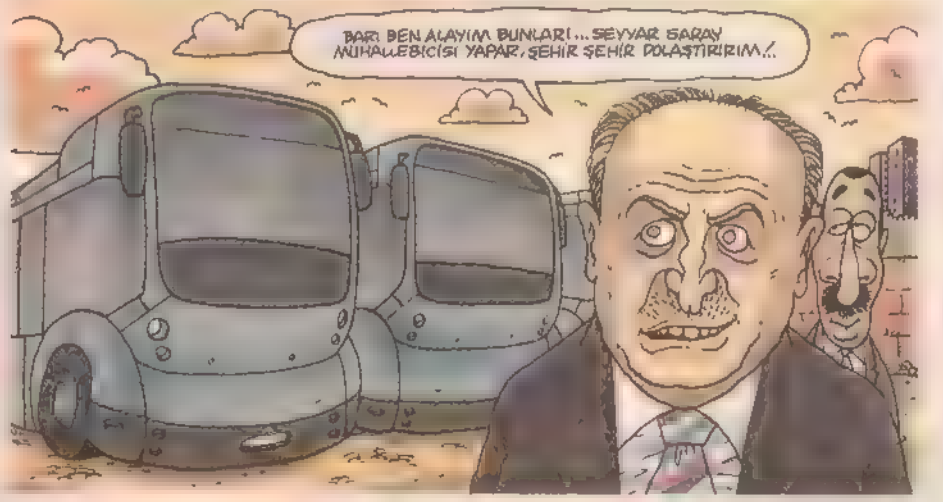

UYKUSUZ

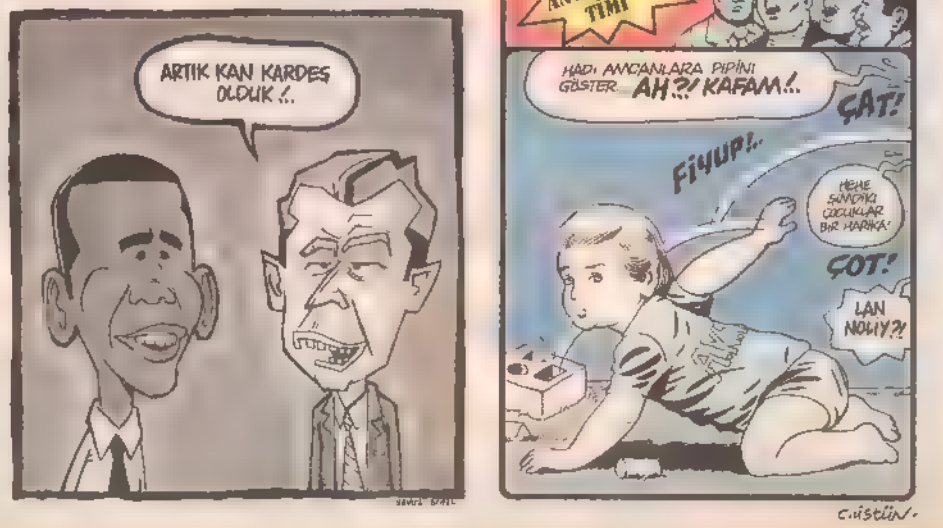
Bir dönem güneydoğuda görev yapan eski Genelkurmay tercümanı Yıldırım Beğler'den şok açıklama: "Güneydoğuda öldürüldükten sonra jandarmaya ait kalorifer kazanında yakılan insanlar oldu."

Yoğun eleştirilere ve daha önce düzenlendiği ortaya çıkan "İstanbul trafiği için uygun değildir" raporlarına rağmen alınan Phileas metrobüslerin 35'i depoya kaldırıldı. Zarar 80 milyon liranın üzerinde.

Obama, CIA yetkililerinin, uyguladıkları işkencenin iyi niyetli olması durumunda ceza almayacaklarını söyleyerek Bush politikalarının devam edeceği sinyalini verdi.

25 Nisan Cumartesi günü Kadıköy'de "Küresel ısınmayı durdur dünyayı değiştir" mitingi var.

DİSK'in araştırmasına göre umutsuzlar ve iş aramayı bırakanlarla birlikte gerçek işsiz sayısı 6 milyon 44 bini buluyor.

KAÇ YIL OLDU?

• Manken Doğa Bekleriz, 'kepçe' olarak nitelediği kulaklarını, bir davete giderken japon yapıstırıcısıyla kafasına yapıstırarak 3 yıl...

• Adnan Aybaba, Ahmet Çakar'ın vurulmasından sonraki Telegol programında, Ahmet Çakar'ın boş koltuğuna sarılıp öpeli ve ardından koltuğu yanına çekerek "Bir de elni tutayım Ahmet Abi'nin" diyeli 5 yıl...

• Necmettin Erbakan, "Saadet partisi bir fabrikadır. Müslüman'ı alır şuurlu Müslüman yapar. Nasıl şuurlu Müslüman yapıyor? Alıyor Müslüman'ı başına üç tane çivi çakıyor. Bir tanesi cihat çivisi, ikincisi haftalık toplantı çivisi, üçüncüsü de Milli Gazete çivisi..." açıklamasını yapalı 7 yıl...

• Semra Özal, Hürriyet gazetesinin çekilişine Çankaya Köşkü'nden postaladığı kuponlarla katılarak televizyon kazanalı 20 yıl...

• Otisabi, Cenk Koray'ın sunduğu Stüdyo Pazar programının "Bu Adamlar Ne Yapıyor" isimli bölümünde pantomim gösterileri yapalı tam 22 yıl olmuş.

Başta güneydoğu olmak üzere yapılan kazılarda kemikler çıkmaya devam ediyor.

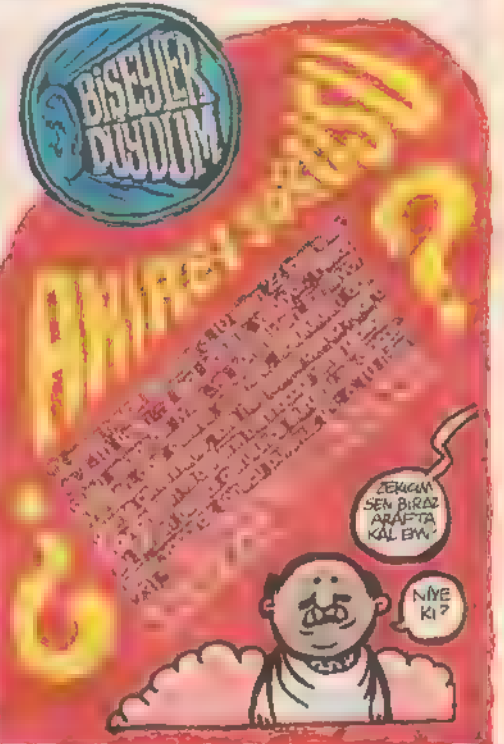
Hüseyin Üzmez'le ilgili davaya atanan psikiyatrist Doç. Dr. Ayten Erdoğan, baskılar nedeniyle istifa etti.

Gece Tipleri

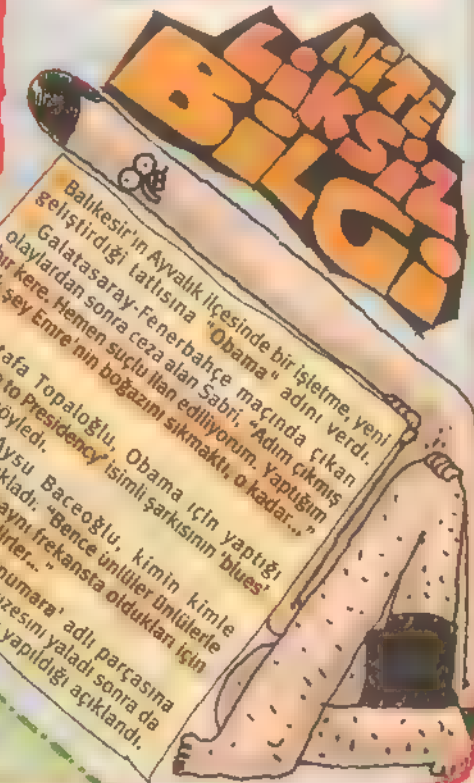
v.ö.

- **Yakaroğlu:** Genellikle dış olmakla birlikte cinsiyet tanımaz. Aşırı çıp arıza ç karan, yanında olduğun için seni de yakar. İnsan tipidir.
- **Gudurgan:** Erkek olur. Coşmaya niyet daha alacakaranlıktan sezilir... Gece boyu çeşitli fikir ve danslarla bambaşka biri olur... Teklâli finalcidir...
- **Memnun:** Kadın olur, erkek olur... Gece boyu ne surat asar, ne de taşar... Az da içmez ha... Façasını dağıtmadan, gürümseyerek durur... Göz göze temasçısıdır...
- **Beliren:** Değişik değişik mekanlarda, ansızın beliren tiptir... Ne vakit, nerede olur, ne kadar kalır, akıl sır ermez... Genellikle erkek olur, kadını da olur...
- **Sahte Prenses:** Dişi olur... Geceye damgasını vurmak ister, genellikle vuramaz...

ARTIK BANA OKTAY DEMEYİN!

"ADAMALI" DİZİSİNİN ÇEKİM EKİBİ, BOĞAZCI ÜNİVERSİTESİNE GİDEN YOLU BİR KAZA SAHNESİ ÇEKMEK İÇİN POLİS GÖZETİMİNDE TRAFİĞE KAPATTI. YOLU KULLANAN İNSANLAR OTOBÜSLERDE VE ARAÇLARINDA BİR SAAT BOYUNCA BU BOŞ AKSIYONLU SAHNENİN BİTMESİNİ BEKLEDİLER. BEKLEYENLER RAHATSIZLIKLARINI ANLATMAYA ÇALIŞINCA YÖNETMENE BENZEYEN BİRİ TARAFINDAN AZARLANDILAR. POLİS, DURUMDAN ŞİKAYETÇİ OLAN İNSANLARA BOŞ GÖZLERLE BAKTI. VE EN SON, OYNADIĞI KARAKTERLERİN ŞEKLİNİ ALMASTIYLA MEŞHUR OKTAY KAYNARCA SAHNE ALARAK, YOLUN AÇILMASINI İSTEYEN BİR ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİSİNİN ÖZELİNE "SEN KİMSEN LAMİ" DİYEREK SALDIRDI. "ÇAKIR" GÜÇLÜKLE SAKINLEŞTİRİLDİ.

KADINLAR VE GENÇLER OLMAŞA VAPTA...

Buane önce işsizlik sorununu kadınların iş aramasına bağlayan... de işsizliğin nedenini iş arayan gençlere bağladı.

İYİ UÇUŞLAR

THY, ülke genelindeki 751 acentesine bir yazı göndererek, kurumda muhasebe sisteminin değiştiğini, yeni sistemde bir süre Aktif Bank a'ya geçeceklerini bildirdi. Aktif Bank, Tayyip Erdoğan'ın damadının CEO'su olduğu Çalık Holding'e ait. Ve toplam 4 şubesi var...

TİŞÖRTÜMÜN ALTI ÖYLE UZUN KI,
PANTOLONUMU ÇIKARMAYA ÇOK
UTANIYORUM SİNEMA... BULUŞMAYA
GELMEDEN ÖNCE HEPSİNİ KOTUN İÇİNE
SOKMUŞTUM, SEVİŞEBİLECEĞİMİZİ
TAHHİN ETMEMİŞTİM HiÇ...

NE KADAR
UZUN?...ÇOK MU
UZUN?

ANLATILACAK
GİBİ, DEĞİL...
ETEK GİBİ...

Dolu
Dolu...

akl fikir ofisi

Barış UYGUR

kim bilir neleri feda ettiği çabayı nafile kılıyor. Şimdi aslında sonradan rekoru kıran da yıl bir çocuk ondan da eminim ama insan ilkinde üzümekten, ikincisine sevinmeye fırsat bulamıyor. O yüzden diyoruz ki, bu spor müsabakalarında biri bir rekor kırdığında yarışmalar durdurulur, rekoru kıran arkadaşımız kırdığı rekorun tadını çıkarır, sonra kırsanız onun rekorunu da olmaz mı? Spor barış, dostluk ve kardeşlik değil mi hemşerim? Ne diye küskünlük, burukluk yaratıyorsunuz? Yaratmayın

■ Organik tarım, bir yönüyle size de cingöz bir arkadaşın "abi on yumurtayı on liraya satacağıma bir yumurtayı on liraya satarım" şeklinde özetlenebilecek pazarlama stratejisi gibi gelmiyor mu? Ayrıca coğrafya dersinden aklında bir şey kaldıysa o da entansif tarım ve ekstansif tarımdır. (bir de izohips eğrileri var ki en çok onlar severim.) Yurdumuzda hesapta eski usul olan ekstansif tarım uygulanıyordu zaten, ne ara organikliğe muhtaç kaldık?

Intensive -- Entansif ilişkisini fark edince hınzır gibi gülümseyen hiç değilse bile 10 bin öğrenci olmuştur bu arada şimdiye kadar.

■ Şunu bilir şunu söylerim ki beş taş oyunu fakirliğin, fukaralığın, gurebalığın sembolü olmuştur benim gözümde. Çocuk düşünün ki, oynacağı geçtik tahtadan kılıf yapacak bir marangoz bile yok yanında yöresinde, almış eline taşı, taşı oynuyor. O çocuğu işte, tertemiz alından öperim ben. Ekmeği taştan çıkarana ana babası mısali, oyununu da taştan çıkartmış gibi

geliyor bana. Öyle sanıyorum ki ileride de kimi hallı vakti yerinde yaşatları parasını verip monopoly oynarken monopoly çakması milyon oynayan ve hatta isim şehirden şaşmayan çocuk da aynı çocuktur. Selam sana çocuk. Yalnız o taşı bana atma bak bozuyoruz sonra

■ Çocuğun taş atmak gibi bir opsiyonu her zaman var sevgili okurlar. Biraz düşüncesiz bir tavır tabii. Seneler evvelsi, yanlış otobüse binip yarı yolda, bilmediğim bir yerde imiştim. Ortalıkta dolanırken mahallenin çocukları taş atmaya başladılar. Otacak iş değil tabii, yolda yürüyorsunuz, çocuklar taş atıyor. "Yavrum yapmayın" dedim, olmadı. İleride bir tüpüğü gördüm, önünde de mahallenin gençleri denebilecek bir grup çekirdek çitiyor. İnceden onların yanına doğru kaçtım. Çocuklar taş atmaya devam ediyor. Mahallenin gençlerinin yanına varınca onların da duyabileceği bir sesle "Çocuklar ayıptır, taş atmayın" dedim. Hani mahallenin gençleri duruma müdahale eder, çocukları uyarır diye. Ama olmadı. Mahallenin gençleri saldırdı bu sefer. Neye uğradığını şaşırım, koşa koşa kaçtım oradan. Yoldan bir araba geçiyordu, arabayı zorla durdurup bindim. Yıllar geçti aradan, ne o çocukların neden taş attığını ne de mahallenin gençleri dedim düküklerini neden çocukları uymak yerine bana saldırdığını gözemedim. Gerçi bir daha saçları mavileye falan boyatmadım o ayrı.

■ Öpüşmenin öyle sanıyorum ki en heyecanlısı, en tatlı olanı, ilk öpüldükten bir önceki, hani o iki taraf da karşısındakinden emin değilken ve yanaktan öpüşürken dudaklarının belirli bir yüzdesinin kavuştuğu andır. Kişinin de bildiği, anladığı an zaten o andır. Tabii kazara da olabilir ama o zaman ikinci de dudakların benzer bir yüzdesi kavuşmaz, sadece diğer yanak hafifçe değdirilir. Ha biraz önce Umut eve giderken geldi, öpüşü gelmiş, o şekil selamlaşmış gitti, başımıza böyle bir iş geldi, alakası yok şimdiden söyleyeyim.

■ Ötenazının kimi yerlerde suç olması bana bir hayli ilginç geliyor. Yasaları sadistler mi hazırlıyor merak ediyorum doğrusu. Adam "canım yanıyor, bilsin istiyorum" diyor. Yasa "Nihahaha hayır! Daha çok acı çekmen gerek!" diye nanik yapıyor resmen. Ötenazıye karşı olanlar kim onları da merak ediyorum. Birinin, kendisine bir

şey yapmasına karşı olmak bana garip geliyor. "Dövme yaptırmasın, kimse dövme yaptırmamasın" diye bir hareket var mı onu bilmiyorum ama varsa da bu ötenazı karşıtlarının uzaktan akrabası çıkar gibi geliyor bana.

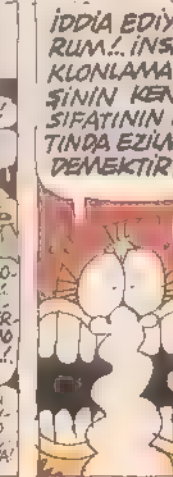
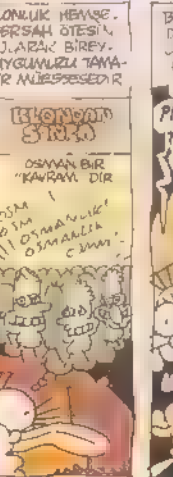
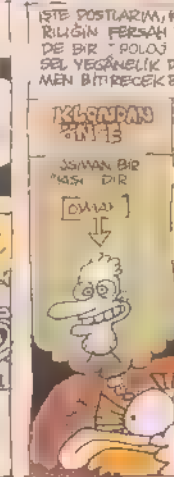
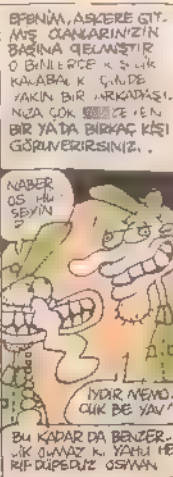
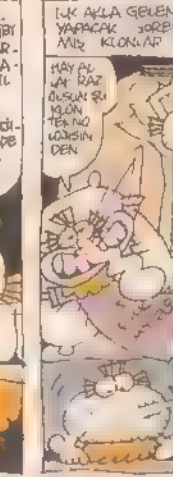
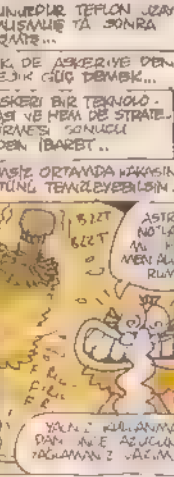
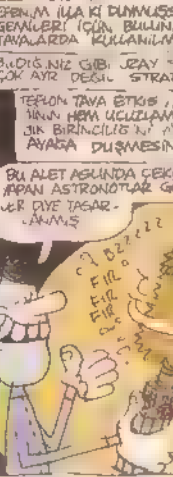
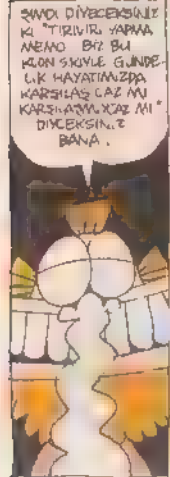
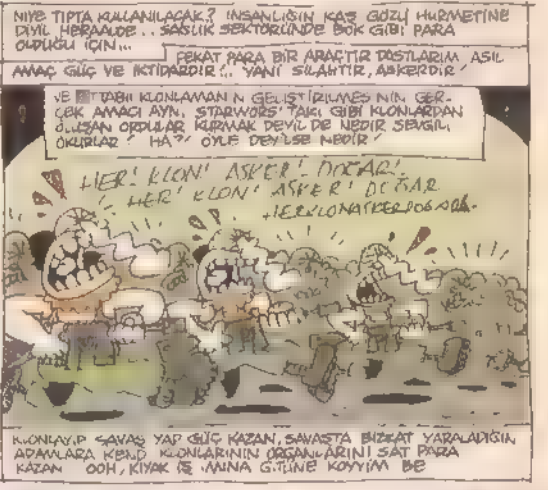
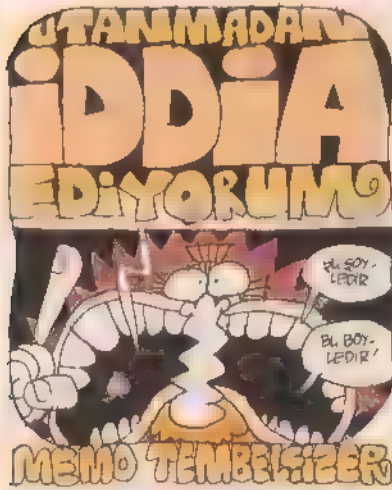
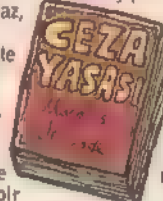
■ Palyaço arkadaşlar, bildiğiniz gibi görevleri komiklik olan arkadaşlar. Lakin ecebe filmlerinde seyrediyoruz, palyaço arkadaşları sık sık korku ögesi olarak kullanılıyorlar. Stephen King romanından çekilen şu palyaço filmi mesela. Tabii o film üzerine ayaklanıp "kendini bilmez üç beş palyaçonun yaptığı bütün palyaçoluk camiasına mal edilemez" ya da "palyaçoluk yanlış yansıtılmış" diyerek dava açmayan cefakâş palyaço emekçilerini ayrıca tebrik ediyorum. Ama dikkat ederseniz bizde böyle bir şey yok. Kanimca olmamasının sebebi, palyaçoya sıkça palyaço denilmesinden kaynaklanıyor. Hadi palyaço olsa bir nebze ama palyaço olunca hiçbir ürkütücülüğü kalmıyor ki. Bizim korku figürlerinin isminin de bir ağırlığı olması lazım. Gulyabani gibi mesela. Ama palyaço?

İşte hayat böyle bir şey sevgili okurlar. Geride bıraktığımız aylar boyunca bir kere bile palyaço kelimesini telaffuz etmemek gerek kalmadı ama işte bakın görün ki, bir paragrafta tam on kere palyaço iki kere de palyaço dedim.

Ve bana kalırsa palyaçolar ek iş olarak banka soygunculuğundan başka bir şeyi akıllarının ucuna bile getirmesinler

Para dediğimiz şey esasen kurusun kırkta biri. Yani bugünkü şartlarında bir hayli paramız var. misal benim cebimde 5 lira var, 20 bin para eder. Hele ki eski parayla 20 milyar para eder ki param yok demek biraz ayıp olur.

■ Polis, kanun ve düzenin koruyucusu diye biliyoruz. Kendisi suça karşı bir arkadaş. İlk etapta suç işlenmesini istemez, suç işlenmesini engellemeye çalışır bir çağrışımı var ama detaylı düşünecek olursak suç olmazsa polis hiç olmaz. Buradan hareketle polis suçun azalmasını istiyor olsa da asla tamamen yok olmasını istememiş gibi geliyor bana. Siz gidin buradan kompo teorisi neyin kurup 2555'e kısa mesajla gönderin, bakalım ne olacak.

"kendimi durduracak değilim"

Firat Budacı

KAZANIN PEŞİNDE

"Lensim düştü basmayın!" diye bağırdı. İlkokuldaydık. Çoğumuzun bilgi ve tecrübesi gözlüklerin kırılmasıyla sınırlıydı. Lensi ve düşmesini tanımiyorduk. Hemen bir çember oluşturduk. Yere tam ne aradığımızı bilmeden bakmaya başladık. Levent, öne doğru bir adım attı. Lensi düşen Murat, "Basma, çok pahalı!" diye bağırdı. Hareket edemiyorduk. Lensin çok pahalı olduğu bilgisi ve çok pahalı bir şeye sahip olan Murat'ın sınırı bizi hareketsiz bırakmıştı. Sürekli ağzımı yoklayan, "Lens nasıl bir şey?" sorusunu bir türlü soramıyordum. Sorarsam, kendini ispatlamak isteyen bir ilkokullu tarafından 'Aaa bilmiyo musun!' la aşağılanacaktım gibi geliyordu. O yıllar gözlüğü bırakıp lens kullanmaya başlamanın garip bir havası vardı. O yüzden lens düşmesinin, bir gözlüğün yere düşmesinden çok daha elit bir kaza olduğunu hissedebiliyordum. Murat, "Bulması çok zordur" diyerek bu lens kazasının bir ilk olmadığını hepimize hissettirdi. Aslında biz erkekler umurunda değildi, meselesi kızlarıydı. Murat, ketçap ve mayonezin bile çok havalı birer şey olduğu yıllarda, zamanın ruhunu yakalayan bu kazayı sonuna kadar kullanmak niyetindeydi. Başarmıştı. Hepimizi etkilemişti. Süümü burnuna parıldayan tüm erkekleri, okulun bahçesine bomba etkisinde bir lens atarak yok etmişti. Birden "Neyse ya, yedeği var nasılsa..." dedi. Düşen bir lens sayesinde sınıfın en snop erkeği olmuş ve şimdiki isteğini elde ettiği için gösteriyi sonlandırmıyordu. Yürüyerek kaza mahallinden uzaklaşmaya başladı. Herkes bir gözü az gören Murat'ın peşinden gitti. Burcu'nun Murat'ın omzunu tuttuğunu gördüm. Ben biraz daha kalıp yere baktım. Lensi bulsam alıp gözüme mi takacaktım, yoksa "Lensi buldum!" diye bağırarak Murat'ın yardımına mı olacaktım bilmiyordum. Aslında orada kalıp yere boş boş bakarken lensi falan aramıyordum. Sadece, Burcu'nun tek gözü bulanık bir adamın omzunu tuttuğu anı görmüş ve kafamı öne eğmiştim. Bu elit kazadan yara alan tek insan bendim...

Bütün okul hayatım boyunca 'kazaya yatkın' birçok arkadaşım oldu. Murat, tanıdığım profesyonel anlamda 'kazaya yatkın' ilk insandı. Onu dikkatle takip etmemde 10 yaşındaki güzel bir kızın (Burcu) etkisi büyüktür. İlkokul insanları olarak hepimiz, finali yara ya da bereye bağlanan kazalar geçiriyorduk ama Murat biraz farklıydı. Hem geçirdiği kazaların niteliği hem de kaza sonrası iyileşme dönemi yüksek standartlardaydı. 10'lu yaşlarını süren bir insan olarak başına gelen talihsiz olayları birer avantaja çevirmekte ustaydı. Hepimiz ondan etkileniyorduk ve sanırım kendimiz için böylesine hayırlı kazalar temenni ediyorduk.

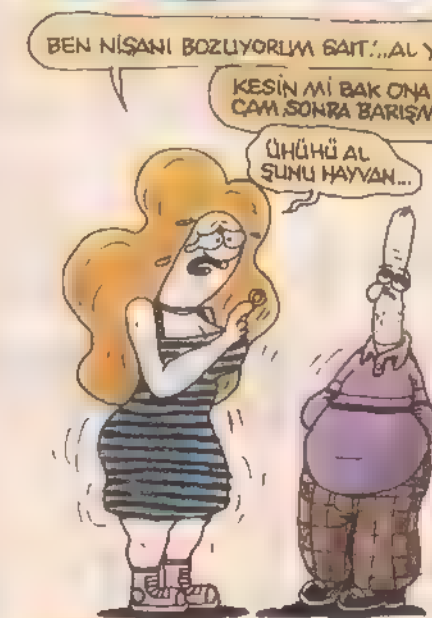
Şubat tatil dönüşü, ilk ders başladıktan 10 dakika sonra kapı çaldı. İçeri Murat ve arkasından 'Uludağ'a giden Ahu Tuğba' dizaynında bir kadın girdi. Leopar kürklü kadın (annes) Murat'ın durumunu öğrenmene açılarak çıktı. Murat'ın kolu kırılmıştı. Alçılı kolunu mavi bir askıyla göğsünün üzerinde bir madalya gibi taşıyordu. Sırasına doğru yürürken mağrur bir gazi gibiydi. (Gazi derken memleket kokulu folklorik bir yaralanma düşünmeyin, mesela Waterloo Savaşı gibi ismi havalı bir savaş düşünülebilir.) Teneffüste yerinden kalkmadı, galiba etrafına toplanmamız gerekiyordu. Toplandık. Şubat tatilinde Berlin'deki teyzesinin yanına gitmişti. Ve bir Alman arkadaşıyla kaykay yapırlarken başına bu elim kaza gelmişti. Murat'ın 'Berlin ve kaykay' ikilisi, bizim 'mahalle ve top' ikilisinden oluşan oyun terminolojimizi darmadağın etmeye yetti. Ama bununla yetinmedi Murat, geçirdiği kazadan bağımsız, uluslar arası anılarını da araya soktu: "Orada su içilmiyor, hep meyve suyu içtik" cümlesini sarf ettiği anı unutamıyorum. Çünkü Burcu, bu bilgi karşısında "Aaa!" demisti. Bu "Aaa!" bir şaşkınlık değil, ilkokul standartlarında bir hayranlık ifadesiydi. Sanırım Burcu, 10 gün boyunca meyve suyuyla beslenen sakat erkeğini artık daha çok seviyordu. O yaralı ama muaffer bir önderdi, ilklerin adamıydı, trendleri belirliyordu. Ve teneffüsün sonunda mavi bir askıyla boynuna asılmış alçısına ilk imzayı pembe kalemle Burcu atıyordu...

Ben de birkaç kez başıma gelen kazaları avantaja çevirmeye gayret ettim. Apartmanın altındaki halıcının küçük oğluyla top oynarken düşüp kolumu burktuğum gün bir şanslı asıldım. Doktor, "Kırık yok ama bandajlayalım" dediğinde moralim bozuldu. Alçı istiyordum ben. Ertesi sabah kadınıma bir alçı götürmek ve onu etkilemek istiyordum. Alçı bambaşkaydı. Aktif, haşarı ve eğlenceli bir hayatı ima ediyordu. Eve gelince kolumu ananemin artık kullanmadığı ve kenarında işlemeler olan tülbent bir eşarpla boynuma astılar. O tülbentle birlikte hayallerim ve Burcu gittikçe benden uzaklaştı. İtiraz ettim; tülbentin kenarındaki işlemeler boynumu acıtıyor, dedim, "Yaa böyle kolum ağrıyor yaa!" dedim, on dakika sonra "Ağrımıyor, artık çıkaralım" dedim. Hiçbiri işe yaramadı. Evde gizlice mavi bir şey aradım. Bulamadım. Boşuna bir çabaydı benimki. Standartı yüksek hafif kazalar ve hastalıklar sadece bazı insanlara yakışıyordu. Burcular bu sakat erkekleri tam nedenini bilmeden çekici buluyorlardı.

Okul hayatım boyunca, küçük kazaları elit bir dokunuşla avantaja çevirebilen 'kazaya yatkın' insanlar hakkında çok şey öğrendim: Koleje gitmekle bademciklerin erken yaşta alınması arasında bir bağ olduğu, kolejli çocukların zamanla kamburlaştığı (kolej kamburu), bu insanların ayak kırığıyla sonuçlanan kazalar sonrası metalik koltuk değnekleriyle ortamlarda belirdikleri, grip olduklarında kolları sarkık hırkalar giydikleri ve bu hırkaların küçük cepleri olduğu, 0.25 miyop yüzünden kısa bir dönem 'dinlendirici' adı verilen gözlükler taktıkları ve yaz tatillerinde bir denizkestanesine basmadan şehre dönmedikleri naçizane gözlemlerim arasındadır...

İlkokuldan sonra Murat'a iki defa rastladım. İlkinde sağlamdı. Bu yazıya sebep olan son görüşümdeyse bir boynuluk takmıştı. Facebook'daki fotoğrafının altında "Ufak bir rafting hatırası..." yazısını okudum. Biraz alttaki yorum bölümündeyse, "Aaaa! Geçmiş Olsuunnn..." yazıyordu.

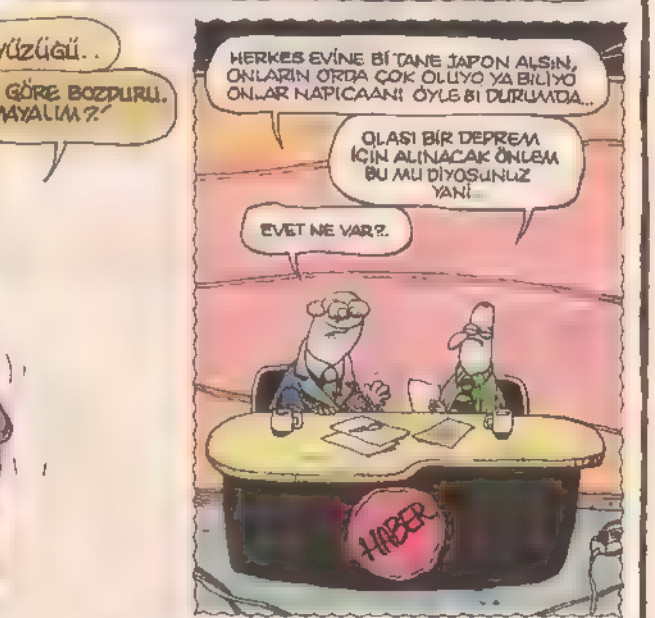
Cihan Ceylan

ERKEKLER! FUTBOLDAN ANLAYAN KIZ MI İSTİYORSUNUZ?..

BURCU KÖŞ BURCU, BAKKAL EKMEKLERİ TAM KOYUCAKKEN SEPETİ YUKARI ÇEKİYORDUM, SONRA Bİ DAHA SARKITIYORDUM, YİNE KOYUCAKKEN YİNE ÇEKİYORDUM, Bİ TÜRLÜ YAKALAYAMIYO... EHEHE... EĞLENCE TAVAN YAPTI BURDA KÖŞ..

ARTIK BİRİNİ İŞE ALMAMIZ LAZIM EFENDİM, İSTERSENİZ BAKALIM ŞU BAŞVURU FORMLARINA...

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

ZIRTLAN!

Bahar gelmiş, havalar güzelleşmiş, dışarı çıkmıştık. En sevdiğimiz şeyi yapıyorduk. Beşliktaş' ta büfede sosuslu yedikten sonra vapura binip Kadıköy'e gittik, moda sahiline gezmek, ordan tekrar vapura Karaköy'e dönüş ve ardından taksime yürüyerek, hava kararmadan sokaktaki masalardan birine oturup bira içmek. Hava o kadar güzel, biralor o kadar soğuktuk ki canımız hiç kalkıp eve gitmek istemiyorduk. O gün geç saatlere kadar oturup içtik. Neredeyse her gün, her dakika yan yana olmamıza rağmen hâlâ konuşacak bir şeyler bulmamıza şaşırma şaşırma içip konuştuk. Sabaha karşı bardan çıktığımızda çok sarhoş ve hâlâ coşkuluyduk. Gidip bakkaldan iki kutu bira aldık. Yürüyerek içmeye devam ettik. Saat sabahın dördüydü ama daha anlatacak, gülmenecek çok şey vardı. Boşu boşuna ayırdığımızı, tekrar başlayarak ne iyi ettiğimizi anlamıştık.

O kadar coşmuştuk ki normalde hiç yapmayacağımız, atlamalı ziplamalı mizaha kadar vardırırmıştık işi. Kendimden beklemeyecek bir aksiyonla "bak şimdi ne yapacağım" diye cadde üzerinde ki İsveç konsolosluğunun büyük demir kapısına doğru koşmaya başladım. Bunu yaptığımı inanmıyordum zira bir esprî uğruna çok büyük organizasyona girecek bir insan değilim. Ayrıca ne yapacağımı da bilmiyordum, aklımda hi bi fikir olmadan koşmaya başlamıştım, bi de çok emnin gibi "bak ne yapacağım" diyerek ona bir neşe kamavallı vaat etmişim. Demir kapıyı tırmayıp bişey yapamam gerekiyordu ve komik olmalı zorundaydı. Aklıma çalıştırmaya çalışırken bi yandan da koşuyordum. Depar atarken ki işen adam gitmiş, yerine "Off ne gereği vardı şimdi, nerden girdim bu işe" diye düşünen smurtıkan bir adam gelmişti. Buradan bakınca kapıdaki kulübede polis yok gibi gözüküyordu, ama olabilirdi de. Tam ağızda slarga ile tırmanıırken belime komk yıyelebirdim. "Bak şimdi ne yapıcım" diye koşmaya başladıkten sonra finalde zopa yemek perçekten rezil bir durum. Koşmaya devam ediyordum. Ve artık emrindiri ki görevi mumar ağabeylerimiz kısa bi süreliğine görev yerlerini terk etmiş. Smurtıkan suratımda sevecen bir gülümseme belirmişti, ama endişem geçmemişti. Hâlâ aklıma komik bişey geimemişiti... Çıktıktan sonra da yakalanabilirdim, hatta belki de baya bir suç olabiliir bi konsolosluğun kapısına tırmamak. Bir yazar olarak sıya görüşlerimden değil de hayvan gibi kapılara tırmanmaktan yargılanmak istemiyordum. "Ben aktivist bir yazarım, eylem yapıyordum" diye yazarlık kariyerimi kurtarmaya çalışsam, bu sefer de "Umut bey ne alıp veremediğinizi var İsveç'le?" diye sorarlar. Ne diyeceğim? Orada bir erkeğe dört kız düşüymüş bilgilsinden başka bişey bilmiyorum ki İsveç hakkında. Resmen rezillige koşuyordum. "Yol yakinen dümenli kırıp eve doğru mu koşsam, sevgiilli de batsın, ilişkili de" diye de düşünmedim değil. Ama yapamadım. Bir kere kaybettiğimi bir daha kaybetmek istemiyordum. Rezil de olsam, perişan da olsam ilişkimi sürdürmek istiyordum. Ben onu seviyordum.

İşte o an bana bi' yüc geldi. Havada uçtuğumu hatırlıyorum ve sonra demir parmaklıkları kaladığımı... Arından umanın etkisizle kafamı çok sert bi' şekilde tuttuğum parmaklıkları çatırdıttım... Bundan sonrasında da hatırlıyorum ama çok net değil. Bütün koşu boyunca ağızmda olan sigaram, dudaklarımdan fırlayıp konsolosluksun sınırlarına girdiğini gördüm. Umursamadım, hızla konsolosluğun dev kapısının üstüne tırmandım. Yerde gülmüşeyerek ne yapacağımı merak ediyordun. Kafamı çok kötü çatırdıttım. Bi' üşüldüme duyuyordum. Konsolosluğunla

yabancı ülke toprağı kabul edilmesiyse alakalı olan, şu an size söylemeye dahi utanmışım berbat bir espi yaptım. Çok gülmüde ama "bunu mu yapacakım yanı" gibi bi bakışta atmadı. Zaten çok sarhoş ve kendi halindeydi. Aşağıda kendi etrafında dönerek şarkı söylüyordu. Elimle kafama dokunup elim baktım, çok az kanyıyordu. Erken tedavi için bi sigara patlatıp, tütününü yarama bastım. Tütünlerin yapışması için elimle kafama bastırırcın, ilerden 5-6 adamın yürüyerek bize yaklaşıyorkı gördüm. Adamı değıt resmen zırtlandı bunlar. Başırakarak şarkı söyleyerek zırtlanlara davet çikarıyordu sevgilim. Adımlarını hızlandırdıklarını bulduğum konumdan den biçikilde görüyordum. Konsolosluk kapısının tepesinde oturmış, bir yarım İsviçre toprağında, modernlikle, zırtlanlık arasındaki o ince çizgiyedim. Önmüde ki seçenek vardı. Ya g.tümü iyice geriye doğru çıkarıp İsviçre toprağına emanet edecek, garantiye aldıktan sonra "aşkım kaç fena adamlar geliyo, buradan kaçarsan yakanmazsın. Buradan kaç, buradan..." diye talimatlar vererek, kapının üzerinden hiç inmeyip, dar durumdaki ne yapmasını söyleyecektim ya da inip ne olursa olsun sevgilimin yanıda çarpışacaktım. Tiplik bir aydın bunalımı yaşıyordum Ben dosta güven, düşmana korku salmayı yeğledim ve inmeye karar verdim. Polis'e de konsolosluk kapısında yakanlamak istemeydim açıkçası. Kapıdan seri bir hareketle aşağı atladım. O kadar şiddetli atladım ki ayaklarım pişti. Başımın ağrısını unuttum bi anda. Canımın can çekildi resmen. Birakin sevgiğimi yummuklarımla savunmayı ayakta duracak halim yoktu. Adam günü arkamızdan yaklaşıyordu. Ben birden belirince adımlarını yavaşlattılar. Ellerinde bira kutuları vardı. Gerçi bizim de vardı ama biz coşkunluğumuzdan ötürü sokakta yürüyerek bira içiyorduk, onlar ise taşkınlıklarından ötürü içiyorlardı. Coşkunluk ile taşkınlık arasındaki ince çizgiden bir gün size kapsamlıca bahsetmeyl çok isterim ama şimdi üzatmayayım.

Dans eden sevgilinin koluna girip nazlıca ve sessizce zirtlan grubundan uzaklaşmaya çalışmış. Şarkı söylemeye devam ediyordu. "Ehe ehe güzel şarkıyıymış" diyerek başkısı bitirtmeye çalışmış ama halden anlamaz gibi başıra çağıra söylüyordu. Neyse ki sustu da sessizce yürümeye başladı. Sürekli arkayı kesiyordun, bizim hakkımızda konuşuyordı. "Lavuk" diye bahsettikleri sanırım bendim. Yarrraaa yemiştik kesin. "Yapılmaz lan bu sevgilli olan adama, insanız lan... Yapılmaz." diye içimden geçirdim, utanmazsam ağlayacaktım. Zaten ayaklarım zılbarmış, kafamdaki yarama tüten derman olmamış, bir yandan da zirtlanlığı kaldıramazdı bu köhne beden. "allaaam insallah satışamazlar alaaaaam insallah satışamazlar" diye içimden geçirirken birden sevgilimin yanından olmadığımı gördüm. Yerde sadece babelteri vardı. "bitek babelterini mi bırakmışlar" diye düşünürken birden çılgınlığıyla İrkıldım. Çok uzaktaki bir direğin tepesine tırmanmıştı. "umuuuuuuuuuuuuuu! Babelterimi getirseneeeeeee" diye bağırarak beni çağırıyordu. Ardından şarkı söylemeye başladı, dolunaya doğru. Dolunayın ışığı eteğinin sıyrılmış bacaklarını parlatıyordu. O kadar güzel ve davetkar gözüküyordu ki. Arkama baktım zirtlanlar da yoktu. Sonuçta sevgi kazanmıştı. Eminim "ulan bunlar birbirlerine çok aşık be, zirtlanlık da bi yere kadar" diyip gülümseyerek geçip gittimşlerdir yanımdan. Gerçek sevgi karşısındasın zalim insanın bile gardı düşer, bunu unutmayın sevgili okurlarım.

Keyfim yerine gelmişti. Yerden babetleri aldığım sırada ikinci kez çığlığını duydum. Ama bu ilk seferkine benzemiyordu bu. Korku içindeydi. Direğin tepesine sıkı tutunmuştu ve daha demin arkamdan gelen zırtlan grubu direği sallayarak sevgilimi düşürmeye çalışıyordu. Sallarken oldukça neşeli gözüküyordular. Tipki bil ananas gibi düşüştü, kabuğunu soyduktan sonra onu yileyecektirdi. Panikle "hoop biladerrrr! Hoopp! Abiii!" diye bağırarak koşarken, "fittttiiiiiiuuuuu" diye bir yandan da ısıt çıkıyordu. Benî görünce sallamayla kestiler. Yanlarına geldim, söyleyecek hiç bişeyim yoktu. "o benim kız arkadaşım ne olur"

sallamayı kesin" inı diyecektim direk sallayan adamlara. Allah'tan sonuçu onlar açtı, "Ne var lan" dedi. "Abi sallamazsanız, devlet malı sonuçu bu direkler. Direkte de değilm de ben, çok büyük cezası var devlet malına zarar vermenin" dedim. Bi tanesi ka'famdaki bütün topağına dokunarak "nasıl bi insansın lan sen" dedi bana. Güldümedim, herkes gibi bi insanım be abl. Bir faniyim diyelim. Nerehisiz abi siz, çok kanım kaynadı size" dedim. Nirengi noktalarını yakalamak için bir milliyetçi bir ruhani damardan giriyordum konuşmaya ama bir türlü ortak payda yakalayamıyordum. Kesin haplanmış bunlar. Durduk yere sinirlendi "nasıl insansın" diyen adam. "Ütan sen bugün yarındaki kıza sahip çıkamıyorsan, yarın öbür gün karına da sahip çıkamazsın gözde olursun godoş" diyerek özerime yürüdü. Sadece "abi diye demesek" diyebilirdim. İstanbul'un orta yerinde bi polis göremiyordum. Sevgilim de yavaş yavaş inip yanına gelmişti. Bi tanesi arkamdan enseme vurdu, yine de güldümedim. İkizim de parçalayacaklardı, gözleri dönmüştü. "abi bakın yanlış anladınız" dedikçe çekıştirip duruyordırla beni, kız arkadaşım da bağırarak adrenalinli iyice çosturuyordu.

İşte o an hayatımda hiç polisi gördüğüme bu kadar sevinmemiştim. Başımıza bir şey gelmeden ekip arabası yanıma yaklaşık zırtlanlar dağıldı. Polis arabadan kıkmadan yanına çağırdı bizi. Sevinçle yanlarına gittik. Kendilerine iyi akşamlar dileyip teşekkür ettim. "Dolaşmayın bu saatte buralarda" diyerek bizi uyardıktan sonra kimliklerimizi GBT işlemleri için istedi. "Hay hay" diyerek kimliklerimizi uzattık. Elendeki küçük aletten baktıktan sonra "hadi doğru evinize gidin" dedi. Taksi beklerken, कि arkadaşım yaşananlardan dolayı ufak çapta bir sinir krizi geçirip yere oturarak ağladı. "Gidicem bu ülkeden. Yaşamaz artık buralarda" filan diye biseyler söyledi. Ben teskin etmeye çalışırken bir yandan da etrafı keşiyordum. "Ülan sakin bu gözyaşları ve yere sere serpe oturmak başı ki zırtlanlar grubuna davetlye çıkarmasın" diye düşünceler içerisindeydim. "Canım kalk eve gidelim, orda sabaha kadar ağlarsız" diye kalkması için ikna etmeye çalıştım. Ama "Sen git. Gelmiycem ben" diyerek ıtırız etti. Ben kaldırmaya çalışırken, demin bizi kurtaran ekip arabası tekrar yanıma geldi. Gülmüsdüm. Memur arabadan indii yanıma geldi. "Ne oldu" dedi. Daha önceden de tanış olduğumuz için memura "sanırım bi sinir krizi geçiriyorum. Bilirsiniz kadınlar" dedim. "Ben size eve gidin demedim mi. Ne hâlâ dolaniyorsunuz buralarda" diily yerde oturan कि arkadaşımın kolundan tutup onu yerde ziplatarak "Kalk lan! Kalk! Kalk! Kalk! Adamı hasta etme" diye bağırdı. Hızlı hızlı ve susarak eve doğru gittik.

Ö gecedən sonra hiçbir şey eksikli gıblı olmadı. Evde uzun uzun olay
üzzerine konuştuk. Adamları alttan alarak en doğru hareketi yaptığını
söyledi. Ama gözleri hiç öyle demiyordu. Onu çok iyi tanıyordum, onun
için savasmanı bilesiye istiyordu. Sonunda bıcağılansam da, bşsem de
onun için savasaydım emimin çok etkilenecekti. Her kadın izah işareti
yaparken ensesine şaplak yiyen bil sevgiliden çok, kahramanca savaşan
bir erkeği daha çok ister buna kimsen olu tiraz elmesin. Korumucu,
kollayıcı olmak yerine yaşamak istediğim için gözünden düşmüştüm.
"medenî tavrımı" ne kadar takdiri ettiğini söylese de içinden "pil"
dediğini duyar gibiydim. Üike şartlarını umursamadan, sanki Prag'da,
Amsterdam'daymışız gibi gereğinden fazla coşkun davranıp taşkına
davet çıkaran kendisiydi ama gözden düşen ben olmuştum. İstedikim
kadar "eğitim şart, eğitimsizlikten oluyor. Ekonomik adeletsizlikten
oluyor" diyerek konuyu mantık eksenine oturtmaya çalışsam da izah
işareti yaparken ensesine şaplak yiyen, yedikçe gülümseyen görüntümü
onun aklından silmezdim. Ö içinkide "pili" nidasını hiç kesemedim.
"Allah düşmanımı bile sevgisiyle gezersen zırlana denk getirmesin.
Ya da halden anlayan zırlayana denk getirsin." demekten başka diyecek
bişeyim yoktu. Olan yine bana olmuştı.

ÇABUK BİLİM KURGU ÖYKÜLERİ 2
• 93.002 ÖZTUTK

GELECEĞE DÖNÜŞ
(HÜSEYİN'İN GÖZÜNDEN)

ULAN YAVAS BE,
MAHALLE ARASINDA
BU KADAR HIZ
YAPILIR MI?
ÇOLUK ÇOCUK VAR!

**MATRIXTEN
HEAVEN ÖNCE**

TRANSFORMERS

HACKER NEDİR ?

**İŞİKLİ AYAKKABININ
'İCADI**

6602 JUL

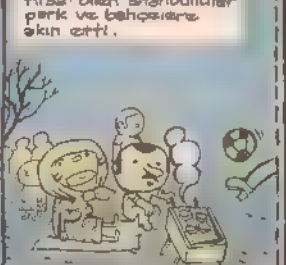
su kaynakları

günün bütün

~ ve gurmele, sıcak havayı
fırlatıyor. İnfantillikler

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLU

döşedin o mayını?.. Çocuk daha hızlı ölsün diye mi uykusuz kaldı teknisyen?.. Ey insan, ey özünde güzel olan, ey kağıt üstündeki mutlu yoldaşım, bu dünyada güven ve heyecan içinde yaşamayı başaralım artık... Petrol, enerji deme bana sakın, bulunur çaresi onların... Sanki çok yaşıyomuşuz gibi, bi de imha planları, taktikler, stratejiler... Gerek yok! Saniyelerimiz sınırlıysa, her saniyeye daha fazla coşku, daha fazla hayranlık, daha fazla kahkaha ve gözyaşı yükleyelim, geometrik sevinelim!.. Demek ki neymiş: Gerek yok!

• Barcelona: Sürreal Madrid!...

• Bi arkadaşım, kirada oturduğu evden şubatta çıktı... Kontratı ayın yirmisinde olmasına rağmen ev sahibi tam ay kirası istemiş.. "Niye" diye sormuş arkadaşım, "Düz hesap olsun diye on gün daha ekledim" demiş... "Ama şubat yirmisekiz gün, o zaman sekiz gün fazla alın" deyince, ev sahibinin cevabı şu olmuş: "Ya şubat otuz çekseydi, o zaman on gün olacaktı!.."

• Sürmenaj'ın normal de sürreal....

• Ankara'da, askerdeyken, yakalanmış bi firari geldi... Epey bi kaçmış, sonra hapis, sonra da kalan askerlik için birlik... Eski İstanbul'un güzelliğini anlatanlar gibi, hep birliğin eski durumlarını naklediyodu bize, "Şu sinemanın yeri kırılıktı, sadece çardak vardı" falan diye... Askerde de nostaljiye denk geldim ki, "pes" dedim içimsıra!...

• Her reel, rasyonel olmuyorsa, bu nassi pozitif bilim!..

• Bitsin: Yaşı sorulduğunda "Sence kaç gösteriyorum" diyerek teknik konuya

duygusal verenler...

• Peki durduk yerde Semiramis Pekkan da Zazaca söylemeye başlasa ya, "Ben de varım" diyerekten...

• Uykusuz'un imza kuyruklarını gördükçe "Bu ne sevgi ah, bu ne ızdırap" koordinatına geliyo deli gönül... Saatlerce sabırla, güler yüzle bekliyo Candaşlar... Ne okuyucu, ne müşteri, sadece arkadaş bekler, bi paragraf konuşup imza almak için... Sağolun arkadaşlar... Ayriyetten ben de orijinal imzaya hassas biriyim... Wolinski de İstanbul'a geldiklerinde, "Je Montre Tout" adlı albümünün iç kapağına bisiler karalamıştı benim için... Geçen baktım, hoşuma gitti, dedim üstadın sadece bende olan çizgilerini paylaşıyım... Kimde ne orijinal varsa döksün ortama ince ince!...

• Azalarak bitsin: "Yap(a)Mamak" misalinde olduğu gibi, kelimeye parantezi coşturmak...

• Piranha: Yaban hamsisi...

• 23 Nisan, yarım, kanaltürk, konuğum Uğur Gürsoy... Tabii Çocuk Bayramı olduğu için Uğur'un koltuğuna Fırat oturdu bazı bazı!.. (Bu arada: 2 Mayıs Cumartesi'den itibaren canlı yayına başlayacam.)

• "Bir laçkadır benim memleketim!" - Saygın Delibaş

• Geçen haftaki konuğum Demet Sağiroğlu idi... Programda "Kızıldeğirler, istemedikleri şeyi anında unutma yeteneğine sahipmiş" diye enteresan bilgi verdi Demet... Ama sonra mesajı geldi "Unutma sanatı, meğer isem Çingeneler'e aitmiş" diye... Ne özenli bi insanmış Demet, demek ki, "unutmama sanatı" da ondaymış!...

• Günde 8 saat parçacık fiziği, 8 saat kübizm, 8 saat de nanoteknoloji ile uğraşan adamı elbette uyku tutmaz!..

HEY
VEDAT!

Womsh
2001

fırat

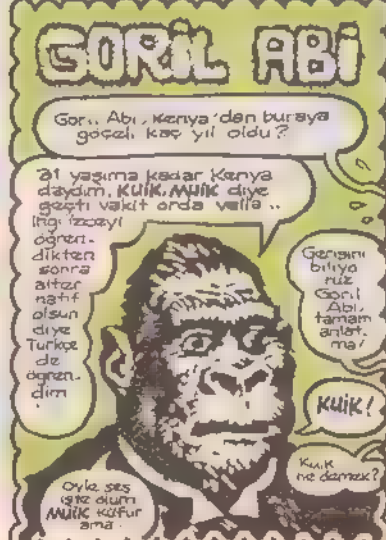
Uğur
Gürsoy

Tribal

Gökçe

Cüsti

• Sıla'nın şarkısında, "S.kine güvenen şöyle gelsin" var ki inceden, alanında galiba ilk!..

• Erol Günaydın'ın 77. Yaşını kutladık 16 Nisan'da.. Bir kez daha benzersiz anıları, tatlı sesinden dinledik... Ve korktuğum oldu sonunda, hain Sirkeci ısırdı parmağımı... Aslında ben onu ısırsam haber olmalıydı, neyse... Erol Ağbi'nin o bebek siması için tüm ısırmalara eyvallah... Hem yeni yaşın, hem de 23 Nisan'ın kutlu olsun Erol Günaydın...

• İçim ürperiyor, ya evde yoksam?!

• Selam size dersi derste dinleyenler, öğretmenin çocuğuyla arkadaş olmak isteyenler, kümelerde sadece üye olanlar, silgiden illa ki biraz koparanlar, başkan yardımcılar, hepimize selam... Ömrümden ömür aldınız yıllar içinde... Siz siftah diye yeni ayakkabıya basanlar, haritacılar, nakille gelenler, "lan deme lan, babam kızıyo lan" diyenler ve 'geçer' motla geçenler, yediğiniz ömrüm oldu, selamlar size... Ödevimi unuttunca "Yandın ağlum sen" diyenler, iki kurdelalı kızlar, kardeşikle aynı sınıfta olanlar, ilkokul biri iki kere okuyanlar ve biri okumadan ikiden başlayanlar... Birlikte ömrümüz gitti yıllar yılı... Çok düşündüm ve şöyle demeye karar verdim: Sizi gidi!...

• Hemen bitsin: Magazin polemiklerinde, lafı kırkinci saniye namus, delikanlılık, şeref üçlüsünden birine patinaj yaptırıp tıkmak... • Elektrikler kesik diildi, çalıştım...

Birinci Eski

toz

şu serseri tozlar

belki

bir hititli'den son kalanlar

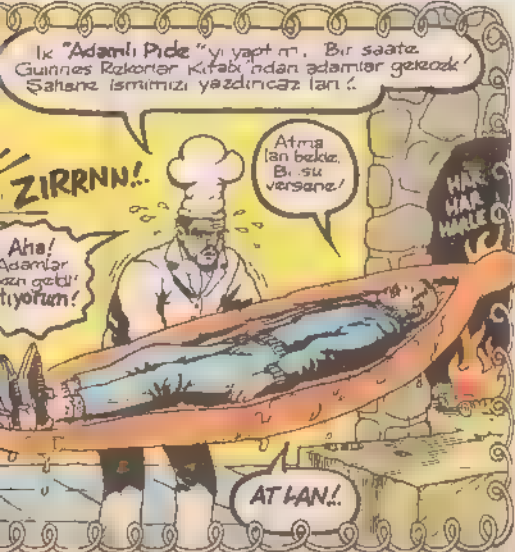
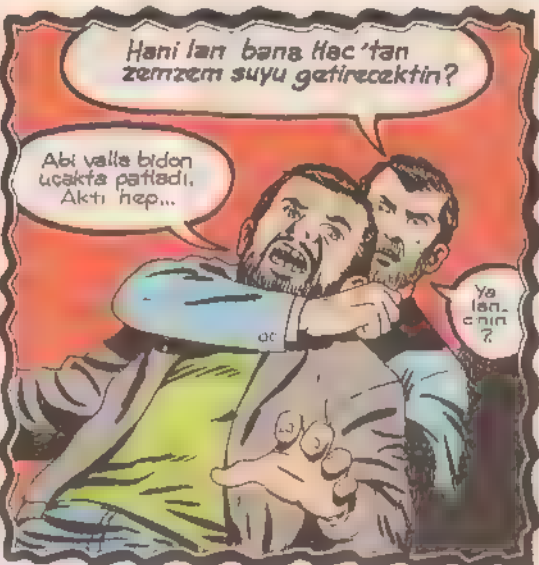
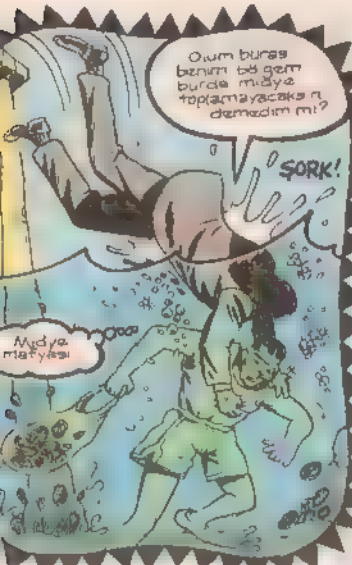
belki o hititli'yle

bir persli'nin karışımı

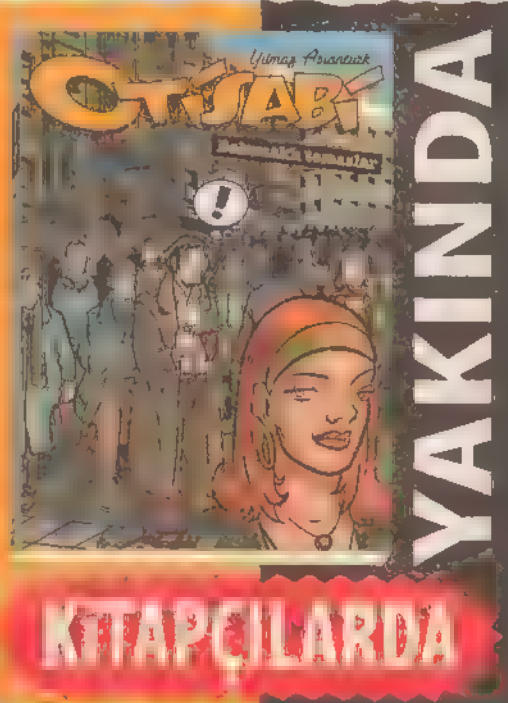
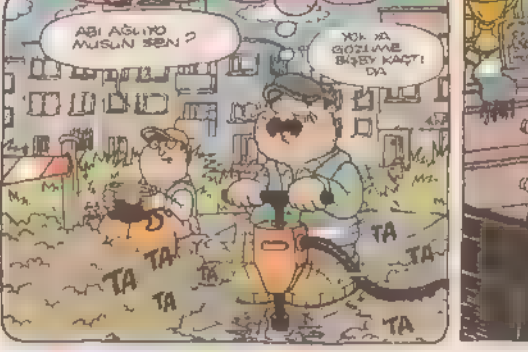
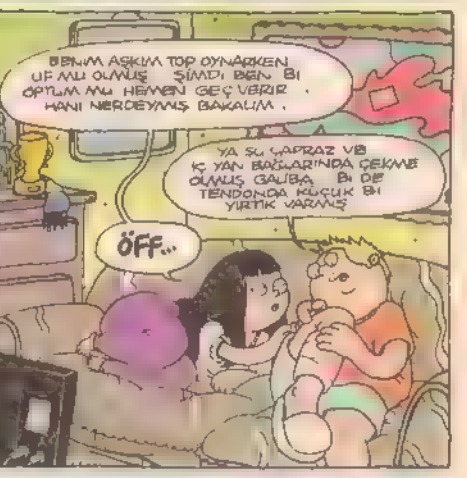
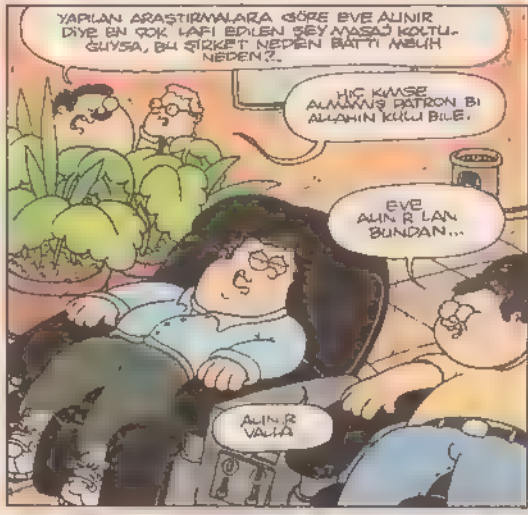
ben de katılıyorum onlara

bi ara

zaman aşımı

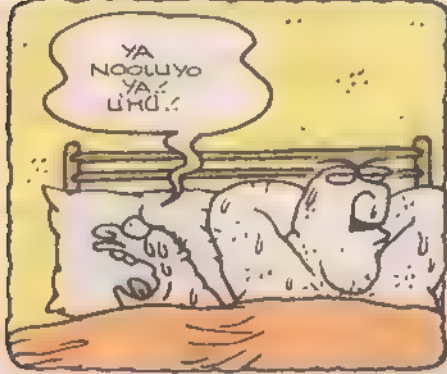
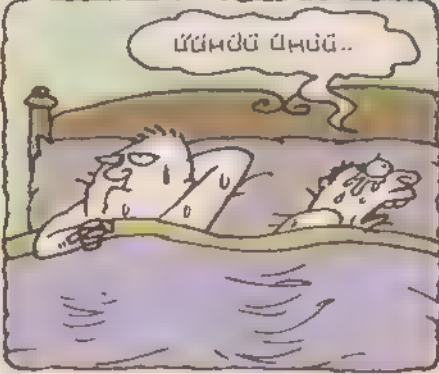
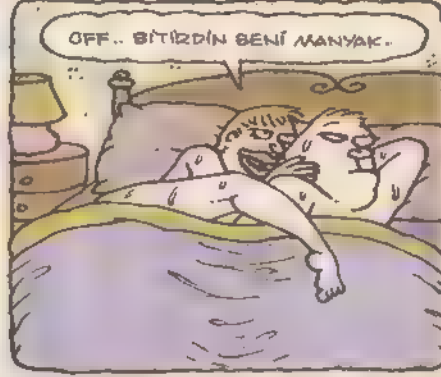

AHMET CAMBAZ

Seytan Tüyü...

YIGİT ÖZGÜR

ERSİN KARABULUT

ANNEYLE ALIŞVERİŞE GİTMENİN EN GİÇİK
TARAFINDAN BİRER BİR SAĞCIYLA SA-
YET ARAYIŞI GİBİ BİRİSİ BÖYLE AMA ANNE
ASLA İNANMAZ, HATTA ADAMCAĞIZA "BAK
BÖYLE BİR KİŞİYLE BAK", OLMAZLIĞI İLAN EDİP
BİRİSİ DİR.

BU MODELER RAHAT TIR ABLA, BU NUMARA GOK FARKETMEZ AGILIR KATEN GYDYKCE

VAA ANNE BAK AG UYRANSI, AVALIM ISTE

SOK U BULAM YOKLUN

YAA
VALLA SIK
ANIYO NIYE
OMADI DI-
YOBLUN KI
YAA?

MMH

ISTHODUUN KI
ANNEEM O RAI
CIY DOK SEV
SIM HEEMEN
KINA IL SUN,
ADAMA TERS
DAVRANMASIN

GENÇ ADAM
HAKLI KÖSE KOL-
TUK BİZİM GİBİLER
SEN ONLAR DAHA
PARAK. BENİM İS-
TİYOLAR BENİ ÇOK
ANLI YORUM
SENİ DEĞİL
KARILI

EHE
EHE
YANLA
MI ..

ADAMIN MEYAN ÇOK SEVMEKİ
O BENİ ANLAMAK .

BEN DE
DİYORUM
AMA ANA-
YAN YORUM
KI DEĞİL

EN
DÜĞRÜSÜ
NE GENCİLER
BULU YINE
BAYMA-
YIN .

GENÇ ADAMIN İPİ AĞZIN-
TAN İYİ DANIŞIO

NABİ'Yİ BULDU,
NEZAR'IN GÜZEL
BİSEY?

YOK YAA SEĞENBEREK! ADAMIN
BİRİ ERİŞİN! TOVLAD, BU DO TUTTURDU
BURDAN ALAYIN. ADAM BU Ş'EN ANLIK
DİYE ADAM BİNAF TABİ Kİ BENİN
OLYAK İSTEDİĞİNİ BÖYLÜCEK

HAYIR BENİCE
GİRECEK EN ANLAD
Ş BELLİ TAMAM MI?

TAAŞI
TAAŞI.

YENDİ BABA. ŞİMDİDE DRABO YU YENDİ. RAK İMİZİN SİZİ BAŞARDI.

HEPİ BÖYLE İYİ. HEY HİÇ BİR ŞEYİ HİÇKİSİ DEĞİL SEBİLİR.

BABANIN NESİ VAR ERSİN?

BİRÖVER FAKK
DİZGÖYÜ İNDİRİSİN,
KONULMALIYA HA BİDE
SİDEDE Bİ ROBOT VARDI
NÖÖÖÖ, AHA O?

MÜLÜSİR
ARİ BÖTİSİNİ
İKİ DE ZEC
KESİM LİN
ZİRLER

NE Bİ İYİ EVDE İKİ
PROBLUM YANINDA DÜREK
YOLU AKMAK İÇİN

BİREK
YERİNE
NİT
ONLI

-AL TABİ AN
NOLUK

NEYSE, BAKIAMI DİNLEMEDİM. FARKLI KÜLTÜR ALDIM BU ARADA. BEN ANNEMİ DE DİNLEMEYİSTİM. ANLAŞTIK O AYAKKABIMI SONRA AÇILMAD. ANNA KODUMLU AYAKKABIM, ANNA BEN GÖK İŞİRAR ETTİ. GÖK İÇİN ANNEME BİREY DE DİYEMEDİM. Bİ DE SA-ANLA BULUĞAK. SİZ ANNA SATIĞIYA KIZMAŞIN DİYE DE SÖZBAEK İSTEMEDİM. ÇÜNKÜ O BEN ANLAŞTI. EVET EVET ANLAŞTI.

VOİ

MERAK ETME AYAKKABIMI.
KÜRKÜK SİZİMİZ GÜVENDE

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Komşunun evinden her sabah aynı saatlerde (07.00 - 07.30 arası) gelen düzenli çocuk bağırımlarının sırrı çözüldü. Meğer ufak çocukları varmış (onu zaten anlamıştım), beyni gelişsin diye çocuğa her sabah eğitici çizgi film izletiyorlarmış. Sevimli tavşanlar, neşeli tilkiler çocuğa "haydi şimdi sen de bizimle birlikte söyle" dedikçe çocuk çığırından çıkıyor demek ki. Ben kafasına göre bağırıyor sanıyordum.

Yazısının uykusuz'da yayımlandığını öğrenen Erman Çağlar sırasıyla şunları yaptı:

- 1- Google'da kendini arattı (Torbalıspor Futbol Kulübü'nde teknik direktör olarak görev yapan ikinci bir Erman Çağlar olduğunu öğrendi).
- 2- Google'da eski kız arkadaşlarını arattı (gelişine).
- 3- Google'da uykusuz dergisinin tirajını arattı (bulamadı).
- 4- Kendini tekrar arattı (Torbalıspor Futbol Kulübü'nün sitesine girdi, bir süre Torbalıspor marşını dinledi).
- 5- Biraz uyudu. Uyanınca yine Google'da kendini arattı (olumlu bir sonuç alamadı).

Fıkra köşesi

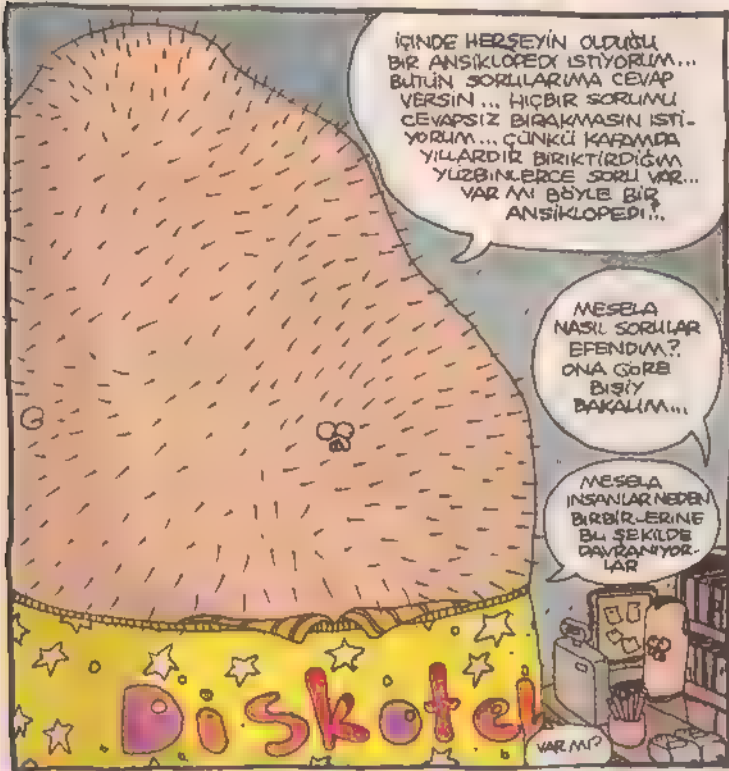
Bir gün hoca, karısıyla otururken "ben galiba mutsuzum" demiş, bunu duyan hocanın karısı "ne istiyorsan açıkça söyle; ayrılmak mı istiyorsun?" diye sormuş. Hoca da altta kalır mı? "Ayrılmak değil... Bir süre ara verelim. Aynı yaşayalım. Kendimize ve birbirimize biraz zaman tanıyalım..." deyivermiş. Karısı bu duruma çok üzümüş. "Keşke gerçekten ne olduğunu anlatsaydın bana... Başka biri var değil mi?" demiş hocaya. Bunları duyan hoca da yapıştırmış cevabı: "Evet hayatımda biri var, Bunu benden öğrenmen en doğrusu sanırım. Üzgünüm..."

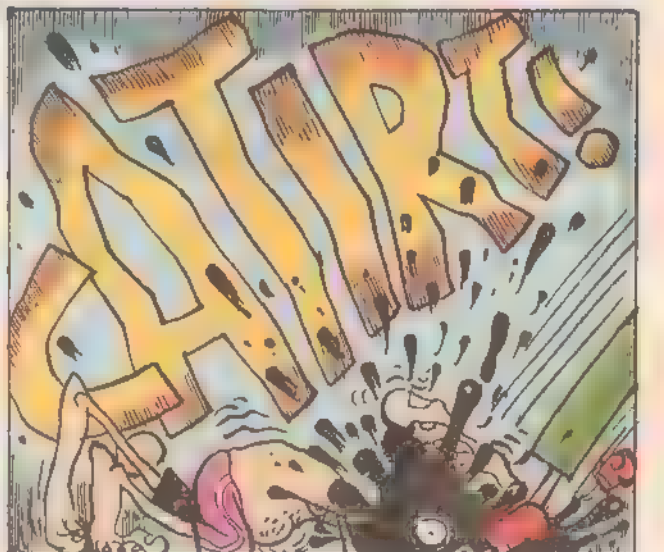
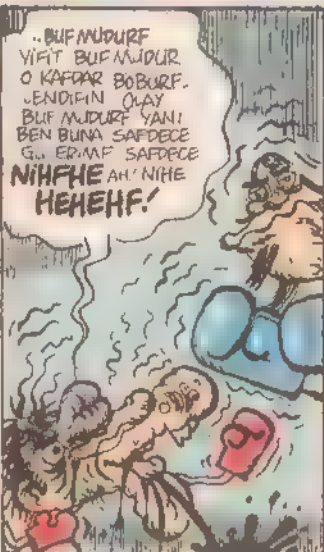
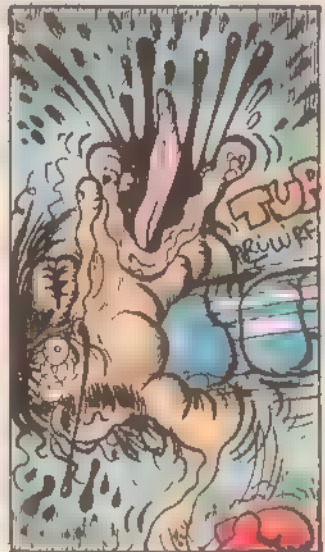
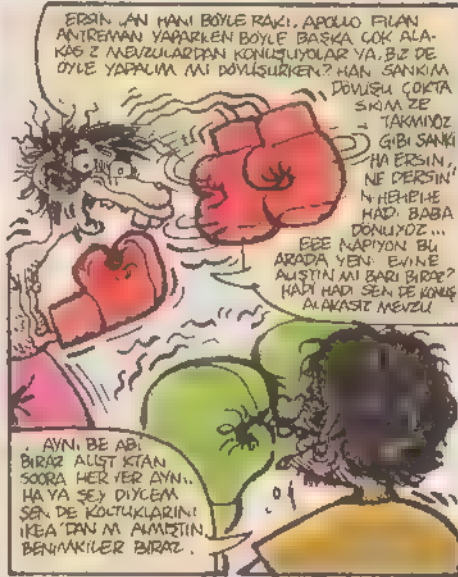
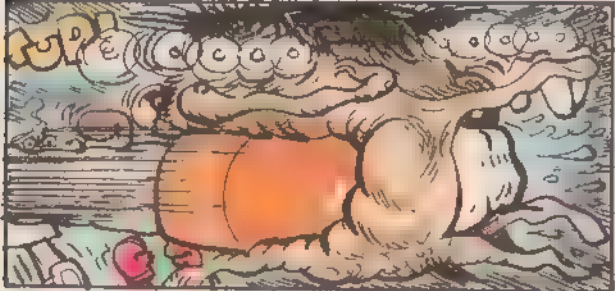
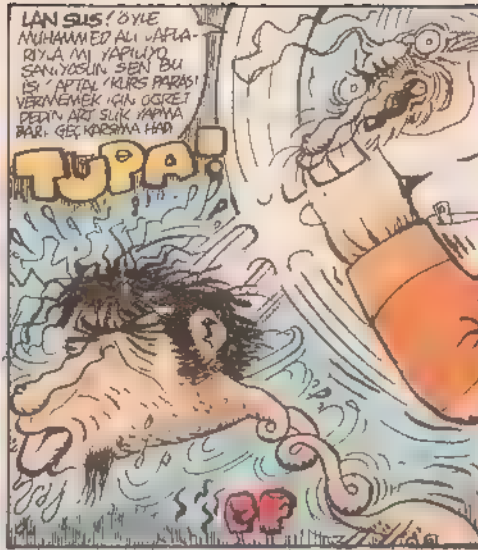
Gündelik yaşamın içinden anlık heyecanlar: Çok alçaktan uçan helikopter sesi.

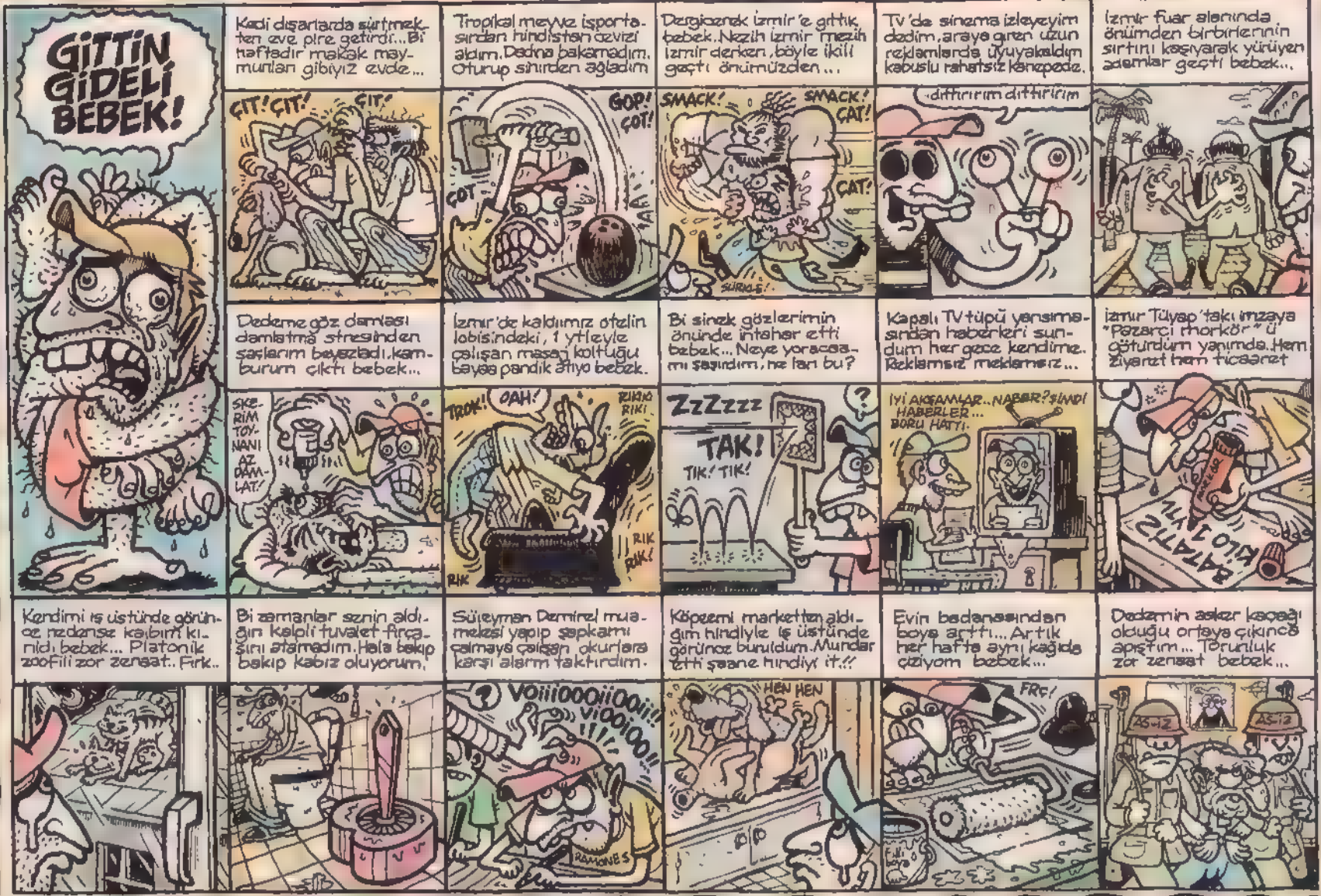
Orada olduğunu biliyorsunuz, ama onu göremiyorsunuz. Bazen görebilmek için balkondan sarkıyorsunuz ama yine de göremiyorsunuz. Bazen komşunuz da balkondan sarkıyor görebilmek için. "İyi günler" diyorsunuz. "İyi günler" diyor.

Festival seyircilerinin aralarına karıştım, "yaa ben cinsel kimliği mi burda düşürdüm galiba. Bulan oldu mu?" diye şaka yaptım onlara. Beklediğim ilgiyi görmedim.

Her erkeğin bazı ihtiyaçları vardır!

SARI CEKETLİLER MOTOSİKLET GÜNLÜĞÜ

emre 2010

1.gün: 17 Nisan 2009 (İstanbul-Bolu) 230km

1. Sayfa

Sabah 8'e uyandım. Annem bi gece önce telefon açıp "Emre yola dınlengin çık evladım, demisti". "Dınlengin" annemin icat ettiği kelimelerden biri mi yoksa var mı böyle bişi diye düşünürken zaman geçmiş ve işte yolculuk günü. Sabah 8'de uyanmıştım. Yola biraz daha dınlengin sıkayım, diyerek tekrar yatıp 10'a kadar uyudum. Ben yoldayken eve usta girecek, kalorifer borularını değiştirecek Borular eskimis delinmiş alt kata su akıyo. Alt kat, yol için triptik alırken arayıp kavga etti benle, "kalorifer tesisatı apartmana aittir, dedim. "Doo ş.mide tesisat dersine başladık, dedi. Makina mühendisi oldum lan ben. Elli tane tesisat dersi gördük. Ücret dahilinde ders vermem lazım aslında. Yolculuk arifesinde bı buna sinirlendim. Ev'n anahtarını apartman yöneticisi ümit teyzeye bırakıp, tesisatı abiyi görmeğe gittim ve bilgilendirdim. Artık yola çıkma zamanı saat 12... Selim aradı. "Cum vakti yola çıkma uğursuzluk getirir. 2'ye kadar bekle, dedi. Neyse çok uzatmışım, 3'de yola çıktım ben. Yolda düşünme düşünme giderken otobanda olmadığımı farkettim. Hereke'ye hoş geldiniz tabelasını görünce farkettim otobanda olmadığımı. Bu yaludan yapmış olayım diyerek, Derince, Körfez felan izmitten sonra tekrar çıktım otobana hava buz anına boydım. İçinde bi tişört var. Buldum iki tişört daha giydim. Zaten başkanda bi şey yok. Bolu'da durdum. İrana Siderken de Bolu'da durmuştum. Buranın yemekleri güzel. Gorbay ile ismini ısıtıp

Mantıyla kafını doyurduktan sonra otel odama geçtim. Odadaki sabun, şampuan, şampuan şantama yerleştirdim. Bi şey söyledim. Dergideki elemanlar yola çıkacağını duyunca "günlük tutacak mısın" dediler "Evet, dedim. "O zaman yayınla- jalım ön, boz kalmışın kope, dediler. Valla yayınlayın da benim yol günlüklerim böyle iste. "Gök işiçüm, "Manti yedim, "Yeşil sırtım, "Falanca kilometre gittim, "Lastiğim kaydı, "Filtrem pistlendi. Başka bi numara yok benim günlüklerde. Yalnız bugün habiden zincirden tuhaf sesler geliyordu. Bi enayilik var çözemedim. Zincir değiştirip çıktım yola. Eski zincir trak trak ediyodu. Ayrıca mantıdan sonra bi de birimsütlağ yedim.

Dinlin Durgun Vulgun Gerbin

Balantı "Yorgun gitme, dinlenide çık" cümlesini kısaltmış beace "Dınlengin çık... Var böyle bişi

2.gün: 18 Nisan 2009 (Bolu-Adana) 640km

3. Sayfa

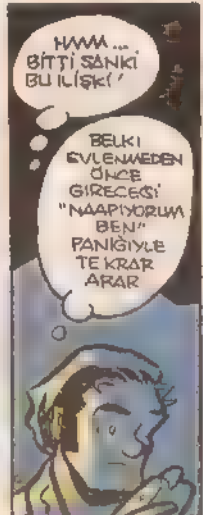
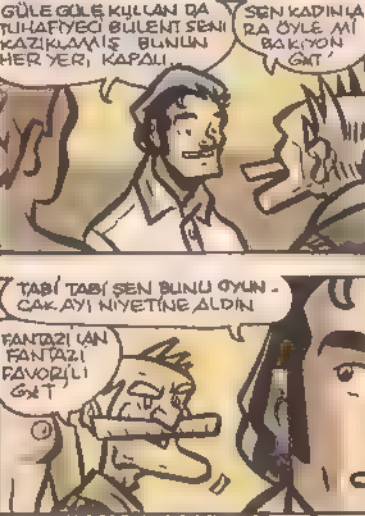
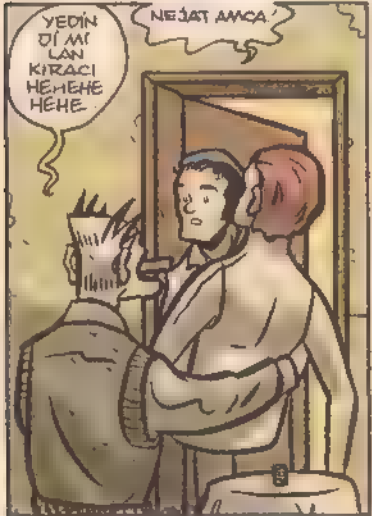
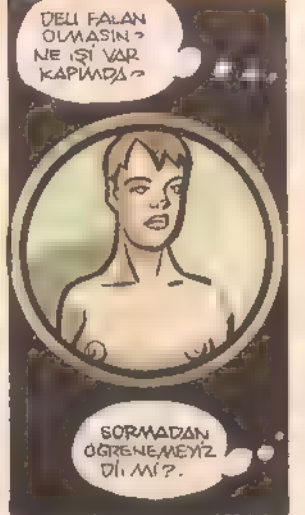
Sabah uyandım. Saat 7. Motorun yağını falan kontrol ettim. Eklilik gözükiyo ama imkanı yok. 2, Blt yağı daha iki gün önce koymdum. O kadar yağ yoksa makinanın jaba gibi duman atması lazım. Egzaiz içinde biraz is varama abartılacak kadar değil. Makina soğukken rotat. de 1dk. çalıştırıp oyle yapıyorum yağ kontrolünü. Ben yine de biraz yağ ekledim. Ön fren balatalarını da yeni takmıştım. Lastiği kashıyolar. Biraz atınca alıştır demiydim ama hala gayk gayk sesler geliyo. Yola çıkmadan öntekeri söküp balataları kontrol ettim. Taktım. Hala aynı ses var. Alıştır ama yav, çıktım yola. Namazsız Transalp nasıl benzin yigo... Şahane motor ama otobanda adamı yalan edebiliyo. Benzinlik yolda kaliveriyosunve yolda. Ankara-Gölbaşı arası otobanda benzin (rezerv dahil) bitti. Otoban telefonu vardı durduğum yerde. Üzerindeki düğmelere bas-tım. Galişayıo... 152 trafik ora yazıyodu. Aradım. Pozisyonumu bildirip, benzinimin bittiğini ve tra-piğin bu gibi durumlar için bi önerisi varmı diye sordum. "Hayret bişi, dedi adam, sonra bi numara verdi, O nu mafa da başka bi numara verdi. Başka numara çevre yolunda arkadaş var, dedi. Artık bi arkadaş la otobanda vardı. Kenara atılmış pet şişeler-den içine izenmemiş bi tane buldum. Gelip geçen otolara sinyal atmaya başladım.

OTISABI

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Manber

O gece Damla'yı hayal ederken kendimi polyester hanımın soğuk ve sert sentetik tenini okşarken buldum. Çok vassırdım utandım ama tıvı gelmişti. Gözlerimi kapayıp devam ettim nasıl olsa yalnızdım Ne zaman bir iç giyim mağazasının önünden geçsem gözlerim takılır orada duran mankene. Damla ile gerçekleşmeyen sevişmemizin donuk kanıtı gibidir sanki.

SON

UYKUSUZ

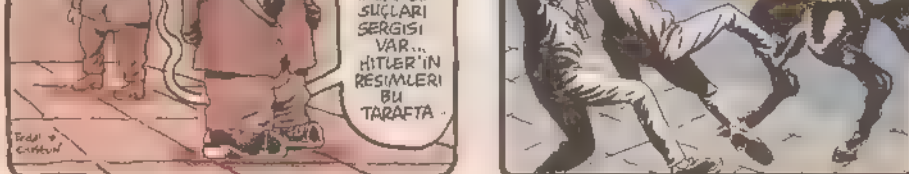
Bu 1 Mayıs'ta da çevik kuvvet polislerinin kasklarında kimlik belirlemeye yarayan numaralar olmayacak.

www.burtonbooks.com

SUGLARI
SERGISI
VAR...
HİTLER'İN
RESİMİ
BU
TARAFTA

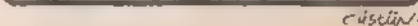
Çok kararlı şekilde patrona yalakanıp, bu yalakalığı tespit edenlere kızarlar... Patron, sırtını sıvazladığında sevgili- temas etmiş gibi mutlanırlar... 'Ben de patron olacağım, benim de yancılarım olacak' hayali kurarlar...

TÜRKİYE'DE
ÇOK ŞEY DEĞİŞMİŞTİR.
ESKİDEN BÜYÜK HABER-
LERİ HEY TÜRKÇE
İZLERDİK...

**ANTI KLİŞE
TİMİ**

MUKEMMEL CALISMALAR...
TAM BIR DAHIYIMIS BU ADAM.!

işimdeyim güc

BU EVİ EV YAPAN HER ŞEY GİTTİ, KARIM GİTTİ, ÇOCUKLARIM GİTTİ, Bİ SEN GİTMEDİN! Bİ TÜRLÜ ATAMADIM GİTİ KAYBOLMUŞ DOLMAKALEM... YAYSAK GİBİ DOLANIP DURUYORSUN ORTADA, İKİDE BİR GÖZÜME ÇARPIYORSUN!

BU SEFER ATICAM LAN SENİ... NEYSE BELKİ KİME YARAR, ATANYIM...

Savgılı olurlar, insanlık olarak evrendeki herşeyi bilip anlasak bile 13-25 yaş arasındayken annemiz babamızla çok iyi anlaşır, muhabbet eden yaşlımız akrabayı esle anılamıycaz... Ne kötü di mi?

NASIL GENC LAN BU...

DAYIM NERDE? DAYIMLA SOHBET ETMEYE GEDİM BENİ...

OO SERDAR HOSSE... ÇİN!

HOSBULDUK DAYICIGIM... OPENIM!

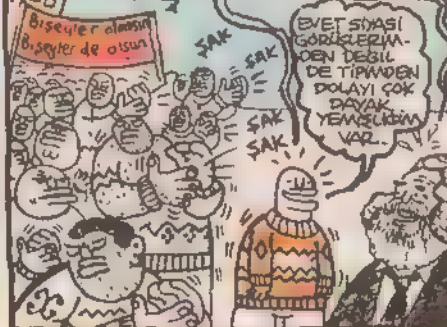
EVET ARKADAŞLAR! PROTESTO EDİYORUZ...

ŞAK! ŞAK! ŞAK! ŞAK!!!

KARL MARX ABİ EYLEMİNDE GURURLU VE MAGDUR SOLCU AKİSİ YAPMAK ZORUNDA MİYİZ... BEN AKİSLERİN HEP BENİ ŞAKRAK OLUYORUM DA... YAPİ OLARAK GÜLEB Bİ İNSANIM AMA SOLCU... YUM DA... NADİM YANI OLUYAM MI BÜNYEM BOYLE...

AA SEN ZU NORMALDE DÜRDÜĞÜ ZAMAN DA DURTIR GİBİ DÜRDÜ GÜZEL İNSANLARDAN SIN DİAN... TAMAM TAMAM SEN AKİSLAMA GÜLECEK SIN MADEM AKİSLAMA...

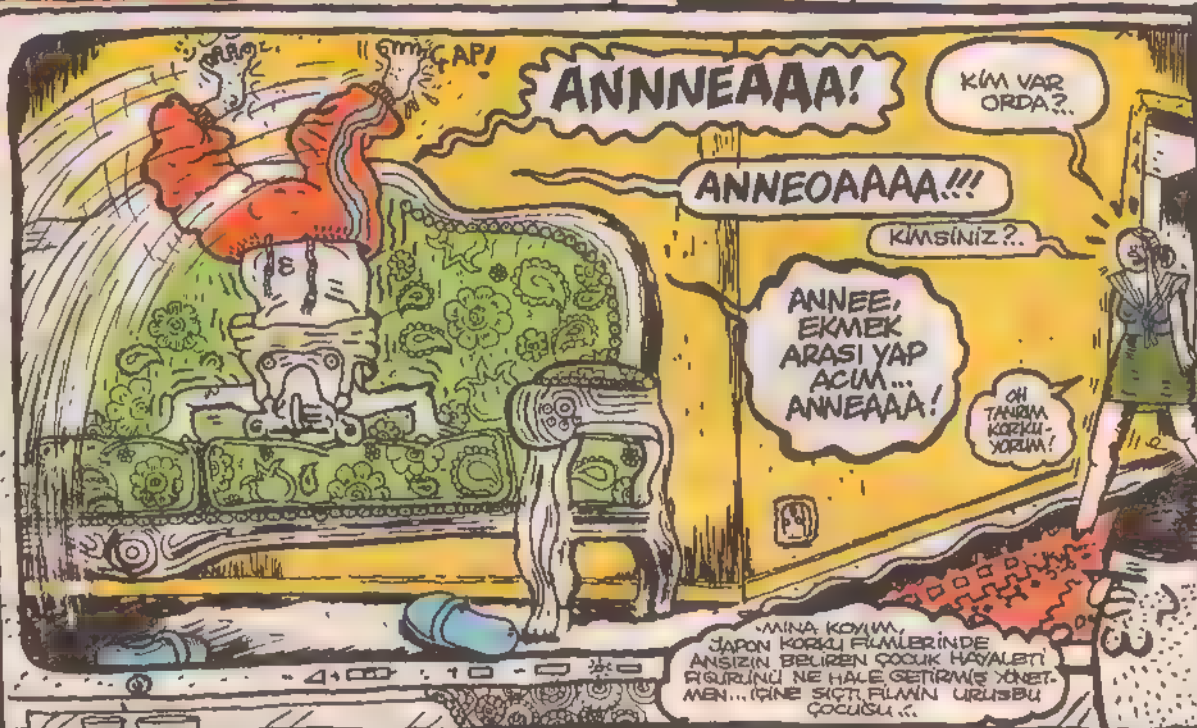
EVET SİYASİ GÖRÜŞLERİM DEĞİL DE TIPIMDEN DOLAYI ÇOK DAYAK YEMEKLEME VAR...

NORVEÇ KRALI OLMASAYDIM SİMDİ YARIN EN GÜZEL YEMEK (UZUM-PEYNİR-EKMEKTİR) YAKINDA BOL BOL YİYECEZ DİYE SEVİNCEKTİM... AMA NORVEÇ BURASI YAZ-KIŞ SOĞUSU BELE BELE VERENİ ÜLKE... UZUM PEYNİR SAĞDCE BİR HAYAL BENİM KİİN...

YARIN YARINSA GÖRÜŞMEYİ BİTİRMEK İÇİN BİTİRMEK İÇİN...

ANNEEAAA!

KİM VAR ORDA?...

ANNEOAAAA!!!

KİMSİNİZ?...

ANNEE, EKMEK ARASI YAP ACIM... ANNEAAA!

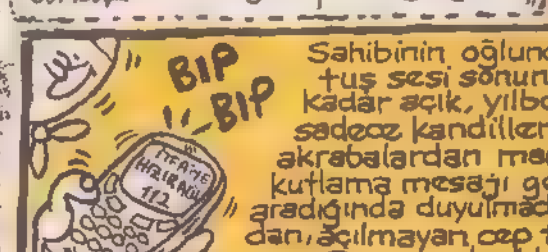
OH TANIRIM KORKU... YORUM!

MINA KOYUM, JAPON KORKU FİLMLERİNDE ANISIZIN BECİREN ÇOCUK HAYALETİ RİŞURUNU NE HALE GETİRİŞİ YÖNETMEN... (İÇİNE SİÇTİ FİLMİN URUSBU ÇOCUSU)...

Biz Denizcileri bilirsiniz... Çok içeriz... O gün de Erve Erbas kantininde oturmuş, metal bardaklar da gay ısrıyorduk...

Bir yandan da denizcilik ve gemiler üzerine konuşuyorduk. Bi ara konu şurken cümle arasında «Kızılmak kaadenize dikkatli ya» dedim... Bir müddet sonra kenarda titreyen bi arkadaşımı gördüm. Bi hâl gelmişti kendisine «neşin var» dedim.

«Bütün nehirler akdenize akmı yormu» diye sor du... «Niye» diye sordum... Haritayı göstererek «Akdeniz aşığıdır» dedi... Bütün ömrü boyunca benden bambaşka bi dünya...

ABİ SEN HERKESE «GEL» DİYİP DURUYORSUN AMA BUGÜN BİZİ EVİNDEN BİTİRİP GÖZÜME ÇARPIYORSUN...

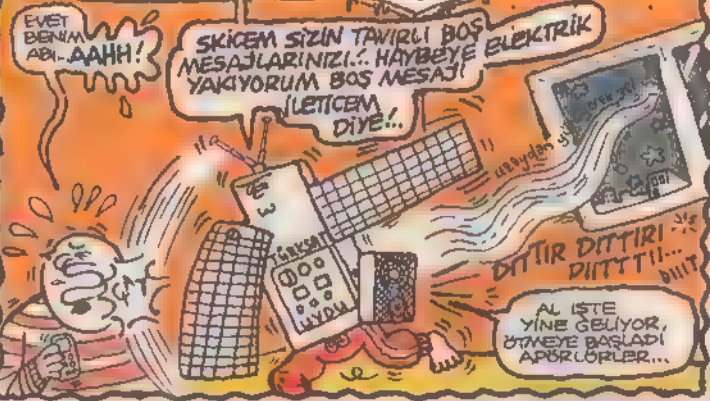

NE VAR OĞULAM HERKESE GİBİ Bİ DÖNEM MEVSİM ETTİM ALDIM... ÖYLECE OLUYOR ŞİNDİ... ÇOK İNSANI BİTİRİYİM, GÖZÜME ÇARPIYOR...

KARIZMAYI REPETLERİM, ORDA BURDA KONUŞULUR DÜZÜ DİYOSUN AMA SONRA BAĞIN AĞIRIR...

CANSU 'NUN ÇIKTIĞI ÇOCUK SEN MİSİN?...

EVET BENİM ABİ... AAHH! SKİKEM SİZİN TAVIRLI BOS MESAJLARINIZI... HAYBEME ELEKTRİK YAKIYORUM BOS MESAJI İLETİCEM DİYE...

AL İSTE YİNE GELİYOR ÖTMEYE BAŞLADI APORLÖRLER... FATMA GİRİK 'İN «BOS BEK» FİLMİNDE DAĞIN BAŞINA ÇIKIP DÖVÜLÜŞÜ KARTAL VARDI YA ABİ... O KARTAL İSTE BU KARTAL... BELİNİ DOĞRUTAMADI O GÜNDEN SONRA... MAHALELİ OLARAK BİZ SAHİP ÇIKTIK, SUYUNU YEMİNİ VERİYORUZ SEVABINA... ÖYLE Bİ VURUYODU KI FOTO AĞZINA AĞZINA KARTALIN, GAVURA VURMAZSIN KURAN ÇARPSIN...

Kartal'ien oğlum apook ya müc müc müc müc...

ECİREK ECİREK

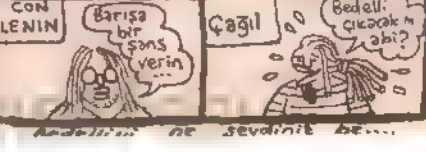
YAZIK SEVİNDİ SABİ...

SADCE BEN Mİ GÖRÜKLÜYORUM OĞULM! BANA NE SÖYLÜYÖR SUN, MUSTAFA ALTI. OKLAR DA GÖZÜKLÜYÖR ONA SÖYSENE...

MUSTAFA GÖZÜKLÜ... SEN GÖZÜKLÜ ME...

UMUT SARIKAYA

İKİ FARKLI İNŞAN-İKİ FARKLI HAYAT

CON LENİN Barışa bir şons verin

Çağil Bedelli... Çikook n abi?

UMUT SARIKAYA

UMUT SARIKAYA

akl fikir ofisi

Barış UYGUR

PETA olmak üzere, tüm unsurlarıyla hayvan haklarından yanayım da, şu "hayvanlar üzerinde denenmemiştir" meselesine, dilerim ki bir L'oreal, bir Murad efendime söyleyeyim bir Doktor Röno olur, Doktor Ötke olur; açıklık getirsinler. L'oreal eli değmişken o kesme işaretini de bir açıklasın. Alt tarafı kolpadan yüz kremi yapıyorsun, böyle bir Fransız asilzadesi gibi tripler falan yakışmıyor. Murad firması da bir Murat'lık var mı onu ilâştirsin açıklamanın ucuna.

■ Efendim bu hafta sizlerle üzülmek çok acı, düşündürücü korkunç ve de acımasız bulduğum bir gerçeği paylaşmak istiyorum. Düşünebiliyor musunuz, bu dünyada ölümlüdeki yüz yıl içinde 6 milyara yakın insan ölecek. İnanabiliyor musunuz, neredeyse bütün dünya ölecek diyorum size! Ve kimsenin kılını bile kıpırdattığı yok. Yadırgıyorum doğrusu. Bu ölüme geçilmez gerçeği hatırladıkça uykularım kaçıyor. Ayrıca 20. yüzyılda nereden baksanız 2 milyar insan öldü, onlar için içim kan ağlıyor. Dile kolay: 2 milyar.

■ "He's not that into you" diye film yapmışlar. Herhalde Secret'tan sonra bir kişisel gelişim kitabından uyarlanan ilk filmdir diye düşünüyorum. Bilumum Hollywood yıldızını biblo gibi koymuşlar, ondan sonra da motor diyip bin yıllık geysikleri tekrar harlamışlar. Sinemada uyuklarken dikkat ettim arada bir seyircilerden "Ay gerçekten de öyle ama" gibi tepkiler dinledim. E

be adam bize bilmediğimiz bir şey anlatsana? Herhalde bu kişisel gelişim sektöründen ölümlüdeki yüz yıl boyunca bilmediğimiz bir şey dinleyemeyeceğiz. Herkesin bildiği şeyleri tekrarlamak kimi geliştiriyor merak ediyorum.

■ Tribute grup denen bir hadise var. Diyelim ki bir grup müzisyen toplanıyor ve atıyor "Fatallica" diye kendilerine isim seçip hayatlarının geri kalan kısmını sadece "Metallica" şarkıları çalmaya adanıyorlar. Bunu neden yaptıklarına anlam veremiyorum doğrusu. Tamam, hobi olarak yine yapınlar, yapmasınlar demiyorum ama böyle de bir iş, böyle de bir hayat gâilesi olmaz ki? Az çok gitar tıngırdatan adamsın, bütün kariyerini el âlemin kariyeri üzerine kurmanın ne anlamı var? Benim nazarımda sen de önemli bir insansın; seni Fatallica diye, Break Sabbath diye hatırlamak istemem ki? Hem neden illa büyük gruplar? Önce bir küçükten başla, "Ersen ve Dadaşlar Tribute band" kur sen de "Serkan ve Gebeşler" koy grubun adını? Aslında onu bunu bırak da, sen de güc beste yap. Yapamıyorsan benim tanıdığım güzel arkadaşlar var, gel onlara yaptırılabilir bir beste sen de onu çal söyle. Replikas var mesela, ben konuşurum onlarla, tanıdık hepsi (bir konserden sonra imza almıştım), yaptırayım sana bir beste; kurtul şu Fatallica'lıktan. Başkası olma, kendin ol. Aha bak, Sezen Aksu'ya da söz yazdırırız? Bir kere konserine gittiğimtim onun da. Evet, oldu bu hakikatten.

■ Ha illa tribute'luk yapacağım diyorsan, yapma demiyorum, yap ama hobi olarak yap.

■ Bir de gözünüzü seveyim, salt başkasının şarkılarını "ben olsam şöyle çalardım", "bak bu şarkı kabak kemanıyla şöyle de güzel çalınır", "vay efendim bu şarkıya arabesk gırtlak ne de yakışır" diye albüm yapılmasın artık. Hele bir önce kendi müziğini yap, ondan sonra kalk kendi tarzına göre yorumla elatelin şarkılarını. Senininki, "ben olsam bu şarkıyı şöyle çalardım" değil, "ben müzisyen olsam, müzik yapsam, birkaç albüm

çıkardıktan sonra, el âlemin şarkılarını şöyle yorumlardım" gibisinden garabet bir şey. Futbol yorumculuğundan da iki gömlek aşağıda, haberin olsun. Ha satıyor mu? Artık o alanın sorunu.

■ Terzi söküğünü dikemez bana kalırsa genellenemez. Tamam, belki gidip bunu terziler için genelleyebilirsiniz takin mimar arkadaşların evine gidip geliyorum, hiç de öyle bir sökülük dikemez halleri yok. Terzi bir yandan da, söküğünü dikemese de yolunu bulur, teknesini yürütür ama herhalde misal reklamcı reklamını yapamazsa yan basar gibi geliyor bana.

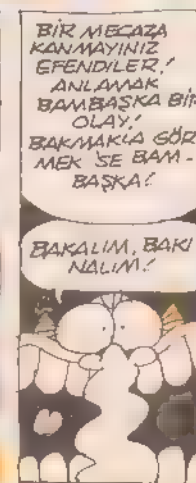
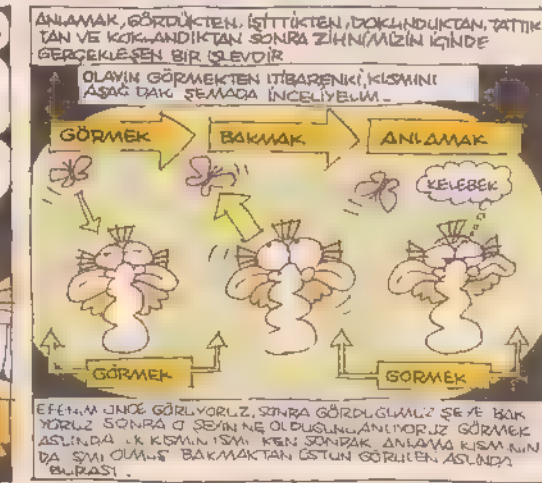
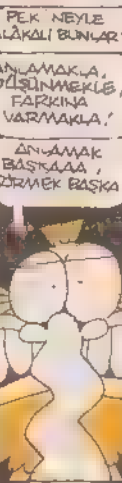
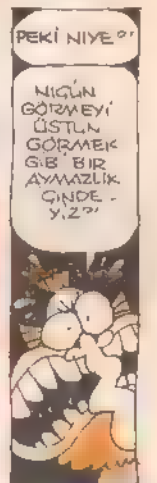
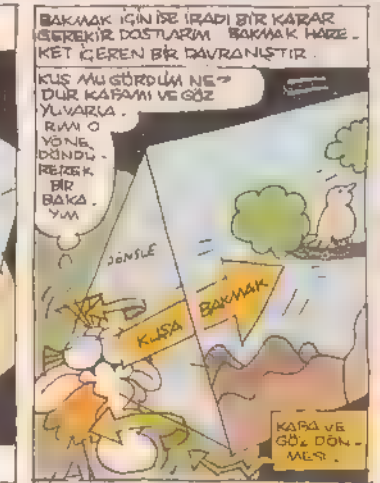
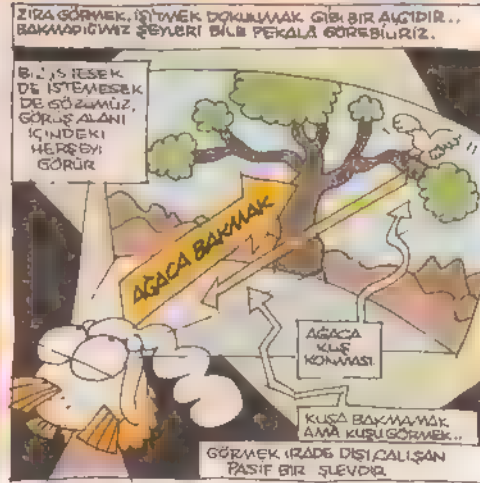
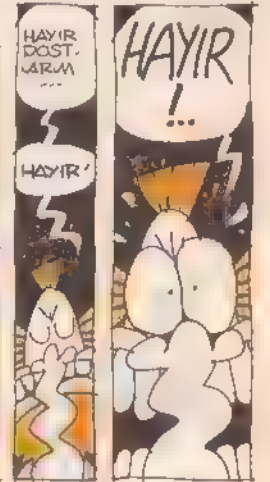
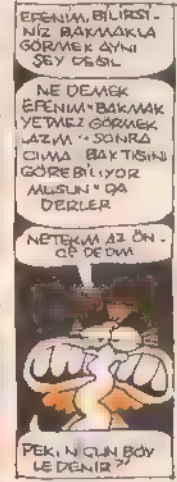
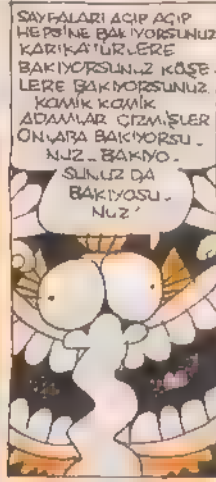
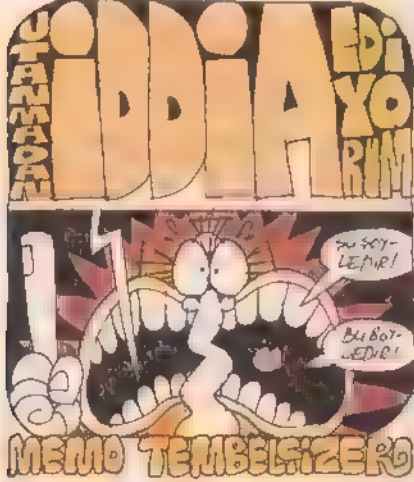
■ Neslihan Yargıcı'ya buradan iki çift lafım var: Tamam şahane kreasyonlar yapıyorsun, en azından kendi giydiklerinin hepsinden güzel kıyafetlerin var, hanım kızlarımız mest oluyor da hiç düşündün mü nice ocak söndü

Yargıcı'dan eteklik alacağım, o kaşmir bluzu alamazsam yanarım diye? Seri üretime geç, ucuzlasın onlar. Süründen kazan.

■ Kafam iyice yandı galiba bu arada, hayatımda ilk kez bir modacıya akıl vermeye kalkıyorum. Hem de üzerimde iki gündür çıkmadığım (dergideyiz yahu, evde olsa valia çıkarırdım) kıyafetlerle. Ha sanki iki gündür üzerimde olmasalar da yeni giymiş olsam ne fark edecek? Hiçbir şey. Öyle ki Paris Moda Haftasının olduğu hafta Fransa vize vermiyor bana, yanlış anlaşılır, imajları sarsılır diye.

■ Laurus Nobilis, Ekvus Kaballus ve de Felis Domestica dışında Latince bilmiyorum. Ona rağmen sırf bu kelimelerle derdimi anlatabilirim. En azından En yakın ganyan bayilini bulsam yeter. Herhalde Ekvus Kaballus diye birkaç kişiye sorsam ganyan bayilini gösterir böyle değil mi?

■ Proudplot'in merakla beklenen ilk albümü Monsters Exist 1 Mayıs'ta piyasada olacak. En azından Alpaslan ve ben merakla bekliyorduk. Gerçi çok da merak etmiyorum, piyasaya çıkmadan edindim çünkü albümü, oturdum dinliyorum. Bakmayın, yüksek yerlerde bağlanırlarım var, Proudplot'in bodyguardlarını tanyorum. Hiçbir şey. Hhhhh

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

TOPUĞA SALDIRAN BİR SİVRİSİNEK

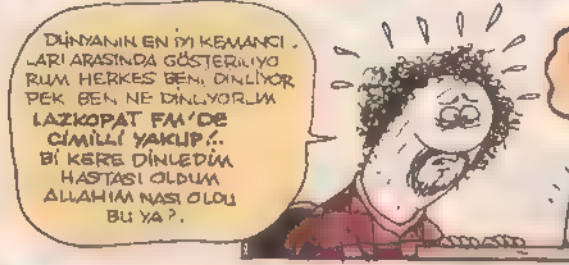
"Kömür kötü çıktı" dedi. Kömür hep kötü çıkıyordu. Yaklaşık 1 saat sonra, dişlerimizin arasında esneyerek bütünlüğünü koruyacak olan etler de kötü çıkacaktı. Sonra son parti tavuk kanadına gücü yetmeyen mangal süzerek kömürün kötü çıktığını tekrar vurgulayacaktı. Mangal yakılan her akşam inatla aynı şeyleri yaşıyorduk. Allahtan karpuzlar iyi çıkıyordu. Kötü çıkan kömür ve etlerle canı sıkılan arkadaşımın babası, iyi çıkan karpuzlarla neseleniyorduk. (İyi çıkan bir karpuz babaların gururudur.) Çok sıkılıyordum. Daha önce zamanın hiç bu kadar yavaşladığı bir yer görmemişim. Bütün eylemlerimiz bir ayın gibiydi. Akşamüstleri sıvrısineklere kovan bir sıvıyı vücudumuza sürerken uzun uzun birbirimizi seyreliyorduk. Sürmeyi bitiren, kendisini seyretenlerden birine bu kutsal suyu teslim ediyorduk. Hep beraber şeyi teslim alan kişiye çeviriyorduk kafamızı. Evin babası, "Topuklarına da sür, insanın topuğundan bile kan alır bunlar" deyip gülüyordu. Hayatını tek bir espiye yaslamış bu adamı gülerken onaylıyorduk. Topuklarımızda da sürüyorduk. Sıvrısineklere bize dokunamıyorduk. Sıvrısineklere hiç kimseye dokunamıyorduk. Bütün site topuklarına kadar korunuyordu. Bunu hissedebiliyordum.

Lisenin bittiği yaz bir arkadaşımın yazlık evlerine gittiğim. Denize çok uzak, kupkuru bir sitedeydik. Kızlarla tanışacağımız, sıg sularda bir kıza deniz topu atmanın bile flörtten sayılacağı, su şakalarında yine aynı kıza yanlışlıkla tensel temaslar yaşayacağımız ve akşamları gömlek giyip sahile inceceğimiz bir tatil hayal ederken, arkadaşımın ailesiyle bütün günümü beraber geçiriyorduk. Denize yanımıza kumanyalarımızı alarak ailece gidiyorduk. Üzerinde Atgıda yazan bir şemsiyenin altına sığınmak, baba tarafından "Fazla açılmayın!" diye uyarılınca geri yüzme gibi sahildeki bronz kızların burun bukeceği hareketler sergileyip evimize geri dönüyorduk. Sonra sırayla banyoya girerek Elidor şampuanla yıkanıp teker teker balkonda belirliyorduk. Hepimiz aynı kokuyorduk, sanırım bütün site aynı kokuyordu. Sitenin tamamında aynı aile yaşıyor gibiydi. Bütün evlerde musluk contası değişti ren babalar, güneşe direnen beyaz anneler, balkondaki plastik sandalyede bacaklarını karnına çekerek oturan depresyonlu ablalar ve çok zayıf, marsik gibi küçük erkek kardeşler vardı. Nisan ayında gelip ekime kadar siteyi terk etmeyen çok bronz, çok atletik, hasır şapkalı bir adam (yazlık tanrısı) hep ortalıkta dolayıyordu. Balkon girişleri birbiri üzerine binmiş üstü yazılı terliklerden geçiliyordu. Akşamüstleri birileri araba yıkıyordu. Onu seyreden başka birileri "Akan suya yazık günahır" diye homurdanıyordu. Buket Uzuner'den "İki Yeşil Susamuru" ve Susanna Tamaro'dan "Yüreğinin Götiirdüğü Yere Git" bazı balkonlarda modern gençler tarafından ısrarla okunuyordu. Bu sitede balkona bir arı gelse gençler korkmakla, babalar hiç korkmayıp kovalamakla görevliydi. "Arı insana bir şey yapmaz"dı. Sadece sıvrısineklere düşmanımızdı. Çok sıkılıyordum. Evdeki büyüklüğün de benden sıklığına henüz bilmiyordum...

O sabah uyandıktan bir süre sonra alt kattın "E ne zaman gitcek bu?" sorusunu duydum. Ses arkadaşımın annesine aitti. Aynı gün deniz aynı sonrası banyodan çıkmış odada giyinirken "Fakat banyoda çok kalmıyor mu?" sorusunu duydum. Bu seferki ses babaya aitti. Sorular çoğalıyordu. Bir süre aşağı inemedim. Biraz önce banyoda büyük boy Elidor'u bitirdiğim aklıma geldi. Banyo sıramı beklerken de dolaptaki son piringli muhallebiyi yemiştin. Normalde önemsiz gözükten bu enstantaneler, artık gözümde arkasından konuşulacak birer vaka olarak gözükmeye başlamıştı. 1-2 gün içinde günem gerektiğini anladım. Gidişim sandığımdan da erken olacaktı...

O gün akşam yemeğinde soğuk hiçbir davranışla karşılaşmadım. Hatta daha çok köfte yemem konusundaki sıcak ısrarlar beni biraz rahatlatmıştı. Yemekten sonra arkadaşımın sahile inmeye karar verdiğ. Yol üzerindeki bakkala bira almak için uğradık. Arkadaşımın "kafası iyiydi" tavsiyesiyle kırmızı Tuborg aldık. Denize karşı bira için çoğu iseli gibi muhabbeti derhal aşka bağladık. Aşk ve kadınlar üzerine çok zekice tespitler yapıp kendi söylediklerimize hayran olduk. Biraları hiç içmediğimiz kadar rahat bir tempoda içip bitirdik. Arkadaşım nefes nefese (koşarak gidip gelmişti), "Abi kırmızı yokmuş" deyip elindeki torbadan yeşil Tuborgları çıkardı. Benim "O-da olur!" diyen sesim, bu sıkıcı yazlık ortamımı sarsacak kadar neşe doluydu. Sahilden siteye kadar yaklaşık bir kilometre olan yolu, çizdiğimiz zikzaklarla iki kilometrede kat ettik. Sürekli güliüyorduk. Eve yaklaştıkça sessiz olmamız yönünde birbirimize yaptığımız telkinlerin hepsi kahkahalarla sonlanıyordu. Yine de eve sessizce girmeyi başardık. Yazık ki eve geç geleni, gelen pantomimci bile olsa anneler duyar. Arkadaşım hemen sızdı. Başım dönüyordu. Yatak odasından mırıltılar duyuyordum. Midem bulanıyordu. Misafir olunan bir evde gece yarısı banyoya gitme zorunluluğu gibi bir lanetle karşı karşıyaydım. Kalktım. Midemdekilerin ağza doğru yola çıktığını haber veren o garip sinyali daha banyoya varmadan gelmeye başladı. Mideden gelen bu haber yüzünden yaşadığım yetişme telaşı sessiz hareket etmemi engelliyordu. Lavaboya kusmaya başladım. Yanlış bir tercihtir bu. ("Bir sarhoş nereye kusmalıdır?" sorusunun tek ve kesin cevabı klozettir. Lavaboya kusmak ancak öğrenci evlerinde geçerlidir.) Hatamın farkına vardım. Telaş yüzünden kusma alanını değiştirmek gibi ikinci bir hata yaparak klozete yöneldim. Klozete ulaşınca kadar yerdeki "caanım" banyo paspasını da kirleterek kusulan yer sayısını üçe çıkardım. Her tarafı berbat etmişim. Bütün fertlerinin sinek kovucu bir sıvıyla her gün tak'ds edildiği, serinlik ve esenlik getiren kutsal meyve karpuzun eksik olmadığı, tek derdin kötü çıkan kömürler olduğu bu evi öğürtülerimle, sağa sola bulaşan kusmuklarımla kirletmişim. Bir sarhoş ne kadar temizleyebilirse o kadar temizledim banyoyu. Çok utanıyordum. Kusmanın kazandırdığı yarı aydınlık bilingle yatağa yattığımda utancım daha da arttı. Yatak odasından yine mırıltılar geliyordu. Sonra biri kalkıp banyoya gitti. "Ayyy!" sesini çok net duydum. Ayyy Teyze, söylene söylene uzun süre banyoda kaldı (ayık bir insanın temizliği daha uzun sürer). Yatak odasına döndüğünde mırıltılar tekrar başladı. Mırıltılara babanın homurtuları karşılık verdi. Bir gece içinde mırıltı, söylenme ve homurtu sesleri duymak her insana nasip olmaz. Mırıltı ve homurtular gittikçe netleşerek beni yerin dibine batıran kelimelere dönüşmeye başladı: Normalde oğulları içmezdi (oysa oğulları Tuborg'un bütün renklerine hakimdi). Ben oğullarını ayartmışım. Ayy Teyze zaten daha ilk günden beni anlamıştı. Ben de anlamışım: Arılar bile benden daha zararsızdı. Topuğa saldıran bir sıvrısinektim ben. Ertesi gün uçup gidecektim.

Cihan Ceylan

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİRÇELİ

candır, kutlu olsun...)

• Zeki Sezer'le tanışmıştım, hiç politikacı kolpaları yoktu, rahat adamdı... 'Ömercik gibisiniz' dediydim, inceden şaşırıyordu... Hakikaten de Ömercik gibi, ağılayarak istifa etti... Yolu açık olsun...

• Hemen bitsin: 'Elalemin ağız torba değil ki büzesin!' (Torba olsa, büzecek demek ki lan!)

• Herkes hediyesini alır, Noel Baba'dan bana 'seneye' sözü kalır... Parayı veren düdüğü alır, Nasreddin Hoca'dan bana bi ton nasihat kalır... Böyleyim ben, en Simbad hayatım, gerçeğe takılır... (Yani neymiş: Uçamayan Halı!)

• Yusuf Şimşek: Golbastı!..

• Sultan Üçüncü Hamur olaydı ya, habire şeyler karalayıp 'Temize çekin' diyerekten...

• Reklamda, klipte yaratık görmekten hal geldi, Türkiye'de animasyon yasaklansın arkadaş!.. İnsana hasret kaldık lan!..

• Adli tıpta 'delil değiştirme suçu': Delil diyorlar bana, desinler değişmem!..

• Bitsin: Günah Keçisi!.. (Keçinin ne günahı olur, yamaçta-ovada takılıyo işte, zamana emanet...)

• 'Sadece Gamze'yi seviyorum diyosan, öteki niye hamile?!' - Arka Sıradakiler/Üzet'ten!

• İstanbul'un fethinden sonra Bizans İmparatoru: 'Bi akın yaptılar, o da fetih oldu!..'

• Dünya bir bulmaca, bazı kareler siyahta... Soldan sağa paralel, yukarıdan aşağıya meridyen... Bitince iş, gün döner, kapanır kepenkleri kainatın... İsveç'len Norveç, Kırgızistan'lan Kazakistan, Paraguay'lan Uruguay koyu sohbetlere başlar... Küba, gene yalnız...

• Türkiye'de işçi bayramı: 1 Mayıs Şakası!.. (1 Mayıs

• Talimhane'de tiyatroya gitmek için taksiye bindim aylar önce... Şoför 'Parti mi var abi?' diye sordu... Durduk yerde... 'Yok arkadaşların oyunu var' dedim... 'Parti mi var?' diye gene sordu... 'Yok'... Akabinde bi baktım, bana iki sahte yirmilik vermiş dallangaç!.. Bi de vicdanını rahatlatmak için parti deyip duruyo... Sanki partiye gideni kazıklamak sevap gibi!..

• Durmak yok, Youla devam!..

• Salieri, hep Mozart'ın gölgesinde kalmış olabilir ama 'Amadeus' filminin başrolünde Mozart'ı değil, Salieri'yi canlandıran oyuncu vardı!..

• Evlilik danışmanı Selin Karacehennem, soyadınız zaten herşeyi anlatıyo!..

• Göle'de, alayda görev yapıyordu babam... İkide bir yaşlıca bi adam elinde bastonu ve belgeleriyle gelip 'Bu alay benim!' diye gündem yaratıyordu... Artık arazi-arsa hakikaten mi onundu, gidikti de rüzgar mı yapıyordu, onu bilemem... Ama adam, periyodik aralıklarla belirir, bazen sinirli bazen sakın, 'Bu alay benim' diye saatlerce tuttururdu... Nizamiyede çay içip sakinleşip gider, sonra yine belirlirdi... Neydi hakikat, n'oldu o adam, bilemiyorum şu an...

• Vampirden rızık çıkaran şekercimiz mi eksik, hayır!..

• Ülker'den erotik açılım: 'Ah bize lazım, bol bol, fındık-fıstık oooooh!..' Ekrani kadın-erkek ikiye bölüp çok uzaktan gönderme... Olurunu söyliyim bar! Ah bize lazım bol bol fındık votka, oooooh!..

• Karşıdaki hem emlakçı hem de kadınsa, havaya iki el ateş et!..

• Tekir kedi tekin değil, martin son on günü tadından yenmez, tekir nisanı beklemez, ben geceyi beklerim, hadi şimdi gidin ve birbirinize bugünden bahsedin...

• 'Kedi

Oteli' ne ya, resepsiyonda sarman mı var?..

• Karşıda oturan kardeşler çoktan çıktı, mekan tenhalaştı, ben iki bira daha yuttum, pisuvar önünde yaptım muhasebemi, sınavım iyi geçti ama adımı yazmayı unuttum...

fırat

gürsoy

Tribal

Çiğdem

Cüstem

FIRAAT! KALK YERİNE YAT, GECE YARIYARINA KADAR OTURAN ÇOCUK OLUR MU?!

KALK ŞURDAN HADI, VER ŞU KUMANDAYI!..

YATANCAAM HİÇ BENİ BU FİLM BENCE ÇOK GÜZEL OLDUĞU İÇİN YATMAYCAAM ARTIK

eh

FIRAAT!

FIRAAT! KALK BAK TOKADI YERSİN ŞİMDİ!.. NE İNATÇI ÇOCUK-SUN SEN!

AYYANIN DANTOLONU-BAN BOCEK GİRCEKTİ ONU BEKLİYOM BEN O GİRİNCE YATCAAM ŞİMDİ YATMAYCAAM!

EHE EHE BURASI DA ÇOK KOLAY BOCEK GİRCEĞİ İÇİN ÇOK HEYECANLIYAM ASLINDA!

FIRAAT!

NE BOK VERSEN YE HADI KARŞIYANDIYOM ARTIK SANA - YIKILSUZ KAL BEKLEYİME SİNEK - Bİ DOLAŞ ORTA KTA

Ülkede düşünce özgürlüğü var... Mesela senin körünlü g*ünün çok güzel olduğunu düşünüyorum...

Zaman zaman darbe olsun istiyorum

Ah şu keremlik ortaçağ bitmek bilmedi...

Derebeyi olmama rağmen ben bile tır-kındım şu çağdan, biniz bişey yapın olum...

Sık deyim ben

Yavun

Aha tiki!

Şimdi bizi yalnızca siyah beyaz portatif televizyonların - den izleyen sayırdilerimize seaheniyorum / Napıyosunuz okun siz ??

Yagunı naftalin kokusu ve bakonda binlerce ölü kezebek kaç yıldır gümniyorsun yazı ça kuzum?

10 ya önce 2 cuva naftalin birkemig- tım

GORİL ABI

HEY DÖ!.. CHECK THIS OUT!

MALABINO BOMBOO AKAMINDO KOMBBO

GUPS GUPS

YOV! YOV!

Kusursuz dans ediyorsunuz bayferdi. Tan go yu nerede ağzından z?

Bosverin, yerdiki, karıncaya dikat edin yafar, ezilmesin!

ÇİTİRTİ..

Fakir

Ölen oldu

• Kapı kapı dolaşıp 'vampir dedektörü' satmaya çalışan adam duydum...

• Japonlar mucit derken, hepsi de diil!.. Beyaz eldiven takıp, insanları iterek metroya sıdırmakla görevli Japonlar da var... 'Belki mucit diilim ama olası mucitleri metroya sıdıdırıp, o icada katkıda bulunuyorum ulan' kafası... Bi de beyaz eldivenli ki, beni yakan o oldu... İşe gel!..

• Beyoğlu, Mis Sokak, Nayah'ta Pazar geceleri stand-up yapıyo... İlgilenen komedyen İker Ekiz'i arasin... (0532-2362033)

• Ayşe'nin bir bez bebeği vardı, o bebeğin adı da Gülizar'dı... Ayşe oyunlarda annelik yapardı, küçük kızı Gülizar ona tapardı... Ayşe, Gülizar'ı ayağında sallardı, uyuduğundan emin olunca ağlardı... Annesi de hep böyle yapardı, Ayşe uyumuş gibi yapıp bakardı... Elbette annesi Ayşe'nin

uyumadığını anlardı, buna da ilk Gülizar uyandı... Bi keresinde Ayşe annesini kızı sandı, çünkü annesinin adı da Gülizar'dı... Ayşe'nin bebeği vardı adı Gülizar'dı, Ayşe olmasa Gülizar'ın saçlarını kim tarardı?..

• Azalarak bitsin: 'Bu satırlarım yazar!'

• 'Ani bi kimlik sorgusunda, sorgulanan kişinin polise 'Seviniyoruz aslında yapmanıza' deme kolpası sadece bizde var!.. - Efe Gültekin

• Anadolu'da şişmansan 'domuz sıkısı' derler, zayıfsan 'zekat keçisi!..'

• Kanaltürk'te, 2 mayıs cumartesi hayatımın ilk canlı yayınına çıkıyorum, simdilik belli olan konuklarım Demet Evgar ve Osman Sinav... Ayrıca 5 mayıs Salı, 21.00, Hayal Bistro'da tek kişilik gösterimle belirecem!..

birinci eski

yedek gözlük

bazı fikirlerim var yedek gözlük yaptırısam yeni bir tip yaratsam

çok param olsa gya gitsem bi ara da saftanboluya gitsem muhtakkak bi gün budapeşteden dönsem

aşiyani gördümdü ben kimşesizler mezarlığına da gitsem aralarındaki farkları belirtsem

binbirgeze masgallarını okusam arkadaşlarıma da anlatsam yaklaşık bin kadar da ben yazsam

bazı fikirlerim var buna benzer bir şir yazsam sonra da unutsam

Şirketimizin CEO'su oluyor musunuz, olmuyor musunuz Necat Bey, biz teki firmizi yaptık, top sizde...

Ye güzel olur da, ben de diplome yok, mezun yat beğesi var, olur mu?

Yalnız, fotoğraflar, piye, çaga fal, çaga fal, yeşil arslanlar, yeşil arslanlar...

Ye gel suraya

Tamam abi

en kötü espriimiz böyle olsun kösesi zülie!

Abi, hangi camping burası?

Bangı!

Yok jump na değı, camping

Ha, kumbur, gaz kamping

Nası, ben de anı görüldü-yor musun?

Purt doktor bey bi is kurma dekte gıda uçu yı odu

Ye dur nokat!

Gel sana çift yastık yapalım!

Hay r bunu yap me baba, henüz hazır değ ilim çift yastı gı.

Kebut ot ve çift yastık dönem ne geç

No!

Zorro abi, Z'nin otta-na cığı, koy, malar falan, eskiden böyle adettler yaktı sende?

Ye bezen, Hurs m ala mıyor um, oluyo dy e itac!

Ya bezen, Hurs m ala mıyor um, oluyo dy e itac!

Ha, kumbur, gaz kamping

62 milyon tahsil etmeye geldiniz sorunda. Sizleri işe işe merak ettim, onun için başladım bu merete kapalı mekenlerde.

Peki, bu seferlik almıyalsın..

Alın! 62 milyonla qzıyorum bi yıldır, Sizleri gördüm ya, olsem de gani yemem

Alın! 62 milyonla qzıyorum bi yıldır, Sizleri gördüm ya, olsem de gani yemem

Alın! 62 milyonla qzıyorum bi yıldır, Sizleri gördüm ya, olsem de gani yemem

Alın! 62 milyonla qzıyorum bi yıldır, Sizleri gördüm ya, olsem de gani yemem

Alın! 62 milyonla qzıyorum bi yıldır, Sizleri gördüm ya, olsem de gani yemem

Alın! 62 milyonla qzıyorum bi yıldır, Sizleri gördüm ya, olsem de gani yemem

Alın! 62 milyonla qzıyorum bi yıldır, Sizleri gördüm ya, olsem de gani yemem

Alın! 62 milyonla qzıyorum bi yıldır, Sizleri gördüm ya, olsem de gani yemem

Alın! 62 milyonla qzıyorum bi yıldır, Sizleri gördüm ya, olsem de gani yemem

Alın! 62 milyonla qzıyorum bi yıldır, Sizleri gördüm ya, olsem de gani yemem

GÜRRR!.. KTAROK!

T-TATARRR

GÜRRR GÜRRRR

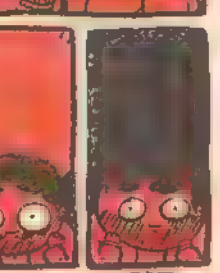
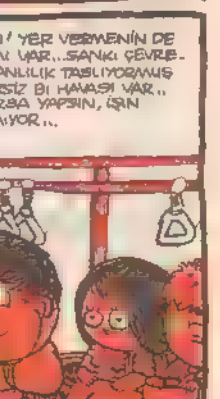
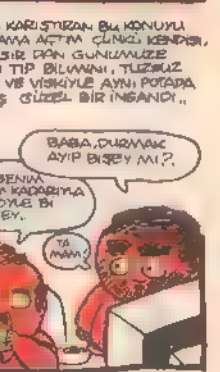
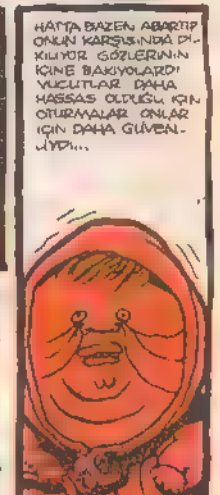
TA-KRTITIKIR-TKRI.

GÜRRRR.. GÜRRRR..

ENDER YILDIZHAN ŞYASI TAVRINI BİR KEZ DAHA ORTAYA KOYUYOR!

GÜRRRR

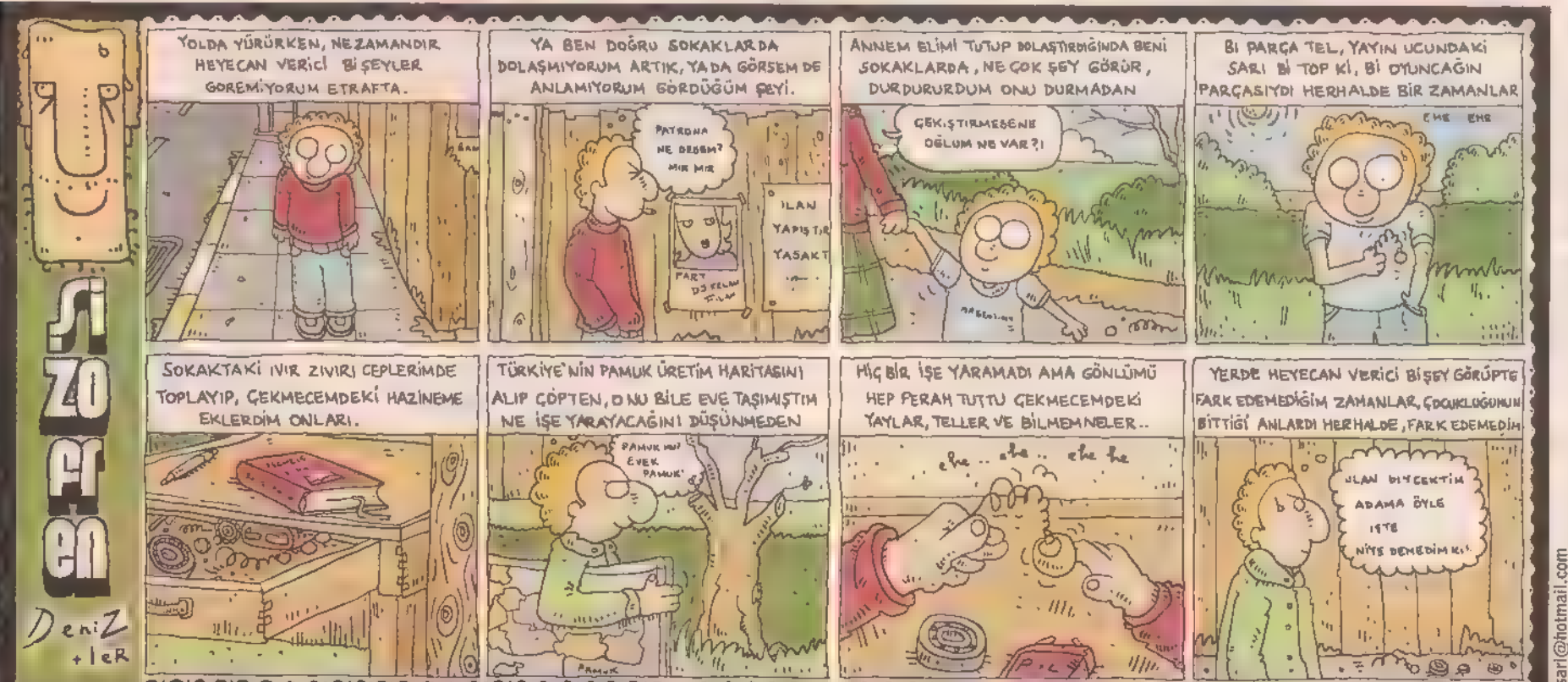
OTURTMIYORLAR!

AH ŞU GENÇLER...

50M

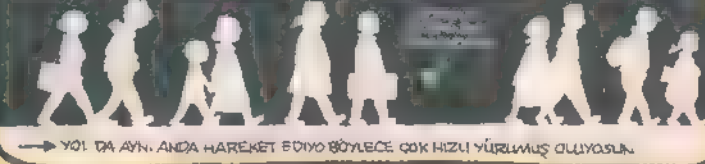
SI ZOF EN

Deniz + ler

Sandık İçi

ERSİN KARABULUT

İKİNDİLERİNDEN YÜRÜYEN YOLAMA TAYYAR AYI BİLİNİP BAKI VERİLİRDE DE VARDIR DA BİLMEYENLER İÇİN TAYYAR AYI YÜRÜYEN MERDİVENİN DÜZÜ İNCEKAR TAYYAR AYI YÜRÜYEN ZAMAN KAYBETMEN DİYE YAPILAN BİR ŞEY.

GEÇENLERDE METROYA BİNİCEM İSTE O YÜRÜYEN YOLUN ÜZERİNDEYİM BÖYLE KENDİM DE DİĞERİ HERKESTE SÖYLE Bİ TAYYAR VAR GİBİ GELDİ...

OYSA VAR YA HER GİDİŞİMDE "ULAN DİYORUM" Bİ DÜNYANIN EN MÜTHİS İKADİ LAN" VE BENİCE ORDAN HERKEŞİN DE ÇOK HOŞUNA GİDİYÖ AMA BÖYLE Bİ "KENTLİYİZ VE ALIŞKINIZ" HAVALARINI FİLAN... BELKİ SADECE BENDE VARDIR DİYCEM AMA YOK LAN SKERİM Bİ SÜRÜ KİŞİ DE BİLİNGİLİ YA DA BİLİNGİZ VARI İSTE

NEKİNN BİLGİLİ SEYLERLE HAVA ATMASTI ÇOK KİM K LAN ASLINDA ÇÜNKÜ HEPSİN ÖĞRENİYORUZ Kİ SÖYÜ GENLERİM ZÖEN FİLAN DEĞİL ÖĞRENDİĞİMİZ İÇİN DUYDUGUMLUZ İÇİN BİLİYORUZ YANI... LİSE 1'DEN KİTİ ARTIK MAGAZİN PROGRAMI AYDIN NEYDİ UNUTTUM DA İKİ KADININ SÖYLE KONUŞMASINI İZLEMEKTİM

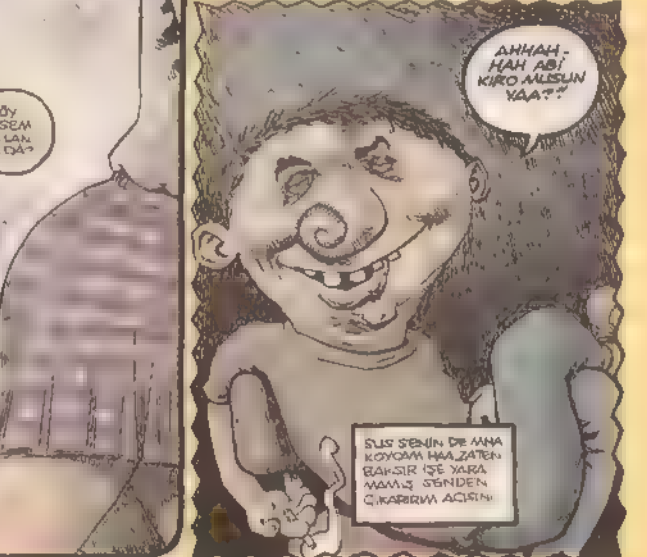
EYET ONA DA HAYRANIM ZATEN NE VAR? SÜPER SEYLER DEĞİL Mİ OĞULM BUNLAR" NİYE BU KADAR KULU DAVRANIRIZ Kİ? MESELA BAK BENZER Bİ DURUM UÇAKTA DA OLUYO HANI! KALKIŞ ÖNÜBİNDE HOSTESLER UÇAK DÜŞERSE YAPMAMIZ GEREKENLERİ FİLAN ANLATIYOLAR YA (O AN ÇOK DA BECEREBİLİCEKİZ GİBİ, O TRİBİN AYINISI ORDA DA OLUYO

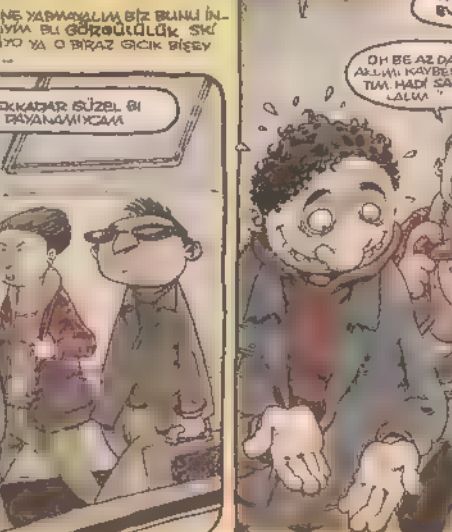
SLİP-BAKSİR AYRIMINI DUYMUŞTUM AMA BU KADAR DA ÖZÜNE KONUŞULUÇAK YA DA ÖNEM VERİLEN BİRŞEY OLUŞ GUNU HİÇ BİLMİYODUM YANI KADINLAR ÖYLE Bİ GİLDİ Kİ PROGRAMDA MEGER BAYAAA AYI KABUL EDİLMİYOMUŞ SLİP-SEYLER, ULAN BEN NERDEN BİLİYİM...

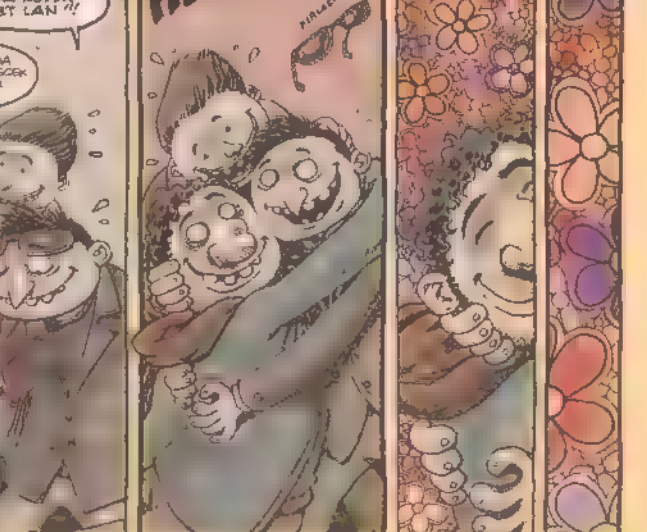
ANNEM SONRA BETÜL, TAYYAR FİLAN GİBİ MARKALARI OLAN İKİ BAKSİR ALD (HANI YİCE CADIR GİBİ NOCAMAN OLANLAR VAR YA ONKARDAN), Bİ BETÜL'Ü GİDİYÖ Bİ TAYYAR!

İÇİMDE BAKSİR OLUĞUNU BİLSİN ÜZERİME ATAYIMMI KİMYA DE SEBEBİM NE DEDİNN HAY NEYSE WOT SENİ AFİETTİM NEH NEH NEH!

YAN GÖRDÜĞÜNDÜZ GİBİ BAKSİRİ DA RAHATLIKTAN FİLAN DOLAY GİYMEYİŞİM, SADIKLAR GENELİĞİ ONU BEĞENİYOMUŞ DİYE, OLAKİ Bİ SİYİŞME OLAN OLURSA (LİSE 1'DE) SEVGİLİ PARTNERİM GİYDİYİM ŞEY GÖRÜNCE BANA HEPTEN AŞK OLUSUN, YİCE AKUN KAYBETMİN DİYE GİYİYİM YILLAR YILI Bİ SKİME YARA DİGİNİ DA GÖRMEK YA NEYSE

HAY BÖYLE OLSUN İSTE SÜPER

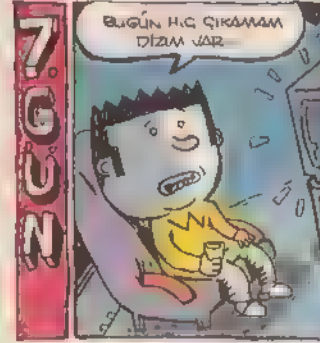
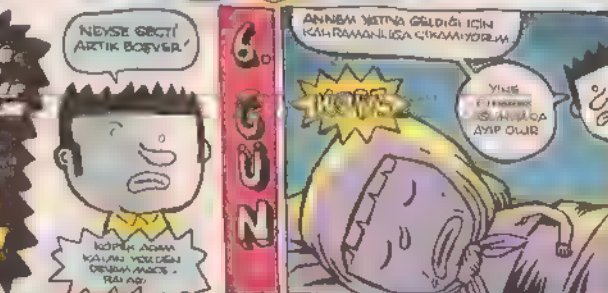
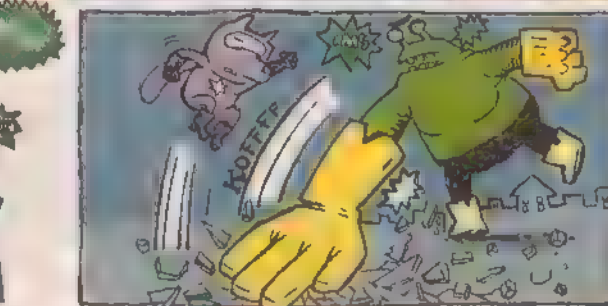
MESELA ORTAKKUL YILLARINDA BEYAZ ÇORAP GİYMEK KİRO-LUKMAŞ DİYE Bİ BİLİP KULACIMA GELEMEYDİ BEN RENKLI ÇORAP GİYMEZDİM Kİ, SİRF O BİLİP VERİLİRKEN DUYMADIM DİYE YA DA O PROGRAMI İZLEMEDİM DİYE BEYAZ SLİP GİYEN ADAMIN GÜNAHI NE? BAK MESELA BU HAREKETİ YAPAN ADAM HİÇ SE AYDIN 2 FİLAN YA

ULAN BU YÜRÜYEN YOL NEKADAR GÜZEL Bİ ALET ABİ BENİ DİĞERİ FAZLA DAVANMIYICAM

HIÇ OLMUÇAK HIÇ TUTMUÇAK KAHRAMAN KÖPEK ADAM

YAVUZ ÖZTÜRK

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

• Çok büyük göğüslü erkek gördüğümüzde ne yapmalıyız? Modern yaşamın handikaplarından biri de bu. Kimimiz bakışlarını büyük göğüslü erkeğin arkasında bir noktaya kilitliyor, kimimiz çok dikkatli bir şekilde adamın yüzüne bakıyor. Peki doğrusu ne? Doğrusu gidip "merhaba" demek. Aslında iyi insanlar olduklarını göreceksiniz.

• Evinize yakın bir starbucks varsa gidin, "mistik yemek istiyorum" deyin. Ekmek arası peynir domates verecekler Şaşırmayın. Paranızı da alacaklar, o da normal.

• Müdeler olsun, o kutlu günler geri geldi. Ne zaman ki taşınabilir dev harddiskler çıktı evimize tekrar ciğabaytlarca porno akmaya başladı. Her gelen adam ayrı bir klasörle, ayrı bir dosyayla geliyor. Kılıçdaroğlu gibi.

• Bana "Serdar Ortaç" şı kelimleri kullanmadan anlatın: minyon, neşeli, tatar, yaza damgasını vurmak. Süreniz yarım saat" deseler; herhalde duraksarım, bir süre düşünürüm. Zor gerçekten.

• Peki çok kalabalık, havasız otobüste çok kalın giyinmiş terleyen insan gördüğümüzde ne yapmalıyız? Kimimiz onlar orada değilmiş, aslında yokmuşlar gibi davranıyor, kimimiz de elinden geldiğince pencere açmaya çalışıyor. Peki doğrusu ne? Unutmayın ki onun kafası çok karışık. Ne yapacağını bilemez bir halde. Üstündekilerini nasıl çıkartacağını, çıkartırsa nereye koyacağını bilemiyor. Etrafındakilerle birlik olun, yanına gidip "merhaba" deyin. Sonra üstündekileri yavaşça çıkartın. Doğrusu bu gibi.

• Yok olmaya yüz tutmuş bir sanat: Altın alma sanatı.

Eskiden heavy metal grupları bile altın alırdı, kendilerine bir laf geldiğinde taf söylemek için kendilerini tutarlardı. Şimdi yalnızca Anadolu'nun birkaç üçra köşesinde babadan oğula miras kalıyor bu güzel sanat. Öyle yaşatılmaya çalışılıyor (mesajlı gibi yazıda güvenilir isim erman çağlar).

• Apartman yöneticisi mi olmak istiyorsunuz? Bu görevi uygun bir insan olduğunuzu mu düşünüyorsunuz? Testimizi çözün, ne kadar apartman yöneticisisiniz öğrenin.

Genç İnsan seviyor musunuz?
evet
hayır

Genel olarak İnsan seviyor musunuz?
evet
hayır

Sevilen bir insan mısınız?
evet
hayır

Tüm sorulara hayır cevabı verdiyseniz, tebrikler. Siz bir apartman yöneticisisiniz.

• Yeterince takdir edilmiş, iyice övülmemiş hayvanlar serisi no:1 - serçeler.

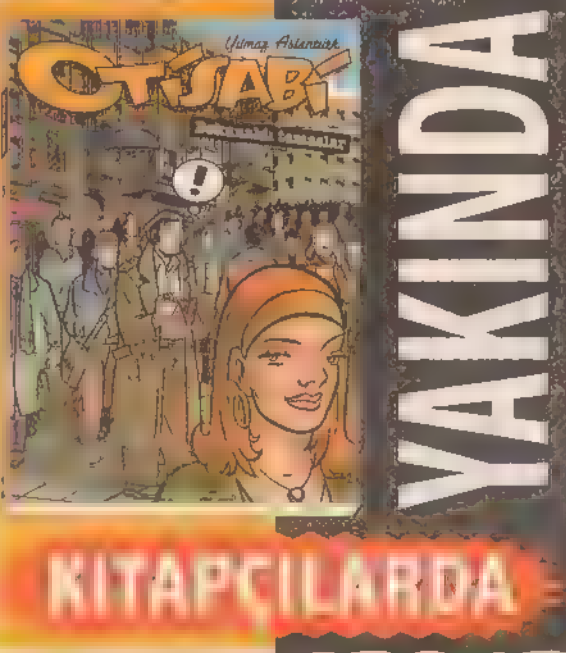
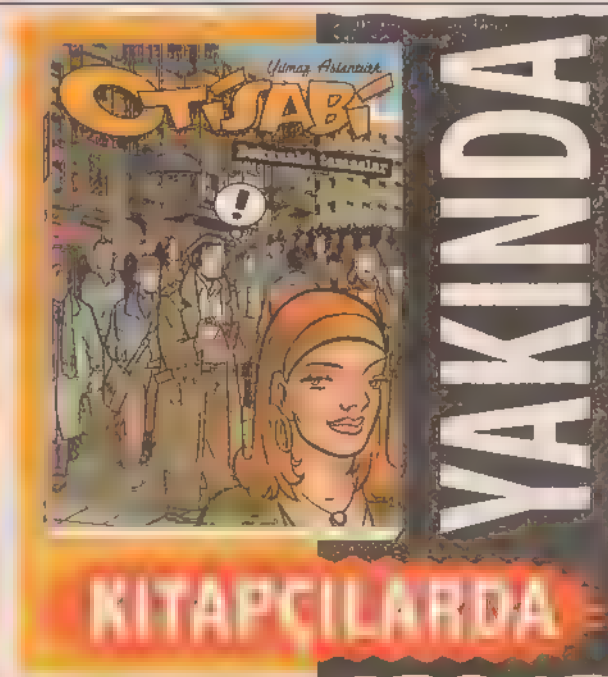
Serçelerin çok bir olayı yokmuş gibi duruyor ama aslında gerçekten öyle. Çok bir olayları yok, Ufak olmaları nedeniyle çok nefes alsalar da az hava harcıyorlar, benim soluyacağım havayı çok tüketmiyorlar. Serçenin en büyük artısı bu. Bir de çok kalabalık gruplar halinde takılmadıkları sürece çok fazla ses çıkartmıyorlar. Bir kuştan beklediğiniz herşey onda var.

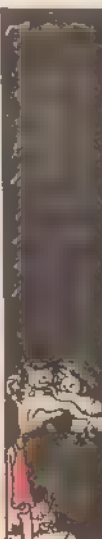
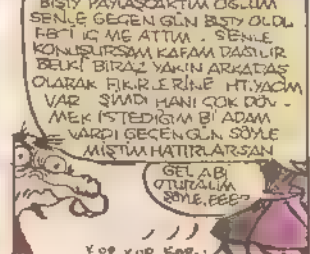
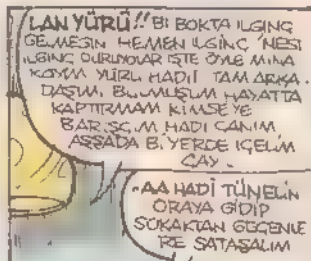
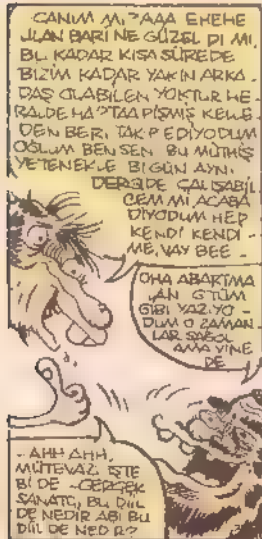
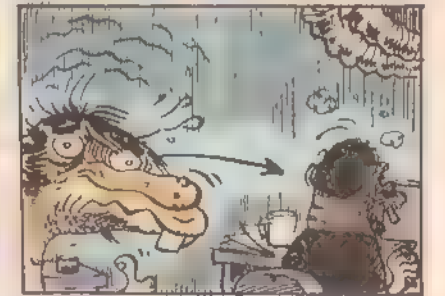
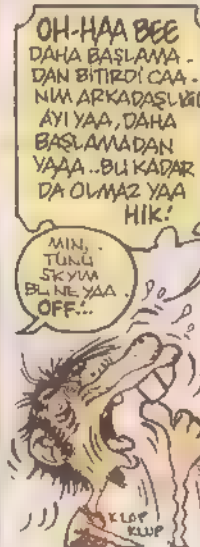
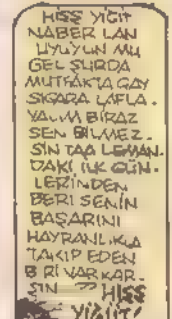
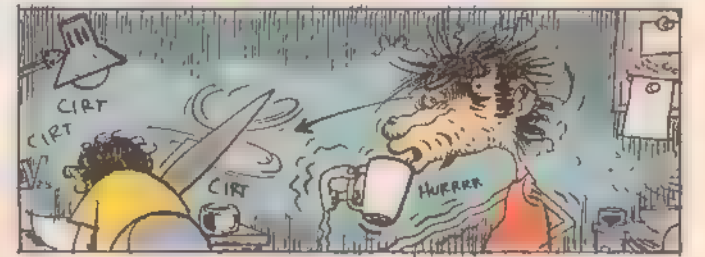
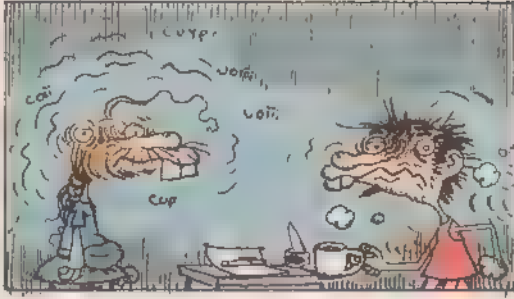
• Daha az konuşarak daha komik bir insan olabilirsiniz. Bu mümkün! Aşağıdaki örnekleri inceleyin.

- Nasılsın abi?
- Valla nasıl olalım. Ekonominin durumu ortada, iyice KRİZKOLİK olduk. Meh meh meh.

- Nasılsın abi?
- İyiyim canım saol.

Görüldüğü üzere ikinci örnekteki kişi, daha az konuşmasına, hatta konuşmasında mizaha yer vermemesine rağmen daha komik. Bu altın kuralı unutmayın.

HAYVAN BÜSTÜN

GİTTİN GİDELİ BEBEK!

Yeni yeni tik'ler edindim...
İki dakka da bi gözümde dili-
mi de dıdıp 0,7 kalem ucu-
nu göğsümde açıyorum bebek

Hayatıma heyecan katsın
diye pencereleri jaluzi
kapatmışım bebek.. Kattı
mı? Kattı.. şu lavuğkim lan?

Çayı kıtlama içmeyi bi-
rakmışım, artık tavşanlama
çiyorum bebek... Patent
başvuramı bile yaptım.

Gecce barda bi kızı sen
sarıp sırtını öptüm.. Sa-
bah uyanınca anladım
sen olmadığımı bebek..

Ne zaman ağın bi boga
gibi yatakodamıza gışem,
vahşi bi panter gibi üstü-
me atlamayı özlüyorum.

ÇIT! ÇIT!
ÇIT!

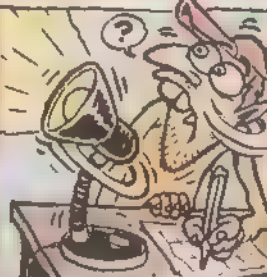
Bunak gibi hafızam za-
yıftı.. Her şeyi unu-
t-maya başladım, ama seni
unutmıcam bebek..

Dedem internetin pici
gibi oldu iyice... Komik
vidyo izletmiş diye ödül
mü bokuma kattı pismoruk.

Akrobat lambanın yayı
yalama oldu, durduk
yere beni de paranoyak
yaptı tabiatını istemi eysası.

Yeni badaneli duvarlara
iz yapmasını diye sinek-
lere vuruyorum, tatlı diliz
ikna edip sütlüyorm eaden.

Buzdolabı korlanma
yapınca fişini çekip
kutuplık yaptım bebek.
Zekiym diti pratikte?

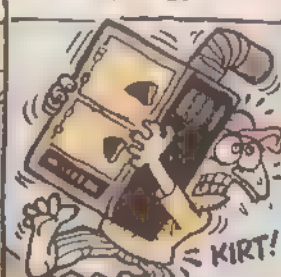
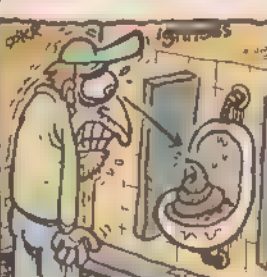
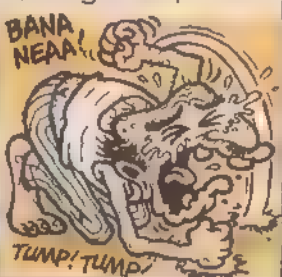
Nerden duymuşsa "Kâbe
manzaralı zı" istem diye
tuttu dedem... Dede-
işte, ne görse istiy o bebek.

Attığım taşa usuşen
yarasalarla oynamaya
dalıp eve gitmeyi unu-
tur oldum bebek..

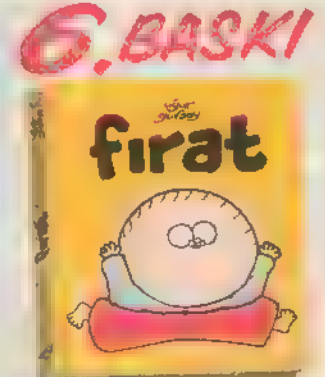
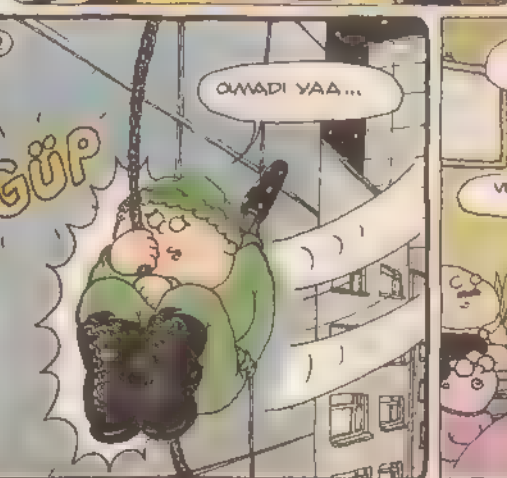
Bi otogar tuvaletinde
şahit olduğum manzara
yaktı beni. Çok çok uzak
duvarlara bilet alarım geldi..

Dedemin emri üzerine
hayvan gibi demirdokum
sobayı çatıya çıkarırken
belim kaydıhğm bebek.

Töynak gibi tırmıklarına
manikür pedikür yapma-
dan göndermedim dede-
mi Cuma namazlarına..

AHMET CAMBAZ

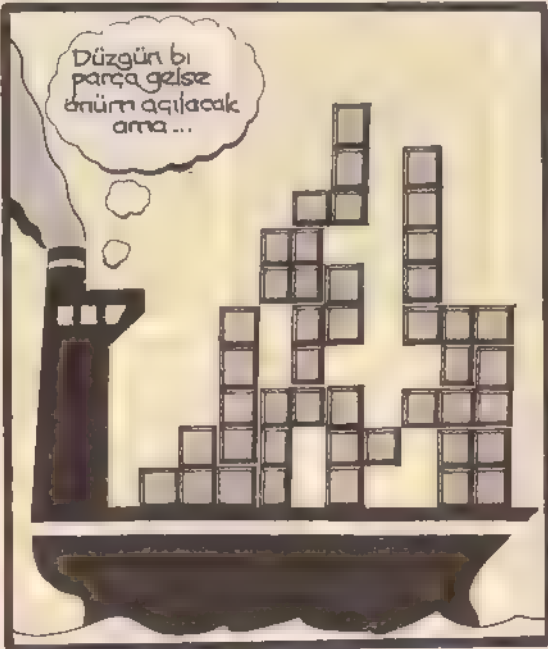

Ömer GÖKSEL

Betül YILMAZ

İsimsiz

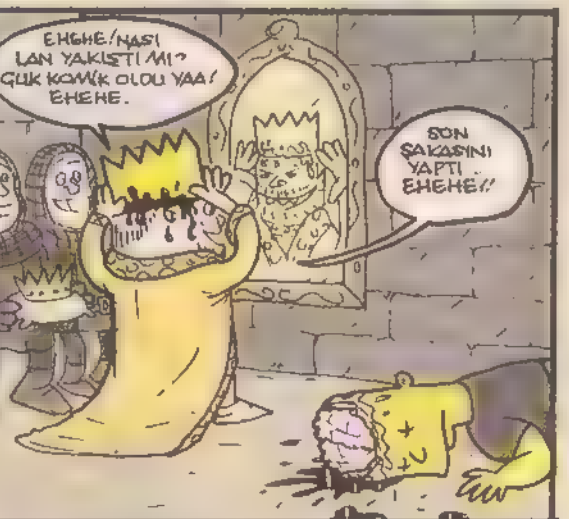
Hakan KURTAŞ

Tarık Yetiş SERBEST

Serret TURAN

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karikatürler yayımlanır. Sakin, Yayınevi ve Çizim yazı, çizim, maksuz, hıç, yazı, baskı ve görsel yayın organında ve sanai ortamında kullanılmaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 29 Nisan 2009 | Sayı: 087
Haftalık Yayın Süreli Yayındır

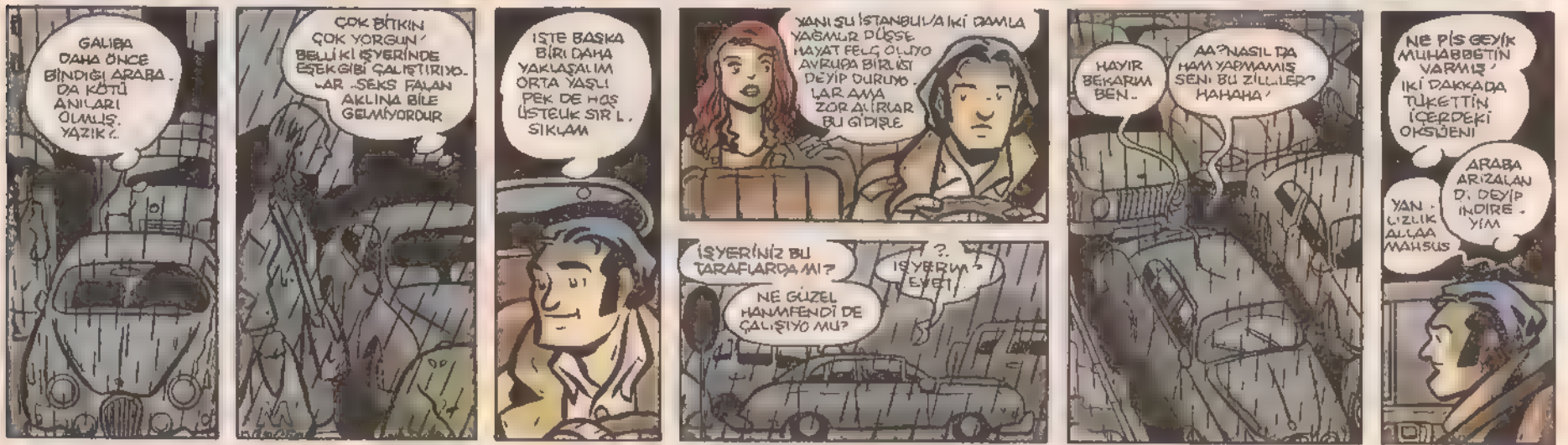
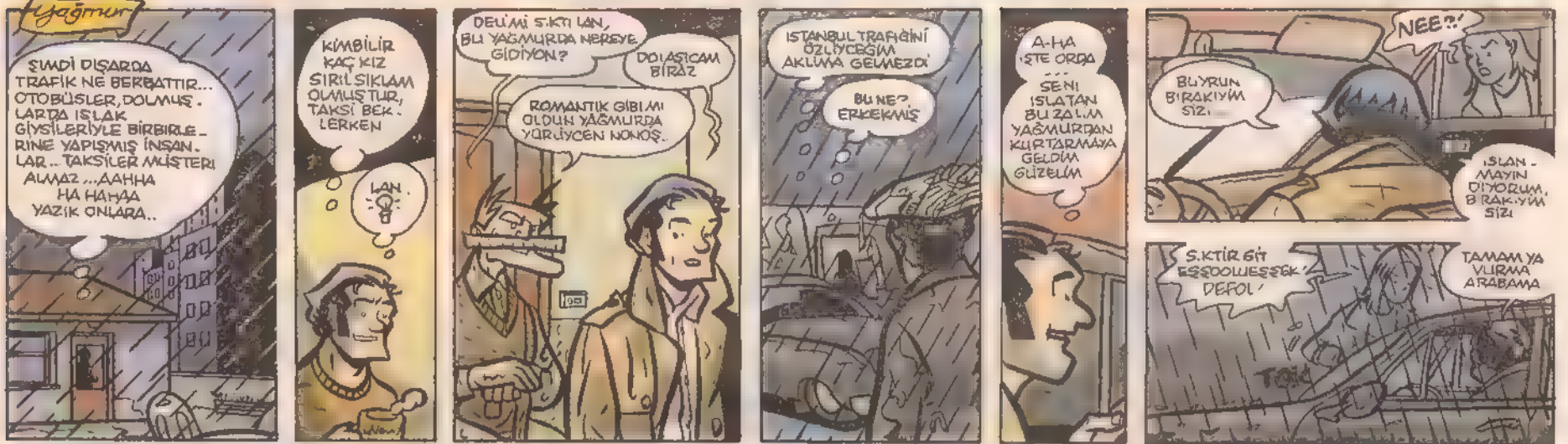
YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD ŞTİ
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALIGRAFİ: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR, 1105 Avrpa 90f Uzakdoğu 120S
Aemalimoseit Meh. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beşoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Had mkyö Asfaltı Ömerli Köyü Mevk. 34555 Had mkyö İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK, Yurtiçi 99 YTL Amerika 110\$ Avrupa 90\$ Uzakdoğu 120\$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapı kredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aflantürk
www.otisabi.com

SON

06 MAYIS ÇARŞAMBA
SAYI: 2009/19 No: 088
1.50 TL. (KDV DAHİL)
KİT.C. FİYATI: 1.75 TL.

UYKUSU

www.uykusuzdergi.com

• Kabinede revizyon yapıldı.

**SAYIN
BAŞBAKANIM,
ESKİ BAKANLARI
ATACAKSANIZ
ALABİLİRİM...
VİKAYIP
KULLANIRIM
BEN ONLARI!**

ama arkadaş arıyordur

Son bir ayda 1500 kişinin işten çıkarıldığı Adapazarı'nda bir hastane işten çıkaracağı 29 kişiyi sınavla belirledi.

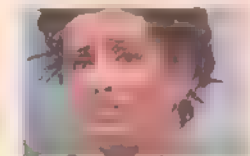
Türkiye'nin her yerinden "işsizlik" ve "borç" intiharlarıyla ilgili haberler geliyor.

KAÇ YIL OLDU?

• Mahsun Kırmızıgül'ün "Urfailler rakçılara Parmak atar" açıklamaından sonra Urfa'lılar Mahsun'un CD'lerini yakalı 3 yıl...

• Bir vatandaş, "Atatürk"ün 1925 yılında çıkardığı tekke, zaviye ve türbelerin kapatılması, büyüklüğün, falıcılığın yasaklanması kanununa ters düşmektedir." gerekçesiyle "Şiirli Annem" dizisini RTÜK'e şikayet edeli 5 yıl...

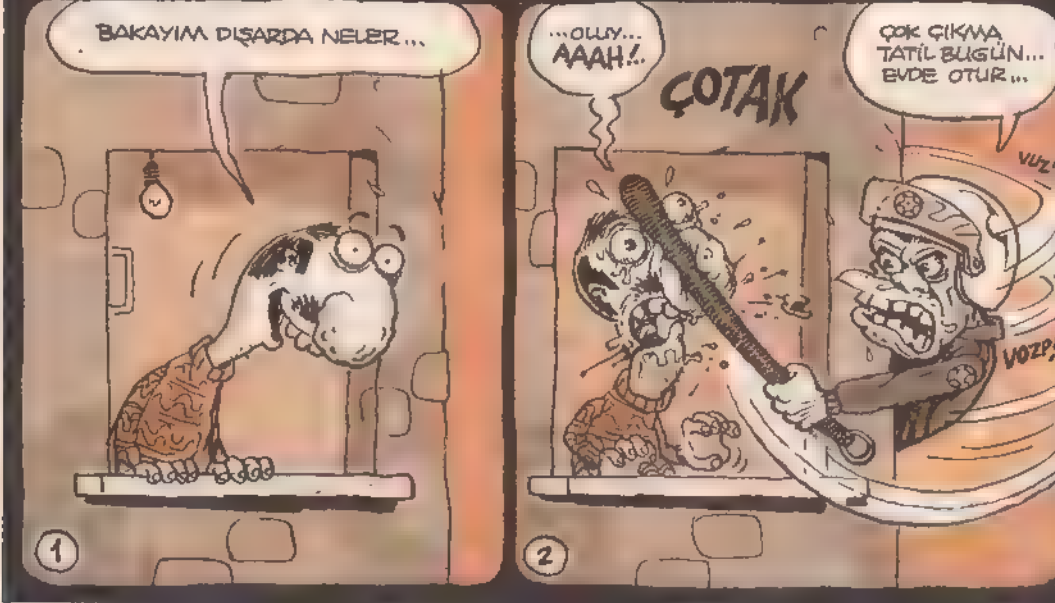
• Esra Ceyhan, Sabah gazetesindeki köşesinde, sabahları uyandığında güneşe "Ay sen yine çıktın mı, yine parlak mısın, sıcak mısın, akşama kadar hep öyle kal emi, canım benim sarıcığım" diye seslendiğini açıklayalı 6 yıl...

• İstanbul sokak arıada kartopu oynanması yasaklanalı 74 yıl..

• İlk mizah dergisi Diyojen yayınlanmaya başlanalı tam 140 yıl olmuş.

Tatil ilan edilen 1 Mayıs'da, İstanbul Emniyeti 27 bin polisle 'görev' başındaydı.

Kabine değişti. Bu son Kemal Unakıtan çizdiğimiz olur inşallah! Güle güle Unakıtan!

Deniz Fenerinde Çeviri Skandalı
Deniz Feneri davasıyla ilgili Almanya'dan Türkiye'ye gönderilen dosyanın "halen Türkçe'ye çevrildiğini" söyleyerek basını oyalayan eski bakan Şahin'in doğru söylemediği ortaya çıktı. Alman yetkililer, dosyanın ikili anlaşmalar gereğince "her zaman olduğu gibi" zaten Türkçe olarak gönderildiğini açıkladı.
Sayın eski bakan tebrik ediyorum. Vaveyla eden, bu ne rezillik diye nidalar savuran dar görüşlüler de esefle kınıyorum. Bir şey Türkçe diye, başka bir dile çevrilemez mi? Orhan Pamuk, Yaşar Kemal ve Cansız Manker Vahen'in kitapları dünya dillerine Türkçe'den çevriliyor. Bir şeyin Türkçe olması, çevrilmeyeceği anlamına gelmez bu bir. İkincisi, bu Alman makamlarına güven olmaz, bakanımız doğruluğunu kontrol etmek için bir Almanca'ya çevirip oradan tekrar Türkçe'ye çevirmek istemiş olabilir. Tabii güveniliriz derken makamları kastettim, yoksa çilekeş Alman halkını tenzih ederim. Hem hatırlarsanız onlar yenildi diye biz de yenilmiş sayılmıştık, şimdiki de onlar yargıladı diye biz de yargılanmış sayılıyor olabiliriz, onu da düşünmek lazım.
Barış UYGUN

1 MAYIS!

1 MAYIS GÖSTERİLERİ SIRASINDA İSTANBUL FERİKÖY'DE TELAŞLI BİR TELSİZ ANONSU DUYULDU: "GAZ BOMBASI BİTTİ ACIL GÖNDERİN!" ACIL GAZ BOMBASI TAKVİYESİ YAPILAN FERİKÖY'ÜN HEMEN YANINDAKİ BOMONTI'DE, TAKİP ETTİĞİ GÖSTERİCİLER ARA SOKAKLARA KAÇAN BİR PANZERDEN YAPILAN ANONS İSE BAMBAAŞKAYDI: "KAÇMAYIN ULAN. KAÇMAYIN. GELİN, KAÇMAYIN..."

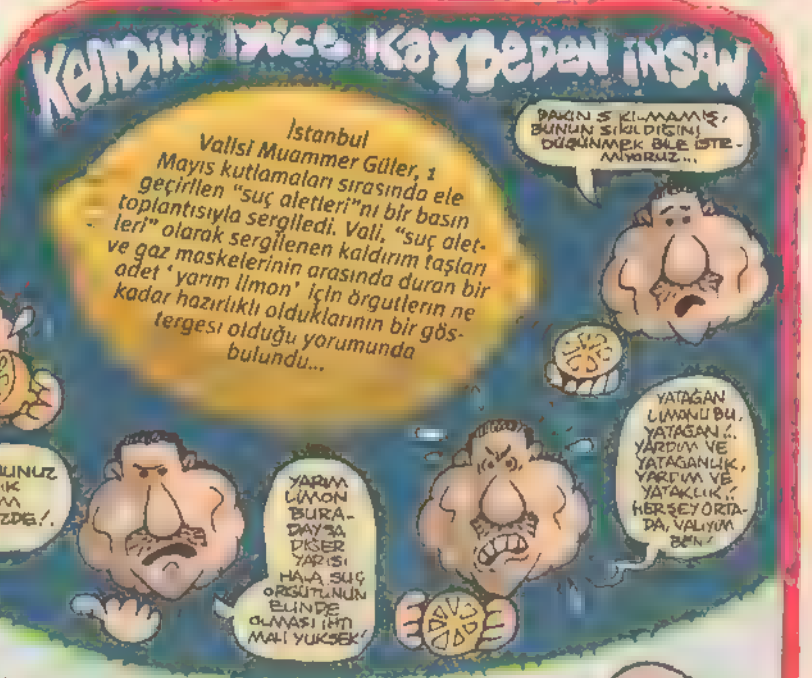
HEPİNİZİ ENİŞTEME SKTİRİ... CEM...

DOĞRUDUR
Akdeniz'de geçen y...
meydana gelen ka...
gada rastgele ateş...
eden Ömer Ulusoy...
un kullandığı silah...
bir gaz tabanca...
olduğu anlaşıldı...
Ömer'in avukatı...
peşis bir savunma...
yaptı: "Ulusoy at...
sındaki dövme...
ve kazdığı sa...
larıyla ilgili gö...
rünüyor ve...
denince tipi ne...
evinde ceza...
yiyor..."

Ali Atıl Bir, köşesinde
"Türkiye'de çeşitli imajlar
ve çatışmalar nedeniyle bir-
birce olum varken en önemli
alayımız 'kesik baş' cinayeti
mıdır?" sözleriyle Münevver
Karabulut cinayetiyle ilgili süratli
haber yapan medyayı eleştirir
Cinayeti söyleyen Cem Garp-
oğlu: Hayyam Garipoğlu'nun
yeğeni r. Burgaz Rakı Hayyam
Garipoğlu no a'tır ve kahrama-
nımız Ali Atıl Bir de Burgaz Rakı'nın
marka danışmanıdır. Olaylar gelişir...

ARİF CEM
BİLESİNE
SAĞLIK YAZIN
GÜZEL OLMUS...

EHE
EHE...

NİTELİKSİZ BİLGİ

- MHP İstanbul Milletvekili Meral Akşener askıya alınan kolunu açıkladı: "Evde temizlikçi kadın yerleri ve halıları silerken bezli sulu bırakıyordu. Ben de ona bez nasıl sıkılmış göstereyim dedim..."
- Binbir Gece dizisinden Hant Ergenç "Karada ya da suda fark etmez, 5.5 dakika nefesli tutabiliyorum." dedi
- Tan Sağtürk katıldığı bir programda kadınları arıyordu: "İyi ki de varlar inanın mad bir komp kasyon. Sebep çok an aymad.ğımız başka düşünce biçimleri, alternatif düşünce biçimleri. Erkeğin dışısı kadın değil sanki. Başka bir yapı, yani birleşmeyen bir yapısı da var..."

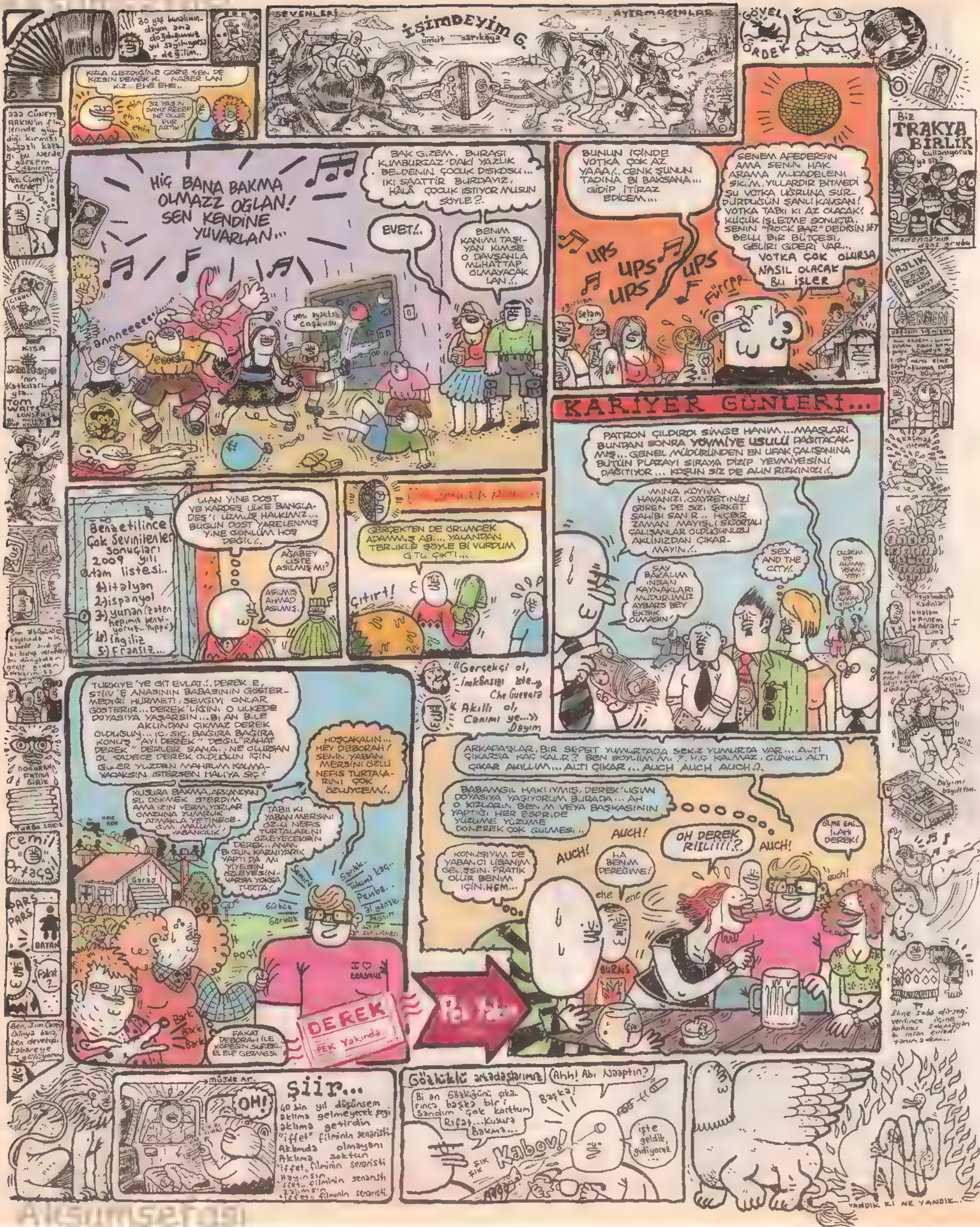

DÖRDÜNCÜ FİJİ

"Mengenli köylü kızı İstanbul'a geldikten sonra kabağ çiçeği gibi açılmış. Kendisine bir sevgili bulmuş. Sonra başı bir yerde, vücudu başka bir yerde bulmuş. Katli bir türlü bulamamış. Bu işte üç facia var. Bir, kızın feci şekilde öldürülüp parçalanması, ik. köy kızı iken aşırı şekilde açılıp saçılıp serbestleşmesi, üç, katlin bulunamaması." Millî Gazete Yazarı Mehmet Şevket Eyyü'nün Münevver Karabulut'un öldürülmesiyle ilgili analizini okudunuz...

Akılsız Setesi

akıl fikir ofisi

Bariş UYGUR

de üstüne üstlük neredeyse kulları atıyabilecek kadar kulaklıklarla dinleyerek bugüne geldik. Belki biraz da o yüzden binlerce dolarlık ses sistemlerinden bahsedene dergiler çok meraklı gelmiyordur. Ama şimdi açık konuşmak lazım, bütün bu uzak durma işinde kafayı "hi fi" ile bozan arkadaşların genellikle müziğin kendisinden çok fazla bahsetmemeleri de bunda rol oynamıştır. Hayır, on beş bin dolarlık müzik tesisatın var, anladık da, yine dönüp dolaşıp Serdar Ortaç dinliyorsun inan bana o on beş bin dolarla çok daha hayırlı işler yapıyor. Hatta bu hayırlı işlere Serdar Ortaç'ı bizzat eve getirip şarkı söyletme bile dâhil olabilir.

Rahatına fazlasıyla düşkün bir insan olduğumu herhalde akıl fikir ofisinin daimi ziyaretçileri şimdiye kadar anlamışlardır. Pekli, soruyorum, sadece ben miyim hala otomatik ütü yapma makinesi icat etmedikleri için bilim adamlarına mucitlere kızan? -Ne buldun bugün laboratuarda? -Kamerayı kol saati. -Geç. Sıradaki gelsin. Ayrıca yeri gelmişken söyleyeyim, şu birden fazla nesneyi tek nesnede toplama işi can sıkıyorsa başla. Birbirini zıtlıkla telefon istemiyorum kardeşim senden, tam otomatik ütü yapma makinesi istiyorum. Hesap makinesi saat iyildi, heyecan vericiydi ama sonradan azıttınız ulan. Ütüyü çözün önce.

İspanak sadece bir başlangıçtı. Yıllarca "içinde demir var" yalanı ve Temel Reis takviyesi yüzünden bir çocukluğu ispanak yiyerek geçirdik. Bilin biliri, eşiğin bir İspanak'taki demiri hesaplamak bir iki sıfır fazla yazmış, yıllarca içimiz dışımız ispanak oldu. Hayır, aslında severdim de ispanağı ama işte beklenti yükseldiği için gerçekle yüzleşme suçudum ispanaktan. İşte bu İspanak felaketinden sonra dön öğrendim ki Patlıcan da tamamen faydasız haybeye bir sebzeymiş. Severdim yahu ben

patlıcanı? Yalanmış yediğim binlerce karnıyarık. Hayır, yine bir molere kızacağım o olacak. Bir keşfiniz de işe yarasan, sevindirsin bizi be arkadaş? Ayrıca Kereviz ve Pirasa bu kadar faydalıyken canım patlıcanın faydasız olmasını bir hayli adaletsiz buluyorum. Ama umudum tükenmedi, herhalde bir bilimci de kereviz'in aslında bir faydası olmadığını bulur

Ne olursa olsun, yaşamaya mecbursun diye şarkısı var Bulutsuzluk Özlemi grubunun. Bana bu kadar demokratiz, hürriyetçiliz diyen orkestranın insana çok kendisini ilgilendiren bir konuda dayatma yapması bana garip geliyor. Diğer yandan Mostar körpüsü yıkıldı diye hayatına kasteden adam da bırak kastetsin. O duyarlıkla zaten çok yaşamaz o abi. Artı, yok efendim cinayetler işleniyor, açlık ve gözyaşı var, dünya şu kadar berbat dedikten sonra dayatma bari adama yaşamayı. Benim bildiğim insana "abi hayat güzel aslında, bak yeşil yapraklar var ne hoş" falan denir, öyle ilksa ediliyor yaşamaya. Ama sen hem adama "hayat çok berbat" diyorsun hem de "illa ki yaşayacağın" diye dayatıyorsun. Ne bileyim, insan "hayat bak şu kadar kötü" cümlelerinden sonra "yaşayacaksn da ne olacak" denmesini bekliyor. Ha bana sorarsanız mecbur olmasanız da yaşamak güzel şey. Ağaç var, yeşil yaprağı var. Fena değil en azından.

Rakamlara takılmamak lazım. Ben bu 80'ler partisi, 90'lar eğlencesi hikâyesinin, "60'lar ne şahaneydi", "70'lerden sonra müzik yapılmadı" versiyonlarıyla büyüdüm. Hakikatten de 80'lerin sonu, 90'ların başında "Hacı 1979'dan sonra yapılmış hiçbir müziği dinlemem, ne varsa eskilerde var" diyen çok adam tanıdım. Ama şimdiki bir fark var onu da belirtmek lazım, 70'ler 60'lar kafasına takıp da o tarz geceler düzenleyenlerde pek öyle bir geçmişle dalga geçme durumu yoktu. Ha bunları neden yazıyorum, neyse ki 2000'ler bizi bu keşpelelikten kurtaracak, onun için yazıyorum. Hadi 2010'lu yıllarda "2000'leri" diye parti düzenlenir çok kasarsan da "10'lara özlem gecesi", "20'lere saygı durumu", "30'lar partisi" biraz saklı durur. Hem şimdi 30'lar dersin işin içine hala 1930'lar karışabilir, Caz bant beklentisiyle giden adam olur, kavga çıkartır.

Uzaklatan kumandanın icadı nereden baksan hepimizde günde 200 kaloriye mal olmuştur. Yiğit, yökelli bir okurdan, bir ay uzaklatan kumanda kullanmamasını, ay sonunda kaç kilo verdiğini bana bildirmesini rica ediyorum. Ama TV izleme alışkanlığı olan biri olsun, yoksa misal Umud'un televizyonu bile yok, zerre faydası olmaz.

Bana kalırsa bir insanın içine düşebileceği en kötü durumlardan biri kırk yılda bir denk gelse de çok şahane muhabbet edebileceğin bir şoförün taksisine binmek, lakin şoför arkadaşın seninle muhabbet ederken yolu şaşırıp taksimetrenin iki katına çıkmasına neden olmasındır. Tamam, en kötüsüdür deniyorum ama en kötüler arasında ilk sıralara oynar. Hayır, adama kızıp bağırmasan, parayı eksik ödemeye de kalkamazsın, şeker gibi adam neticede, kısa da olsa bir dostluk kurmuşsunuz.

Arkadaşım bakar mısın? Şekinde seslenilseyse bilin ki pek de arkadaşça bir sohbet beklemiyor sızi. Tipki "birader!" ünleminden sonra pek arkadaşlık yaşamayacağı gibi. Bu rüyakarlık canımı sıkıyor. Üç gündür uyuyamadım.

Cebin icadını ayrıca merak ediyorum bakın. Hangi mübarek insan akıl etmiş de, "yahu bu esvaplarımızda içine bir şeyler koymaya bölümler olsa" demiş bilmiyorum ama tarihin ve hakkı yenen mucitlerinden biri bence odur. Diğerleri de herhalde orası seki keşfeden arkadaş. Hayır, nasıl aklına geldi? Herkes için hayırlı bir uygulama. Tebrik ediyorum.

İsparta biliyorsunuz gülleriyle tanıdığımız daha doğrusu benim bütün cah illemlerimle başka bir numarası var mı yok mu bilmediğim bir ilimiz. Bence gülle anılmak güzel, gül de güzel ama kimse kusura bakmasın gül suyuna soğuk yaklaşıyorum. Hayır, kesinlikle İdeolojik değil bu tavrım, tam aksine gül suyunu çok seven, gül suyuna hürmet eden, gül suyu olmadan yapamayan arkadaşların bu sevgisinin ideolojik olduğuna inanıyorum. Yahu çok düşündüm taşındım, belli bir İdeolojinin ya da yaklaşımın artık her neyse mütemminin cüzü olmuş bu gül suyu hadisesi, bana kalırsa yanlış. Eminim ki dışarıda o İdeolojiye yakınlık duyan ama gül suyu yüzünden kendini uzak tutan hiç olmazsa bir on on beş kişi vardır. Buradan İspartalı arkadaşları tenzih ederim, onların sevmek için bambaşka nedenleri olabilir tabii, zaten İspartalı dediğin yiğittir, merttir, tuttuğunu koparıp, attığını vurur, bambaşka olur (Bakin o kadar övdüm tepki malîi gelmesin diye); onlar sevebilir

Not: İlgilenen arkadaşlar bu ayki Toplumsal Tarih dergisinde, 1 Mayıs münasebetiyle yayınlanan 1886 Haymarket Tragedisi'yle ilgili yazımı okuyabilirler. Tabii dergideki diğer tüm yazılar benimkinden daha önemli ama ben tam da bir küstahçasına oturup kendi yazımdan bahsediyorum, sanki "daha önce almasanız da olurdu ama şimdi ben yazdım alın" der gibi. Utandım bak. Siz en iyisi bu ay almayın, daha sonra yazımın çıkmadığı diğer sayıları alırsınız. Hah, bu oldu gibi.

İDDİA EDİYORUM

BU GÖRÜŞÜ OLUŞTULAN DÜNYANIN HERHANGİ BİR NOKTASINDA OŞ TUVANIN FOTOGRAFINI GECİP DÜNYANIN HERHANGİ BİR NOKTASINA GÖNDEREBİLİRİM SEVGİLİ OKULULAR...

BU GÖRÜŞÜ OLUŞTULAN DÜNYANIN HERHANGİ BİR NOKTASINDA OŞ TUVANIN FOTOGRAFINI GECİP DÜNYANIN HERHANGİ BİR NOKTASINA GÖNDEREBİLİRİM SEVGİLİ OKULULAR...

MEMO TENBELSİZERO

KAMERA HER YERDE!

URDA GÜVENLİK KAMERASI

NURİA NÖBE Sİ

BU GÖRÜŞÜ OLUŞTULAN DÜNYANIN HERHANGİ BİR NOKTASINDA OŞ TUVANIN FOTOGRAFINI GECİP DÜNYANIN HERHANGİ BİR NOKTASINA GÖNDEREBİLİRİM SEVGİLİ OKULULAR...

YÜKSEK TEKNOLOJİ...

EĞER Kİ "ONLAR SÜÇLÜ OLUNMAK İSTİYOR" A MEMO, SENİN GÜTÜNE ALAKALARI YOK "DÜNYANIN SORUŞU SİZ YARIN "TALE İÇİ SİDDET OLUNMA" ANNAKİ KAME. RALARIN EVLERİNİZ G RAN'VE. LERİNİ BANA GARANTİ EDEBİLİR MİSİNİZ?

BZZT...

BZZT. LÜTFEN GÜTÜNÜZÜ KIRK İKİ DERECE SÖLADAN DURLUZ BİP. İSABET OLA SİGİS YÜZDE YETMİŞSEKİZ

ÖZEL HAYATIN GİZLİLİĞİ "BİR TOP. UMASAL KÜBÜNDÜR VE İSTENDİĞİ ANDA "ÖZEL HAYATIN AYIPULU" İLE DEĞİŞTİRİLEBİLİR.

TEKNOLOJİ. BİRER PANA GE. LERİ DÜNYA DANI "YÜKSEK NİHAZ DEĞİNDİRME. KAME. RALARLA ALUNAN BİÇİ. DA. HA İYİ. SÜNECEK. HERKES DÜNYANIN HER YERİNDE KENDİLİĞİNDEN TAKINDIR VE TAKIP EDİLİYOR OLACAK

BZZT... BİP. MEMO TENBELSİZERO İN GÜTÜ TOP. AM SİGİS İSABET YÜZDEİZ DEKİ LUT. FEN G TUNUZU İYİ AVARLAYIN. BİP.

BUNUN ADI İSTİBDAT...

BUNUN ADI SIKI YÖNETİM...

FAKAT BUNDAN DAHA KÖ. TUSU DE. VAR DÖT. LARIM

BUTÜN NESNELERİN TAKİP VE TASNİF EDİLDİĞİ BİR DÜNYA...

BUTÜN CİSİMLERİN FİŞLENDİĞİ BİR DÜNYA...

BİRET EVET BUTÜN CİSİMLER "TEKNO. 103 ELVERDİĞİ ZAMAN EVAN OL. BULRSINIZ Kİ BU OLACAK " BUTÜN NESNELER FİŞLENECEK "

BZZT "990 532 763 NOLU GAKULUŞI AYININ ÖYLE DÜNYAYA BEVAM EDİNİZ

ZZ... SANDAÇTE 261500

SAKIL TUN 150 932 943

NİÇÜN BUTÜN CİSİMLER FİŞLENSİN?

BU ARNUTUN FİYATINI BEL RÜYEN NEDİR?

İYİSİL. BU BİR ARNUT

BU ARNUTUN FİYATINI BEL RÜYEN NEDİR?

ARMUTU ÜSTEN YATIRININ ÇAL. 30R DİĞİ ADAMLARIN MA. YETİ.

MAVİYE FİYAS MAİYETİ

MANAVIN EKİLEBİGİ. KAR

ARMUTUN FİYATI

M. ACABA?

EĞER YUKARDAKI İŞLEMLER SONUCUNDA ARMUTUN FİYAT MESLELA KÜŞÜ 100 NUYARLA GEL. DİYE O ARMUTU KİMSE ALMIYACAKTIR

KARŞININ ALMADIĞI ARMUT. ÇÖPE GİDER

YANI FİYATI SIFIR OLUR

NETEKİM O SENEKİ ARNUTU MAKSİMUMUN AKTARANA GÖRE BİR RAN OLUR. Ç.FTİCİ ARMUTU O RAİŞTEN SATAR.

MAHSUL ÇOK FAZLAİSE HER BİR AR. MAİTA OLAN TALEPZA. LIR, FİYATI DÜŞER

ARMUTUN FİYAT. TA. LEP EDÜRLÜĞİYLE BE. LERİNİR. MAİYETİ HE. SADI O FİYATIN GERÇEK. LENEYİRLİĞİNİ GÖ. TETİR SADECE...

TALEP EDÜRLÜĞÜN HESAPLANMAĞI VE RAİÇN OLUŞMAĞI İSE LER. SİM VE ULAŞMA HİZINA BAĞ. ALI DİR BAKINIZ TEARETİN VE HABER. LERİNİN ESSEK HİZILTA YAPILDIĞI ZAMANLAR

EFENDİM, SEYHİ ARMUTU SİZİN KERVANA TALIPTIR. KERVANIN TE. NAMU İÇİN 500 ALTUN VERİR.

HELE AZ BEKLEYELİM. İM SE. NEYE KALMAZ SEMERKANT TAN İPEKLER BURAYA ULASHIR O VAKIT 600 ALTUN VEREN ÇIKAR HECEBET

PEK YA SANDI? SANDI BİĞİ. SAYAR AC SAYESİNDE İETİ. SİM HİZ ESSEĞİ N. NANA. SU KAGIRINIZ VİZİYETTE

VANİ BARİS. BÖRSE MORSA HESABI. TAKİLİYON HAT?

ABİ NANABİLİYÜ MÜSÜN YAA " ÜÇ SANI. YEYLE KAGIRIYA 0.785 TEN 200 LÖT AUCAKTIN. Bİ FİRT KAAYE İÇTİM Bİ BAK TİM 0.287 OLMUŞ ..

İSTE DOSTLARIM. TEKNOLOJİ. HER BİR NESNEYİ TAKİP EDEBİLECEK HALBİ GELDİĞİNDE HER BİR NESNE BİR BÖRSE ELEMANI OLACAK.

HER BİR NESNENİN MAİYETİ DE TALEP EDÜRLÜĞİ DE AN BE AN İNTERNETTE HESAPLANIYOR OLACAK.

MEMO. ŞU PANTOLONU AÇTI AYDIZ GİYMANOĞUN ATTIYORUM ARTIK.

BİİP

YENİ ZELANDA. ARZANTIN VE ALASKA DAN ÜÇ KİS. TEK. F. VERDİ. PANTOLONUN FİYATI 70.25 TL.

LIFE TAYAN. KİM YORUM?

BEN KENANIMDAM BİÇ

HAKKEZA ARMUTUN FİYAT DA RANİ SEKİDE

OH. BİR ARMUT HEMEN YİYİYİM

ARMUT 0. TL

ÇİH ÜLEN BOSTANDAN!

ANANİ. SAĞBİ. GELDİ.

ATM T. 3.25 TL

PEK BU SAFTORİK KİŞİLER. BU NESNE JERİ O FİYATTAN SA. TİN ALAMAZSIN. SAG. YATACAK PARAY. NEYE GÖRE KAZINA. LARIZ SANIYORLARK?

PARAYI NEYE GÖRE KAZANACAKSINIZ BEN SÖYÜYÜM.

FALİŞAN BORSASINA GÖRE..

İNSANLARIN TEK TEK CEYELERİNİN TULUŞMAĞI SADECE SIKI YÖNETİMİN ANI. HAYIR. AYIN ZAMANDA GÖRŞE Sİ. İÇN. İ. ARTIK BİZE İZ DÜNYASINDA NE KADAR TALEP VARSA ANCAK VE ANCAK O KADAR MAAR ALIÇIZ DEMEKTEKİR..

MAŞKETTİR. İ. BU KOLTUĞU MU ALDIN? BU. NİN TALEP EDİRLİĞİ. ÇOK YÜKSEK DİYİL Mİ?

GEÇEN AY İKİ İZ. TEKUL. ALDIM TA. LERANİ ARTTI

N. İS. KOLTUĞU

3600 TL

500

HADI BEE ULAN BENİM TULVALETİTE SİÇİ İSABET KATIRAYIM DÜŞÜK YA. O YÜZ. DEN TALEP EDİLMİYORUM O KADAR

BU NE DEMEKİR? BU TALEP EDİLMEME. NE SIFIR MAAR DE. MEKİTİR? KŞAR. ÜKÖRET SIFIR DEVEK. TIR " SIFIR..

BUNUN ADI VAHŞİ KAPITALİZM...

SİKİ YÖNE. TİM

İSTE MODERN DÜNYANIN SEY. TAN UĞGENİ

İSTE GÜ. MÜZÜN MODERN SAKİBİ

YÜK. SEK. TEKNO. LÖ. 3

VAHŞİ. KAPİTA. LİZM

SİKİ YÜKSEK VE VAHŞİ

HALBUKİ HER SEYİN FAZLASI ZARAR

"kendimi
durduracak
değilim"

Fırat Budacı

PEŞİMDEN KOŞAN PİRİNÇ TANELERİ

"Oku bakalım" diyor. Okumaya başlıyorum. Surenin ortalarına doğru parmağını burnuna sokarak karıştırmaya başlıyorum. Aynı anda ben de sureyi karıştırmaya başlıyorum. Derinden gelen bir sesle "Baştan oku!" diyor. Parmağı hala burnunda. Sonra çıkarıp bakıyor Mahallenin camisindeyiz. Fatih'a suresini okuyorum. Parmağının yanına bir parmak daha alarak tekrar dalıyor burnuna. Bir süre uğraşıp ani bir hareketle bir şey koparıyor. Çıkanı ben de merak ettiğim için farkında olmadan okumayı kesiyorum. Parmaklarını havaya doğru kaldırıyor. Bir burun kılı. İki parmağı arasındaki kılı beraberce inceliyoruz. Kılın arkasında caminin muhteşem kubbesi gözüküyor. "Niye sustun, oku" diye bir ses duyuyorum. Elinde kıl, kafasını bana çevirmiş beni tekrar uhrevî dünyaya davet ediyor. Baştan alıyorum. Parmaklarını silkeleyerek kılı atıyor. Kutsal kıl, cami halısının desenleri arasında kayboluyor. Surenin sonunu bir türlü getiremiyorum. Kulağımı biraz önce burnunda gezinen parmaklarıyla eziliyor. Sonra asılmaya başlıyor. Bir yandan da "Ezberin noksaan, ezberin noksaan" diye tekrar ederek asılmanın kuvvetini gittikçe artırıyor. Galiba kulağımı çekip kopararak halıya fiskeleyecek. Çekiş gücü azalsın diye kafamla kulağımı takip ediyorum. Kafam "ezberin noksaan" tekrarıları arasında dâireler çizmeye başlıyor. Bir çeşit zıkkır bu. Daha 7 yaşımdayım. "Noksan" kelimesini ilahi bir şeyler sanacak kadar küçüğüm. Normalde küçük bir kulun kulağını koparan bu adamın taş olması lazım. (Bence o gün koptu o kulak. Koptu ve bir mucize gibi yeniden çıktı.) "Bu sureyi ezberlemeyen cayır cayır yanar" diyor. Sonra kovuluyor beni. Koşarak çıkıyorum camiden. Bir kulağım noksan eve kadar hiç durmadan koşuyorum...

O gün evdekilere başıma gelenleri anlatmadım. Zaten camide kursa gittiğimden haberleri yoktu (mahalleden bir arkadaş ve kafasındaki takkeye özenmiştim). Kulağı halıda bıraktıktan sonra bir daha da uğramadım. Yine de o akşam sureyi dudaklarımı pıt pıt oynatarak ezberlediğimi hatırlıyorum. Hocanın sonu cayır cayır yanmaya varan tehditli bir kabus gibi çökmüştü üstüme. 7 yaşında bir günahkâr olmak istemiyordum...

Bir çocuk tehdit edilmeye mahkûmdur. Çocukluğumda etrafım evlatlarını "Ölülm de kurtulun" diye tehdit eden annelerle doluydu. Anneler çektikleri ızdırabın anlaşılması için ölmeyi göze alıyorlardı. Tehdit etmek çok yaygındı. Tabakta kalan pirinçler peşimden koşuyordu, terli içilen sular bizi ateşler içinde kavuruyordu, dışarıdan bir şey yersek lshal olacağımız, bir yere tırmanırsak düşeceğimiz iddia ediliyordu. Daha küçük yaşta olanlarımız için doktorlar lğne yapmak, polisler alıp götürmek için kapıda hazır bekliyorlardı. Tehdit çeşitleri bir şey 'yasaklamak'la, 'evden atmak' arasında geniş bir yelpazede idi. Bazı tehditlerle tanışsınız. Mesela bir arkadaşım "eve dön" çağrılarına kulak asmayıp ısrarla top oynamaya devam edince, annesi tarafından "Hasta olursan akşam sana hap yok!" cümlesiyle tehdit edilmişti. Arkadaşım hapsiz kalacağını bile bile oynamaya devam etti. Tehditler peşimizi hiç bırakmadı. Yaşımız ilerledikçe şekli değiştirerek ve kendini gizleyerek daha profesyonel hale geçmeye başladı. Çocuk jkt ve ergenlikte bizi tehdit eden büyüklerimize, sonraları aynı yaşlarda olduğumuz bir grup daha eklendi: Sevgiilerimiz...

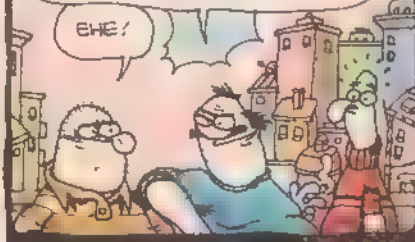
"Akşam makarna yaparız" dedi. "Tamam" dedim. "O sostan da yapar mısın?" dedi. "Yaparım" dedim. Yanağımdan öptü. Sevgiliyimiz, makarna yapmanın bile aynisel bir neşeye dönüştüğü evredeydi. Çok iyi sos yapan modern bir erkek olarak gururla elimi omzuna attım. Telefonum çaldı. Arayan bir arkadaşım idi.

"Akşam çıkıyoruz" diyerek, normalde derhal koşarak yanlarına varacağım kadroyu saydı. Kolumun altında makarna yemek için sabırsızlanan bir kadın olduğu için bir an duraksadım. "Duruma bir bakayım da, ben seni ararım" deyip telefonu kapattım. Arkadaşıma "durum" demiştim ve şimdi ona bakacaktım. Baktım. Durum da benim yüzüme baktı ve "Kim o?" diye sordu. "Arkadaşlar toplanıyormuş da..." dedim. Sesimde "Amaaa, bana ne" diyen bir hava vardı. Oysa içimde eski dostların vaat ettiği, kahkahalarla çınlayan, alkolle sulanmış topraklara doğru koşma isteği devasa boyutlardaydı. Makarnaysa bir anda ima ettiği aşkın çok uzağında basit bir hamur işine dönüşmüştü. Durum, o an için dünyanın en zor sorularından birini sordu: "Gidecek misin?" Bunun gerçek bir soru olmadığını biliyordum. Cevabın "Yok canım, ne işim var" tonunda ve makarna ayinini zlrvedeki yerine iade eden kalitede olması gerekiyordu. Yapamadım. O an aşkı beceremedim ve "Aslında çok oldu çocuklarla buluşmayı..." dedim. (Arkadaşıma, "çocuklar" diyerek hala buluşmayı küçümsemek için debeleniyordum.) Bir suskunluk oldu. Sonra Durum, "Gidecek misin?" derken takındığı sevimli yüz ifadesini, sıkıntılı ve hafif kızgın bir mimikle değiştirerek "Sen bilirsin, istiyorsan git" dedi. Bu cümledeki kelimelerin direkt anlamına kapılıp arkadaşlarına koşan bir saf olmayı çok isterdim. Ama durum öyle değildi. Sevgiliim seçeneğim verim gibi yapıp aslında hiçbir seçeneğim bırakmıyordu. Ağzıyla "Sen bilirsin, istiyorsan git" derken, tonlama ve mimikleriyle "Ben bilirim, burada kalacaksın" diyordu. "İstiyorsan" kelimesindeki 'tehdit', hemen arkasından gelen 'git' kelimesini defalarca bıcaqlıyordu. Belki şimdi olsa yapamam, ama o gün bir iki defa 'gitmesem de olur' rolü kestiğim sonra kanlar içindeki "git" kelimesini yanıma alarak gittim. Makarnayı ve sosu gerçekleşmeyen bir ilişki projesi olarak arkamda bırakıyordum...

Elbette neşe içinde bir gece geçirmedim. Peşinde bir sorunla ortamlara akan her insan gibi, ara sıra neşeli ataklar yapmaya gayret ederek ama genelde uzaklara dalarak baktan bir gece yaşadım. Makarnayı terk edip dudaklarından öptüğüm biranın tadı yoktu. Ortamdan erken ayrıldım. Eve bir hırsız gibi girdim. Onayı alınmaksızın bir gece geçiren her erkek gibi tedirgin ve tümüyle kuşku daydım. Çıkardığım her ses, açtığım her ışık bir zulümdü. Salonun ışığını açtım. Masadaki tabakta çok azı yenmiş, 'dünden kalan' pırlavı gördüm. Sevgiliim, beraber yapıp yiyeceğimiz makarnanın açtığı derin boşluğun ortasına koymuştu bu tabağı. Onu görmemi istiyordu. Gitmekle işlediğim günahı yüzüme vuran bir suç deliydi bu pırlav. Tabakta kalan pirinç taneleri beni tek tek tehdit ediyordu. Ve emin olun bu pirinç taneleri iki gün boyunca peşimden koşacaktı.

Cihan Ceylan

TÜRK ERKEKLERİ İYİ SEVİYİYO YA, ONDAN GELİYÖ ZATEN TURİST KIZLAR. YABANCI LAR İYİ SEVİYİYÖKİ OLUM.

EHEHE... İYİ SEVİYİYÖRÜZ ONDAN GELİYÖ TURİST LAR İYİ SEVİYİYÖRÜZ LAN...

EVDEKİ BÜTÜN HAVALARI ATTIM YERİNE HALI SAHA KAPLATTIM DUYGU... AĞAM EKSİK OYNAR MİSİN, GEÇ KALEYE...

ASILMA ÇOK ASILMAA, ÇOK BİNİYOSUN EL ARABASINA ONDAN ÖLÜYÖ SİVİLCELER

HİKMET ABİ CİLT KANSERİYİM DİYORLUM.

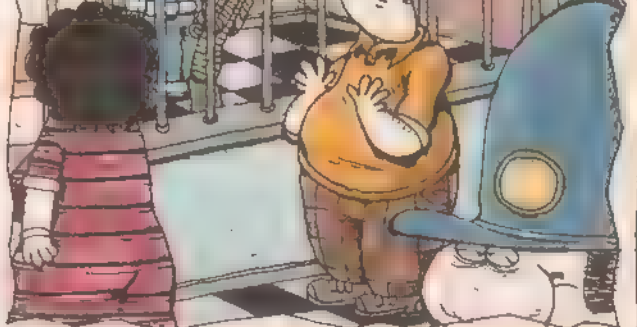

EN İYİ ERKEK OYUNCU ÖDÜLÜNÜ FİLM ÇEKİM ER. SİRASINDA ÖTÜ DİYE TİMUR DALOĞLU'NA VERİYORUZ

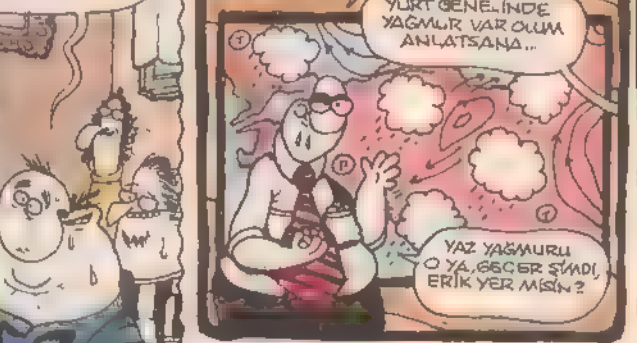
AÇIK AÇIK SOYLEMESENİZE YA

SERDAR ABİ BEN BU TEMİZLERDEN GEÇEBİLİYÖRÜM LAN BAK... KAÇSAM KAÇARIM YANI, NE DİYOSUN KAÇIYAM MI?

YOK OLUM DUR YA ALLA ALLA...

NEYSE SIKILIRSAM ÇIKARIM... AKŞAMA KAVEDE MİSİNİZ?

YİNE AĞAM

CAN ERİK ÇIKMIŞ LAN, YAZ GELDI DEMEKTİR

YURT GENELİNDE YAĞMUR VAR OLUM ANLATSA NA...

YAZ YAĞMURLU O YA, GİSİER ŞİMDİ, ERİK YER MİSİN?

ÜŞÜMÜŞ KIZ NAAPIM...

ASILMA ÇOK ASILMAA, ÇOK BİNİYOSUN EL ARABASINA ONDAN ÖLÜYÖ SİVİLCELER

HİKMET ABİ CİLT KANSERİYİM DİYORLUM.

EN İYİ ERKEK OYUNCU ÖDÜLÜNÜ FİLM ÇEKİM ER. SİRASINDA ÖTÜ DİYE TİMUR DALOĞLU'NA VERİYORUZ

AÇIK AÇIK SOYLEMESENİZE YA

TABI KENDİSİ GELEMEDİ İÇİN BABASI ALIYO ÖDÜLÜ, KOCAMAN BI AKTİ

BEN ÜŞKİYE BİRAZ ARA VERMEK İSTİYORLUM NAZIM

TAMAM, NE BUGÜN GÜNLERDEN ÇARŞAMBA, PERŞEMBE, CUMAY, DA BULAYAM HAFTA SONUNA 5 GÜN TATİL

YAZGEÇTİM ARA VERMEYELİM KAMPE BİTSİN...

6.gün:22.NiSan.2009(Şam)

Türkiye'ye anladığımız gibi, 22 Nisan günü Sami'de, Hicaz tren istasyonunun önünde ayhan, naim, selim ve kızılcayla buluşuyoruz. Ayhanla naim, motorla geldiler. Selim ve kızılca uzakla gelip araba kiradadılar. Katabahilelastık'a bi' ağırlik gelir böyle gezilerde. Mal mal ne yapacak diye etrafa bakınırken bi' adam geldi, yanımıza. "Turist misiniz, ne yapıyorsunuz" falan fıstık konuşurken akşam 8'in otelde sözleştik adamlarla... (Suriye'de herhangi birine adres sordüğünüzda, Siz'i yakapağa evlerine götürür

İkramlarla boğup, hediyelerle uğurluyolar..." 8 de telefon geldi "lobideyim bekliyorum dedi bu adam... İndik... Buten otel personeli adamın önünde el pençe sıraya girmiş... Otele den çıkıp evine gittik, ailesiyle tanıştık, annesi hristiyanmış, bayram ne deniyle paskalya yemeği yedik... Sonra mezelerini nefis olan bi yere gidip Suriye rakısı ARAK içtik... Almazsa diye biraları var... Sabahın 4 üne kadar Suriyeli arkadaşımızla beraber Samir Varoşlarını, Zengin muhittlerini, Panoramasını, Bezar Esatını (Suriye lideri) evine bile gittik (Bu Samir rahatsız etmemeli dedi) Nereye gitsen bizi gezdiren bu arkadaşın üstüne atıyorlar, Gevden gelip "Siz kiminle doluştığınızın farkında mısınız?" diyorlar. Meğer bu zat Suriye devlet opera ve tiyatrosunun müdürlüğü mü yapmış, drama hocalığı yapan, t.v. ve Sinema oyuncusu, tiyatrocu, Suriye de Carmen filan sahneleyen, ülkenin en meşhur insanıymış... Yalanım yok ismi Cihad SAAD... Gerçekten burda misafir perverliğin sınırı yok... Mezela acelem vardı... Bi adama adres sordum hemen kafıcam "Gel yanına yigelim, dedi "acelem var, dedim "Özaman kahve içelim, dedi "Valla vaktim yok, dedim, yakamı tuttu "benden bi şey isten, dedi... Bu ne lan...

veyse... Şam'a dönelim... Şamı görance insan bi güceniryo.." Ülan Osmanlı buraya ne yaptırım yapmış be, bizim oralarda bi fesme bile Yok," diyoşun.." Abdülhamit Şam'a elektriği getiriryo.." "Size müslimanların elektriği getirdiğini unutmayın," diye de şehir meydanına, üstünde cami maviyeti olan bi sütun dikeryo.." "Cami tanıdık yar," diye sütuna bakarken, okulunun yanındaki cami olan Yıldız Cami olduğunu fark ediyorum..." Yine Abdülhamit'in yaptırdığı Hamidiye Garşısına giriyoruz da ha sonra... Selim entari olmak için galyor bi dükkana.. 50 yaşlarında iki kardeşle sıkı süren bi pazarlık sonuca, Selim malın fiyatını indirince, adam "Bi dua oku bari," diyo... Selim elleri açıp Etteyhathu rabbena okumaya başlayınca, kendillerinde yapılan bu duaya dükkân sahipleri elleri açıp eşlik ediyor.. Entarilerin, fiştanların Şalların arasında yazılı gözlerle adamlarla kucaklaşıp ayrılıyoruz... Şaka gibi lan bura Eski Şam şehrinde gezinmeye devam ed.yoruz pagan dönemlerden kalma bi "badethane olan, daha sonra Hristiyanlarıp katedrale çevirdiği, en nihayetinde müslimanların cami yaptığı Emeviye Camini geziyoruz... Bu camide sunni mezhebi var.. Her mezhep için dört ayrı mihrap ve helva var.. Her hoca kendi cemaatine namaz kıldırıyo... Fakat o da ne?... Dört ayrı

10 gün ve 4000 kilometrelik bir ilk bazar turunun akılda kalanlarıdır...Yollar ne güzel 🎵 ne güzel 🎵

hoca beraber kanonlu, Gift Festivali, Gök Festivali
bi ezan okuyorlar... Müslümanlar ise peygamberin
kıyamet günü bu camiye inacağını inanıyorlar dendi

Mimar Sinan'ın yaptığı Süleymaniye külliyesi restorasyonda.
Son Osmanlı Padişahı Vahdettin, Vasiyeti üzerine
buraya gömülmüştü... Osmanlıdaki Şam aşkı bam-
baklaymış diyesim geldi geliyor... Gece
Ademle havvanın cennette doğmuş olan oğlu kabilin
dünyada doğmuş oğlu Habibi öldüğüğü Dağ olan Kayseri
dağına Göküp ısıll ısıll Şam'ı izliyoruz... Daha an-
latıcak bir yığın şeyi bu şehirde yazdık uyuyorum geceye

7.gün: 23.Nisan.2009 (şam-Tedmur)

Şamdan ayrılmadan , Arabistanlı Lawrence'ın arap
şeyhleriyle anlaşış , osmanlıya karşı kışkırttığı
binayı gösteriyorlar. Bravo... Şamdan çıkış , jeirut şehrinde
benzin alıp yine bi eve konuk olup sonra çöl
yollarına dalmaya ufka kadar deniz gibi kum... sonra
arıden etrafta 30 kişur tank , kamyonlar , Ga-
dır lar... Meğer bu çölün askeri bølge olması
ve tatbi kahn ortasına düşmek... Fotoğraflar
çektiren askerlerle vedalaşıp çöl yoluna
devam... Güneşin inanılmaz batışını hayran
hayran izlerken , geceyle gelen kum fırtına-
sına merhaba demek... Bi süre sonra yolun
bitmesi (döşemenizler) ve 30km kadar offroad yap-
tıktan sonra asfaltı bulunca para bulmuş
gibi sevinmek... Film lere konu olan Bağdat
Cafe'ye gelince Bağdat yolunda olduğumuzu
anlamak ve tedmura varış...

Tedmur, antik Palmira şehrinin ev sahibi belediyesi... Burası bugüğe bir vaha... Konan'ın manita larından Zenobia'nın şehri... Kocayı öldürüp Roma'ya karşı bağımsızlık ilan ediyö.. Önemli bir ticaret şehri... Roma gelip öldürüyö bunları

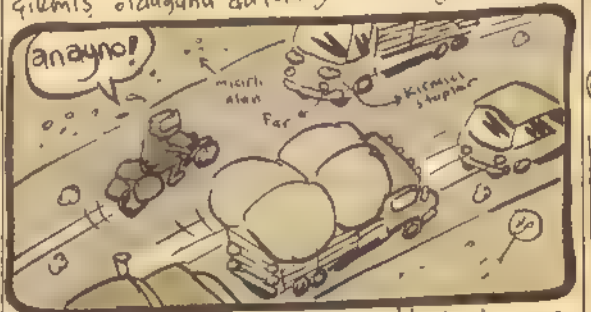
8.gün : 24.Nisan.2009 (Telmur-Halep)

Palmira şehri göl kumuyla hazırlanmış b. hara-
tan yapılmış. Her zeg kumyanı.. Roma etkisinde Akap yapısı
Ank tiyatrosu, tapınakları, kütlesi ocaip büyük... Her
Gez bitmez... Deve eti yedim burda... Biraz
deve kokuyodu... Deve sütü de içtim... O'da
deve kokuyodu... inek kokusu varigolum demek ki... Bi de
at tetti, tişörtümü yaktı, sıyrıldı beni... Kanımın
deve eti yedim diye atı siniclendirmiş olabilirim veya iş

Tunduk inek kolusu yoruzden muy
suzlandılar. Bilemeydim. Pamirio se-
hini bunarlarda gezebiliyosunuz.
Deveyle qti digorum..
Ajiñiz, qti yolların boyuñda uñe-
ta Raka yonine giden bayyon-
ları gññyor ama kangi yol-
dan bapñtillarini bulamıyorduk.
Yol yolumuz ki... qñle gñp
gemi gñpñ dñmda 3

Gidiyorlar Rakkaya doğru... Buralarda çok
benzin harcadığımızdan doğu şenri olan Dayr
Az Zawr şehrine gidiyoruz. Suriyenin Fırat
nehri üzerindeki son şehri... Fırat
la beraber göl bitiyor, yeşillik bolluk bereket
başıyor... İnsanlar "Cismi Mualla" diye diye
Zorla bizi bi jere yolluyor... Fırat üzerine
kurulmuş büyük köprüsü muamelesi gören bu köp-
rüyü Cismi Mualla... olsun... Temde Fırat resto-
rana giriyoruz... Bi genç gelip masaya cep te-
lefonu bırakıyor... Telefonda İbrahim Fatih's
parçası yemeğimizi aklı ediyor. Bitince gelip bir de Sibel
Can alıyor bu genç (Bak bu ilisi iranda 20 caka meşhur)
Rakkaya devam ederken kamyon sollarıyor,
ilerde başka bi kamyonun stoplarını görünce
(alacakaranlık hani) onun da benim gibi sollamaya
çalışması olduğunu düşünüyordum ve gaz açıyorlarmış

Fakat stoplarını gördüğünü zannettiğim kamyon bana selektör yapınca, onların stop değil süs olduğunu; alıp vatandaşların zifir karanlık olmadan for açmadığını; bana doğru gelmekte olan bi kam-yona tam gaz gitmekte olduğunu; kaçacak yerimin olmadığını ve sıvasporu, hepsini bi anda filin şeriti... Sonra iyice sol taraftaki mıcıra ot-tım kendimi... Kalkaya varıp, İstanbul restoranları kebab yedik... Neysel Karani Hazretlerinin türbesini ziyaret ettik (Bu türbeden, Siirt ve Yemende de var, hikayesi uzun.. Kahve'nin ismini bu adam koymuş.. Keyfe içilen bişey demiş.. Keyfe-Kahve.. Camide yatmamız için çok ısrar ettiler ama onlara pantolonumun içini ve göşapları koklatınca yola çıkabildik.. Firat boyunca...

9.gün:25.Nisan.2009 (Holep)

Gaziantep'den saat başı otobüsler varmış Halebe
Türk turiste alışıkları. Bi ayatları Türkiye'de.. Kaleşi, can
mileri, 1001 gece masallarından kalma arın sokakla
rı ve esnaflarıyla, gezerken kavgodunası bir şehri-
Saltın'la gece 3'te Halebin arka sokaklarını gezirken
Polis bi zi nazikçe otelimize götürdü.. Öncesinde
kavgayı ediyoduk az daha, bi şeyler oldu Olay-
lar yeterince gelişmeden gelbildi oteli..

10.gün: 26 Nisan 2009 (Halep-i İstanbul)

Sabah erken Bab-1 Hava Sınır Kapısına gidi-
yorum..Param bittim..Telefon açıp arkadaşlarıma istedi-
m..Libnan ve Suriyede toplam 600 YTL harcayam
heralde..Fakat fazla harcamışım.. Suriyede kalacak
yere para veremeyebilirsiniz..2 dolara karnınızı tika
basan dogurabilirsiniz..Benzin de ucuz..Libnan
ucuz ama Beyrut biraz katılır..Zaten Beyrutta gıda-
ciler bi şii yok (kızları var)...Suriyede uyan gıdeler
geirebilirsiniz..İsharacı, adana, pozent,
Ankara...Gece oldu artık..Bolu, düce, izmit
nolup istanbul...Bi şey demliyorum..Oh mis. Koku-
sunda uyuyorum..Bundan ala tuttu mü var..Yaa
niceda da Toru kavani pisircem şu gezinio sonu..

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLU

total ruhu kirletir... Oy için kömür dağıtmak neyse, çabasına para vermek de olur... İnsanların muhtaç, yancı yönlerini kullanmaktır... Bilgiye ve yarışa dayalı paradan bana ne, isteyen versin, katılan kazansın... Ama bu dişe vuruş, onursuz bir hayatın ipuçlarını barındırıyor... Benim toplumum bu kadar sığ, bu kadar bilinçsiz, bu kadar paragöz olamaz... Ya da böyle böyle olur... Bunun adı, çok basitçe, kumardır... Acun, şahane gezi programları yapan adam, yapacaksa yap emeğe dayalı bir format, sunacaksa sun bilgi yarışmasını... Bilgi çağına yakışsın!

• Şok dakika, son gelişme: Topkapı Sarayı'ndaki hologram yenicherilerin sanal kazan kaldırarak isyan başlattıkları öğrenildi!...

• Surat: Laik kesim, Suret: Dindarspor...

• "Soda ne ya, ne su ne gazoz, Akp içindeki Anaplılar gibi!" - Barış Mutlu

• Onu bunu bilmem, Zubizarette güzel soyadı!...

• Konya'ya gittiydim, geceyarısına yakın, otobüsün hareket saatini beklerken, dolaşıyorum şehirde... Şems-i Tebrizi Türbesi'nin yanında, sigara içip top oynayan gençlere bakıyorum... Bam-güm, şut çekişiyordı türbe duvarına... "N'apıyonuz" demekli oldum, sonra dedim hoş gör... Sonra iki polis belirdi... Biri "Burda n'apıyorsunuz" diye sordu... "Türbeye dışarıdan bakıyorum" dedim... Sessizlik oldu... "Gündüz içini gördüm, şimdi de dışına bakıyorum" dedim... Elimdeki çantayı gösterdi diğeri, "Yolcu musunuz?" dedi... "Yarım saate gidiyom İstanbul'a" dedim,

"İyi, iyi, git!" dedi ilki... Sonra beni yalnız bıraktılar... GEL'in memleketinde GIT'e de birebir denk geldim ki sonuçta yazı oldu!...

• Türk Kubizmi: Parçala Behçet!...

• Bi Cuma günü, yarı uyanmış halde, yürüyordum Fındıklı'da.. Fındıklı'da benim aklıma hep "Fındıklı bizim yolumuz / Hovarda çıktı soyumuz" türküsü gelir ki, bi düğünde söylendiğine de tanık olmuştum... Sonra, aziz dostum Kadir Yılmaz'a rastladım... Kadir, Mimar Sinan'ın hat bölümünü bitirmek üzere... Elinde yazdığı hatlardan vardı, birini de bana hediye etti... O kadar sevindim ki, can geldi, vurdum çıktım Boğazkesen yokuşuna... O hat, işte bu hat... İçinde sanki suret barındıran bu yazının anlamı "Edep Yâ Hâ" imiş, Kadir söyledi... Gene ben en çok "Bu Da Geçer"ı severim, belirttim!... (İlk kez, hattatını tanıdığım bir yazı olacak duvarımda, Kadir Yılmaz kardeşime teşekkür ederim.)

• Un: Eppekçinin bilinçaltı!...

• Bitsin: "Doğa, naylon torbaları 150 yılda yokedyo!" Zaten niye yokedyosun ki naylon torbayı, kalsın dursun işte orda hışır hışır! Zaten niye var ki o ?!

• Pes: "One Minute" diye İngilizce kursu açılmış...

• Esasen var ya, biri uyurken derin derin, öreksin yatağın etrafına tuğlayı, uyan, akıl çık,eyvah eyvah!.. Geçen sabah uyanınca aklıma geldi... Yoksa uyku semesi mi elektro geldi bana, artık onu bilemem!..

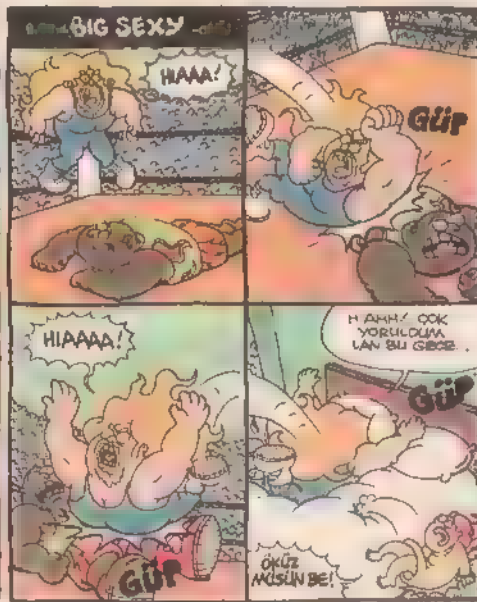
• Azalarak bitti: Televizyona "beyaz cam" demek... - Oktay Can

• Derginin sokağının köşesindeki bakkala girdim bi gün, tezgahın üstünde 'tabanca çakmaklar' vardı, oğlan çocuğu gibi hemen bi tanesini elime aldım ve fakat, o da ne?!... Bakkal, benden daha hızlı davranıp, bana tabanca çakmak çekti... "Vay dostum, hızlıymışsın" demem ve "Herkes yapıyo aynı şeyi abi, cevap vere vere hızlandı!" demesi... • Peki Ergenekon yerine, yanlışlıkla Esterabim'in bir numaralı yakalansa ya!..

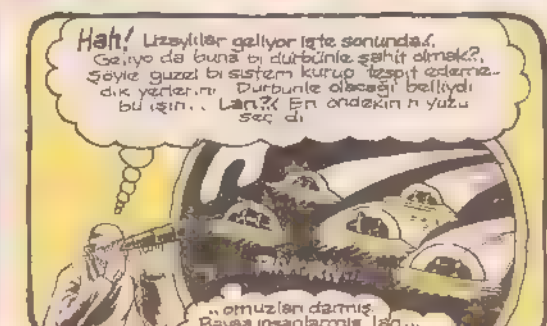

vedatozdemir@gmail.com

AHMET CAMBAZ

Tribal

ÇİFTLİK

Bu hafta Fırat'ı çizemedim Özür diliyorum... Uğur Gürsoy

"Devlet malı deniz, yemeyen domuz gribi!" - Birol Bayram

Şansal Büyüka'nın en ilgimi çeken tarafı Erman Toroğlu!...

Ülkemize hoşgeldiniz...

Hoşbulduk...

Ülkemize geliş amacınızı öğrenebilir miyim?..

Kuzulara bakacam!..

Efenim?..

Kuzulara bakacam...

Şu an resmi bir görevliyi meşgul ediyosunuz...

Meşguliyet neymiş, insan insana konuşuyoruz burda...

Konuşmak zaten insan insana olur...

Önu diyorum...

Ülkemize niçin geldiniz?..

Kuzulara bakacam...

Siz normalde, kendi

ülkenizde kuzulara mı

bakıyosunuz?..

Evet, kuzulara bakıyorum...

Sadece kuzulara mı

bakıyosunuz?..

Hayır, bî sürü şeye

bakıyorum, ağırlıklı olarak

kuzulara bakıyorum...

Özür dilerim, sizi

bekletmek zorundayım...

Beni bekleten kendini

bekletir!..

Pardon?..

Sesli düşündüm... Hadi sen

de gel, bizim ülkeye gidelim!..

Geldim gitti!...

Vedatspor:

Tek kişilik gösterim, 12 Mayıs salı, Beyoğlu

Hayal Bristo'da... (Eski Dulcinea)

9 Mayıs Cumartesi, Kanaltürk, 00.15, Türkiye

Sözlü Hafif Komik programının canlı yayınına

beğlenim isteyen okurları... (Ortaklar Caddesi)

birinci eski

macar

rene van der kerkofla

güher pekinelin

wily van der kerkofla da

süher pekinelin

nişanlarında

acıbadem kurabiyesi yemek isterdim

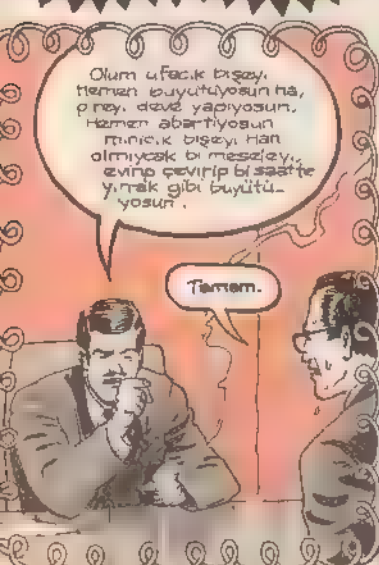
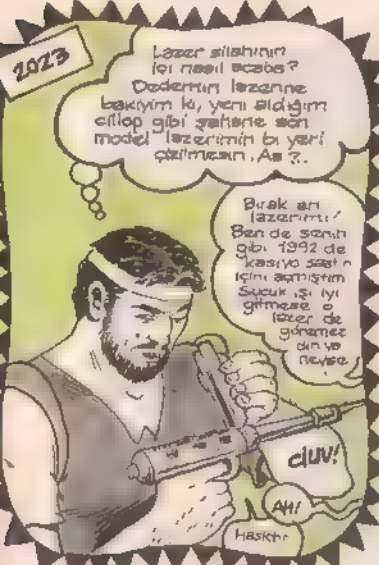
şu hayatta

sorisuzdur odaları düşevimizin

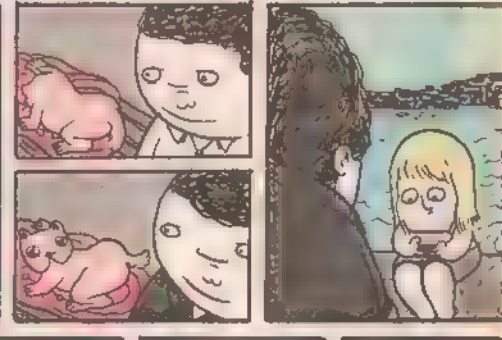
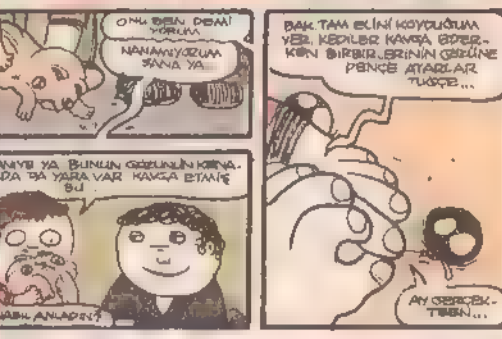
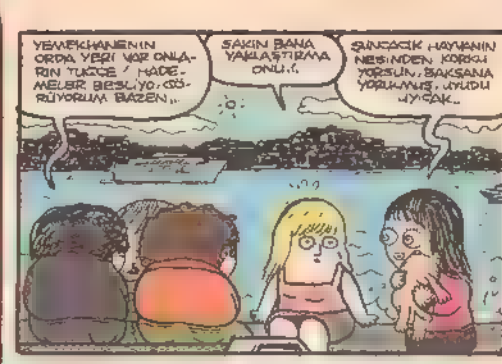
ama macar'a

bekcet nacar

her zaman güzel kaftıyedir

Öf len yeni roman mün son sayfa-
sında tıksınd m
baskıya g necek.
Konsantne
oayım diye
bilgisayar
bırakıp,
uğurlu
daktilomıs
yazayım
dedim onun
da fusleri
arasına
atfıgı ketubu
kıştı
çıkartıyım
rum da ik
saatır
Romana tam
bi son
yazıyayım
lan güzemi,
kals n bız.
şeyler de
mına
koyım

ERSİN KARABULUT

GENELDE "KURBAN OLURUM BÖYLE MİŞLİĞİ" DİYE DÜŞÜNSEM DE, ARA SIRA İNCE'DEN Bİ YABANCI LAŞMA DUYGUSU GEL YÖ BUNLARI DUYUNCA

SİZ DERGİ OKUYA OLUŞANIZ İÇİN BİLİNİZ ARD RAMA GENELDE
İNANILAR BU DİYALOGUN DEVAMINDA EĞÜB Bİ SÖR KİNELETER ÇIKAR.

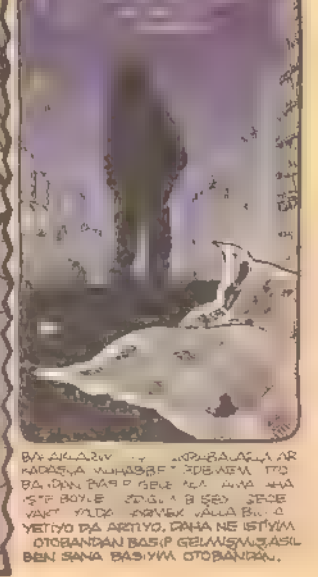

SECRET

SİRE BU YÜZDEN BAYRAMI ZARFI ER GÜDİR
BENİM İÇİN OKULDA BİTİRMEYİSİN FİYAN
KESİP KONUSU İLA AĞILCAK YANI

GEÇENLERDE Bİ GECE GÜMÜSSUYU'NDA BEŞİKTAŞ'LA OLUNMUŞ
LARININ ORDA YERDE LİQUORAN Bİ UYKUSUZ SAYISI GÖRDÜM
BENİM KÖSEM, AYNI YAPRAKTA OLDUĞU KİN FIRST'IN VE
OLANIN KÖŞELERİ DE VARDI

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

• Show tv özür dilesin: Bir dönem kırmızı noktalı film kuşağında, sırf bazı kadınların göğüsleri gözüküyor diye avrupa sinemasından doyumuz eserler yayınladınız. Anne-babasına yakalanma tehlikesini göze alıp bin bir türlü sıkıntılarla ekran başına geçen onbinlerce gencin kafasını karıştırdınız; onları o güne kadar düşünmedikleri şeyleri düşünmeye ittiniz. Fark edilmeyen sandınız, "nasıl olsa bilemezler" dediniz. Ama o genç büyüdü, festival filmlerine gider oldu. Hesabınız tutmadı show tv yöneticileri. Özür dileyebilirsiniz.

• Onları sakinleştirmeniz mümkün değil: Kendi haline bırakmanız gereken insanlara üstünkörü bir bakış. **Hasarsız trafik kazası geçiren kadın:** "Lütfen sakın olun" dedikçe, daha çok ağlar. İsrar ederseniz çığlık atar, siz zararlı çıkarsınız. Doğru davranış bir yerlerden su bulup eline tutuşturmak ve kendi haline bırakmak olacaktır. **Neden ağladığını unutan çocuk:** Aynı şekilde, "sus" dedikçe daha çok ağlayan bir insan. Ona yapabileceğiniz en güzel hareket hiçkırı hiçkırı uyuyakalması için kendi haline bırakmanız. Uyandığında olayı tamamen unutmus olacak. Bu da doğanın bir mucizesi. **Sinirleri çok bozulmuş anne:** Annelerimiz... Elleri toprak, elleri anadolu kokan annelerimiz... Sakin muhattab olmayın, ortalıkta da fazla dolaşmayın. **Sinirlendiği için ağlayan, ağladığı için daha çok sinirlenen ergen:** Kaçın, arkanıza bakmadan kaçın.

• Bilgisayardan çok anlayan arkadaşım, sen yokolana kadar dayak atmak istiyorum sana. Her geldiğinde bilgisayarımın her yerini elleriyorsun, yüklenmedik driver bırakmıyorsun. İçimde sana karşı sönmeyen bir öfke var, lanet olsun sana ve cd çantana. Birgün işimin düşeceğini bilmesem bu kadar sakın durmazdım karşında.

• İcat edilirse beş tl veririm dediğim bir buluş: cinsellik yaşanması ihtimalini algıladığı anda ayakta eriyerek yokolan çorap. Kadınlar "aaa ne zaman çıkardın çoraplarını?" diye soracaklar, etkilenecekler. Öyle umuyorum.

• Biraz düşünün; hiç canlı tatlı var mı dünyada? Herşey var ama o yok. Canlı derken hayvan gibi. Koşan, zıplayan aynı zamanda şekerli olan. Buradan bir yerlere varırım diye düşünmüştüm ama hiçbir yere varamıyorum. Yine de yok (ne zaman tespit espirisi yapmaya çalışsa canından can giden isim erman çağlar sizler için yazdı).

"Kendimden iyi bilirim" dedinizli aslında ne kadar tanıyoruzuz? Onlarla birlikte bir otelde tatil yapmadıkça onları tam olarak tanıyamazsınız. Babanız açık büfe kahvaltıda salama abanıyor mu? Anneniz odalara koydukları küçük şampuanları, küçük dikeş takımlarını görünce ne hale geliyor? Kardeşiniz banyodaki duvara monte saç kurutma makinesiyle ne kadar süre eğleniyor? Bunları bilmeden onları tam anlamıyla tanıyamazsınız. O yüzden hemen bugün yerinizi ayırtın, birlikte bir otele yerleşin. Eğer içinizden gelirse öncesinde "Yaşadığımız şey koskoca bir yalan, birbirimizi gerçekten tanımıyoruz bile!" diye bağırabilirsiniz de (opsiyonel).

Erman Çağlar'dan basit gerçekler - bunları zaten biliyorsunuz serisi no:1

- Kadınların bazı ihtiyaçları vardır.
- Dünya yaşamak içindir.
- Anne sütü çok değerlidir (yeni doğan çocuğa).
- Zamanında çarkıfeleği Tarık Tarcın sunuyordu.

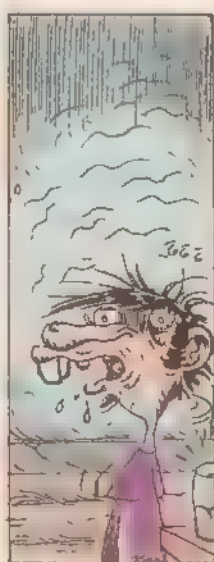
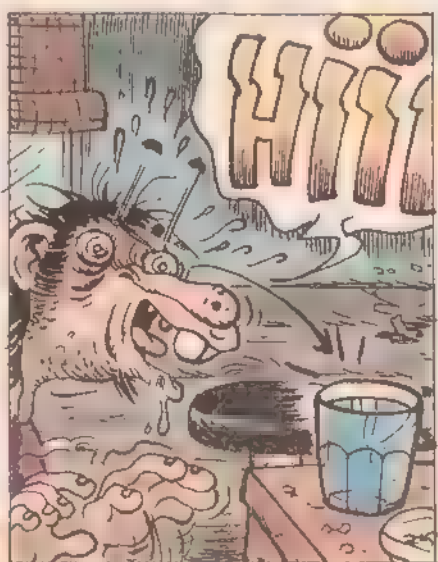
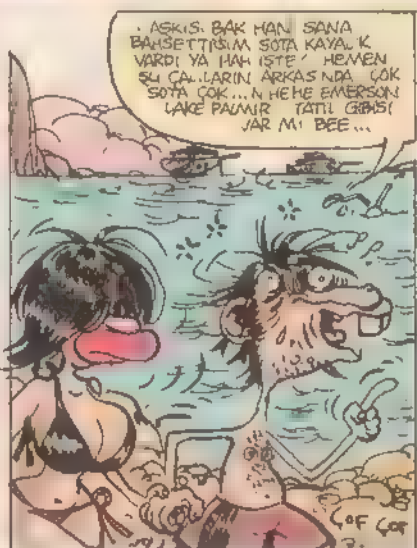
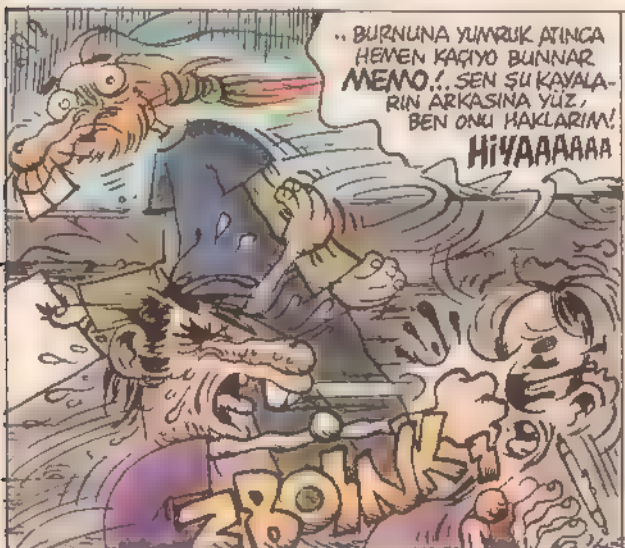
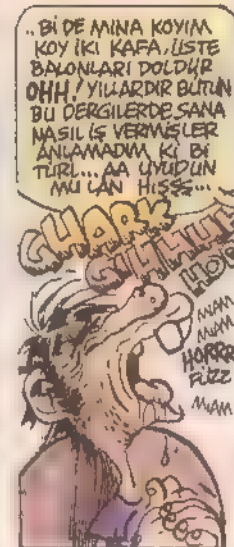
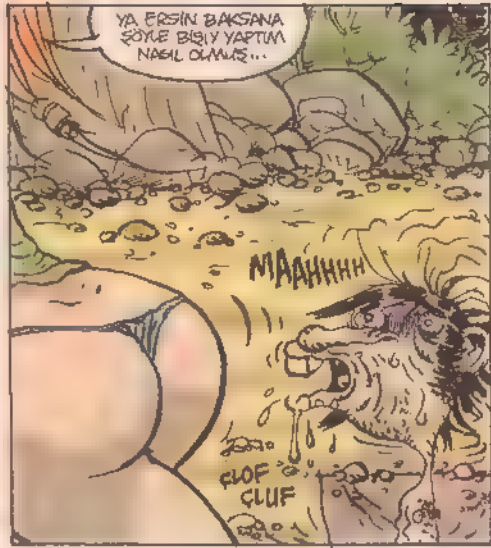
Dünya üzerinde rahmetli Hulusi Kentmen'le yapılmış bir tane bile röportaj yok. Akla gelebilecek her yere baktım (youtube, google), yok. Hiç mi bir şey merak etmemişler, "bu adamı hergün görüyoruz, acaba olayı nedir?" diye hiç mi düşünmemişler? Eski insanlar bu kadar mı meraklıymış? Aklımı almıyor.

Yok olmaya yüz tutmuş bir sanat: Bir şeyi eline aldığı gibi bozma sanatı. Eskiden güzel insanlar vardı; teybinizi, uçlu kaleminizi, kol saatinizi eline aldığı gibi kullanılmaz hale getiren insanlar. Neredeler şimdi? "Hasktır abi çok pardon, ben sana bunun yenisini alırım" diyerek yok oldular. Geri gelmemecesine gittiler. Bu güzel sanat da onlarla birlikte yok olup gitti.

Bu haftaki yazımı hoş fakat alternatif bir çocuk şarkısıya noktalamak istiyorum. Şarkının adı: Saybörg (gelecekte gelen).

Bir elimde on parmak
Bir elimde on parmak
Saybörg, saybörg, saaybörg.

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

Mevsimler geldi, mevsimler geçti...

Yeni ayakkabıyı denerken eski ayakkabılarıma şöyle bi gözüm takıldı. Onları hiç böyle zavallı görmemiştim. Yarımış dibinden taşan ve güç bela tabanı tutmaya çalışan toprak bulaşmış Bally'leriyle, kirli bağcıklarıyla, sıyrılmış derisiyle ne kadar da derbeder gözüküyorlardı. "Bu halde nasıl giyiyormuşum onları" diye düşündüm. Yeniyi görünce, bi anda gözümden düşmüşlerdi. Bir yıl önce, artık yenisini almamı istemişti çevremdekiler. Ama 2 yıl giymiştim. İki yıl boyunca hep ayağımdaydılar. Onlarla beraber iki yılda çok şey yaşamıştım, son iki yılda hayatım çok değişmişti. Yanlış anlamayın sevgili okurlarım gereksiz duygusal bir yazar gibi, eşyalara yaşanmışlıklardan ötürü aşırı anlam yükleyen biri değilim, yazımın sonu da asla "peki ya söyleseydiniz sevgili okurlar; biz yitip giden değerlerimize sıkı sıkı sarılmayı ne zaman unuttuk?" şeklinde bitmeyecek. Rahat olun. Ben de billyorum nihayetinde fabrikası olan, parası verilerle alınmış bir ayakkabıdan, bir satış amaçlı üretilmiş bir üründen söz ediyoruz. Ama insan acıyor be... Yeni ayakkabı nasıl da uruspu çucuğu gibi durmuştu hasta ve yaralı olan eskinin yanında. İçinizden "Umutcuğum bak 'anlam yüklemiycem' dedikçe yüklüyorsun, yeni diye ayakkabının anasına niye küfrediyorsun arkadaşım sen. Sen bu duyarlılıkla gidersen valla ilerde kabağı yardırırsın bak. Demedi deme sonra." dediğinizi duyar gibiyim. Hayır dostlarım, kabağı bu işe karıştırmayın. Sandığınız gibi yeni ayakkabıya da eskisine de bir anlam yüklemiyorum. Benim asil anlam veremediğim konu eskiyi mağazada bırakıp kaçacak kadar yeniye sevinmiş olmam. Ayakkabıları giydim, kutusunu mağaza poşetine koyup eve doğru gittim. Kutunun içinden çıkan ayakkabı bilgilerini okurken de yeni uruspu çucuğu ayakkabılarıma ayağımdaydı. Evde de çıkarmıştım. "Kutuyu atmayayım içine bişeyler koyarım" diye düşünerek masamın altına koydum. Bir hafta sonra yeni ayakkabılarımla bütün ilişkim bitti. Yeniliğinden eser kalmamıştı. (ah dostlarım keşke imkân olsa da bi bilseniz benim zavallı ayacıklarımın ne çok taraklı olduğunu ve de burunla topa vurduğumu...). Ağzı yüzü eğilmişti bi haftada yenilerin. Uruspu çucukluğundan eser kalmamış, o da giydiğim tüm kıyafetler gibi zamanla bana benzemişti. Ne kadar şekilli kıyafetler alırsanız alın, sonunda bütün kıyafetleriniz siz nasilsanız ona benziyor. Kıyafet gerçekten insanı ele veren bir şey. İyisini almak çare değil, sürekli almak zorundasınız eğer kendiniz gibi değil de şahane bi insan evladı olarak görünmek istiyorsanız. Ona da bütçe dayanmaz...

Bir ay sonra yeniliği tamamen gitmiş çamurlu, eğri, bögür ayakkabılarımla yeni kız arkadaşımınla buluşmaya gidiyordum.

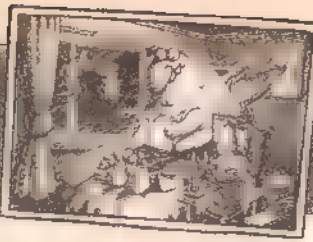
"Yooooooooooooo yapma Umut. Titre ve kendine gel. Sen yeni ayakkabının sıradanlaşması ile yeni sevgilinin zamanla sıradanlaşmasını, belki de eskisini aratmasını bağdaştıracak kadar BİREBİR'ci, bi yazar değilsin. Ne olur yapma! Yapma be deli oğlan" diye telaşlandığınızı duyar gibiyim sevgili okurlarım. Ne olur telaşlanmayın. Kabağı da karımı, kızımı da bu işe karıştırmayın. Eskiden böyle birebir bağdaştırmalar yapmışlığım var. Yine olsa yine yaparım ama benim anlatacağım şey bambaşka. Neyse devam edelim...

Buluşmaya giderken birden ayağım kaldırıma takıldı. Tökezleyip koşmaya başladım, kalabalık bi yerde tökezlediğim için çaktırmamak için gerçekten ve bilerek koşmaya başladım sanki bu benim tercihimmiş gibi. Koşarken arkamdan gelen ayak seslerinin hızlandığını duyunca korkuyla arkama baktım. Rezil olduğumu anlamasınlar diye kaçtığım kalabalık da koşuyordu. Aklim çıktı korkudan. İnsanların karşıya geçmek için son saniyeleri yanan yeşil ışığı yakalamak için koşmaya başladığını anladığımda derin bir oh çektim. İç dünyam ve savunma mekanizmam meğerse kimsenin skinde değilmiş.

Ayakkabıma baktım altı açılmıştı. Bi müddet altı açık ayakkabıyla flap flap diye yeni sevgiliye doğru yürümeye çalıştım. Olacak gibi değildi. İlkisinin başlarındaydık daha ve bacağımyı taban yere sürmesin diye aşırı kaldırmak zorundaydım. Ördek gibi görmesini istemezdim beni. Yürüyerek bi ayakkabı tamircisi aradım. Zira buluşma saati yaklaşıyordu... Yürürken çok ilerde komple demirden dökmüş bir ayakkabı tamircisi gördüm. Kapı girişinden sarkan ayakkabı iplerinden içeri kafamı sokup, içeri girdiğinde çok yaşlı tamirci üzerindeki kara kalın lastik önlüğüyle oturmuş, elindeki bi ayakkabıyı çakıyordu. Sağındaki ve bacağındaki sarı çizgiden sigarasını ağızında en çok nerde tuttuğu anlaşıyordu. Beni görünce kafasını kaldırdı. Çekmeyen radyosunu kısıp, "buyur" dedi. Ayakkabımı gösterdim bir şey demeden. "Ney" diye bağırdı. "dayı şuna bi Bally sürülen mi acil isim var" dedim. Tezgâhın altından bi peynir tenekesi çıkarıp "otur" dedi. Sonra da ayağıyla, yerdeki dev kahverengi terlikleri bana doğru sürüdü. Yırtık ayakkabıyı çıkarıp terliğin tekini giydim. Ayakkabının altını iyice açtı. "dur usta napıyorsun anasını sktin ayakkabının" demedim tabii ki, sesimi çıkarmadan ayakkabımı maharetleli ellere teslim ettim. Bally'i sürüp bekledi. Dudağında bitmek üzere olan sigarayla, yeni bi tanesini yaktı. Biraz bakiştık. Sonra ben gelmeden önce tabanını çaktığı ayakkabıyı çıkarıp, dibini çekice çakmaya yeniden başladı. Çaktığı yere baktım inanılacak gibi değildi. Sanki yıllardır aynı ayakkabıyı çakıyordu, kösele taban içeri çökmüştü çekic darbelerinden. "işler nasıl" dedim, kafasını kaldırmadan "Allah'a şükür" dedi. Yüzündeki kırışıklar çekic ayakkabıya indikçe belirginleşiyordu. Vurdukça acı duyuyor gibi bi hali vardı. Belki ikram eder diye "burada sigara satan bi yer var mı amca" dedim. "yolun karşısında var" dedi. Cebimde sigara olduğu halde ayağımda tek terlikle yolun karşısındaki büfeye gittim. Tekrar dükkâna geldim,

tenekemin üzerine oturdum. "yapıştırın dayı artık, acelem var da" dedim. "acele etme" diye azarladı. "acele edersen yine yolda kalırsın iyice kuruması lazım" dedi. Mecburen durdum. Her az kitap okumuş gibi bu yaşlı adamın bilgece sözler etmesini bekliyordum. Öyle bir duruşu vardı. Başka bir şeyler olabilmek varken bu demir dükkânda, keçe ve Bally kokusu içinde yaşamayı tercih etsin istedim. Ama tezgâhın üzerindeki gazetenin bulmacasında bi tek resimdeki sanatçımız "Cenk Eren" in çizildiğini görünce bu hevesimden vazgeçtim. Çakmaya ara verip, tezgâhın altındaki küçük tüpte demlenen çaydan kendine bi bardak koydu. Yarım ağızla da olsa bi kere bile ikram etmedi bi demlik çayından. Ne bilgelik vardı bu tamirci de ne de insanlık. "yrrak gibi adammış" diye içimden geçirdim. Öylesine olduğu gibi hikâyesiz bi insandı. Bir hikâyesi, bir artistliği olmak zorunda değildi, yoktu da zaten... Bir hikâyesi olmasını ben ummuştum, sonra bulamayınca da küfredmişim kendisine. Buluşmaya baya geç kalmıştım. Durumu nasıl açıklayabileceğimi düşünüyordum, üstelik şarjım da bitmişti. "usta yapıştır şunu da gideyim" dedim. Bally'si kupkuru olmuş tabanla ayakkabıyı birleştirip, mengenede sıkıştırdı. "az daha bekle" dedi. Yeniden aynı ayakkabıyı alıp çakmaya başladı. Ayakkabının hep aynı yerine vuruyordu. Tamir filan etmiyor, sadece gürlütle yapıyordu. Dayanamayıp "usta ne zamandır tamir ediyorsun o ayakkabıyı" diye sordum. Cevap vermeden çekici vurmaya devam etti. Her vuruşa acı çakıyordu belli. Kırışık düzelen anlından tek bi ter damlası süzülerek, uzun sarı-beyaz kaşlarının içine gömüldü. Çakmayı durdurup, mengeneyi açtı. Kupkuru Bally'li taban tahmin ettiğim gibi ayakkabıyı tutmamıştı. Mengene açılınca yapışmamış iki parça tezgâhın üzerine dağıldı. Parçaları toplayıp, ayağıma attı "ai bunları, olmaz bunlar. bitmiş o ayakkabının işi" dedi ve yeniden çekicini eline aldı. "usta naaptın sen altı üstü bi bally'le yapıştırıcaktın" dedim kızgınlıkla. Bişey demeden çakmaya devam etti. "borcum ne kadar" dedim. "beş milyon ver yeter" dedi. Kalender biri de değildi belli ki. Parayı önüne koydum. Alıp cebine attı sonra tekrar çekic ve ayakkabıyı eline aldı. Sorumu dükkândan çıkmadan ikinci kez sordum. "usta ne zamandır tamir ediyorsun o ayakkabıyı?". Bir müddet cevap vermedi. Başka bir ter damlası kaşlarına doğru süzülürken, "işler iyi değil artık" dedi.

Terlikleri ona doğru ayağımla sürüp, tabansız ayakkabımı giyip eve doğru geri döndüm. Yolda nalburdan bi Bally alıp eve geldim. Ayakkabımın altını yere serdiğim gazetenin üzerinde yapıştırırken yeniyi görünce çok sevinip, eskiyi bi anda sattığım o an aklıma geldi. "Yeni bir şeye sevinmek artık anlamsız, çünkü işler gerçekten iyi değil artık." diye anlamsız bir şekilde ama aynı zamanda duyarlı gibi bitireceğimi bekliyorsanız yanılıyorsunuz sevgili okurlarım. İki kat Bally'i vurup bi de 10 dakika masanın bacağına altında sıkıştırınca kemik gibi sapasağlam oldu ayakkabı.

Özgür KAHYAĞLU

BAYRAMIN
KUTLU OLSUN
DEDECİM

EL
ÖPENLERİN
GÖK
OLSUN...

Barış ÖZKAN

Betül YILMAZ

BOĞAZIN TAHRİŞ OLMUŞ. FARANJİT
OLMUSSUN, ANTİBİYOTİK YAZIYORUM...

NE KISKANÇ ADAMIN YA, OONI DİPLİ FİLM
GİKTİ Mİ HEMEN SİNEMASKOP AYARINA KOYULSUN
DÜZELT ŞUNLA ÇABUK

NE DİYERİN KIZIM YA AL BAK BİREYE DOKUNMADIM .
BEN ,ADAMIN TİMİ ÖYLE BEN NADİYİM ?

ÖZGÜR...

OF Δ DE M

Tolga AKDOĞAN

Servet TURAN

TEYOĞLU BELEDİYESİNİN BANA VERMİŞ OLDUĞU
YETKİYE ARTIK DAYANAMIYORUM ANLIYO
MUSUNUZ DAYANAMIYORUM...

HAYDA SAPITTI HERIF YA.
KARDESİA MANYAK MUSTA
KIYSAHA ŞLI N'KOH'

ACIMA VUR HADI BI
TANG DE SEN VUR

İÇKİLER HAZIR MI
AŞKIM ?

BI SANVE,
CANUM, SMOI
GE LIXO

1999/ BU NE LAN.

ARRRR
FFSSH

NE BİGİM
UYUMUŞ BU BÖYLE
YAA .BÜTÜN KÖYÜM
KACI

Merkut GÖREKÇİOĞLU

FERHAT İLE SİRİN

BU
SABUNNY
OKTASIN DEWE
LER FAYAN NOLING
FERMAT BEY ?
KADINJUTAN
KESAMEN MI
- 100 -

NEKDEW BULDIN
YA ONU - NE ALAKASI
WAR HAYRET BI
SEY?

ZORT!

KİTABI

**HASIKTI
HAÇIKIYOR**

ÇIKSA
ÇIKSA
S.KİMİN
TEPESİNE
ÇIKAR

HAFTAYA

ONDAN SONRA KİTAPLARDA MİTAPSLARDA

HAFTAYA

Calpisma

E. BASKI

fırat

İsmail Kültür

Haftalık Mizah Dergisi • 6 Mayıs 2009 | Sayı: 088
Haftalık Yayıncı: Sirel Yayıncılık

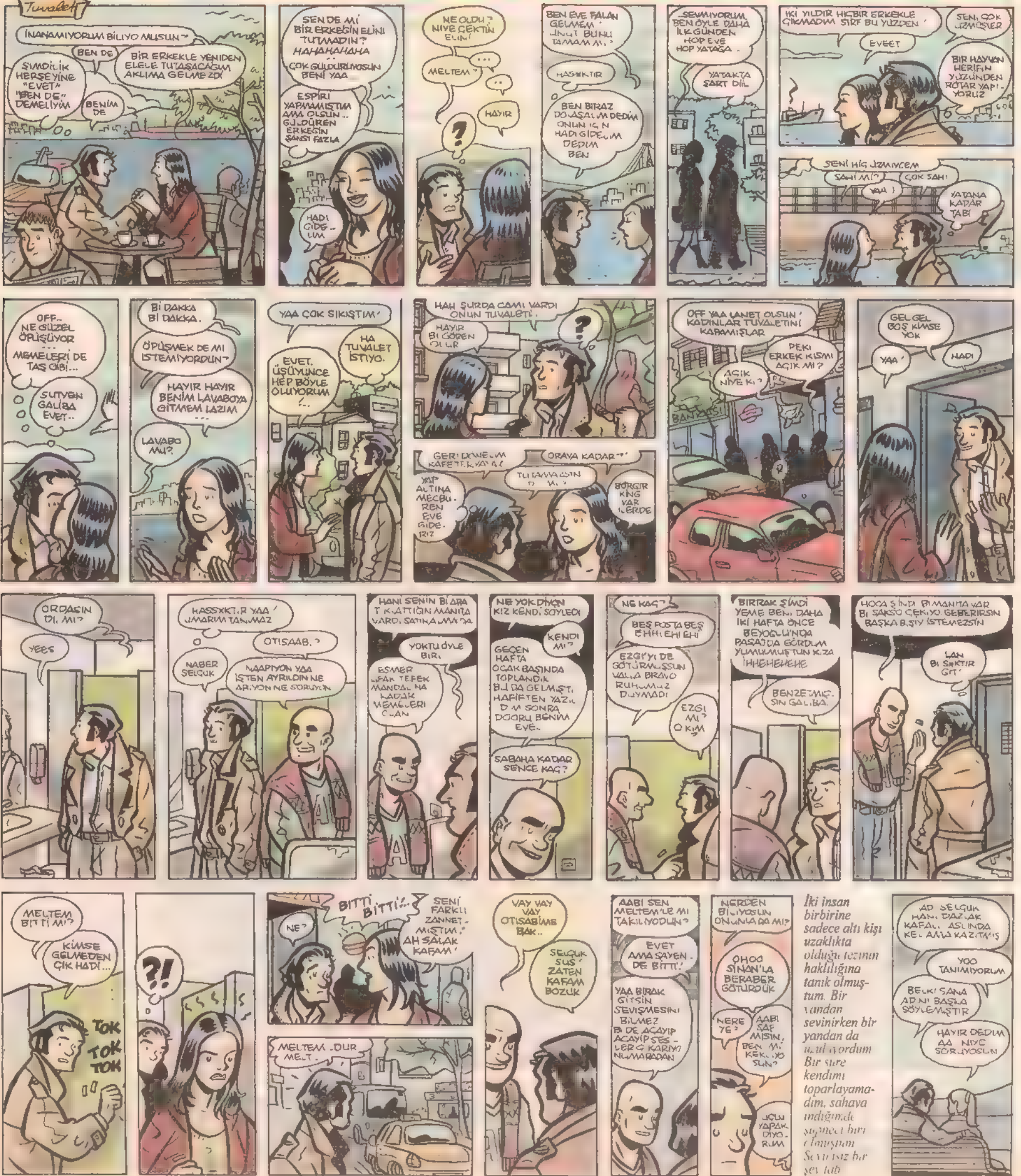
YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Özgür GÜRSOY

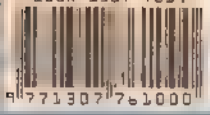
GRAFİK: Fırat YAŞA - Evi m GUVENÇ - KALIGRAFI: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nur AÇIK - Halka İşçiler ve Muhasebe
Asmâhürresic Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Bayoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 - İSSN 1307-7619
BASKI PAU 4 11 Halka Kat: 2 1355 Adm. 12 2 79 8 10
GENEL DAĞITIM: 11 Halka Kat: 2 1355 Adm. 12 2 79 8 10
Banka Hesap Numaralarımız: YapıKred, Bankası: Parnakkapı Şubesi, YTL 81217859 USD 81345973 EUR 81345967

OTİSABI

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

13 MAYIS ÇARŞAMBA
SAYI. 2009/20 No 089
1 50 TL. KDV'İ AHI...
KKTC FİYATI 1 75 TL

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

• Anneler günü, Mardin katliamı gölgesinde kutlandı!

ALABİLSENİZ
ANNELER GÜNÜNDE
ANNELERİNİZE
NE ALMAK
İSTERSİNİZ?...

ÇEELİK YEELEELEEKK!

Başbakan Tayyip Erdoğan dün AKP'nin Afyon'daki il kongresinde Nazım'dan "Sen yanmasan, ben yanmasam, nasıl çıkar karanlıklar aydınlığa" dizelerini okudu.

KAÇ YIL OLDU?

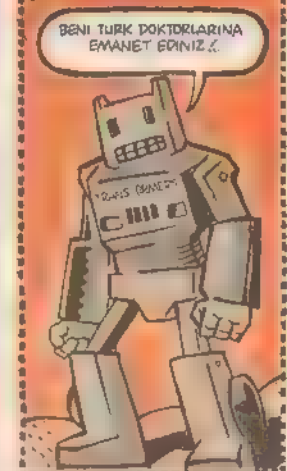
● İstem dışı hareketlerde bulunanların yaşadığı ve "tiki" köy olarak bilinen Bıyıklı köyünün muhtarı şaka yapmayı yasaklayalı 1 yıl...

● Sinan Engin, bir röportajda "Kötü giderken sahanın içine girmeyi düşünüyorum, şu topu alayım, kaleye doğru vurayım, diyorum. Bir hakem eğer maçı kötü yönetmişse o kulübeden kalkıp soyunma odasına gidene kadar 'Ya şuna saldırsam mı? diye düşünüyorum.' diyerek içini lylce dökelim 6 yıl...

● Bekir Coşkun, Ayşe Arman'la yaptığı röportajda, "Doğadaki bir şeyi işleyebilseydiniz, o ne olurdu?" sorusuna "Orman köylüleri" cevabını vereli 7 yıl...

● Chaplin, "Altına Hücum" filminin çekimi 3 gün süren ve 63 kere tekrarlanan postal yeme sahnesi için, meyhan kökünden yapılmış postalı defalarca yemek zorunda kalınca, çekimlerden sonra hastaneye kaldırılarak tam 84 yıl olmuş.

Yüzlerce hastaya gerekmediği halde operasyonla 'protez' ve 'çivi' takan 24 beyin cerrahı gözaltına alındı.

Tunceli'de bir öğretmen, valiye taşıyan konvoyun geçiş sırasında "esas duruşa" geçmediği için korumaların saldırısına uğradı.

Amerikan PBS kanalında yayınlanan bir belgeselde, Ukraynalı bir hayat kadını, "Bazen Türk polisine de hizmet verdik. Yardım etmesi için polise gittik. Ama polis bizi satıcılarımıza teslim etti." dedi.

Obama yönetimi, Irak ve Afganistan'da kullanılmak üzere 96,7 milyar dolarlık bir savaş bütçesi hazırladı.

Apartman Tipleri

- **Pencereci:** Dışarıda göremezsin... İçeri de girmez... Bakar durur... B ara da bana bakın" dercesine
- **Meseleciler:** Normalde görünmeyip, bi problem olduğunda belirlenir... Gülü et, kapağı gelirler... Asia gürültü etmezler
- **Yönetimciler:** Sorumluluk almadan, apartman yönetimine

v.ö.

İtaat ederler... Kabile ruhunun harlandırıcısıdır... Genellikle erkek olur
 • **Bağimsızlar:** Aylarca-yıllarca gözden yitip, bi gece vakti merdivende o uşurlar... Kısa süre kalır... Part, gürültü, güne kaybo
 • **Sosyopatlar:** İlişkiye geçmek için bahane arayanlar... Bunları villaya, yalıya koy, gene apartmana dönerler... Yalnız göremezsin...

20 yılda sendikali işçi sayısı 3.5 milyondan 750 bine düştü.

ADAMLAR

Arının Hopa İçesinde, müfettişler, hakkında soruşturma açılan bir öğretmenle ilgili bilgi toplamak için ilköğrenciyi sorguya çekti. Sorularına 'arızlıdığ'ı cevapları alamayan bir müfettiş, "Bak, Metin Gökçe'yi tanıyor musun? Onu işkencede öldürdüler. Ona göre sorulara doğru cevap ver!" diyerek öğretmenlerden birini uyardı. TC k makamı numarasını hatırlamayan diğer öğrencinin aldığı uyarıya şöyle: "Numaranı ezberle. Daha sen ile çok işimiz var. Bu numara sana çok lazım olacak." Sorgulama, müfettişlerin "Sorguladığınızı kimseye söylemeyin" temennileriyle sona erdi.

PARA KAZANMA KILAVUZU

Konya'da büyük ilgi gören Miraç Yarıcı oyun isimleri. Oyunlarda, bu alemde pek sevilmeyen zar yerine fırladık çevriliyor. Oyun sonunda para, otel, ev, arsa gibi dünya nimetleri yerine Miraç'a (Allah katı) çıkılıyor ya da direkt cennete gidiyor. Para, sadece oyunu satın almak için kullanılıyor sonrası öte dünya.

2 yıldır 'hastalıklı bir milliyetçiliğin' peşini bırakmadan, ter içinde programdan programa koşan İsmail Türüt, bir televizyon programında yine ortaya çıktı. Programda, "Ermeni kardeşimden özür diliyorum" kampanyasını düzenleyen isimlere yazdığı bir "şilt"ini okudu. "Kibleye karşı yaptı alayınız çişini / Sizin gibi aydın 7'den 70'ini" gibi "dize"leri olan şiltiyle yetinmeyen Türüt, Hrant Dink cinayetini övdüğü "Plan yapmayın plan" şarkısının nakaratını değiştirerek "Vatan satma bir kişi, leşi serilir leşi" demeyi de ihmal etmedi.

MARDİN

AKLIMA BİR ŞEY GELDİ

24 Ocak'ta Mardin'de Mardin'in en büyük iş adamı İsmail Hacıoğlu'nun öldürülmesi üzerine Mardin'de yaşanan olaylar... Mardin'de yaşanan olaylar... Mardin'de yaşanan olaylar...

SP lideri Numan Kurtulmuş, Mardin'de yaşanan olaylar üzerine konuştu. "Tarih, her zaman insanı aydınlatır. Bizler de bu ışıkla hareket etmeliyiz."

Yeni Solak yazan Davut Durmuş, konuyla ilgili bir röportajda konuştu. "Mardin'de yaşanan olaylar, Türkiye için bir uyarıdır. Bizler de bu uyarıya kulak vermeliyiz."

NİTELİKSİZ BİLGİ

• Şarkıcı Reyhan Karaca verdiği bir röportajda "Uzaylılarla 1999'da tanıştım. Bana kanserin ilacını verdiler ama hazır olmadığımız için geri aldılar. UFO ile birkaç saniyede dünya turu yaptım. Sıcak kanlılar, insana güven veriyorlar... Tenleri karides kabuğuna benziyor" dedi. Sonra röportaja bir şey olamamış gibi başka konularla devam edildi.

• Kentucky Fried Chicken (KFC), menüsüne Müslümanlar için "helal tavuk" koyuyor.

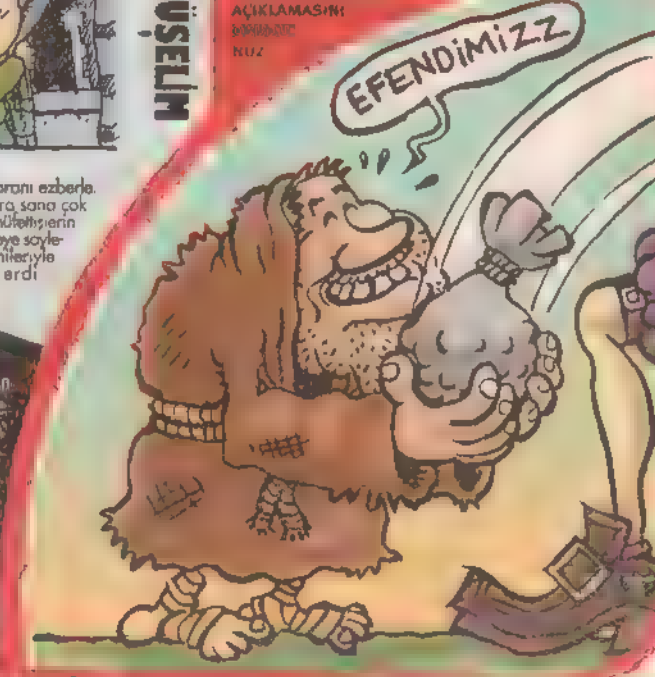
• Suudi Arabistan'da sadece gözleri gözlüken bayanlar arasında "iç güzelliği" yarışması yapıldı.

KRALİÇEMİZİN EMRİ, BÜLENTİN YÜKSEK MÜSADELERİYLE...

"ORTAKLARI ARASINDA KRALİYET AİLESİNDEN BAZI KİŞİLERİN DE OLUŞU SÖYLENEN BİR İNGİLİZ MADEN ŞİRKETİ BİRKAC YILDIR ÇALDAĞI'NDA MADEN ARAMA RUHSATI ALMAK İÇİN UĞRAŞIYOR. ÜÇ YIL KADAR ÖNCE ÖNEMİN MECLİS BAŞKANI BÜLENT ARINÇ'A GİTTİM. 'BİR MANİSALI OLARAK BU ŞİRKETE ENGEL OLUN' DEDİM. BANA VERDİĞİ YANIT, 'ÇOK ZOR, ÇÜNKÜ KİTİHİN EDEMEYECEĞİN KİMİ İSİMLER O ŞİRKET ADINA İŞ TAKİPÇİLİĞİ YAPIYOR' OLDU. ŞİMDİ GELDİĞİMİZ NOKTA ŞU, ŞİRKET İSTEĞİĞİ RUHSATI ALDI. ÇAK YERLERİ İÇİN TAM 280 BİN AĞAÇ KESİLECEK." ESKİ CHP MANİSA MİLLETVEKİLİ HASAN ÖREN'İN BİR AÇIKLAMASI...

MUTLAKA GÖRÜŞELİM

BU SENE DE EN ÇOK "TİM BURTON" DEME ÖDÜLÜNÜ HER SENE OLDUĞU GİBİ ÇENK ALIYOR... BUYUR ÇENK, TAKDİM EDEYİM... YİNE LEBLEBİ GİBİ TOPLADIN ÖDÜLLERİ...

TİM BÖRTİN ANIMASYONLARINA BAYILIYORUM YAA...

EN ÇOK DEDİ!
-2008-

SAGOLASIN ÇENK, BEN BİLE BU KADAR ÇOK ADIMI SÖYLEMEDİM... KALDI KI YILLARIN TİM BÖRTİN'İ YIM BU ALENDE...

BEST AYŞUN... BAK BU SENİN TANISMAK İSTİYORUM TANISMANIZA

YANDIM KI NE YANDIM!

SİYASİ PARTİLERİN HAKKINA TEZ VAADI, GÜZEL LİKENİZİ TOLGA VE TOLGA GİBİLERİNDEN KURTARMAKTIR. İNANİYORDUM GENÇ OYLARININ HERBİRİNİ ALACAZ!

NE VAR KIZIM SEVİYORDUM İSTE ÇOCUK SENİ SEHE EHE?

GİT BE SALAK SEY...

YILDONUMUMLUZU EVDE BASSASA GEÇİRELİM DERKEN, VCD'DEN MÜZİK DİNLEYİP, ÇORAPLA HALIDA DANDİDEREK GEÇİREBİLİRİZ Mİ? HİÇ HESABA KATMAMISTIM, YAKTIN BENİ VCD PLAYERIN MP3 ÇALIŞIYOR MU?

GİTNE DEDİM GİTTİN GÖNÜLLÜ...

BİR YOLCU SEN BİR HANCI

NORMALEDİ İYİ DURAN KOTUN AYAKKA- BİYİ ÇIKARINCA Bİ SEYE BİR ZEMANESİ DE ÇABASI AŞKIM...

SEN YOKTUN BEN YALNIZ KALMAYI ÖĞRENDİM. ACIYA DUVAR GİBİ DURMAYI ÖĞRENDİM... YOK SAYMAYI SENDEN ÖĞRENDİM...

OTOBUS DİNLENME TESLERİNDE SABAH KARSİ SAAT 5 GİBİ KRAL TV'DE SADECE FUNDA ARAR KUBİ OULYOR... ÇAY KİD ÜSÜYERİK FUNDA'YI ELİYOR SUN NEYİN PESİNDE ACABA BUNDA NEYSE SAĞDI ZİHNİM BUNLARA MESGUL ETMEYİM... SİGARAYA OTOBÜS KACAR MI? BİHİM KİM EN ÖNEMLİ MESLE BU ŞU ANDA, ONU DÜŞÜN- YIM... ARA ARA DA BU KIZI KESEYİM...

NAAPTIN?

NAPİYİM... SEN NAAPTIN?

ÜÇÜNCÜ SINIFTAKI ARKADA- ŞIMIN BASKA FAKÜLTE- DE OKUYAN BİRİNCİ SINIF- TAKI ONA ÇOK BENZEYEN KARDERİNİ GÖRDÜM YA... ARTIK RAHATLIKLA ÜNİVERSİTELYE DİYE BİLİRİM... BU NASIL GARİP BİR DUYGU ALAHIYIM BÖYLE... TARIPI ANMAKUN DESİL...

Üvili Güvili (4. Çalı) ...Üvili Güvili (5. Çalı)

HAAAAAAAAAAAAAYIIIIIRRR

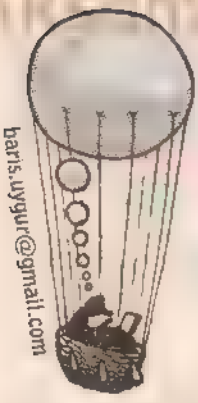
KONTÖRSÜZLÜK...

2055... Dergi batıktan sonra memleketim Benelüye dönüp kendime yeni bi hayet kurdum Umurtçuyum... Sen ne yaptın bu sene seninle 2055'te görüşür müsün?

Zevce Dürüm Benim Zevce Dürüm

TOKAT IL SINIRI

Utlan neden böyle oldum yaa... Daha sekiz yaşındayım... Ne güzel gezyo- dum... Şimdi mebu- ren ağaraya başlıyay- GÜP! GÜP! GÜP!

akıl fikir efisi

Baris UYGUR

Kaç yılbaşı oldu bilmiyorum ama bir haylidir televizyonda yılbaşı özel eğlence programı izlemedim. Sanırım son izlediğim Star TV, Magic Box Star 1'ken yayınlanan 1991 Yılbaşı Özel Eğlence Programıydı. Merak ettiğim şu, eğer Türk televizyonları hala para harcayıp Yılbaşı özel eğlence programı çekiyorlarsa, gözünü seveyim o parayı halka dağıtsınlar, halk kendisi eğlensin. Çünkü sanmıyorum ki o programlarda bir ilerleme kaydedilmiş olsun sakillik bakımından. Dünya kadar para harcıyorsunuz boş yere. Dedğim gibi siz o parayı halka dağıtın, yıl içinde millet taksit taksit geri ödesin.

Kanımca liderlerde ve liderlik müessesinde ciddi bir sorun var. İddia edebilirim ki, hiçbir lider takipçilerinden daha akıllı daha makbul bir adam değildir. Zira benim tanıdığım önce akıllı, makul insan var, dünyaları versen "al kral ol, lider ol" desen olmazlar. Ben de olmam. Manyak mıyım, ruh hastası mıyım da kalkıp binlerce on binlerce insandan daha üstünmüş, daha akıllıymış gibi yapıp durduk yere kitleleri arkamdan sürükleyeyim? Ha benim arkamdan sürüklenen kitlenin vay haline, orası ayrı da akılı başında kimse kalkıp lider olmak istemez diye düşünüyorum işte kısacası. E o halde nedir bu krallık, başkanlık, bir baş olma merakı? Biraz da bu yüzden dünya dertten kurtulmuyor, bir tane akıllı lider çıkmıyor, çünkü akıllı adam lider olmaktan imtina ediyor, ne kadar akılsız varsa liderlik hevesiyle başa güreşiyor. Gerçi onları izlemesi de zevkli ama iş mi allah aşkına şu yaptıkları.

Uzaya nasıl gideceğiz merak ediyorum. İki ışık yılı uzaya bile gitsen, gidiş dönüş dört yıl sürer, o kadar yoldan sonra da artık orada nereden baksan bir on beş gün kalmak icap eder. Üstelik muhtemelen gide gide kıyırık bir astrolde gideceksin, mal gibi, davar gibi duracaksın. Hayır bütün bunların hepsini yapmak için bir de ışık olmak gerekiyor, allah yazdıysa bozsun ışık olup kalmak da var, öyle yaldr yaldr yan dur ondan sonra ampul gibi, birine bir derdini anlatamazsın. Ayrıca on beş gün için değer mi dört yıl yol tepmeye? İlla gideceğim diyorsan Bodrum'a git olmadı Bursa'ya git, İskender yersin.

Öyle sanıyorum ki, dünya döndükçe çay demleyenler olacak. Sır Lipton ve şürekası istediği kadar uğraşsın, biz çaydanlıkta demleyeceğiz arkadaş bu çayı. Her gece, bu topraklarda bir yerlerde sonsuza kadar çaydanlıkta çay demleneceğine olan inancımlla huzur içinde yatıyorum. O en son ocaakta demlenen çay, hele bir de altındaki çaydanlıktaki su fokurduyorsa ve taşma olmasın diye 15 derecelik bir ağıyla hafif yana yatırılmışsa üzerindeki demlik, bize hiçbir şey olmaz gibi geliyor. Tabii siz yine bana güvenmeyin, öngörülerimin onda biri tutsa şimdi ne ben burada olurum ne siz beni okurdunuz.

Geçen hafta bir şekilde bir kermese denk geldim, Mor Çatı yararına. Şimdi bir Mor Çatı sığınma evini ve benzeri girişimleri canı gönülden destekliyorum ama yaklaşımlarında bir sorun olduğunu da kabul etmeliler. Şiddet gören, baskıya maruz kalan

Bütün zorluk ve saçmalıklarına rağmen kende sancı: "İste hayatımın en güzel yılları, bu yıllardı" diyordum hissediyordum. Yağmur Bahar ve ben yapışık kardaşlar gibiyiz şu sıralar Çok zıt karakterler olduğumuz halde yağmur la olan arkadaşığım tam gaz devam ediyor hala... İki yıldır aile ziyaretleri dışında neredeyse hiç ayrılmadık...

Baris

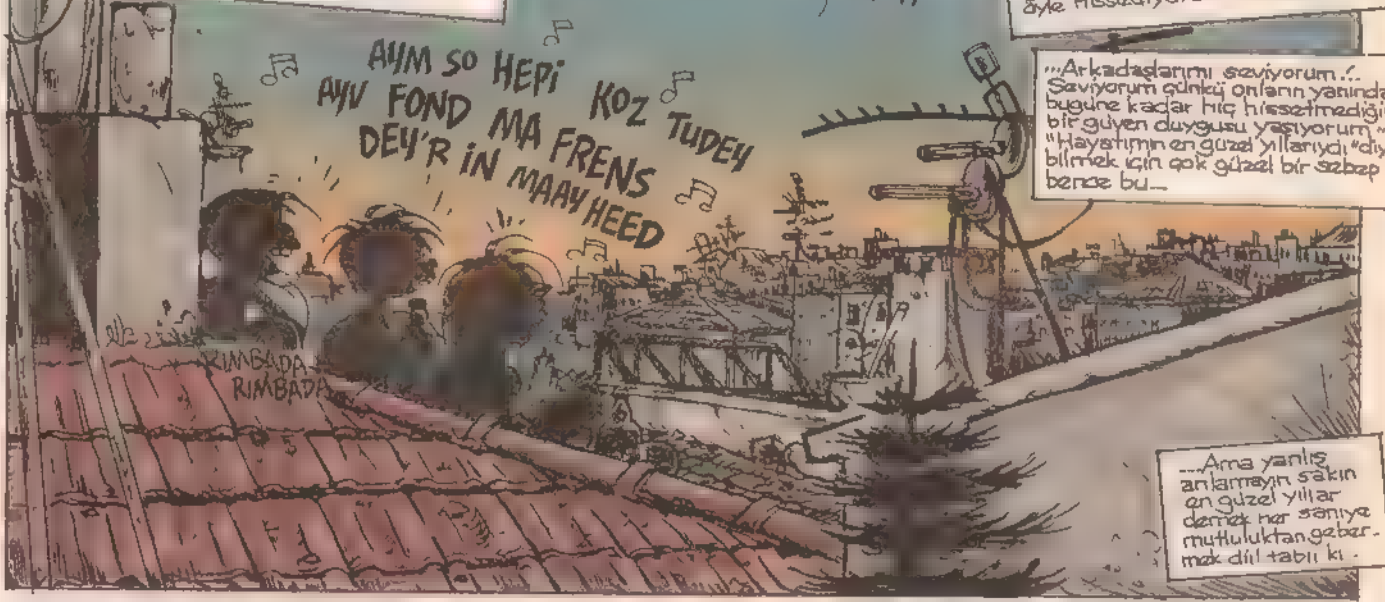
je diğer obur herkes

yar. 92 oky

Bahar aramıza katılalı 4 veya bilemediniz 5 ay filan oldu en fazla ama sanki çok uzun yıllardır birbirimizi tanıyor gibiyiz. Ya da en azından ben öyle hissediyorum ne bilim.

"Arkadaşlarımı seviyorum... Seviyorum çünkü onların yanında bugüne kadar hiç hissetmediğim bir güven duygusu yaşıyorum." "Hayatımın en güzel yıllarıydı" diye bilimek için çok güzel bir sebep bence bu...

...Ama yanlış anlamayın sakın en güzel yıllar demek her saniye mutluluktan gebermek değil tabii ki.

Devamı arka sayfada

ablalarımız geliyor size sığınıyor ama hangi sığınma evinizde şöyle full contact, aikido, karate öğretiyorsunuz? Meşru müdafaaad efendim, benim nazarımda. Mahkemeye veren olursa suçu benim üzerime atabilirsiniz, seve seve üstlenirim. Hah işte ne olduysa tam bu noktada oldu, Şevki Abi iblisi ben bu satırları yazarken sinsî gibi kafayı uzatıp "Yapıldı o!" dedi. Sinire kestim. Hayır yani dandik de bir espri, kabul ediyorum, ama ben bunu ciddi ciddi düşünmüştüm, biraz da o yüzden sinire kestim. Şimdi nereden baksanız, her hafta esprilerin arasına bir iki gerçek düşüncemi, fikrimi de yazıyorum, arada kayıyor diye düşünüyordum. Meğer hepsi makara diye okunuyormuş, zaten benim eşsiz fikirlerimin de iler tutar bir yanı yokmuş bunu anlamış oldum. Bu arada Şevki Abi'ye de niye iblis

diyorsam? Adamcağız faydalı bir uyarı yaptı, durduk yere iblislikle suçluyorum, yakıştıramadım kendime.

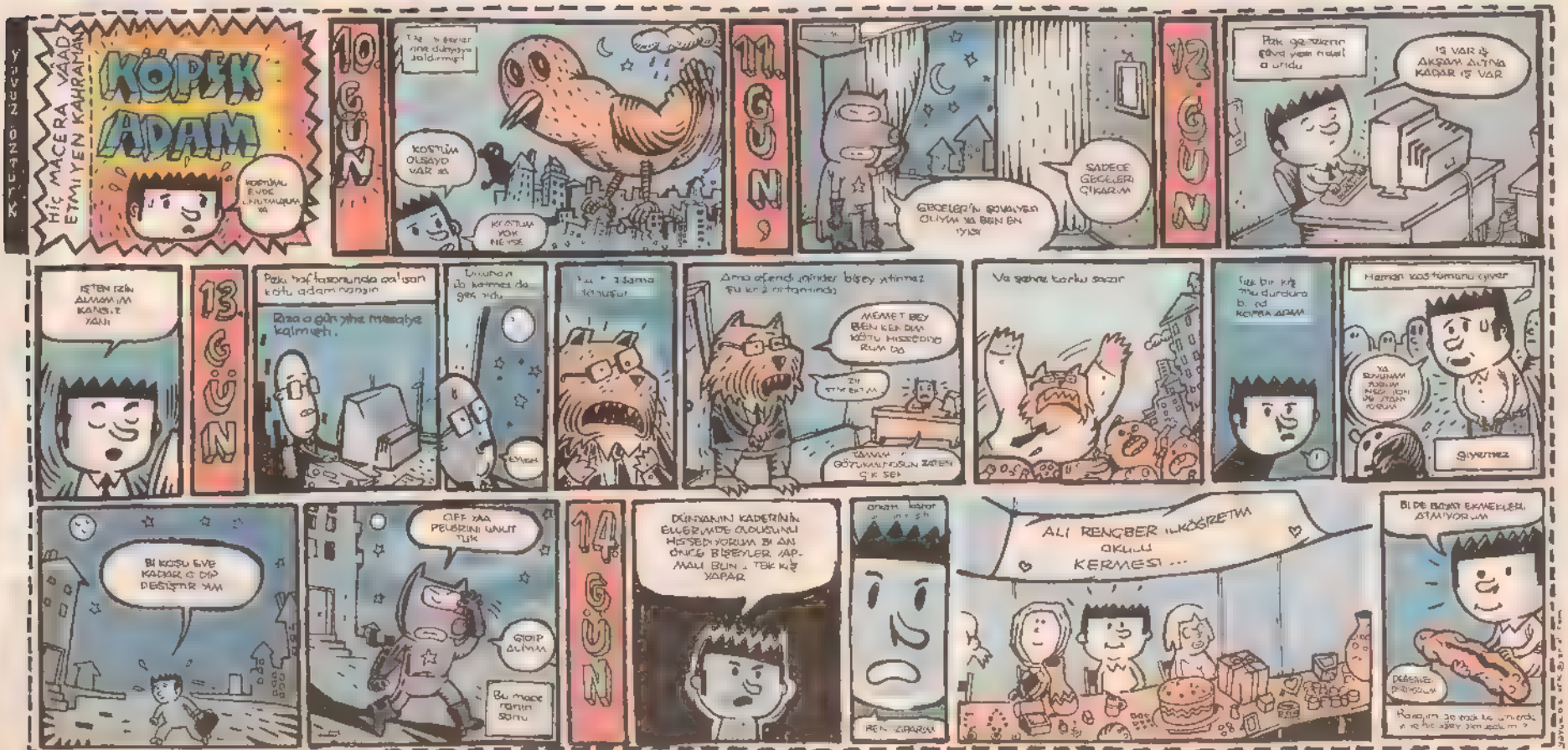
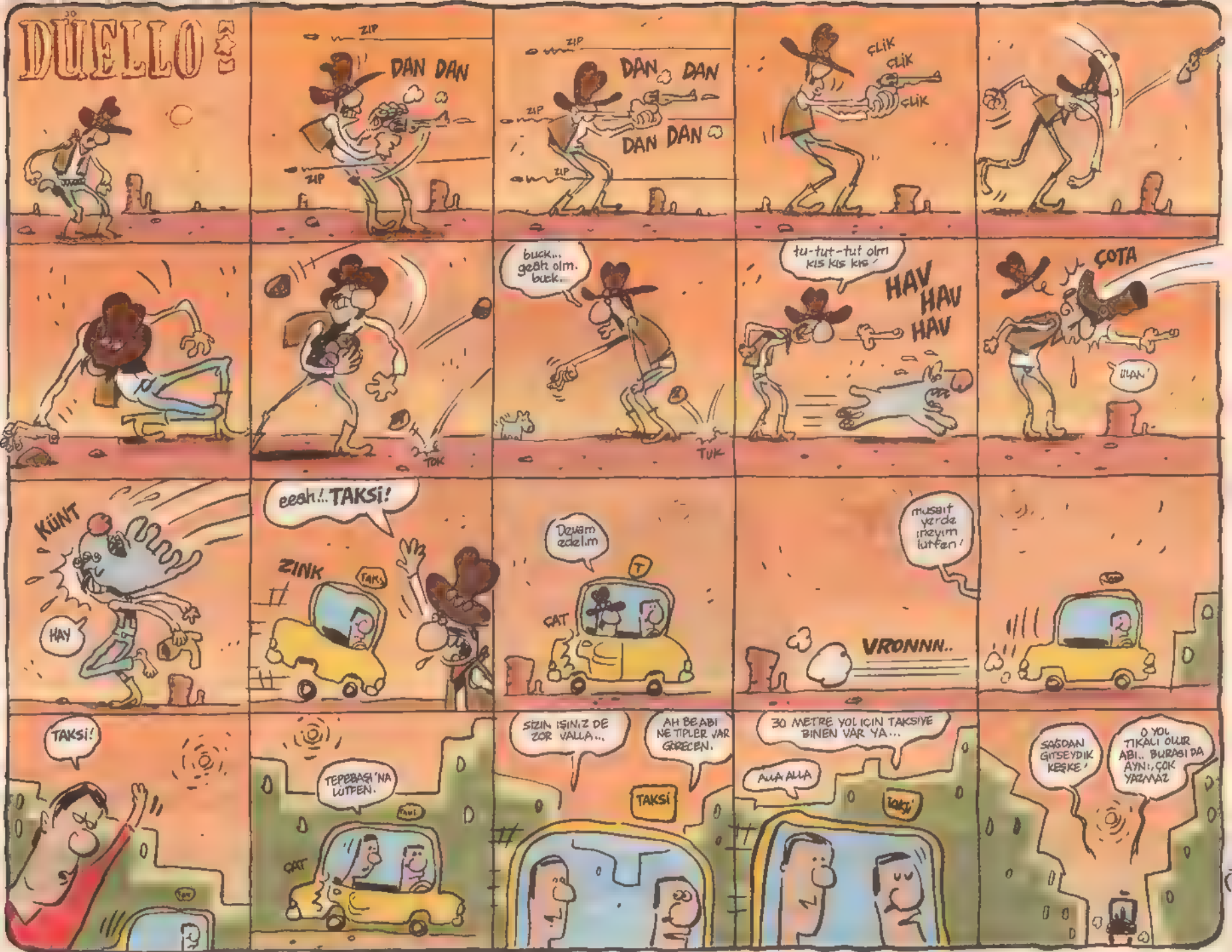
Lan sen nereden çıktın: Bizim bi' arkadaş! Bizim bi' arkadaş "abi en güzeli güneye gideceksin, bir balıkçı kasabasına yerleşip orada yaşayacaksın, bu bizimkisi hayat değil" diye konuşuyordu. Muğla Yılmazköy muhtar ve adamları geldi, arkadaşını paketiyle götürdü. Şimdi orada Salih kaptanın teknesine tayfa yapmışlar, daha da anlatıyordu, "bilet alın bana" falan diyordu telefonu suratına kapattım.

Ölmeden Önce Mutlaka Yap! İstersen kimseye söyleme, kimseyle paylaşma ama hala yaşıyorsan muhakkak bir şiir yazıp Posta Gazetesinde yayınlat. Vesikalık fotoğraf olarak dilerse kendi fotoğrafını gönder, dilerse arkadaşının fotoğrafını gönder, arkadaşının adıyla yayınlat. Ama yap bunu.

İnsanları Tanı! Sen konuşurken karşıdaki arka arkaya iki defa, seni onaylamak için "Doğrudur" dediyse, bil ki o adam seni dinlemiyor. Daha fazla rahatsız etme adamcağızı, hiç bekleme, uza oradan.

Artık Çok Geç! Birisi Lambada Gençlik Fırtınası filminin yönetmenine "Abi Yaşar Alptekin'e bu korkunç gizmeleri giydirmesek mi acaba? Yazık etmeyelim dalyan gibi delikanlıya" demeliydi. Ama demedi. Ve artık bunu söylemek için çok geç.

Biri bunu bulsun! Yıllar yılı üç açılı dış fırçasından, elektrikli pilav yapma makinesine kadar bir alay ıvıdık zıvıdık şey buldunuz da hala sağlığa zararlı olmayan sigarayı bulamadıysanız nasıl bilim adamısınız, nasıl mucitsiniz lan siz? Bulun şunu biriniz artık. O kadar adam zayı oldu.

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

• Hayat, bazen, adamı, meşgule düşürür!...

• Aristokrata şarap ve keman, burjuvaya viski ve piyano, proleter de bira ve gitar yazıyorum... Hepsine birden rakı ve klarnet, olmadı, boğma rakı ve bağlama yazıyorum...Bazen ben, alfabetik sırayla yazıyorum...

• Bitmesin: "Hayda, Atilla Mayda!"

• Erol Günaydın ustamız anlatmıştı, seneler evvel bir arkadaşıyla sinemaya, Şarlo filmine gitmişler... Üç-beş kişi varmış içerde, sonra aniden dolmuş içeri... Sevinmiş Erol ağbiler "Şarlo'ya ilgi var" diye... Film başlamış, bi on-onbeş dakika sonra, bi ses gelmiş: "Beyler, yağmur dindi!" O saniye boşalmış sinema, gene üç-beş kişi kalmışlar...

• Lafa "Onu bunu bilmem" diye başlayan insandan kaç, beni de kaçır!...

• Evlilik: Yeşim Salkım'ın Tanerleri...

• Hayat seninle başladı sanırsın, sen de aldansın, bu bir tatlı aldandır... Ömür hayata benzemez, sadece andırır...

• TRT'nin Bülent Arıncı'ya bağlanmasını sebebi, tersten de aynı okunması...

• Reyhan Karaca röportajında uzaylıları anlatıyor: "Tenleri karides kabuğu gibi. Kocaman kafaları var. Gözbebeği olmayan siyah gözler. Boyları uzun değil. Cinsel organları yok. Dört uzun parmakları var. Burunlar sadece delik. Ağzı küçük, dudak yok. İnanılmaz sıcaklar. İnsana güven veriyorlar." Gözbebek yok, burun-dudak yok, cinsel organ yok, hala daha güven veriyö. Reyhan Karaca, ne kullanıyosan bize de ver hacımın kızı!...

• Türkiye Salt'tır, Falk kalacak!..

• "Yazın Akçay sahilinde, bi faytoncunun atının kalabalık içinde ereksiyon olması, faytoncunun bi yandan atın o bölgesini kapatmaya çalışırken bize 'Ne o len, beygiri giravata mı gülüyorsunuz' demesi. Canına yandımın Ege'si be..." Onur Gündüz

• "Arda Boyları" türküsündeki O Gıymathı İsmail'e insan bi gıcık oluyo ister istemez...

• Darbeye de karşıyım, hayat boyu bir espri bulamamış vasat kafanın Ferhan Şensoy ustamıza yaptığı siğ ve kibirli saldırıya da karşıyım...

• Bitmez: Dünya haritasında Kazakistan'ın büyüklüğüne şaşırmak...

• Çocukken karıncaları seyretmeyenin büyüyünce sosyalist olması zor...

• Kendi başıma okuyup bitirdiğim ilk resimli hikayenin adı Pastacı Ayılar'dı. Tim ve Tom isimli iki ayı kardeş, annelerinin misafir için yaptığı pastayı dayanamayıp yiyorlar, sonra da paniğe kapılıyorlardı. İki kardeş, yedikleri pastanın yerine koymak içi kendi çabalarıyla, bildikleri kadarıyla yeni bir pasta yapıyorlardı. Bu, biçimsiz ve dandik bir pastaydı. Anneleri tabii ki "kolpayı" anında anladı, Tim ve Tom'a kızdı ama çaba göstermelerini de takdir etti. Hikaye, elbette, mutlu sonla bitti... Altı yaşında okuduğum bu hikayenin, bu kadar sene aklımda kalmasının sebebi, okuduğum ilk kitap olmasıydı; o hikaye, benim hikayeme karışmıştı artık... Ya ilk hikayem, aynı zamanda son hikayem olsaydı? Başka bir hikaye okumasaydım, dinlemeseydim, izlemeseydim. Ben de hikayeler yazan bir adam olmasaydım... Hayattan ne öğrenecektim? Sıralıyorum: Bir. Hayat, pastadır. Elbette ona karşıtlaştı, istekli olacağız. Hayat, keyfinin çıkarılmasını ister! İki. Kendimize ait olan pastayı yememeliyiz! Üç. Hata yapıp yedik diyelim... Yerine yapabildiğimiz kadarını yapıp bırakmalıyız! Dört. Başkasının pastasını yiylene yemeyi ayırmak yetmez. Başkasının pastasını yedikten sonra, yerine yenisini koyanla koymayana da ayıracacağız! Beş. En güzeli, insanın kendi pastasını yapabilmesidir, ki en leziz pasta da odur hafız! Pasta, haliyle mecaz. Pasta sevmiyorsanız, ekmek de yiyebilirsiniz! Kendi adıma, ömrüm boyu pastasız kalmayı, ekmeksiz kalmaya tercih ederim. Görüldüğü gibi, hayattan çok da bir şey öğrenemedim! En heyecan verici şey, okuma-yazma öğrenmekti. E, kırk yılı da sadece bu ikisini yaparak devirdim. Mutlu muyum, evet! Tim ve Tom; mor tulumları, sarı gömlekleri ve yine bir ayı olan anneleriyle, yıllarca hafızamdan çıkmadıkları yetmezmiş gibi, şimdi bu azyıla yeni hafızalara girmeye de aday bir haldeler. Aferin Tim, bravo Tom!..

• İslam'ın dört kitabı onaylamasıyla ilgilenmeyenler, konu dört kadın onayına gelince dikkat kesiliyolaa!..

• Bitsin: "Uçlarda yaşıyorum!.."

• "Geçenlerde İkitelli, sanayi tarafına 'TAHRİKSAN REDÜKTÖR' adlı bi işletme

fırat

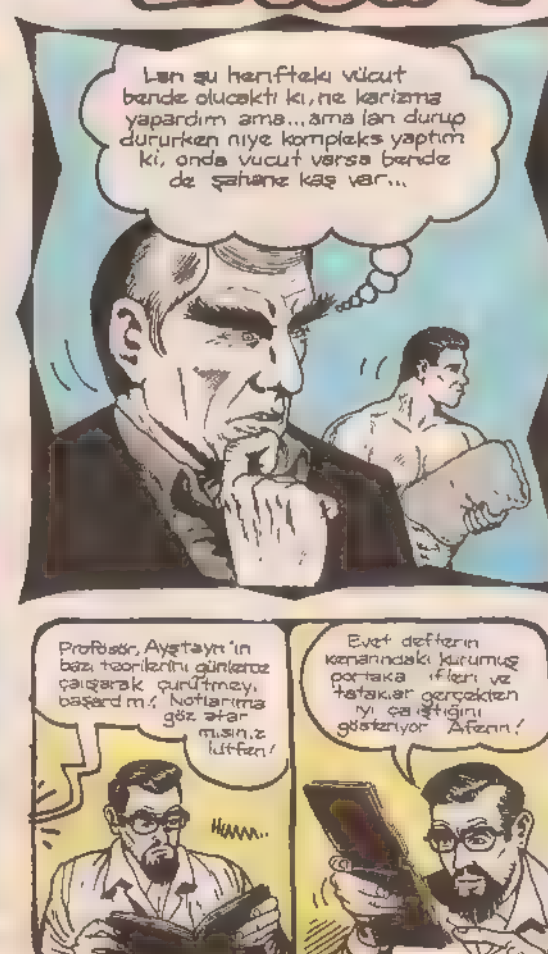
gürsoy

Tribal

ÇAKKAY

CÜSTÜN

gördüm, daha da aklımdan çıkmadı!" – Tennur Açıköz

• O kadar sosyal içiciydi ki, karaciğer röntgeninde sarmaşdolaş kadeh kaldıran arkadaşlarını net seçebiliyodunuz!

• Amerika'daki diyetlerde "Zippo kadar peynir" verseler ya... (Bi zamandır, benim olmayan pembe bi zippo duruyo cebimde, üstünde çeşitli dillerde 'kadın' yazıyo, bi tanesi de OHA ! Neceyse artık?..)

• Azalarak Bitsin: "Baldız, baldan tatlıdır!"

• "Bi arkadaşım Şişli minibüsündeydik. Trafik vardı. Bir yolcu, şoförden kapıyı açmasını istedi, şoför otomatik kapıyı açtı ve 'Abi sen Çağlayan'dan binmiştin di mi, ücreti verdin mi abi sen?' dedi. Yolcu biraz durdu ve sonra 'He, onu unutmuşum ya' deyip, inip gitti. Şoförün yanındaki yolcu, 'Unuttuysan versene manyak' filan dedi aa adam çoktan gitmişti. Şoför de trafik açılınca boşverip ilerledi. Arkadaşımın yorumu 'İşte bu ülkeyi bu yüzden seviyorum' oldu..." – Metin Hasgöl

Wedatapor

16 Mayıs, 00.18, Kanaltürk'teki canlı programının konugu Meltem Cumbul... (Ersin ve Memo'yla görüşemedik, şu an dergide diller, çalışıyorlar!..)

19 Mayıs, Beyoğlu Hayal Bistro'da tek kişilik gösterim var, 21 50-22 00 arasında başlar

Geçen hafta, Kadir Yılmaz'ın hatırları nereye basmışız, özür, lütfen bi de tersten bakın

birinci ekle

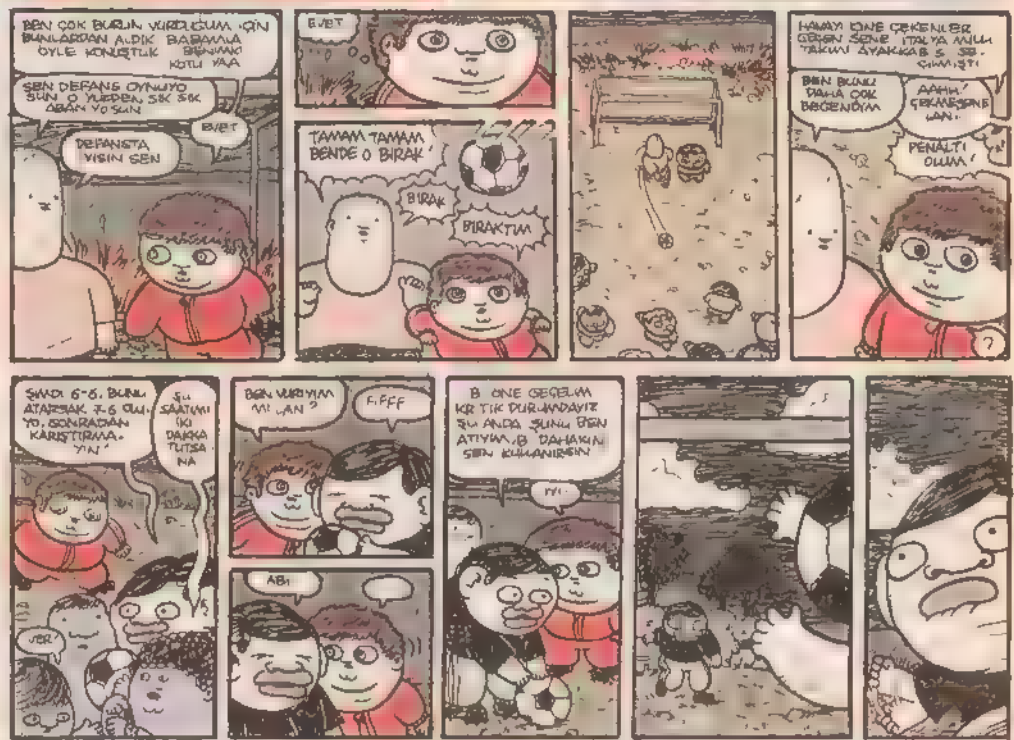
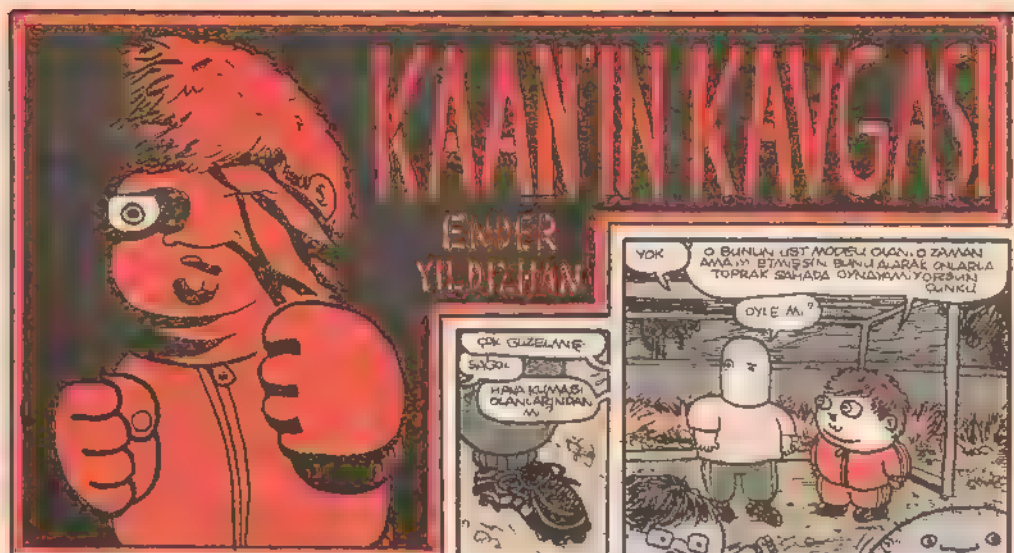
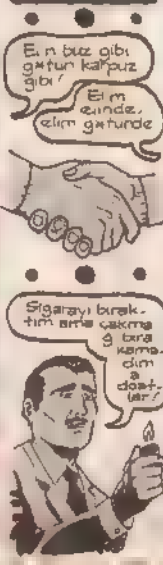
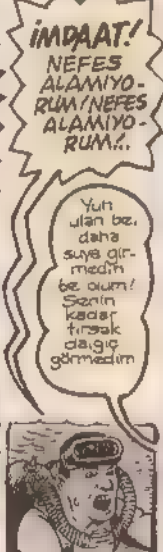
sektirmeden

galapagos adası sakinleri de inan bızım kadar inanırlar güneş aya ki bir tanesi bile sakın değildir bir an

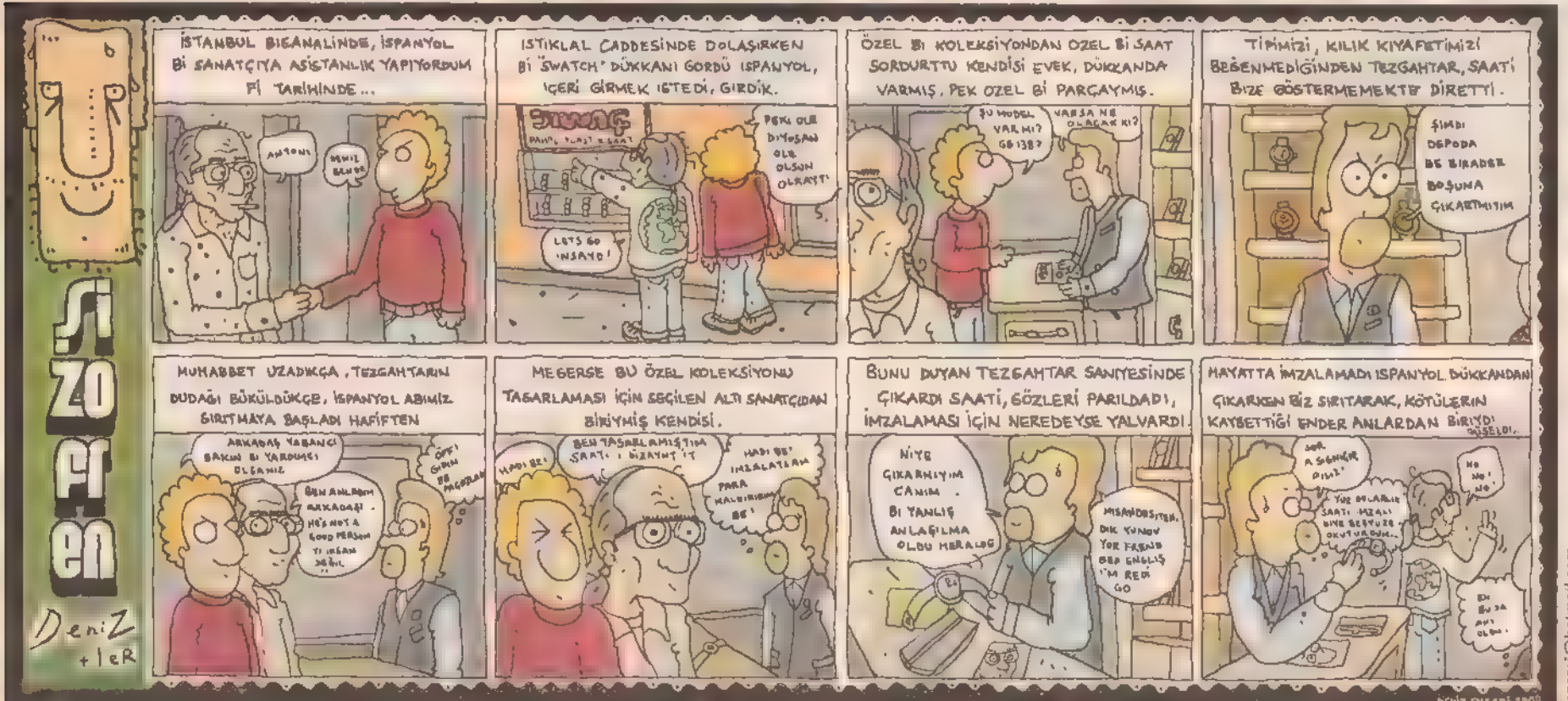
ölü evi helvası devam eden gösteriye bir yeni ünite ki enerji durmaz akar amcası

arz talep evlenmeden piyasa konutlarında eve tutarlar ki şahane öderler ailetlerini

gece de fener alayları düzenlenir

KİŞİSEL GELİŞİM VE HAYATA DAİR TAVSİYELER...

DEVLET DAİRELERİNDE, BANKALARDA YA DA İSTE NE BİLİYİM OKULUN ÖĞRENCİLERİNDE ŞÖYLE BEYLERE SAHİT OLUYOSUNUZDUR'DI MI?

OO AYNIUR HANIM BUGÜN GAY İÇMİYOSUN HAYIRDIR? AYNIUR HANIM GAY VERİN!

AY GİDİP KONUSU CAM, GÖK KÖTÜ OLDU ÇAYLAR, SUYUNDAN MIDIR NEDİR?

VALLA BİZ İÇİYİK DİS MİYİK YANI BİZ?

EVLİ, ÇOCUKLI FİLAN FARKETMEZ, BU ADAMA BU KADINI TAKILMAK İSTİYOR İSTE AKLIN DAN "DUR ŞUNU TAVLAYAYIM" ŞEKLİNDE NET Bİ DÜŞÜNCE GEÇMİYOR OLABİLİR AMA O SIKICI ÖTESİ ÖFİSTE (BELKİ ÇOK DA DÜŞÜNMEYEN, KENDİNE BU KADINI HEDEF BELEMİŞ GÜN BOYU "İÇİYİK MİŞİYİK" DİYE KÖTÜ ŞAKALAR YAPIP DURURÇAK...

AYNIUR HANIM SORMAK LAZIM, O BİR KESİN Dİ- Mİ AYNIUR HANIM? EHE

KİMİ SEVSEM? ZERRİN, SEV- DİK, HANDE Yİ SEVDİK DİDEM, Mİ SEVSEM? GERÇİ ONU DAHA ÖNCE SEVİŞTİM AMA OLSUN

SANDIK İÇİSİ

E NAAPTIYIM BİRİNİ SEÇİP SEVMEZSEYİN OKUL ÇEKİLMEZ BİŞEY DERSTE KİMİ KESİCEKSEN MESELA? BİRİNİ KESMEZSEN DERSİ DİNLEMEN GEREKİCEK.

O DA BANA BAKIYOR MU ACABA? ÖKSÜREYİM.

ÖHHÖ!

BAKIYOR OLMALI...

HATTA Bİ ATAZ SINIFLAR KARŞIYINCA BİZİM SINIF ADAM DÜLDÜ, SEVİLİCEK KIZ BULAMADIM NAAPICAMMI SAŞIRDIM. AHA İSTE O DÖNEM DERSLERDE Bİ DÜZELME OLDU ÇÜNKÜ SAĞIYLA BAŞ- LA OYNAMAK İÇİN SEBEP YOKTU, MECBUR TAHTAYA BAKIYODUM. GERÇİ UZUN SÜRMEDİ SEÇTİM YİNE EĞİLİP BİRİNİ

TABİ, BUNUN BİRAZ ZORLAMA OLUŞUNUN ÇOK DA FARKINDA OLMAYABİLİYOSUN. BEN YAŞADIKLARIMIN ÇOK BÜYÜK, HİLLER ULUSU, ACAYIP ÖZEL AŞK HİKAYE LERİ OLDUĞUNU DÜŞÜNÜYODUM... Bİ DE PATRICK SWAYZE VE DEMİ MOORE'UN HAYALET FİLM, VAR YA, ONU İZLEMİŞTİM AKLIM ÇIKMIŞTI REEVEN

OFF... NE GÜZEL Bİ AŞKI O YAA KEŞKE BEN DE ÖLSEM SONRA HAYALETİM DÜNYADA KALSA...

KIZ "SENİ SEVİYORUM" DİY NCE "BEN DE" DERİM. SONRA ÖLÜNCE PİŞMAN OLURUM FİLAN... ALAHHAM ÇOK ROMANTİK OLİYİM ÇOK ROMANTİK LAR "YALNIZ ALAHHAM HAYALET OLUCAKSAM OLİYİM, OLAMIYORAK - SAM KALISIN YANI..."

O SIRA LAR BİZİM JENERASYONU ETKİLEMİŞ OYAN BEVERLY HİLLS 90210'A ÇOK ÖZENİYODUM Bİ DE BEN DYLAN GİBİ AŞK YASTIYIM, ZAMANI ZA- MAN SEVGİSİM KIZIN KALBİNİ KIRIYIM, SORUNLU AMA FİRTİNALI Bİ AŞK HE SAABI. BUGÜN DİDEM (O ARA SEÇTİM GİZ) RESİM DERSİ "GİN SEMİH" TEN YARDIM İSTEDİ TAMAM Mİ PAMA YANI KASTEN GİBİ YAPT. ÇÜNKÜ BENDEN İSTEMESİ GEREKİYODU LAN... BEN DE ŞÖYLE Bİ ARTİSTİK YAPMIŞTİM...

BUNLARDAN DAHA ÖNCE HAZIRLIKTAYKEN BİŞEY YAPTIYIM Kİ BU HERHALDE BU KONU- LARDA YAPTIĞIM EN UTANÇ VERİCİ SEYDİR... HANI BAZEN DERS ERKEN BİRİNCE "HOCA FIKRA FİLAN ANLATTIYIRDI YA..."

TEVEL DE PATLATIYIŞ CEVABI ASIL BEN NE DİYE SÜ İÇİYOSUN DAA...

BİZ DE ŞARKI SÖYLEYELİM Mİ?

SÖYLEYELİM LAN!

EMRE'NİN GAZİYLA HOCA'DAN İZİN ALIPK VE AYASA KALKIP ŞARKI SÖYLE- DİK ABİ... HEY DE ÇELİK'İN GÜLE GÜLE ŞARKISINI... EVET YAPTIK BUNU...

SEVGİNİ VERİDİM SEVESEVEE!! GÖNÜLÜMÜ VERİDİM BİLE BİLEEE!!!

TABİ BEN O ŞARKIYI SINIF DEĞİL, O SİRADA BÜYÜK AŞK YAŞADIĞIM Bİ KIZ SÖYLÜYÜDÜM. BOYLE HEY DE EMRE'DEN DAHA Bİ İYİ SÖYLEMEYE GA- LİSARAK, DAHA Bİ YAPINARAK BOYLE VAR YA HER HAT RİADİGİMİZ UTANIYO- RUM. SINIF TA AYASA KALKIP ARALIK GİBİ ŞARKI SÖYLEYERİZ Mİ MİNA KOTIYI YAA.

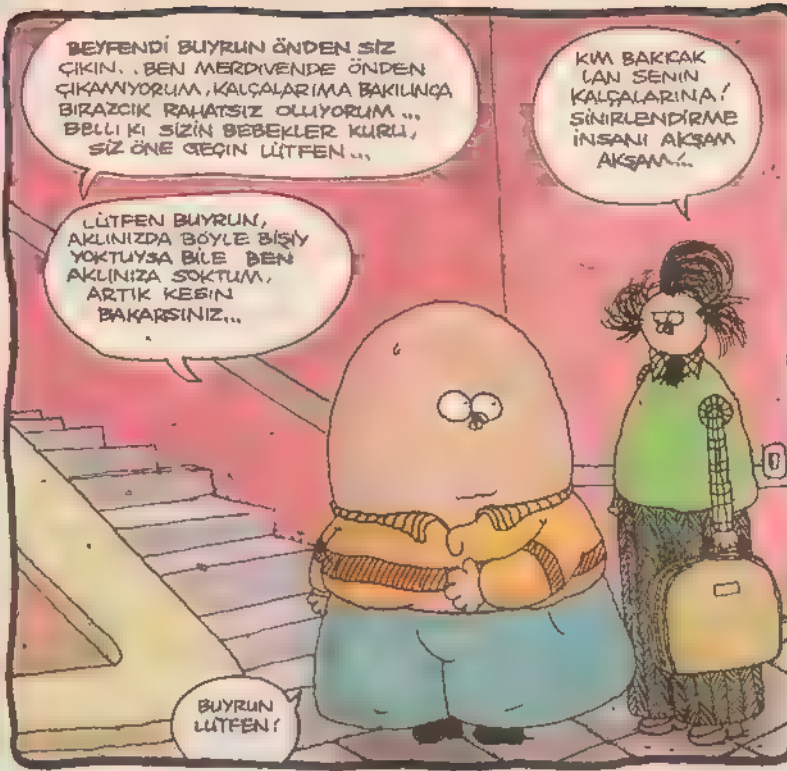
"7 AŞK BİR KALBİN İÇİNDE AĞLIYOR AŞK... SÖYLERİZ SÖYLERİZ SÖYLERİZ"

AYNIUR HANIM BU MAMARLIĞIN DÖŞYALARIN NAPIYODUK?

MEK DANILOĞU FİLAN GİBİ YERLERDE GÖRÜN- CE ANLARSINIZ, YAA BU ÇOCUK SÜ KIZI SEV- MİYİ SEÇMİŞ DİYE BİLİRSİNİZ, SIKINTI- DAN HERKESE BİLLUNDUŞU ÖRTAMDAKİ EN İYİ KARŞI CİNSİ SEÇİYOR İSTE NAAPIN MESELA BUGÜN "G NDE MİLYON TANE İNSAN BİR BİRİNE SENİ SEVİYORUM DİYCEK OYSA DEDİKLERİ KİŞİ BİR DİŞERİNDEN SADECE AZIÇIK DAHA ÇARIP OLUŞUĞU İÇİN SEÇTİLER, HA GERÇEKTEN SÖYLEYENLERE LAFA YOK HATTA ONLARA SEVGİLER YOLLUYORUM HATTA...

DRANK

MUHTEMELEN KİMSE BİŞEY ANLAMA- DI AMA BENİM İÇİN GÜZELDİ YANI... AYRICA SEMİHİM KUSURA BAKMA AMA SADECE ARABA ÇİZE- BİLİYODUN LAN SEN... BENİM MAMİTA- YA RESİM YAPARSEN HA, AKLINI ALIRIM SENİN GERÇİ GİZ OLDU BİRAZ.

Fırat Budacı

AĞLAMASA ZAFER BENİM OLACAKTI

Garip bir yılışıklık var Bora'nın yüzünde. Açıkça söylemiyor ama muhabbet cinselliğe kaydığınan beri başkaları üzerinden verdiği örnekler, yaptığı espriler ve attığı kahkahalar sanki kendi cinsel hayatının başarısını ima ediyor. "Bizim şirkette 2 ay yapmayan var abi" deyip 5. birasını kafaya diktğinde Sanem bir an, "Ee bizim de 1 ay yapmadığımız oldu" diyor. Kötü bir niyeti yok Sanem'in, arkadaş ortamlar ve o da samimiyetin dozunu artıracak kadar alkol almış yalnızca. Ama biz şimdi Sanem'i bırakıp kafasına diktği bira bardağı ağzında asılı kalan Bora'ya dönelim. İndiriyor bardağı. Aslında üzerinde çok da durulacak bir bilgi değil bu. Üstelik Toygar ve Burcu'yla çok yakın arkadaşlar. Yine de muhabbetin akışını tıkayan garip bir hava oluşuyor masada. "Amaan," diyor dördüncü kadeh şarabını içen Burcu, "Valla bizim de oluyor." Şu an Toygar ve Bora'nın yüzünde aynı sıkıntıyı animsatan ortak bir ifade var. Konu dağılıyor. Bir masada akli bir yerlerde kalıp performans düşen her insan gibi Bora artık fazla konuşmuyor. Bora'nın yarattığı bu sıkıntı dağılma vaktini one çekiyor. Az seviştikleri açığa çıkan bu grup, birbirlerini yanaklarından öpüp ayrılıyor. Eve gitmek için arabaya bindiklerinde Bora'nın Sanem'e 2 çift lafı olacak. Biz Bora'nın arabasında olacağımız için, Toygar'ın Burcu'ya söylediği 2 çift lafı duymayacağız. Ama fark etmez, 2 çift lafın hepsi birbirine benzer. Tek bir çiftten duymamız yeter...

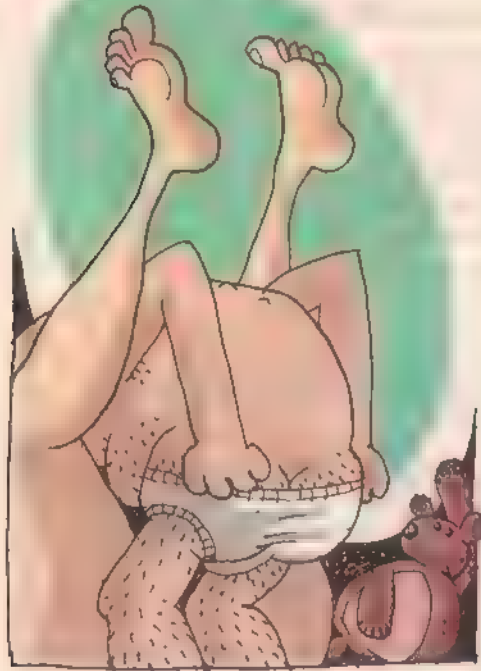
Bora, arabada "Bazı şeyler söylenmez" diyerek konuya giriyor. "Mesele söylemen değil, ne olacak yani, ama işte öyle değil..." diyor. Ne 'öyle değil' Bora da bilmiyor. Vitesi normalde yapmadığı kadar sık değiştirerek konuyu öyle güzel genelliyor, öyle güzel başka taraflara çekiyor ki Sanem söyleyecek laf bulamıyor. Hem modern, hem de kutsal aile değerlerini korumayı başaran kocasına, bir ara "Abartma istersen" deyince de abartmanın ne demek olduğunu görüyor: Birden deliriyor Bora, direksiyonu yumrukluyor, "Senin hayattan haberin yok kızım!" diye bağıyor...

Sanem doğrudan yatak odasına gidiyor. Bora, sağlamlığı Ikea tarafından 10 bin kez denenmiş salondaki koltuğun üzerine atıyor kendini. Koltuk dibine kadar esneyerek kavgalı bir ilişkinin ağırlık testinden de başarıyla çıkıyor (tebrikler Ikea). Bir süre tavana, sonra da hemen koltuğun yanında duran çok uzun ve incecik boyunlu cam vazoya bakıyor. Sonra I-Phone'unun ekranını parmağıyla yalayarak amaçsızca ekran değiştirmeye başlıyor. Aklına kendini haklı gösterecek yepyeni cumleler gelirken defalarca kayıyor ekran. Aniden kalkıp yatak odasına gidiyor. Sanem kucağına sevimli oyuncak ayı Topik'i almış televizyon seyrediyor. Kapıdan Sanem'e bakıyor. Sanem inatla bakmıyor. Kavgada kesin zaferi getirecek kelimeler, Sanem'in bu bakmama inadı yüzünden Bora'nın ağzında kalıyor. O sırada, bir başkası "Seni otele bırakayım" diyor. Televizyondaki filmde öptüğü kadını, daha sonra iyice sevmek üzere şimdilik otele bırakacak olan George Clooney bu. Bora bir an daha da sinirleniyor. Salona hisimla dönerken "Gerli zekalı" diyor. Bu 'gerli zekalı', Sanem'e mi yoksa George'a mı tam bilinmiyor. Tekrar atıyor kendini koltuğa (Ikea'nın modern ilişkiler konusundaki başarısı bir kez daha ispatlanıyor). Çok sinirli Bora. Sinirini bir canlıya aktaramadığı için hırpalayacağı bir eşya lazım Bora'ya. Bir an, hemen yanında duran incecik boyunlu vazanın ümüğünü sıkmak istiyor. Aliahtan beyninden "Cam oğlum o, kırılır..." uyarısı erken geliyor. (Şiddetini, eşya ve tatlı canı söz konusu olduğunda ayarlamakta tam bir ustadır Bora.) Kurtuluyor zavallı vazı. Otomatikleşmiş bir hareketle duvarda asılı duran LCD'yi açıyor. Bir ik' dakika içinde sınırı biraz yatacak Bora'nın, çünkü Messi'nin attığı bu gol gerçekten akıl alır g bi oğl...

Sanem üzerinde ayıcıklar olan pijaması ve bir elinde Topik'le ayakta durmuş, Bora'ya bakıyor. "Televizyon açık ama izlemiyorum aslında" numarası yapan Bora, inatla Sanem'e bakmıyor. Sanem, kendi davranışının aynısını taklit eden Bora'yı bırakıp yatak odasına geri dönüyor. Daha önce öpüp otele bıraktığı kadını, bu sefer hiçbir yerlere bırakmayan George Clooney'yi kapatıp yatıyor. Küçük sevimli ayı Topik, ilk defa Sanem'le bir gece geçirecek. Bora'ya salonda Ikea'nın üzerinde sabah 4 civarı uyandığında, karşısında Messi'yi değil, zirai ilaçlama yöntemlerini anlatan çok esmer bir adam bulacak. Sanem, Bora, George, Messi ve Topik... Bu gece böyle sonlanacak.

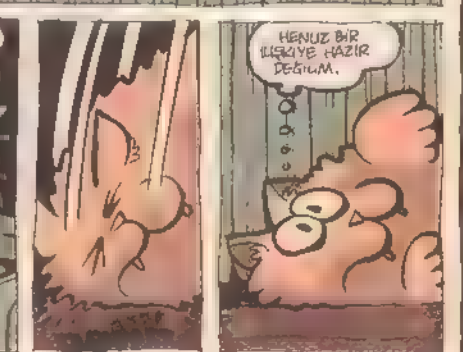
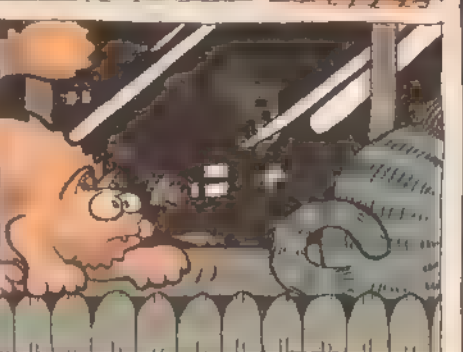
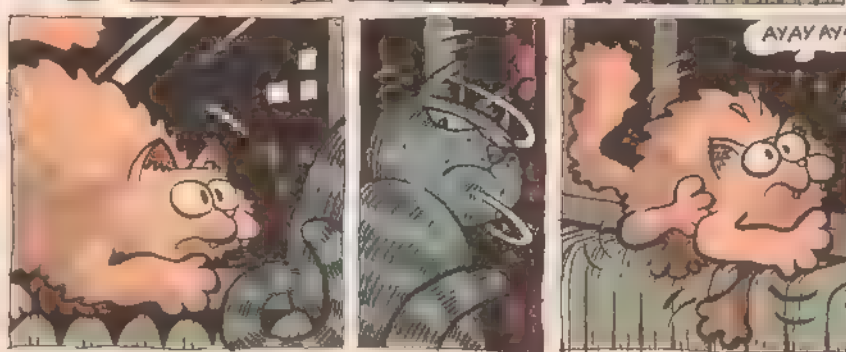
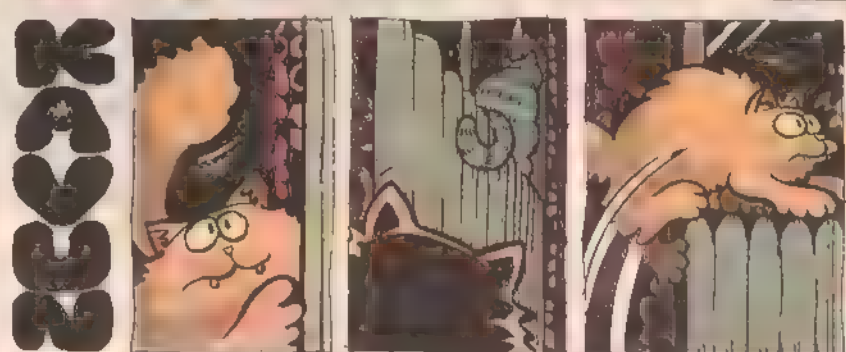
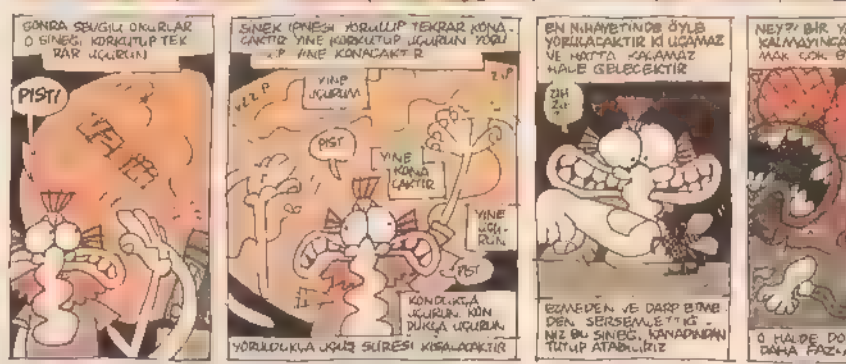
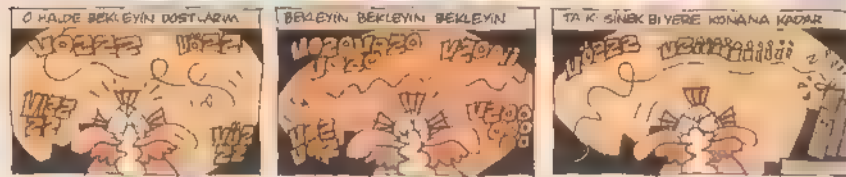
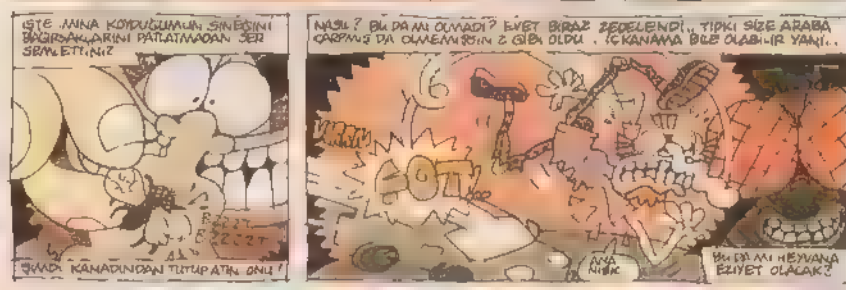
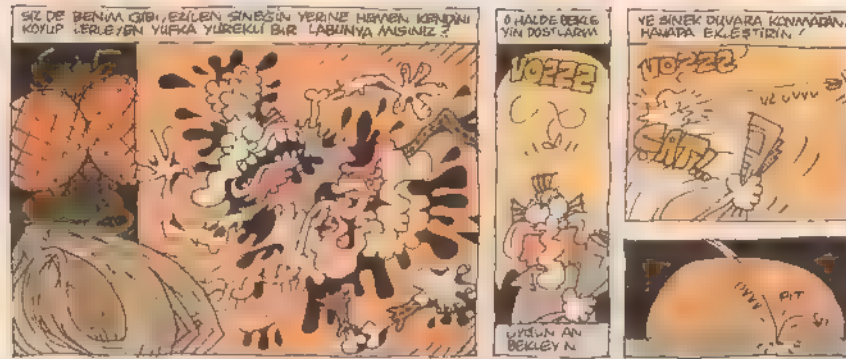
Ertesi gün akşamüzeri Sanem işyerinden Bora'yı arayarak "Konuşmamız gerek" diyor (Bir erkeğe söylenmemesi gereken 10 sözden üçüncüsü değil mi bu?). Sinirleniyor Bora, "Çıkarken ararım" deyip Sanem'in yüzüne kapatıyor telefonu. (Bu da, bir kadına yapılamaması gereken 10 hareketten dördüncüsü). Taksim'de ilişki toparlamaya müsait minimal bir restorana gidiyorlar. Başlarda 'karşı cinse ters gelen' bir iki maddeyi daha harcayarak iyice aralarını açıyorlar. Sonra alınan alkolle Bora daha uzun cümleler kurmaya başlıyor. Böyledir Bora, iş dünyasında kahveyle, duygusal dünyada da alkolle açıldıkça açılır. Nedense babasından bahsediyor Bora. Belli ki anlatmak istediklerini taahhütlerden getirdiği gururlu hikayelerle bir yerlere bağlayacak. Gerçekten güzel konuşuyor. Kavganın sebebi (aylık sevişme skoru) ortadan tamamen toz oluyor. Bora akıcı ve yavaş yavaş sakinleşen konuşmasıyla ilmek ilmek örüyor zaferini. Hayatı anlatan, olaylara başka açılardan bakan bir erkek olarak, sıradan dünyanın gerçeklerini bir bir ortaya dökerek kaliteli bir ilişkinin sırlarını açıklıyor. Verdiği hayat dersleriyle Sanem'i neredeyse bir canavara, kendini de ermiş bir mağdura çeviriyor. İşte

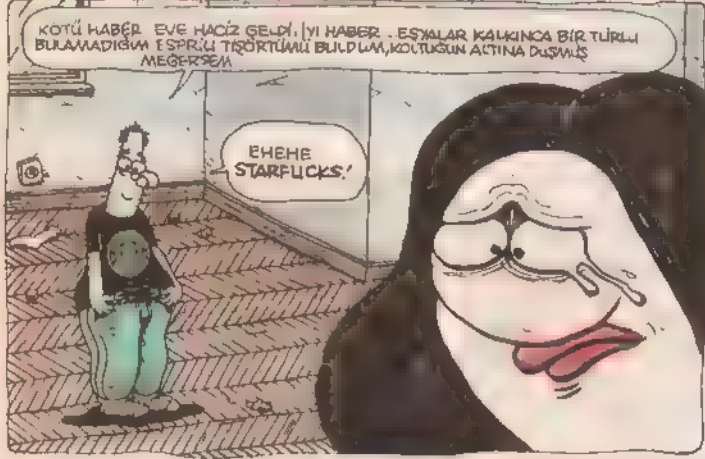
oldu. Zafer çok yakın. Ama birden zaferine bir tokat iniyor Bora'nın: Gözyaşları! Tam kazanmak üzereken olacak iş değil. Sırf ağladığı için bütün tartışmayı sıfırlıyor Sanem. Bora'nın bütün haklılığı Sanem'in gözyaşlarında boğuluyor. Sanem, Bora'nın zaferini elinden alıyor. Bora 'haydaa' anlamında geriye yaslanıp burnundan 'oldu mu şimdi' anlamında nefes veriyor. Sonra bu görüntüye daha fazla dayanamayıp Sanem'in yanına oturuyor. Kollarıyla vücudunu sarmalayıp, dudağıyla başından öpüyor. Sanem, galibiyetini kutlarcasına daha bir içten ağlamaya başlıyor.

Dünden beri yataktaki uzanan Topik, daha önce hiç böyle bir sevişme görmedi. Seviniyor Topik. Fakat sevinci kısa sürüyor. Eşyalar konusunda kontrollü tavrını iyi bildiğimiz Bora, bu sefer şiddetini esirgemiyor: Hararetili bir anda sırtının altında kalan Topik'i kafasından tuttuğu gibi duvara fırlatıyor...

MEMO TIMBELSİZİN ANLATIYOR

Cihan Ceylan

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

Olmadı

Bugünlerde beni en çok hüzünlendiren şey üzerinde Zeki Sezer'in vesikalığının olduğu çakmağım. Babama seçim öncesi kahvede vermişler, o da bana verdi. Bende şu anda tam 6 tane Zeki Sezer'li çakmak var... Annemlere her gittiğimde yeni Zeki Sezer'li çakmaklarla yalnızca benim olduğum evime geri dönüyorum... Ya birileri hâlâ babama Zeki Sezer'li çakmaklar veriyor. Ya da babama seçim öncesi kilolar dolusu çakmak verdiler... Seçim bitti, her şey bitti, Zeki'li çakmaklar bitmiyor. Yıkattığım temiz çamaşırlarımla ve yeni Zeki'lerle sessiz evime dönüyorum.

Bazen altı çakmağı Zeki Sezer'li yüzleri bana doğru gelecek şekilde yan yana dizip, saatlerce sigara içerek izliyorum. Ev sessiz, gece sessiz, Zeki'ler sessiz. Saatlerce bakıyoruz. Seçimlerde kaybedildi işte. Olmadı ama olacak zannedildi. Kötü olan da bu oldu. Bi an olabilecek zannedilip basıverdi çakmağa resimler. Kim bilir Zeki bey'in de belki haberi bile yoktur böyle bi çakmağın olduğundan. Ama işte varlar ve karşındalar. İki tanesinin manyetosu bozuldu, yakmak istediğim zaman gazına basıp başka gazı bitmiş ama taşı duran tavşanlı bi çakmakla yakıyorum. Bi türlü atmaya kıyamıyorum Zeki Sezer'li çakmaklarımı. Nedense çok seviyorum. Deterjan kokulu, yeni yıkanmış takım eşortmanlarımı giyip sessiz evimde kitap okurken, ya da karikatür çizerken bi an bile ayırmıyorum karşıma dizdiğim çakmaklarımı. Gece gündüz bana yarenlik ediyor şimdilik 6 adet olan vesikalıklı çakmak.

Politikadan gerçekten çok anlamam. Zaten televizyonun esiri olmayacağım diye sincap gibi oldum

sessiz evin içinde. Pencereden pencereye koşturuyorum, konu komşunun tülünün perdesinin arasından Ali Kırca'nın kafasının görebileceğim kadar kısmını göreceğim, yurt ve dünya gündemini takip edicem diye. Ali Kırca'nın kafasının görebildiğim kısmından anladığım kadarıyla Zeki Sezer genel başkanlıktan istifa etmiş. Kısaca "olmadı" demiş. Dergideki arkadaşlara sordum "aşağı yukarı öyle bi durum var" diyip geçitirdiler. Bakalım bu işe elimdeki gereğinden çok çakmaklar ne diyor diye düşünerek masamdaki çakmaklara baktım. "bi an olabileceğini gerçekten çok zannettik" dercesine sessizliklerini korudular.

Peki, neden ben! Bu çakmaklar neden bende ve neden bu kadar çok. İşaretlere hiç inanmadım ama bu kadar da fazla. Partili değilim, belli bir siyasi görüşüm bile yok, kim ne derse hemen inanıyorum, "olmuş aslında" diyorum. Dünyanın ve ülkemizin ne yaparsak daha iyi bi yer olabileceğini gerçekten tam bilmiyorum. Ortaokulda yine babamın getirdiği ANAP anahtarlığım ve lisede yine babamdan yadigar Refah Partisi ajandamdan başka siyasi hayatla her hangi bi ilgim olmadı. Bi de çocukken kim yaparsa yapın kötü olan Erdal İnönü taklidi yapmış annemleri güldürmeye çalışmışım o kadar.

Hiçbir kadını Zeki Sezer'li çakmakla sigarasını yakarak etkileyeceğimi sanmıyorum. Bir siyasi partinin eski genel başkanının parmaklarının arasından kafasını çıkarıp, hoşlandığım kadına bakmasını istemem. Kadın ruhundan pek anlamam ama sanırım onlar da istemez.

Bu yüzden dışarı çıkınca pek yanıma almıyorum, alsam bile mutlaka cebimde tutuyorum. Hâlâ genel başkanı olmadığı halde üzerinde "Zeki Sezer... Genel Başkan" yazan bir çakmakla yalnızca gibi gezmek de oldukça kötü bir durum ayrıca. Kaldı ki herhangi bir siyasi tartışmayı da ateşlendirerek karşıt görüşlü birinin hismine da uğrayabilirim de hiç hesapta yokken. Bu yüzden mecburen köşe bucak saklıyorum insanlardan çakmaklarımı.

Olmadı işte. Ben de Zeki Bey kadar geniş ölçekte olmasa da bir sürü hayal kurmuştum. Benimkiler de olmadı. Bi an ben de olacak zannedip herkese duyurmuştum ama bişeyler oldu, istediklerim olmadı. Şimdi şu halime bakın. İçinde hiç bir şey olmayan, sadece benim olduğum sessiz evimde, küçük bi fare gibi odadan odaya, pencereden pencereye koşup, el âlemin düzgün

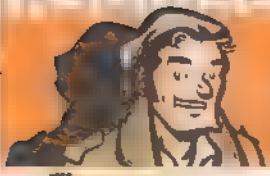
çekilmemiş perdelerinin arasından içeri bakıyorum. Elimde insanlara göstermekten utandığım ya da korktuğum gerçekleşmemiş hayallerin, olmamışlığın simgesiyle sigaramı yakıp, başkalarının mutlu zannettiğim evlerine bakıyorum. Olmadı işte...

O sırada kapım ani bir tekme ile kırılıp Zeki Sezer içeri girdi. "Ne olmadı lan! Ne olmadı! Ne mızızlanıp duruyorsun öyle evde oturup kendi kendine" diye kükredi. "abi kız vardı... kız olmadı." dedim. "Piiiiii adamın derdine bak. Ver lan çakmağı. O kadar masraf yaptık zati" diyip 6 çakmaktan beşini alarak çekip gitti. Manyetosu bozuk son çakmağımı tavşanlı çakmakla ateşleyerek bi sigara yakarken arkasından. "Olacak zannettiğim. Çok seviniyordum be abi." dedim.

ZEKİ SEZER
GENEL BAŞKAN

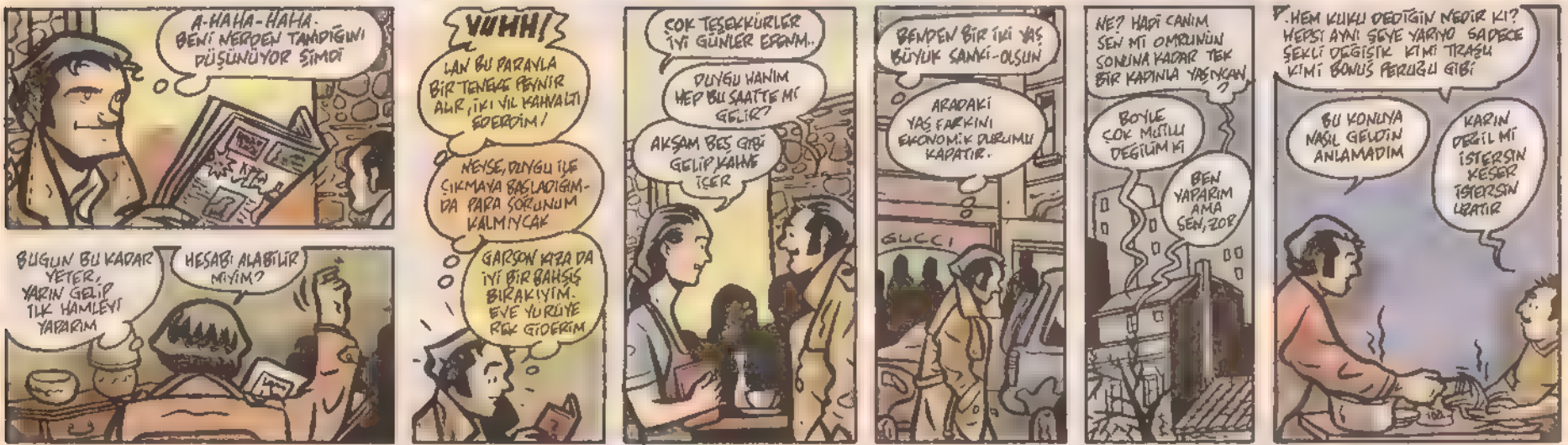

GRAFİK: First YAŞA - Eyrılm GÜVENÇ - **KALİGRAFI:** Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR(nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktan (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmaliyecilik Mah. Şehitler Dergi 4. Kat 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 - ISSN 1307-7619
BASIKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevki 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 **ABONELİK:** Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110\$ Avrupa: 9€ Uzakdoğu: 120\$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapı kredi Bankası: Parnakapı Subesi: YTL 81217859 USD 81345973 EUR 81345967

OTISABI

YAZAN ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

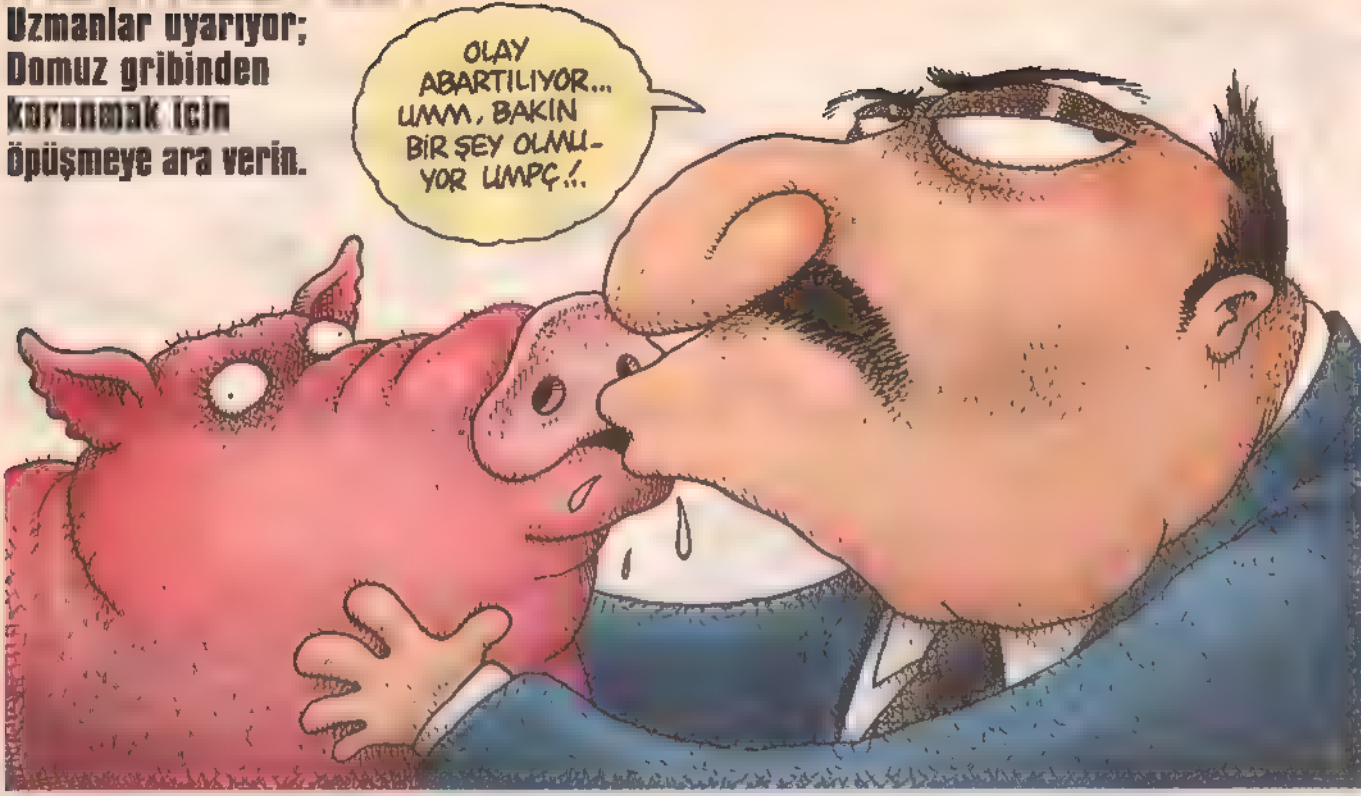
SON

MERHUMU
NASIL
BİLİRDİN ?!
SÖYLE!..

**Uzmanlar uyarıyor;
Domuz gribinden
korumak için
öpüşmeye ara verin.**

Kafe Tipleri

Mihenk Tipleri: Oturdıkları masanın halıya başı olup, ortam trafiğini idare ederler... Mekanın diğer müdavimleri ile aralarında gizli bir çekişme vardır... Giderek kafe işletimine ve personelin işlerine de karışan halileriyle "alsan atılmaz" pozisyonuna geçerler.

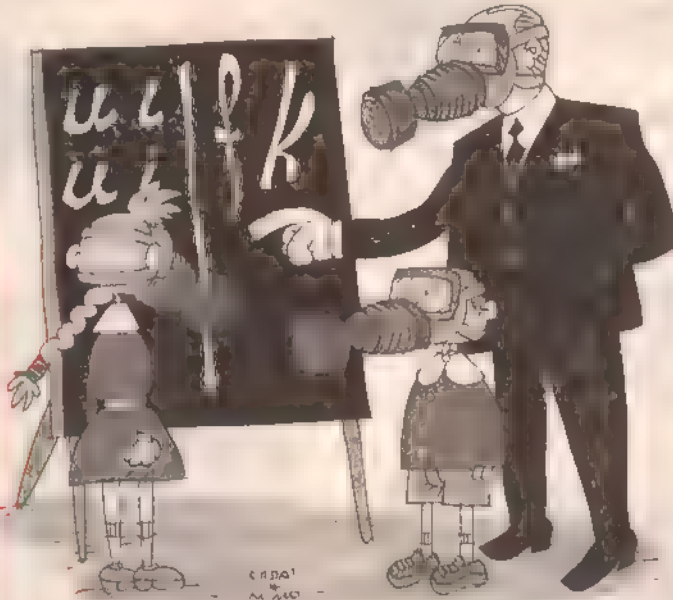
Hormonlar Krali: Kadinsız gezemeyen tiptir... Yanlarında en az bir, genellikle

birden fazla kadınla gezen bu türe piton da denir... Arkadaş kıvılcığıyla yıllar yılı bekleyip, hamle için uygun anı kollarlar...

Sizantistiler: Yurttan, dünyadan, çevreden, gökyüzünden, ekonomiden, siyasetten, tarihten ve coğrafyadan şikayet edip ruh karartan ortam tipi, konu bulamayınca da futbola sarar...

Cekethiler: Kafeye akşamüstü, bar öncesi uğrayıp, alem sonrası da illa bi görünürler...

Polisin, Başakşehir'de gecekondu yıkımına direnen halkı dağıtmak için kullandığı biber gazı ilkökul bahçesine düştü.

Kayseri'de 21 yaşındaki genç uzun namlulu tüfekte alacaklı olduğu fabrikayı bastı. Kuşadası'ndaki banka soyguncusu, soygunu kredi borcunu ödemek için gerçekleştirdiğini söyledi.

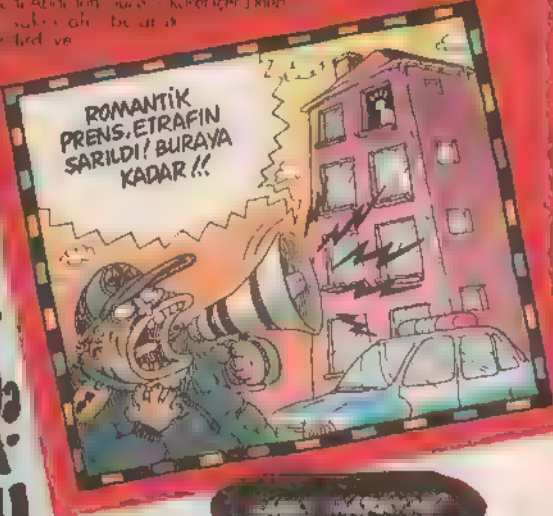
Bush'un teröre karşı mücadelesine politika değişikliğiyle yola çıkan Obama hızla Bushlaşıyor. İskence fotoğraflarına yönelik sansür kararından sonra, Obama şimdi de Guantanamo'daki zanlıları yargılamak için Bush'un kurduğu özel askeri mahkemelerin lağvedilmeyeceğini açıkladı.

DİKKAT!

Genel Müdürlüğü bünyesinde oluşturulan "Bilgi İşlem Sube Müdürlüğü" bünyesinde "Suçları Burosu", internet gazetelerinde haberlerin altına yorum yazarak, kalem gib, ofis gereçleri, Lreteceği z. Po il k hiçbir şey yok. Bunlar şehrin insanın gündel k hayatta tüketeceği ürünler.

ROMANTİK PRENS.ETRAFIN SARIYDI! BURAYA KADAR!!!

**Para Ka-
zama
KILA-
VUZU**

Tayfun Mumcu: "Aşırılikle erkek giylimi yapacağız. Ayrıca defter, kalem gib, ofis gereçleri, Lreteceği z. Po il k hiçbir şey yok. Bunlar şehrin insanın gündel k hayatta tüketeceği ürünler."

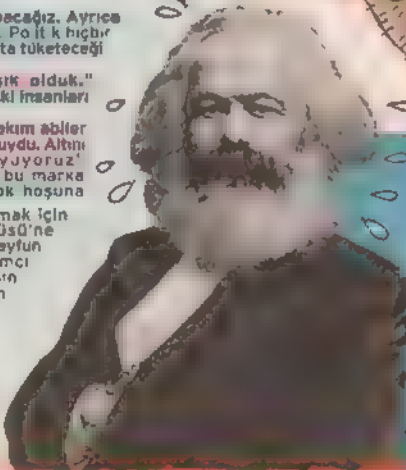
Banu Bora: "Karl Marx markasına aşık olduk."

Tayfun: "Çok politiktir olmamız etrafımızdaki insanları rahatsız ediyor."

Banu: "Biz o dönemi çok biliyoruz. Birtakım abiler vardı. Oradaki hayecan, enerji, enladığımız buydu. Ahtını düşünemeyiz belki, ama saygı duyuyoruz."

Tayfun: "So, felsefeni taraftarı olsam bu marka hoşuma giderdi Karl Marx da görse çok hoşuna giderdi."

Karl Marx'ı marka yapmak için Türk Patent Enstitüsü'ne başvuran İç mimar Tayfun Mumcu ve tasarımcı eşi Banu Bora'nın söyleşisinden parçalar okudunuz. Çiftin bir de sürprizi var. Bir de bebek markası, dördüncü. O da 'Karl Marx'...

Leman Sam, "...Hamam böceklerini patates püresiyle besledim. Ben çok titiz biriyim, mutfagına giriyorlardı. Girmesinler diye de bahçede patates püresi verdim. Ama baktım ki mutfagındalar hala. 'E arkadaşlar hadi gidin artık!' dedim ve ertesi gün bir tane bile hamam böceği kalmadı mutfagımda. Bir çoğu buna inanmaz. Ben yazlı gündayken 6 ay Fahrettin adını koyduğum bir fareyle konuştum!" dedi

DELİKANLILIK MASALI...

Alişan, "Herşey Dahil" programında kıyafetlerin konuşulduğu bir anda nedense gömleğin göstermek istediği ceketini çıkarır. Ceket çıkarır çıkarmaz yere çok sayıda püçüğe düşer. Omuzları daha kabarıp, Alişan'ı daha heybetli gösteren püçüklere bünlar. Çok kızgın Alişan, partneri Çağın Şilal'e çok güler. Alişan'ın omuzdan olduğundan da düşüklük girir. "Delikanlılık" belası yıllardır peşini bırakmamaktadır.

Sosyolojik Ali, Bileç, bir televizyon programında, "Gömleğin göstermek istediği ceketini çıkarır. Ceket çıkarır çıkarmaz yere çok sayıda püçüğe düşer. Omuzları daha kabarıp, Alişan'ı daha heybetli gösteren püçüklere bünlar. Çok kızgın Alişan, partneri Çağın Şilal'e çok güler. Alişan'ın omuzdan olduğundan da düşüklük girir. "Delikanlılık" belası yıllardır peşini bırakmamaktadır."

IMMHH... HAYIR... HAYIR...

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

• Hedefimiz yıldızlar: Geçmişten günümüze insanlığın uzay macerası (olmayacaksa vazgeçelim, başka şeylerle uğraşalım).
• Uzaya insan gönderdik. Yerçekimsiz ortamda havaya su sıktı, sonra ağızyla yakaladı. Kalem uçurdu, defter uçurdu. Güldüler, eğlendiler.
• Ay'a insan gönderdik. Ay'da hiçbir şey olmadığı anlaşıldı. Az yerçekimli ortamda bir süre zipladılar, golf oynadılar, gülmüdü eğlenildi. Sonra geri geldiler.
• Mars gezegenine uzaktan kumandalı robot yolladık. Mars'ta da hiçbir şey olmadığı anlaşıldı. İnsan faktörü az olduğu için pek gülme eğlenme de olmadı. Robotla ne kadar eğlenilebilirse o kadar.

• Hayatta anlatmaya değer bir tek anısı olan erman çağlar sizler için o anısını anlatıyor: Selami Şahin.

Dar bir yokuşu arabayla çıkarken Selami Şahin'in kullandığı ciple burun buruna geldim. Hemen geri geri gidip yol verdim. Yol ikimizde geçebileceği kadar genişleyince Selami Şahin bana "saol canım" anlamına gelen bir el

hareketi yaptı. Ben de "ben sizi tanıyorum, siz Selami Şahin'siniz" anlamına gelen bir baş hareketiyle karşılık verdim. Yirmibeş yıllık yaşantımda heyecan verici olay olarak bir tek bu oldu. Üzücü fakat gerçek.

• Sizin için gözlemledik: nereden bulduysa eline epilasyon aleti geçirmiş erkek. Çalıştırıp kol kıllarına çok yaklaşıyor, sonra geri çekiyor. Bir süre duruyor, sonra tekrar çalıştırıyor. Tereddütler içinde azap çeken bir ruh...

• Örnek metinli "hergün köşe yazısı yazıp kayda değer hiçbir şey söylememe" egzersizi. Evinizde de deneyebilirsiniz. Örnek metin:

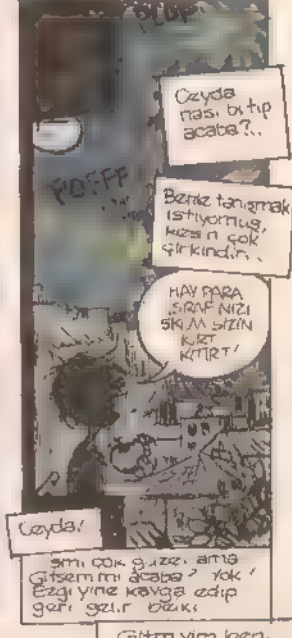
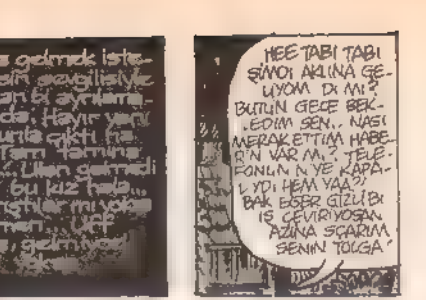
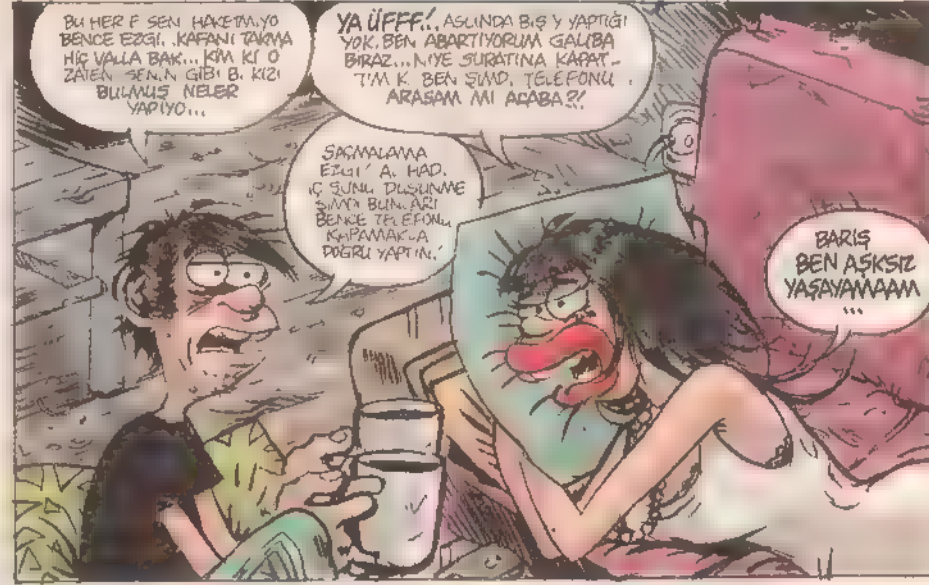
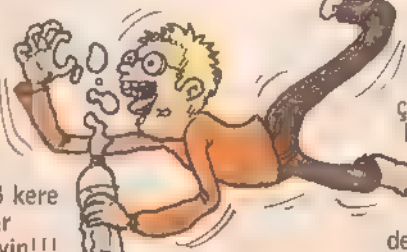
Ülkemiz zor günlerden geçiyor... (üçnokta + her cümleden sonra enter tuşu)
Süre gelen davalar, günbegün çoğalan işsizlik ve çıkmaza giren avrupa birliği müzakereleri... (gazetenin birinci sayfasındaki haberleri saymak + üçnokta + enter tuşu)

Peki bugün yeniden toplanan meclis bu gündem maddelerinin altından kalkabilecek mi? (havaya sıkılan soru cümlesi + enter tuşu)

Açıkçası bunu ben de merakla bekliyorum... (hiçbir şey söylememek + üç nokta)

• Bilgisayar oynayın ama dersleriniz aksatmadan, derslerinizden arta kalan vakitlerde... (Youtube'u kapatma vaktinin geldiğini nasıl anlarsınız?):

Izlediğiniz videoların toplamda kaç kere izlendiğine dikkat edin. Kendinizi kapırırsanız milyon kere izlenmiş videoları izlerken "aaa o neymiş" "aaa related videos" falan derken 73 kere izlenmiş videolara kadar gelirsiniz (Mutlaka izleyin!!!)

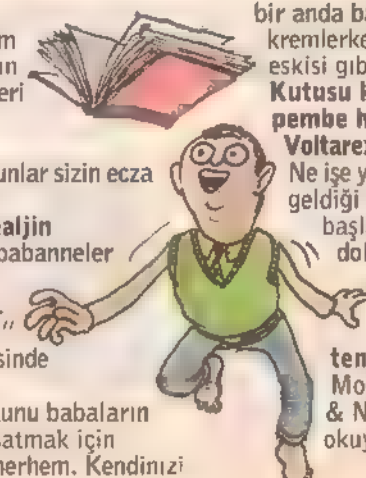
6-a sınıfı kopuyor choooqq komiliik!!!!). İşte orası youtube'un dibi. Orada sizin işinize yarayacak hiçbir şey yok. Oradan gidin.

• Hazır olduğum bir zaman noter huzurunda "en fazla çocuğa amcalık yapma" rekoru kırmaya çalışacağım. Hedefim taksim meydanında bir saat içinde tam binikiyüz çocuğa amcalık yapmak. Kiminin kafasını sevip "babana selam söyle" diyeceğim, kiminin tuttuğu takımı değiştirmeye çalışacağım

(gel seni fenerbahçeli yapalım vb.). Umuyorum ki, rekoru Yugoslav'ların elinden alıp Türkiye'ye geri getireceğiz.

• Naif ilaçlar dünyası (bunlar sizin ecza dolabınızda da var): Katarin, novaljin, panaljin (bilimum): Anneler babanneler tarafından anneler babanneler için üretilir. "Başım çatlıyor vallahi" tarzı şikayetlerin tedavisinde kullanılıyor. Lasonil: Halı saha tutkunu babaların çocuklarına travma yaşatmak için kullandıkları bir çeşit merhem. Kendinizi

bir anda babanızın baldırlarını kremlerken buluverirsiniz. Hiçbir şey eskisi gibi olmaz o andan sonra. Kutusu kaybolmuş çok küçük pembe haplar (genelde Atoren, Voltarex gibi fantastik isimlerde): Ne işe yaradığı unutulmuş, nereden geldiği bilinmiyor. Tarihini başlangıcından beri ecza dolabınızda. Oradalar (atılmıyor da). Kutusu olmayan öksürük şurubu, tentürdiyot & oksijenli su: Moğollar gibi, Crosby, Stills & Nash gibi. Yıllara meydan okuyan ekip.

MACERAYI SEVEN ADAM

CENGİZ ÜSTÜN

Mahalle muhtarlığını kazanan adamımız, seçilmiş bir hayli hareketli, macerasız günler geçiriyorduk.

Gündüz ofiste, gece yataktaki tırtıl gibi oluklu iyice...

SANGIR SINGUR

Hi? Bu sesler de ne, yan komşum eski muhtar HÜ. Samet'in amcamın zindan ganyo?

ABİ HAYİRDİR?

Vay, sen ha, iki aydır kapımı çalmıyordun. Nooide, muhtar oldun günün kalıktı mı? Artis!

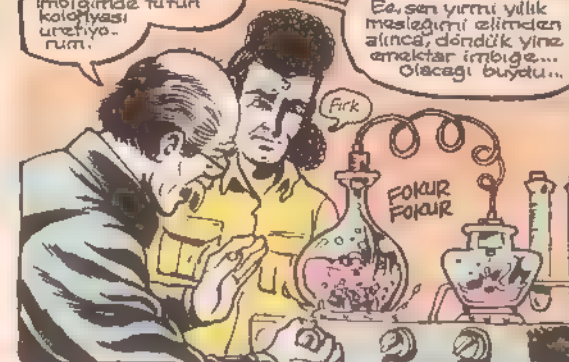
Abi öyle deme, zaten sana karşı mağubum Muhtar. Bi anlık gaza geldim öyle, saçım coştu. Suya atfım kendimi ortaya... Ee, iken davet etmek yok mu?

Gel hadi gel, hayırsız seni...

Vay vay vay... Napıyorsun abi sen böyle sinsi gibi?

Sg! Dede yedigari imbiğimde tütün kolonyası uretiyorum.

Ee, sen yirmi yıllık mesleğini elimden alınca, döndük yine emektar imbiğe... Olacağı buydu...

Sahte parfümcülerle karıştırma beni, ha, halis mums tütün kolonyası bu. Üz be, karınca karınca ekime şımı çıkarıyorum... Az üretilebiliyordum. Az üretilebiliyordum ama yetiyo be cano.

HİFF... SUS

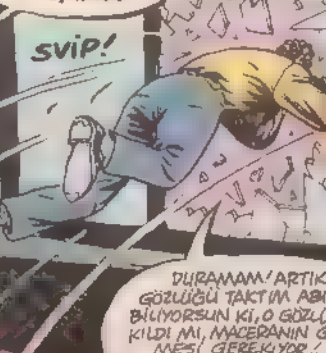
YALVARIM SUS... İKİ AYDIR VİCDAN AZABI ÇEKİYORDUM ZATEN, NE YAPSAM DA SANA KENDİNİ AFFETTİRSEM DİYE GECEM GÜNDÜZE KARİTİ...

YETER! Muhtarlık da senin! Ayrıca kolonya işini, öz! parfüm üretimine çeviriyorsun. Özel Macerayı Seven Adam kokusunu üretmek için Paris'ten Armani'nin imbiğini alıp getirdim sana.

LAN OĞLUM Bİ DUR LAN!!

Vay Macerayı Seven Adam dediğini yaptı, Paris'e gitti Armani'ye sesler niden imbiği aşarak, İstanbul'a döndü... Paris'te yaşadığı olaylar ise başka maceranın konusudur.

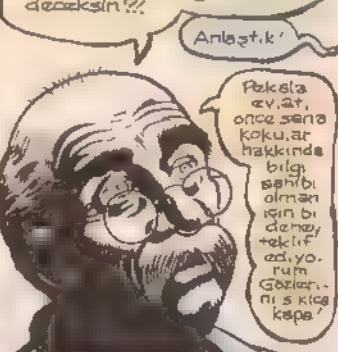
DAYI KALK!

Vay be! Bunu bekle-miyordum doğrusu. Ağzından saf bir karne çıkar. Zar ha oturup özel M.S.A. KOKUSUNU üretmeyez beğliya im.

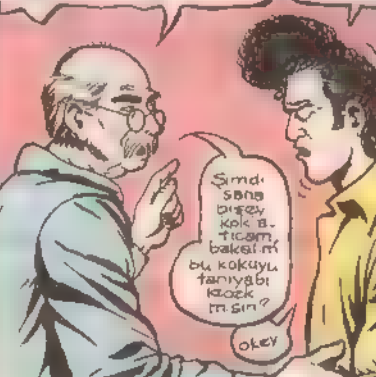
Bağışlayım, bağışlayım tabii de önce bi anlaşma yapalım. Ben de bene muhtarlığı devre-deceksin?!

Anlaştık.

KAPA! Sakin ağna ams!

Tamam!

AÇMA!.. Bekle.. Az bekle. SİNDİ! DERİN Bİ NEFES ÇEK!

BAAH! Bu ne yahu? Bu ne kesif bi koku? Başım döndü rasmen!

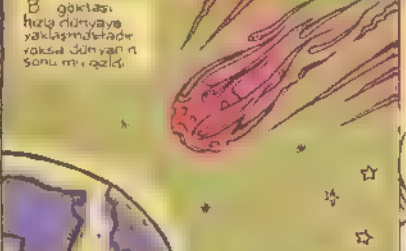
Not: Daha sonra M.S.A. mülg ve

KOPEK ADAM

HİC MACERA VÂAD ETMİYEN KAHRAMAN

YAVUZ ÖZTÜRK

15 GÜN

16 GÜN

Tabii ben böyle bi kötü adam çizmek istemedim.

Arma aslında böyle.

Arma rahat olsun diye çizdiman. Şiyme.

Arma rahat olsun diye çizdiman. Şiyme.

Arma rahat olsun diye çizdiman. Şiyme.

Arma rahat olsun diye çizdiman. Şiyme.

Arma rahat olsun diye çizdiman. Şiyme.

Arma rahat olsun diye çizdiman. Şiyme.

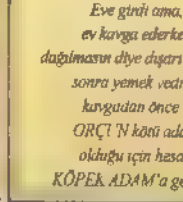
Arma rahat olsun diye çizdiman. Şiyme.

Arma rahat olsun diye çizdiman. Şiyme.

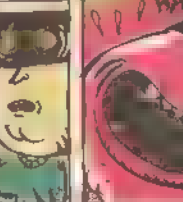
Arma rahat olsun diye çizdiman. Şiyme.

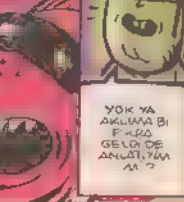
Arma rahat olsun diye çizdiman. Şiyme.

Arma rahat olsun diye çizdiman. Şiyme.

Arma rahat olsun diye çizdiman. Şiyme.

Alışveriş

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLU

"nesneler nesneler
her biri ayrı hayata ait
nesneler
canlanmaya müsait

nesneler zavallılar
tüm başlangıçlara tanık
nesneler
vedaların tozundan bulanık"
Vedat Ö. - "Nesneler"

• Hadise'nin kıyafeti gayet iyi; bence Hadise, kıyafetsiz daha iyi!..

• "Endim dereye düştüm / Bir çift güvercin vurdum / Ben yarımı ararken / Birden yanımda buldum." (Kıbrıs manisi)

• Bitsin: "Televizyonunu yeni açan izleyicilerimiz için..."

• Prof. Yalçın Küçük'le bir kez tanıştım, zaten bir kez tanışılır, 2002 yazıydı galiba da, Firuzağa kavesine doğru yürüyorduk yazar Sebla Koğan'la, baktık ortak dostlarımız Profesör'le oturuyorlar aynı masada, bizi de davet ettiler, oturduk... Biz gelmeden önce, çevrede bi kavgı çıkmış, dayak yiyenlerden biri "Ben Çakıcı'nın adamıyım ulan" diye bağırıyor, Yalçın Bey'in yorumu "Bizde dayak yiyen herkes, Çakıcı'nın adamıdır" olmuş... Çay içip muhabbet ederken, Yalçın Küçük, Sebla'ya adının anlamını sordu... Sebla açıkladı, Yalçın Bey "Yok öyle bişey" dedi... Sessizlik oldu... Sonra "Dikkat edin, burda her masa birbirinden farklı, hiçbir masa diğerine benzemiyo" dedi... Dikkat ettik, hakaten de öyleydi... Sonra da bana "Siz, suyun öte tarafından" dedi... Ben de "Bana göre de siz suyun öte tarafı" dedim... Profesör güldü... Hayatımda görüşüm öreceğim en acalıp adam diye düşündüyüm...

• Hah : Alıntıyı da kendimden yaptım, iyice oldum!

• Babamın aynı zamanda Millî Güvenlik hocam olması nedeniyle galiba, lisedeyken Onur Kurulu'na seçildim... Ne işe yaracaktık hiç anlamadım ama sevindim... Sonra, Onur Kurulu'nun başkanı Rasım'ı, okulun duvar gastesine Nâzım Hikmet'in şiirini yazdığı için içeri aldılar... Rasım'le beraber iki hocamızı da...12 Eylül'ün ve faşizmin onuru bu kadicıktı işte...

• Peki, dostum Kürşat Akyol'un "Mistır No" diyen gence "Akıllı ol lan, onun adı MİSTER NO" demesi...

• Vaktidir vakte tapan milletimin istikrar!...

• Azalarak bitsin: "Ben seks objesi değilim!.." (Nasıl lan seks objesi diilsin?.. Pande mi ortaya atıldın, sempozyumda mı ileri sürüldün, seminerde mi açıklandın?.. Basın toplantısı mı doğurdu seni, tez misin, proje misin?.. Hepsinden şahanesin, eşref-i mahlukatsın, mahlukların yani yaratılmışların güzelsin, insansın lan sen.. Yabancılaşmış!.. Seks eylemi sonucu dünyaya gelip, sonra da 'seks objesi diilim' var mı?.. Sen de, ben de seks objesiyiz, sus!.. Cinsel metaya hayır, seks objesine evet!.. Gel sevilim önce, ben kısaca V.Ö. 1...)

• Benim insanlarımin hoşgörüsünü, çocukken televizyonda, artistik patinajda düşenlere gösterilen anlayıştan anladım, daha da unutmam!..

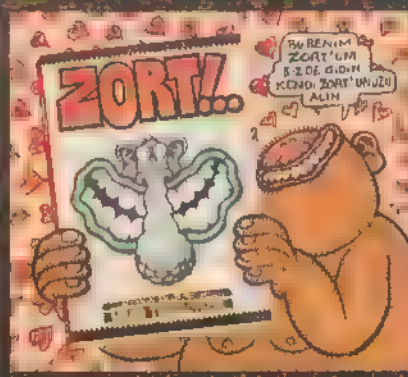
Fotoğraf: Sinan GÖKSEL

hocam... (Yusuf, kendi şiirini yazıyo zaten!)

• Tabiat: Tavuk yumurtlar, horoz döğüşür...

ÇIKTI! ÇIKTI! ÇIKTI!

SİMDİ TÜM KİTAPÇILARDA

Tribal

ÇUKURSU-N CÜSTÜV

Buyur patron beni çağır-mışınız?

Su ufak kalem pil uzdan al p ge sonra bana bi tane.

NEREYE GÖTÜRLÜYOR-SUNUZ BENİ?!

AK-MERKEZ'E GİDİYÖ-RUZ..

Helmüt Dayı, bi sigara bağıycan mı?

Bağlarım da, Beziğe 'liyiz olum biz, öyiz bi deyim yok bizim dilim zde hep Ayvalık'ta yazıkta öğrendin bunları di mi kereste?

Burüksel şahanesi: ticareti için Tür-kiye'ye gide gele, tam bi Türk dayı-sına deniştün ama sende itiraf et. HB marka sigaren hep küçük e, çantanda oldu eskiden..

Eşek nisek y yazık bırakmaya çalışıcam bu yaz.

E. başla-madın hale?

HB kar

HB kar

Of, ne kadar da yuzaysal davranımdı izza karşı. kızcazı bi gizem payı bıraksaydım...

Abi gizem payı bırak ama, abartma. Bak bana gizemi olucam diye kestirdim, ne hale geldim.

Hi? Kimsin lan sen?

İşte orasını karıştır ma..

Hakkı-sın heral-yım bu sefer Para vir

Goril Abi hayırdır?!

Fokdara yard m kampanyası cın para topluyo-rum.

Gorilere yardım için deseydin ve-nirdim. Duyarlı, kıvrane burun-mene gerek yoktu Goril Abi!

Aha! İşte takip ediliyorum /Ayna işe yared. Bi de düv zı (eskı model) alıcam /Tabi has mahmuri aristo-bi ir-seçm

Ammar ne güzel amman ne iyi

İyi dum abı gıcık mız var

Quik

• Aşk'a emek veren kim; güzel olan mı, güzele hayran olan mı?... Bir yaz günü kalbim gümüşe kesti, Ahmet Hâşim, Parlıtı... Ahmet Hâşim'le biz, ah keşke, bir bardak çay içebilseydik.. Hâşim'le biz, şair ile şairaneyiz, şahaneyiz biz... Ahmet Hâşim'le biz, esasen, hiç de çirkin değiliz!..

• Efe Gültekin'den azalarak bitsin: "Ne oluyor bize?" (Ayrıca: Neşet Ertaş, yanlışlıkla 'I-POOOD' diye bağırır ya konserinde!)

• Vealeyküm slm!... (Fakat?!..)

• Beğenmeyen izlemesin, sevmeyen okumasın Kardeşim!.. Ben de kendi adıma izlemiyorum, okumuyorum... Ha n'apıyorum, sunuyorum ve yazıyorum, o kadarrrr!.. (Nickame: Vedat Ö!)

• Son darbeyi Kızıyıldız'ın iflasından aldım lan!..

• Adı geçen şiir, Hâşim'in Parlıtı'sı: "Ateş gibi bir nehr akıyordu / Ruhumla o ruhun arasından / Bahsetti derinden ona halim / Aşkın bu unulmaz yarasından..." (Elle yazıyorum, yerim kalmadı, ikinci dörtlük haftaya.)

Vedatşepor:

• Bu hafta konugum "mizahçı" tabir edilen insanlar olacık.. Çok da şahane olacık memleketilerim ge.ecek (Kanalürk, 23 Mayıs Cumartesi, 00.18 Aslında Pazar lan!)

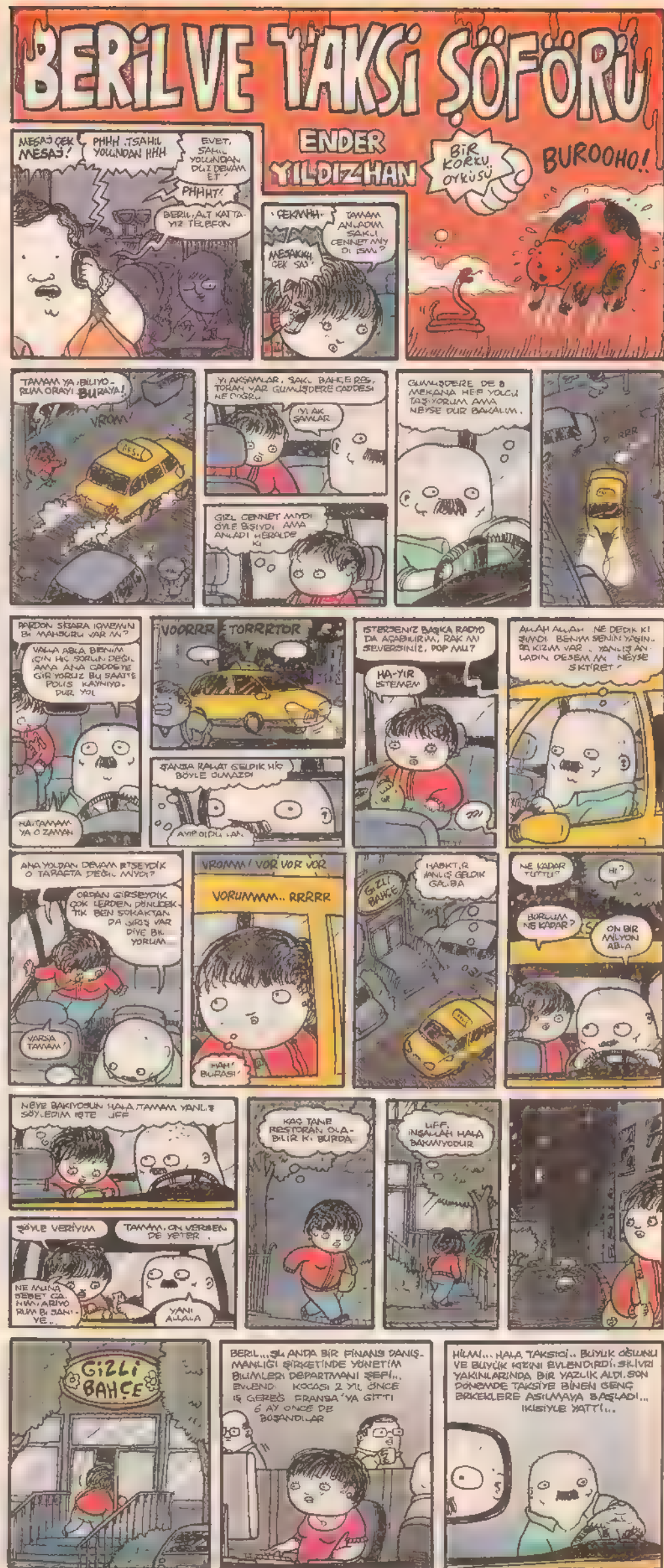
• Geçen haftaki gülmün bi kısmı, şöyle olacığıdı, olamamış:

"arz ile talep evlenmeden piyasaya konutlarında ev tutarlar ki şahane öderler aidatlarını sektirmeden"

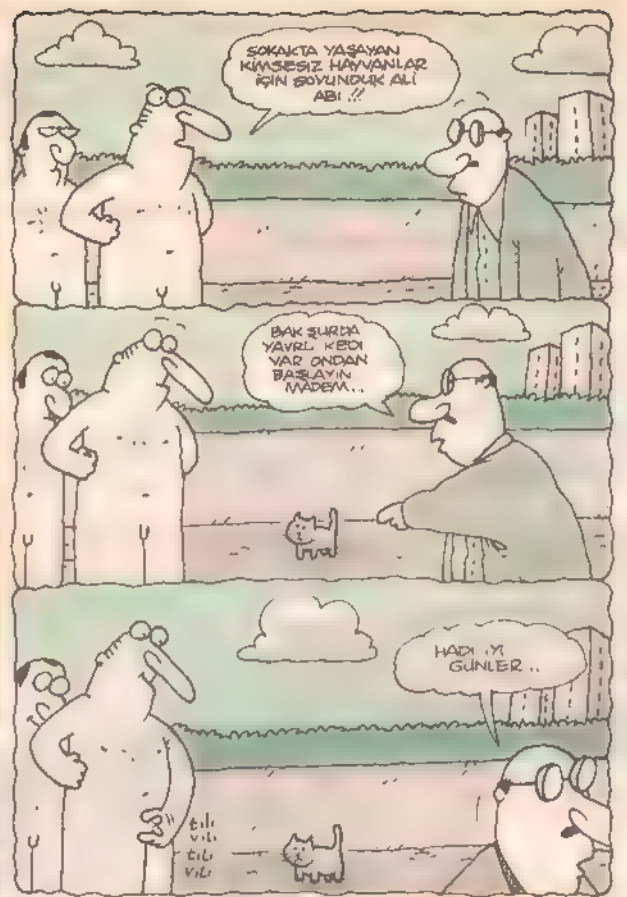

birinci eski

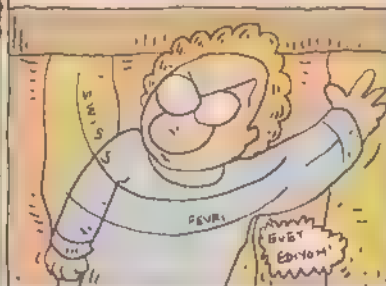
orkestra
büfenin içinde
minik zenciler orkestrası
hayatın içinde büfe
zamanı içinde hayat
hayatın ve zamanın ve büfenin içinde
minik zenciler orkestrası
büfenin dışında başka bir hayat
büfenin dışında ben
büfenin dışında saat kulesi
büfenin içinde ve dışında zaman
hayatın içinde ve dışında zaman
peki niye benim içimde
minik zenciler orkestrası

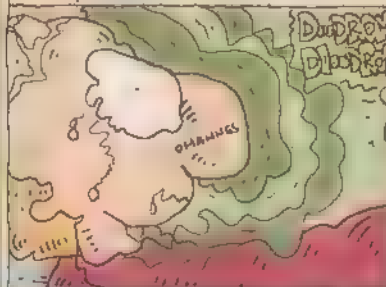
YİĞİT ÖZGÜR

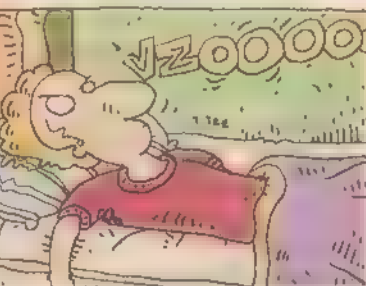
"BU ŞEHİRİN KALABALIĞINDAN,
PİSLİĞİNDEN VE GÜRÜLTÜSÜNDEN
NEFRET EDİYORUM!"

YOK! GEÇEN HAFTASONU ÜÇ
BÜYÜK KAMYON GİRDİ BİZİM SOKAĞA
AKŞAM SAAT ALTIDAN SONRA

ÖZELİKLE HAFTA SONU YAPILAN
TAMİRAT VE TADİLATLARDAN
TİKSİNİYORUM.

ÜSİ BETON YAPARKEN, DİĞERİ
İNCİNİ YÜKSELTİ VE APARTMAN
PTILAR SABAH KADAR KARŞIMIZDA

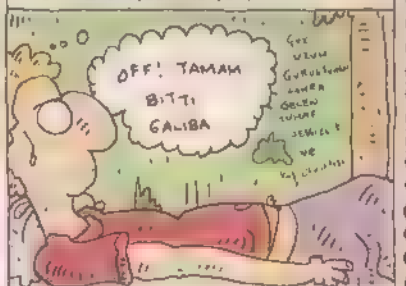
NE ZAMANKI HAFTA SONU OLUYOR
SABAH DOKUZDA ACAYIP
MAKINALAR CALISMAYA BASLIYOR.

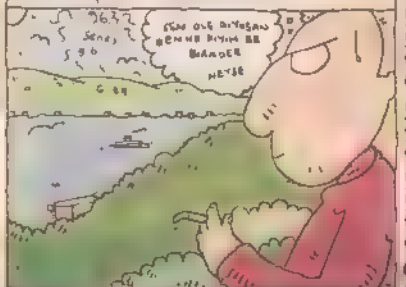
BU ARADA İLK KAREDEKİ REPLİK
GÖKSEL ARSOY'UN OYNADIĞI 1963 YILINDAKİ
"ŞAFAK BEKÇİLERİ" FİLMİNE AİT.

PAZAR AKŞAMI SAAT ALTIDAN SONRA
SUSUYOR NEYSE Kİ MAKİNALAR.
BİRAZ DİNLENMEYE İZİN VAR..

ARSOY BUNLARI SÖYLERKEN ARKADA KORU-
LAR VE BOĞAZ GÖZÜKÜYOR? NEYSE
YİNEDE ŞEHİRDEN HAZETMİYORUM BEN..

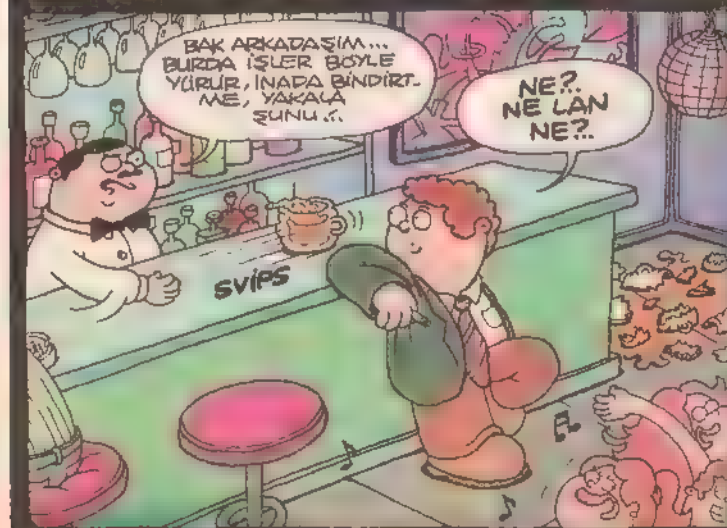

EV LAT LİK

Cihan Ceylan

AHMET GAMBİZ

BİR KÖTÜ BESLENME HİKAYESİ

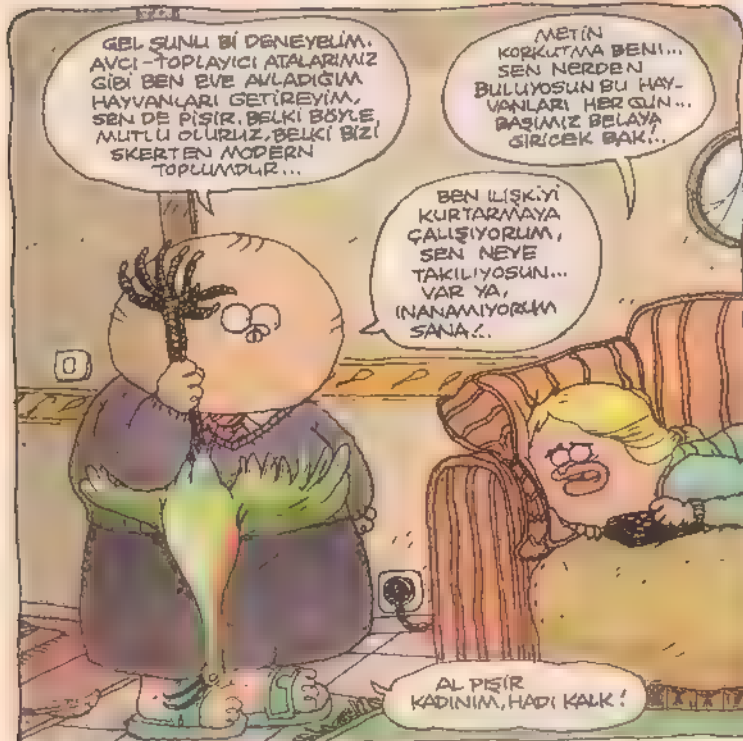
Yıllarca dengesiz beslendim. Annemin sevmediği adamlara paralar verdim. Çocukken salçalı tostguların, eli kılıklı dönercilerin ve katkı maddesi uzmanı köftçilerin hazırlıklarını devasa yutkunmalar eşliğinde izlerdim. Büyülü yiyeceklerdi. Evlerimizin sağlıklı mutfaklarında karşılıkları yoktu. Annemin bıyıklı bir adamın bol yağlı köftesine karşı övdüğü güvenli ev köfteleri aynı tadı vermiyordu. Evdeki tostların içinden çıkan beyaz peynirler, tostçunun 0.2 mm kalınlığındaki sucuklarıyla yarışmıyordu. Uğurlarına ertelenemez ishaller yaşamama rağmen sokağın yiyeceklerinden vazgeçemiyordum. Üniversite yıllarıdaysa sık sık bir midyenin içinde yaşadım, midyenin matematiği kuvvetli sahibiyile 'adet' hesapları yaptım. Bazı geceler midyeden çıkıp bir kokorece sarılarak kendi eksenimde döndüm. Seviyordum bu işleri, biranın sponsorluğunda sanki bir festival yaşıyordum bu yiyecekleri tüketirken. Ufak tefek hijyen sorunlarını umursamıyordum. Ama o gün ne oldu tam bilmiyorum. Bana sunulan yiyecekler sanki yavaş yavaş canlı bir varlığa dönüşüyor gibiydi. Her şey üst üste geldi. Başladığım hiçbir yiyeceğin sonunu getiremedim. Aç yatıttım...

Bir Dönerci

Üstteki kahverengi kısımları kesince alttan hayvanın yaşadığı günleri hatırlatan kanlı canlı et parçaları çıkıyor. "Pişmemiş abi o" diyor. "Bişkin o, döner böyle olur" diyor. "Nasıl pişkin! Verme abi sen onu" diyor. Kafasını 'çattık' anlamında yana yatırıyor. Ocağın alevini iyice artırıyor. Döneri, üzerinde siyah pütürler belirinceye kadar pişiriyor. "Oldu mu, keseyim mi?" diyor. Başımila onaylıyorum. Aslında olduğu falan yok, ama çok da zorlamak istemiyorum, sonuçta adamın elinde bir tür kılıç var. Kesiyor, alttan yine canlı bir hayvan çıkıyor. (Aslında aynı kan, kalın bir T-Bone Steak'in ortasında belirince nedense kaliteli bir hayatı ima eder ve kimi çevrelerce neşeyle karşılanır.) Yarım ekmeği bu kanlı kısımlara iyice bastırıyor. Ekmeğin içi pembeleşiyor, sonra alttaki yağa bandırarak pembeliği kamufle ediyor. Ekmeğin içine bir tarafı kara, bir tarafı kırmızı etleri yerleştiriyor. Üzerlerine buruş buruş, çok yaşlı patatesler koyuyor. Patateslerin üzerinde de bütün günün yorgunluğunu üzerinde taşıyan incecik domateslerden koyuyor. Sonra avuçları arasında iyice bastırarak kanla, terle şekillendirdiği ekmeği bana uzatıyor. Suratında bir gurur var. Parayı veriyorum. Elimdeki bu tanımsız kitleyle yürümeye başlıyorum. Yiyemiyorum, çünkü bir çeşit canlı o. Usta ona elleriyle can verdi. İlerde bir duvarın üzerine bırakıyorum. Derhal bir kedi beliriyor. İki canlıyı baş başa bırakarak uzaklaşıyorum.

Bir Meyhane

"Sen... gece bi aslana tokat attın mı?" diyor. Sanırım uzun yıllardır önüne gelene anlattığı hayattaki tek hikayesini bir de bana anlatmak istiyor. "Abi çok ilginç bir adamla karşılaştım" diye anlatılan adam bu. İstemiyorum onu. Ama yan yan üzerime geliyor. Masama oturuyor. Duvarları fayansla kaplı ve floresanla aydınlatılan bir meyhane burası. Döneri kediye teslim ettikten sonra eve dönerken uğradım. "Sen... gece bi aslana tokat attın mı?" diye tekrar ediyor. İşaret parmağı yüzüme çok yakın. Meyhanenin sahibi, "Lan geç yerine!" diyerek aslan tokatlayan adamı kovalayıp bana "Ne alırsınız?" diye soruyor. Bira ve patates söylüyorum. Aslan Tokatlayan, oturduğu yerden "Bi bira da bana alsana" deyip tokatlama hikayesindeki düğümü çözüyor. Diğer düğümü de birayı getiren meyhaneci çözüyor: "Aslan dediği kedi, ikisi de aynı

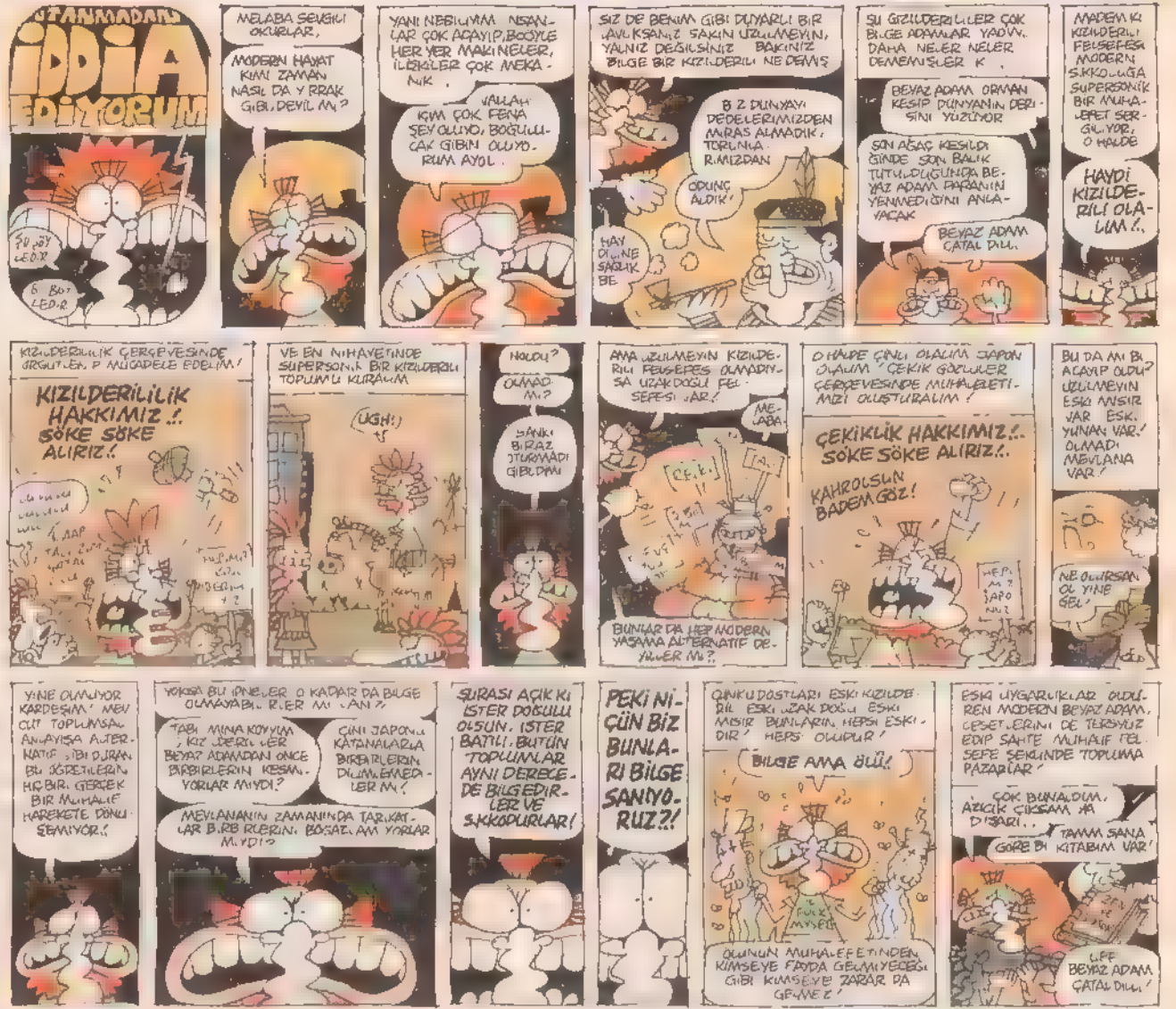

familyadan ya...” deyip cümlesinin sonuna “felikse” diye bir kelime ekliyor. Yanlış bildiği bu kelimeyi eklemesinin sebebi, benim kültürü bir görüntü ima etmem. Bu kötü meyhanede, hikayesi içerdeki benzemeyen bambaşka bir insan olduğunu göstermek istiyor. Kötü meyhanelerin kaderi bu: İçerde yaşayanlar, hep aynı hikayelerle, dış dünyaya ‘çok şeyler yaşadım şu hayatta’ görüntüsü sunmak istiyorlar. Patatesler geliyor. Dönerciden beri beni takip etmiş gibi bir halleri var, yoldan geldikleri için biraz daha yaşlanıp buruşmuşlar. Meyhanenin açılışından beri(1982) aynı yağın içinde kızarmışlar gibi çok ağır bir kokuları var. Üstelik bir sinek sanki bu yemeğin sunumuna dahilmiş gibi tabağın kenarından hiç ayrılmıyor. “Yılanmış yağda kızartılmış buruşuk patates parçaları (yanında sinekle servis edilir)” isimli bu yemeği daha fazla yiyemiyorum. Müessesenin ikramı olan ve tadı zamanla plastik bir hava yakalayan fıstıkları da yiyemiyorum. Aslan Tokatlayan, yeni gelen birine hayattaki tek sorusunu tekrar ediyor. “Aslan mı?” diyor yeni gelen. Aslan Tokatlayan, bu soruyu ‘Gel masama otur, benden sana bir bira ve içebildiğin kadar sigara’ olarak algılıyor. Annemin beni bu mekanda gördüğünü düşünüyorum. Güvenli köftelerle beslediği evladının meyhaneye köşelerinde yitip giden hayatı karşısında yaşadığı telaşı hayal ediyorum. Hayalimde “Anne vallahi ilk defa geldim” demem bir türlü kar etmiyor. Anneme rağmen kapıda duran midyeciden 5 adet midye sipariş ediyorum. Midyeler, beyaz bir tabakta kabuklarından bir kaşık haline getirilmiş dizaynıyla masama geliyor. Daha ilk midyede dişlerim bir taş yüzünden birbirine kavuşamıyor. Gerçekten kötü bir durumdur taş ısırma. Acısı bir süre sonra geçer ama o iç gıcıklayan hissi uzun süre devam eder. Sonrasında tabakta duranlara karşı bir güvensizlik başlar. Ağır çekim çöğnemeye başlar insan. İkinci midyede bir taş değil ama dişlerimin arasında ezilirken iğrenç sesler çıkaran kumlara rastlayınca yemeyi bırakıyorum bu fazla natürel midyeleri. Saatlerdir açım. Parmakları midye açmakta, dişleri elastik kokoreçleri ezmekte usta olan ben, bir türlü beslenemiyorum. Masada tüketemediğim yiyeceklerin sayısı artıyor. Aslan tokatlayan bana bakıyor. Anneme hak veriyorum, gerçekten kötü bir hayat bu. Her gün buraya gelmeye başladığı, sonra zamanla takılıp kaldığını, kendime bir hikaye seçip onun üzerinden hayatımı devam ettirdiğimi düşünüyorum. Aslan Tokatlayan’la kapanış saatinde yalpalayarak çıkıp sokaklarda tokatlamak için kedi aradığımı, dişlerimin sararıp gittikçe uzayarak teker teker döküldüğünü, sigarayı dişlerimden boşalan aralıklara yerleştirdiğimi, kapıdan giren her yeni yüzü bir av olarak algıladığımı, gelenlerden arta kalan yaşlı patatesleri bize kötü davranan meyhaneciden istediğimi ve en sonunda, bir gün, duvarın üzerine bırakılmış bir yarım ekmeğin için Aslan Tokatlayan’la kavga ettiğimizi hayal ediyorum. Hesabı ödeyip kalkıyorum. Çıkarken Aslan Tokatlayan’ın benden kalanları istediğini duyuyorum.

Tekrar Dönerci
Karnım çok aç. Dönerci hariç her yer kapalı. Meydandaki çorbacıya gitmeye karar veriyorum. Verdiğim karar dönercinin önünden geçerken aniden iflas ediyor. Bir katil gibi olay mahallinde takılı kalıyorum. Ağzım benden bağımsız “Kolay gelsin” diyor. “Ooo!” (?) diyor dönerci. Kafasını sallayıp keyifleniyor. “Bişkin mi olsun gene” diyor. Kafamı sallıyorum. Bişiriyor. Çift renkli dönerleri, yaşlı patatesleri ve çok yorgun domatesleri sırayla yerleştiriyor. Elleriyle şekil veriyor ve keyifle bana uzatıyor. Annem elime vuruyor, yine de iki elimle kavırıyorum ekmeği. Bir ısırık alıyorum. Gerçekten çok kötü, sarhoş olmanın ayılığı bile yenemiyor ağır kokuyu. “Kolay gelsin” deyip ayrılıyorum. İki ısırık daha alıp pes ediyorum. Kalanını duvara bırakıyorum. Bir süre bekliyorum. Kedi gelmiyor. Belki bir tokat yedi, gelemiyor...

budaci@gmail.com

MEMO TEMBELİZERO ANLATIYOR

ZORT! MEMO

ELBET

Memo tutma fikini Elbet tutan bulunur Domalan damcıkları Elbet barrak sokulur

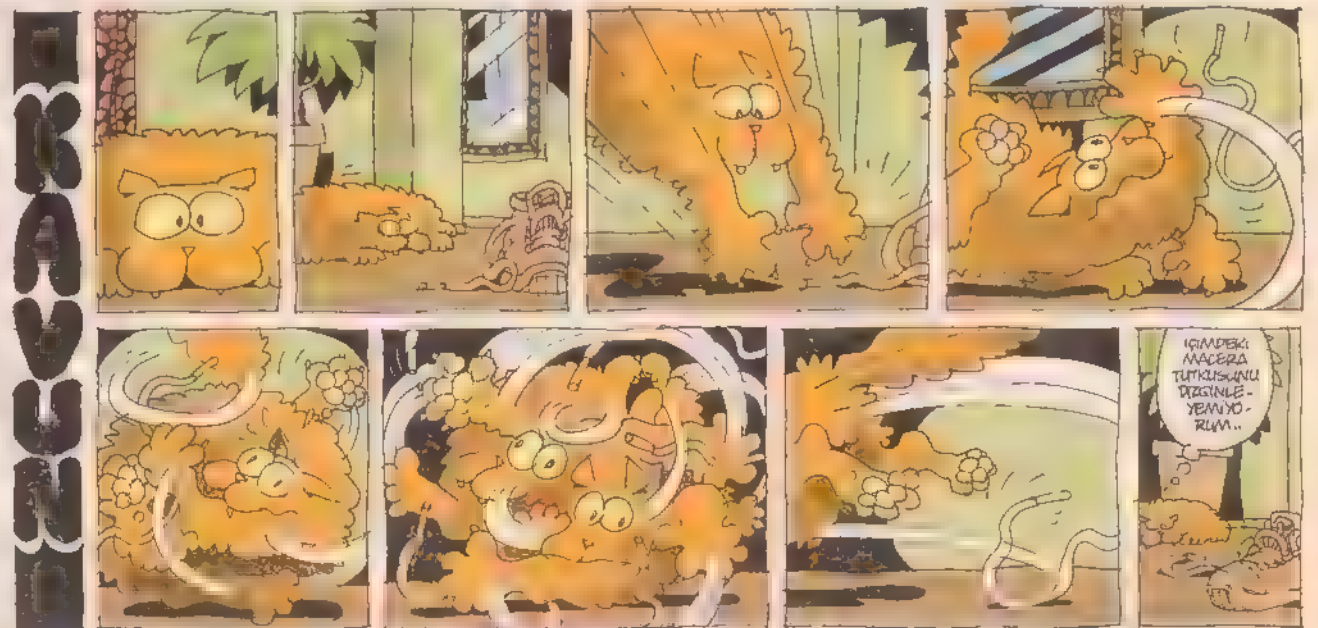
Memo filin tokmaksa Elbet vardır bir havan Gayen dama sokmaksa Elbet olur domalan

Memo damcıkıtan kaçma Elbet yakalar fik Taşmıklarini açma Elbet herkeste ild

Memo gel damdan yana Elbet domalacaktır İçersin kana kana Elbet sulanacaktır

Memo damcıkıtan kaçma Elbet yakalar fik Taşmıklarini açma Elbet herkeste ild

Memo eyleme kibr Elbet var senden büyük Durmadan çek otuzbir Fiklin büyük sen küçük

GİTTİN GİDELİ BEBEK!

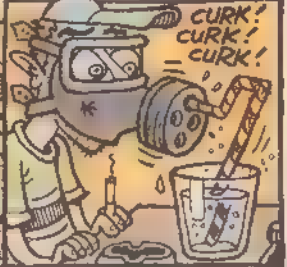
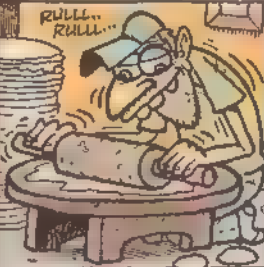
Üzerine çizdiğim kağıtları küvette hamur yapıp yufka gibi açarak tefertir çizdim bebek...

Kafamda peluş melek halesiyle kusarken gör-müşler beni gözük pasatın-da... Ben zerre hatırlamam.

Tam bir ev adamı oldum... Pencere pervazlarını boya-dım, cama sıçayıp kuruyarı-boyaları tıraş ettim.

Dedeme takma diş yapıştırıcısı aldım, ağ-zına sürmedim bebek... Yi-ne kendi bildiğini okuyo...

Ülsürüm aradı, doktor gazlı içecekleri yasak-ladı... Kolaysız gazsız suz yaşayamam ben bebek.

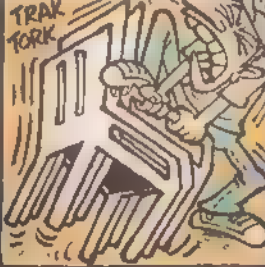
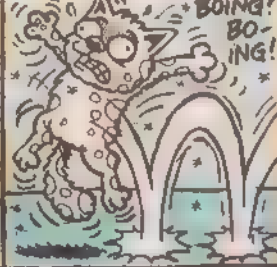
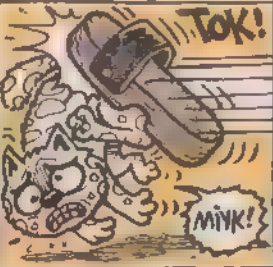
Sabah denizde Cihan Kılıç'ı uyandırırken salyasında kendimi (balık gözü) gördüm ben bebek...

Namaz kılarken önünden geçip namazımı bozmaya-lım diye takunyayla ibade-te bağladı dedem...

Kedi dışardan eve pire getirir diye korkuyodum, daha kötüsü oldu... Pire-ler kediyi eve getirdi.

İçipe geçirilmiş haldey-ken dedem oturunca, plastik sandalye bir birlerine kaynadı...

Klozetin arazi vitresi tak-tırttırmı bebek... Çıtır-ken polatıda, kabızken derde takip ziyorum...

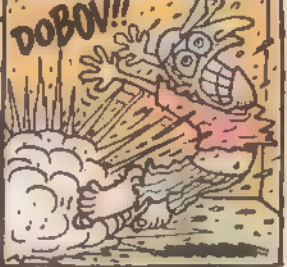
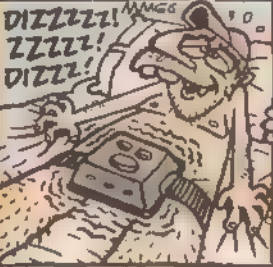
Elektrik faturasını yel-nişlikte sular idaresine yattırınca elektrikli kışkılar arıza su akıyo... Silahın.

Dedemin röportaj filmi buldum evde. Dalgalan-dırıp, çıkan o nefis tok sesi dinliyorum durmadan.

Titreşimli göbek eritme cihazı aldım... Biraz ağsa tatbik edince günde on orgazmdan mum gibi eridim.

Dedeme köyden bidedon pekmez göndermişler... İçip içip atışporumun inçliklerini ağrettiyo zorta.

Gittin gideli, eşgaranın dumanı gözümü yaşarttı, süzülün göz yaşlarım si-garayı sandırdı bebek.

TİFFİSS

MM

KLONK!

KLONK! KLONK! KLONK!

DİZZZZ!

MMGE

HOYDA BREH!

AAGGH!

DOBOV!!

CURRP..

KLONK!

KLONK! KLONK! KLONK!

DİZZZZ!

MMGE

HOYDA BREH!

AAGGH!

DOBOV!!

Cihan Ceylan

YA ABİ SÜRÜDÜ SARIŞIN Bİ ADAM VAR SALAGA BENZİYÖ B RAZ KAPATMA'DI GALİBA TELEFONU SORUYAM MI SİLMEZ

YA OLUM ANONS YAPTIK İSTE KAPATMIŞTIR GEL OTUR SİLMEZ HER UCUŞTA AYNI SEYİ YAPIYOSUN LAN

UFF...YOK YA DÜŞÜRCEK YALLA UÇAĞI BU ÇOK KILLANDIM, SORUCAM BEN.

SARI!

HAYATINDA BİR SİRALAMA YAPSAN KAÇINCI SIRADA OLURUM MİHAT?

1 ALLAH 2 ANNE BABA 3 EKMEK PARASI 4 SEN

İLK ÜÇ DEĞİŞMEZ.

OFF

B PLANI

20 SENE SONRA

ABİ?

YA BAKTIM SAÇLAR İYİCE DOKULUYO O ZAMAN ÇOK KİSA KESTİRİYİM.Bİ DE SAKAL BIRAKIR MI

SORU BORMA LAN.

Bİ MÜZİSYENLE EVLİ OLMAK GERÇEKTEN ÇOK ÇOK ZOR Bİ KERE ONUN GERÇEK AŞKI MÜZİK OLUYU İÇİN SİZ HER İKİNCİ PLANDA KALUYOSUNUZ...MESELA BENİM KOCAM DA İLK ÖNCE MÜZİKLE EVLİ.

KOÇANIZ SÜRMEKİMLİ DRAKULA KENAN, ALBÜMÜNÜN ADI DA FENA BİREYDİN DOĞRU MU?

EVET

HMM

5 DAKKA YÜRÜDÜM BAK HALE BAK SÜ TERE BAK...AMA SİCAKTAN DEĞİL BU Bİ YU MÜSÜN NEMDEN OLUYU HEP NEM ÇOK FENA ABİ,SİCAK BİŞEY DİL

VAJAHİ KİŞİN GÖZÜNÜ SEVİYİM,KİSİ DAHA İYİ YA BOŞVERENE SEN ŞU HALE BAK

ESKİ PANTOLONLARIMIN İÇİNE GİREMEZ OLMUŞTUM TAA Kİ APİR FLEKSİR'LA TANISINA KATIR SADECE 3 SAATLİK ÇALISMA'LA BAKIN NE HALE GELDİM

MİNZA KOYU LAN STİZİN BE BİÇİM ALET BU?

APİR FLEKSİR'DAN ÖNCE

HEMEN ARAYIN...

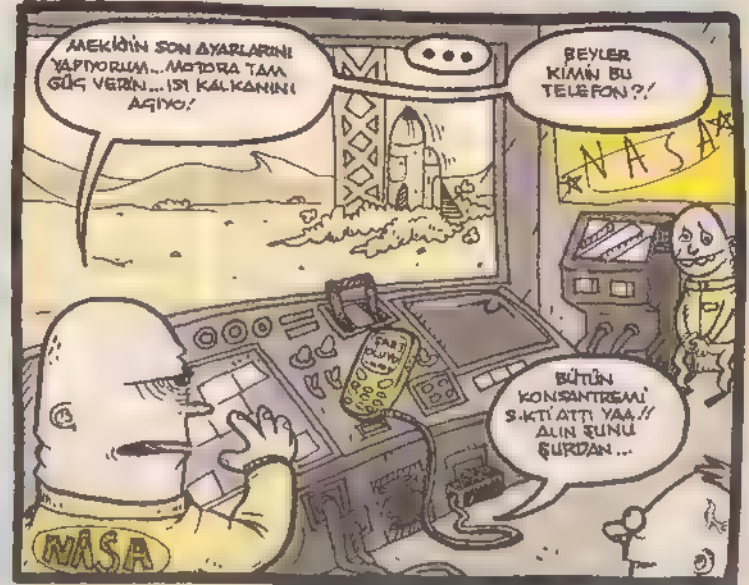
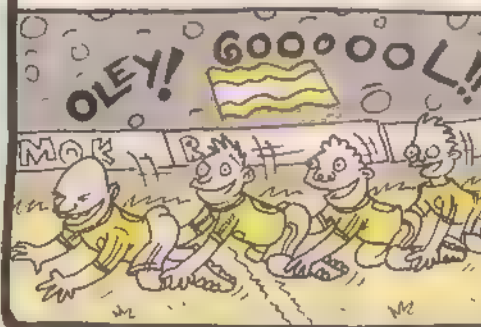
AYDA SADECE 39.99

gelen kutusu

Servet TURAN

Sarı gidiyo... Sarı gidiyo vız GOOL! İstiz bu! İstiz bu! Futbolcular azıncıdan timsah yünü üşü yapıyo! Sayın seyirciler bi an inanılmaz.....

...Aa-a. Bi saniye. Bi saniye. Hakem golü kabul etmedi! İnanamıyorum gol iptal oldu!

Emir SAĞLAM

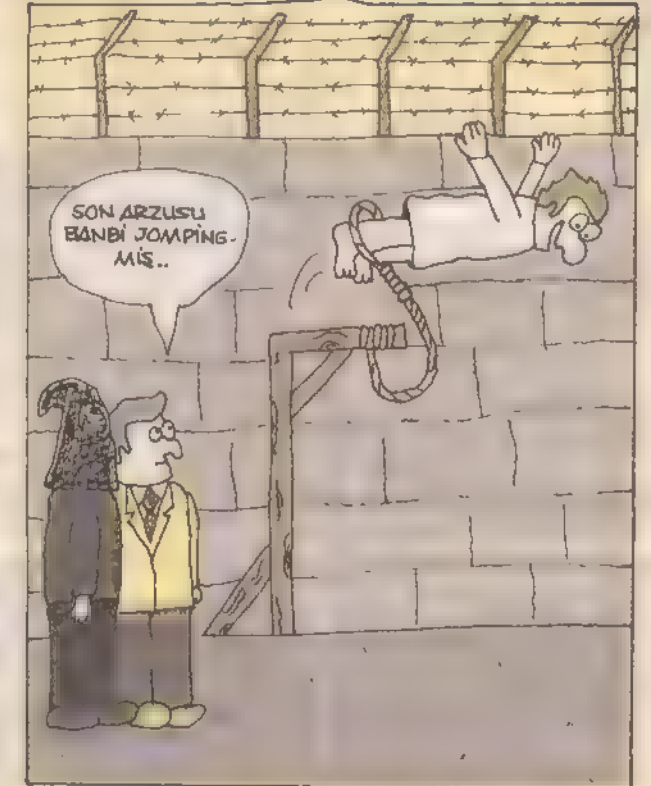
OĞLUM BENCE BİZİ ALMAZLAR Bİ YERE. DAĞI - LALIM BENCE...

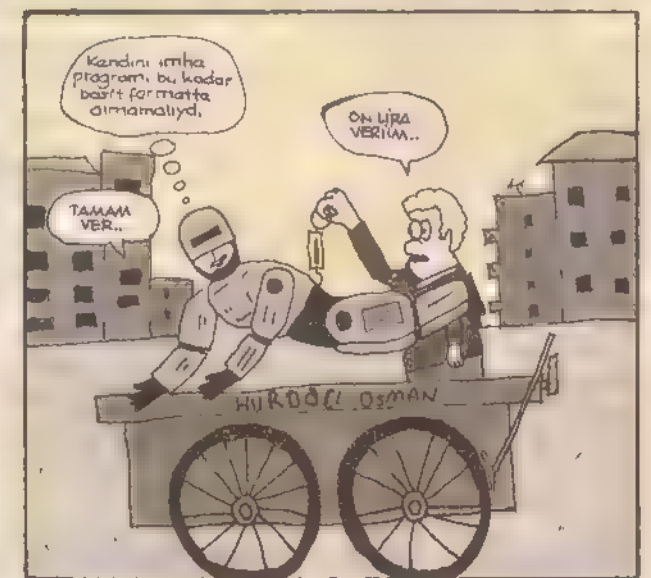
Ömer GÖKSEL

Sedat ÇOLAK

Hakan KURTAS

Necip DUMAN

UYKUSUZ
Uykusuz Dergisi, Türkiye'de yayımlanan ilk karikatür ve espri dergisidir. Haftalık olarak yayınlanmaktadır. Yayıncı: M. J. Duman. Yayıncı: M. J. Duman. Yayıncı: M. J. Duman.

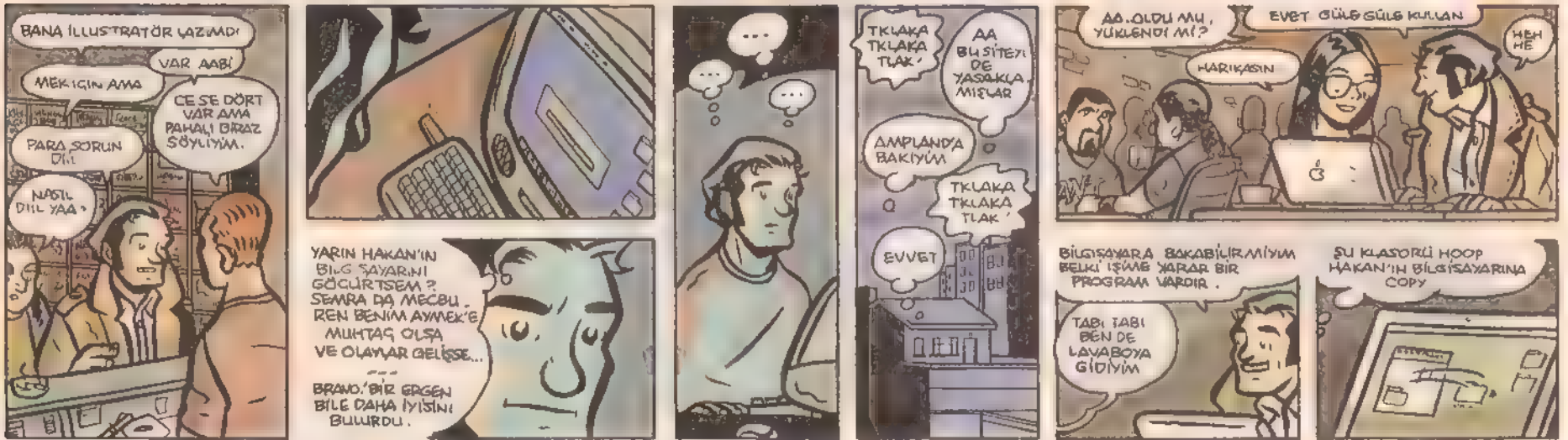
Haftalık Mizah Dergisi | 20 Mayıs 2009 | Sayı: 090
Yayıncı: M. J. DUMAN
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: J. GURSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFI: Şevk. Sayışman
İletişim ve Satış: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımescit Mah. Şehbender Sok. No. 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 - ISSN 1307-7619
BASKI: APA Lı print Hadimköy Asfaltı Ömerli Köyü Mavi 34555 Madımköy / İstanbul. T. 0 (212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: ÖPP 0 212 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL, Amerika: 110\$ Avrupa: 90\$ Uzakdoğu: 120\$
Banka Hesap Numaramız: Yapı Kredi Bankası, Pamukçu Şubesi, YTL 81217859 USD 81345973 EUR 81345967

OTISABI

YAZAN ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

27 MAYIS ÇARŞAMBA
SAYI: 2009/22 No: 091
1.50 TL. (KDV DAHİL) |
KKTC FİYATI 1.75 TL.

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

• Katıldığı bir televizyon programında Ergenekon hakkında konuşan Tayyip Erdoğan, dil sürçmesi sonucu "ÇETELER YARGININ İÇİNE S.ÇMIŞ" dedi, sonra "SIZMIŞ" diye düzeltti. Olur böyle şeyler, insanlık hali.

EFENDİM
İŞSİZLİK
YÜZDE
ONALTIYA
YÜKSELMİŞ...

ULAN
SIZMIŞSIZ
RESMEN
...

Abdullah Gül'un ardından
Cumhurbaşkanlığı
koltuğuna oturmak
isteyen Recep
Tayyip Erdoğan
Kendi ismi
üzerinde
toplumun
mutakabat
tağlamak
Doğan
Gruplarıyla
başarı
kararı aldı...

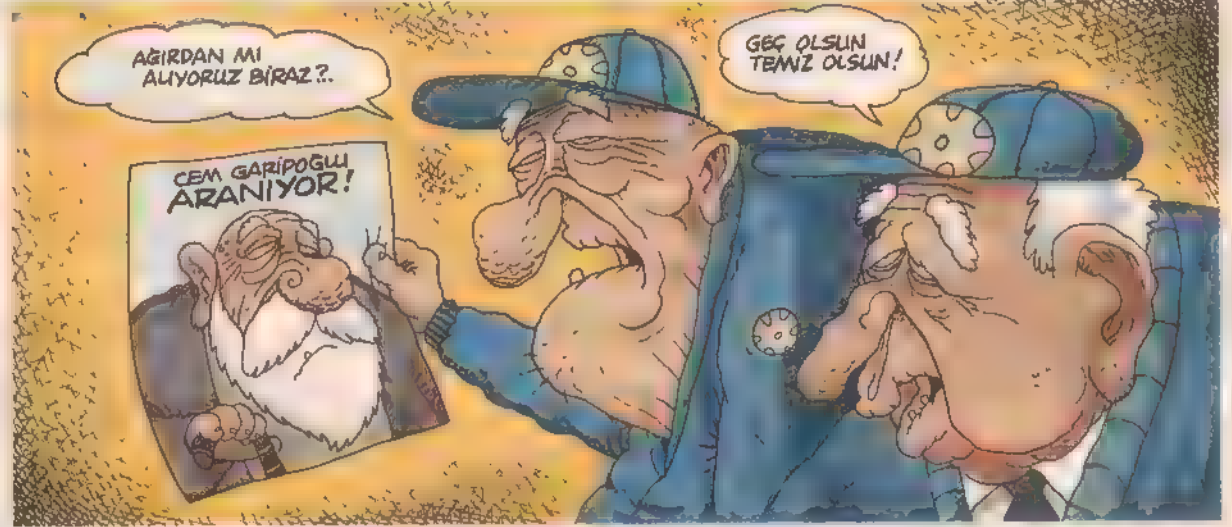
Esnafların Tipleri v.ö.

• **Nezaketsiz:** Aşırı kibarlıklarıyla, öfke yaratırlar... Ürünün çok memnun haliyle ve ses tonundaki agresif ısrarla, mecbur bırakılmış hissi uyandırır... Alacağın varsa da a mazın...
• **Bahşsız Limited:** Sorduğun onda yoktur, ondaki sana olmaz... Rengi

tutsa bedeni uymaz... Tadını beğensen şişesi sığmaz.. Bu sefer de almak istersin alamazsın...
• **Net ki net:** Tek rakam söyleyen, pazarlıktan hazzetmediği gibi seni de soğutan kararl... Hurafe sevmeyiz, kolpası yoktur... Adam gib, adamdır...
• **Yancılar:** Her sorduğunu başka dükkândan, ayrı depodan getiren munis... Alışveriş soğukluğu aşılar..

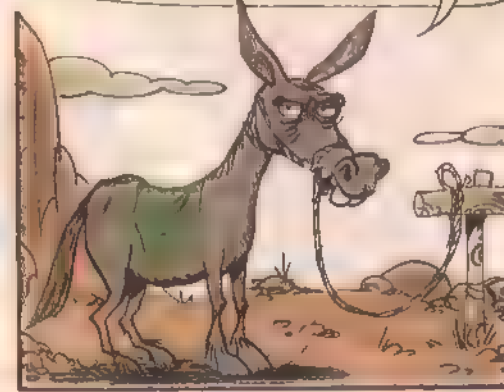
UYKUSUZ

Münevver Karabulut'un katil zanlısı Cem Garipoğlu'nun sakallı son halinin fotoğrafı sınır kapılarına yollandı!..

Türkiye - Suriye sınırındaki mayınlı arazinin, temizlenmesi karşılığında 44 yıllıkına İsraillilere verilmesi gündemde...

KATIR İÇGÜDÜSEL OLARAK MAYINA BAŞMADIĞI G.B. MAYINLI ARAZİLERİN YABANCI ŞİRKETLERE PEŞKES ÇEKİLMESİNE DE KARŞI ÇIKAR... BU ARAZİLER, TOPRAKSIZ YOKSUL KÖYLÜLERİN HAKKIDIR, BENDEN SÖYLEYESİ...

Vatandaşlar Sorduk: ERGENEKON

Kerim MAHRUM (40): Öyle Pat diye sorular mu lan, çok efedersin, mekka azı... Yüreğim azağıma geldi.. Dedim "Tamam, getürüyorlar beni de... Artık işide intihar edip mi ölürüm, bakteriyle mi ölürüm, kalp krizi mi geçiririm, kanserden mi giderim, işte bütün bunlar güvenlik kamerası görüntüsü gibi gözlerimin önünden geçti... Sittir olun başkasına sorun..

İlberit ERTÜRKÇİL (36): Ergenekon iki nokta üst üste, devletçilik mücadelesi halinde savaş verdiğimiz bir darbe örgütüdür.. Bunların, darbe günahını, hındi gibi düşünüp, Papagan gibi birbirleriyle konuştukları yüksek mercilerin dinleme örgönleri tarafından kaydedilip mahkemeye delil olarak sunulmuştur bile... Alo?..

Ospalt OTOBAN (33): Saldırıyorsunuz! Bu suçluluk psikosisinden! Ergenekon diye darbe yapmayı siz iyi bilirsiniz.. Ergenekon benim için bitmiştir! Daha da gelmem ergenekona! Böyle moderatörün de anasını avradını soyunu sepmen 59:1m..

ÇARE BULUNDU!..

Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği'nin başkanlığında Hak-İş, Türk-İş, TESK, TİSK, Kamu-Sen, TİM, TUSİAD, MÜSİAD falan bir araya gelerek, 'Kriz varsa çare de var' sloganı ile halka 'tüketimi erteleme!' çağrısında bulundu. Sloganların havada uçtuğu toplantıda, işsiz sayısının 6 milyona çıktığı, işten çıkarmaların katlanarak devam ettiği ve birçok işyerinde ücretlerin indirildiği gibi konular pek konuşulmadı

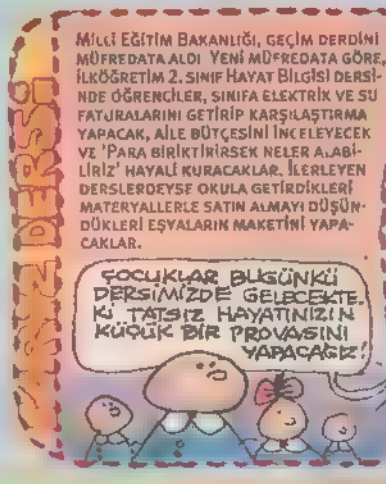
İTİHARLARLA GERİN DEVLET

"Operasyonlardan 55-60 kiloya düşmüş olarak ööer, ayagının altındaki taşıları cimbızla temizlerdik. En büyük zevklerimizden biri müzik yerine çabıma sesi dinlemektir" Yeşil olarak bilinen Mahmut Yıldırım'ın oğlu Murat Yıldırım'ın, babasını anlattığı "Kod Adı Yeşil" adlı kitapta bir bölüm okudunuz?

ANLAM SİYASETİ

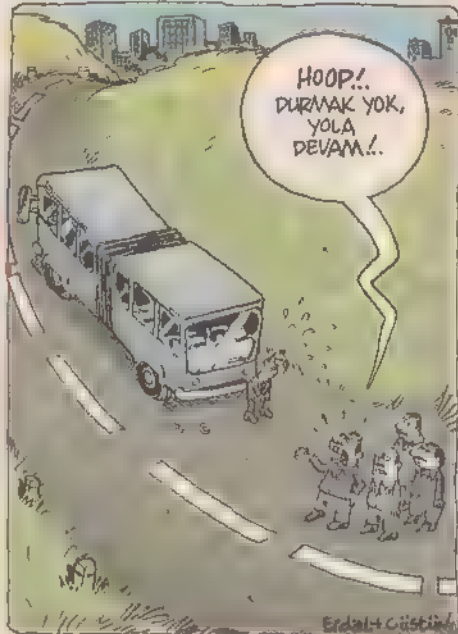

Tayyip Erdoğan, "Biz bu krizi en az zararla atlaman ülke olacağız iddiamı devam ettiriyorum, arkasındayım ve 'teğet geçecek' diyorum" diyerek 'teğet' inadını sürdürdü. Konuşmasının devamında 'teğet' buluşuna destek olması için yepyeni bir kavram ortaya attı: Sürünmek! Bu yeni kavramın cümle içinde kullanışşı şöyle gerçekleştirdi: Teğet geçmesi demek; bize zarar vermeyecek anlamında değil, surlunup geçecek... Sürünürken tabiri bize de bir hasar verecek"

● George Jorgensen, dünyadaki ilk cinsiyet değiştirme ameliyatını olarak Christine adını alalı tam 57 yıl olmuş...

Büyükşehir Belediyesi'nin milyonlarca eura'ya satın aldığı metrobüsler sürekli arızalanıyor.

Mankafa hastalığı Avrupa'da hızla yayılıyor... Avrupa Parlamentosu Vekili Robert Kilroy - Silk, "Türkiye'de kadın sünnetlerinin önü alınsın" dedi.

ÖZGÜRLÜK !.

MÜDÜRÜMÜZ DE GEYİK ÇIKTI!

Eskişehir, Çalacak ve Kalabak ormanlarında koruma altında bulunan 6 erkek geyik, yabancılara turistik amaçla imesi için özel yoluyla satışa çıkarıldı. Milli Parklar Şube Müdürü Turan Tosun, 15 kişilik topluluğu genç erkek geyikler, yaşlı erkek geyikler tarafından sürekli baskı altında tutuluyor. Bu topluluğın en yaşlı erkek geyiklerin vurulması genç erkek geyiklerin önünü açar diyerek, durumu, yaşlı geyiklerin vurulması hayırlı bir işle mesajını bağlamayı basardı. Bu yaşlı ve baskı geyikleri avlamak isteyen avcılar için maliyetle geyik başına 15 bin

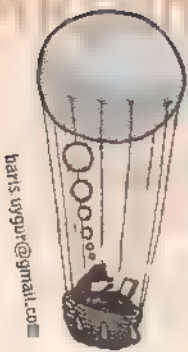
MATELİKSİZ BİLGİ

Eski market Merve ilenir. "Orada Nejer Oluyor" programını 3 yıldır beslediği ve geleceğe beraber jüdyuğu, Kasko'yu, pırla yılanı anıtlı. "Kasko anık evleştirdi diye düşünürken ben 3 kez soktu. Onu hatırladı bir gün süt banyosu yapıyoruz. Başından yakaladığım tere ve biberiye besliyoruz. Yazın havuzda birliğe yuzyorum. Tek sorun arkadaşlarımız evime gelmek istememesi. Kasko'yu koruyanın üzerinde gönüller çığlık coşuyor."

.. BU AKSAM BANA GELENE
KIZ ... ÇAY İÇERİZ ... HADI YAA,
İŞİN Mİ VAR ...
Hiii...

【CİHAN KILIÇ】

akl fikir ofisi

Barış UYGUR

beraber, önümüzde imam, köyü bucağı toplayıp bankalar kar etsin diye duaya çıksak memnun olacak hergeleler. Bankalar kar eder, zarar eder, orasını bilemem ama zarar eden hiçbir banka, bizim yüzümüzden zarar etmez. Biz sıradan insanlar, bankaların sadece kar etmesini yarıyoruz. Yalnız bu kar, matematik çünkü bu, bir taraf artınca diğer taraf azalıyor, bize geliyor. Yani artık öylesine akıllarını yitirmişler ki, zarar edelim diye dua etmemizi istiyorlar. Ha şimdi hemen vaveyla edecekler, vay efendim, bankalar kar edince kredi vermiş, istihdam sağladım bilmem ne diye. Gittim baktım bilançolara, hepsi zaten krizlrz dılememiş çatır çatır kar etmiş, nasıl olacak bu işler? Banka emektarı arkadaşları, değerli Bank-Sen mensuplarını tenzih ederim ama sevemedim arkadaş ben bu bankayı, zorla mı? Yetmişyirmiş gibi bir de dua ettiriyorsunuz.

■ Restoranda, hele ki şöyle lüks bir restoranda, şarap için ayrı garson oluyor, o sadece şarapla ilgileniyor. Hangi şarabı alacağımızı soruyor, bir de acılı ezme isteyecek oluyorsun, duymazdan geliyor. Yakıştıramıyorum. O da kendisine acılı ezme sipariş almayı yakıştıramıyor herhalde. Geliyor, şarap öneriyor, sonra gidip şarabı getiriyor, servisini yapıyor gid-yor. Garsonlar arasında ayrımcılık son bulsun istiyorum. O şarap garsonu, artık kesin özel bir adı da vardır, istediğimiz zaman yemek de getirsin, olmadı diğer garsona yardımcı olsun lütfen. Öley-ış uyumasın.

■ I Love You, yes ve no'dan sonra öğrendiğimiz ilk İngilizce kalıplardan biri. Sanırım başlıca nedeni de bilhassa ilkokulda falan çocukların kimsinin bu şekilde ilanı aşk etmeyi tercih etmesinden. Türkçe söylesen utanıyorsun ama yabancı bir dilde söyleyince sanki söylememiş gibi de oluyorsun bir yandan. Ama hepsinden öte, bununla ilgili olarak birden fazla dilde "seni seviyorum" demeyi öğrenen adamlar vardı onlar çok fenaydı işte. "17 ayrı dilde seni seviyorum diyebiliyorum abi" diye bir de dövünmeleri yok mu? Küçük kızentlerin ve neversimlerin üzerine ayrı dillerde "seni seviyorum" yazılması felaketinin sebebi işte bu teccanlı arkadaşlar bence.

■ Nedendir bilmem ama Roma'yı kılmın yaktığını genellikle (pek sahil olmasa da) Neron olarak biliyoruz diyebiliriz. Nereden baksanız ilginç bir durum. Bunda tabii Hababam sınıfındaki müfettiş Hüseyin Hilmi Topuz'un da rolü vardır, yok değildir ya, yline de Roma denince akla gelenin Neron'un Roma'yı yakması olmasında bir numara var doğrusu. Yapan, kuran, geliştirene değil de yıkan yakan hakkabaza dikkat kesilmek aymazlık değil de nedir sorarım size? Tabii Roma'nın gerçek mimarı köle arkadaşları burada tenzih ederim. Hiç üzerime gelmeyin, tenzih edeceğim. Zaten mesajı gibi oldu durduk yere, üstüne üstlük iki böküm olduk köşede

■ Islak saçlarla sokağa çıkarken, annem arkamdan seslenir, bu şekilde davranmaya devam edersen kel kalacağımı, sinüzit olacağımı söylerdi. Ben de sözünü iki etmez, kurutma makinesi adını verdiğimiz tüksintil verici cihazla saçı kurutur böyle çıkardım sokağa. Tabii gençlik o zaman, kaybettığım zamana yanardım. Aradan yıllar geçti ve ne oldu? Ne olacak hem kafamda saç kalmadı, hem de kronik sinüzit oldum. İşte buna kızıyorum. Barı saç kurulumadan çıkaydım da, o zamanı kaybetmemiş olaydım. O değil, geçen gün, 90'lı yılların ilk yarısında karaladığım bir şeyler karıştırıyordum, kendi geleceğimi yazmışım: "saçlarım hafifçe dökülmüş, minik bir göbeğim var" diye. Aynaya baktım, çok lymser davranmışım kendime doğrusu.

■ Maalesef Türkiye'de kimsenin değerlinin bilinmediği iddiasında dikkate değer oranda gerçeklik payı var galiba. İşte Tugay Kerimoğlu. Çok net hatırlıyorum, bundan on yıl kadar önce, bir takım kendini guru ilan etmiş abiler Tugay'a hakaretler yağdırıyor, derhal jübile yapmas. gerektiğini iddia ediyordu. Ertesi yıl Tugay'ın hala oynadığı Galatasaray UEFA Kupası aldı. Sonrası malumunuz. Tugay futbolu henüz bırakıyor. Üstelik İngiltere liginde, hatırı sayılır bir takımda ve de taraftarların büyük sevgisini, kazanarak. Ben zamanında Tugay'a o hakaretleri yağdıran adam olsam, hiç beklemez, bir daha futbol yorumu yapmamak üzere karar alır, diğer ıvıd.k zıvıdık işlerle ilgilenirdim. Ama tam da şimdi TV'de tanıtımı geçti, hala ısrarla futbol yorumları yapmayı sürdürüyor söz konusu abi. Enteresan bir ruh hastalığı olarak görüyorum ben bunu

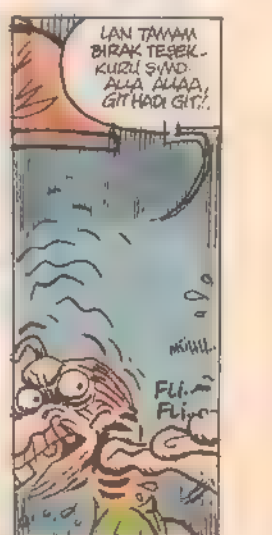
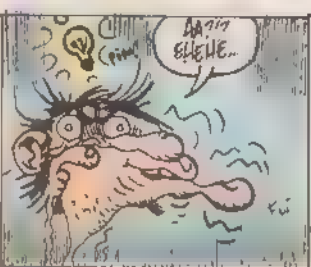
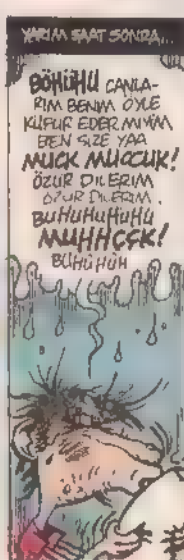
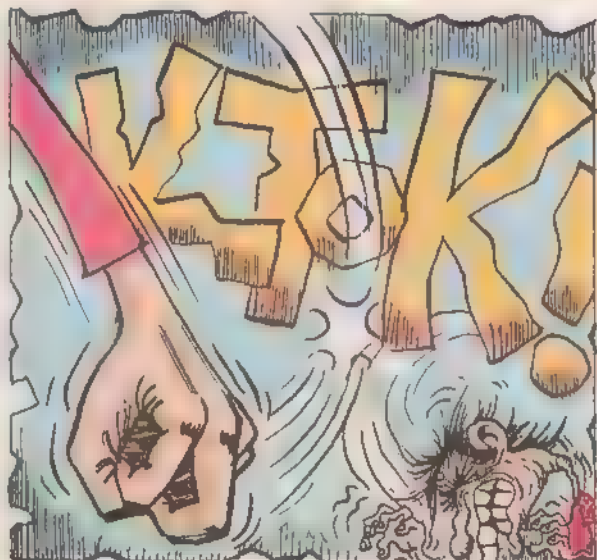
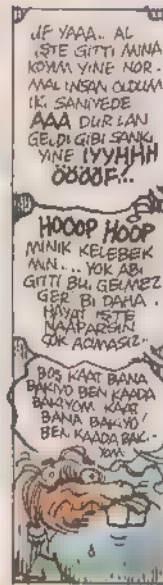
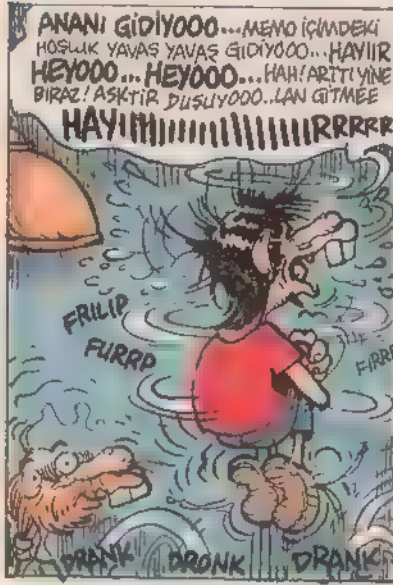
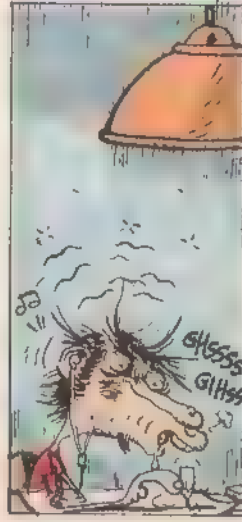
■ Cam Sil gibi net bir şekilde fonsiyonunu pazarlayan markalara bayıyorum. Net işte: Cam Sil. Ne yapıyor? Cam siliyor. Berkilere bakıyorum yok oksî ekşin, yok

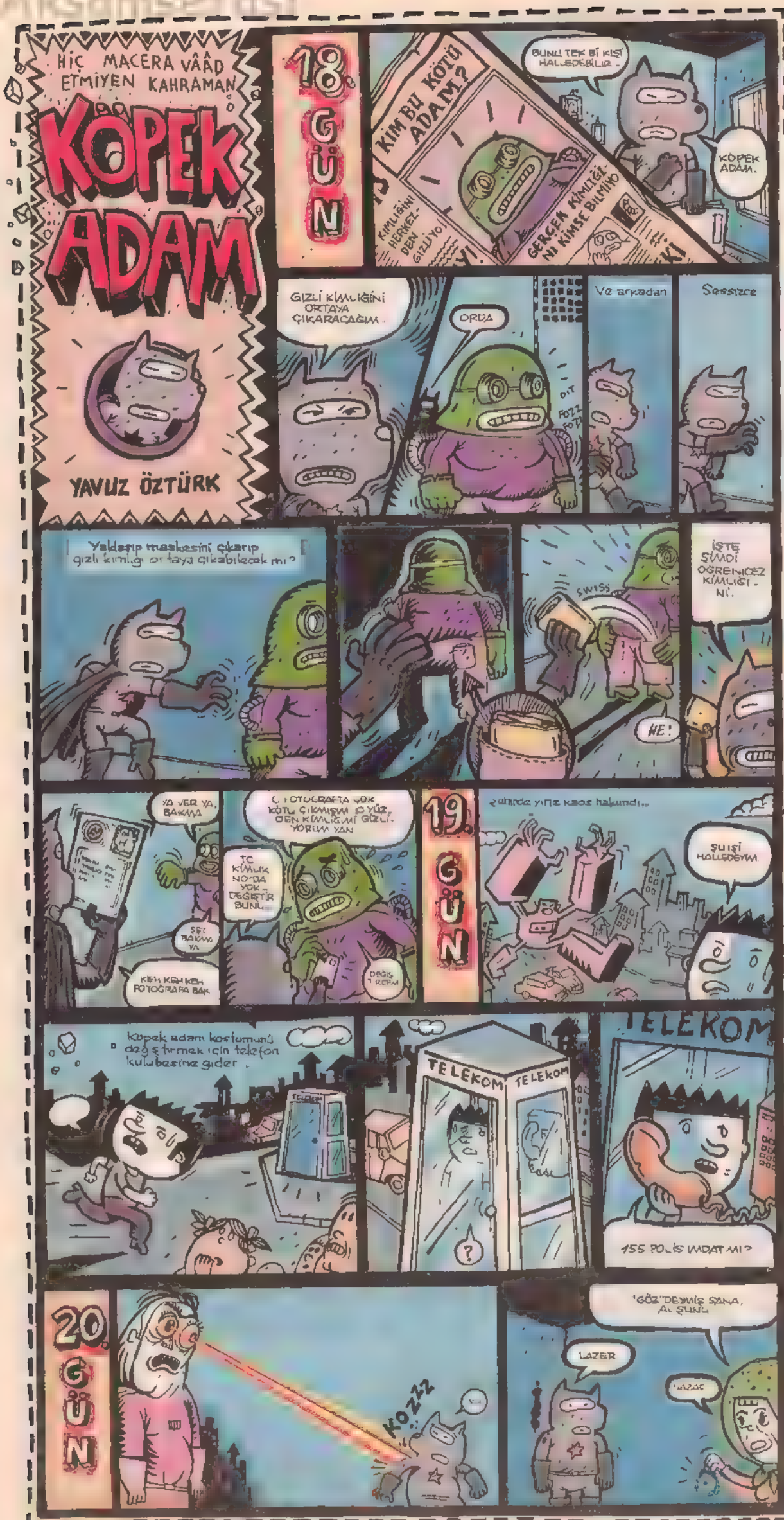
■ Aktırma geldi ansızın; TV'de Sinema da, hadi itiraf edin hoş bir serinlik. Tanıtım kapağı bellirince üşüydük ekranın karşısına. Hatta bir ara TRT, "TV'da Sinema" yazdıydı da o kapağa, onu bile tartışmıştık haftalarca. Bence de TV'de Sinema, o ayrı

■ Ne yalan söyleyeyim, adalet sistemi, biz kendisine güvenelim, biz rahatça uyuyalım diye var ama ilk akla gelenden çok daha farklı bir nedenle yatağımızda uyumamızı sağlıyor, bunu söylemeliyim. Neticede, bir suç işlendiğinde, suçtan zarar görenin adaleti bir Charles Bronson yada Kiri Harry'ymişesine kendi elliye sağlması bizi gerçekten çok pis durumlara sürükler, zaten sürüklüyor görüyorsunuz. İşte bana kalırsa adalet mekanizmasının en önemli işlevi, o noktada Kiri Harry'liği kendisinin yapması. Neticede bana kötü bir şey yapan adama elbette kızarım ama allah korusun ona bir zarar vermek istemem. Yani belki o ilk sinlr anında ekileştiririm ağzının ortasına iki tane arta sonra insan pışman olur. Ama adalet mekanizması sayesinde cezaı ben vermiyorum, garıblım, eve girip bir şeyli çaldı diye, sokakta yürürken biçacı bacağıma taktı diye gidip bir yıl iki yıl artık ne ceza aldysa hapiste yatıyor. Ben bunu yapabilir miydim? Valla yapamazdım Sağolasın adalet mekanizması. Pis bir işin var doğrusu ama birli bunu yapmak zorunda. Lan belki de değildirdi. Ne bileyim, kafamı karıştırmayın şimdi benim, anarşik anarşik konuşup

■ İsmarlama üzerine mi yapıyorlar bu sömine işin? Eğer böyle değil de, bir sömine endüstrisi varsa, sömine alana yanında Banu Aklan şişme bebeği verseler hiç olmazsa küçük bir oynama olur satışlarda. Krizdeyiz, sanayiye yardımcı olmak istiyorum, üzerime gelmeyin.

SAFTIRIKLER

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

• Çamaşır makinası, elektrik süpürgesi falan bunlar mekanik alet. Gün gelir elinizde kalır. Gerçek dayanıklı ev aletlerini sayıyorum: 1. Küllük, 2. Masa örtüsü, 3. Nihale (tencere altlığı). Nereye taşınırsanız taşının, kaç ev değiştirirseniz değiştirin, onlar hep orada, sizinle.

• Dünyaca ünlü black metal grubu Hulki Cevizoğlu'nun merakla beklenen son albümü "Dark Desire (Karanlık Arzu)" raflardaki yerini aldı. Geçen gün kitapçıda gördüm, Hulki Cevizoğlu kitaplarının üstünde bu logo var. Kitaplara baktım, içinde metal müzikle ilgili en ufak bir şey yok. Genelde "AKP hükümeti ne kadar da kötü..." anafikri işleniyor. Peki bu logo? Aklımı aldın Hulki Abi. Sert kal, taviz verme.

**Hulki
CEVİZÖĞLU**

• Modern yaşamın bazı açmazları - Ev arkadaşımızın tanımadığımız bir kız arkadaşı bize misafirlığe gelirse ne yapmalıyız? Kimimiz gidip hemen aynaya bakma ihtiyacı hissediyor, kimimiz "endamm görülsün" diye devamlı evin koridorlarında geziniyor, Peki doğru davranış şekli nedir? Doğrusu gidip "merhaba" demek. Ardından kendinizi çok yakmadan odanıza çekilin ışıkları söndürün, uyumaya çalışın. Bu rahatsız durum ortadan kalkana kadar bu hareketi sürdürün. Doğrusu bu gibi.

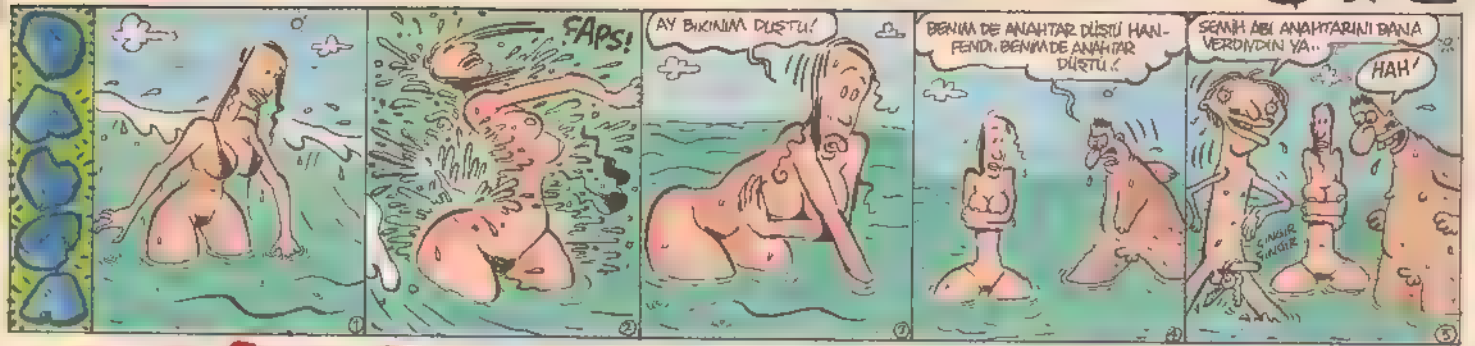
• Artık gelecek zamanlar gelsin, makinalar elhazır bana "İnsan gibi davranmak üzere programlandım" desin istiyorum. Mese, lı cevabım kafamda aşağı yukarı iki yıldır hazır. "Sizin kadar bile insan olamayan o kadar çok sözde gerçek insan var ki... Keşke sizleri görüp biraz insanlık öğrenseler" gibi birşeyler söyleyeceğim.

• Yıllardır arıyorum, en sonunda buldum. Emekli öğretmen tişörtü... Benim zannettiğim aksine ön cebinde maltepe sigarasıyla paket halinde satılmıyormuş. Maltepe ayrı satılıyor. Bütün modelleri aynı mağazada mevcut. Babama kazak almışlar bu mağazadan, babama ufak geldi, beni yolladılar değiştir diye. Kazaklar da aynen bu model ama tişört değil kazak. Bütün gün yüksek sesle mağaza müziği dinlemekten yaşama sevincini yitiren tezgahlar kız benim tişörtlerin fotoğraflarını çektiğimi farkedince kılandı "Neden çekiyorsun?" falan diye çıkışır oldu. "Evde aynısından yapacağım kendime" diyemedim. Dilimin ucuna kadar geldi, diyemedim. "Yatalak arkadaşım var bi tane, evden çıkamıyor, fotoğrafları ona göstereceğim. Beğendiği olursa gelip alacağım. Yatalak çünkü, evden çıkamıyor" dedim. Çok yardımcı oldular. İnsanlık ölmemiş dedirttin bana mağaza kadını.

• Türkiye'mizin kanayan bir yarası. Şiirli belgesel. İster zeytinle ilgili olsun, ister sıvas kangal köpeğiyle (bozkırların yalnız bekçisi, çobanın bu ıssız dünyadaki tek dostu kangal köpeği vb.); söyleyeceği şeyi doğrudan söyleyemeyen, izleyeni betimleme içinde bırakan bir belgesel geleneğimiz var. Neden böyle oldu? Cumhuriyet'in ilk yıllarında birilerinden mi etkilendi belgesel sanatçıları, bi akıma mı tutuldular ne oldu? Bana zeytin, zeytinciyl övmeyin artık. Düz anlatın. Yalvarma noktasına getirdiniz beni.

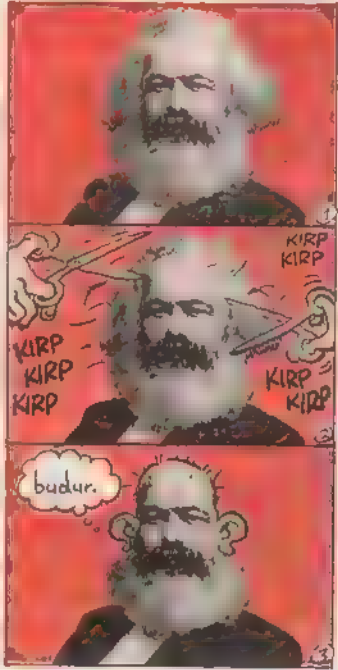
• Çağdaşların savaşı: Biyıklı, Fötr Şapkalı Çağdaş Genç vs. Sandaletli, Otantik Etekli Kadın. Tarafları tanıyalım: **Biyıklı, fötr şapkalı çağdaş genç:** Coşkulu karakteri ve kendisi gibi coşkulu kalabalık arkadaş çevresi (seyirci desteği) güçlü yönleri. Kendine güveni yerinde, motivasyonu yüksek. **Sandaletli, otantik etekli kadın:** Çağdaşlık konusunda tecrübeli, şairler, yazarlar ve bilimden değişik insanlardan oluşan kemik bir destekçi kitlesi var. Pasif ve heyecansız dövüş stiliyle rakiplerini iyice yorduktan sonra işlerini bitirmeyi seviyor. **Fight!:** Biyıklı, Fötr Şapkalı Çağdaş Genç maça hızlı başlıyor. Müzik grubu kunuyor, festivallere gidiyor, facebook'tan etkinliklere katılıyor. Ancak tecrübeli rakibi Sandaletli, Otantik Etekli Kadın bu ataklardan etkilenmiş gözüküyor. Her gün gittiği coffee shop'ta saatlerce oturuyor, kitabını okuyor. Dakikalar ilerledikçe Fötr Şapkalı Çağdaş Genç'in iyice yorulduğu gözlemlerinden okunuyor, fakat kolay pes etmeye niyetli değil. Son bir çabayla tüm arkadaşlarını seferber ediyor; sırt çantalarını, çadırlarını yüklenip hepbirlikte yurtdışındaki bir müzik festivaline gidiyorlar. Sandaletli, Otantik Etekli Kadın bu ataka film festivalindeki neredeyse bütün filmlere giderek karşılık veriyor. Artık son raunddayız. Gücü tamamen tükenen Biyıklı, Fötr Şapkalı Çağdaş Genç yenilgiyi kabullenmiş durumda. "Belki bir film prodüksiyon şirketinde veya reklam ajansında çağdaş bir iş bulurum" umuduyla cv doldurmaya başlıyor. Sandaletli, Otantik Etekli Kadın ise kolay gelen zaferini dostlarıyla çıktığı bir akşam yemeğiyle taçlandırıyor. **Sonuç:** Sandaletli, Otantik Etekli Kadın wins!

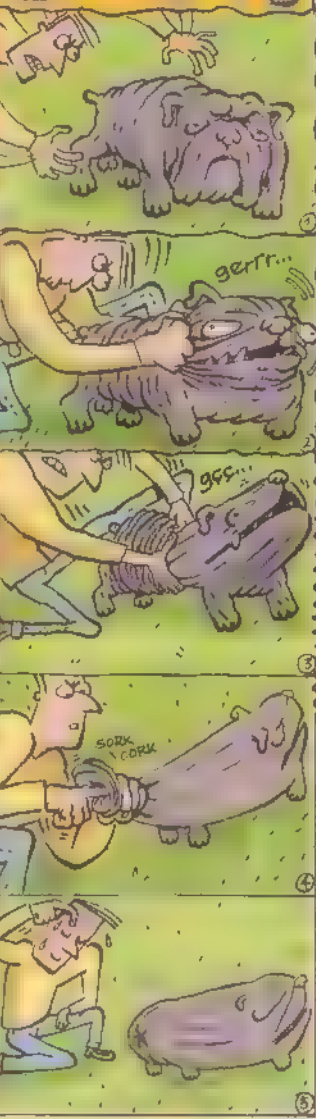
ISLAK

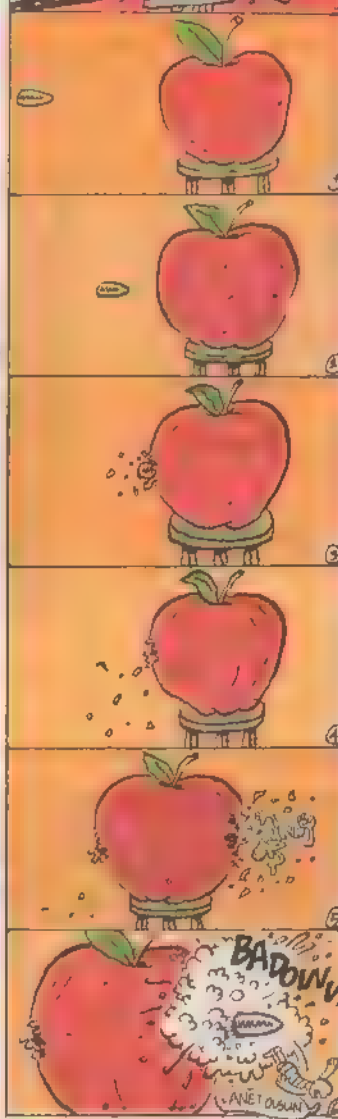
DEVİRİM

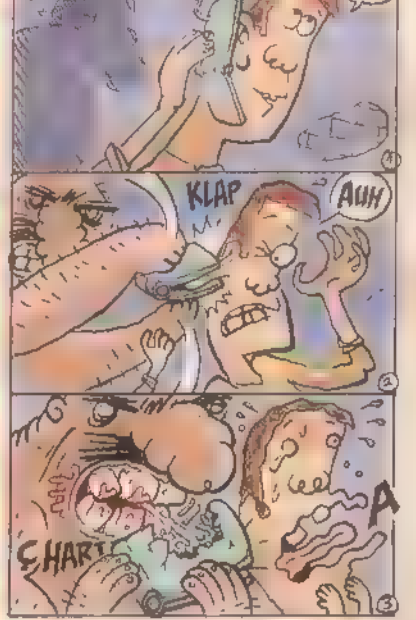
BULDOK

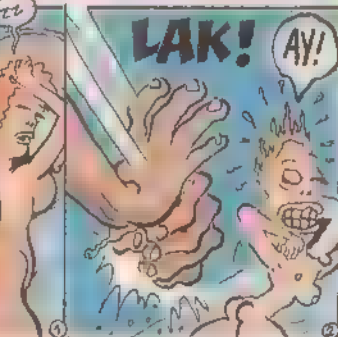
AGIR CEKİM

Van Gogh

Paris

NAH

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLU

arasında, çocukların en fazla zorbalıkla karşılaştığı iki ülke Yunanistan ve Türkiye... Yine bu ülkeler arasında, en fazla üniversite mezunu işsiz oranı (8.2) en fazla Türkiye'de... "Akıl sağlığı" bozukluğunda da önderdeyiz... Öğrencilerin okuduğunu anlama, matematik ve bilim alanında başarısında, 30 ülke içinde, sadece Meksika'yı geçiyoruz... Demek ki gitmeden de sürülebilirmiş ülkem insanları...

• Bitsin: "Aslında evren, bi çocuğun oynacağıymış!"

• Çocukken, ailece bi gazino programına gitmiştik... Dönemin komedyenleri (kesin bişey böcekleriydi), gelin-kaynana çelişmesini anlatıyorlardı... Söзде kaynana şöyle diyordu: "Ey gelin gelin / Kırılın belin / Atarsam baştan bir harfini / Olursun elin!" Gelinin buna cevabı ise şöyleydi: "Ey kaynana kaynana / Benim ile oynama / Atarsam baştan üç harfini / Olursun Dansöz Nana!" Kimse artık o Dansöz Nana?

• Pembe zipodaki "Oha"nın anlamı çözüldü, Rusya'da kadın demekmiş meğer...

• Yakartop oynarken, ortadaysan ve topu tutup 'can' kazanıyorsan, işte o gün, kahramansın sen! Vurulduğunda da, hakikaten vurulmuş gibi, hayatın anlamı kalmaz!

• Futbol oynamayan adam futbol yazarı oluyorsa, askerlik yapmayan adam Genelkurmay'ı

niye eleştirmesin?...

• Duyamadım, faşist politika mı dediniz? Faşizm, sürgüne yollanan dostlarımızı ilgilendirmiyor sadece, asıl faşizm için kalanlara bakalım: Türkiye; işsizlik, gelir eşitsizliği, bebek ölümleri, bilgi seviyesi yeterli olmayan öğrencilerin oranı, mutluluk algısı, kişi başına net milli gelir göstergelerinde en alt sıralarda...OECD ülkeleri

• Alka'sı Seltzer dertlerimin...

• Tom Miks benim için bitmiştir! Bitme sebebi de köşeye aldığım sayfada mevcut. Yıllarımın kahramanları Yüzbaşı Tom, Konyakçı ve Dr. Sallaso, keriz gibi karanlıkta birbirlerini bayıltıyorlar. N'aptınız hocam siz? Nittiniz öyle? (Peki, çocukken hem karda fazla oynayınca ateşlenmek, hem de maceradan maceraya koşan Rodi'ye özenmek. Hayır, yattığı yer belli diil hirbonun!)

• Kayahan bir dönem diyetle çekilip Ferhan Göçer olarak belirmiş olmasın?!

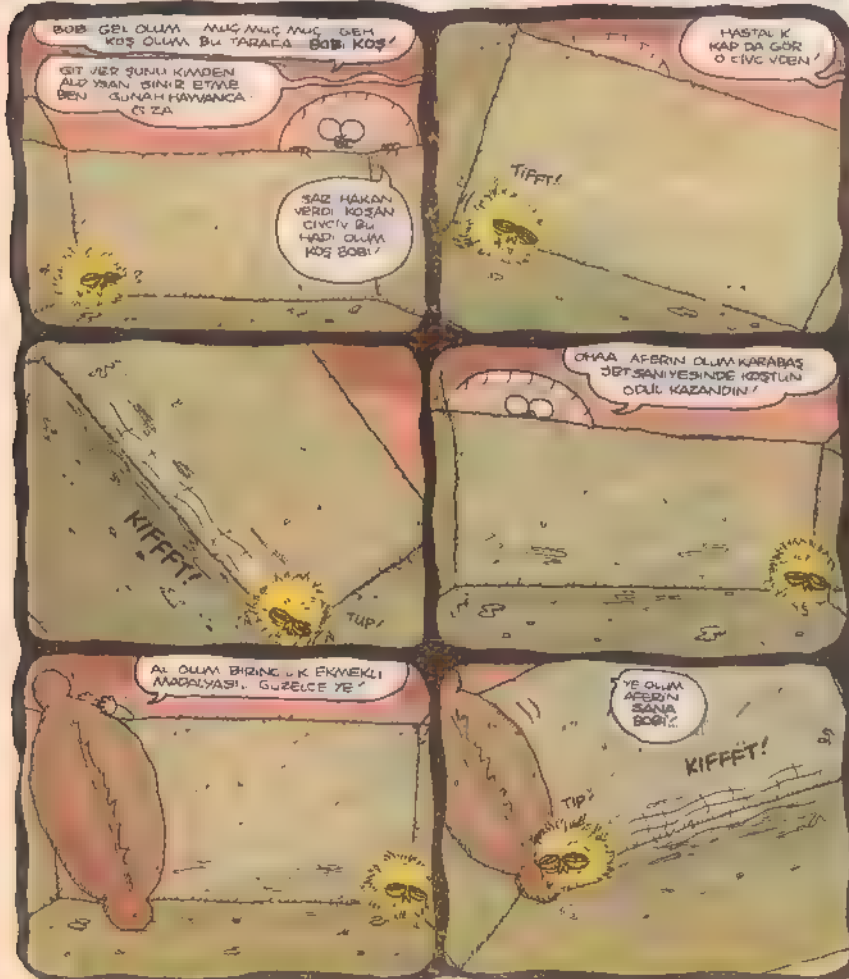
• Sosyete camınde kaza namazı olmaz, "after party" olur!..

• Azalarak Bitsin: Önce "Bak şimdi" denilen, sonra "Hoop-hoop" yapılan parmak oyunu..

• Bay Hincal Uluç, el insaf, yazınızı aldınız artık, oluyo mu böyle ergen hezeyanları? Mircea Lucescu, Türkiye'ye geldi, ona "pardesüsü kırışık" dediniz, "saçları dağınık" dediniz, "Çeribaşı, Çingene" dediniz. O ne yaptı, hem Galatasaray'ı, hem Beşiktaş'ı şampiyon yapıp gitti. Yıllar sonra, Shaktar Donekst'le UEFA Şampiyonu oldu, bari "Hoşlanmam ama tebrik ederim" desiniz. Hayır, yazınızın başlığı "Lucescu zavallısı ve yandaşları.." Yazıda diyosunuz ki "Bu Romen, benim ülkeme, alenen ve resmen hakaret etti. Türkiye Cumhuriyeti'ni Çavuşescu'nun Romanyasına benzetme küstahlığında bulundu. Öfkem ondan..." Çuvallayınca milliyetçiliğe sığınmak, gerçek aşağılık kompleksi değil mi? Futboldan, puandan, matematikten sözederken, ne bu kan tahlilleri? İsteyen, istediği rejime, istediği benzetmeyi yapar. Siz de cevabınızı verirsiniz. Yo, hayır, tercihiniz faşizmden yana: "Bu ülkede o zaman bir İçişleri Bakanı olsaydı, daha o gün, çalışma izni iptal edilir ve şutlanırdı. Bir daha da dönmeyi aklına getiremezdi." Asıl diktatör kafası bu değil mi Bay Uluç? Futbolda tartışmasız otorite olduğunuz gibi, içişlerine de el atıyorsunuz, çok ayıp. Bakın 'zavallı' demiyorum, çünkü üslubumu milliyetçilik ve nefret belirlemiyor. Futbol konusunda, Romen Lucescu'yu, Türk Uluç'tan kesinlikle daha yakın buluyorum kendime, çünkü

Fırat... Uğur Gülsöy

Tribal Çinkoşyan Cüştün

en, en önce dünyalıyım. Faşist kibire bulaşmadan bir oyunu, sahadaki haliyle, bebek gibi eğlenerek izlemek veya ince analizlerine dalma zevkiniz bitmiş, ne yazık. Futbol, dünyalının oyunudur Bay Uluç!

"Bir hakikat var mı derken, bir hayale döneriz. " - Rıza Tevfik

Milli Gazete yazarına göre domuz ve saksıgan, eşcinsel hayvanlarımış... E, hadi, öyle olsun, onlar da kainat parçası diil mi?.. (Gerçi biz de kainat parçasıyız, tutup tutuşturı numarası soruyolar!) Sayın yazar, sizi-beni yaratan Allah, o hayvanları da yaratmadı mı?.. Bu ne kibir böyle efendi?! (Resmî Gazete'den daha sıkıcı tek gazete, Milli Gazete.)

N'olur bitsin: "Beklenen Albüm" çıktı! - Cüneyt Yılmaz

Ahmet Hâşim'in Pariltı'sının ikinci dördlüğü: "Vurdukça bu şehrin ona aksi / Kaçtım o bakıştan o dudaktan / Baktım ona sessizce uzaktan / Vurdukça bu aşkın ona aksi."

edatapor

Bu hafta Leman Sam, Janset ve Aluruz Derin Bulut, konuklar!m olacak. (Kanaltürk, cumartesi, 20.15)

2 Haziran Salı, 22.00,

Arnavutköy Kuzgun'da

ahnedeyim.

0 212 - 263 88 04)

3 Haziran Çarşamba, 22.00,

detto'da, Lokal Anestesi'de Erim'in

konuğu olacam...

birinci eski

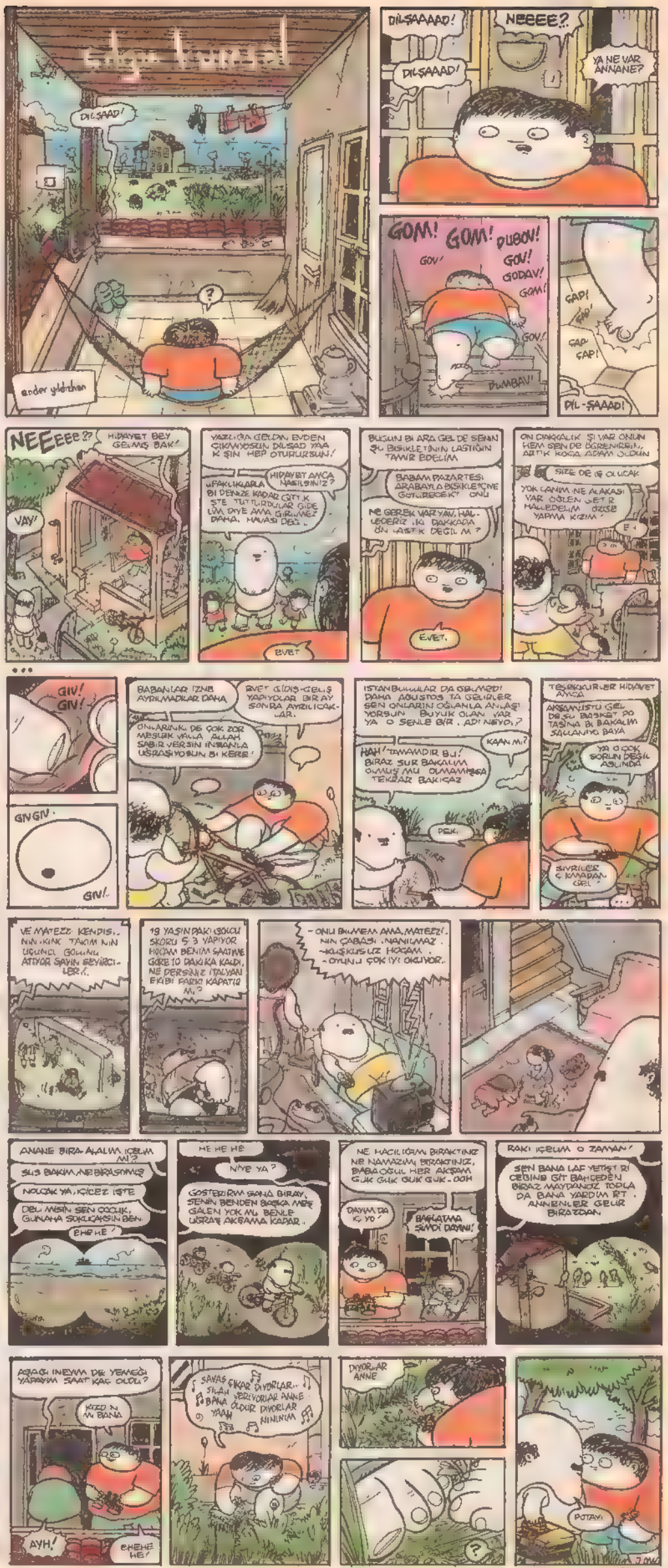
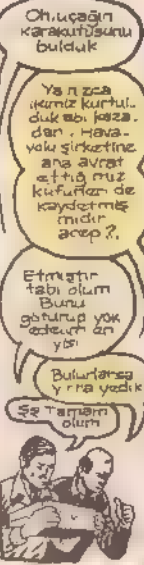
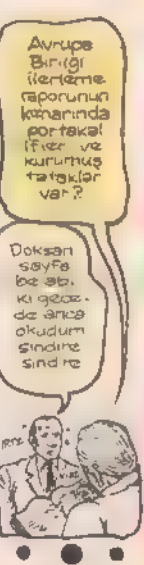
yusuf şimşek

kim demiş renk siyah ve beyaz ışık

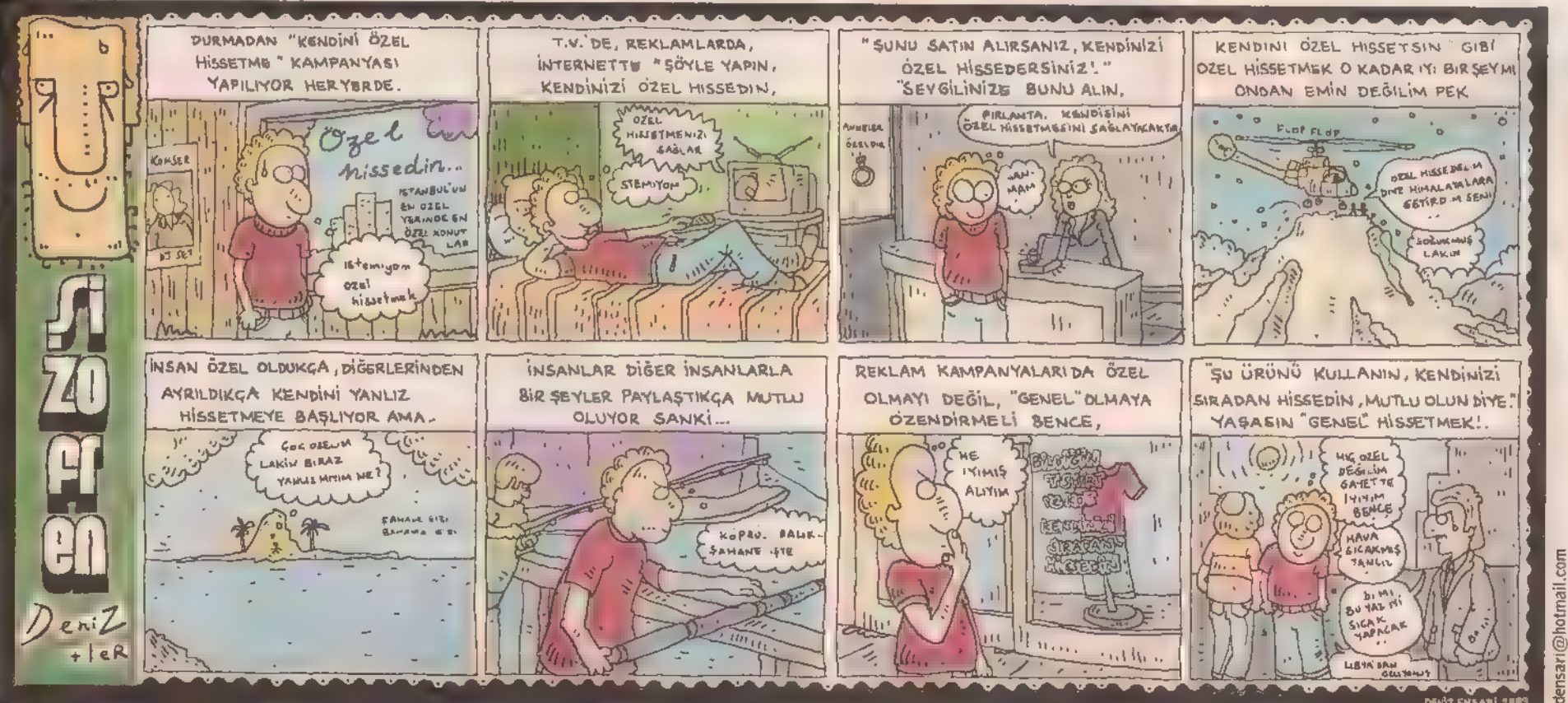
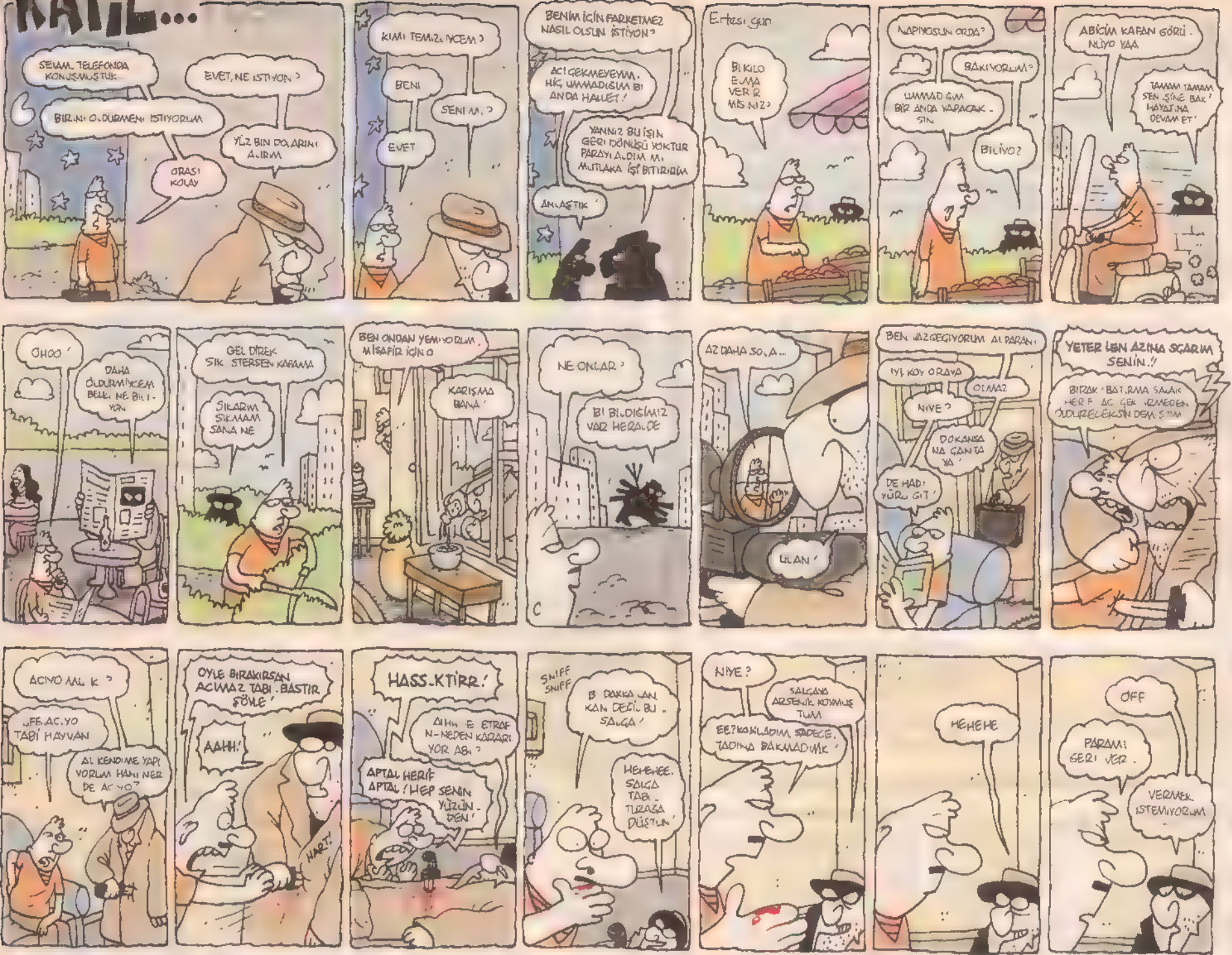
vücut dilinden belli yusuf futbola aşık

ezelden beri değişmez önce şimşek çıkar sonra gök gürier

zamanı da çalılar yusuf şimşek tarihe geçer

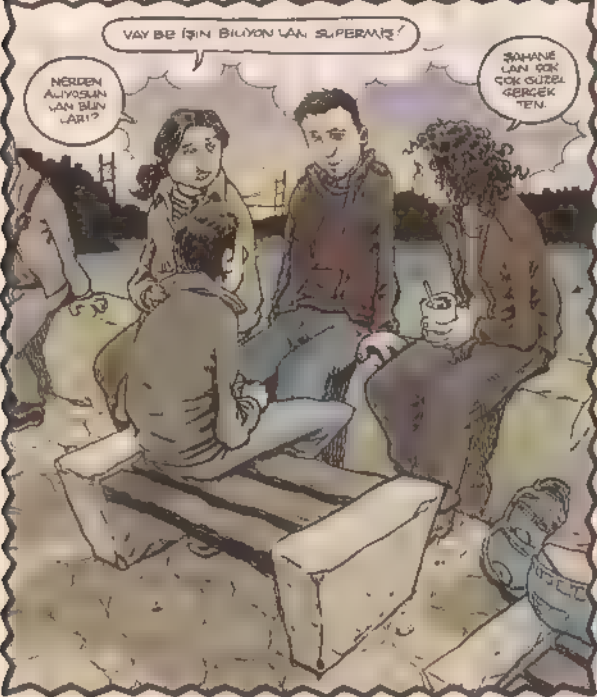
KATIL...

Sandık İçi

ERSİN KARABULUT

HAYATTA BİRLERLE BERABER Bİ BİKASINI ÖVEREK GEÇTİ ÇOK GÜZEL Bİ MONT ALMIŞTAM TAMAM MI Bİ SÜRÜ DE PARA VERMİŞTİM SÜPHE GÖTÜRMEYİ ÇEK ŞEKİLDE HEPA ÇOK SAGLAM HEPA ÇOK GÜZELDİ YANI BAKANIN ANLAYACA Bİ KADAR İYİDİ KISACASI O STRAHER BAKŞA Bİ ARKADAŞ DA Bİ MONT ALMIŞ Tİ BENİM KİNE BENİYO AMA BENİM KİNE KAT KAT TIRIĞI ÇOK BELLİ... AMA YİNE DE ORDA BEN DE DAHİL HERKES ONUN MONTUNU ÖVDÜ

BİNE SÖYLERKEN KENDİMİN KİNE BAKILIN VE "OHAA NE DİYOSUN OĞLUM ARI, SENİN KİNE BİCİMİNE" DENSİN İSTİYORUM... MİHİMLERİM HEP O DOKTORLUĞU YANI...

NİYE ÖYLE YAPMIŞTAM BİYO ANLADIMIZ ÇÜNKÜ BÖYLE YARMAK ÖĞRENMİŞTİM DOĞRUSU BU ZANNEDİYORDUM NE GİCİK Bİ HUY DI MI? YANI BEN NE KADAR SEĞİTİM ALDIĞIM GİYDİM YA DA BE GENDİM SEYERİM SÜPER OLDUĞU DÜŞÜNSEM DE SANKİ HİÇ ÖYLE DÜŞÜNMEYİLMİŞİM GİBİ "YOK VAA BOK GİBİ BİTİRİŞEK KARŞIYAKİLERİN BENİ ÖVMESİNİ BEKLEYEN Bİ YALANCIYIM ASLINDA"

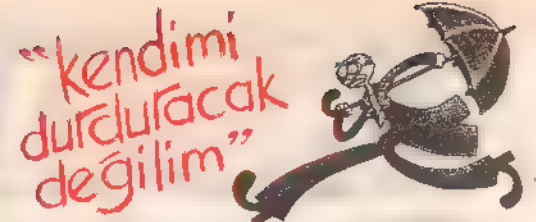

GEÇENLERDE Bİ ARA MEMO YARDIYIZ BÜLENT MEMO BEN FİLM İZÜÇEĞİTİM EVDEN BİKAK SEVDİĞİM FİLM ÇETİRDİM... KANGİSİNİ İZSEK DİYE BA... KARİKEN JOHN CARPENTER'IN IN THE MOUTH OF MADNESS'İNİ ÇOK ÖVÜM... NEYSE KOYDUK FİLMİ... AMA TABİ FİLMİ ÖNEREN BEN OLDUĞUM İÇİN AĞIR SORUMLULUK BİNDİ... STRESTEN İZLEYEMİYORDUM BİLE...

Alışverişçisi

AHMET CAMBAZ

Fırat Budacı

250 KİLO OLMAK İSTİYORUM

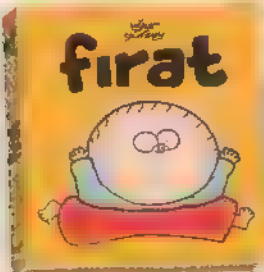
Çok önemli, her şey çok önemli: Rezervasyon yaptırdığı masa cam kenarı çıkmadığı için sinirlenen erkeğin şakakları, düğün davetiyesi kağıdının kalitesi, telefonun melodisi, ilk öpüşün, ilk temasın ve hatta ilk mekanın hatırlanması, kafelerin havalandırması, garsonun nezaketi, garsonun ayıllığı, yeni alınan montun iklimatik özelliği, en iyi İzmir tulumunun Beşiktaş'taki şarküteride satıldığı, arabanın park sensörü, yağmurda ıslanmanın rezaleti, başka bir gün aynı şiddetle yağmurda ıslanmanın romantikliği, yeşillikleri bıçakla doğrayınca vitaminlerin kaçışması, tuzun nemlenmesi, tuzun nemlenmesine karşı savaş açan piring taneleri, kravatın boyu, ürperince omza alınan şal, ıslanan bikininin mutlaka değiştirilmesi gerektiği, yamaç paraşütü kursu, B-12 vitamini, Calvin Klein'in tenle uyumu, şişme bir yatağın yatılı misafirlere karşı çok pratik bir çözüm olması... Ve işte saymaya devam etsem hiç zorlanmayacağım, bu boka dünyanın bir boka yaramaz milyon tane ayrıntısı çok önemli. Bir sen önemsizsin oğlum. Her şey çok önemli, bir sen önemsizsin...

Elektrikli pompanın kulağını sağa çevirince yatak şişmeye başladı. "Abi çok pratik, 3 dakikada şişiyor" dedi Serkan. "Güzelmış" dedim. Ben, Serkan ve Ece, ayakta durmuş buruş buruş siyah bir plastiğin şişerek bir yatağa dönüşmesini izliyorduk. Serkan ve Ece sevgiliydiler, aynı evde yaşıyorlardı. Evlerinde misafirdim. Yatak benim için şişiyordu. Bir mucizeyi izliyorduk sanki. Serkan, şişen yataktan gözlerini ayırmadan, "250 kiloya kadar taşıyabiliyor." dedi, gözlerini ayırmadan "Ooo!" dedim. 3 dakika bir türlü bitmek bilmiyordu. 70 kiloluk vücudum sıkıntıyla ağırlaşmaya başlamıştı. Serkan, "Kampta, çadırda falan da kullanabilirsin." dedi. "Çok pratikmiş" dedim. "Bunların uzaktan kumandalısı da var" dedi. Uzaktan şişirilen bir yatak hayal ettim. Hayalim bir mantığa oturmuyunca hemen dağıldı. Serkan, yatağın sonsuza kadar şişmesini istiyor gibiydi. Sıkıntım 120 kiloya doğru ilerliyordu. Artık bu şişmeler bitsin istiyordum. Bir an önce uyumak ve sabah onlar uyanmadan kaçıp gitmek istiyordum. Yatağın şişmesi tamamlanınca, Serkan "Bi test et" dedi. Devasa vücudumla uzandım yatağa (galiba 250 kilo olmuşum). "Tam bana göreymiş" dedim...

Yatağın şişmesinden 3 ay önce, Ece, Melih diye bir çocuktan ayrılmıştı. Bir kafedeydik. Tesadüfen yanındaydım. Ağlıyordu. Ben, "Çok iyi bir dinleyicisin" diye adlandırılan bir durumun en usta oyuncusunu oynuyordum. Kederli gözlerle dinliyor, anladığımı belli eden mimikler kullanıyor, gereksiz konuşmuyor ve sadece konuşmanın finalinde hayatın boşunallığını vurgulayan yorgun kelimelerle atağa kalkmak istiyordum. Durum buydu. Hava buydu. Yapılması gereken buydu. Bu tür acılı durumlarda yaşanan boşlukların doldurulamayacağını, ancak örtbas edilebileceğini biliyordum. Onun gözünde kelimeleri titreten değil, sadece fiskeleyen ve sonra yine hayatın içine salan kalender bir adam olmak istiyordum. Ve galiba bu kızdın hoşlanıyordum.

Telefonu kapatıp "Bir arkadaşım geliyor" dedi. Biraz canım sıkıldı. Ayrılık haberini duyunca toplaşan insanların o çok anlayışlı ve aynı zamanda çok bilgici hallerinden hiç haz etmiyorum. Üstelik birazdan yaşanacak 'kız kıza dertleri tokatlama seansı'nda bütün işlevimi kaybedecektim. On dakika sonra geldi, uzun uzun sarıldılar. Sarıldığı bir erkekti.

ÇIKTI! ÇIKTI! ÇIKTI!

KİTAPLARIMIZI D&R MAĞAZALARINDA BULABİLİRSİNİZ...

TOPLU SİPARİS İÇİN: Tel: 0(212) 249 53 38/39

YİNE
O
ADAM

LAN GENE HAVA SOĞUDU YA
YAZ GELİYO Bİ TÜRLÜ...
Bİ DE KÜRESEL ISINMA VAR
DİYOLAR YALAN MİNA KOYM,
HANI NERDE ISINMA...

ALLAHU...

NOOLMUŞ?

ASILDIĞI KIZ NE TARZ MÜZİK DİNLYO.
SUN? DİYE SORUNCA BİRDEN FENALAS
MİŞ...

ALTERNATİF
DİYEBAĞIŞ MI?
MİNA KOYM...

ORDA KONUSACASINIZA
Bİ AMBULANS ÇABERİN
ÇABUK...NABZİ
GİDEREK YAVAŞLIYO...

COK
YASAĞIZ.

DÜNYANIN EN KISA ŞİRKET TOPLANTISI...

TÜM TÜRKİYE'DE AYNI ANDA SATIŞA
ÇIKACAK ÜRÜNÜMİZ HAZIR EFENDİM
ADINI NE KOYALIM?

NASIL BİR ÜRÜNÜDÜ O?

CAM SİLMEYE YARIYO...

CAM SİL
KOYALIM İSTE...

AA...

Cihan Ceylan

HOŞÇAKAL EKREM SENİ HİÇ
UNUTMAYCAIM...Tanga mı
giymiş
lan bu?ANNE
BEN
GELDİM...ELİNİ
YİNE
ÇABUK
OTOBÜS
LERİ
TUTTUN
HEP...Allahın
marşığı

BEN DOĞAR DOĞMAZ PRİMLERİMİ ÖDEMEYE BAŞLADIM VE SAYENDE
ERKENDEĞİN EMELİM OLDUM...HALİYLE BUNLAR DA EN YAKIN
ARKADAŞLARIM...OFF...YAKTIN BENİ ANNE 17 YAŞINDAYIM LAN...

TUNÇ HADİ BE KARDEŞİM
OYNİYAKSAN OYNA,
DURAK YAPTIN HA...

HA,BENDE Mİ SİRATOKEY NEYDİ YA,
ATMAYALIM YANLIŞLIĞA DA...

SENDE YOK
OKEY...
RAHAT OL,
ÇİFTİ BURDA,
MEH MEH...

AŞKIM FİLMLERDEKİ GİBİ
ARMANDA KOVALAMAK YAPIÇAK...
SAK ÖNCEDEKİ SÖYLE ÖE
ISINILIM TAMAM MI?
ISINMADAN KOSMAYALIM
LİP LİP ATAR NEME LAZIM...

YAPMAYIZ BE ÖF...

NIYE SİNİRLENDİN Kİ
KÖTÜ BİŞY Mİ DİYORUM
EN AZINDAN AÇMA
GERME YAPALIM
DİYORUM...

SALIH
LÜTFEN.

2010 DÜNYA KUPASI TOPU İSTE BU ?
EZİLMİŞ BOŞ KUTU KOYA...TÜM ÜLKELERE
HAYIRLI OLSUN...

YENİ
DÜNYA KUPASI
TOPU TANITIMI

TÜRKİYE
ALIR
KUPAYI...

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Can Erik

Umut SARIKAYA

Elimde CV ile Fındıklı Parkı'nda bir bankta otuyordum. Hava çok sıcak. Kravatı çıkarıp cebime koydum. Deniz İşletmeleri'nin oradaki büfeye doğru yürüdüm. Bir bira, bi sigara alıp tekrar parka geldim. Gölge bi yer bulduktan sonra çimlerin üzerine ceketimi serip üzerine oturdum. Birayı açtım. Deniz çok duygundu. Denize diziymiş olan balonlara ateş edenlere baktım biraz. Balonu vuranla öğündümü, vuramayanla yerindim. Bira tek, bütçe ise kısıtlı olduğu için birayı minik dudak darbeleriyle içiyordum. Yine de güzeldi. Keyfe geldim, ayakta kalırdım da çıkardım, lacivert çorabım çimlerle buluştu. Takım elbise ve çorapla tek başına çimlere uzanmış, bira için biri olarak parkın itü uğursuzu gibi bi görüntü çizdiğimi, bu görüntümün sevgili olana korku, sevgili olmaya ise güven verdiğini ben de biliyordum. Ama "ne yapayım, beni bu hale sokanlar utansın" diye düşünerek Fındıklı Parkı'nın keyfini doyayaşı çıkardım. Eğer bu sabah suratımı kazırcasına uzaş olmasaydı, kot giysedim parkın tedirgin etmeyen, yalnız genci olacaktım ama bugün iş görüşmem olduğu için göz göze gelmemek istemeyecek bi adam olmuştum. Park yine aynı park, ben yine aynı bendim ama bugün iş görüşmem vardı ve yarın saat sonra başlayacaktı...

İçilmeyecek kadar sıcak biradan son yudumumu aldım. Çorabımdaki otları temizleyip dev kösele ayakta kalırdım. Beşiktaş'a kadar yürüyüp, otobüse bindim, mahalleye geldim. Akşamüstü olduğu için sokak çocuk kaçıyordu. Kapıya gelip, zile bastım. Kimse yoktu, anımem pazara gitmiş olmalıydı. Kapının önüne şeffaf dosyadaki CV'mi koyup oturdum, akşam güneşi tam suratıma vuruyordu. Bir an önce üstümdelikleri çıkarmak istiyordum. "CV ne saçma bişey lan" diye düşündüm. Ben bu zamana kadar bunları yaptım diye bi kâğıda yazıp, hiç tanımadığım bi adama götürmek o an için çok garip gelmişti. "Hobilerim" kısmına 'yüzme ve arkadaşın arabayla gezmek' yazmıştım onu değiştireyim" diye düşündüm. Yüzmeyi gerçekten hobi edimim bi insan ben görmedim, öyleyse ne bu soytarlılık. Yıllardır niye hobilerim kısmında "yüzme" kelimesi ile karşılaşıyoruz. Ne bu bilinen, ama konuşulmayan yalan" diye kendi kendime isyan ettim. "arkadaşın arabayla gezmek" seçeneği zaten dünyanın hiç bi yerinde hobi olarak sayılmıyor. CV'mi okuyan kişi beni iyi İngilizce konuşup boş zamanlarını arkadaşının arabasının arka koltuğunda camdan bakıp gezerek değerlendiren biri olarak biliyor yaşıyor tanıyor. Sadece 'Hobilerim' kısmındaki saflağım yüzünden işsizler kervanına katılmayı göze alamazdım. O yüzden CV'y'i değiştirmek en akıllıcasıydı. Yarın internet kafeye gidip değiştirip, yeni çıktılar almalydım. Bu etkinlikte yarın da gelir geçerdi, haftaya ki iş görüşmeye kadar zamanım boştu ve yapacak hiç bi işim yoktu. Yarından sonra tam altı gün boyunca öğlen vakti safoonda tülün ekrandaki yansımasını izleyecektim, öğlen çıkan sağlık programlarını izleyip, kadın sağlığı üzerine bilgiler alacaktım. Evden kendimi dışarı atma isteğiyle, ama bütçesizlikten atamamakla, akşamüstü sokaktan gelen çocuk ve anne bağırışlarıyla duymakla geçecek tam 6 gün... Hayatımda ne olup biteceğini, nasıl bi yerde çalışıp, nasıl bir insan olacağımı hiç bilmiyordum. Tek bildiğim çalışmak istemediğimdi, ama işsiz de kalmak istemiyordum.

Birden yüzüme top geldi. Ayağa kalktım, beni zıbartan Galatasaray formalı, şortlu, konçlu ve krampolu çocuğu yanıma çağırdım. Krampolarıyla sıcak asfaltta tıkr tıkr yürüyerek yanıma geldi. Cebinden bir bir çıkardığı cam erikler çok hızlı yiyerek bana bakiyordu. Bakışları oldukça cüretkardı. Dalasılmaya gelmez şimdi diyip uzlaşmak ve aç olan karımı annem gelinceye kadar doyurmak için "ne yiyorsun sen" dedim. Bişey demedi, cam erikleri mideye indirmeye devam etti.

"erik çıktı mı ya. Ver bi bakayım tadına" diyip avucumu uzattım. "sktir lan" diyip elimi tekme attı. Sonra çekirdeğini pantolonuma tükürüp ters istikamete doğru koştı. Peşinden koşmadığını görünce bana karşı oynar gibi şımarıkça hareketler yapıp, topun başına gitti. Belli ki arsızlığı meslek edinmiş, gıcık bir çocuktu, uğraşmaya değmezdi.

Yeniden kapının önüne oturup bekledim. Çalışma ve çalışmanın anlamsızlığı üzerine biraz düşündüm. Çalışma hayatında benim canımı en çok sıkkan şey "iznil" olma haliydi. Günün en güzel saatlerini işte geçirdikten sonra akşam evimize gitmemize izin verilmesi, bir yıl çalışmadan sonra 15 gün denize, yüzmeye gitmemize izin verilmesi, Cuma günü kotla işe gelmemize izin verilmesi bana çok saçma geliyordu. Kot da, g.t de, deniz de her zaman, oldukları yerde hazır olarak bulunuyordu ama sürekli veya istenilen zamanda bir araya gelmelerine izin verilmiyordu, geleceği zamana ve süreye ise izin verilmiyordu. İşte bu çok anlamsız geliyordu. Şimdi burada "özgürlüğüm çok düşkümdür" diye oturdum yerdin g.tü sağlama olarak konuşuyordum gibi gözükebilirim ama bunları o gün sokakta elinde CV'si ve takım elbisesiyle kalmış bir işsiz olarak düşünüyordum. Ayrıca beni bıraksanız ne denize giderim ne de gezirim tozarım, hiç bişey yapmadan evde otururum ama hiçbir şey yapmasam bile buna ben karar vereyim istiyordum. Bu içinden gelen isteği sağlam bir temele oturup insanlığı çalışmamamız konusunda ikna etmek için bi hareket başlatayım çok isterdim ama gıcık çocuk topuyla çok yakınımdaydı. Yüzüme ha top geldi ha gelecek diye ikide bir sinip, suratımı korumaktan sağlam temellere dayanan haklı sebepler üretmedim bir türlü. Konuya olan bütün konsantrmem her şutta dağıldı. Yanda meşin topa şut çekilirken hâşır felsefe, ideoloji üretilir söylenir!

Bu gerginliğe dayanamayıp CV'mi de alıp pazara anımem bulmak için yola çıktım. Yolda karşılaştık, elinde torbalar ve yepsiyeni bi Vileda'yla eve doğru geliyordu. Viledayı ve bi kaç hafif torbayı bana verdi. 22 yaşındaydım ama içinde yumurta poşetinin olduğu torbayı, "kurarsın" diye yine vermemişti. "Ne aldın" diyip elimi poşete daldırды, kese kâğıdının içinden bir avuç erik aldım. CV ve ceketini Vileda'nın kovanına koyup kovayı bir elimle aldım, diğer poşetleri de Vileda'nın sapına bağlayıp, azık gibi omzumda taşıdım. Kovayı taşıyan elimin avcuna sıkıştırdığım erikleri her yediğimde içinde CV olan kovayı da ağzıma kadar götürmek zorunda kalıyordum. "nasıl geçti görüşmen" diye sordu anımem. "İyiymi aranız dediler, telefon bekliyem" dedim. "İyiye sevdireydin kendini adamlara" dedi. Bişey demedim. "Gemi adımı belgesi için başvurucam. Bizim meslektekiler gemilerde çalışabiliyoruz" dedim. "Napıcakın gemide çalışıp. Allen olmaz, yerin yurdun olmaz... Mühendisliği bıraktın şimdi daha kötüsüne başvuruyorsun. Ne istiyorsun anlamıyorum. Bak tanıdık da var haftaya görüşmede iyice kendini sevdirdi gir şu işe. Koskoca sigorta şirketi bu, rahat edersin. Çok istediğini göster görüşmede öyle yabani gibi durma," dedi. Anımem bir türlü çalışmak istemediğini söyleyemiyordum. Omzumdaki gibi bir azık alayım, bu ellerden gideyim istiyordum.

İki hafta sonra yeni işe alınmış bir eleman olarak, belgelerimi toplamış iş hayatına katılmışım. Daha tecrübeli biri tarafından işi nasıl yapacağını anlatılıyordu, bi yandan da şirket gezdiriliyordu. Kimlerle muhatap olup, kimlerle muhatap olmamam gerektiğini anlatıyordu, tanıştırdıktan sonra. Birileri iyi ve sıcak davranıyor, birileri ise mesafeli yaklaşıyordu. Daha önceki iş deneyimlerimden anladığımı kadariyle başta "aaa iyi bi adam bu galiba" diye düşündüğüm bana çok sıcak davranan, beni korumuş gibi yapan elemanlar sonradan iş yerinin y.rak gibi, en az muhatap olunacak elemanları oluyordu genelde. O yüzden beni gezdiren elemanların insanlar üzerine yorumlarını pek dikkate almadım. "sigara içebiliyor muyuz" dedim. "Terasta içebilirsin ama Nedim Bey görmesin çok yeşil aydır, ona yakalanmadan içersen" diyerek, mutfağı gösterip, nasıl çay alınabileceğini gösterdi

bana. Ardından da beni işe alan müdürün mutfağıdaki kupasını göstererek, onun kupasını asla kullanmamamı, bu konuda müdürün çok hassas olduğunu tembihledi. Müdü, kupasının keyfini tek başına çıkarmak istiyordu ve biz uygar insanlardan bunu anlayışla karşılamamızı bekliyordu. Uzun bir şekilde, saygıyla üzeri çiçekli porselen kupaya baktık...

Masama oturdum, bilgisayarda oyun var mı acaba baktım, hepsini silmişlerdi, internet ise sadece şirket mailine ve sayfasına bağlıyordu. Bilgisayarı karıştırırken birden beni işe alan müdür kupasıyla yanıma geldi. Dosya arama çubuğuna yazdığım "letiris" yazısını panikle silmeye çalışırken, ayağa kalktım. Omzumdan tutup oturarak, "kalkma kalkma" dedi. Gülmüsedim. Tepemde dikilmiş müdürü ürkek bir serçe gibi bakıyordum. "nasıl alıştın mı biraz" dedi. Bir serçe olarak gülmüseyerek "vicirlik, bicirlik" diye sesler çıkardım. Yetkisiz biri, yetkiliyi görünce kucak dolusu gülmüser. Anasına babasına, sevgili kadına o kadar gülmüsem yetkisiz. Ama bu yadırganamaz bişey değildir. Engellenemeyen, içten gelen durdurulamaz bir coşkidur bu... Yetkisiz, en nefret ettiği, arkasından konuştuğu patronundan, müdüründen bile esirgemez o kocaman gülmüsemesini. Ben de böyle yaparak cevapladım sorularını. 22 yaşındaydım, üniversite mezunuydum, Türkiye'nin aydınlık yüzlerinden biriydim, demokrasiye ve çağdaşlaşmaya sonuna kadar inanıyordum ama "nasıl koydu size Vestel Manisa?" diyen yetkiliye, koyulmuş biri olarak hiçbir kıza gülmüsemediğim kadar çok gülmüyordum. O, burada bir aile olduğumuzu söyledikçe can gönülden kalıyordu, ne kadar doğru bi tespit yaptığını söylüyordum. Çok çalışsam ben de ilerde kendime alt bi kupayla ortaklık gezinerek etrafımdaki yetkisizlerin bana gülmüsemesini sağlayabilecektim. Yıllar sonra bana alt olan tek şey bir kupa olacağı için, o kupa, bir kupaya verilmesi gerekenden daha çok kıymet verecektim. Saate baktım daha 11 di. 2 saatli buradaydım ama yıllar geçmiş gibiydi, akşam altıya kadar burada müdürün kupasından çay içmemeye dikkat ederek kalacaktım ve bu ortalama 20 yıl sürcekti. 20 yıl sonra çimlere günün istediğim saatinde, istediğim şekilde yayılmama izin verilecekti. Ama daha 20 yıl vardı öümde.

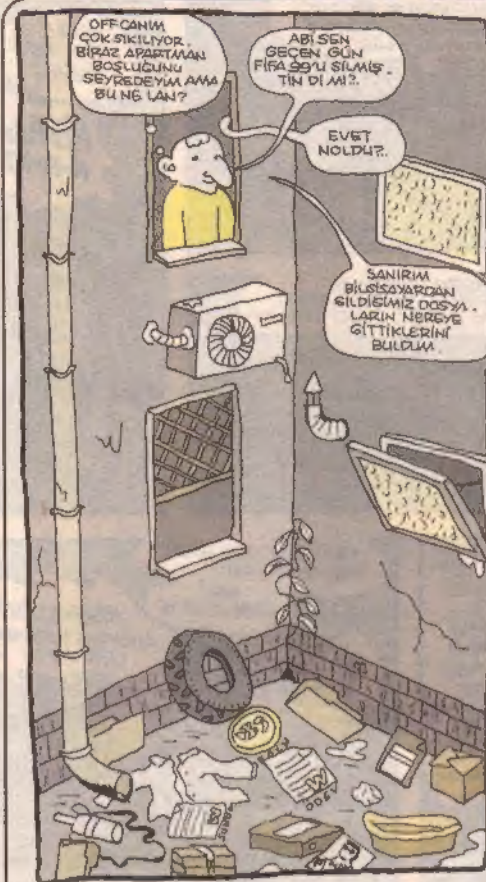
Akşam işten çıktım, kravatımı cebime koyup, otobüsle Fındıklı Parkı'na gittim. Küçük bir kesekâğıdında satılan Can Eriklerden aldım. Bankta oturup erikleri yerken kupa heyecanıyla geçecek 20 yılı düşünüyordum. Sabahın altısında serviste o saatte bile çok enerjik birinin muhabbetiyle, akşamki dizinin muhabbetiyle, Yeşilaycı çalışanların tembihleriyle, tatil ve hafta sonu planlarıyla, küçük işyeri şakalarıyla, forward maillele, benden daha yetkililere gülmüsemeye geçecek 20 yıl vardı öümde. Biz iş yerinde mutlu bir aileydik ama deniz burada, çim burada, erik burada sabit duruyordu. Çalışmak istemiyordum.

gelen kutusu

Anıl DUMAN

Harun TEKDAL

İsimsiz (Karikatürlerin arkasına isminizi yazmayı unutmayın.)

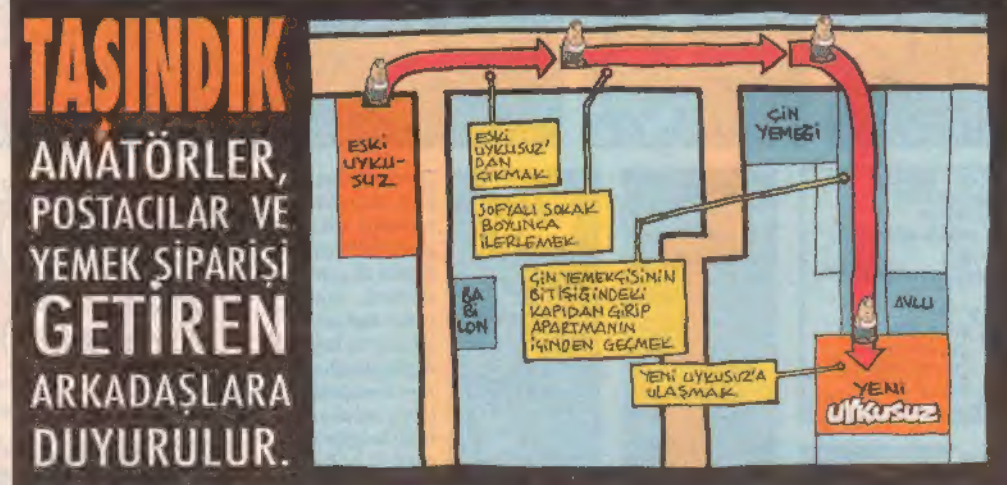

İlkay SALTIK

Emir SAĞLAM

Servet TURAN

uykusuz

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, esri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizimin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

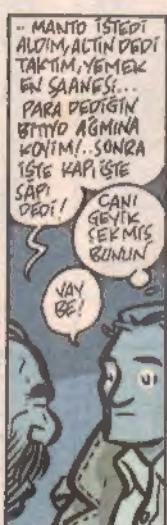
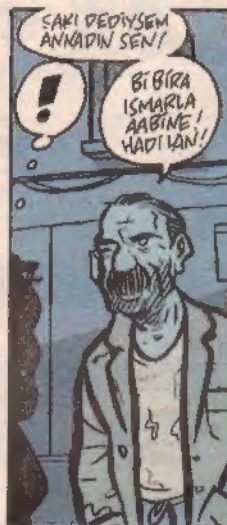
Haftalık Mizah Dergisi | 27 Mayıs 2009 | Sayı: 091
Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİAZ SAHİBİ VE YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFİ: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caqlar@uykusuzdergi.com)
Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:1 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadimköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadimköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110\$ Avrupa: 90\$ Uzakdoğu: 120\$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapı kredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345987

BİR GECE

İsrarcı olmamam, kuşl takılmamdan etkilediği için çağırıp zamederek gitmişim. Evinde de aynı tavrı sürdürüp, dayanama-yarak üzerime atılmasımı bekledim. İlgilenmediğim bir sürü komuda konuşup durdu sabaha dek. Hatırladığım son cümlesi ise benim gibi erkeklerin var olduğuna yani sadece sevimlik için evine gelen biri olmadığım için memnun olmuştu. İmajımı zedelememek için bir daha kapısına gitmedim.

